

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

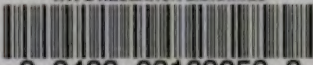
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 08163058 8

Y A E L

Preussische

Digitized by Google

COMMENTARIA IN ARISTOTELEM GRAECA

EDITA CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOL. II PARS III

ALEXANRI QUOD FERTUR
IN ARISTOTELIS
SOPHISTICOS ELENCHOS
COMMENTARIUM

EDIDIT

MAXIMILIANUS WALLIES

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

MDCCCLXXXVIII

COMMENTARIA IN ARISTOTELEM GRAECA

* paratur ** prelo traditum † editum

† I.	Alexander in Metaphysica ed. M. HAYDUCK	(1891)	Mark 35.—
II. † 1.	— in Priora Analytica ed. M. WALLIES	(1883)	Mark 14.—
† 2.	— in Topica ed. M. WALLIES	(1891)	Mark 28.—
† 3.	— (Mich. Ephes.) in Soph. elenchos ed. M. WALLIES.	(1898)	Mark 10.—
III. * 1.	— de Sensu.		
* 2.	— in Meteora.		
IV. † 1.	Porphyrii Isagoge, in Categorias ed. Ad. BUSSE	(1887)	Mark 9.—
† 2.	Dexippus in Categorias ed. Ad. BUSSE	(1888)	Mark 4.80
† 3.	Ammonius in Porphyrii V voces ed. A. BUSSE	(1891)	Mark 7.—
† 4.	Ammonius in Categorias ed. A. BUSSE	(1895)	Mark 6.—
† 5.	— de Interpretatione ed. A. BUSSE	(1897)	Mark 14.—
** 6.	— in Analytica Priora ed. M. WALLIES.		
V. * 1.	Themistius in Analytica Posteriora.		
* 2.	— in Physica.		
* 3.	— de Anima.		
* 4.	— (Sophonias) in Parva Naturalia.		
* 5.	— de Coelo (ex hebr. in lat. Ven. 1574) et l. XII (A) Metaph. (ex hebr. in lat. Ven. 1558).		
VI. 1.	Syrianus in Metaphysica.		
† 2.	Asclepius in Metaphysica ed. M. HAYDUCK	(1888)	Mark 19.—
† VII.	Simplicius de Caelo ed. I. L. HEIBERG	(1894)	Mark 30.—
* VIII.	Simplicius in Categorias.		
† IX.	— in Phys. I—IV ed. H. DIELS	(1882)	Mark 27.—
† X.	— — V—VIII ed. H. DIELS	(1895)	Mark 25.—
† XI.	— de Anima ed. M. HAYDUCK	(1882)	Mark 12.—
XII. * 1.	Olympiodori Prolegomena in Categorias.		
* 2.	— in Meteora.		
XIII. * 1.	Ioannes Philoponus in Categorias ed. A. BUSSE.		
* 2.	— — in Analytica Priora cum Anonymo.		
* 3.	— — in Analytica Posteriora c. Anon.		
XIV. * 1.	— — in Meteora.		
† 2.	— — de Generatione et corrupt. ed. H. VITELLI (1897)		Mark 14.—
* 3.	— — de Generatione animantium.		
† XV.	— — de anima ed. M. HAYDUCK	(1897)	Mark 27.—
† XVI.	— — in Phys. I—III ed. H. VITELLI	(1887)	Mark 20.—
† XVII.	— — in Phys. IV—VIII ed. H. VITELLI	(1888)	Mark 19.—
XVIII. * 1.	David (Elias) in V voces.		
* 2.	Davidis Prolegomena et in Categorias.		
† 3.	Stephanus de Interpretatione ed. M. HAYDUCK	(1885)	Mark 4.—
XIX. † 1.	Aspasius in Ethica. } ed. G. HEYLBUT	(1889)	Mark 19.—
† 2.	Heliodorus in Ethica. }		
† XX.	Michael, Eustratius, Anonymus in Ethica ed. G. HEYLBUT .	(1892)	Mark 25.—
XXI. 1.	Eustratius in Analytica II Post. cum Anonymo.		
† 2.	Anonymus Neobarrii et Stephanus in Rhetorica ed. H. RABE	(1896)	Mark 17.—
XXII. 1—5.	Michael Ephesius.		
XXIII. † 1.	Sophonias de Anima. } ed. M. HAYDUCK	(1883)	Mark 9.—
† 2.	Paraphrasis in Categorias. }		
† 3.	[Themistius] in Priora Analytica ed. M. WALLIES	(1884)	Mark 9.—
† 4.	Paraphrasis in Sophisticos elenchos ed. M. HAYDUCK }		

COMMENTARIA
IN ARISTOTELEM
GRAECA

EDITA CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOLUMINIS II

PARS III ALEXANDRI Q. F. IN SOPHISTICOS ELENCHOS

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

MDCCLXXXVIII

**ALEXANDRI QUOD FERTUR
IN ARISTOTELIS
SOPHISTICOS ELENCHOS
COMMENTARIUM**

CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

EDIDIT

MAXIMILIANUS WALLIES

**BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI
MDCCLXXXVIII**

THE NEW YORK
JEWEL LIBRARY
133694
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS
1908

WORLD WAR
1914-1918
YEARBOOK

P R A E F A T I O

Sophisticorum elenchorum commentarium ab Alexandro Aphrodisiensi,¹⁾ cui recentioribus quibusdam codicibus (saec. XV—XVI)²⁾ et editionibus Venetis tribuitur, prorsus alienum esse iam pridem viri docti perspexerunt³⁾ neque quemquam in illius interpretatione et sermone non plane rudem fugere potest. vetustiores libri aut omnino interpretis nomen omittunt aut Michaellem Ephesium⁴⁾ appellant aut inter hunc et Psellum haesitant⁵⁾. sed hoc alii viderint. nos interim hanc quaestionem in titulo eligendo integram relinquendam esse statuimus.

Ut in titulo ita etiam in commentarii ipsius memoria libri in diversa trahuntur. tres autem classes eorum distinguendae sunt. quarum primae adnumero omnes codices qui commentarium exhibent quale sub Alexandri nomine ex editionibus Venetis adhuc notum erat, alteri eos qui decurtatum praebent, tertiae eos qui plurima quidem huius commentarii

tres classes
codicum

¹⁾ Huius commentarium Mōsule inventum esse testatur Muḥammed ibn Ishāq (A. Müller *Die griech. Philos. in der arab. Überlieferung* Halle 1873 p. 16). — „*Alexandri de sophisticā* librum Syriace *Abu Baschar Mata*, Arabice *Ebn Naema* nec non *Iahja ben Adi* verterunt“ Wenrich *De auctororum Graecorum versionibus et commentariis Syr. Arab. Armen. Persicisque commentatio* p. 274 (Lipsiae 1842) cf. Casiri *Bibl. arab. hisp.* I 243.

²⁾ in cod. Vatic. 269 (saec. XIV) τοῦ ἀφροδιτεύως recentiore manu additum est. in uno codice, Vaticano 1018 (saec. XV), commentarium Ammonii nomine ornatur.

³⁾ cf. Chr. Brandis *Von d. griech. Auslegung des Organons* (Abhandl. d. Berl. Acad. 1833) p. 298. 299. sed Schol. p. 301*43 (p. 50,3) καὶ Ἐλλήνας interpolatum, quod iam aliis offensionis fuerat (cf. Fabric. *Bibl. gr. ed. Harles* l. IV c. 28 vol. V 657), afferre non debebat. angelorum mentionem p. 44,11 citare poterat. cf. praeterea Ind. sub v. [Alexander].

⁴⁾ cf. Paris. 1972 f. 761r schol. Θ . . . καὶ ὁ μὲν ἐφέσιος οὕτω τὸ βῆτον ἐπεξηγῆται (p. XXV) et Vatic. 241 (saec. XIV) f. 6: εἰς τοὺς σοφιστικῶδες ἐλέγχους ὁ ἐφέσιος μιχαήλ (M. Hayduck Steph. de interpr. p. V).

⁵⁾ e primae classis libris vetustioribus unus Parisinus 1917 et is pallidior atramento titulo subnotavit γρ. οἱ μὲν εἶτι τοῦ ἐφεσίου, οἱ δὲ τοῦ ψελλοῦ, reliqui auctoris nomine carent cf. n. 2.

capita continent aliis scholiis intermista, multa tamen ita variant, ut solitae varietatis lectionum modum longe excedant.

prima classis

Atque primae classis codices, numero non minus sedecim, omnes ex eodem archetypo derivatos esse lacuna p. 165,29 iis communis satis est documento. ex vetustioribus (saec. XIV) huius classis libris tribus eum C quem inscripsimus titulum ferentibus, Vaticano 269 (C), Laurentiano IS LXXXV 1 (I), Parisino 1917 (S), I electus est, qui totus conferretur, ut huic editioni tanquam fundamentum substrueretur. C sane praestantia haud inferior a Torstrikio est iudicatus, sed duos libros tam similis notae excutere vix operae pretium esse videbatur, praesertim cum alia praeterea subsidia adessent¹⁾. S vero recentioribus huius classis libris similior est; namque etiam prooemium *Διδάξας περί τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . τὸ προβαλλόμενον σόφισμα*, quod in Parisino ante titulum additum est, in multis eorum commentario ipsi insertum reperitur. totius huius propaginis et deterioris et melioris instar nobis sit editio Aldina, cuius varietatem plenam subnotavimus. quod autem editor Hercules Gyrlandus in appendice editionis praedicat multis et vetustis exemplis ἀετοπιστοίς se usum, sed nihil aut addere aut demere ausum esse, vix est credibile eum rectas lectiones et supplementa, quae ad f. 2^r—32^v in mantissa affert, si inde ab initio cognovisset, non praelaturum fuisse, immo editione iam ad medium (f. 32^v) perducta melioris notae codicem sive codices invenisse et ad alteram editionis partem adhibuisse videtur, unde quae in priore parte memorabilia videbantur²⁾, mantissae mandabat (a³).

altera classis

Alterius classis codices aetate vetustioribus primae classis libris non inferiores (Michaelis) Ephesii nomine eadem ex Pseudo-Alexandri commentario excerpta continent³⁾. quorum nullus usque ad finem commentarii pertinet, sed Parisinus 2019 (L^a) p. 120,10, Parisini 1918 (Q) et RN 1897 (R) et Escorialensis Φ—III—10 (N) iam p. 100,12, Parisinus 1843 K (K) paulo ante finem p. 189,23 deficit, sed iam antea nonnulla in hoc desunt. ad recensenda excerpta cod. L^a, qui neglegentissime scriptus sit, nullius pretii est. NQR autem ut in iisdem verbis desinunt, ita inter se

¹⁾ quae ubi deficiunt, nescio an hinc nonnihil lucrari liceat.

²⁾ typhothetae apertos errores in mantissa emendatos notare supersedimus.

³⁾ soli huius classis codd. unius Ephesii nomen praebent; reliqui, (class. I) S et (class. III) ATFO, Pselli nomen addunt. ceterum non est neglegendum in K non excerpta ipsa Ephesio tribui, sed ἀπό φωνῆς μεγάλη φιλοσόφου τοῦ ἐφέσου inscribi, cf. Bussei Ammonius in Categ. p. V.

tam similes sunt, ut vetustissimum eorum, R, adhibere sufficeret, nisi item atque N multis locis mutilatus esset. fide QR et K, quorum excerpta mihi usque ad p. 54,36 praesto erant, fere pares aestimandi sunt. plura ex iis describere et conferre non tanti esse videbatur; nam etsi cum ex ipsis excerptis tum e prooemio (p. 1—4,5), quod K plenum exhibet, satis manifestum est huius classis codices meliorem sequi memoriam, tamen quae peculiaria servaverunt recta, admodum rara sunt. ad lacunam vero primae classis libris communem supplendam K, qui unus huc usque pertinet, nihil confert, cum excerptor a p. 165,29 $\mu\eta\ \tau\acute{\epsilon}\chi\nu\omicron\nu$ ad vs. 32 $\tau\acute{o}\ \delta\grave{\epsilon}\ \acute{\epsilon}\pi\iota\ \tau\eta\varsigma\ \varphi\rho\nu\acute{o}\gamma\epsilon\omega\varsigma$ transsiliat, ut ne hoc quidem diiudicari possit, utrum in exemplari eius verba omissa integra fuerint necne.¹⁾

Tertiae classis codices congeriem scholiorum continent, quorum quae tertia classis non ad Pseudo-Alexandri commentarium spectant, Leonis Magenteni esse videntur; huius quidem nomen in Coisliniano 167 prae se ferunt. constat autem haec classis ex tribus paribus codicum: Parisino 1972 (A) et A qui ex hoc est descriptus Coisliniano 157 (T), Laurentiano LXXI 17 (F) TF et Parisino 2055 (O), Laurentiano LXXI 13 (G) et Neapolitano III D 37 OG (U), quae inter se quamquam non plane congruunt, tamen tam similia U sunt, maxime AT et FO, ut in cod. A(T) memoria, qui et aetate et fide reliquis praestet, nostro iure constiterimus; nam ad huius quidem commentarii recensionem e scholiis codd. FO et GU nihil redundare, quod non A(T) quoque suppeditet, satis iis quae infra ad scholiorum indolem adumbrandam afferam exemplis comprobatur. ac ne huius quidem varietatem, qui totus in usum nostrum aut transcriptus aut collatus est, plenam subnotavimus, ut nihil usquam e silentio concludendum sit; saepe enim pars tantum scholii, sive prima sive media sive extrema, cum alia ita concinit, ut varietatis notationem admittat, reliqua autem in tam diversa trahuntur, ut tota describere quam varietatem lectionum adnotare commodius sit. neque vero me fugit etiam ea quae subnotavi partim intra solitae varietatis fines se non tenere, ut magis verear, ne nimis quam ne non satis multa subnotavisse videar. nam licet omnia, quae in A(T) longius a primae classis libris recedunt, non minus praestantia aut praestantiora sint quam quae hi exhibent, certe non ad librarii sed ad scholiastae operam referenda sunt modo eadem aut simi-

¹⁾ ad hanc classem duo praeterea codices recentiores pertinent quos sero cognovi: Mosquensis 313 (saec. XV), de quo nihil compertum habeo nisi quae e catalogo Chr. Fr. de Matthaei infra transscripsi, et Vatic. 1770 (saec. XVI), cuius specimen infra dedi.

lia modo longe diversa vestigia sequentis. sic enim scholia nonnulla A^b conflata esse¹⁾ inde apparet, quod p. 87,12 πῶς—18 δῶσαν bis in eodem scholio legitur, item atque in aI et paucis mutatis, similiterque p. 138,4 ἐν γὰρ — 8 ἀμφιβολίαν et p. 163,5 οὐδὲ τὸ πόθεν — 9 ἠκολούθησεν in binis scholiis ceterum diversis reperiuntur.

ratio editoris In hisce quae exposui subsidiis criticis utendis hanc inii rationem: principem ducem habui Laurentianum I, cuius errores manifestos auxilio Aldinae emendavi semper mihi conscius eam interpolatoris vestigiis non vacare (velut p. 50,3 καθ' Ἑλληνας, 141,27 ἡ ἐν ὀνόματι, 173,21 κατὰ μέντοι γε τὴν δόξαν αὐτοῦ δίκαιον· ἔκρινε δὲ τὴν). confirmatam tamen auctoritate codicis A(T) confidentius eam secutus sum. neque vero quae A(T) solus praebet commendatiora, ubi intra eos quos supra dixi fines versantur, recipere dubitavi²⁾. sed hi fines non semper tam certi sunt, ut nullus scrupulus resideat, alique nescio an nonnunquam aliter iudicaturi sint. interdum excerptis codicum KQR accedentibus dubitatio eximitur. at in his non minor cautio adhibenda est, quoniam saepius quid excerptoris libidini, quid exemplari eius tribuendum sit ambiguum est. per pauca igitur ex his solis emendare ausus sum (velut p. 18,20 23,2. 3 29,35 41,24 158,13).

Quae recentioris aetatis viri docti ad emendationem contulerunt, b admodum pauca sunt. Chr. Brandis magnam commentarii partem Schol. p. 296—321 ex Aldina editione imprimendam curavit, cuius leviora pauca menda sustulit. alia temptavit Th. Waitz Organ. II p. X. v multo plura Isaacus Vossius praestitit, qui exemplum suum Iuntinum, quod nunc in bibliotheca Academiae Lugd. Bat. servatur, e Palatino 270 (B)³⁾ et suis coniecturis emendavit, quibus saepius quae ipse conieceram praecipua vidi.⁴⁾

¹⁾ cf. etiam p. XXIV scholia β̄, δ̄, ζ̄. quare quae in transitionibus et commissuris differunt, non notata sunt.

²⁾ p. 155,20—24 quae in a I propter homoeoteleuton exciderunt, ex A(T) supplere licet; sed p. 165,29 A(T) spatio non relicto etiam verba quae lacunae antecedunt omittit.

³⁾ priori enim prooemio Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικτοῦ . . . ascripsit: 'Hoc prooemium non exstat in codice manuscripto bibliothecae Palatinae', et desinunt notae ibidem ubi B (Iunt. f. 63^v = p. 166,25. 26); titulum, quem alteri prooemio addidit, indidem transcripsit cf. B et v.

⁴⁾ alia minus feliciter temptavisse videtur, velut p. 104,7 γένοιτο δν (pro λέγειν) 154, 28 ἐκείνον 155,20 τεθείσης (ἔτι) 156,30 λύσιμα.

Berolini

Nonis Iuniis MDCCLXXXVIII.

M. WALLIES.

CONSPECTUS LIBRORUM MANU SCRIPTORUM ET IMPRESSORUM

I CODICES PRIMAE CLASSIS:

PALATINUS 270 [Brandis Abhandl. d. Berl. Acad. 1831 p. 62 nr. 71] **B** chartaceus in fol. saeculi XV—XVI inser. ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους ἀφροδισιέως. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . desinit in verbis οὐ γὰρ λέγεται κυρίως ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων (p. 166, 25. 26). “desiderantur folia duodecim et amplius” [Catal. p. 148]. usus est hoc codice Is. Vossius cf. p. VIII et infra p. XXVIII sub nota v.

VATICANUS 269 pars I [Brandis l. c. p. 74 nr. 174] chartaceus in fol. **C** saec. XIV inser. ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους: — (manu recentiore) τοῦ ἀφροδισιέως. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . Ad Torstrik, qui codicis praestantiam praedicat, haec notare satis habuit:

p. 4, 9. 10 διημαρτησθαι || 11 ἀληθῆ δὲ || 15 et 16 ἀνδρίαν || 23 οἱ || συνάγοι || p. 17, 13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτά || 20 ἢ alt. ut A || 21. 22 συλλογίζονται . . . διαλεκτικῆς habet, σημαίνει om. || 26 τίνα τέσσαρα λέγει γένη || p. 18, 4 ἐχη || 5 τῶν α || p. 19, 9 σοφιστικῶν || p. 20, 16 ἀν || 18 ἐν || p. 21, 31 post σοφισμάτων add. καὶ (fort. recte) || p. 22, 6 τρόπω πρώτῳ τοῦ αὐτοῦ σχήματος || 9 τὰ αὐτά om. || 13 ταῦτό om. || 14 ante εἰ add. καὶ || p. 23, 30 ἐκάστου || p. 27, 3 διαλαβῶν || p. 161, 8 οἰσθ' utrobique || 22 ἀδιάφορα || p. 165, 25 τὸ τοῦδε τοῦδε || 29 hiat ut ceteri codd. (f. 92 v) || p. 166, 11 lemmati continuat sequentia Arist. verba ἀλλ' οὐ τι κτήμα . . . ἀγαθὸν τούτου ἅμα (p. 180* 11—18) || p. 189, 1. 2 ἀπλουστερά || 5 κεραίαν || p. 197, 17 καλεῖ || 18 ἡ γοργίου || 23 τὰ ἀπὸ τῆς || 24 τέχνη δ' ἐστὶ || 25 οἱ δὲ || 26 οἷς καὶ || 28 συλλογισμῶ || 29 δηλονότι || p. 198, 2. 3 ἐπετήθειον || 8 ἀποδεικνύει || 15 ὄσης || δυνατόν om.

VATICANUS 1018 [Brandis l. c. p. 52 nr. 6] chartaceus in fol. saec. **D**

XV. f. 601^r κῦδος ἔχουσα μεγακλεῆς ἐν πάντεσσι σοφοῖσι· τὸ ζαθέ^{ου} μρ' δέξατο | πρὸς ἑμοῖο· κρύψιος ἔνεκα αἰνῆς ὄλεσα νῦν τό γε οἴμοι. ὄφρα με δίος ἀνὴρ ἀπόρσε τιμῆς αἰπέης: — | ἀμωνίου φιλοσόφου τοῦ ἑρμείου ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους: — inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . .

inde a f. 608 commentarius Aristotelis textui circumscriptus est, ut huius et illius verba inter se non respondeant. ubi rursus margines non suffecerunt, commentarius solus scriptus est. postea initia tantum lemmatum addita sunt; sed f. 643^v—654^v Aristotelis verba iterum plena exhibent. contulerunt H. Graeven et A. Torstrik (p. 197,17—198,16) haec:

p. 1,1—4,5. 3 τε] και || 4 παρείδου || 5 ἐπει οὖν || 9 αὐτόθεν || 13 παραδοθῆναι om. || 16 ἐπιγραφόμενοι σοφιστικούς || 19 οὐ habet || p. 2,2 μεθόδου || 3 δυνάμεθα || συλλογισμῶν κατηγορικῶν || 5 ταῖς αὐτῶν πραγματείας || 8 λόγων || 10 φαινακισμὸς || διελέγεται || οἱ om. || 11 ἱατροὶ || ὑγιειαν || διδάσκονται || 12 χρήσονται τούτοις || 15 και ποῖα || 15. 16 ἀριστοτέλη || 16. 17 οὐδὲ || 19 εἶδους || πῶς || 20 σοφοῖς ἀνδράσι || εὐδῆμα || 21 Κρίτωνι] κλεινία || 23 βούλεσθαι || 25 ἑμῶνυμα || τὰς om. || 26 πότερον || 27 τοῦ om. || 28 παρεθάρυνε || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 ὅτι || 33 οὐχ ὑπίσταντο || οὐ δῆτα· και δε || p. 3,2 τε ὁ διάλογος οὗτος || 5 ἐλέγχους] λόγους || 8 διαφιλονεικούντες || 12 λύσεων || 14 ἐπάγοι || τῷ δεσμῷ om. || 17 τὴν σοφιστικὴν ταύτην || 18 γάρ] δὲ || 22 ὡς ὄντα his, semel deletum || 23 πρῶτον || post φαινόμενοις add. και || 24 προληφθεῖσα || 27 ἄλλως || προταχθῆναι || 31 προτέρα || 32 δέδεικται || 32. 33 τὸν καθόλου μαθόντες συλλογισμὸν || 33 ἐξ ἀναγκαίων ||
ων
γνωριμότερων || 34 περὶ || 35 πόρρου || 36 καταμάθομεν || παρ' αὐτὰ || p. 4,3 τίς μὲν γάρ || 5 ποιησόμεθα, post quod haec addit: εἰπὼν περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἤνιξοτο περὶ δὲ τοὺς σοφιστικούς (ex τῶν σοφιστικῶν corr.) συλλογισμοὺς και ἐλέγχους τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὴν ὕλην ἦτοι κατὰ τὰς προτάσεις, ἔχοντας δὲ ἐρρωμένον και ὑγιᾶς τὸ συλλογιστικὸν σχῆμα. ἐπαγαγὼν δὲ και τῶν φαινομένων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων ἤνιξοτο κατὰ τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὸ εἶδος ἦτοι κατὰ τὸ σχῆμα τὸ συλλογιστικόν. οἷον ὁ τοῦ καινέος ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν συλλογισμῶν ὅτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλασίῳ ἀναλογία γεννᾶται και αὐξεται· οἵτινες και οὐ συλλογισμοὶ ἀλλὰ παραλογισμοὶ λέγονται. οἱ δὲ κατὰ τὴν ὕλην ἡμαρτημένοι ἦτοι κατὰ τὰς προτάσεις συλλογισμοὶ και ἔλεγοι σοφιστικοὶ ὀνομαζόνται. ἦ και ἄλλως. ἐπειδὴ ὁ ἀποδεικτικὸς και ὁ διαλεκτικὸς χρῶνται ἐλέγχους (?) οἱ και κατὰ ἀλήθειαν ἔλεγοι κτλ.

p. 165, 28. 29 (f. 665^v) φάναι· τὸ τόνδε εἰ γοῦν και τινες neque spatio relicto neque defectus signo posito.

p. 195, 9—198, 16. 9 λέγει || 10 δύναμις || 11 δι' ἧς || 12 post προτεθέντος add. προβλήματος, ἐξ ἐνδόξων || 13 post ὑπέχοντες add. οὐδὲν ἐρούμεν ὑπεναντίον || 14 τὸ habet || 15 πρὸς κατασκευάζεται || αὐτὴν || 16 γειννάσιν τῆς σοφιστικῆς || 17 πρότερον || 18 ἢ prius habet || 20 οὐσας || 22 ὄρηται om. || 23 μὲν habet || 25. 26 γειννᾶζειν τῇ διαλεκτικῇ || 26 παντὸς || 26. 27 διαφέρουσι || 29 λόγον om. || 30 σοφιστικὸς || p. 196, 1 εἶναι post μὴ om. || 3 γάρ om. || πλάτωνι γοργίας || 4 πολλῶν ἐτῶν || 5 τις ἐρωτᾷ || 8 ἔργον ἐστίν om. || 10. 11 γειννᾶζει || 12 εἰπὼν ἐκεῖ || 14 τῇ alt. om. || εἰρήκαμεν || 15 διατὶ || 17 τὴν om. || 19 post ἀγνωστοῦντα add. τὰ || 20. 21 δηλώσαι αὐτὸ || 21. 22 και πόσα πρόσσει || 22 λέγει || 24 δὴ || 25 λόγους || 27 ἐπακτέον || 28 εὐρεθέντα πρότερον || 28. 29 ἀπ' ἐκείνου || 29 μετὰ πόνων και φροντισθων om. || ἐκάστην || 30 και habet || 31 χρησιμώτερον || 32 ἦ habet || p. 197, 1 τούτου || 3 τοῖς || 5. 6 σμικρότατον || 6 πολλὰ ἦν ἡμῖν || 7 μέγα τῇ || 8 ταύτην || 9 οἷον || 11 post ἐν add. τῇ || 12 κλάδοι || 14 σμικροτάτη || 17 καλεῖ || 18 ἡ γοργίου || ἡ ὁμοίως || 19 τοῦ πλ. || 21 ὁμωνίας || 23 οὐδὲ τ. || τὰ ἀπὸ τῆς || 24 τέχνη ἐστὶ || ἀληθῆς || 26 τρῶποι || και alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμῷ || 29 δύνανται δηλονότι || γάρ] και || p. 198, 1 και alt. om. || συλλογισσασθαι || 2. 3 ἐπετήθειον || 3 τέχνην || 4 ἀπὸ τῆς || 5 post και add. οὐ || 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || 9 συμπεραίνεσθαι || 15 δυνατόν om.

VATICANUS 2171 [Brandis l. c. omisit] chartaceus in fol. saec. XV inser. f. 1^r ἀλεξάνδρου ἀφροδισίεως ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστι-

κούς ἐλέγχους. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . contulit H. Graeven:

p. 1, 1—4, 5. 2 τι ὁ μὲν || 4 παραδίδου || 5 ἐπαί || τῆς postea add. || 6 τίς γε || 9 ἐνθα καὶ αὐτόθι || 10 οὖν om. || 16 ante σοφ. add. τοὺς || 17 ἔλεγχοι || τῆς om. || 19 οὐ supra scr. || εἶναι post σκοπὸν colloc. || p. 2, 1 συλλογισμὸν || 2 καθόλου, ἴσως μεθόδου mrg. || ἀντὶ τοὺς || 3 δυνάμεθα || κατηγορικὸν || 5 ἀποδικτικῶς, ἀρχοῦντα ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματείᾳ || 5. 6 post διελ. add. καὶ || 6 ἀλεξυτήριον || 8 μᾶλλον om. || λόγων || 9. 10 δι' οὗ τὴν ἀδειαν εἰς ψευδολογίαν. καὶ, τὸ ἀδιανεῖς ψευδολογίαι mrg. || 10 διελέγχεται || 11 ἱατροὶ || ὕγιαν || διδάσκοντα || 12 χρῆσονται || 13 φεύγουσι || 15 ὅποια, om. καὶ || 15. 16 τοῦ ἀριστοτέλους pr. || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς || 20 πλάτωνι || 23 βούλεσθαι || 24 τῷ τὰ || ὁ δὲ supra scr. || 25 ὁμώνυμον || τὰς om. || περιήγε || 26 πότερον || 27. 28 ἐρύθρισαν || 28 ἐπειθεῖν || παρεθάρυνε || αὐτὸν supra scr. || 29 ἀποκρίνεσθαι || ἐκελεύσατο pr. || post ὅτι deletum καὶ || 30 ὦ) ὁ || 32 ὅτι || 33 ἐπίσταντο; οὐ δῆτα ἡ δόσας || p. 3, 4 πῶς] πασῶν, ἴσως πῶς mrg. || 7 ἀγωνιζόμενοι || 8 διαφιλονικούντες (sic) || ἤδη || 9 ἔμποει || 10 λύει || 12. 13 λύσεων γίνεταί || 14 ἐπαγάγει || 15 ἀντὶ τοῦ μετὰ τὰ φυσικὰ πῶς πραγματεία || 17 ἤδει || 18 ἀποδικτικῆς || 24 ἐνεσχεθεῖσα || 27 προταχθῆναι || 28 δὲ || 30 τάληθῆ || μαθόντες || 31 προτέρᾳ || 32 ἀποδικτικῇ || 33 μανθάνοντες || ἐξ ἀναγκαίων || ἀμέων συγνωριμωτέρων (sic) || 34 γίνεταί || περὶ || 35 γίνεσθαι || 36 γιγνόμενον || p. 4, 4 αὐτοῦ.

p. 165, 28 (f. 81 r) post τέκνον τοῦ spatium plus unius versus vacuum reliquit.

p. 195, 9—198, 16. 9 λέγει || καὶ om. || 10 δύναμις] λύσις || 11 δι' ἧς || 14 τὸ habet || καὶ prius om. || 15 προκατασκευάζεται || 15. 16 αὐτὸν διὰ τὸν || 17 προτέρων || 18 ἡ prius habet || 20 μὴ δὲ οὖσας || 23 ἡμαρτημένον || 25 εἴρηται || 26 παντός || 26. 27 διαφέρουσι || 28 γεινιάζειν || 30 ὁ δὲ—196, 2 ἐρωτᾷ om. (homoeotel.) || p. 196, 2 οἶον || 3 πλάτωνι γοργίας || 4 post πολλῶν add. καὶ || 5 τις ἐρωτᾷ || 6 γιγνώσκει || 8 ἔργον ἐστὶν || διδόναι || 10. 11 γεινιάζειν || 12 ἐκεῖ || 13 λαμβάνειν (post ἀλλὰ καὶ) || 14 δὲ alt. om. || εἰρήκαμεν || 16 προηγουμένος || 17 post ἀλλὰ exprunxit μᾶλλον λαμβάνειν || 19 ἀγοῦντα || 19. 20 οὐκ ἀνάλογον || 20 δῆλωσθαι || 24 δὴ || τε om. || 25 λόγον. δηλαδὴ δὲ || 27 ἐπακτέον || 28 εὐρεθέντα πρότερον, post quae add. e vs. 26. 27 πεπονημένα ὑποστικτέον εἰς τὸ πρότερον || 29 μετὰ πόνων καὶ φροντῶν om. || 29 ἕκαστα || 30 καὶ habet || 31 χρησιμῶν || 32 ταυτὸν] ἴσον || ἡ habet || p. 197, 1 τούτου || τοῦ σέ (sic) ὕστερον || 3 ἐν τῷ || post φυσικὰ add. καὶ || 4 προσθηῆαι || πάντων || 5 πᾶσα] non liquet || εὐχῇ || δυνάμει] δεήσει || 5. 6 σμικρότατον || 6 ἐστὶ habet || 7 ἡ κεχραμῖς || post μέγα add. ὃν || 8 ταῦτα || 9 οἶδεν || ἔλιπεν || 10 εὐρεθήσει || 12 κλάδοι καὶ φύλα || 13 ἀν τοσοῦτοι ἀν τῷ πληθῆει ὄντες || 14 post αὐτῇ add. καὶ || οὖσης σμικροτάτης || 17 καλεῖται || 18 τοῦ om. || πραγματεῖαν ἢ || 19. 20 διδάσκον || 20 ἐγγίνωσκον || 21 ante οὔτοι exprunxit τέχνη ἐστὶ πᾶσα (24) || 23 τῆς habet || διδόντες — ὑπελάμβανον om. || 24 ἐστὶ || ὦ || 25 παιδεύειν || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλονότι || δύνται || 30 ὀρθογραφῆν || p. 198, 4 τῆς τέχνης || γίνεσθαι || διὰ τῆς ἐριστικῆς || 5 τέχνη || 6 διαρι-

οτική || άπορίας || 7 τής τέχνης || 8 άποδεικνύναι || και τὸ διαιρεῖν post ληφθὲν collocat || 11 θαρροῦντα || 12 ἡρόντων || ἔχον || 15. 16 δυνατόν ἔχειν om.

E NEAPOLITANUS III D 29 (313) [Cyrilli Codd. gr. Bibl. Borb. II 420] forma minore saec. XV inscr. f. 75^r άποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους: — τῆς άφροδίσεως: — inc. ^oΟτι μὲν ὁ περὶ άποδείξεως λόγος . . . contulit H. Graeven:

p. 1, 1—4, 5. 4 διελέγεται || παρεδίδου || 6 παρὰ τῶν || 9 αὐτόθεν || 15 εἶναι] οὖν || διὰ τοῦτον || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικούς || 19 οὐ habet || p. 2, 1 τῶν om. || 2 μεθόδου ||

3 δυνάμεθα || 4 φημι om. || 5 ταῖς αὐτῶν πραγματείας || 6 φάρκον || 7 ἐνοχλήσεις || 8 λόγων || 9 ἀδρανείων || 10 διελέγεται || 11 ἱατροὶ || διδάσκουσιν || 13 post θανάσιμα add. και || 15 και ποία || 16. 17 οὐδὲ || 17 αὐτοὺς || 18 πεζόντων || 19 πῶς || 21 εἶναι] οὖν || 23 βούλεσθαι || 25 ὁμώνυμα || τὰς om. || 26 πρότεροί || 27. 28 ἡριθρίασεν || 28 παρεθάρυε || 29 άποκρίναςθαι || 32 εἶτι || 33 ἡ δ' ἔς || p. 3, 8 διαφιλονεικούντες || 9 post ἐλέγγειν deletum και κατὰ || 10 τὸν ἀμήχανον || 12 λύσεων || 13 ποριστικῶν || 14 ἐπαγάγη || 15 φυσική ||

21 συνδευθεῖ || τὴν φαντασία (sic) || 22 τὸ μὴ ὄντα || 23 προβαλεῖν || 24 γάρ] γε || προληφθεῖσα || αὐτόν || 27 προταχθῆναι || 31 πρότερα || 32. 33 μαθόντες συλλογιμὸν || 33 ἐξ

ἀναγκαῖων || p. 4, 1 δὲ om. || 1. 2 προβαλεῖν || 3 γάρ] γέ.

p. 165, 28 (f. 189^v) post τέκνον τοῦ spatium plus trium linearum vacuum reliquit.

p. 195, 9—198, 16. 9 δύναμιν om. || λέγει || 10 δύναμις || 11 δι' ἧς || 12 post προτεθέντος add. προβλήματος ἐξ ἐνόδων || 13 post ὑπέχοντες add. οὐδὲν ἐρούμεν ὑπεναντίον || 14 τὸ habet || 15 πρὸς κατασκευάζεται || αὐτὴν || 17 προτέρων || δὴ || 18 ἡ prius habet || 20 δὲ οὐσας || 23 μὲν habet || ἡμαρτημένον || 25. 26 γεινιάζειν τῇ δ. || 26 παντός || 26. 27 διαφέρουσι || 30 σοφιστικὸς || p. 196, 3 και ἐν τοῦ πλάτωνος γοργίας || 4 πολλῶν ἐτῶν || 5 τῆς ἐρωτᾶ || 7 ἐπίστατα || 8 ἔργον ἐστίν || 10. 11 γεινιάζει || 14 εἰρήκαμεν || 15 διατὶ || 17. 18 γεινίανσιν || 20 λέγει] λέως || 21 αὐτῶν || 24 δὴ || 25 λόγους || 27 ἐπακτέον || 28 λέγει] λέξεως || μὲν τὰ || εὐρεθέντα πρότερον || 28. 29 ἀπ' ἐκείνου || 29 μετὰ πόνων και φροντιδων οἰν. || ἐκάστην || 30 και habet || 31 χρησιμώτερον || 32 ἡ om. || εὐρεσιν || p. 197, 1 τοῦτου || τῆς ἀούστερον || 3 πάντα || τοῖς || 5. 6 σμικρότατον || 6 ἐστὶ habet || 7 post μέγα add. ὄν || 8 ταύτην || 9 οἶδεν || 12 κλάδοι || 14 σμικροτάτη || 15 post πραγματείας add. οὐ τὸ μὲν ἦν, τὸ δ' οὐκ ἦν || 17 καλεῖ || 18 τοῦ ante γοργ. om. || 18 et 19 λέγει] λέως || 19 πλάτωνα || 21 λιποὶ || 23 τὰ ἀπὸ τῆς || post τέχνης add. διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον || 24 τέχνη ἐστὶ || 25 οἱ δὲ || 26 τρόποι || και alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλονότι || p. 198, 2. 3 ἐπιτήδευον || 4 ἀπὸ τέχνης || 6 διαλεκτική ὥστε ἐν || 8 άποδεικνύναι || 11 θαρροῦντες || 14 πρῶτος || 15 ὄσης || δυνατόν om.

LAURENTIANUS LXXII 2 [Bandini III 27] chartaceus forma quadrata maiore anno MDXVIII exaratus inc. Διδάξας περὶ τοῦ άποδεικτικοῦ . . . sequitur Arist. text. et comment.: ^oΟτι μὲν ὁ περὶ άποδείξεως λόγος . . . ἀλλ' οὐδ' ὄσσην εἰπεῖν ἔχειν χάριν. Torstrikii testimonio Aldinae simillimus est.

H LAURENTIANUS LXXII 6 [Bandini III 30] chartaceus in fol. saec. XV f. 1^r inscr. ἀλεξάνδρου άφροδισιέως άποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους. inc. Διδάξας περὶ τοῦ άποδεικτικοῦ . . . contulit Ludov. de Stefani Neapolitanus:

p. 1—4, 5. διδάξας—τὸ προβαλλόμενον σόφισμα] ἀριστετέλης || εἰδότες τῆς συνθέσεως. ὤς—εἶπεν, ὁ τὸν τρόπον mrg. || p. 4, 2 πῆ prius] ἦ in ras. reliqua cum a congruunt.

p. 165, 28 post τέκνον τοῦ spatium reliquit unius fere versus voce λεῖ^π notatum.

p. 195, 7—198, 16. 7 μὲν om. || 11 ἦν || 14 τὸ habet || 15 προκατασκευάζεται || 17 προτέρων || δὴ || 18 ἢ prius habet || 22 δὲ om. || 23 μὲν om. || 26 παντός || 26. 27 διαφέρουσιν || 30 ἢ δὲ σοφιστικῇ || p. 196, 1 δὲ alt. om. || 3 πλάτωνι γοργίας || 4 post πολλῶν
 add. καὶ || 5 τις ἐρωτᾷ || 8 φαίνεται, αἰ superscr. man.¹ || ἐστὶν ἔργον || 10. 11 γεινιάζει || 12 τὴν αἰτίαν φησὶ || ἐκεῖ || 14 εἰρήκαμεν || 17 σοφιστικῆς] prius : ex o corr.
 man.¹ || 18 λέγοντα] γ ex o, ut videtur, corr. man.¹ || 24 πό δὴ || 25 λόγον || 27 ἐπα-
 νακτέον || 28 πρότερον εὐρεθέντα || παραλαμβάνον || 29 ἅπαντα || post βραχὺ add. μετὰ
 πόνων καὶ φροντισθῶν || τῆς καθεκαστῆς (v superscr. man.¹) προσθή || 30 καὶ habet ||
 31 χρῆσιμ^{τρ} || ὕστερον ἐκ] ὑπὲρ || 32 ἢ habet || p. 197, 1 τούτου || ὕστερον || 3 ἐν τῷ ||
 4 παντός || 5 ὄση || 5. 6 μικρο^τ || 6 καὶ γὰρ om. a || 7 μικρο^τ || post μέγα add. δὲ || 8 ταύτην ||
 9 οὐδὲν || 11 αὐτῷ || 12 κλάδος || 13 λόγῳ ἀσώματοι, οἱ superscr., ἀ ex σ corr. man.¹ ||
 14 οὐσης μικρο^{τς} || 16 μάλιστα om. || 17 καλεῖ || 18 ante γοργίου add. τοῦ || 19 τὸν πλά-
 τω^ονος || ἀνεγνωκῶσιν, ο superscr. m.¹ || 23 τῆς om. || post τέχνης add. διδόντες παιδεύειν
 ὑπελάμβανον || 24 ἐστὶ] δὲ || 26 τόποι || καὶ alt. om. || 27 τῆς om. || 28 συλλογίζεσθαι ||
 29 ὄηλος || post τέχνην deletiv. καὶ m.¹ || p. 198, 2. 3 ἐπετήδευον || 4 ἀπὸ τέχνης || 7 εἰ-
 δόντος || 8 ἀποδεικνύειν || 9 ἐμπεράνασθαι || 11 θαρρύντως || 12 post αὐτῶν deletiv. εἰσὶ
 m.¹ || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om. || subscr. τέλος.

LAURENTIANUS LXXXV 1, qui Oceanus dicitur [Bandini III 237—247 I cf. H. Diels *Simplic. in Phys. vol. I p. XII*] bombycinus forma maxima saec. XIV post Alexandri in *Topica* commentarium [cf. editionem meam p. XXIV] f. 321^r—343^v continet ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. totus accuratissime in usum nostrum collatus est a L. de Stefani.

MARCIANUS Append. IV 8 [cf. Waitz *Organ. I 12*] saec. XV duo exemplaria huius commentarii continet, quorum unum (f. 1—134) inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . , alterum f. 159 inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . , inter quae f. 135—157 eadem invenitur paraphrasis quae est in Parisino 1917 f. 538^v—550^r, de qua cf. Waitz l. c. ex illo Torstrik, qui codicem nullius pretii aestimavit, haec notavit: H^a

p. 1 in priore prooemio γ' οὖν et οἷς ut a. 4 ἀπεδίδου || 5 ἐπεὶ οὖν || 7 τὴν om. || 9 αὐτόθι || 10 ante σκοπός add. rubro τίς ὁ σκοπός τῆς παρούσης πραγματείας || οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφθαι τοὺς || 19 οὐ habet || p. 2, 2 μεθόδου.

p. 198, 2 post ὥστε add. καὶ || 2. 3 ἐπετήδευον || 5 γὰρ] δὲ || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

ex hoc:

L

p. 1, 4 διαλέγεται || παρεδίδου || 5 ἐπεὶ γοῦν. p. 192, 10 post οὗτος add. ὁ λόγος || 13 ἐκ ψυχροῦ θερμὸν || 18. 19 δεύτερος λέγει ἄριμους λόγος διαλεκτικὸς ὁ ἐξ. p. 197, 23 τῆς habet || 24 τέχνη ἐστὶ.

PARISINUS 1832 [H. Omont *Invent. somm. des manusc. grecs de la Ire bibl. nat.* II 150], olim Medicus, chartaceus forma maiore saec. XV

[cf. Alex. in Top. p. XXVI] post folia 254—261 vacua relicta f. 262^r—374^v perspicue et nitide, sed alia manu atque antecedens commentarium Topicorum scriptum Sophisticorum elenchorum commentarium continet. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . titulus abscisus est, sed ἀλεξάνδρου vestigia agnoscī posse testatur Torstrik, qui haec notavit:

p. 1, 2 τὶ μὲν || 4 παρεδίδου || 5 ἐπει || 6 γε || 9 αὐτόθι || 10 οὖν om. || 15 καὶ superscr. m.¹ || 16 ἐπιγεγράφαι τοὺς || 17 ἔλεγχον || τῆς om. || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 πειρομένοις || p. 2, 2 ὡς ἴσως μεθόδου καθόλου || ἀντὶ τοὺς || 3 post ἔλεγχειν ἐκ-punxit ἴσως || δυνάμεθα || 5 ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματεία || 5. 6 διέλαβε καὶ ἐν || 8 λόγων] ἔλεγχων || 10 διελέγχεται || διδάσκουσι.

p. 197, 16 πραγματίαν || 17 καλεῖται || 18 ἡ γοργίου πραγματείαν ἢ || 19 τὸν] τῶν || 19. 20 διδάσκων || 20 ἐγγίνωσκον || ἀλλήλους pr., corr. m.¹ || 21 οἱ primum supra scr. m.¹ || οἱ alt.] ἢ || 23 τῆς habet || διδόντες — ὑπελάμβανον om. || 24 τέχνη ἐστὶ || ᾧ || 25 παι-δεύειν || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τέχνην || τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δη-λονότι || p. 198, 1 ἐμποιεῖ || 2. 3 ἐπιτηδεύων || 3 τέχνην || 4 ἀπὸ τῆς || γίγνεσθαι || 4. 5 διὰ τῆς ἐριστικῆς συλλογίζονται || 5 τέχνη || 6 διαιρεστικῇ || ἀπορίας || 7 συλλογισμὸς] συλ supra scr. m.¹ || ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληφθὲν transposuit || 11 θα-ροῦντα || 12 εὐρόντων] εὐ corr. m.¹ || ἔχον || 15. 16 δυνατόν ἔχειν om.

P PARISINUS 1946 [H. Omont II 169] chartaceus forma media saec. XVI. f. 1^r—87^v ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. (Δ)ιδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . notaverunt A. Torstrik et C. Kalb-fleisch haec:

p. 1—3, 15. in priore prooemio οἱ τρόποι (post τίνες) om. || γοῦν || ὡς || post τὸ προβαλλόμενον σόφισμα habet lemma: περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλεγχῶν . . . πόρρωθεν θεω-ροῦσαν (Arist. p. 164^a 20—b 27). 4 παρεδίδου || 5 ἐπει οὖν || 7 τὴν om. || 9 αὐτόθι || 10 κοπὸς || οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 τοῖς om. || πειρω-βουλομένοις, supra scr. m.¹ || p. 2, 2 μεθόδου παραδιδόμενος || ἀν om. || 3 δυνάμεθα || 4 τρίτον pr., corr. m.¹ || 5 ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματεία || 8 παραδοὺς || μᾶλλον om. || λόγων || 9. 10 φιλοτιμία || 10 διελέγχεται || οἱ om. || 11 ἱατροὶ || διδάσκεται || 15 εἰδέναι ὅποῖός ἐστι || οὕτω γὰρ || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς || 21 κρείτωνι || σοκράτης || 22 ἀτεχνῶς || 23 βούλεται || 25 δμώνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότεροι || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 (πάλιν εἴρετο) ἐκεῖνος· (καὶ οὗτος ἀπεκρίνεται) (sic) || ὅτι || 33 ἢ δ' ὅς || p. 3, 2 πλήρης om. || 12 λύσεων || 14 ὅπως ἐπαγάγοι τὴν λύσιν.

p. 4, 6—13. 6 lemma om. || 8 εἶναι] οὖν || 9. 10 διημαρτῆσθαι || 10 ἐμπέπτοντας || 11. 12 ἀληθῆ δὲ τὴν ὄλην οὐδὲ συλλογισμὸν ἀξίον καλοῦσιν.

p. 5, 27—6, 10. 28 εἰπεῖν καὶ τί ἐστὶ || καὶ prius om. || 30 τοῖς om. || 31 ξόλον καὶ λίθους || 32 λέγῃς ο λέγεις corr. || γοῦν] γὰρ || περὶ || 35 ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ || p. 6, 1 χρόνῳ || 2 ἐπάγει || 4 ἐπει || 5 ὡς om. || 7 ἡρεμεῖ || 9 τῶν ἐλεγχῶν.

p. 7, 4—28. 6. 7 ὡς—φαινομένων om. || 7 καὶ om. || 12 προεἰρήκαμεν || ὁμοίως || 13 εἰληπται κατὰ τὸ σχῆμα || 17 πρότερό ἐστὶ || 18 συλλογισμοῦ || 19 ὅτι] εἴ τι || καὶ habet || 20. 21 κατὰ φύσιν—πρώτων om. || 23 τοῦτο || πρώτα || 25 πᾶσιν αἱ αὐταὶ || 26 κύκλοι] κλήσεις || 27 τὴν habet.

p. 165, 29 (f. 72^v) hiat ut reliqui codd.

p. 166, 10. 11 lemmati continuat ἀλλ' οὗ τι κτῆμα—ἀγαθὸν τούτου ἕμα i. e. Arist. p. 180^a 11—18 (ut C).

p. 197, 16—198, 16. 16 λέγει, οἱ supra scr. m.¹ || 17 καλεῖ || ἀποφαινομένους || 18 ἢ

γοργίου || 19 τὸν πλάτωνος || 23 ἀλλὰ—τέχνης om. || 24 τέχνη ἐστὶ || 26 τρόποι || καὶ
alt. habet || 27 τῆς habet || 28 δυνάμιν (ei supra scr. m.¹) ἐπιστήμην τοῦ συλλογισμοῦ ||
29 δηλονότι || p. 198,4 ἀπὸ τῆς || γίνεσθαι] συλλογεσθαι || διαιρετικῆς] διαί in ras. || 5
τέχνη || 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύει || καὶ τὸ διαιεῖν post ληφθέν transposuit || 9 καὶ om. ||
13 δεξαμένω || 14 παρ' αὐτῶ || δὴ (sic) || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

PARISINUS 1917 [H. Omont II 162], olim Medicæus, bombycinus forma S
minore saec. XIII—XIV [cf. Alex. in Top. p. XVI] f. 475^v inc. Διδάξας
περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . τὸ προβαλλόμενον σόφισμα: — ἀποσημειώσεις εἰς
τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους: (pallidiorè atramento subscr.) γρ. οἱ μὲν ὅτι τοῦ
ἐφεσίου οἱ δὲ τοῦ ψελλοῦ: — Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . contulit
C. Kalbfleisch:

p. 1—10, 3. in priorè prooemio γούν et ὤς. 4 παρὸδου || 5 ἐπεὶ || 6 σοφικῶν ||
9 αὐτόθι || 10 οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || p. 2,
8 μάλλον om. || 9 αἱ ἀδρανεῖς] αἱ et εἰς corr. || 10 διελέγχεται || 11 ἱατρικοί || διδάσκονται ||
15 ὅποια om. καὶ || 18 σπουδαζόντων] ου ex ω corr. || 19 πῶς || 22 ἀτεχνῶς || 25 ὁμώ-
νυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότερο] anceps comprehend. || 29 ἀποκρίνεσθαι || βούλειτο (sic) ||

32 ὅτι || 33 ἢ δ' ὅς || p. 8,8 διαφιλονεικούντες || 12 λύσεων || 14 ἐπαγάγει || 24 ἐνοχη-
θεῖσα, ut videtur || 26 πρόσληψις || 27 προταχθῆναι || 31 προτέρα || 33 μανθάνοντες || ἐξ
ἀναγκαίων || 35 γίνεσθαι || 36 παρὰ || p. 4,4 αὐτοῦ || 9. 10 διημερτῆσθαι || 10 οὐκ bis,
semel supra scr. || 12 συλλογισμὸν || 14 ληφθέντων || 23 οἱ habet || 29 ταύτην || 30 ἔχοντα
μὴ ὕψως || p. 5,1 ἀποδεικτικὸν corr. ex διαλεκτικὸν m.¹ || 9 συλλογισμοῖς] οἷς corr. m.¹ || 10
τοῖς habet || συντιθεμένοις || 11 τοῖς alt. habet || 14. 15 ἔχοντες—σχῆμα μὲν om. || 19
δέκα καὶ τρία || 22 λύων || ante οὖν add. μὲν || 23 ἐπινοηθεῖ || 31. 32 ξύλον καὶ λίθον
λέγης || 35 ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ || p. 6,1 λόγῳ || 2 ἐπαγάγοι, ut videtur || 4 ἐπεὶ || 7 ἡρεμεῖ ||
9 τῶν ἐλέγχων || 15 τὸ om. || 16 τὰ om. || διπολλαπλασίονα (sic) || 18 ἐνεργεία || 19 τί δὲ ὁ
ἔψιν ἔχων οὐχ || 20 post ἄρα deletivum οὐχ || 23 χρόνω || 23. 24 σιθηρογένους || 27 τρόπων ||
31 δὲ habet || γινομένη || p. 7,1 δὲ habet || 2 ἀριστοτέλην παραλογισμοὺς ὀνομάζοντα || 12
προειρήκαμεν || 13 εἰληπταὶ κατὰ τὸ σχῆμα || 14 supra κατὰ φύσιν scr. κατὰ τάξιν m.¹ || 16
τοῦ supra scr. m.¹ || 17 πρότερά || 18 συλλογισμοῦ || 19 καὶ habet || 20 ὀφελεις || 23 τὰ supra
scr. m.¹ || τοῦτο || πρῶτα || 25 πᾶσιν αἱ αὐταί || 27 τὴν habet || 28 καὶ αὐτὸς || 30 τοιοῦτον
λόγου σοφιστικοῦ || ἐφένται || p. 8,2 γὰρ habet || 7 ἄλλοι || 8 πρὸς || 8. 9 ἔνοϊαν || 16
ὑπομνησκει bis || 19 καὶ ut aI || 21 καὶ prius habet || 24 supra εὐφυῆ scr. εὐθδς m.¹ ||
καὶ habet || 28 ταῖς προσαγωγαῖς || 29 σπεύδουσαι || ἔτερα || ὑπερβαλεῖν ἐν ταῖς ἑορταῖς ||
30 τῆς || γινομένης || 31 λειποκρέω || 32 ἐμφυσήματος || p. 9,1 πρόκλος || 3 καταχρων-
νόντες || 3. 4. σπεύδουσι τοὺς || 5 λέγονται || 11 ἀπὸ τῆς μικρᾶς, ἄς corr. || 20 τυγχά-
νωσιν || 28 post ταῦτα add. καὶ || ὥσπερ || 30 αὐτῶν || 33 τε || 34 αὐτῶν || τὰ habet ||
35 διὰ τὴν || p. 10,3 λαμβάνοντες.

p. 12,1—18 (f. 480^v). 3 τῶν prius om. || 8 συναγαγούσα || 9 οὐκ ἀπατάμεθα || 10
διαλεγόμεθα, ἐπιφέρωμεν || 12 προσήρμοξεν || 15 μιᾶς] μ corr. m.¹

p. 17,13—23. 13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτὰ || 14 ἐστὶν ὁ λόγος || 15 ἀναδεξάμενος || ἀπο-
ρῆσαι || 16 εἰπὼν post λόγων transposuit || 20. 21 καὶ μάλιστα γνωρίμων || 21. 22 συλλο-
γίζονται—σημαίνει habet.

p. 26,7—37 (f. 486^v. 487^r). 9 τινος corr. m.¹ || 12 οὐ κεκάλυται || 15 ἀνίστατο ||
16. 17 ἀνίσταται—ὕψίζεται || 17 εἰπεῖν || 21 ἀμφοτέρων || 27 πρὸ || 28 ταῦτα εἰπὼν ||
29 ὕψιζετο || 30 post μὲν add. γὰρ || 36 ἀνακτώμενοι λέγοντο.

p. 165,29 (f. 530^v) spatium duorum versuum reliquit.

p. 197,15—198,16 (f. 538^r.v). 17 καλεῖται || 18 ἡ γοργίου || 19 τὸν || 23 τῆς habet ||
διδόντες—ὕπελδμβανον om. || 24 τέχνη ἐστὶ || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς

habet || 28 συλλογισμοῦ compend. || 29 δηλονότι || p. 198, 2. 3 ἐπετῆδευον || 4 ἀπό τῆς || 5 τέχνη || 7 ἀπό τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || καὶ τὸ διαίρειν post ληφθὲν transposuit || 15. 16 δυνατὸν εἶναι om.

Commentario alia scholia ascripta sunt velut f. 478^r iuxta p. 7, 4 sqq. περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων κτλ. in dextra parte paginae haec leguntur (cf. Vatic. 1018): εἰπὼν περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἠνέβατο τοὺς σοφιστικούς συλλογισμούς καὶ ἐλέγχους τοὺς ἡμαρτημένους μὲν κατὰ τὴν ὄλην ἤγγων κατὰ τὰς προτάσεις ἔχοντας δὲ ἐρωμένον καὶ ὑγιᾶς τὸ συλλογιστικὸν σχῆμα. ἐπαγαγὼν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φαινομένων μὲν ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων ἠνέβατο τοὺς σοφιστικούς συλλογισμούς καὶ ἐλέγχους τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὸ εἶδος οἱ τινες καὶ φαινόμενοι ἔλεγχοι δοκοῦσιν ὡς εἴτε δὴ παραλογισμοὶ μᾶλλον ὄντες καὶ οὐκ ἔλεγχοι. κατὰ τὴν ὄλην ἡμαρτημένος ἐστὶ συλλογισμὸς οὗτος ὁ καὶ σοφιστικὸς ἔλεγχος ὀνομαζόμενος· παρὰ δὲ τὸ εἶδος οὗτος· δε καὶ φαινόμενος ἔλεγχος ὀνομάζεται.

f. 478^v iuxta ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων: πολλάκις εἰρήκαμεν κτλ. (p. 7, 14 sq.): ἤτοι τῶν ἀρχῶν τῶν οἰκειῶν τοῖς σοφιστικοῖς συλλογισμοῖς. προσεχεῖς δὲ καὶ οἰκειὰς ἀρχὰς λέγει τοὺς δέκα τρεῖς τρόπους οἷς χρῶνται οἱ σοφισταὶ ὡς ἀρχαῖς καὶ τόποι: — iuxta ὅτι μὲν οὖν κτλ. (p. 8, 5 sq.): οἱ ἀποδεικτικοί: — οἱ σοφιστικοὶ εἴτε παρὰ τὸ εἶδος εἴτε παρὰ τὴν ὄλην, ἡμαρτηνται: — εἶναι. ἤτοι φυσικῶς καὶ ἀληθῶς: —

f. 479^r ad καὶ πιστοῦται τοῦτο κτλ. (8, 20 sq.): τὸ τὰ κατὰ ἀλήθειαν μὴ ὄντα τοιαῦτα δοκεῖν εἶναι τοιαῦτα διὰ τινὰ βραχεῖαν ὁμοίτητα: —

ad p. 8, 22 λόγων: οἱ μὲν γὰρ εἰσι τῇ ἀληθείᾳ συλλογισμοί. οἷος ὁ (corr.) ἀποδεικτικὸς καὶ ὁ διαλεκτικὸς. οἱ δὲ φαινόμενοι μὲν μὴ ὄντες δέ, οἷοι εἰσιν οἱ σοφιστικοί. πλὴν οἱ σοφιστικοὶ συλλογισμοί, εἰ μὲν παρὰ τὴν ὄλην ἡμαρτηνται, λέγονται συλλογισμοί· εἰ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα, παραλογισμοὶ τὸ ὄλον καὶ οὐ συλλογισμοί: —

f. 538^v (cf. Marcian. App. IV 8) Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν σοφιστικῶν ἐπακοῦσαι ποθεῖς ἐνοχλήσεω, πειράσομαι καὶ τούτων τοὺς τρόπους ὡς οἷόν τε καὶ σαφῶς καὶ συντόμως σοι παραδοῦναι . . . in mrg. manu recentiore παράφρασις ὄμαι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων cf. Waitz Organ. I 25 et 12: "Ipsam explicationem interpres incipit a capite 19. Catalogus haec scholia epitomen esse dicit commentarii ab Alexandro compositi, quae quidem epitome ita facta est, ut auctor quaecunque placuerint ex Alexandro describerit ne verbo quidem mutato", id quod Torstrikii notis confirmatur, qui finem huius epitomae cum Aldina congruere testatur omissis verbis τὸ δὲ παρὸν σόφισμα — διαλόγος ἐστίν p. 189, 25—190, 8.

M ESCORIALENSIS Φ—II—6 [Miller p. 156] chartaceus in fol. saec. XVI inscr. ἀλεξάνδρου ἀφροδισιᾶς ἀποσημείωσις εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . quae Torstrik notavit, haec sunt:

p. 1 in priore prooemio γοῦν et ὡς. 4 παρεδίδου || 5 ἐπαι οὖν || 10 οὖν om. || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 βουλομένοις || p. 2, 2 μεθόδου || ἀν om. || 3 δυναίμεθα.

p. 198, 13 δεξαμένων || 14 παρ' ἑαυτῶ || 15. 16 δυνατὸν εἶναι om.

ESCORIALENSIS Ω—I—4 [Miller p. 456] chartaceus in fol. anno MDXVII in Creta exaratus post Philoponi in libr. I Analyt. Prior. commentarium f. 161—228 habet Alex. in Soph. elench. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . a Torstrikio notatione non est dignatus.

OXONIENSIS COLLEGII NOVI 231 [Coxe p. 85] chartaceus in fol. saec. XV—XVI [cf. Alex. in Top. p. XXXVI] f. 266^r post Alexandri in Topica commentarium titulo omisso inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . quinque paginarum photogrammata mihi praestō erant, ex quibus haec noto:

p. 1—2, 3 *δυναίμεθα* omnia cum P congruunt.

p. 165, 2 τοῦ ἔπους — p. 166, 3 καθάπερ] 6 εἰ μὲν — 8 στίχος om. || 9 πατήρ ἐστίν ἢ υἱός, οἷον ἐστίν τὸ || 10 post καὶ add. ἄρα || λύειν δὲ λέγω || περὶ || 13 ἀστέρος || 15 ὅτι om. || ὡς om. || ante δούλον add. τὸν || 16 τὸ τὸν || 17 δὲ habet || οὐ || 20 οὐδὲν || 22 σημαίνοντα, ὅτι τὸ καὶ δεσπότης || 25 ἐστὶ τί τοῦδε || 28 καὶ om. || post τοῦ reliquit plus unius versus spatium || 31 περὶ || 36 πρὸς τὴν.

p. 197, 16 — 198, 16 omnia cum P congruunt, nisi quod p. 197, 23 in contextu τέχνη, in marg. τέχνην, p. 198, 6 εὐπορείας, 7 ὀότος (initio versus) exhibet.

VINDOBONENSIS phil. graec. 34 [Nessel p. 24] chartaceus forma maxima saec. XVI ["antiquus" secundum Catal.] foliorum 105. f. 1^r rubro inscr. ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . desinit f. 32^r in verbis λούουσι μὲν οὖν τινες ταῦτα τὰ σοφίσματα καὶ ἐτέρως (p. 161, 24). f. 33^r (eadem manu) inc. ἐν γένεσι διαφόροις. οἷον ἐπεὶ ἡ ἐπιστήμη i. e. Alex. in Top. I 17 p. 117, 25 et subser. f. 36^r τοῦ εἰς τὸ πρῶτον τῶν τοπικῶν ἀριστοτέλους ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ὑπομνήματος τέλος, f. 37^r — 105^v Νεμεσίου ἐπισκόπου, ὡς τινες φᾶ' Κυρηναίας, περὶ φύσεως ἀνοῦ κεφαλαιώδης. Ordo foliorum turbatus est; nam post f. 1 διδάξας . . . Κλεινία p. 1—2, 24 sequitur f. 2 | ταῦθα τὸ χρᾶσθαι . . . τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν i. e. p. 26, 10—28, 19. ipse contuli:

p. 1 in priore prooemio ὡς || post τὸ προβ. σόφισμα lemma περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . πόρρωθεν θεωροῦσιν (Arist. p. 164 a 20 — b 27) || 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ οὖν || 7 τὴν om. ||

9 αὐτόθι || ^{χρη} δεῖ || 10 post σαφηνίζειν rubr. τίς ὁ σκοπὸς τῆς παρουσίας πραγματείας || σκοπὸς]

Σ rubr. || οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || ^{πειρω} βουλομένοις || p. 2, 2 μεθόδου παραδιδόμενης (sic) || ἄν om., sed 3 *δυναίμεθα* || 5 ἐν τῇ ἐαυτοῦ πραγματεία || 7 περὶ] ἐπὶ || 8 παραδούς || μάλλον om. || λόγων || 9. 10 φιλοτιμία || 10 διελέγχεται || οἱ

om. || 11 ἱατροὶ || ^σ διδάσκου || 14 τοὺς superscr. || 15 ὅποια om. καὶ || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς || 22 πανσοφως (ως comprehend.) ἀτεχνῶς || 23 βούλεται || 25 ὁμώνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότεροι || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 (πάλιν ἤρετο) ἐκείνος (καὶ οὗτος ἀπεκρίνατο) || ὅτι || 33 ἐπίσταντο || ἢ δ' ὅς || p. 3, 2 πλήρης om. || 3 δὲ om. || 8 διαφιλονικιοῦντες || 12 λύσεων || 14 ὅπως ἐπάγει τὴν λύσιν τῷ δεσμῷ || 17 ἤδη || 18 προαχθῆναι || χρῆναι γὰρ πρότερον om. || 18. 19 χρονοτριβήσαντες || 19 τοῖς ἀναγκαίοις καὶ om. || 24 οὐ om. || 27 προταχθῆναι || 28 γε superscr. || 31 πρότερα || 32. 33 τὸν κύριον συλλογισμὸν μανθάνοντες || 33 ἐξ ἀναγκαίων || 33. 34 καὶ προτέρων om. || 34 περὶ || 36 περὶ || γενόμενον || εὐχερώς om. || p. 4, 1 ἦν om.

p. 160, 17 — 161, 24. 19 μίαν εἶναι τὴν || 20 τοὺς om. || 22 οὐσαν, ἐπὶ || 23 δὲ om. ||

23. 24 ἀ τῷ σ. ὑπάρχοντα || 24 δὴ || 28 ὅδε ἔπος || 32 ἀληθῶς (sic) || p. 161, 1 πότε || ὅτι om. || 3 πάντας || 5 προσφέρειν || ἦτοι || 6 ἐκεῖ || 7 ἐρωτᾶς || 11 ἀγαθῆ οὐσῆ || 13 καὶ om. || τὸ δὲ || 14 τοιοῦτον || καὶ οὐκ οἴσας om. || 16 πάλιν — ὁ κύων in ras. || 19 ἐστίν om. || 20 ὡς] ὅτι || 21 τὴν om. || 22 ταῦτα || ἀδιάφορα || 23 ὁ om.

VINDOBONENSIS phil. graec. 69 [Nessel p. 41] chartaceus forma maxima saec. XVI ["antiquus" secundum Catal.] foliorum 25, "ad Joannem Sambucum olim pertinuit". post Ammon. in Porphy. Isag. [cf. Busse p. XL] f. 20^r sine titulo inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . desinit f. 25^r in verbis καὶ ἀποκρίνεσθαι γνόντες οὐχ (p. 15, 21), post quae reliqua pars

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticis elenchos.

B

paginae (spatium quattuor versuum) vacua relicta est. quae ipse contulit, maxime cum Vindobonensi 34 congruunt, a quo haec tantum abhorrent:

p. 1 in priore prooemio οί τρόποι (post τίνες) om. || 9 χρῆ || 10 τίς ὁ σκοπὸς τ. π. πρ. om. || p. 2, 3 δυνάμεθα || 11 ἱατροί in ras., ut videtur || διδάσκειται || 12 χρῆσονται ||
αι
15 οὕτω γάρ || 20 σοφιστοῖς || 22 ἀποφενεται || 32 εἶρετο || 33 ἤπισταντο || p. 3, 3 δὲ
habet || 8 διαφιλονεικούντες || 11 ἀγνοούντας || 14 ἐπαγάγοι || 17 πραγματεῖαν iterat || 20
καλλῶς || 24 οὐ habet || 25 ὑποδείξεται || 26 πρόδηψις || 28 ἀχρηστό (sic) || 29 εἰ om. ||
32 κυρίως || 35 γωσάμεθα || p. 4, 1 δυνασάμεθα || 2 σοφιστῆ || 4 αὐτοῦ || 5 τὸν—λόγον.

II CODICES ALTERIUS CLASSIS:

K PARISINUS 1843 [H. Omont II 151 cf. Alex. in Analyt. p. XI, in Top. p. XVI] bombycinus quadratus saec. XIII f. 335^v inser. σχόλια εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους τοῦ ἀριστοτέλους ἀπὸ φωνῆς μιχαὴλ φιλοσόφου τοῦ ἐφεσίου. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . f. 336^r—385^v Ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἐλεγχοί, quos integros habet; sed commentarius iam in medio f. 382^v desinit in verbis αὐτὸς δὲ διὰ τε βραχυλογίας [καὶ abscisum] τὸ φθάσαι τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος σοφίσματα· ὧν καὶ τοῦτο ἐστὶ καὶ δι' ἄλλων ὄνο(μά)των (p. 189,31—33). quae propono, contulit et descripsit C. Kalbfleisch:

p. 1, 4 παρεῖδου || 6 σοφικῶν || τίς] τῆς || 9 αὐτόθεν || συγγράματος || 14 σοφιστῶν ||
15 τὸν σκοπὸν εἶναι || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικὸς || 18 τοῖς] τοι (sic) || 19 οὐ habet ||
βίου || p. 2, 1 περὶ σοφικῶν συλογισμῶν, alt. λ superscr. m.¹ || 2 μεθόδου || τοὺς corr. e τοῦ
m.¹ || 3 δυναμέθα ἐλέγχιν || κατηγορικῶν] post ι littera deleta, ut videtur, σ || 4 τρίτον ||
5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματεῖαις || 7. 8 διαλέγεται] διαλεκτικοῦ || 8 λόγων || 10 διελέγεται ||
11 ἱατροί || 11. 12 δηλητηρία || 12 τούτοις corr. e τούτους m.¹ || χρῆσονται || 13 βλεφερά
ut videtur pr., corr. m.¹ || ταῦτα om. || 14 ἐγγυμασθέντες, τες comprehend. || 15 λαβόντες
pr., corr. m.¹ || καὶ ποῖα || 16 σοφικῶν || 16. 17 οὐδὲ || 18 τοὺς] τοῦ || 19 εἶθους || πῶς ||
22 σοφικὴν corr. e σοφὴν m.¹ || πανσόφως ἀτεχνῶς || 23 βούλεσθαι || ταύτην τὴν μέθοδον
καὶ αὐτὸς || 25 ὁμώνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 οὕτω] ἄτε || πότεροι || 27 πρῶτον || 28
παρεθάρυε, alt. ρ supra scr. m.¹ || 29 ἀποκρίνασθαι || 30 ἔρα pr., corr. m.¹ || 32 ὅτε || 33
ἐπίσταντο || οὐ δῆτα ἔλεγεν οὗτος || p. 3, 1 τὸ ἐναντίον] ὁ ἔ corr. m.¹ || 2 οὗτος] ο prius ex το
corr. m.¹ || 4 ὡς εἴπομεν || 7 et 8 σοφισμάτων || 12 συνιστῶν || λύσεων || 14 ἐπάγει || 16 ἀμ-
φισβητεῖται] β supra scr. m.¹ || 18 πῦθανοῖς || 21 συντεθεῖσα || 23 προσβαλεῖν post ἐνδόξους
collocat || 24 ἐνοσχενθεῖσα (sic), v prius e σ corr. m.¹ || γάρ] γ e δ corr. m.¹ || προλη-
φθεῖσα || ὑποστήσεται || 25 ἀληθῆ] καὶ alt. comprehend. superscr. m.¹ || 27 προσταχθῆναι ||
29 ἔτει || 30 ἀληθῆ] τε ἀληθῆ, ut videtur || 31 προτέρα || 32 κυρίων pr. || 32. 33 μα-
θόντες (α supra scr.) συλλογισμῶν || 33 ἐξ ἀναγκαίων || 34 περὶ || σχολίου || p. 4, 1 ἦς
(sic) || 1. 2 προσλαβεῖν τοῖς σοφιστικοῖς pr., corr. m.¹ || 2 διδάσκει corr. non liquet unde
m.¹ || 4 αὐτοῦ || 5 εἰρηκείμεν.

post p. 4, 5 sic pergit: Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων καὶ τῶν φαινομένων μὲν ἐλέγ-
χων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρῶ-
των (lemma ut semper rubrum). Ὁ (om. L^a) ἐριστικός (δρ. QR) λόγος ὡς (καὶ add. L^a)
ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνато δ (ὁ om. L^aQRV) ἀριστοτέλης (δρ. om. L^aV) καὶ πλάτων ἐν τῷ

εὐθυδήμω ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ σοφιστικῷ ἐλέγχω. ἐπιγέγραπται δὲ σοφιστικὸς ἔλεγχος (σοφιστικοὶ ἔλεγχοι QR), οὐχ ὅτι τοὺς σοφιστὰς ἐλέγχει (ἐλέγχουσιν QR), ἀλλ' ὅτι διὰ τινος τῶν τρόπων οὐς (ὣν ut videtur Q) παραδίδωσιν (παραδῶσει L^aQR) ἐλέγχειν δοκοῦσι (δοκοῦσιν ἐλέγχειν L^aQR) τοὺς ἀπειροῦς τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου. καὶ ἔστιν ἡ ἐπιγραφή τοῦ βιβλίου οὗ τῆς ἀντιλογίας ἀλλὰ τῆς συστάσεως· ὡσπερ γὰρ ἐν τῇ γνώσει τοῦ δεσμοῦ, ὡς ἐν τοῖς μετὰ τὰ (τὰ om. Q) φυσικὰ λέγεται, ἡ λύσις ἔπεται, οὕτως καὶ ἐν τῇ γνώσει (τοῦ δεσμοῦ—γνώσει om. L^a) τῆς συστάσεως ὁ ἔλεγχος. εἰπὼν δὲ (δὲ om. V) περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἐπήγαγε καὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλοισμῶν ἐκ παραλλήλων (παραλλήλου QRV) τὸ αὐτὸ θεῖς· ταυτὸ (ταυτὸν QR) γὰρ ἐστὶ σοφιστικὸς (συλλογιστικὸς V) ἔλεγχος καὶ φαινόμενος ἔλεγχος· κοινῶν (κοινὸν QRV, ι ε ν corr. Q¹) γὰρ πάντων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φαίνεσθαι. καὶ τούτων τὴν διαίρεσιν ποιεῖται λέγων· οἱ μὲν γὰρ εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δὲ δοκοῦσι (δοκοῦσιν εἶναι QRV). συλλογισμοὶ μὲν οὖν εἰσὶ (εἰ corr. Q¹) σοφιστικοὶ (καὶ add. QR) οἱ τὸ σχῆμα (μὲν add. QV) ἔχοντες ὑγιεῖ τὰς δὲ (δὲ τὰς Q) προτάσεις ἢ τὴν πρότασιν ψευδεῖς. φαινόμενοι δὲ οἱ τὸ σχῆμα οὐχ ὑγιεῖς ἔχοντες (ἔχ. om. QRV) τὰς δὲ (δὲ τὰς Q) προτάσεις (ἔχοντες add. V) ποτὲ (ὅτε QRV) μὲν ἀληθεῖς ποτὲ δὲ (ὅτε QRV) ψευδεῖς. τοῦ δὲ ἐλέγχου μέρη εἰσὶ (εἰσὶ om. QR) δεκατρία (ιγ' QR, γ corr. Q¹), ἕξ (ξ ε ν corr. K¹) μὲν περὶ (παρὰ QRV) τὴν λέξιν, ἑπτὰ δὲ περὶ (παρὰ QRV) τὴν διάνοιαν· οὐς αὐτοὺς ἕξ τῆς λέξεως καλεῖ. καὶ ταῦτα τὰ ιγ' δις παραδίδωσι, πρῶτον μὲν λέγων πῶς ἀπατῶσιν (—οῦσιν V) οἱ σοφισταί, ὕστερον δὲ λύων αὐτά. ἀρξάμενοι (—ος V) κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων (τρόπων R). φύσει δὲ (δὲ om. QRV) πρῶτα λέγει (λέγει QR) ἂν ἢ τὰ κοινὰ· κοινὸν δὲ (γὰρ V) ἐν (ἐν om. QR) τούτοις ὁ συλλογισμὸς, οὗ τέσσαρα ἐξῆς (ἐξ ἧς K) φησιν (φ. ἐ. QRV) εἶναι τὰ γένη· ἢ φύσει πρῶτα (σ ἀρχὰ delevit K) λέγει ἂν (ἂν supra scr. R¹) τὰς οἰκείας ἐκάστου ἀρχάς. καὶ ὡσπερ φύσει πρῶτα καὶ ἀρχαί (ἀσυλλόγιστα QR) τῆς γεωμετρίας εἰσὶ σημεῖα καὶ γραμμαὶ καὶ κύκλοι καὶ τὰ τοιαῦτα, οὕτω καὶ τῆς σοφιστικῆς μεθόδου ἢ τε διαίρεσις ἦν (ἂν QR) λέγει καὶ τὸ δεῖξαι ὅτι ἐστὶ τοιοῦτον εἶδος λόγου καὶ (τὸ add. QR) ὅτι προαιροῦνται (ο prius corr. Q¹) τινες αὐτὸ μετέρχεσθαι (μετιέναι QR), καὶ τίνα ἐστὶ δι' α μετρίαι καὶ ζητοῦσι τοὺς τοιοῦτους λόγους, ὅτι διὰ πλοῦτον καὶ χρηματισμόν. (β mrg. K) Ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν (μὲ K) εἰσὶ (om. Q) συλλογισμοί, οἱ δ' οὐκ ὄντες δοκοῦσι, φανερόν. Προθέμενος λέγειν περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων (ἐλ. om. QR), οἳ ἦσαν φαινόμενοι ἔλεγχοι, πρῶτον διὰ βραχέων ὑπομνησθεὶς ἡμᾶς (ἡμᾶς om. R, περὶ add. QR) τῆς διαίρεσεως αὐτῶν περὶ ἧς (καὶ add. QR) ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τοπικῶν εἶπε· τῶν γὰρ σοφιστικῶν ἐλέγχων οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοὶ ἐκ φαινομένων καὶ (καὶ om. QR) ἐνδόξων (ἐ corr. K¹), ὡς ἐκεῖ εἶπεν (ὡς—εἶπεν om. QR)· οἱ δὲ φαινόμενοι συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δὲ (δέ om. QR). καὶ πιστοῦται τοῦτο (τ. om. QR) διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων· ὡσπερ γὰρ (καὶ add. R) ἐπὶ τῶν ἄλλων (τοῦτο add. QR) γίνεται διὰ τινος ὁμοιότητος (—ας Q), οὕτως (om. QR) καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, τοιούτῳ ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐπὶ (ὡσαύτως—ἐπὶ om. QR) τῶν συλλογισμῶν (ὡσαύτως ἔχει add. QR). καὶ τίνα τὰ ἄλλα καταριθμεῖται (λέγων add. QR): — [inc. f. 336^r in K, in quo hinc commentarius Aristotelis textui circumscribi solet] (γ mrg. K) καὶ γὰρ τὴν ἕξιν (τὴν add. QR) τοῦ σώματος οἱ μὲν ἔχουσιν εὐ· οἱ δὲ φαίνονται φυλετικῶς (φυλετικῶς Q: φυλετικῶς R) φουρήσαντες καὶ ἐπισκέψαντες (ἐπισκευάσαντες QR) ἑαυτοὺς· ἐπεὶ (ἐπειδὴ QR) γὰρ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὡσπερ ἀθηναῖος (ἀθῆναιος QR) ἐν τοῖς δεῖπνοσοφισταῖς (δειπνησοφιστικοῖς Q: δεῖπνοσοφιστικοῖς R) καὶ πρόβλος ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμῆσαι εἰρήχασι, τὰ ἱερεῖα (ἱερεῖα QR) ἐφυσᾶτο ὥστε φανῆναι ἐν ταῖς ἑορταῖς πλόνα, οὕτως ἐκ μεταφορᾶς τούτων καθόλου φυλετικῶς (φυλετικῶς Q) πεφουρήσθαι λέγεται (λέγονται QR) οἱ μὴ δι' ἀσκήσεως μηδὲ εἰς ἀλήθειαν ἢ τὰ σώματα ἢ τὴν τέχνην μεγάλοι (οἱ in ras. K¹) ἀλλὰ διὰ τινων ἐπιτεχνήσεων, οἱ μὲν τὸ σῶμα (τὰ σώματα QR), οἱ δὲ τοὺς λόγους δεικνύουσι πειρώμενοι, ὅπερ οὐκ ἔστιν (εἰσὶν QR). ἤπερ (ὡσπερ QR) οὖν ἐπὶ τούτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν καὶ ἐλέγχων (καὶ ἐπὶ τῶν ἐλέγχων καὶ ἐπὶ τῶν συλλογιστικῶν ἐλέγχων QR) οἱ μὲν (καὶ add. Q) εἰσὶν, οἱ δὲ (εἰσὶ καὶ QR) φαίνονται καὶ συλλογισμοὶ καὶ ἔλεγχοι· ὡσπερ οἱ τὴν ἕξιν εὐ ἔχοντες (ἔχοντες εὐ QR). οἱ δὲ φαίνονται μὲν, οὐκ εἰσὶ δέ, ὡσπερ οἱ κοιμώσαντες ἑαυτοὺς φαίνονται μὲν καλοὶ (φαίνονται μὲν, οὐκ—καλοὶ om. QR), οὐκ εἰσὶ (μὲν φαίνονται add. QR) δέ, διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἀκούοντων· οἱ γὰρ ἀπειροὶ ὡσπερ ἂν (καὶ add. R) ἀπέχοντες πόρρωθεν

B*

θεωροῦσιν. ὡς γὰρ οἱ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ὁρῶντες (θεωροῦντες QR) ἔκ τινος βραχείας ὁμοιότητος (τὸν add. QR) μὴ σωκράτην σωκράτην ὀνοταί και τὸν (QR) μὴ ἄργυρον ἄργυρον, οὕτως και οἱ ἄπειροι τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐλέγχου εἶναι ἡγροῦνται και συλλογισμοὺς ἀπὸ τινων μικρῶν ὁμοιοτήτων τοὺς οὐχ οὕτως ἔχοντας. († K, cui cruci in Arist. textu altera respondet) ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς (ἔστι add. QR: συλλογισμὸς ἔστι bis R) λόγος ἦν (ἦν om. QR) ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἑτερόν τι συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων· ὁ δὲ ἔλεγχος συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπέρασματος· τούτῳ συλλογισμῷ (τῷ συλλογισμῷ QR) προσειληφῶς (τ pro σ K) τὸ συμπέρασμα ἔχον (ἔχει QR) ἀντίφασιν (φ corr. Q¹) εἰ τε πρὸς (εἰ τε πρὸς K: εἰς Q: ὁ fore litt. perierunt in R) τινα κειμένην πρότασιν, ἥτοι δι' ὁμολογίας τινὸς ἐλημμένην ἢ και διὰ συλλογισμοῦ δεδειγμένην. ὁλον εἰ (εἰ om. QR) κείμενον (ἔγκείμενον QR) ἢ τὸ μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν (sequentia usque ad κακὸν αἰρετόν om. QR) ἢ ἀπλῶς τεθὲν ὡς ἐναργῆς ἢ και διὰ συλλογισμοῦ δειχθέν· ἦν (?) γὰρ λάβη τις μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν, πῶς (πᾶν QR) δὲ ἀγαθὸν αἰρετόν, ἔχοι (ἔχει QR) ἂν δι' αὐτῆς (αὐτῶν QR) δεδειγμένον ἐν δευτέρῳ σχήματι τὸ (ἔτι QR) μηδὲν εἶναι κακὸν ἀγαθόν. εἰ οὖν τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα λέγων εἶναι τοῦτο ψεῦδος, δώσει ἂν τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπέρασματος τὴν ἔτι ἔστι τι (τι corr. Q) ἀγαθὸν κακόν· εἰ δὲ τις τούτου κειμένου προσλάβῃ ὅτι πῶς (πᾶν QR) ἀγαθὸν αἰρετόν, συναΐξοι (συναΐξει QR) ἂν ἐν τῷ (τῷ om. QR) τρίτῳ σχήματι τι κακὸν αἰρετόν εἶναι. εἴη δ' ἂν τοῦτο και (και om. Q) ἔλεγχος τῷ ἀντίφασιν εἶναι τὸ φθάσαντος ὁμολογησθαι (ὁμολογεῖσθαι QR) τοῦ μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν. συλλογισμὸς μὲν οὐν και ἔλεγχος τοιοῦτόν (τοιοῦτος Q) ἔστι. οἱ δὲ (τοῦτο add. NQR) φησὶ (φημί R: comprehend. Q) ποιῶσι μὲν οὐδαμῶς τοῦτο (τ. om. NQR), δοκοῦσι δὲ (μὲν Q) τοῦτο (om. NQR) ποιεῖν διὰ πολλὰς αἰτίας, λέγων αἰτίας (om. Q: ante λέγων colloc. NR) τοὺς ἰγ' τρόπους, ὧν ἕνα (ἕνεκα R) φησὶν εἶναι (εἶναι om. NQR) και δημοσιώτατον τὸν διὰ τῶν (τὸν R) ὀνομάτων, λέγων ἔκ (διὰ QR) τῶν ὀνομάτων ἥτοι (ἢ NR et ante ras. 2—3 litt. Q) τὸν (ὁ corr. Q¹) ἐκ τῆς ὁμωνυμίας ἢ τὸν ἐκ τῆς ἀμφιβολίας (ἀμφιβολίας—ὁμωνυμίας NQR) ἢ τάχα (τ. om. N) και ἀμφοτέρους (συναμφοτέρους QR). ἐπεὶ (ἐπειδὴ NQR) γὰρ οὐκ ἔστιν αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι. εἰπὼν (γὰρ add. NQR) ὅτι εὐφύεστατος και δημοσιώτατος τόπος ἔστιν ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων τὴν αἰτίαν τούτου ἐπάγει λέγων· ἐπεὶ (ἐπειδὴ NQR) γὰρ ἐν ταῖς διαλέξεσιν οὐ τοῖς πράγμασι χρώμεθα (οὐ—χρώμεθα ante ἐν colloc. NQR) ἀλλὰ τοῖς τούτων σημαντικοῖς ὀνόμασι, τὸ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων μεταφέρομεν ἐπὶ τὰ σημαίνόμενα ὑπ' αὐτῶν· ὧν γὰρ ἕν ὄνομα και ταυτὸν συμβέβηκεν εἶναι, τούτων και τὴν οὐσίαν και τὴν φύσιν τὴν αὐτὴν (εἶναι add. NQR) νομίζομεν διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτοτήτα. διὸ και οὕτως ἐρωτῶσιν· οὐχὶ ὁ πλάτων ἄρρη ἐστὶ; (ναὶ add. NQR) οὐχὶ ὁ ποταμὸς ἄρρη ἐστίν; (ναὶ add. NQR) ὁ πλάτων ἄρα ποταμὸς ἐστίν. εἰπὼν δὲ ὅτι τὸ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων και ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἡγούμεθα συμβαίνειν ἐπήγαγε· καθάπερ ἐπὶ τῶν ψήφων τοῖς λογιζομένοις· τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ὅμοιον. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τὰ συμβαίνοντα ἐπ' αὐτοῦ—εἶναι (= p. 12, 29—33. post 29 ἀληθῆς add. ἔστιν NQR || post 30 ἄρτιον add. ἀριθμὸν K || 32 τῶν ὄντων K || εἰ γὰρ omisso οὐ Q || post τὸ add. δὲ KNQR || 33 ἀνάγκη K: ἀνάγκη NQR || δίωνα corr. Q¹ || ὅστις K: ὁ NQR). τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα πεπεράνται (ν ex σ corr. K¹) και τὸ τῶν λόγων πλῆθος (και—πλῆθος iterat K)· ἐπεὶ γὰρ (ἐπειδὴ NQR) τὰ στοιχεῖα τῆς (τῆς om. NQR) ἐγγραμμάτου (ἄγραμμάτου Q) φωνῆς πεπερασμένα, ἀνάγκη και τὰ ἐκ τούτων ὀνόματα πεπερασμένα τυγχάνειν· τὸ γὰρ (δὲ NQR) ἐκ πεπερασμένων συγκείμενον και αὐτὸ πεπεράνθαι ἀνάγκη. εἰπὼν δὲ ὅτι οὐχ ὅμοιον ἐστὶ τὸ συμβαίνειν ἐπὶ (τε add. NQR) τῶν πραγμάτων και (ἐπὶ add. NQR) τῶν ἀριθμῶν, τὴν αἰτίαν τούτων (τ. om. NQR) ἐπάγει δυνάμει λέγων (λ. δ. NQR)· ἐπεὶ και ὁ ἀριθμὸς—γίνεσθαι (= p. 13, 14—20. 15 καθὸ ἀριθμητῶν Q || 16 πέμπτου Q || 17 εἰσι om. KNQR || post ἀριθμὸν add. τυγχάνουσι K: τυγχάνει NQR || 18 τὸ ἐν ὄνομα || 19 δὲ om. NQ: δ' R || ὄντως K || εἰ μὲν iterat K: εἰ μὴ N || 20 ἄλλω (ω ex o ut videtur corr.) K: ἄλλα ut videtur Q || μετὰγει KQ: μετὰγοι R: ἐπάγει N || δόξη NQR || ὁ om. NQR).

post p. 48, 27 φαντασίας haec habet: περὶ δὲ τοῦ λόγου (μελλίσου add. QR) ὅπερ ἐνταῦθα ὁ ἀριστοτέλης μέμνηται τοῦ ἐν τὸ ὄν και (και om. Q) ἄπειρον συνάγοντα (συνάγοντος QR) εἴρηται μὲν πολλὰ και καλὰ και (και om. QR) ἐν τῷ πρώτῳ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τῷ

φιλοσοφωτάτω συμπλεκίω και θεμιστίω και φιλοπόνω και τοῖς ἄλλοις και οὐ δεῖ με περι

λ

τούτου πλέον τι λέγειν ἐκείνων (ἐκείνου Q: comprehend. R). τέως δὲ τὸ κεφα τῆς παραγωγῆς ἦν ὁ μέλισσος ποιεῖται, παρὰ τὸ ἐπόμενον ἐστίν. ἔλεγε γὰρ εἰ τὸ γεγονός (γεγονώς Q) ἀρχὴν ἔχει, και τὸ ἀρχὴν ἔχον (ε. ἀ. QR) γέγονεν, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος ὡς εὐθὺς μετ' ἄλλον τῆ ἀρχῆ τῆ α (μετ' ἄλλον τοῦ α' βιβλίου QR) τῆς φυσικῆς ἀποδόσεως δείκνυται.

f. 344^v post τὰ μὲν οὖν λεγόμενα οὐκ ἂν ἄλλως οἶμαι ἔχη· κατὰ δὲ τὰ (τὴν λέξιν τὴν ἐάν οὖν κτλ. QR) i. e. p. 52,4 sic pergit nullo spatio relicto: οἱ φαινόμενοι συλλογισμοὶ γίνονται· ταῦτα δ' ἐστὶν οἱ εἰρημένοι δεκατρεῖς τρόποι· δῆλον ὡς ἔχομεν κτλ. i. e. p. 70,14sq.

f. 345^v—350^r sparsa quaedam scholia continent, velut f. 346^r ad p. 168*21 ἀσυνλόγιστοι δὲ ἦσαν οἱ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντες τὴν ἀντίφασιν.. ἐπόμενον i. e. p. 55,27—29 (28 παραλογισμοὶ om., 29 και utrumque om.)

et f. 346^v ad p. 168*38 sq. οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων· ἦτοι οὐ γὰρ εἰ σωκράτους ὄντος—διακριτικὸν ὄψεως i. e. p. 59,11—14 (13 τούτου pro τοῦ χρώματος).

f. 350^v—358^r iterum commentarium continuum praebent. f. 358^r post εἰδώς ὁ ἐριστικός i. e. p. 97,28 nullo spatio relicto haec habet negligentius scripta: εἰς δὲ τὸ μῆκος τοῖς προειρημένοις στοιχείοις χρηστέον· ἐτι μὲν στοιχεῖα και ἀρχαί.. πρὸς ὀργὴν διαλέγεται i. e. p. 109,23—110,11.

f. 358^v—362^r scholiis vacant. f. 362^v denuo commentarium continuus incipit et usque ad f. 382^v pertinet.

p. 158,3—160,25 (f. 375^r. v). 5 ἀλλ' ἐτι πέπωκεν bis, semel deletum || 6 δὲ om. || 8 δ utrumque om. || 10 μὴ τις εὔρε || οὐδὲ || 12 ἦτοι εἰ τι || 13 τὸ μὲν τό, τότε || 14 ἐτι—18 om. || 19 post αὐτὸν add. και τοὺς καθέκαστον || 21 οἶον οἱ || 22. 23 καθέκαστόν || 26 περιπατεῖν || 28 ἐστι om. || πῶς—30 τὸ δὲ om. || 30 post ὁμοίως add. δὲ || 31. 32 πρὸς

δ
— και τοῦτο || 35 αὐτο sic || διότι οὐκ ἐστι διὰ τὸ μὴ εἶναι || οὐσίαν || p. 159,1 ὁ habet || περιπατῶν || post σωκρ. add. και || 2 ὡς—κορίσκου om. || 3 ἴνα—6 φησὶν om. || 7 δυνάμει—λέγων] ἴσον ἐστὶ τῷ || τοὺς || 10 αὐτόν· τὸ δὲ || 11 post αὐτῷ add. λέγων || χρῆσθαι om. || 11. 12 κατασκευάζει—τοῦ] ὁμοίως δὲ και τὸ || 13 οὐδὲ γὰρ || 14 δηλονότι] ἴσον ἐστὶ τῷ || ὁ alt. habet || 15 τὸ δὲ] ὡσπερ και... (evan.) || 17 οὐσία ἀλλὰ ποιὸν || post ἕτερον add. μὲν || 18 ὡστε—30 φημι] οἶον εἰ ἐμφυχον συμβαίνει λέγειν ἀποφήσαντα μὴ εἶναι δηλοῦν δ ἐστὶν ἀψυχον· τὸ λεγόμενον ἐστὶν || 31. 32 ἀποφήσαντα εἰπόντα || 33 εἰπῶν || p. 160,1 δὲ om. || ῥητέον ἐτι || 2 ἀλλὰ—9 οὐκ ἔχει om. || 10 τὸ λεγόμενον] τοῦτο || ἐστὶν] φησὶν || 11 ἐτι om. || 12 τούτω || ἠρωτήμεθα || 13 ἐνικῶς post 14 εὔρεν collocat || 15—22 οὐσαν om. || 22 φησὶν om. || 23 δ—ἐστὶν om. || 23. 24 δ—ὑπάρχοντα ἀληθεύονται || 24. 25 φημι—πράγματι om. — p. 165, 28 και—32 ἐστι om. (f. 376^v).

PARISINUS 2019 [H. Omont II 180] bombycinus forma minore saec. XIV L^a f. 206^r inser. τοῦ ἐφεσίου εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους. inc. 'Εριστικός λόγος, ὡς και ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνατο . . . quae inde ab infimo f. 227^v sequuntur, et scriptura et atramento ab antecedentibus differunt. desinit f. 235^v in verbis ἀλλὰ μὴν τούτων οὕτως ἐχόντων . . . τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι [p. 120, 5—10. 6 ante ὕγειοῦ add. και || και alt. om. || 7. 8 εὐφολακτότερον — ἢ ἀντίφασιν propter homoeoteleuton om.]. τὸ δὲ ἐν τοῖς ἐλέγχοις ἀντὶ τοῦ ἐτε ἐλέγξαι βουλόμεθα [p. 120,4. 5]. contulit C. Kalbfleisch initium usque ad τῆς συστάσεως ὁ ἐλέγχος et sequentium scholiorum prima verba cum K, ubi varietatem notavi. cf. etiam Waitz Organ. I 75.

PARISINUS 1918 [H. Omont II 193] bombycinus forma media saec. XIV Q inser. f. 174^r ἐξήγησις ἐφεσίου τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Ο ὀριστικός

λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνατο. desinit f. 194^v in verbis πρώτον μὲν οὖν ἐκ τοῦ πυθάνεσθαι πως: — πρώτον μὲν ἀπὸ τοῦ ἔρω(τᾶν) κρυπτικῶς καὶ μὴ προτίθεσθαι τὸ πρόβλημα ὠρισμένον· οἷον εἴ τις θέλων κατασκευάσαι (κα)λὸν τὸ ἐν ἀγορᾷ (γῆρα N) συνουσιάζειν, ἢ ἐπικρυπτικῶς δ (οὐκ ἀπλῶς add. R, ἀπλῶς N) ἐστὶ καλόν, καὶ πῆ οὐκ ἔστι καλόν (καὶ—καλόν om. N)· εἶτα τοῦτο διδόντος τοῦ ἀποκρινομένου κατασκευάζει δ βούλεται (p. 100, 8—12). contulit C. Kalbfleisch cf. K.

R PARISINUS 1897 A [H. Omont II 160] bombycinus forma media saec. XIII inser. f. 236^v ἐξήγησις ἐφεσίου τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Ὁ ὀριστικὸς λόγος . . . desinit f. 251^v in verbis iisdem atque NQ. subscr. rubris litteris τέλος σὺν θεῷ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων | ἡμίσεως [hoc quoque rubr., sed non eodem colore]. codex lepide scriptus est; lemmata inde a f. 243^v rubro picta sunt. sed multa tineis corrosa sunt, foliorum 249—251 inferiores partes misere laceratae sunt. contulit C. Kalbfleisch cf. K.

N ESCORIALENSIS Φ—III—10 [Miller p. 172] bombycinus quadratus saec. XIII secundum Catalogum, XIV secundum Torstrickium, qui nonnulla (οἱ δὲ τοῦτο, φησί, ποιούσι—ἐλέγχος γίνεσθαι cf. K) e codice descripsit, egregie exaratus, sed humore ita affectus, ut partim legi non possit. f. 1^v inser. Ἐφεσίου ἐξήγησις τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Ὁ ὀριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνατο . . . desinit f. 11^v in iisdem verbis atque QR cf. Q.

V VATICANUS 1770 [Brandis l. c. p. 62 nr. 72] chartaceus forma maxima saec. XVI f. 1^v inser. τοῦ ἐφεσίου εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους τοῦ ἀριστοτέλους. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . inspexit H. Graeuen:

p. 1, 2, 3 πραγματείας ἀπάσης || 4 παρεδίδου || 7 ἔλαχε || 8 ἐπιγράφεται || 9 αὐτόθεν || χρῆ om. spatio relicto || 12 καὶ om. spatio relicto || λογικῆς || 14 στοχασμοὶ γενικοί, β, α supra scr. || 15 παρούσης om. || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικούς. || 20 post μᾶλλον add. εἶπον.

post p. 4, 5 haec habet: ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἔλεγκοι: (rubr.) Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . λέγωμεν. Ὁ ὀριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνατο . . . (contulit H. Gr. usque ad τῷ σοφιστικῷ ἐλέγχῳ et εἰπῶν . . . ἐξῆς εἶναι τὰ γένη cf. K).

p. 197, 15—198, 16 (f. 110^v). 15 lemma continuat usque ad τοῖς μανθάνουσι παρ' αὐτῶν (p. 184=2) || 17 καλεῖ || 18 ante γοργ. add. τοῦ || 19 τὸν τοῦ πλάτωνος || 21 οἱ ἐκ τῆς] καὶ || 22 τὰ—δῆλα om. || 23 lemma continuat usque ad πολλὴν ἔχειν χάριν || ἀπὸ τῆς || 24 ἐστὶ om. || 26 τρόποι || καὶ alt. om. || 27 τῆς om. || συλλογίζεσθαι || δῆλον || p. 198, 1 καὶ om. || 4 et 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || 9 διὰ τῆς || σηματοῦντες, γρ. συνάγοντες marg. || 11 θαρρόντως || 15 δυνατόν om. || 16 subscr. τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα: —

MOSQUENSIS 313 [Accurata codd. Gr. mscr. bibliothecarum Mosq. sanctissimae synodi notitia et recensio ed. Chr. Fr. de Matthaei p. 205—206] foliorum 435 "fuit in monasterio Iberorum". pars prior saec. XVI exarata est, pars posterior bombycinus saec. XV inc. f. 295. inser. f. 420 Ἐφεσίου ἐξήγησις τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. Ὀριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημῆνατο . . .

III CODICES TERTIAE CLASSIS:

PARISINUS 1972 [H. Omont II 173], olim Mediceus, bombycinus A forma maiore saec. XIII—XIV f. 654^v—769^v et qui ex eo nitide et aequaliter descriptus est COISLINIANUS 157 [H. Omont III 145 cf. etiam T Alex. in Top. p. XL] membranaceus forma maxima paulo recentior f. 525^r—614^r Sophisticos elenchos continent cum scholiis, quorum maiora litteris, minora in margine ascripta signis ad Aristotelis verba interpretanda relata sunt. haec scholia, quorum plurima item atque in Topicis Leonis Magenteni esse e Coisliniano 167 (saec. XIV) apparet, C. Kalbfleisch in usum nostrum e Paris. 1972 aut transscripsit aut contulit et, ubi is mutilatus est, velut in fine, e Coisl. 157, qui prorsus cum illo congruit, ut hunc eadem nota significaverimus. initium commentarii (p. 1,2—5,24 ἐλέγχονται) inseribitur¹⁾ προλεγόμενα εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους: οἱ μὲν, ὅτι τοῦ ἐφεσίου: οἱ δὲ, τοῦ ψελλοῦ:

post p. 5,24 ἐλέγχονται inscr. ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἔλεγχοι .: τὰ πράγματα ἢ πάντῃ ἀληθῆ εἰσὶν ἢ ψιθανά . . . ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς μὴ παραλογιζώμεθα παρὰ τῶν σοφιστικῶν .: σοφιστικοὶ δὲ ἔλεγχοι ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίον . . . τούτου χάριν διδάσκει περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεων .: (Leo Mag.)

p. 5,31—33 οὐ φησιν—γένονεν] τοῦτο γὰρ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸ σόφισμα γίνεται· ἀποκριθέντος μὲν τινος τὸ οὐ· ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ ἐρωτῶντος ξύλα καὶ λίθους καὶ τοιαῦτα.

p. 6,2—7.8 εἴτα καταφήσομεν—μὴ συνωνύμου] οὐ πρὸς τὸ αὐτὸ (τὸ add. O) πρᾶγμα ἐποήσατο τὸν ἔλεγχον· ἀποδοὺς τὸν ποιῶντα κύνα τὰ καύματα· πρόσκειται τὸ (τὸ om. O) καὶ ὀνόματος μὴ (οὐ O) συνωνύμου διὰ τὸ γίνεσθαι πολλάκις καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτην. οἷον ἄρα γε ζῶον περιπατεῖ; εἴτα πρὸς τὸν ἀποκριθέντα ἐπαγάγη (ἐπάγει O) ὁ ἐρωτῶν. ὅτι (ὅτι om. O) ἔστι τί καὶ ἡμεῶν.

ad Arist. p. 164^a20—26 περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων—ὡσαύτως ἔχει haec scholia in marg. pertinent:

τοῦτο τινὲς ἐκ παραλλήλου φασὶν εἰρησθαι· ὡς πάντων τῶν σοφιστικῶν οὐκ ὄντων κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ φαινομένων cf. p. 7,4—7.

ὡς ἐπιτοπολὺ οὕτως ὀνομάζει τὸν μὴ ὑγιῶς ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμὸν cf. p. 7,1—3.

τοῦτο λέγει διὰ τὸν ἀπλῶς συλλογισμὸν ὡς γένος ὄντα τῶν λοιπῶν τριῶν. καὶ κατὰ τοῦτο φύσει πρότερον. οὕτω δὲ ὀφείλας ποιήσασθαι τὴν σύνταξιν· ἀρχάμενος ἀπὸ τῶν τῆ φύσει πρώτων· ἂ τίνα εἰσὶ τὰ κοινά· κοινὰ δὲ ἐν τούτοις ὁ συλλογισμὸς· οὐ ἐξῆς φησι τέσσαρα εἶναι τὰ γένη cf. p. 7,16—23.

διὰ βραχέων ἐνταῦθα ὑπομνήσκει ἡμᾶς περὶ ὧν εἶπεν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τοπικῶν διαίρων τὸν ἐριστικὸν (σοφιστικὸν FG) συλλογισμὸν καὶ τὸν σοφιστικὸν (ἐριστικὸν FG). ὧν ταυτῶν ὄντων οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοὶ ἐκ φαινομένων ἐνδόξων ὡς ἐκεῖ εἶπεν· οἱ δὲ φαινόμενοι συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δέ. καὶ πιστοῦται τοῦτο δι' ὧν ἐπάγει παραδειγμάτων ἄγαν προσφυῶν, οὐ μόνον ἀπὸ ἐμφύχων καὶ λογικῶν ἀλλὰ καὶ (ἀπὸ add. FG) ἀψύχων. cf. p. 8,16—24.

¹⁾ Prolegomena Michaelis Ephesii in Soph. el. Milleri (p. 91) testimonio continet etiam Escorial. Σ—II—18 chartaceus in fol. saec. XV exeuntis.

in contextu haec sequuntur:

α περί δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος εἰ μὲν ἡμάρτηται περὶ τὴν ὕλην ἦγουν τὰς προτάσεις, καὶ ἢ ἀμφοτέρως ἔχει ψευδεῖς ἢ τὴν μίαν . . . οὐδὲν δὲ τούτων ποιοῦσιν :: (L. M.)

β ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων. ὥσπερ πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη πρώτα ἔχει καὶ αἰτία καὶ στοιχεῖα, ὡς ἡ γεωμετρία τὴν γραμμὴν· τὴν ἐπιφάνειαν· τὸν κύκλον· τὰ ἀξιώματα· περὶ ὧν πρότερον εἰπόντες οἱ γεωμέτραι, οὕτως εἰς τὴν τῶν κατὰ μέρος διδασκαλίαν ἔρχονται, οὕτω καὶ ἡ σοφιστικὴ πραγματεία κατὰ φύσιν πρώτα καὶ αἰτίας ἔχει καὶ ἀρχάς· ἐξ ὧν πάντα τὰ σοφίσματα γίνονται (L. M.; sequentia usque ad χρηματίζεσθαι om. Coisl. 167). καὶ πρῶτον μὲν ἂν εἴη ἡ διαίρεσις ἣν λέγει . . . πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι (p. 7, 28—8, 4): τὰ τε περὶ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐκτὸς τῆς λέξεως· τίνα δὲ ταῦτα εἰσὶ, μετὰ μικρὸν μάθησ. ὁ μὲν σκοπὸς τῆς προκειμένης πραγματείας ἐστὶν ὡς εἶπομεν, τὸ περὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς φύσεως τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαλαβεῖν· καὶ κατὰ πόσους τρόπους γίνεται τὰ σοφίσματα· καὶ τίνων οἱ σοφισταὶ στοχάζονται :: (L. M.)

γ ὅτι μὲν οὖν εἰσι συλλογισμοὶ κυρίως ὡς ὁ ἀποδεικτικὸς καὶ διαλεκτικὸς· οἱ δ' οὐκ ὄντες κυρίως συλλογισμοὶ δοκοῦσιν εἶναι συλλογισμοὶ, φανερόν· ὥσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων τῶν ἀψύχων καὶ ἐμψύχων γίνεται τοῦτο . . . ἰσχυροὶ δὲ καὶ πάντῃ ἀσθενεῖς φαίνονται τοιοῦτοι :: (L. M.)

ad Arist. p. 164^a26—165^a5 καὶ γὰρ—ὀνομάτων margines haec praebent scholia: περὶ τῶν φυλῶν καὶ τῶν θυσῶν καὶ τοῦ φυσήματος λέγουσιν ὅ τε ἀθηναῖοι ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς καὶ πρόβλοιοι ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμησεί :: cf. p. 8, 32 sq.

φυλετικῶς πεφουσησθαι καθόλου πάντες οἱ τοιοῦτοι . . . ἑαυτοῦς :: p. 9, 4—7.

ἦγουν κατὰ τὴν ἐσφαλμένην . . . τῶν χρωμάτων :: p. 9, 10—12.

τοῦτο λέγει καὶ ἐν τοῖς δευτέροις τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν· πλὴν οὐκ ἐστὶν ὁ αὐτὸς τῶ συλλογισμῶ· ἐπιπλέον γὰρ ὁ συλλογισμὸς· ἔστι γὰρ ἔλεγχος καὶ συλλογισμὸς· οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν :: cf. p. 10, 9—14.

τοὺς δεκατρεῖς λέγει τρόπους δι' ὧν ἀπατῶσιν :: cf. p. 11, 13, 14.

ἐπίκαιρός τε καὶ κοινὸς τοῖς πολλοῖς· καὶ διὰ τοῦτο δημοσιώτατος· ὅς ἂν εἴη ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων· ἦτοι ὁ καθ' ὁμωνυμίαν· ἢ ὁ κατὰ ἀμφιβολίαν· ἢ τάχα καὶ ἀμφοτέροι. εἰληπταὶ δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ἀνεπιμένων τοῖς ἅπασιν δημοσίῳ τῶν τόπων :: cf. p. 11, 15—18.

in contextu sequuntur haec:

α φυλετικῶς φουσησαντες καὶ ἐπισχευδασαντες ἑαυτοῦς· ἦγουν ἐξ ἐπιτεχνήσεως τινός· φοροῦσι γὰρ ἱμάτια πολλά· καὶ οὕτως δοκοῦσιν εὐτραφεῖς· εἰληπταὶ δὲ τὸ φυλετικῶς φουσησαντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς γινομένων . . . φαίνεται δὲ καὶ δοκεῖ τοιοῦτος διὰ τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀμαθίαν τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου τῶν ἀκούστων :: (L. M.)

β ὅταν οἱ ἀκροώμενοι . . . θεωροῦσιν :: p. 9, 19—26.

γ νοήσεις καὶ οὕτω τὸ λεγόμενον· ὅτι οἱ ἄπειροι . . . γνώσεως :: p. 9, 27—30.

δ οἱ γὰρ ἄπειροι . . . δοκοῦσιν εἶναι τοιοῦτον (L. M.; sequentia Coisl. 167 om.). ἀπὸ τινων μικρῶν ὁμοιοτήτων δι' ἀπειρίαν τὴν δόξαν ταύτην λαμβάνοντες· ὡς οἱ δοκοῦντες καθὰ εἰρηται τὰ χολοβάφιννα χρυσᾶ διὰ τὸ ὁμοίχρωμον· καὶ τὰ λιθαργόρινα καὶ καττιτέρινα ἀργυρᾶ :: cf. p. 9, 34—10, 3.

ε ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἐστὶν . . . συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι :: (L. M.)

ζ ἔλεγχος ἐστὶν ἀληθὴς συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος· ἦγουν συλλογισμὸς λαμβάνων τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι· καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων· καὶ συνάγων ψεῦδος τί καὶ ἀδύνατον· ὃ ἐστὶν ἢ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ (L. M.; sequentia om. Coisl. 167). συλλογισμὸς μὲν γὰρ γίνεται . . . διὰ πολλὰς αἰτίας p. 10, 14—11, 13.

η οἱ δὲ σοφισταὶ τοῦτο μὲν οὐ ποιοῦσιν . . . ὅθεν καὶ ἀπεκρίθη τὸ οὐ :: (L. M.)

f. 761r hoc scholion Leonis Mag. reperitur:

θ ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν δηλοῦται (p. 181 b 36). εἰπὼν πῶς λύνονται τὰ σοφίσματα τὰ ποιοῦντα

τὴν ἀδολοσχίαν ἐν τῷ πρὸς τι, νῦν λέγει καὶ τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων τῶν ποιούντων τὴν ἀδολοσχίαν. ἐφ' ὧν ὁ ὑποκειμένος λαμβάνεται εἰς τὸν ὄρισμόν τοῦ κατηγορουμένου. οἷον ἡ σιμόττης κατηγορεῖται τῆς βίνος. καὶ ἐν τῷ ὀρισμῷ τῆς σιμόττης λαμβάνομεν τὴν βίνα· λέγοντες σιμόττης ἐστὶ κοιλανσις ἐν βίνῃ. καὶ ὁ μὲν ἐφεστίας οὕτω τὸ ῥητὸν ἐπεξηγεῖται (cf. p. 183,31 sq.): ἐν δὲ τοῖς ὑποκειμένοις καὶ κατηγορουμένοις λάβει κατηγορούμενα κατὰ ἀντίπτωσιν καὶ εἰπέ· ἐν δὲ τοῖς ὑποκειμένοις δι' ὧν δηλοῦνται καὶ ὀρίζονται τὰ κατηγορούμενα, τοῦτο λεκτέον· ὡς ἡ κοιλανσις αὐτὴ καθ' αὐτὴν ληφθεῖσα καὶ χωρὶς τῆς βίνος οὐ τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ σημαίνει δ' ἐσήμαινε καὶ ἐν τῷ λόγῳ, ἦγουν τῷ ὀρισμῷ τῆς σιμόττης· ὀρίζομενοι γὰρ τὴν σιμόττητα ἐλέγομεν εἶναι κοιλανσις ἐν βίνῃ· καὶ ὀρισμένως ἐντεῦθεν ἐσήμαινε τὴν σιμόττητα· ἡ δὲ κοιλανσις αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐ σημαίνει τὴν σιμόττητα· τὸ γὰρ κοῖλον φησὶν αὐτὸ μὲν καθ' αὐτὸ ληφθὲν κοινή μὲν καὶ συγκεχυμένως τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐπὶ τοῦ σιμοῦ καὶ ραιβοῦ· ἦγουν ἀορίστως ἡπλοῖ τὸ σιμόν καὶ ραιβόν· προστιθέμενον δὲ τῇ βίνῃ οὐδὲν κωλύει σημαίνειν ὀρισμένως τὸ σιμόν. ἀλλὰ τὸ μὲν, ἦγουν τὸ σιμόν σημαίνει, εἰ τὸ κοῖλον πρόσκειται τῇ βίνῃ· τὸ δὲ, ἦγουν τὸ ραιβόν αὐθις σημαίνει, εἰ τὸ κοῖλον πρόσκειται τῷ σκέλει· τὸ γὰρ ραιβόν ἐν τῷ σκέλει θεωρεῖται ..

LAURENTIANUS LXXI 17 [Bandini III 10] chartaceus forma quadrata F saec. XIV f. 1^r inser. (προλεγόμενα) εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους, ὡς μὲν τινες ἐφεστίας, ὡς δ' ἄλλοι φασὶ τοῦ ψελλοῦ. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . notavit A. Torstrik haec, unde codicem de exemplari Parisino 1972 persimili descriptum esse apparet:

p. 1, 2—10 cum A congruit, sed 2. 3 πραγματείας ἀπάσης.

post p. 5, 24 ὅτι ἐλέγχονται haec habet: ἕτερα εἰς τοὺς αὐτοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους προλεγόμενα: τὰ πράγματα ἢ πάντῃ ἀληθῆ εἰσιν ἢ πιθανά . . . ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς μὴ παραλογιζώμεθα παρὰ τῶν σοφιστικῶν.

(ἕτερον εἰς τὸ αὐτὸ mrg.) τί σόφισμα, τί ἀληθῆ; ἔλεγχος . . . λέγειν (p. 5, 28—31). τοῦτο γὰρ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν . . . καὶ τοιαῦτα. ἔλεγχος . . . ζῶν ἐστιν (p. 5, 33—6, 2). οὐ πρὸς τὸ αὐτὸ . . . ἐστὶ τι καὶ ἡμεῖον.

post p. 7, 1 συλλογισμοῦ haec: ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγχους ἀριστοτέλους: περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . λέγωμεν: τούτου τινὲς ἐκ παραλλήλου . . . ἀλλὰ φαινομένων. παραλογισμὸν δὲ ὡς ἐπιτοπολὺ ὀνομάζει τὸν μὴ ὑγιῶς ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμὸν (cf. p. 7, 1—3). ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος . . . οὐδὲν δὲ τούτων ποιοῦσιν:

f. 25^r ad Arist. p. 165^b 31 scholion Leonis Mag. (οἷον ὅτι μανθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι. τοῦτο ἐστὶ τὸ συμπέρασμα τοῦ σοφίσματος. τὰ γὰρ ἀποστοματιζόμενα μανθάνουσιν οἱ γραμματικοί. τοῦτο ἢ μειζων πρότασις· τὴν δὲ ἐλάττωνα παρέλειψεν κτλ.) praebet, quod ipsum quoque in A legitur.

PARISINUS 2055 [H. Omont II 185] chartaceus forma minore saec. O XV f. 55^r item inscribitur itemque incipit atque F, ex quo quae A. Torstrik notavit, omnia cum hoc concinunt (sed p. 1, 2 ἀπάσης ante πραγματείας in mrg. add. man. ead.). sequentia quoque congruere, quae C. Kalbfleisch descripsit, inde concludas, quod haec item in A reperiuntur:

post οὐδὲν δὲ τούτων ποιοῦσιν haec exhibet: ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν: τοῦτο λέγει διὰ . . . φύσει πρότερον: ἄλλως: οὕτω δὲ ὀφείλεις . . . εἶναι τὰ γένη: ὡσπερ πᾶσα τέχνη . . . οἱ σοφισταὶ στοχάζονται: ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν εἰσι συλλογισμοί: διὰ βραχέων ἐνταῦθα ὑπομνησθεῖ . . . ἀλλὰ καὶ ἀψύχων: ὅτι μὲν οὖν εἰσι συλλογισμοί . . . φαίνονται τοιοῦτοι:

desinit f. 149^r in verbis εἰπὼν . . . παραπλήσια (p. 141, 24—142, 12): ἐπαναληπτέον ὁ αὐθις τὸν λόγον καὶ ῥητέον· εἰ γὰρ τις συμπεράνει (συμπεράνη A)· ἐστὶν ἄρα σιγῶντα

(λέγειν add. A), δεῖ δέ (δέ om. A) σε ἐνίστασθαι καὶ λέγειν οὗ προστιθέντα ἀλλὰ τόνδε τὸν σωκράτην σιγῶντα οὐκ ἔστι λέγειν. ὡσαύτως καὶ ἂν συμπεράνη (τις add. A)· τὸ οὐκ ἄρα συνεπίσταται, ὅτι ἐπίσταται. τὸ δὲ ὅτι ἀντι τοῦ δ ληπτέον. εἰπέ ναι ἀληθῶς (comp.: ἀληθῆς A) συμπέρανας (συνεπέραννας A)· ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων ἀληθεύεις (ἀληθεύεις A)· τοὺς δὲ ὡδὲ ἐπισταμένους ἤγουν τοὺς παῖδας: reliqua pars paginae vacua est.

quod sequitur f. 150^r „Anonymi opusculum de rebus philosophicis“ [inc. τὸν λόγον ἐπὶ τῆς νῦν γενομένης ἐκλειψέως, ἔσται περὶ (παρὰ A) τὴν διαίρεσιν· οἶον ἄρα νῦν γέγονεν ἡ (ἡ om. A) ἐκλειψις: ἀρ' ὡς δύνασαι (om. A): ἀρ' ὡς δύνασαι καὶ δ δύνασαι· οὕτω καὶ ταῦτα ποιήσης (ποιήσεις A) ἂν; ναί. τοῦτο πρόβλημα· εἶτα λαμβάνει· σὺ μὴ κίθαρίζων (ἔχεις δύναμιν τοῦ κίθαρίζειν· πᾶς δ ἔχων δύναμιν τοῦ κίθαρίζειν κίθαρ'σαι ἂν· σὺ μὴ κίθαρίζων add. A) κίθαρ'σαις ἂν· εἶτα ἐπάγει καὶ τὴν λύσιν εὐθὺς (λέγων add. A)· ἡ οὐκ ἔχει δύναμιν τούτου τοῦ κίθαρίζειν μὴ κίθαρίζων . . .] ipsum quoque ad Sophisticos elenchos pertinet, velut p. 150^r legitur παρὰ δὲ τὴν προσφθάν . . . οὐχ οὕτως ληφθέντος i. e. p. 149,1—11. ultimum lemma est f. 185^v: ἐπεὶ δὲ προσκατασκευάζεται i. e. p. 183^b1. desinit in verbis ἐνταῦθα δεῖ πρότερον . . . πάντα εἰδέναι i. e. p. 195,16—196,6.

G LAURENTIANUS LXXI 13 [Bandini III 9] membranaceus forma quadrata maiore saec. XV f. 1^r inser. ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικῶς ἐλέγχους: inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . quae L. de Stefani ex hoc cod. contulit et descripsit, paucis levioribus discrepantiis exceptis omnia cum Neapolitano U ita congruunt, ut hic si non pater, at certe patruus Laurentiani putandus sit:

p. 1, 2. 3 πραγματείας ἀπάσης || 3—6=A, sed τε post ὦν om. || 8—10=A, sed οὖν habet || 10 παρούσης iterat || 14 σοφιστῶν (σοφισμῶν U) || δὲ] αὐ (οὖν U) || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικῶς || 18. 19 τοῖς σοφισταῖς—τοῦ βιβλίου in ras. || 19 οὐ habet || p. 2, 1 φασὶ καὶ οὐ περὶ σοφιστικῶν || 1. 2 τὸ βιβλίον om. || 2 μεθόδου || 3 δυναίμεθα || 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματεῖαις || 6 ἡμῖν om. || 8 λόγων || 10 διελέγχεται || 11 ἱατροὶ || διδάσκονται || 15 καὶ ποῖα || 16. 17 οὐδὲ || 17 καθ' || 17. 18 διδάσκει· τούτεστι τοῦ || 19 τῶν συλλογισμῶν || ὡς (πῶς U) || 22 ἀτεχνῶς || 23 βούλεται καὶ αὐτὸς μαθεῖν || 25 ὁμῶνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότεροί || 27 πρώτον (πρώτα U) || 29 ἀποκρίνεσθαι || 30 post εἶεν add. ἂν || 31 ἡμιολόγηεν || 32 ante ἐκεῖνος add. πάλιν ἤρετο, post ἐκεῖνος add. καὶ οὗτος ἀπεκρίνετο (ἀπεκρίνατο U) || 32 οἱ τε (ὅτε U) || 33 ἐπίσταντο (ἡπ. U) || ἡ δ' ὅς] εἶπεν ἐκεῖνος || p. 3, 2 τε οὗτος ὁ λόγος || 4 ὡς ἐφημεν om. || ἀποδοθεῖς || post εἰπεῖν add. δηλαδὴ || 5 οἱ σοφισταὶ ante τοὺς colloc. || 7 σοφισμάτων || ἀγωνιζόμενοι (ἀγων. U) || 8 διαφιλονεικοῦντες· σοφισμάτων || 10. 11 τὸν ἀγνοοῦντα τὸν δεσμὸν (δεσμὸν U) || 12 λύσεων || 14 ἐπάγη || 16 ante περὶ add. rubr. τάξις (om. U) || 18 χρῆν || 18. 19 χρονοτριβήσαντας, ac corr. m.¹ || 19. 20 οὐκ ἀληθῶς || 21 συντεθεῖσα (συνδεθεῖσα U) || 23 αὐτοῖς || τε om. || 24 ἐν σχεθεῖσα || 26 πλείστον || μετατ(θεσθαι) σθ in ras. m.¹ || 27 προταχθῆναι || 31 ψεύδεισι || προτέρα || 32. 33 μαθόντες συλλογισμῶν || 33 ἐξ ἀναγκαίων || 36 καταμάθομεν || παρ' αὐτὰ || p. 4, 3 post διαλεκτική add. αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς (om. U): Ἡ μέντοι ἐπιγραφή δῆλη γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ. σοφιστικοὶ γὰρ ἔλεγχον ἐπιγράφονται τὸ βιβλίον . . . τούτου χάριν καὶ σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις τοὺς σοφιστικῶς ἐλέγχους φησὶν (cf. A): ἔστιν οὖν ἡ ἐπιγραφή τοῦ βιβλίου οὐ τῆς ἀντιλογίας τῶν ἐριστικῶν λόγων ἀλλὰ τῆς συστάσεως· τούτο γὰρ καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ ἐφερμηνευτικῶς εἰπεῖν καὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων ἐδήλωσεν· οὐ γὰρ ἡ ἀντιλογία τοῦ ψεύδους φαινομένη ἐστίν· ἀλλ' ὡσπερ ἐν τῇ γνώσει τοῦ δεσμοῦ, ὡς ἀνωτέρω εἰρηται καὶ ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ λέγεται, ἡ λύσις ἐπεται, οὕτως καὶ ἐν τῇ γνώσει τῆς συστάσεως τῶν σοφιστικῶν παραλογισμῶν τὸ ψεῦδος ἐλέγχεται (cf. K): || γὰρ om. || 4 post αὐτῆς add. ἀλλὰ δὴ || 5—7 ποιησόμεθα τήνδε ποιησάμενοι τὴν ἀρχήν. πλάτων.

p. 8, 16—10, 3] διὰ βραχέων ἐνταῦθα ὑπομνησθεὶς ἡμᾶς . . . καὶ ἀπὸ ἀψύχων (cf. A). ἔστι μὲν οὖν κυριώτατος συλλογισμὸς ὁ ἀποδεικτικὸς· μετ' αὐτὸν δὲ καὶ ὁ διαλεκτικὸς· οὗτος

δέ οὐκ ὄντες κυρίως συλλογισμοὶ ἀλλὰ δηλοῦσιν εἶναι συλλογισμοί. (rubr.) ὡσπερ φησὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων . . . ἰσχυροὶ δὲ καὶ πάντῃ ἀσθενεῖς φαίνονται τοιοῦτοι (L. M. cf. A) : (rubr.) περὶ τῶν φυλῶν . . . ἀπαριθμῆσαι (= A cf. p. 8, 32 sq.). ἐν οἷς καὶ περὶ τούτου λέγουσιν ὅτι φυλετικῶς φησῆσθαι . . . ἑαυτοῦς (= A cf. p. 9, 4—7). τοῦτο γὰρ βούλεται σημαίνειν τὸ φυλετικῶς φησῆσαντες ἑαυτοῦς· ἦγουν ἐξ ἐπιτεχνήσεως τινος φοροῦντες ἱμάτια πολλὰ καὶ δοκοῦντες εὐτραφεῖς· εὐληπταὶ δὲ τὸ φυλετικῶς φησῆσαντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐξ ἔθους γινομένων κτλ. (L. M. cf. A).

f. 132r—134r haec habet: λοιπόν δὲ (ἦγουν add. A) ἐπλοιοπόν (δὲ add. A) ἐστὶν ἡμῖν εἰπεῖν τι (βραχὺ add. A) περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως ἀναμνησθεῖσιν ὧν εἴπομεν περὶ αὐτῆς. νοεῖται δὲ καὶ οὕτως· ἐπλοιοπόν δὲ ἐστὶν εἰπεῖν περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως ἀναμνησασάν ὑμᾶς τί περὶ αὐτῆς εἰρήκαμεν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρώτου τῶν τοπικῶν. εἰρήκει (εἰρήκε A) δὲ ἐκεῖ οὕτως· ἐπλοιοπόν δὲ ἐστὶν εἰπεῖν ἢ μὲν πρόθεσις . . . γεινῶσιν (p. 195, 10—16. 11 ἦς || 12. 13 ut A, sed post εἰπῶν add. ἐκεῖσε || 14. 15 ut A). δύναμιν τὴν τῶν τόπων λέγει πραγματείαν· εἰρηται δὲ ἐκεῖ διατὶ λέγεται δύναμις. (sequentia etiam in A) προσιλόμεθα οὖν φασὶ (φασὶ om. A) καὶ προσημέθεα εἰπεῖν δύναμιν τινὰ συλλογιστικὴν ἦγουν μέθοδον δι' ἧς δυναίμεθ' ἂν (ἦγουν δυναμένην A) συλλογίζεσθαι περὶ παντός τοῦ προτεθέντος προβλήματος ἐξ ἐνδόξων προτάσεων· τοῦτο γὰρ τὸ περὶ παντός συλλογίζεσθαι ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς καθ' αὐτό· τῆς δὲ πειραστικῆς ἦγουν τῆς σοφιστικῆς ἔργον ἐστὶ τοῦτο οὐ καθ' αὐτό, ἀλλὰ διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι τὴν διαλεκτικὴν: ἐνταῦθα δεῖ πρότερον . . . ἐν τοῖς τοπικοῖς (16—196, 21. 17 πρότερον || 18 ἢ prius om. || γεωμετρίαν—πρὸς τὴν om. propter homoeoteleuton (non om. U) || 20 οὐσας || 23 μὲν ἐνδόξων κατὰ δὲ τὸ σῆμα || 25. 26 εἰρήκει γεινῶσιν τῇ διαλεκτικῇ || 26 ἀμφοτέραι—28 τῇ διαλεκτικῇ om. propter homoeoteleuton (non om. U) || 28 ἢ δὲ σοφ. ἐπαγγ.] ἐπαγγέλλεται καὶ αὕτη || 30 ἀπερ ἂν ἐρωτᾷ om. || σοφιστικὸς || p. 196, 1 μὴ οἶδεν || 2 ἀρα ὡς] ὅτι || 3 ὁ ἐν τῷ πλάτωνι γοργίας || 4 πολλῶν ἐτῶν || 5 τις ἐρωτᾷ || 8 ἔργον ἐστὶν || 10 ἐστὶ μάλλον || λέγουσαν || 10. 11 γεινῶσιν || 12 ἐκεῖ || 13 λόγους (λόγον U) || 14 εἰρήκαμεν || λέπει || 15 ἀλλ' ἐνταῦθα διατὶ || καὶ om. || 17 καὶ om. || 19 ἂν om. || ἐρωτῶντα] τὸν ἐρωτῶντα τὰ ἐρωτῶμενα ἐρωτῶντα || 20 μάλλον om. || 20. 21 λέγω δὲ δηλῶσαι αὐτό).

pro 21 ταῦτα γὰρ—197, 2 τελειώσεως scholia Leonis Mag. (μζ—ν signata in U), quae etiam in A exstant. 2 οὐκ || 3 ἐν τοῖς. pro 4 τὸ δὲ τὴν ἀρχὴν—19 ἀνεγνωκῶσαι scholia L. M. ν—νβ signata in U (=A). 20 ante τοὺς add. εἰς.

pro 22 τὰ δὲ—198, 11 ἢ μέθοδος ἱκανῶς scholia L. M. νγ, νδ signata in U (=A). 11 post τὸ add. δὲ || post ἄλλαι add. φησὶ || 12 οὐδέ] οὐ corr. m.¹ || 15 δυνατόν habet || 16 ἔχειν χάριν post 15 ἔφησεν collocat.

NEAPOLITANUS III D 37 (321) [Cyrilli II 428—430 cf. Alex. in Top. U p. XXXVII] chartaceus forma quadrata saec. XIV—XV f. 250^r inscr. ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . Prooemium continuis versibus scriptum est; inde a f. 250^r, ubi Soph. el. incipiunt, scholia in marginibus Aristotelis textui circumscripta sunt litteris $\bar{\alpha}$ — $\bar{\rho}$ rubr. distincta et ad verba interpretanda relata. quae H. Graeven ex hoc codice descripsit, paene omnia cum G congruunt, ubi varietatem notavi.

EDITIONES reperiuntur hae:

- a (a¹) ALDINA, forma maxima, quae supra Aldi ancoram inscribitur *Alexandri Aphrodisiensis, in Sophisticos Aristotelis elenchos, Commentaria*. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΟΣΕΙΣ, ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ. f. 1^v epistula est (*Hieronymo Canossio Abbati meritissimo, Hercules Gyrlandus bonam precatur valetudinem*), cuius finem versus legitur: *spero fore, ut propediem hunc eundem in priora analytica et in multa*
- a² *alia Philosophi opera Alexandrum habeas.* — adnexa est mantissa varietatem lectionum et corrigenda continens: Πολλοῖς μὲν ὦ φιλολόγοι παλαιοῖς τε καὶ ἀξιοπίστοις, ἐν τῷ ταυτηνὶ τὴν βίβλον τυπῶσαι, ἀντιγράφοις ἐχρησάμεθα. διὸ καὶ πολλὰς ἐν αὐτοῖς διαφορὰς εὐρόντες ἐτύχομεν. ἡμεῖς δὲ μηδὲν τι μῆτε προσθεῖναι, μῆτε ἀφελεῖν ἐτολμήσαμεν. ἀλλ' ἵνα τοῖς ἅπασιν τὸ, κατὰ τὸν ἴδιον ἐκάστου νοῦν, ἐπικρίναι παραλείπομεν, τάσδε τὰς ἐνταῦθα διαφορὰς ἐπιγράφεσθαι, οὐκ ἀχρήσιμον ἡγησάμεθα. ἐπισκοπεῖτε τοίνυν ὀρθῶς, ὧ φιλέλληνες, καὶ ταῦτα ἀκριβέστερον ἀναγινώσκετε. εὐρήσετε γὰρ προσθήκας τινας, ἅμα τε ἐπιδιορθώσεις πολλὰς οὐκ ἀνωφελίμους. ἀλλὰ τσαύτας ἡμῖν ἐπιδιορθώταις ἔχετε χάριτας: ὀπόσους ἐν ταύτῃ τῇ τυπουργίᾳ πόνους, ἡμέρας τε καὶ νύκτας περιμογήσαντες ἐξενηνόχασαμεν. Ἐρρωσθε. Α. Ἐν τῇ τρίτῃ σελίδι. γράφει γεντικοὶ στοχασμοὶ. ἔτι τὸ, ἄλλοι δὲ οὐ τοῦτον εἶναι τὸν σκοπὸν (p. 1, 14. 19) ἔτι τὸ, καὶ τοῦ εἰς ψεῦδος ἄγειν τὸν προσδιαλεγόμενον, τοῦ παραδόξου αὐτὸν ἐλέγχειν λέγοντα (p. 99, 25. 26). Subscribitur Τέλος. Ἐνετίησιν ἐτυπώθη παρὰ τοῖς περὶ τὸν Ἄλδρον τε, καὶ τὸν Ἀνδρείαν τὸν ἀσουλανὸν χιλιοστῶ πεντακοσιοστῶ εἰκοστῶ ἀπὸ τῆς θεογονίας ἐνιαυτῶ, ἐπὶ ἄρχοντος Λεωνάρδου λαυρεδανοῦ τοῦ τῆν τῶν πόλεων βασιλίδι ταύτην δεξιῶς ἡμιοχοῦντος. γαμηλιῶνος πρώτῃ ἰσταμένου. *Venetis in Aedibus Aldi, et Andreae soceri, mense Octobri. M. D. XX.*

Cum Aldina item atque in Analyticorum commentario Alexandreo (cf. Praef. p. XV), nisi quod titulorum ordinem invertit, plane congruit etiam manifestis typhotetae erroribus religiose servatis paene omnibus

IUNTINA, cui subscribitur f. 80^r *Florentiae per haereditate Philippi Iuntae, anno domini. M. D. XXI. Mense Augusti. Die. XVI. Leone. X. Pontifice.*

- v Exemplar Iuntinae Leydense "ex bibliotheca viri illustr. Isaaci Vossii" (125) f. 2^r—63^v, ubi desinit Palatinus 270, notis ornatum est, velut hisce:

p. 1—7, 13. ad Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ κτλ.: *Hoc prooemium non exstat in codice manuscripto bibliothecae Palatinae.* ad p. 1, 2: Ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικὸς ἐλέγους ἀφροδισιεύς || 4 παρὲδδου || ad 10 σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας || 14 γενοῖχοι corr. || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικὸς || 19 οὐ add. || p. 2, 2 μεθόδου || 3 ἐγγέχειν corr. || δυναίμεθα || 4 δέδειχται || φημι del. || 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματεῖαις || 10 διελέγγεται || 11 ἱατροὶ || διδάσκουσιν || 12 ἐστὶν del. || 17 αὐτοὺς || 19 πῶς || 20 ἐπιστήμωσιν corr. || 23 βούλεται || 25 ἀεξάμενος corr. || ὁμῶνυμα || 26 πότεροι || 28 Σωκράτῃ || 30 εἰσὶν || p. 3, 7 σοφιστῶν || 12 λύσεων || 14 ἐπαγάγηται || ad 16 Περί τῆς τάξεως || 26 καὶ corr. || 36 περί corr. || p. 4, 3 ἀλλὰ γε || ad 7 sq. ὁ αὐτὸς ἐστὶν ἐριστικὸς καὶ σοφιστικὸς συλλογισμὸς || 9. 10 διημαρτῆσθαι || 11 post ἀληθῆ add. δὲ || 12 post ἄληθ add. τοὺς || 14 περί

corr. || ληφθειῶν || 17 περί (ante τὸ) corr. || 20 post μείζονος add. συμπεραίνεται || 23 οἱ
 add. || ἐρωτόμενοι corr. || 24 τὸ || p. 5,10 τοῖς add. || 11 τοῖς alt. add. || 17 συλλελογι-
 σμένοι || 19 δεκατρία || περί bis corr. || ad 28 σόφισμα τί ἐστίν || 32 περί corr. || ad 33
 ελεγχος ἀληθῆς || 35 ἐν ἀρχῇ || p. 6,2 ἐρωτᾷ corr. || 7 ἡμερῶν || 8 μὴ δεῖ || 15 τὸ add. ||
 16 τὰ add. || 19 τί δέ, ὁ δὲ τιν ἔχων οὐχ ὄρα || 25 τοῦτον || 27 πρόπων || ad 29 παρέ-
 λεγχος || 30 ἀληθῶς || ad 31 παραλογισμός || p. 7,1 δέ add. || 2 ἀριστοτέλη || ὀνομάζοντα.
 p. 163,15—166,24. 15 συλλελογισθαι corr. || 19 καταφατικῶν || p. 164,2 ἦν || 4 ἐρί-
 ζοντα || 4. 5 συνεπεράνω || 5 ἀφᾶσι || 8 et 9 συνεπεράνω || 19 ᾗδει || 31 τὸ alt. add. ||
 33 κατωτέρω || p. 165,9 ἦ] καὶ || 17 δέ || 22 σημαίνοντα || p. 166,14 φῆσαι || 16 τι add. ||
 21 τάναγα || 24 αὐτῶν, quae est ultima nota.

Ex Aldina excerpta edidit Brandis in Scholiorum volumine p. 296 b
 —321.

VERSIONES quae mihi innotuerunt editionem Aldinam sive Iuntinam
 Latine interpretantur:

*Annotationes Alexandri Aphrodisiensis maximi Peripatetici, in librum
 Elenchorum, idest de apparentibus redarguendis argumentis Aristotelis,
 Nuper diligenti cura in latinum conversae. Guilelmo Dorotheo Veneto
 interprete. Venetiis Apud Hieronymum Scotum. 1541. in fol. et
 Parisiis Imprimebat Simon Colinaeus sibi et Ioanni Roigny 1542. in
 fol. ex Ioannis Nabascuensis recognitione, qui in epistula prae-
 missa haec scripsit: Commentarii Alexandri Aphrodisiei in libros Elen-
 chorum Aristotelis, a Dorotheo iam pridem Latinitate donati mihi offerun-
 tur, ut ad Graecum exemplar conferendo expenderem, num essent aliqui
 errores, vel vitio interpretis vel typographorum admissi, et illos obelisco no-
 tarem. Id dum facio, myriades errorum mihi exstiterē, quamobrem necessum
 esse duxi, non tam mendas eximere, quam totum opus a principio ad finem
 usque retezere. Caeterum ea res liberum prorsus animum requirebat, et
 tempus admodum longum, quorum utroque ego destituebar: Quare
 coactus sum, paucis diebus hoc opus cursim perlegere, et sic mutare, quae
 non satis Alexandri et Aristotelis mentem reddere videbantur. Quae nec
 adeo pauca erant, nec adeo vulgaria, ut non infinitis propemodum in locis,
 lectorem vel mediocriter eruditum partim vexare, partim in falsam senten-
 tiam inducere potuissent: id quod conferenti libros a nobis recognitos cum
 Dorothei versione Venetiis excusa facile liquebit. — Commentarius in duos
 libros divisus est, quorum alter incipit a c. XVI p. 175*2, ubi in mar-
 gine notatum est: Latini hic faciunt initium secundi libri Elenchorum.
 lemmata in utraque editione plena sunt. ceterum neque Dorotheus neque
 Ioannes mantissae exemplaris Graeci rationem habuerunt, velut quae a²
 p. 17,21. 22 18,18.19 20,4. 5 23,22—25 24,4. 5. 12. 13 28,4—6 29,33—35
 30,17—19 addit, uterque omittit. ecce specimen:*

*Quod sermo de demonstratione sit universae logices tractationis finis, iam praevenientes
 diximus in eo libro quo Aristo. de syllogismo simpliciter disseruit atque in eo quo assignabat
 methodum demonstrandi. quoniam igitur a nobis sufficienter (abunde Ioan.) inquisita sunt
 de illa methodo (quae ad illam methodum pertinerent I.), consequens erit dicere aliquid etiam*

de sophisticis elenchis. Et primo quae sit intentio praesentis tractationis, et cur postremum habuit ordinem, et cuius gratia deinde (quare I.) inscribuntur sophistici elenchi. Nam ut plerisque in locis diximus, ubi non per se evidens est inscriptio operis conscripti, eam aperire explicareque oportet. Intentio igitur est praesentis tractationis secundum nonnullos, ut nobis tradat viam, qua sophistae constituunt elenchos et imperitos syllogisticæ disciplinae ac viae (methodi I.) decipiunt. Est autem haec contenta tredecim modis, qui sunt assignandi ab ipso Aristotele, et sunt veluti quaedam generales coniecturae sophismatum. Hi ergo qui hanc esse intentionem praesentis tractationis ponunt, ob id inscribi sophisticos elenchos asserunt, perinde ac praesens tractatio disserat de hoc, quomodo sophistae argumentis decipiebant (decipiant I.), atque de constitutione ipsorum sophismatum, scilicet fallaciarum (sc. f. om. I.), et non de hoc, quomodo sophistis contradiceremus. Alii vero non hanc esse intentionem libri introduxerunt (censuerunt I.), sed magis tradunt Aristotelem habere intentionem dicendi de hoc (dicere instituisse I.) quoniam pacto ipsi didicerimus confutare et contradicere periclitantibus (conantibus I.) nos fallacis decipere. Nam ob id aiunt librum, nec (non I.) esse inscriptum de sophisticis deceptorisve syllogismis, sed sophisticis elenchi. Deinde ac (, ut I.) universaliter sit assignata via qua possumus (possimus I.) sophistas (sophistas I.) redarguere. Nam posteaquam demonstravit tertium (triplicem I.) speciem syllogismorum categoricorum esse, et de duabus, videlicet, dialectico syllogismo et demonstrativo sufficienter in sua tractatione disseruit, in praesenti libro nobis velut iuvativum (adversus venenum I.) pharmacum praebens, quo sophisticas perturbationes evitemus, de sophistico syllogismo disserit, magis assignando elenchos quam sophisticas rationes, quibus magis animo addictus est tanquam maxime circa verum versentur, quo imbecilles tenuesque evadunt mendaces rationes, et deceptio deprehenditur eorum, quae videntur probabilia. Ut enim medici non solum quae conferunt ad sanitatem docent, sed etiam indagant explorantque venenosa pharmaca quae sint, ne (non ut I.) his utantur sed velut nociva noxiaque ac letalia fugiant, eodem modo oportet omnino eos qui sunt veris exercitati atque accipiunt experientiam probabilium, scire qualia sunt apparentia probabilia. Nam intentio Aristotelis non erat principalis de sophisticis elenchis disserere, id (om. I.) nec per se, sed ob alterum (aliud I.), de dicta specie docet, de redarguendo sophistas. Nam ludentium et non studentium est talis species syllogismi, sed ludicra res, quanquam sit res (est tamen add. I.) admodum affectata apud sapientes et scientes, ut in Euthydemo etiam Plato disserit.

Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis elenchos explanatio a Ioanne Baptista Rasario, Novariensi, Medico in latinam linguam conversa, et cum vetustissimis codicibus diligenter collata, atque emendata. Cum privilegio ad annos X Venetiis, Ludovicus Auancius excudendum curabat, 1557. Subscribitur Venetiis Ioan. Gryphius excudebat, sumptibus Lodovici Auancii et fratrum. Anno a Christi incarnatione MDLVII. in fol. Matthaeo Donato, Aloisii F., cui interpretationem dedicavit, in praefatione Ioannes haec scripsit:

. . . Sed audiebas commentarios, qui graece in elenchos scripti sunt, plerisque locis esse depravatos, sic ut nullus persaepe sensus eliciatur: cupiebas autem mirum in modum, ut quoniam ego, cum in hoc studium incumberem, eos latinos feceram, et cum manuscriptis codicibus contuleram, quae meo studio, ac labore essem consecutus, non paterer latere diutius . . . apparebunt igitur in tuo nomine explanationes in Aristotelis elenchos a me in latinam linguam conversae, et cum vetustis codicibus, qua fieri potuit diligentia, collatae et plerisque locis restituae . . .

Lemmata haec quoque translatio explet. specimen sit initium et finis:

(p. 1,2—2,21) *De reprehensionibus autem sophisticis, iisque quae reprehensiones apparent, cum paralogismi sint, non reprehensiones, sumpto secundum naturam a primis initio, dicemus.*

Cum Aristoteles de syllogismo demonstrativo deque dialectico dissererit, hoc loco ad sophisticas etiam reprehensiones declarandas aggreditur. quas quidem nos docet, non ut eis perinde ac demonstrativo, dialecticoque syllogismo utamur (*Demonstrativus enim ac dialecticus syllogismus scientiam gignunt: at fallaces captiunculae, et sophisticae reprehensiones tantum abest ut scientiam gignant, ut etiam molestas quaedam rationes, et impedimenta scientiarum sint: quemadmodum ipse quoque alibi molestas sophistarum rationes appellavit*) sed magis id adeo omnino fecit, ut nos doceat, quibus rationibus sophistae multitudinem, quique methodum syllogismorum conficiendorum non callent, decipere conentur. ita nobis huius modi tradit, non ut eas in disputationibus adhibeamus; sed ut caveamus, ne ei, qui eas proponunt, in errorem nos inducant. cognitis enim rationibus, quibus sophistae utuntur, ut fallacias suas in medium adducant, non modo non decipiemur ab eis, sed etiam adhibita fallaciarum, quas proposuerunt, explicatione, et perspecta earum coniunctione, eos ipsos in fraudem impellemus. nam ut qui genus nodi habet exploratum, quemadmodum ipse alibi memoravit, is, quod vincit, enodabit, et expediet; ita qui scit, quomodo confectae et coniunctae sint sophistarum captiunculae, eas explicabit, atque dissolvit. Ac tractationem quidem, quae de demonstratione est, esse finem totius Logices, nos iam et in libris, in quibus de syllogismo simpliciter, et in eis, in quibus demonstrationis conficiendae rationem Aristoteles docet, satis diximus. Nunc vero quoniam toti illi quaestioni est a nobis in illis libris abunde satis factum, consequens est, ut aliquid de sophisticis reprehensionibus, quidque huic tractationi propositum sit, et quid causae fuerit, cur extremum locum sit sortita, et quare Elenchi sophistici inscribatur, dicendum esse videatur: cum ut in aliis saepe dixi, ubi libri inscriptio per se ipsa clara non est, eam illustrare debeamus. Atque Aristoteli quidem, ut nonnullis placet, hoc loco propositum est, nobis viam ac rationem tradere, qua sophistae fallacias componebant, et disserendi rationis ignaros circumveniebant. ea ratio continetur tredecim generibus captionum, quae deinceps ab Aristotele quasi communes quidam loci, ex quibus fallaciae sumi possunt, explicabuntur. atque ii, qui id agi hoc libro voluerunt, ob eam causam aiunt librum inscriptum esse *Fallaces Reprehensiones*, quasi in eo doceamur, quonam modo sophistae reprehenderent, et fallacias fallerent, et non quonam pacto nos contra sophistas dicere valeamus. Quidam vero non esse hoc libri argumentum sunt arbitrati, sed potius velle Aristotelem docere, quomodo nos discere possimus, ut reprehendamus, et resistamus eis, qui nos fallere conabuntur: et ob eam ipsam rem non de syllogismis sophisticis quidem, sed sophisticas reprehensiones, librum inscripsisse: quasi via et ratione¹⁾ nobis commonstrata, cuius usu sophistas ipsos possimus reprehendere. Nam cum ostensum sit, esse tria genera syllogismorum categoricorum, explicatis diligenter duobus, probabili videlicet, et demonstrativo in iis libris, quos de huiusmodi syllogismorum generibus potissimum composuit: restat tertium genus, quod hoc opere persequitur. id quod nobis exponit, quasi salutare remedium, cuius auxilio molestas sophistarum rationes declinare possimus. Disserit autem de sophistico syllogismo, potius tradens fallaciarum argumentationum reprehensiones, quas veritatis studio commotus cupit explicare: per quam quidem veritatem et falsae atque infirmae argumentationes deprehenduntur, et captio eorum quae probabilia videntur, cognoscitur. Quemadmodum enim medici non solum salutaria discunt, sed etiam pestifera dicere student, non ut iis quidem utantur, sed ut ea, utpote quae noxia, et mortifera sint, declinent: ita etiam ii qui in veris exercitati sunt et in probabilibus sunt versati, omnino par est, quae-nam probabilia esse videantur, intelligant. neque vero hoc erat Aristoteli in primis et praecipue propositum, ut de reprehensionibus fallacibus dissereret, neque eius ipsius causa, sed alterius, de hoc genere verba facit, ut scilicet sophistas reprehenderemus: siquidem genus hoc

¹⁾ transfert igitur quod praebet a².

ratiocinationis non vera quaerentium, sed ludentium est. qua vero ratione docti et sapientes viri studiose operam dare ludo queant, in Euthydemo scriptum reliquit Plato.

(p. 198,13—16) *At logica primum ab Aristotele inventa uia perfecta et ad tantam amplitudinem elata est, ut ei non modo magnam gratiam, ut ipse ait, sed etiam quam maximam fieri a nobis possit, habere debeamus.*

Alexandri Aphrodisiensis Peripatetici gravissimi excerpta in Aristotelis librum Elenchorum, recens diligentiore cura a Gaspare Marcello Montagnanensi philosopho Patavino in Latinam linguam conversa. Additus est praeterea index admodum diligens omnium capitum, quae in Alexandri expositione complectuntur. Venetiis, apud Hieronymum Scotum MDLIX. in fol. mantissam exemplaris Graeci ab hoc interprete adhibitam esse testimonio sunt ii quos supra (p. XXIX) enumeravi loci, ubi exprimit quae a¹ omittit. exemplo sit finis commentarii:

(p. 197,15—198,16) *Ostendit antiquos non artem sed quae profuunt ab arte tradidisse. Cap. CLVIII.*

Huius vero negotii. Negotium dicit aut disserendi artem, aut universam logicam. maxime mercenarios cavillatores vocat, ut ab apparente sapientia divitiis affluentes. quae vero Gorgiae pertractatio cui cavillatoriam similem esse dicit, Platonis Gorgiam legentibus manifesta. cavillatores vero eiusmodi asserit docere orationes, in quas cognovere orationes adinvicem incidere. hae erant quae ex aequivocatione, et quae ex amphibologia, et reliquae, quae sequuntur, plana sunt. non enim artem sed quod ab arte tradentes erudiendi onus sustinere, omnis vero ars ratiocinativa via est, in qua et verus elenchus consistit. hanc quidem tradens, et artem prodit et erudit. deductiones vero et paralogismi loci, videlicet, deceptionis quibus utebantur, et docebant cavillatores, non ars, sed ab arte, qui enim facultatem et ratiocinandi scientiam habet, illum et decipere posse perspicuum est. ut enim qui recte scribendi, et sanitatis inducendae artem callet, ille et non recte scribere, et mortem inferre maxime novit. hoc pacto et qui scienter ratiocinari valet, ille et fallere novit. quamobrem fallere cui quidem cavillatores suum impendebant studium, et alios docebant, non ars est, sed ab arte produci gignique potest. sed et qui per divisionem ratiocinari docent, et hanc tradunt non artem dant. est enim divisa (ut in libro de propositionum copia dictum est) ut ratiocinatio, imbecillis at ab arte est. qui enim ratiocinari, et demonstrare novit, et dividere, et quod per divisionem sumptum est, ratiocinatione concludere scit: sed et inductione aliquid colligentes idem patiuntur, in oratione vero hac non ex talibus abinitio existentibus disciplinam iuxta ac alias tractationes quae incrementum ex successione habuere, sufficienter traditam, haec dictio sufficienter cum quadam audacia illata est, aliae quidem artes non ab principio neque ab ipsis inventoribus perfectionem, sed ab his qui eas recepere absolutae perfectaeque sunt, logicum vero negotium ab Aristotele primo inventum et ab ipso perfectum, cui nos omnes non plurimam (ut ipse dixit) sed neque tantam quanta oratione complecti potest, gratiam habere oportet.

ALEXANDRI QUOD FERTUR
IN ARISTOTELIS
SOPHISTICOS ELENCHOS
COMMENTARIUM

ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ

Ἔστι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος τέλος ἐστὶ τῆς λογικῆς ἀπάσης ^{Ald.} ^{f. 2r} πραγματείας, ἥδη φθάσαντες εἶπομεν ἐν οἷς τε περὶ τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ διελέγετο ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ἐν οἷς τὴν ἀποδεικτικὴν παρεδίδου 5 μέθοδον. ἐπειδὴ γοῦν ἰκανῶς τὰ περὶ ἐκείνης ἡμῖν τῆς μεθόδου ἐζήτηται, ἀκόλουθον ἂν εἴη εἰπεῖν τι καὶ περὶ τῶν Σοφιστικῶν ἐλέγχων, τίς τε ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας ἐστί, καὶ διὰ τί τὰξιν ἔσχε τὴν τελευταίαν, καὶ οὕτω χάριν Σοφιστικοὶ ἐπιγράφονται ἑλεγκοί· ὡς γὰρ ἐν πολλοῖς εἶπομεν, ἔνθα μὴ αὐτόθεν ἐστὶ δῆλη ἡ ἐπιγραφή τοῦ συγγράμματος, χρῆ 10 καὶ ταύτην σαφηνίζειν. σκοπὸς οὖν ἐστὶ τῆς παρούσης πραγματείας κατὰ μὲν τινὰς, ὡς ἂν ἡμῖν τὴν μέθοδον παραδῶ δι' ἧς τοὺς ἐλέγχους συνίσταν οἱ σοφισταὶ καὶ τοὺς ἀπείρους τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἡπάτων· ἐστὶ δὲ αὕτη οἱ μέλλοντες παραδοθῆναι παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους δεκατρεῖς τρόποι, οἱ καὶ ὡς περὶ τινὲς εἰσι γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σοφισμῶν. οἱ δὲ 15 τοῦτον εἶναι τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης πραγματείας τιθέμενοι καὶ διὰ τοῦτο ἐπιγεγράφθαι Σοφιστικούς ἐλέγχους φασίν, ὡς τῆς παρούσης πραγματείας περὶ τοῦ πῶς ἤλεγχον οἱ σοφισταὶ διαλαμβανούσης καὶ περὶ τῆς συστάσεως τῶν σοφισμάτων αὐτῶν, οὐ περὶ τοῦ πῶς ἂν τοῖς σοφισταῖς ἀντιλέγομεν. ἄλλοι δὲ οὐ τοῦτον εἶναι τὸν σκοπὸν τοῦ βιβλίου εἰσάγαγον, 20 ἀλλὰ μᾶλλον σκοπὸν ἔχειν τὸν Ἀριστοτέλην εἰπεῖν περὶ τοῦ πῶς ἂν αὐτοὶ μάθοιμεν ἐλέγχειν καὶ ἀντιλέγειν τοῖς πειρωμένοις σοφίζεσθαι ἡμᾶς· διὰ

1 Ἀποσημειώσεις — ἐλέγχους I: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ κτλ. a: de reliquorum codd. titulis cf. Praef. 2 ante Ἔστι μὲν exhibit hoc prooemium: Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ ὁ Ἀριστοτέλης, νῦν ἔχει διδάξω ἡμᾶς καὶ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, οὐχ ὥστε τούτοις χρῆσθαι ἡμᾶς ὡς τῷ ἀποδεικτικῷ καὶ διαλεκτικῷ συλλογισμῷ· οἱ μὲν γὰρ ἐπιστήμης ἔργα, τὰ δὲ σοφίσματα καὶ οἱ σοφιστικοὶ ἑλεγκοὶ ἔργον μὲν ἐπιστήμης οὐδέν, ἐνοχλήσεις δὲ τινες μᾶλλον καὶ ἐμποδισμοὶ τῶν ἐπιστημῶν, ὡς καὶ αὐτὸς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις ἐν ἄλλοις ὠνόμασεν. ἀλλ' ἢ τοῦτο πάντως ποιεῖ διδάξω ἡμᾶς τίνες οἱ τρόποι, οἷς οἱ σοφισταὶ χρώμενοι πειρῶνται τοὺς πολλοὺς ἐλέγχειν καὶ τοὺς ἀμαθεῖς τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου. διδάσκει γ' οὖν ἡμᾶς περὶ τούτων, οὐχ ὥστε χρῆσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἵνα μὴ παρὰ τῶν χρωμένων ἐλεγχόμεθα. εἰδότες γὰρ τοὺς τρόπους, καθ' οὓς οἱ σοφισταὶ τὰ οἰκεία προβάλλονται σοφίσματα, ἐλεγχθησόμεθα μὲν παρ' αὐτῶν οὐδαμοῦ, ἐλέγξομεν δὲ μᾶλλον αὐτούς λύοντες τὰ προβαλλόμενα σοφίσματα παρ' αὐτῶν, ὡς (οἷς a) καὶ τὸν τρόπον εἰδότες τῆς συνθέσεως. ὡς γὰρ ἐν ἄλλοις αὐτὸς εἶπεν, ὁ τὸν τρόπον εἰδὼς τοῦ δεσμοῦ, ἐκεῖνος λύσει τὸ συνδεθὲν, καὶ ὁ τὸν τρόπον εἰδὼς τῆς συνθέσεως τοῦ σοφίσματος, ἐκεῖνος λύσει καὶ τὸ προβαλλόμενον σοφίσμα a ὅτι aA: τι I 3—6 πραγματείας, γνωρισμὸν ἐστὶν ἅπασι, πολλαχόθεν τοῦ παρόντος βιβλίου τῆς λογικῆς πραγματείας καὶ μᾶλλον ἐξ ὧν τε περὶ τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ ὁ ἀριστοτέλης διελέγετο καὶ ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς μεθόδου ἦν παρεδίδου. ἀκόλουθον δ' ἂν A 4 παρεδίδου I: ἀπεδίδου a 8—10 χρῆ γὰρ αἰεὶ σαφηνίζειν τὴν ἐπιγραφήν τοῦ συγγράμματος, ἔνθα μὴ αὐτόθεν ἐστὶ δῆλη. σκοπὸς ἐστὶ A 9 αὐτόθεν a: αὐτόθι I 16 ἐπιγράφεσθαι A ante σοφιστ. add. τοὺς aI: om. A 19 οὐ om. a¹ 20 τὸν ἀριστοτέλην in ras. A¹

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticos elenchos.

τοῦτο γὰρ φασιν οὐδὲ Περὶ τῶν σοφιστικῶν συλλογισμῶν ἐπιέγραπται τὸ
 βιβλίον ἀλλὰ Σοφιστικοὶ ἐλεγχοί, ὡς μεθόδου παραδιδόμενης δι' ἧς ἂν τοὺς
 σοφιστὰς ἐλέγχειν δυναίμεθα. ἐπειδὴ γὰρ τῶν κατηγορικῶν συλλογισμῶν τὸ
 εἶδος τριττὸν εἶναι δέδειχε καὶ περὶ τῶν δύο, τοῦ τε διαλεκτικοῦ φημι συλλο-
 5 γισμοῦ καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ, ἀρκοῦντως ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις διέ-
 λαβεν, ἐν τῇ παρόντι βιβλίῳ ὡσπερ ἡμῖν ἀλεξητήριον παρέχων φάρμακον
 εἰς τὸ ἀποφεύγειν τὰς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις περὶ τοῦ σοφιστικοῦ δια-
 λέγεται συλλογισμοῦ, ἐλέγχους παρὰ διδού; μᾶλλον τῶν σοφιστικῶν λόγων, f. 2^v
 οἷα φιλοτιμούμενος ὡς μάλιστα περὶ τὸ ἀληθές, δι' οὗ αἱ ἀδρανεῖς ψευδο-
 10 λογίαι καὶ ὁ τῶν δοκούντων ἐνδόξων φανακισμὸς διελέγχεται. ὡς γὰρ οἱ
 ἰατροὶ οὐ μόνον τὰ πρὸς ὑγίαν συντείνοντα διδάσκονται ἀλλὰ καὶ τὰ δηλη-
 τήρια τῶν φαρμάκων ἐπιζητοῦσι τίνα ἐστίν, οὐχ ἵνα τούτοις χρήσωνται,
 ἀλλ' ὡς βλαβερὰ ταῦτα φεύγῃσι καὶ θανάσιμα, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον χρῆ
 πάντως καὶ τοὺς τοῖς ἀληθέσιν ἐγγυμασθέντας καὶ πείραν τῶν ἐνδόξων
 15 λαβόντας εἰδέναι καὶ ποῖα εἰσι τὰ φαινόμενα ἔνδοξα. οὐ γὰρ τῇ Ἀριστο-
 τέλει σκοπὸς ἦν προηγούμενος περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαλαβεῖν (οὐ
 γὰρ δι' αὐτὸ ἀλλὰ καθ' ἕτερον περὶ τοῦ εἰρημένου εἶδους διδάσκει) (ἀλλὰ)
 περὶ τοῦ ἐλέγχειν τοὺς σοφιστὰς. παιζόντων γάρ, οὐ σπουδαζόντων τὸ
 τοιοῦτον εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ· τὸ δὲ παίγιον πῶς ἂν εἴη περισπούδαστον
 20 ἀνδράσι σοφοῖς καὶ ἐπιστήμοσιν; ὡς ἐν τῇ Εὐθύδημῳ καὶ Πλάτων δια-
 λαμβάνει, ἔνθα τῇ Κρίτωνι διαλεγόμενος ὁ Σωκράτης θαυμασίαν εἶναι τὴν
 σοφιστικὴν ἀποφαίνεται καὶ “πανσόφους ἀτεχνῶς” ὀνομάζει τοὺς σοφιστὰς
 καὶ βούλεσθαι μαθεῖν καὶ αὐτὸς ταύτην τὴν μέθοδον· εἶτα προτρέπεται
 τὸν Εὐθύδημον τῇ τοῦ Ἀξίου παιδὶ Κλεινίᾳ προσδιαλεχθῆναι· ὁ δ'
 25 εὐθὺς ἀρξάμενος καὶ ὁμώνυμα ἐρωτῶν εἰς ἀντιφάσεις περιῆγε τὸν νέον
 οὕτω λέγων· “ὦ Κλεινία, πότεροί εἰσι τῶν ἀνθρώπων οἱ μανθάνοντες;
 καὶ τὸ μαιράκιον, ἅτε μεγάλου ὄντος τοῦ ἐρωτήματος”, πρῶτα μὲν ἤρυ-
 θρίασεν, εἶτα πρὸς τὸν Σωκράτην ἀπεῖδεν· ὁ δὲ παρεθάρρυνέ τε αὐτὸν
 καὶ ἀποκρίνασθαι διεκελεύσατο ὅ τι ἂν βούλοιο· καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κλει-
 30 νίας “ὅτι οἱ σοφοὶ εἶεν οἱ μανθάνοντες”. καὶ ὁ Εὐθύδημος· ἀρά γε, ὦ
 Κλεινία, οἷός τις διδασκάλους; ὡμολόγησεν οὗτος. τίνων οὖν εἰσι διδά-
 σκαλοι; ἐκεῖνος· τῶν μανθανόντων. ἄρ' οὖν σοφοὶ ἦσαν, ὅτε τὰ διδασκό-
 μενα οὐκ ἠπίσταντο; “οὐ δῆτα, ἦ δ' ὅς”. μανθάνουσιν ἄρα οἱ ἀμαθεῖς.

1 τῶν om. A 2 μεθόδου a²A: καθόλου a¹I 3 δυναίμεθα a²K: δυνάμεθα a¹I:
 δυνάμεθα A 4 τρίτον a² 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις AK: ἐν τῇ αὐτοῦ πραγμα-
 τείᾳ a¹ 8 λόγων aA: ἐλέγχων I 10 διελέγχεται AK: διελέγχεται a¹ 11 ἰατρι-
 κοὶ a¹ διδάσκονται aA: διδάσκουσιν I 15 καὶ ποῖα AK: ὅποια a¹ 16. 17 οὐ γὰρ A:
 οὐδὲ a¹ 17 καθ' a¹: δι' A ἀλλὰ alterum addidi 19 ὡς a¹ 20 εὐθύ-
 δήμων (sic) I 21 ἐνθα] Euthyd. c. 1 p. 271C—272B 22 ἀτεχνῶς AK: ἀτέχνως
 a¹ 23 βούλεσθαι a¹I: βούλεται a²A καὶ αὐτὸς μαθεῖν A 25 ἀξάμενος a¹
 ὁμωνύμως a post εἰς add. τὰς a περῆγε a 26 λέγων] Euthyd. c. 5 p. 275D—
 276C πότεροί a²A Plato: πότερος a¹: πότερον I post μανθάνοντες add. οἱ σοφοὶ
 ἦ οἱ ἀμαθεῖς Plato cf. p. 24,16 29 ἀποκρίνασθαι AK: ἀποκρίνεσθαι a¹ 32 ὅτε a²A:
 ὅτι a¹I 33 ἦ δ' ὅς a¹ post ἦ δ' ὅς add. ὁ νοητέον ἀντὶ τοῦ ἐφησεν οὗτος A

ἔπειτα πάλιν τὸ ἐναντίον συναλογίσαστο, ὅτι μανθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι. ἀλλὰ τοιοῦτων μὲν λόγων πλήρης οὗτός τε ὁ διάλογος καὶ ὁ Πρωταγόρας. ἡμεῖς δὲ πάλιν πρὸς τὸ προκειμένον ἐπανέλθωμεν. σκοπὸς ἐστὶ τῷ Ἀριστοτέλει, ὡς ἔφημεν, ὁ πρῶτος ἀποδοδόμενος περὶ τοῦ εἰπεῖν πῶς συνίστων
 5 τοὺς δοκοῦντας ἐλέγχους οἱ σοφισταί, καὶ πῶς ἐδόκουν διὰ τούτων ἐλέγχειν τοὺς ἀπείρους τῆς τέχνης αὐτῶν, καὶ τίνες οἱ γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σοφισμῶν, καὶ πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς σοφίσμασιν ἀγωνιζόμενοι καὶ διαφιλονεικοῦντες, καὶ πόσα εἶδη τῶν σοφισμῶν, καὶ κατὰ πόσους τρόπους ἐν ἑκαστῶν τῶν εἰδῶν τὴν φαντασίαν τοῦ ἐλέγχειν ἐμποιεῖ. εἶτα ἐφεξῆς
 10 καὶ τὰς προσηκούσας λύσεις ἐπάγει αὐτοῖς· λύειν γὰρ τῶν ἀμυγῶν τὸν δεσμὸν ἀγνοοῦντα. τούτου δὲ φανεροῦ γεγονότος καὶ ἐλέγχειν δυνησόμεθα· ἀπλῶς γὰρ τὸ εἶδέναι ὅπως ἐκεῖνοι τὰ σοφίσματα συνίστων τῶν λύσεων γίνεται ποριστικόν, ἐπεὶ ὁ τοῦ δεσμοῦ τὴν γνῶσιν ἔχων οἶδε πάντως καὶ ὅπως ἂν τὴν λύσιν ἐπαγάγῃ τῷ δεσμῷ μηδενὸς προσισταμένου αὐτῷ, ὡς
 15 ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματεῖα φησί.

Περὶ δὲ γε τῆς τάξεως ἀμφισβητεῖται πολλοῖς. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὡς εἶδει τὴν διαλεκτικὴν πραγματείαν, ὁμοίως δὲ καὶ ταύτην τὴν σοφιστικὴν τῆς ἀποδεικτικῆς προταχθῆναι· χρῆναι γὰρ πρότερον τοῖς πιθανοῖς χρονοτριβήσαντας εἶθ' οὕτως καὶ τοῖς ἀναγκαίοις καὶ ἀληθεῖσι προσδιατρίψαι. οὐ
 20 καλῶς δὲ οἱ ταῦτα λέγοντες ἀποφαίνονται. εἰ γὰρ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις τῇ ὄλῃ συνδεθεῖσα ἀπατάται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τῇ φαντασίᾳ παρακολουθοῦσα παραλογίζεται καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα ὑπονοεῖ, οὐ χρὴ πάντως πρῶτοις αὐτὴν προσβαλεῖν τοῖς πιθανοῖς τε καὶ φαινομένοις ἐνδόξοις· ἐνσχεθεῖσα γὰρ τούτοις καὶ προσληφθεῖσα οὐ ῥᾶον αὐτῶν ἀποστήσεται
 25 καὶ τὴν ἀληθειαν ὑποδέξεται, ἐκεῖνα ἡγουμένη τάληθῆ καὶ ἀτόπιστα· f. 3^r πρόληψις γὰρ, κἄν ἡ τυροῦσα εἴη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ταχέως μετατιθεσθαι οὐ φιλεῖ. ἄλλως τε δὲ ἐκεῖνα προταχθῆναι τῆς ἀποδεικτικῆς ἐπιστήμης ὄφειλον αἰ δὴ καὶ χρήσιμα ἦν εἰς ἀπόδειξιν· ἡ δὲ γε σοφιστικὴ ἀχρηστός ἐστὶ παντελῶς τῇ ἀποδεικτικῇ ἐπιστήμῃ. εἴτε εἰ τὸ ψεῦδος τῇ παραθέσει
 30 τῆς ἀληθείας ἐλέγχεται, ἀκόλουθον ἂν εἴη πάντως τάληθῆ πρῶτον μαθόντας οὕτω τοῖς πιθανοῖς καὶ ψευδέσι προσομιλῆσαι· εἰκότως ἄρα πρῶτερα τῶν τοιούτων ἡ ἀποδεικτικὴ τέτακται. ἐν αὐτῇ γὰρ τὸν κυρίως συλλογισμὸν μαθόντες, ὅτι ἐξ ἀναγκαίων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων τοῦ συμπεράσματος γίνεται, τὸν παρὰ ταῦτά τι συνάγοντα σκόλου
 35 παντὸς πόρρω καθισταμένου ῥαδίως ἐπιγνωσόμεθα· εἰ γὰρ τὸ πῶς γίνεται καταμάθωμεν καὶ τίνα τρόπον τὸ ἀληθές, τὸ παρὰ ταῦτα γινόμενον εὐχερῶς

8 διαφιλονεικοῦντες a 12 λύσεων a²A: λόγων a¹ 13 δεσμοῦ] ε ex corr. I 14 ἐπα-

γάγη A: ἐπαγάγει a²S (ei S): ἐπαγάγει (sic) I: ἐπήγαγε a¹ 15 ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ
 πραγματεῖα] B I p. 995^a 29 sq. 18. 19 χρονοτριβήσαντα A 19 ante ἀληθείαι add.
 τοῖς A 19. 20 οὐκ ἀληθῶς A 23 αὐτοῖς A τε om. A 24 ἐνασχεθεῖσα a¹
 27 προταχθῆναι a 28 σοφιστικῆ] ἡ ex ὅς corr. I 31 πρότερον a 33 μα-
 θόντες, sed ante συλλογισμὸν A: μανθάνοντες aI ἐξ ἀναγκαίων aA: ἐξανάγκης I
 36 περὶ ut solet a παρ' αὐτὰ A

καταμαθεῖν δυνήσόμεθα. ἐπεὶ δὲ οὐχ οἶόν τε ἦν ἐκ ταύτης ἀμέσως προσβαλεῖν τῇ σοφιστικῇ, διδάσκει μεταξύ περὶ τῆς πῆ μὲν ἀληθοῦς πῆ δὲ ψευδοῦς, ἥπερ ἐστὶν ἡ διαλεκτική. ἀλλὰ γὰρ τίς μὲν ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας καὶ περὶ τῆς τάξεως αὐτῆς καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἀρκούντως εἰρήκαμεν· ἤδη δὲ καὶ τῶν τοῦ φιλοσόφου λόγων ἐπίσκεψιν ποιησώμεθα.

p. 164*20 Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

Πλάτων μὲν ἐν τῷ Εὐθυδήμῳ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν προοιμίῳ εὐθύς τῆς διαλεκτικῆς πραγματείας τὸν αὐτὸν εἶναι λέγουσιν ἐριστικὸν καὶ σοφιστικὸν συλλογισμόν. τούτους δὲ τοὺς συλλογισμοὺς ποτὲ μὲν κατὰ τὴν ὕλην διημερ-
 10 τῆσθαι λέγουσι τῆς συλλογιστικῆς συζυγίας οὐκ ἐκπίπτοντας, οὗς καὶ συλλογισμοὺς ὀνομάζουσι, ποτὲ δὲ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος μὴ ἔχοντας ἀληθῆ φέρειν τὴν ὕλην, οὗς οὐδὲ συλλογισμοὺς ἀξιούσι καλεῖν ἀλλὰ φαινόμενους συλλογισμοῦς. οἷον τί φημι; ὅταν τις συλλογίσῃται τι ἐν συλλογιστικῇ συζυγίᾳ διὰ προτάσεων παρὰ τὴν ὕλην ληφθεισῶν, ἐριστικὸν μὲν ποιεῖ συλλογισμόν, πλὴν
 15 καὶ σοφιστικόν, ὡς ὅτε λέγει 'πᾶς ὁ ἀνδρείος ἀνδρείαν ἔχει· ἐστὶ δὲ ὁ χιτῶν ἀνδρείος· ὁ χιτῶν ἄρα ἀνδρείαν ἔχει'. οὗτος γὰρ ὁ συλλογισμὸς ἐριστικὸς καὶ σοφιστικὸς οὐ παρ' ἄλλο τι ἢ παρὰ τὸ ληφθῆναι ὡς ἄνδοξον τὸ πάντα τὸν ἀνδρείον ἀνδρείαν ἔχειν, ἐπειδὴ ἐν συλλογιστικῇ συζυγίᾳ ἐν πρώτῳ οὔσῃ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν, τῆς μὲν ἐπὶ μέρους τῆς δὲ καθόλου τῆς
 20 μείζονος. ὅταν δὲ πάλιν συλλογίσῃται τίς τι ἐξ ἀληθῶν μὲν προτάσεων μὴ συλλογιστικῶς δὲ μηδὲ φυλάξας τὸ τοῦ σχήματος ἴδιον, συλλογισμόν καὶ οὗτος ἐποίησε, πλὴν οὗτος φαινόμενος συλλογισμὸς λέγεται, οἷοι εἰσιν οἱ ἐν ἀσυλλογίστῳ συζυγίᾳ ἐρωτώμενοι λόγοι. οἷον εἰ συνάγει τις τὸ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἵππος ἐστὶ διὰ τοῦ λαβεῖν πάντα ἄνθρωπον ζῷον εἶναι καὶ
 25 πάντα ἵππον ζῷον· ἀσυλλόγιστος γὰρ ἡ ταιαύτη πλοκὴ τοῦ συλλογισμοῦ καίτοι ἐξ ἀληθῶν οὕσα προτάσεων· αἴτιον δὲ τὸ εἶναι δύο καταφάσεις ἐν δευτέρῳ σχήματι. καὶ πολλὰ τούτων τὰ παραδείγματα ἐν ταῖς πονηθείσαις ἡμῖν εἰς τὴν Διαλεκτικὴν ἐξηγήσεις. ἄλλοι δὲ τινες σοφιστικοῦ καὶ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ διαφορὰν ταύτην παραδειδώκασιν, ἐριστικὸν μὲν εἰπόντες
 30 εἶναι τὸν κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος μὴ ὑγιῶς ἔχοντα, σοφιστικὸν δὲ τὸν τὴν ὕλην ἔχοντα διημερτημένον ὑγιῆς δὲ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος. ἀλλ' ἐλέγχονται οὗτοι παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους ψευδόμενοι· προῖων γὰρ ἐν οἷς

7 ἐν τῷ Εὐθυδήμῳ] cf. c. 1 p. 272 B (ταύτης τῆς σοφίας—τῆς ἐριστικῆς) 7. 8 ἐν προοιμ. εὐθύς τῆς διαλ. περ.] Top. I 1 p. 100^b 23 sq. 9. 10 διημερτῆσθαι AI: ἐξημερτῆσθαι a 11 φέρειν A: δὲ I: δὲ φέροντας a²: om. a¹ 12 οὗς a²A: om. a¹ συλλογισμοὺς aA: συλλογισμόν I 13 τί φημι om. A 14 ληφθεισῶν a²A: ληφθέντων a¹ 15 ὡς ὁ λέγων A πῶς I ὁ prius om. A ἀνδρείαν itemque in sequentibus A 15. 16 ὁ χιτῶν ἀνδρείος, omisso ἐστὶ δὲ, ante πᾶς collocat A 17 post σοφιστικὸς add. καὶ A τὸν om. A 20 ὅταν δὲ τις συλλογίσῃται τι A 22 οἶόν a² 23 οἱ om. a¹ 24 τὸ A 27. 28 καὶ—ἐξηγήσεις om. A 29 διαφορὰν συλλογισμοῦ A ταύτην A: τούτων I: τοιαύτην a 32 προῖων] c. 11 p. 171^b 6. 7

τὸν ἀποδεικτικὸν λόγον τοῦ διαλεκτικοῦ δίστησι καὶ τοῦτον τοῦ σοφιστικοῦ, φησὶν ὅτι “ὁ μὲν οὖν κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν τὰ κοινὰ διαλεκτικός, ὁ δὲ τοῦτο φαινομένως ποιῶν σοφιστικός καὶ συλλογισμὸς ἔριστικός”. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ ἔριστικός συλλογισμὸς ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ σοφιστικῷ ἐλέγχῳ, εἰπὼν 5 περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἐπήγαγε καὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ θεῖς· κοινὸν γὰρ πάντων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φαίνεσθαι. καὶ τούτων τὴν διαί· f. 3^v ρεσιν ποιεῖται εὐθὺς ἐν τοῖς ἐξῆς λέγων· οἱ μὲν γὰρ τούτων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ αὐτοὶ ὄντες τοῖς ἔριστικοῖς συλλογισμοῖς 10 τοῖς ἐκ φαινομένων ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ συντιθεμένοις· οἱ δὲ δοκοῦσιν εἶναι, οἱ αὐτοὶ καὶ οὗτοι ὄντες τοῖς ἔριστικοῖς λόγοις τοῖς ἢ ἐξ ἐνδόξων ἢ φαινομένων ἐνδόξων φαινομένοις, οἱ καὶ ἔριστικοὶ μὲν λέγονται συλλογισμοί, συλλογισμοὶ δ’ οὐ. συλλογισμοὶ μὲν οὖν εἰσὶ σοφιστικοὶ οἱ τὸ σχῆμα μὲν ἔχοντες ὑγιᾶς τὰς δὲ προτάσεις ἢ ἄμφω ἢ τὴν ἐτέραν ψευδεῖς· 15 φαινομένοι δὲ οἱ τὸ σχῆμα μὲν μὴ ὑγιᾶς ἔχοντες τὰς δὲ προτάσεις ὅτε μὲν ἀληθεῖς ὅτε δὲ ψευδεῖς. ἀπλῶς δὲ πάντες οἱ φαινομένοι ἔλεγχῳ ἢ συλλελογισμένοι εἰσὶν ἢ ἀσυλλόγιστοι· κἄν γὰρ καὶ τὸ εἶδος ὑγιᾶς ἔχη, φαινομένος ἐστὶν ἔλεγχος καὶ οὐ κυρίως ἔλεγχος. τοῦ δὲ ἐλέγχου μέρη εἰσὶ δεκατρία· ἕξ μὲν τὰ “παρὰ τὴν λέξιν”, ἑπτὰ δὲ τὰ παρὰ τὴν διά- 20 νοιαν, οὗς ὁ Ἀριστοτέλης “ἕξω τῆς λέξεως” καλεῖ. καὶ ταῦτα τὰ δεκατρία δις παραδίδωσι, πρῶτον μὲν λέγων πῶς ἀπατῶσιν οἱ σοφισταί, ὕστερον δὲ λύων αὐτά. Σοφιστικοὶ οὖν ἔλεγχῳ ἐπιγέγραπται ἢ παροῦσα πραγματεία καλῶς· καὶ διχῶς ἂν νοηθεῖ ἢ ἐπιγραφή, καὶ ὅτι ἐλέγχουσιν οἱ σοφισταὶ καὶ ὅτι ἐλέγχονται. ἢ τὸ φαινομένων ἐλέγχων ἐπήνεγκεν ὡς ἐξηγητι- 25 κόν (< ἐξηγητικόν) γὰρ τὸ πρότερον τοῦ δευτέρου. καὶ εἴη ἂν ὁ νοῦς τοῦ λεγομένου τοιοῦτος, ὡς ἤδη λέγωμεν περὶ τῶν μὴ κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ τῶν φαινομένων ἐλέγχων, οἳτινὲς εἰσιν οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχῳ. ἀλλ’ ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰπεῖν τί τέ ἐστὶ σόφισμα καὶ τί ἀληθὴς ἔλεγχος καὶ τί φαινομένος ἔλεγχος καὶ τί παρεξέλεγχος καὶ τί παραλογισμός. σόφισμα μὲν οὖν ἐστὶ, καθὼς 30 καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Τοπικοῖς φησι, ταῦτόν τῷ ἔριστικῷ συλλογισμῷ. οἷον ἄρα ἐστὶ σιγῶντα λέγειν; οὐ φησὶν ὁ ἀποκρινόμενος· τί δέ, ὅταν ξύλα καὶ λίθους λέγῃς, ἄρ’ οὐ σιγῶντα λέγεις; ἰδοὺ γοῦν ἐνταῦθα παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸ σόφισμα γέγονεν. ἔλεγχος δὲ ἐστὶν ἀληθὴς “ἀντίφασις τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος, καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ, 35 ἐκ τῶν δοθέντων ἐξ ἀνάγκης, μὴ συναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ, κατὰ

2 οὖν om. A 5 post φαινομένων add. μὲν Arist. 10 τοῖς om. a¹
 συντιθεμένοις a²A: συντεθημένοις a¹I 11 τοῖς alterum om. a¹ 12. 13 φαίνονται
 μὲν συλλογισμοί, εἰσὶ δ’ οὐ συλλογισμοί A 15 ὑγιᾶς μὴ A 17 συλλογισμέ-
 νοι a¹ 19 δεκατρία A cf. vs. 20: δέκα καὶ τρία aI 20 καλεῖ] c. 4 p. 165^b24
 εἴη a 21 πρῶτα A 22 λύων aA: λέγων I 25 ἐξηγητικόν addidi 28. 29 τέ
 ἐστὶ et sequentia tria καὶ om. A 29. 30 σόφισμά ἐστὶν ὡς ἀριστοτέλης ἐν A 30 ἐν
 τοῖς Τοπικοῖς] VIII 11 p. 162*17 φησὶν, ἤγουν ἐν τῷ ὀγδόῳ, ταυτὸν τι τῷ A
 31 ξύλα—λίθους I: ξύλον—λίθον a 32 λέγῃς a: λέγεις I 33 ἀντίφασις κτλ.] c. 5
 p. 167*23—27 ἀντίφασιν I 35 ἐν ἀρχῇ A Arist.: ἐξ ἀρχῆς aI, sed cf. p. 6, 8. 11

ταὐτὸ καὶ πρὸς ταὐτὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ". εἰ γὰρ ἐρωτήσῃ τις 'ἀρά γε ὁ κύων ζῷόν ἐστιν;' εἶτα καταφήσομεν καὶ ἐπαγάγοι ὁ ἐρωτῶν ὅτι ὁ τὰ καύματα ποιῶν οὐκ ἔστι ζῷον, οὐκ ἂν ἐλέγχοι διὰ τὸ μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ποιήσασθαι τὸν ἐλεγχον. ἐπειδὴ δὲ πολλάκις 5 καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτη γίνεται, οἷον ὡς ὅταν ἐρωτήσῃ τις 'ἀρά γε ζῷον περιπατεῖ;', εἶτα καταφήσει ὁ ἀποκρινόμενος καὶ ὁ σοφιστὴς ἐπαγάγῃ ὅτι ἔστι τι καὶ ἡρεμοῦν, διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ὅτι "καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου." ἀλλὰ μὴδὲ τὸ ἐν ἀρχῇ συναριθμεῖσθαι. τί δὲ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, εἴρηκεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων. ὀφείλει δὲ ὁ ἐλεγχος καὶ 10 "κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ" εἶναι. εἰ γὰρ μῆτε ὁμώνυμον μῆτε συνωνυμον εἴη τὸ ἠρωτημένον μῆτε τὸ ἐν ἀρχῇ ληφθῆ, κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο μέρος λέγοιμὲν τι τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἂν ἐλέγχοιμεν. οἷον ἀρά γε ὁ Αἰθίοψ μέλας; ναί· ἀλλὰ μὴν τοὺς δόοντας οὐ μέλας, ὥστε ὁ αὐτὸς καὶ μέλας καὶ οὐ μέλας. ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ 15 ὁ ἐλεγχος γέγονε. καὶ εἰ μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ εἴη, οὐδὲ οὕτως ἔσται κυρίως ἐλεγχος. οἷον εἴ τις εἶπῃ τὰ δέκα διπλασίονα εἶναι καὶ μὴ· οὐ γὰρ πρὸς τὸ αὐτὸ λέγονται ἀλλὰ πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο. ἔστω δὲ καὶ "ὡσαύτως" λεγόμενον, ὅπερ ἐστὶ δηλωτικὸν τοῦ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. οἷον ἀρά γε ὁ κοιμώμενος ὄψιν ἔχει; ναί, φησί· τί δέ, ὁ ὄψιν ἔχων οὐχ ὄρα; ναί· ὁ κοιμώμενος 20 ἄρα ὄρα· οὐκ ἐλέγχει γὰρ οὗτος ὁ λόγος τὸν λέγοντα μὴ ὄραν τὸν κοιμώμενον, διότι ὁ λέγων 'ὁ ὄψιν ἔχων ὄρα' σημαίνει καὶ τὸν ἔχοντα καὶ μὴ ἐνεργοῦντα δυνάμενον δὲ ἐνεργεῖν καὶ τὸν ἤδη ἐνεργοῦντα. "καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ". οἷον ἀρά γε οἱ | ἄνθρωποι ἀγαθοί; ἀλλὰ μὴν ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ f. 4r γένους οὐκ ἀγαθοί. ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἂν εἴη ἐλεγχος ἀληθῆς μὴ ἐπὶ 25 τοῦ αὐτοῦ χρόνου συλλογισάμενος. ὅταν οὖν μὴ κατὰ τὸν διορισμὸν τούτου τοῦ ἐλέγχου, λέγω δὴ τοῦ ἀληθοῦς, ἐλέγχι τις τὸν προσδιαλεγόμενον ἀλλ' ἢ καθ' ὁμωνυμίαν ἢ κατὰ τινα τῶν σοφιστικῶν τρόπων, τῆνικαῦτα ἐλέγχοι ἂν οὐκ ἀληθῶς ἀλλὰ σοφιστικῶς. καὶ τὸν τοιοῦτον ἐλεγχον οὐδ' ἐλεγχον ὀνομάζει ὁ Ἀριστοτέλης ἀλλὰ φαινόμενον ἐλεγχον καὶ παρεξέλεγχον ὡς 30 ἔξω ὄντα τοῦ κυρίως καὶ ἀληθοῦς ἐλέγχου, περὶ οὗ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐρεῖ μετὰ μικρόν. παραλογισμὸς δὲ ἐστὶν ἡ γινομένη ἀπάτη ἢ διὰ

1 πρὸς αὐτὸ A χρόνῳ aA: λόγῳ I 1. 2 ἂν γὰρ τις ἐρωτήσῃ ὅτι ὁ A 2 ἐπαγάγοι I: ἐπαγάγῃ a 6 εἶτα πρὸς τὸν ἀποκριθέντα ἐπαγάγῃ ὁ ἐρωτῶν A post καταφήσει ex-
 runxit μὲν I 7 ἡρεμοῦν a³A: ἡρεμεῖ I: ἡ βεμα (sic) a¹ 8 an συναριθμεῖσθω?
 8. 9 τί—αἰτεῖσθαι aI: ὅπερ A 9 ἐν τοῖς δευτέροις τῶν προτέρων εἴρηκεν A ἐν τῷ δευ-
 τέρῳ τῶν Προτέρων] c. 16 p. 64^b 28 sq. 10 κατὰ ταυτὸ A 12 λέγοιμεν δὲ τὸ αὐτὸ A
 15 τὸ Aa²: om. a¹I ἔσται aI: εἴη A 16 αὐτὸ ἐλεγχος add. ὁ A εἰ τις εἶπῃ
 om. A τὰ AI: om. a 18 ἐναργεία a 19 φησί om. A τὸ δὲ ὄψιν ἔχων ὄρα a
 22 post αὐτῷ add. δὲ A 23 χρόνῳ aA: λόγῳ I cf. p. 14, 18 24. 25 ἀλλὰ—συλλο-
 γισάμενος] τοῦτο δ' οὐκ ἀληθές. διὰ τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου A 26 τοῦ ἀληθοῦς
 ἐλέγχου ἐλέγχι A 27 τρόπων a²AI: προτάσεων a¹ 28. 29 σοφιστικῶς, οὐκ ἀληθῶς.
 καὶ τὸν τοιοῦτον ὀνομάζει ἀριστοτέλης φαινόμενον A 30 κυρίως καὶ om. A ἀλη-
 θῶς v 30. 31 περὶ—μικρόν om. A 31 ἐρεῖ] p. 165*2 δὲ AI: om. a
 γινομένη A: γινομένη aI

τὴν ὕλην ἢ διὰ τὸ εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἐσημειωσάμεθα τὸν Ἀριστοτέλην παραλογισμὸν ὀνομάζοντα τὸν μὴ ὑγιῶς ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμὸν.

Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. τινὲς τῶν ἐξηγησαμένων ἐν-
5 ταῦθα ἐκ παραλλήλου, ὡς ἔφαμεν, τεθεῖσθαι φασὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων καὶ τῶν φαινομένων ὡς πάντων τῶν σοφιστικῶν οὐκ ὄντων κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ φαινομένων. εἴη δ' ἂν τις καὶ διαφορὰ σοφιστικοῦ ἐλέγχου καὶ φαινομένου ἐλέγχου· σοφιστικὸν μὲν γὰρ ἔλεγχον ἔρεῖς τὸν τὴν ὕλην ἔχοντα ψευδῆ καὶ ἀπὸ φαινομένων ἐνδόξων ἐπιχειροῦντα τὸ δὲ
10 σχῆμα ὑγιᾶς ἔχοντα, φαινόμενον δὲ ἔλεγχον καὶ παραλογισμὸν τὸν κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος ἐσφαλμένον τῆς ὕλης ὅπως δῆποτε ἐχούσης, ἐπειδὴ προειρήκαμεν ὅτι ὁ παραλογισμὸς κυρίως τῆ Ἀριστοτέλει ἐπὶ τῶν μὴ καλῶς ἔχόντων κατὰ τὸ σχῆμα εἴληπται.

p. 164*22 Ἀρεάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων.

15 Πολλάκις εἰρήκαμεν ὡς ὁ ἀπλῶς συλλογισμὸς γένος ἐστὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ καὶ τοῦ σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ. ἐπεὶ γοῦν τὰ γένη τῆ φύσει πρότερά εἰσι τῶν εἰδῶν, μέλλει δὲ καὶ ἐνταῦθα παραδοῦναι πρῶτον περὶ συλλογισμοῦ κεφαλαιωδῶς, τί τέ ἐστὶ καὶ πῶς οἱ μὲν μὴ ὄντες δοκοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ ἀλήθειάν εἰσι, διὰ τοῦτο φησὶν ὅτι χρῆ καὶ
20 ἡμᾶς ἄρξασθαι ἀπὸ τῶν πρώτων κατὰ φύσιν (οὕτως γὰρ ὀφείλεις ποιῆσαι τὴν σύνταξιν), τουτέστι τῶν τῆ φύσει πρώτων, ἅτινά εἰσι τὰ κοινά· κοινὰ δὲ ἐν τούτοις ὁ συλλογισμὸς, οὗ ἐξῆς τέσσαρα φησὶν εἶναι τὰ γένη. ἢ τοίνυν κατὰ τοῦτο ῥητέον 'τῶν τῆ φύσει πρώτων', ἢ φύσει πρῶτα λέγοι ἂν τὰς οἰκείας τῆ προκειμένη πραγματεία ἀρχὰς καὶ οἰονεὶ στοιχεῖα·
25 ἄλλαι γὰρ ἄλλου ἀρχαὶ καὶ οὐχὶ αἱ αὐταὶ πᾶσιν· ὥσπερ γὰρ τῆς γεωμετρίας φύσει πρῶτα καὶ ἀρχαὶ σημεῖα καὶ γραμμαὶ καὶ κύκλοι καὶ ἀξιώματα, περὶ ὧν πρότερον εἰπόντες οἱ γεωμέτραι οὕτως εἰς τὴν τῶν κατὰ μέρος διδασκαλίαν ἔρχονται, οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς ἐνταῦθα ποιήσει. πρῶτα δ' ἂν εἴη τῆς σοφιστικῆς μεθόδου ἢ τε διαίρεσις ἢν λέγει καὶ τὸ δεῖξαι ὅτι ἐστὶν
30 εἶδος τι τοιοῦτου λόγου σοφιστικοῦ, καὶ τὸ τίνων ἐφένται οἱ σοφισταί, καὶ τίς ἢ τούτων προαίρεσις, καὶ τίνα ἐστὶ δι' αὐτῆς μετῆσι καὶ ζητοῦσι τοὺς τοιοῦτους λόγους, ὅτι τὸ δοκεῖν εἶναι σοφοὶ καὶ ὁ χρηματισμὸς καὶ ὁ

1 δὲ I: om. a ἐσημειωσάμεθα] cf. p. 4,22 2 τὸν (sic) ἀριστοτέλους— ὀνομάζοντος a¹
5 ἔφαμεν] p. 5,6 post ἔφαμεν exprunxit φασὶ I 12 προειρήκαμεν a: προειρήκει-
μεν I 16 τοῦ I: om. a 17 πρότερον a¹ 18 συλλογισμοῦ a: συλλογισμῶν I
19 καὶ I: om. a 20 οὕτω δὲ A ὀφείλεις a: ὀφείλει I: ὀφείλας A 21 ποιήσασθαι A
22 ἐξῆς] c. 2 p. 165*38 φησι τέσσαρα A 23 τοῦτο I: τούτων a πρῶτων
(post ἢ φύσει) a¹ 24 πραγματείας I 27 τὴν om. a¹ 28 post καὶ add. ὁ I
28. 29 καὶ πρῶτον μὲν ἂν εἴη ἢ διαίρεσις ἢν λέγει ἐν ταύτῃ τῇ μεθόδῳ καὶ A 30 τι
τοιοῦτον, sed ante εἶδος, A cf. p. 16,15 λόγου σοφιστικοῦ I: inv. ord. a: λόγου. ἦγον
σοφιστικόν A ἐφένται a²A: ἐφίονται a¹I

πλοῦτος· “ἡ γὰρ σοφιστικὴ ἐστὶ χρηματιστικὴ τις ἀπὸ φαινομένης σοφίας, διὸ καὶ φαινομένων ἐφίενται ἀποδείξεων”· κἀν τούτῳ γὰρ τῆς διαλεκτικῆς ἡ σοφιστικὴ διαφέρει, ὡς ἐκείνη μὲν πρὸς δόξαν μόνον ἀφορᾷ, αὕτη δὲ (καὶ) πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι.

5 p. 164^a23 Ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δ' οὐκ ὄντες δοκοῦσιν.

Εἶπομεν ὡς τινες ἄλλο νενοήκασιν εἶναι τὸν σοφιστικὸν ἔλεγχον παρὰ τὸν φαινομένον ἔλεγχον ὄντα δὲ παραλογισμόν. καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἐννοιαν εἰρησθῆαι καὶ τὰ παρόντα φασίν, ὅτι οἱ μὲν, οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι 10 δηλαδὴ, εἰσὶ τε καὶ ὀνομάζονται συλλογισμοί, οἱ δέ, οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι καὶ παραλογισμοί, οὐκ ὄντες δοκοῦσιν εἶναι, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχουσι. καθολικῶς δέ φησιν ὅτι οἱ μὲν περὶ τινος διαλεγόμενοι καὶ συλλογίζονται ὑγιῶς, οἱ δὲ φαίνονται μὲν συλλογίζεσθαι, τὴν πλοκὴν δὲ τοῦ συλλογισμοῦ μὴ ὑγιῆ ἔχοντες οὐκ ἂν ῥηθεῖεν ἀπλῶς | συλλογισμοὶ ἀλλὰ φαινόμενοι. f. 4^v 15 προθέμενος δὲ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων εἰπεῖν, οἱ καὶ ἦσαν φαινόμενοι ἔλεγχοι, πρῶτον διὰ βραχέων ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς τῆς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν γενομένης παρ' αὐτοῦ διαιρέσεως τοῦ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ. τῶν γὰρ σοφιστικῶν συλλογισμῶν, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν καὶ ἐριστικῶν, οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοὶ “ἐκ φαινομένων ἐνδόξων”, ὡς ἐκεῖ εἶπεν, οἱ δὲ φαινόμενοι 20 συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δέ. καὶ πιστοῦται τοῦτο δι' ὧν ἐπάγει· ὡς περ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοῦτο γίνεται διὰ τινος ὁμοιότητος, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, τούτεστι τῶν συλλογισμῶν, τοῦτο οὕτως ἔχον ἔστιν ἰδεῖν. πιστοῦται δὲ τὸ λεγόμενον οὐκ ἐκ λογικῶν μόνον ζήτων ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀψύχων. εὐφυῆ δὲ καὶ τὰ παραδείγματα. ὡς περ γάρ, φησίν, εἰσὶ 25 τινες τῶν ἀνθρώπων καλῶς ἔχοντες καὶ εὐεκτοῦντες (τοιοῦτοι δ' οἱ ἀθλητικοὶ καὶ οἱ πένταθλοι), οἱ δὲ προσποιοῦνται τὸ εὐεκτεῖν καὶ διὰ τινων ἐπιτεχνήσεων περὶ τὸ σῶμα τοὺς εὐεκτοῦντας μιμοῦνται στολίζοντες ἑαυτοὺς παχυτάτοις ἐνδύμασι, καὶ ὅπερ αἱ φυλαὶ ἐν τῇ προσαγωγῇ τῶν ἱερείων ἐποίουν (σπεύδουσα γὰρ ἑτέρα τὴν ἑτέραν ὑπερβαλεῖν ἐν ταῖς ἑορταῖς 30 καὶ ταῖς πανηγύρεσι τῆς τῶν θυμάτων ἐν τοῖς βωμοῖς γινομένης προσαγωγῆς ἐνεφύσα τῷ λειπόκρεφ, καὶ λιπῶδες ἐποίει φαίνεσθαι τὸ μὴ ὄν ἐκ τοῦ ἐμφυσήματος, ὡς περ Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς καὶ

1 ἡ γὰρ κτλ.] c. 11 p. 171^b28

2 κἀν A: κᾶν aI

γὰρ AI: om. a

4 καὶ

addidi cf. p. 7,32

7 εἶπομεν] p. 4,9sq.

8 πρὸς I: οὕτω πρὸς a²: om. a¹

8. 9 ἔννοιαν I: διάνοιαν a

16. 17 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 100^b24

19 post φαινομένων add. καὶ aI: om. A Arist.

21 καὶ prius a Arist.: om. I

24 εὐφυῆ

1^a: εὐθύς a

καὶ I: om. a

29 σπεύδουσαι a²

ἐκατέρα a

ὑπερβαλεῖν (sic) a

τῇ ἑορτῇ a

30 τῆς a: τοῖς I

γενομένης a

31 λιποκρέφ a¹

32 ἐμφυσήματος a²: ἐκφυσήματος a¹I

Ἀθήναιος] in nostro Athenaeo hic locus non

reperitur

τοῖς δειπνοσοφισταῖς A (in quo locus sic legitur: περὶ τῶν φυλῶν καὶ τῶν

θυσιῶν καὶ τοῦ φυσητήματος λέγουσιν δ τε Ἀθήναιος κτλ.) K: τῷ δειπνοσοφιστῇ aI

Πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμήσει εἰρήκασι), τοῦτο δὴ καὶ οἱ καχεκ-
 τοῦντες ποιοῦντες, ναὶ μὴν καὶ οἱ δυσειδεῖς καὶ τὴν ὄψιν αἰσχίονες καὶ τὸ
 ἀληθινὸν μὴ ἔχοντες κάλλος ἐπιτρίμμασιν ἑαυτοὺς καταχρωννύοντες σπεύ-
 δουσι τοὺς ὀρῶντας ἐξαπατᾶν καὶ φαίνεσθαι ὕπερ οὐκ εἰσὶ. φυλετικῶς
 5 οὖν πεφουσῆσθαι πάντες οἱ τοιοῦτοι καθόλου λέγονται οἱ μὴ δι' ἀσκήσεως
 μὴδὲ πρὸς ἀλήθειαν τὰ σώματα μεγάλοι καὶ τὸ εἶδος περικαλλεῖς, ἀλλὰ
 διὰ τινων ἐπιτεχνήσεων ἐπισκευάζοντες ἑαυτοὺς καὶ κομμώσαντες
 οἱ μὲν καχεκτοῦντες τοὺς εὐεκτοῦντας φαίνονται μιμούμενοι, οἱ δὲ δυσειδεῖς
 φαίνονται μὲν καλοί, οὐκ εἰσὶ δέ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων τὰ
 10 μὲν κυρίως ἐστὶν ἄργυρος ἀληθῶς καὶ χρυσός, τὰ δὲ φαινομένως κατὰ τὴν
 ἐσφαλμένην τῆς αἰσθήσεως κρίσιν τῶν ἀπατᾶσθαι ἀπὸ μικρᾶς ὁμοιότητος,
 τῆς τῶν χρωμάτων λέγω, δι' ἣν ἀπατᾶται ἡ αἰσθησις, ὡς ἐπὶ τοῦ μέλιτος·
 τοῦτο γὰρ ξανθὸν εἶναι γνωρίσασα καὶ τῇ γεύσει γλυκὴ κρίνασα, εἴπερ καὶ
 ἄλλο τι θεάσθαι τοιοῦτον ἔχον χρῶμα, εὐθὺς κάκεινο μέλι ὑπολαμβάνει
 15 διὰ τὸ συνδραμεῖν ποτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄμφω, καθὼς ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς
 οὗτός φησιν. ὃν οὖν τρόπον ἀπάτη πολλάκις γίνεται ἐπὶ τε τῶν σωματι-
 κῶν διαθέσεων καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἐλέγχων
 καὶ συλλογισμῶν, (ῶν) ὁ μὲν τίς ἐστι συλλογισμὸς ἀληθῆς καὶ ἔλεγχος, ὁ δὲ
 οὐκ ἐστι, φαίνεται δὲ εἶναι συλλογισμὸς, ὅταν οἱ ἀκροώμενοι τῆς συλλο-
 20 γιστικῆς μεθόδου τυγχάνωσιν ἄπειροι καὶ μὴδὲ τὰ τῶν ἀληθῶς συλλο-
 γισμῶν καὶ ἐλέγχων εἰδῶσιν ἰδιώματα. τοῦτο γάρ, φησί, φαίνεται διὰ
 τὴν ἀπειρίαν, τῶν ἀκουόντων δηλονότι· ὁ καὶ ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ αἰνιττό-
 μενος ἔλεγεν, ὅτι περὶ γεωμετρικῶν ἐν ἀγεωμετρήτοις διαλεγόμενός τις
 ἀκροαταῖς "λήσει φαύλως διαλεγόμενος". εἶτα κατασκευάζει καὶ δι' ἣν αἰ-
 25 τίαν τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα νομίζουσιν οἱ ἄπειροι· οἱ γὰρ ἄπειροι, φησὶν,
 ὥσπερ ἂν ἀπέχοντες πόρρω θεωροῦσιν. ὁ διττὴν ἔχει τὴν ἐξή-
 γησιν. ἡ γὰρ τοῦτό φησιν, ὅτι οἱ ἄπειροι, περὶ ὧν ἀπειρώς ἔχουσιν, οὕτω
 πεφύκασι ταῦτα νοεῖν καὶ διακρίνειν ὥσπερ ἂν τῆς τούτων φύσεως πόρρω
 διακείμενοι καὶ μὴ εἰδότες ὅπως τί ἐστὶ τὸ περὶ οὗ ἡ διάλεξις γίνεται·
 30 ἀπέχουσι γὰρ ὄντως καὶ πόρρω εἰσὶ τῆς περὶ αὐτοῦ γνώσεως. ἡ γοῦν
 οὕτω νοητέον, ἡ μάλιστα ὅτι ὥσπερ οἱ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ὀρῶντές
 τινα πολλάκις ἀπατῶνται ἐκ τινος βραχείας ὁμοιότητος καὶ διὰ τὴν τοῦ
 διαστήματος ἀσυμμετρίαν καὶ τῆς ὄψεως τὴν ἀσθένειαν κατὰ τε διάκλασιν
 αὐτῆς καὶ ἀνάκλασιν τὸν μὴ Σωκράτην Σωκράτην οἶονται καὶ τὰ χολο- f. 5r
 35 βᾶφίνα διὰ τὸ ὁμοιόχρωμον χρυσᾶ καὶ τὰ λιθαργύρινα καὶ τὰ κατ-

1 πρόκλος aA: πάτροκλος I 2 αἰσχίοντες a¹ post tertium καὶ expunxit τὴν ὄψιν I
 3 post ἀληθινὸν expunxit κάλλος I καταχρωννύοντες a: καταχωννύοντες I 3. 4 post
 σπεύδουσι add. γὰρ a 5 καθόλου ante πάντες collocat A λέγονται A: λέγοντες a¹
 7 καὶ κομμώσαντες om. A 11 μικρᾶς A cf. p. 12, 22: μικρῆς a: τῆς I 15 ἐν
 τῷ Π. ψ.] cf. II 6 p. 418*16 18 ὧν addidi 20 τυγχάνουσιν a ἀληθῶν A
 22 ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ] I 12 p. 77 b 13 26 πόρρωθεν Arist. 28 ὡς a¹ τοῦ-
 των aI: τῶν τοιούτων A 30 αὐτοῦ A: αὐτῶν a: compend. I 33 τε I: τὴν a
 34 αὐτῆς v: αὐτοῦ I: αὐτῶν a τὰ AI: om. a 35 τὸ AI: τὴν a χρυσᾶ
 ante διὰ collocat A τὰ alterum om. A

τιτέρινα ἀργυρᾶ, οὕτως καὶ οἱ ἀνεπιστήμονες τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐλέγχους μὲν ἤγουνται καὶ συλλογισμοὺς ἀπὸ τινων μικρῶν ὁμοιοτήτων τοὺς οὐχ οὕτως ἔχοντας δι' ἀπειρίαν τὴν δόξαν ταύτην λαμβάνοντες.

p. 165*1 Ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἐκ τινῶν ἐστὶ τεθέντων.

- 5 Τί ἐστὶ συλλογισμὸς καὶ ἔλεγχος; εἴρηται ἔν τε τοῖς προτέροις Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς δευτέροις, ἐν μὲν τοῖς προτέροις ὅτι “συλλογισμὸς ἐστὶ λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι” καὶ τὰ ἐξῆς (καὶ τίνος χάριν προσετέθη ἐκάστη τῶν διαφορῶν, ἀρκούντως ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς διελάβομεν), ἐν δὲ τοῖς δευτέροις τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν ὅτι ἔλεγχός ἐστὶ συλλογισμὸς μετὰ
10 ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος· οὐ γὰρ ἄνευ συλλογισμοῦ ὁ ἔλεγχος. ἀλλ’ οὐ διὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς τῷ συλλογισμῷ· ἐπὶ πλέον γὰρ ὁ συλλογισμὸς τοῦ ἐλέγχου· εἰ μὲν γὰρ ἔλεγχος, πάντως καὶ συλλογισμὸς, οὐ μὴν, εἰ συλλογισμὸς, καὶ ἔλεγχος. καὶ ὅτι συλλογισμὸς μὲν γίνεται καὶ ἄνευ ἀντιφάσεως ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων, ἔλεγχος δ’ οὐ γίνεται ἐκ δύο
15 καταφατικῶν προτάσεων· δεῖ γὰρ ἐν ἐλέγχῳ τὴν μὲν τῶν προτάσεων εἶναι κατηγορικὴν τὴν δὲ στερητικὴν· ὁ γὰρ ἔλεγχος προσλαβὼν τὸ ἀντικείμενον τῷ ἐξ ἀρχῆς συμπεράσματι συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως λέγεται τοῦ συμπεράσματος, τούτεστι συλλογισμὸς προσειληφὸς τὸ συμπέρασμα
20 ἔχον ἀντίφασιν εἰς τινα κειμένην ἀληθῆ πρότασιν, ἧ διὰ συλλογισμοῦ ληφθεῖσαν ἧ ἐξ ὁμολογίας τινὸς ἀληθῆ καὶ αὐτόπιστον. οἷον εἴ τις λέγει τὸν ἄνθρωπον ζῶν εἶναι καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει διὰ συλλογισμοῦ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικός, τὸ λογικὸν ζῶν, καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον, ἀληθές μὲν ὁ τοιοῦτος συνελογίσαστο· εἰ δὲ τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα,
25 ἐλέγξομεν τοῦτον λαβόντες τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ ἀληθεῖ συμπεράσματι ἢ τὸ ἐναντίον, ὅπερ αὐτὸς ὑποτίθησι, καὶ τὴν ἑτέραν ὁμολογουμένην πρότασιν καὶ δεῖξομεν αὐτὸν τοῖς προδήλοις μαχόμενον. ἔστω γὰρ τὸ ζῶν οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· τὸ ζῶν παντὶ λογικῷ· τὸ λογικὸν οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· ἦν δὲ καὶ παντί. ἰδοὺ γοῦν λαβόντες τὸ ἐναντίον τῷ ἀληθεῖ
30 συμπεράσματι ἄτοπόν τι συνηγάγομεν τὴν ὁμολογουμένην πρότασιν ἀνατρέψαντες. ἔστι δὲ ταῦτό τοῦτο ποιῆσαι, κἄν εἰ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον λάβοιμεν. [συλλογιστέον οὖν ἐν δευτέρῳ σχήματι διὰ μέσου τοῦ αἰρετοῦ μὴ εἶναι τὸ κακὸν ἀγαθόν.] καὶ ἔστω τότε κείμενον τὸ μηδὲν εἶναι κακὸν

3 λαμβάνοντες AI: λαβόντες a 4 post τεθέντων add. ἦτοι ὁμολογουμένων καὶ οὐχ ὑποθετικῶς λαμβανομένων a 5. 6 ἐν τε τοῖς προτέροις Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς δευτέροις] i. e. ἐν τε τῷ πρώτῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν (c. I p. 24^b18) καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ (c. 20 p. 66^b11) 6 τοῖς alterum a: om. I 14 καὶ tertium AI: om. a 15 δ' AI: om. a 17 ἀντικείμενον scripsi: ἀντικείμεθα aAI 20 ἔχων A ἀληθῶν A 22 ἀποδεικνύει A 23 λογικὸν (post ἀνθρ.) A 24 ἐνίσταται A 25 τοῦτο A 27 τοῖς προδήλοις A: προδήλως aI 29 γοῦν AI: οὖν a 32. 33 συλλογιστέον—ἀγαθόν seclusi 32 αἰρετοῦ AI: αἰρετόν a 33 τότε κείμενον a²AI: τὸ δεικνύμενον a¹ μηδὲν A: μηδὲ aI post εἶναι alterum add. τὸ a: sequens κα- in ras. 4 litt. A¹

ἀγαθόν, ἢ ἀπλῶς τεθὲν ὡς ἐναργὲς ἢ καὶ διὰ συλλογισμοῦ δειχθέν· ὡς
ὅταν λάβῃ τις μὴδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν, πᾶν ἀγαθὸν αἰρετόν, ἔχει ἂν διὰ
τούτου δεδειγμένον ἐν δευτέρῳ σχήματι τὸ μὴδὲν εἶναι κακὸν ἀγαθόν. εἰ
οὖν τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα λέγων εἶναι τοῦτο ψεῦδος, δώσει
5 ἂν τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος, τὴν ὅτι ἔστι τι ἀγαθὸν κακόν, καὶ
ἐλεγχθεῖν ἂν ἐν τρίτῳ σχήματι συλλογισαμένων ἡμῶν οὕτω· τὸ κακὸν τι
ἀγαθῷ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, τὸ αἰρετόν παντὶ ἀγαθῷ, καὶ τὸ αἰρετόν τι
κακῷ· ἦν δὲ καὶ οὐδενί. τοῦτο μὲν οὖν ἐλεγχός ἐστιν ὁ τὸ ἐναντίον ἢ
τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι λαμβάνων καὶ πρότασιν τινα
10 ἀληθῆ κακὴν τούτου ἀποδεικνύων ἄτοπὸν τι συναγόμενον. τοιοῦτος μὲν ὁ τε
συλλογισμὸς καὶ ὁ ἐλεγχος, καὶ ὁ συλλογιζόμενος καὶ ἐλέγχων κατὰ τού-
τους συλλογίζεται καὶ ἐλέγχει. ἀλλ' οἱ σοφισταὶ ἐλέγχουσι μὲν οὐδαμῶς,
δοκοῦσι δὲ ἐλέγχειν διὰ πολλὰς αἰτίας, αἰτίας λέγων τοὺς δεκατρεῖς
τρόπους δι' ὧν ἀπατῶσι τοὺς προσδιαλεγόμενους. ὧν ἕνα τόπον εἶναι
15 φησιν ἐπίκαιρόν τε καὶ κοινὸν τοῖς πολλοῖς καὶ διὰ τοῦτο δημοσιώτατον,
τουτέστι κοινότατον, εὐφρούστατον δὲ ὡς ῥάδιον, τὸν διὰ τῶν ὀνομάτων,
ὅς εἴη ἂν ἢ ὁ καθ' ὁμωνυμίαν λεγόμενος ἢ ὁ κατὰ ἀμφιβολίαν ἢ τάχα
καὶ ἀμφοτέροι. καὶ προστίθη|σιν ἐξ ὅσας οὗτος τῆς αἰτίας γίνεται. εἰ μὲν f. 5^v
ἦν, φησί, δυνατόν διαλεγόμενους ἡμᾶς αὐτὰ τὰ πράγματα φέρειν εἰς μέσον
20 καὶ ὑπ' ὄψιν τιθέναι, οἷον περὶ κυνὸς τοῦ καύματα ποιούντος διαλεγόμενους
αὐτὸν ἐκείνον παριστᾶν καὶ περὶ τούτου τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, οὐκ ἂν
ποτε ἠπατήθημεν περὶ τῶν ὑποπιπτόντων αἰσθήσει καὶ προδήλων διαλεγό-
μενοι. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι καὶ οὐ τοῖς πράγμασι χρώμεθα ἐν
ταῖς διαλέξεσιν, ἀλλ' ἀντὶ τῶν πραγμάτων τοῖς τούτων συμβόλοις
25 (σύμβολα δὲ τῶν πραγμάτων εἰσὶ τὰ ὀνόματα· τὰ γὰρ ἐν τῇ φωνῇ ὀνό-
ματα καὶ ῥήματα, ἃ καθ' αὐτὰ λεγόμενα καὶ αὐτὰ ὀνόματά ἐστι, διὰ
μέσων τῶν νοημάτων ἐξαγγελτικὰ εἰσὶ τῶν πραγμάτων), τὸ συμβαῖνον ἐπὶ
τῶν ὀνομάτων μεταφέρομεν ἐπὶ τὰ σημαινόμενα ὑπ' αὐτῶν· ὧν γὰρ ἐν
ὄνομα καὶ ταῦτόν συμβέβηκεν εἶναι, τούτων καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν
30 τὴν αὐτὴν εἶναι νομίζομεν διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτότητα. διὸ καὶ οὕτως
ἐρωτῶσιν· οὐχὶ ὁ λίθος ἄρρηγ ἐστίν; οὐχὶ ὁ Καλλίας ἄρρηγ ἐστίν; ὁ λίθος
ἄρα Καλλίας. καὶ πάλιν· οὐχὶ ὁ Πλάτων ἄρρηγ ἐστίν; οὐχὶ ὁ ποταμὸς
ἄρρηγ ἐστίν; ὁ Πλάτων ἄρα ποταμὸς ἐστίν. κἀντεῦθεν ἢ ἀπάτη γίνεται
ὁμωνύμων ὄντων τῶν ὀνομάτων ἢ ἀμφιβόλων· νομίζομεν γάρ, ὅπερ συμ-

1 καὶ om. A 2 λάβῃ AI: λάβοι a 3 τοῦτο a 8 καὶ AI: om. a
10 post μὲν add. ἐστὶ A 11 συλλογισάμενος A, sed συμ in ras. A¹ 11. 12 τού-
τους AI: τοῦτο a 16 post κοινότατον add. κατακόπως γὰρ τούτῳ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
χρῶνται οἱ σοφισταὶ a 16. 17 ἂν εἴη ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων. ἦτοι ὁ καθ' A 17 λεγόμενος
om. A ὁ alt. AI: om. a 18 ἀμφοτέροι A: ἀμφοτέρως a: compend. I 18. 19 καὶ
φησὶν εἰ ἦν A 20 post ὄσον eras. 2 litt. A 26 ταῦτά a 30 ταυτήν A
διὸ—ἐρωτῶσιν (31)] ὡσπερ ἐπὶ τούτων τῶν ἐρωτήσεων A 31 ἐρωτῶσιν KQR: ἐρωτῶν
a: ἐρωτᾷ I ἐστίν prius om. A 33 ἐστίν om. A ἐντεῦθεν γὰρ ἢ A γίνεται
om. A 34 ἢ a1: καὶ A

βαίνει τοῖς ὀνόμασι, τοῦτο ἀκολουθεῖν καὶ τοῖς πράγμασι. διὰ τί δὲ οὕτως ἀπατᾶν πειρᾶται ὁ σοφιστής, λέγει, ὅτι διὰ τὸ ἀπορεῖν τὴν φύσιν ἡμῶν ὀνομάτων τῶν ἀρμοζόντων ἐνὶ ἐκάστω τῶν πραγμάτων γίνεται αὕτη ἡ ἀπάτη καὶ ὁ παραλογισμός· εἰ γὰρ εὐπορία ἦν πολλῶν ὀνομάτων, οὐκ ἂν αὕτη ἡ ἀπάτη ἐπιπολάζειν ἠδύνατο. νῦν δὲ ἀποροῦσα ἡ φύσις ἡμῶν πολλοῖς οὔσι καὶ διαφόροις τοῖς πράγμασι καὶ ἀπείροις, οὐχὶ τῇ φύσει ἀλλ' ἡμῖν, ἐπιθεῖναι ἐνὶ ἐκάστω οἰκεῖον ὄνομα, πολλὰ τινα καὶ διάφορα συναγαγοῦσα πράγματα τέθεικεν ἕν καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα· ἄπερ πράγματα εἰ εἶχον τὸν οἰκεῖον ἕν ἕκαστον ὀνομασμόν, οὐκ ἂν ἠπατώμεθα, ἀλλ' ὅταν 10 διαλεγώμεθα, ὑπεφέρομεν ἂν τῇ αἰθήσει τὰ πράγματα, καὶ οὕτως ἀπρόσκοπος ἂν ἐγίνετο ἡ διαλέξις. νῦν δὲ ἐπειδὴ ἡ φύσις διὰ τὴν ἀπορίαν οὐ προσήρμοσεν ἐνὶ ἐκάστω τὸ κατάλληλον ὄνομα, ἀλλὰ πολλοῖς πράγμασιν τὸ αὐτὸ καὶ ἕν ὄνομα ἀγαγοῦσα ἐπέθηκε, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀπάτη χῶραν ἔσχε· διὸ τὰ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ὁμολογηθέντα τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ 15 τοῦ ὀνόματος σημαινομένου συμβαίνειν ἠγούμεθα, ὡς κἀκεῖνων μιᾶς φύσεως ὄντων διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτότητα, καὶ τῷ τὸ ὄνομα εἶναι ἕν οἴόμεθα καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ δηλούμενα πράγματα διάφορα καὶ ἀνομοούσια ὄντα ἕν εἶναι κατὰ φύσιν, ὅπερ ἀδύνατον. οὐ γάρ, εἰ τὸ βασιλίσκος ὄνομά ἐστιν ἕν τι, ἤδη καὶ τὸ σημαίνονμενον παρ' αὐτοῦ πρᾶγμα ἔσται ἕν· ἄλλος 20 γὰρ ὁ τοῖς πολλοῖς ἐγνωσμένος βασιλίσκος καὶ ἄλλος ὁ τοῖς ἐπιστήμοσιν, ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας δηλονότι ὢν τοῦ ἀστρώου λέοντος. οὐκοῦν τὸ ἀπατᾶν καὶ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ μικρᾶς τινοσ κοινωνίας καὶ ὁμοιότητος σοφιστικόν. καὶ ὅτι τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦτο ἠγεῖσθαι συμβαίνει, φησί, τοῖς σοφισταῖς. παραδείγματι 25 χρῆται τῷ ἐπὶ τῶν ψήφων τοῖς λογιζομένοις· ἃ γὰρ ἐπὶ τῶν δακτύλων ἐν ταῖς ψήφοις συλλογιζόμενοι εὐρίσκουσι, ταῦτα καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων μεταφέρουσι, καὶ τοσαῦτά φασιν ἔχειν καὶ ταῦτα εἶναι τὰ δακτυλομετρούμενα. τὸ δ' οὐκ ἔστιν ὅμοιον, ἀλλὰ ἐπὶ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τὰ συμβαίνοντα ἐπ' αὐτοῦ μεταφέρειν ἐπὶ τὰ ἀριθμούμενα ἀληθές· εἰ γὰρ 30 ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς εἰς περιττὸν καὶ ἄρτιον διαιρεῖται, ἀνάγκη καὶ τοὺς ἑπτὰ ἄνδρας, οἷτινές εἰσι τὰ ἀριθμούμενα, εἰς περιττὸν καὶ ἄρτιον διαιρεῖσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀληθές· οὐ γάρ, εἰ ὁ Δίῳ δισύλλαβον, τὸ δισύλλαβον τετρασύλλαβον, ἀνάγκη τὸν Δίωνα, ὅς ἐστι τὸ πρᾶγμα, τετρασύλλαβον εἶναι. Ταῦτα εἰπὼν καὶ δείξας πῶς ἀπατώμεθα, δηλονότι δι' ἀπειρίαν καὶ 35 ἄγνοίαν καὶ μᾶλλον διὰ τὴν ὁμωνυμίαν μεταφερόντων τῶν σοφιστικῶν τὴν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων ἀπάτην εἰς τὰ πράγματα, ὡς περ οἱ λογαριασται μετα-

8 συναγοῦσα (sic) a 10 διαλεγόμεθα a¹ ὑπεφέρομεν scripti: ὑπεφέρωμεν (sic) I: ἐπεφέρομεν a 15 μὲν a¹ 17 καὶ οἴόμεθα τὰ πολλὰ καὶ διάφορα ἀνομοούσια A (antecedentia inde ab I διὰ τί om.) 18 post φύσιν add. διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτότητα τοῦ κειμένου ἐνός ὄντος, πολλοῖς A 19 ἐν τί ἐστιν coll. A ἔσται ἕν I: ἐστὶν ἕν a: ἐν τί ἐστὶν A 20 βασιλίσκος om. A post ὁ alt. add. ἐπὶ aI: om. A 20. 21 σοφοῖς A 25 τῷ a²I: τῶν a¹ 26 τοῖς libri, sed cf. p. 13, 21. 25 29 αὐτοῦ KQR: αὐτοῖς a: compend. I 30 ὁ a²I: τὸ a¹ εἰς σ in fine versus I 36 λογαριασται a

φέρουσι τοὺς | ἀριθμοὺς ἐπὶ τὰ ἀριθμητὰ, δείκνυσι τοῦτο διάφορον εἶναι 1. 6^ο
καὶ οὐχ ὅμοιον διὰ τοῦ εἰπεῖν τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ὅμοιον. ἐπὶ μὲν
γὰρ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν ἀριθμητῶν καὶ ἄμφω ἄπειρά εἰσι καὶ
ἀπερὶληπτα, καὶ εὐδῆλον ὅτι ὡς ἂν ἔχοι τὸ ἕτερον, οὕτως ἔξει καὶ θάτερον·
5 ἐπὶ δὲ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν πραγμάτων οὐχ οὕτως ἔχει. τὰ μὲν γὰρ
ὀνόματα πεπέρανται καὶ τὸ τῶν λόγων πλῆθος· ἐπεὶ γὰρ οἱ λόγοι
ἐξ ὀνομάτων σύγκεινται (λεγέσθω γὰρ νῦν καὶ τὰ ῥήματα ὀνόματα), τὰ δὲ
ὀνόματα ἐκ συλλαβῶν, αἱ δὲ συλλαβαὶ ἐκ στοιχείων, τὰ δὲ στοιχεῖα τῆς
ἐγγραμμιάτου φωνῆς πεπερασμένα (εἰκοσιτέσσαρα γάρ), τὸ ἐκ πεπερασμένων
10 ἄρα, ὡς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως δέδεικται, ἀνάγκη συμπεπε-
ράσθαι. ἀλλ' οὕτω μὲν πεπερασμένα εἰσὶ τὰ ὀνόματα. πῶς δὲ ὁ ἀριθμὸς
καὶ τὰ πράγματα ἄπειρά εἰσι, καὶ ὅπως οὐχ ὅμοιον ἔστι τὸ συμβαῖνον
ἐπὶ τε τῶν πραγμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν, τὴν αἰτίαν τούτου ἐπάγει
δυνάμει λέγων· ἐπεὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐπ' ἄπειρον αὖξιν δύναται καὶ τὰ
15 ἀριθμητὰ, οὐκ ἐνδέχεται τὰ διάφορα ἀριθμητὰ καθὼ ἀριθμητὰ τῷ αὐτῷ
καὶ ἐνὶ ἀριθμῷ δηλοῦσθαι, οἷον τὰ ἐπτὰ καὶ ἔξ διὰ τοῦ πέντε ἀριθμοῦ·
τὰ δὲ πράγματα ἐπέπερ ἄπειρά εἰσι τὸν ἀριθμὸν, τὰ δὲ ὀνόματα
πεπέρανται, ἀναγκαῖον πλειῶν τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τοῦνομα τὸ ἐν
σημαίνειν. τούτου δὲ ὄντος, εἰ μὲν ἐπ' ἄλλου δοίη ὁ ἀποκρινόμενος, ἐπ'
20 ἄλλου δὲ μεταγάγοι ὁ ἐρωτῶν, δόξειεν ἂν ὁ ἔλεγχος γίνεσθαι. χρᾶται δὲ
τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ψήφοις πρὸς τὸ δεῖξαι τοὺς σοφιστὰς τῷ τὰ ὀνό-
ματα μεταφέρειν ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα παραλογιζομένους τοὺς ἀνεπιστή-
μονας. ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν ψήφων οἱ μὴ δεινοὶ ἀλλ' ἐπιπόλοιοι καὶ ἰδιῶται
τῷ τοὺς ἀριθμοὺς φέρειν ἐπὶ τὰ ἀριθμούμενα παρ' ἑαυτῶν καὶ παρὰ τῶν
25 περὶ τὰς ψήφους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐπιστημόνων ἀπατώνται καὶ διὰ
τοῦτο καὶ ὑπὸ τούτων παραχρούονται, τὸν αὐτὸν δὴ φησι τρόπον
ἔχειν καὶ ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ἐξ ὀνομάτων· οἱ γὰρ ἀξύνετοι καὶ ἀνε-
πιστήμονες τῆς τῶν ὀνομάτων δυνάμεως κακῶς διαλεγόμενοι παρα-
λογίζονται καὶ αὐτοὶ διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες. ὅτι
30 ἐλάττω τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκ τῆς ἐνεργείας ἔνεστι πιστοῦ-
σθαι· πολλὰ γὰρ οὐκ ὀνομάσται· καὶ τὰ μὲν πράγματα ἄλλοτε ἄλλα,
τὰ δὲ ὀνόματα τὰ αὐτά. οὐχ ὅτι δὲ διὰ τοῦτο μόνον αἱ ὁμωνυμίαι λέγει,
ἀλλ' ὅτι διὰ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης, εἰ καὶ δι' ἄλλας αἰτίας τινὰς αἱ ὁμωνυμίαι.
ἢ ἢ μὲν ὁμωνυμία ἐξ ἀνάγκης διὰ τοῦτο· πάντως γὰρ ὁ τιθέμενός τινι
35 ὄνομά τι χρῆσται φωνῇ κατ' ἄλλου τινὸς εἰρημένη. ἢ μέντοι πρὸς τόνδε

2 μὲν om. A 4 ἀπερὶληπτα aA: ἀπαράληπτα I ἔχει a 5 ἔχει om. A
5. 6 τὰ μὲν, ἦγουν οἱ λόγοι, πεπέρανται. ἐπεὶ A 7 σύγκεινται om. A 9 ἐκ
πεπερασμένων aA: πεπερασμένων I 10 τῷ ἕκτῳ AI: ῥ a ἀκροάσεως] x ex γ
corr. I ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκρ.] c. 7 p. 238*13 10. 11 πεπεράσθαι
scripserim 20 χρᾶται AI: χρῆται a δὲ alt. aI: γὰρ A 23 post καὶ
add. οἱ A 24 περὶ (ante τῶν) a¹ 26 τρόπον δὴ φησιν A 27 post λόγων
τῶν add. λεγομένων A ἀξύνετοι a 28 διαλεγόμενοι A: διελεγχόμενοι aI
32 ταυτὰ a 33 αἰτίας a: om. I 35 ὀνόματι aI εἰρημένου a

ἡ τόνδε ὁμωνυμία οὐκ ἔστιν ἀναγκαία· ἠδύνατο γὰρ ἄλλω τι καὶ μὴ τοιούτῳ ὁμωνύμῳ εἶναι. ὅτι δὲ πεπεράνται τὰ ὀνόματα, δῆλον ἔκ τε τοῦ τὰ στοιχεῖα, ὧν ἐν τῇ συνθέσει τὰ ὀνόματα, πεπεράνθαι· τῶν δὲ πεπερασμένων καὶ ἡ σύνθεσις πεπερασμένη· καὶ ἔτι ἐκ τοῦ μηδὲ πᾶσαν σύνθεσιν
5 γραμμμάτων συλλαβὰς ἡ ὀνόματα ποιεῖν δύνασθαι· αἱ γὰρ πρὸς τὰ φωνήεντα συμπλοκαὶ τε καὶ συνθέσεις αὐτῶν μόναι τοῦτο ποιούσι.

p. 165·17 Διὰ μὲν οὖν ταύτην τὴν αἰτίαν.

Ποίαν αἰτίαν; τὴν ἐκ τῶν ὀνομάτων, δηλονότι τὴν ἐκ τῆς ὁμωνυμίας, καὶ τὰς μελλούσας λεχθῆναι τῶν λοιπῶν δώδεκα τρόπων. ἔστιν ἐν συλλο-
10 γισμοῖς καὶ ἐλέγχοις, ὡς εἴρηται, καὶ τὸ φαινόμενον καὶ τὸ ἀληθές, τὸ μὲν σοφιστικὸν ὃν τὸ δὲ ἐπιστημονικόν.

p. 165·19 Ἐπεὶ δ' ἔστι τισι μᾶλλον πρὸ ἔργου.

Εἰπὼν ὅτι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὰς ἄλλας γίνεται ἡ ἀπάτη ἡ
σοφιστικὴ, προτίθεται εἰπεῖν καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἐπιτετήδευται. λέγει τοίνυν
15 ὅτι τινὲς δοκεῖν θέλοντες μᾶλλον ἤπερ εἶναι σοφοὶ διὰ τὸ εὐχερῶς καὶ ῥαδίως καὶ ἀνδρωτὶ αὐτοῖς τοῦτο προσγίνεσθαι διὰ πολλοῦ τιθέασιν καὶ τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον δοκεῖν μᾶλλον ποιεῖν παρὸ ποιεῖν κυρίως. οὐ μόνον γὰρ ἐν τοῖς κατωτάτοις χρόνοις τὸ δοκεῖν μὲν εἶναι σοφοὺς μὴ εἶναι δὲ σπουδάζεται, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς παλαιῶν χρόνοις τὸ τοιοῦτον περισπούδαστον
20 ἦν τοῖς | σοφισταῖς· ἡ γὰρ σοφιστικὴ φαινομένη μὲν ἔστι σοφία f. 6· οὐκ οὐσα δέ, καὶ ὁ σοφιστῆς χρηματιστῆς ἀπὸ φαινομένης σοφίας. δηλοῦσι δὲ τοῦτο Ἰππίαι καὶ Πρωταγόραι καὶ Γοργίαί καὶ Πρόδικοι, ὧν ὁ βουλόμενος τὴν σοφίαν καὶ τὸν πλοῦτον ὃν ἐκ ταύτης συνήθρυσαν μαθεῖν ἐντυχανέτω τοῖς ὁμωνύμοις τούτων διαλόγοις τοῦ Πλά-
25 τῶνος. καὶ ὁ σοφώτατος δὲ Σωκράτης ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργία τοῦ θρασυτάτου Πώλου τὸ ἐπηρμένον καὶ τοῦ Καλλικλέους τὸ ἀμαθὲς διελέγχων ἐπιστημονικῶ λόγῳ καὶ ταπεινῶ φρονήματι πάντως πιστούμενος τὴν σοφιστικὴν δοκῆσαι μόνον εἶναι σοφίαν φησὶ καὶ οὐκ ἀληθεία καὶ τὸν σοφιστὴν

1 ἀδύνατον γὰρ ἄλλο a¹ 2 ὁμωνύμῳ I: ὁμωνυμίαν a τοῦ a: τῶν I 3 πεπεράνθαι scripsi: πεπεράνται aI 5. 6 μόναι γὰρ αἱ πρὸς τὰ φωνήεντα συνθέσεις αὐτῶν A 6 τοῦτο ποιούσι AI: inv. ord. a 10 ὡς εἴρηται (sc. p. 8,7sq.) post συλλογισμοῖς collocat A 13. 14 ἡ σοφιστικὴ ἀπάτη, λέγει καὶ δι' ἣν A 16 ἀνδρωτὶ a¹: εὐ νι δι τι (sic) I 18 χρόνοις aKQR: λόγοις I cf. p. 6,23 n. 18. 19 μὴ εἶναι δὲ KQR, omisso δὲ a: om. I 19 σπουδάζοντες a τοῖς—χρόνοις aKQR: τῶ—χρόνῳ I 20 μὲν om. a 23. 24 ὃν—συνήθρυσαν om. A 25 τῷ τοῦ A: τῷ a: compend. supra lineam I ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργία cf. c. 18 p. 463 B sqq. 26 ἐπαρμένον a¹ καλλικλέους a²: καλλίκλου a¹: καλλικλέος AI 26. 27 τῷ λόγῳ τῷ ἐπιστημονικῷ διελέγχων a² 27 πάντως om. A 28 σοφίαν A: σοφίας aI φασὶ a ἀλήθεια A: ἀλήθειαν a: ἀληθείας I

δοκῆσει μόνον εἶναι σοφὸν τῇ δ' ἀληθείᾳ ἄσοφον καὶ χρηματιστήν, ἤγουν
 χρημάτων ἔνεκεν ἀγωνιζόμενον ἀπὸ φαινομένης σοφίας. ὅτι δ' ἡ
 σοφιστικὴ φαινομένη ἐστὶ σοφία καὶ οὐ κυρίως, δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ
 δόκησιν εἶναι· τὰ γὰρ κατὰ δόκησιν οὐ κυρίως· εἰ γὰρ ἡ δόκησις φαι-
 5 νομένη ἐστὶν ὑπάρξεις, ἡ δὲ φαινομένη ὑπάρξεις οὐ κυρίως ἐστὶν ὑπάρξεις,
 κατ' ἐπαναδίπλωσιν τοῦ μείζονος ὄρου ἢ ἄρα δόκησις οὐ κυρίως ἐστὶ. διὰ
 τοῦτο ἡ τε σοφιστικὴ φαινομένη σοφία καὶ ὁ σοφιστῆς φαινόμενος σοφός, καὶ
 τὸ ἔργον τοῦ σοφοῦ (φαινομένου) φαινόμενον καὶ οὐκ ἀληθές. καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ
 φαινομένης σοφίας ἐχρηματίζοντο, ἀκόλουθον ἦν πάντως δοκεῖν μᾶλλον
 10 ποιεῖν τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον ἢ ποιεῖν. ὁ μὲν γὰρ ὄντως σοφὸς ποιεῖ
 μᾶλλον τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον ἢ δοκεῖ· δηλοῖ δὲ ὁ Σωκράτης μηδὲν εἰδέναι
 πανταχοῦ διαβεβαιούμενος μηδὲ σοφόν τι ποιεῖν καίτοι πάντα καὶ λέγων
 καὶ πράττων ἀπ' ἄκρας ἐπιστήμης. οἱ δὲ σοφισταὶ τούναντίον· πάντα γὰρ
 εἰδέναι διαβεβαιοῦνται· οὐδέεις γὰρ οὐδέπω μέχρι καὶ τήμερον, φησὶν ὁ
 15 Πρωταγόρας, 'καινὸν τί με ἠρώτησε', μόνον οὐχὶ λέγων 'αὐτὰ ἐκεῖνα παρὰ
 πάντων ἐρωτῶμαι ἄπερ τυγχάνω εἰδώς'.

p. 165*24 Ἔστι δ' ὡς ἐν πρὸς ἐν εἰπεῖν ἔργον.

Εἰπὼν ὅποια ἐστὶν ἡ τῶν σοφιστῶν σοφία, ὅτι φαινομένη σοφία, καὶ
 ὅποιον τὸ ἔργον αὐτῶν, ὅτι τὸ δοκεῖν ποιεῖν τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον, νῦν
 20 προστίθησι καὶ τὸ τῶν ἀληθῶν σοφῶν ἔργον. ἵνα γὰρ μὴ τις εἴπῃ 'πῶς
 δὲ καὶ τίνα τρόπον ἐρωτᾶν καλῶς, ὡσαύτως καὶ ἀποκρίνεσθαι γνόντες οὐχ
 ἀλωθείημεν τοῖς ἐπιχειροῦσι σοφίζεσθαι;', φησὶ τῶν ἐπιστημόνως ἐρωτῶντων
 καὶ ἀποκρινομένων τοῦ μὲν ἐρωτῶντος ἐστὶν ἔργον τὸ ἀψευδεῖν περὶ τὰς
 ἐρωτήσεις καὶ τὸν ἀποκρινόμενον ἐμφανίζειν ψευδόμενον, εἴ που κακῶς
 25 καὶ ψευδῶς ἀποκρίνεται, τοῦ δ' ἀποκρινομένου τὸ ἐμφανίζειν, εἴ που δια-
 ψεύδεται ὁ ἐρωτῶν. καὶ τὸ μὲν ἐμφανίζειν τὸν ψευδόμενον, ὅπερ ἐστὶν
 ἔργον τοῦ ἀποκρινομένου, ἐν τῷ δύνασθαι ὑπέχειν λόγον ἐστίν· ὁ γὰρ
 εἰδώς, εἴτε πολλαχῶς εἴτε μοναχῶς τὰ πράγματα λέγεται, τὸν ἐρωτῶντά
 τι τῶν πολλαχῶς ὡς μοναχῶς λεγόμενον οὐ συγχωρήσει τοῦτον ἀπατῆσαι
 30 τε καὶ σοφίσασθαι. τὸ δὲ ἀψευδεῖν ἐν τῷ λαμβάνειν, ὃ ἐστὶ τοῦ ἐρω-
 τῶντος· ὁ γὰρ δυνάμενος καλῶς ἐρωτᾶν οὐδέποτε πρῆτασιν ἐρωτήσει
 ἀφ' ἧς συμβήσεται τὰ ἐναντία λέγειν ἑαυτῷ· ὡς γὰρ ἐρωτῶν καλῶς οὐ
 δι' ἑαυτὸν δεῖκνυσι τὰναντία συμβαίνειν, ὡς εἰδώς ἐρωτᾶν ἀναμαρτήτως,
 ἀλλὰ διὰ τὸν ἀποκρινόμενον.

2 post χρημάτων add. ἐρωτῶν· καὶ τούτων A ἀγωνιζόμενος a 8 φαινομένου add. v
 καὶ prius AI: ἐστὶν a 10 ἢ δοκεῖν I σοφιστῆς a¹ 12 ποιῶν A
 14 βεβαιοῦνται a μέχρι A: om. aI 14. 15 ὁ Πρωταγόρας] immo ὁ Γοργίας,
 qui c. 2 p. 448 A dicit καὶ λέγω ὅτι οὐδεὶς μὲ πω ἠρώτησε καινὸν οὐδὲν πολλῶν ἐτῶν
 15 περὶ a¹ 17 ἔργον om. A 18 σοφιστῶν AI: σοφιστικῶν a 23 ἔργον ἐστὶ A
 24 εἴ που a²A: εἴπερ a¹I 25 post ἀποκρίνεται add. ἀποκρινόμενος aI: om. A 29 ὡς
 μοναχῶς om. a¹ λεγομένων a 30 τε I: om. a δ I: om. a 33 τὰ ἐναν-
 τία a ἀναμαρτήτως a: ἀναμαρτήτητα I

p. 165•24 Ἔστι δ' ὡς ἐν πρὸς ἐν.

Ἵνα συνελθὼν εἴπω ὡς ἐν πρὸς ἐν τὰ ἀμφοτέρων ἔργα, τοῦ μὲν καλῶς ἐρωτῶντος ἔργον ἐστὶ τὸ λαμβάνειν προτάσεις κυρίας καὶ μὴ ἀμφιβόλους, τοῦ δὲ γε ἀποκρινομένου ἔργον ἐστὶ τὸ δύνασθαι τὸν ἐρωτῶντα 5 ἐλέγχειν ψευδόμενον· τὸ δὲ δύνασθαι τὸν ψευδόμενον ἐλέγχειν γίνεται παρὰ τὸ εἰδέναι τὰ τε ὁμώνυμα καὶ ἀμφίβολα καὶ τὰλλα δι' ὧν ἀπατᾶν πειρᾶται ὁ ἐρωτῶν. ἢ τοῖνον τὸ ἐν πρὸς ἐν οὕτω νοητέον ἢ καὶ οὕτως ὀφείλει νοεῖσθαι· ὅτι ἐπειδὴ με ἐρωτᾶν βούλει, γίνωσκε ὅτι, εἰ θέλεις μὴ παρατραπῆναι, ἐρώτα καλῶς καὶ ἀληθῶς, ὅπερ ἐστὶν ἔργον τοῦ ἐπιστη- 10 μόνως ἐρωτῶντος, καὶ σπουδαζέ τὸν ψευδόμενον ἐλέγχειν δι' ὧν εἴπομεν, ὅπερ ἐστὶν οἰκεῖον ἔργον τοῦ ἐπιστημόνως ἀποκρινομένου. ἢ τοῖνον κατὰ τὸ πρῶτον νοητέον τὸ ἐν πρὸς ἐν ἢ κατὰ τὸ δεύτερον· † σφίζει γὰρ καὶ ἐπὶ τούτου· δύο γὰρ τινα εἶπε, τό τε πῶς δεῖ ἀποκρίνεσθαι | καὶ τὸ ἐρωτᾶν. f. 7

Ταῦτα δὴ εἰπὼν ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς ὧν ἔδειξε· καὶ γὰρ ὅτι ἔστι 15 τοιοῦτον εἶδος λόγων, ὅπερ οἱ σοφισταὶ διώκουσιν, συνέστησεν ἐν οἷς καὶ τὴν ὁμωνυμίαν παρέθετο, προσθεὶς καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐφείνεται τῆς τοιαύτης τῶν λόγων δυνάμεως ὡς εὐχεροῦς καὶ ῥαδίαις, καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη δύναμις τῆς ἔριδος ποιεῖ τὸν φαινόμενον σοφόν, δι' οὗ τυγχάνουσι οἱ σοφισταὶ τὴν προαίρεσιν ἔχοντες. συνίστησι δὲ τρόπον τινὰ διὰ τούτων 20 ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι τῷ φιλοσόφῳ κατ' ἀλήθειαν καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ τοῦτο εἰδέναι τὸ εἶδος τῶν λόγων τὸ παρὰ τοῖς σοφισταῖς σπουδαζόμενον. πῶς γὰρ τὸ ἀγνοούμενον ἐλεγχόμενον ἔσται; ἀλλὰ δῆλον ὅτι τὸ γινωσκόμενον. εἰ γὰρ ἡ ἀπειρία καὶ ἡ ἀγνοία τῶν τοιούτων λόγων τῆς φαντασίας αἰτία, δῆλον ὡς ἡ γνῶσις αὐτῶν ἅμα τῇ γνῶσει καὶ ἐλεγχός 25 ἐστὶ. ταῦτα δεῖξας ἐπὶ τούτοις προτίθεται εἰπεῖν περὶ οὗ ἡ προκειμένη πραγματεία· ἔστι δὲ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, πῶς τε γίνονται καὶ διὰ τίνων.

p. 165•34 Πόσα δὲ ἐστὶν εἶδη τῶν λόγων τῶν σοφιστικῶν.

Εἰσβάλλει νῦν εἰς τὴν τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διδασκαλίαν, καὶ ζητεῖ 30 πρότερον πόσα εἰσὶν εἶδη τῶν λόγων τῆς σοφιστικῆς καὶ ἐκ πόσων σύνεστηκε τὸ σοφιστεῦσιν. τὸ δὲ πόσα ἐστὶν εἶδη τῶν λόγων καὶ ἐκ πόσων τὸν ἀριθμὸν ἢ ἐκ παραλλήλου κεῖται, ἢ τὸ μὲν πόσα ἀντὶ

2 συνελθόντα δ' εἰπεῖν ὡς ἐν πρὸς ἐν ἐστὶ τὰ Α 3 et 4 ἔργον ἐστὶ om. Α κυρίας Α: κυρίου α: κοινὰς Ι 6 τὰ ἄλλα α 7 τὸ ἐν πρὸς ἐν om. Α 7. 8 καὶ et ὀφείλει νοεῖσθαι. ὅτι om. Α 8 τέλει α': εἰς superscr., sequens μ in ras. Α¹ 12 an ἀρμόζει? 13 τούτου Ι: τούτοις α δεῖ Ι: δὴ α 14 δὲ α²: om. Α ἡμῖν α¹ ἐστὶ τι Arist. (τι om. C) 15 τοιοῦτον αΑ Arist.: τοιούτων Ι (f, pr. B) ὅπερ ΑΙ: ὅπως α συνέστησεν α ἐν om. Α 20. 21 ἐπιστημονικῶς Α: ἐπιστημονικῶ Ι: ἐπιστημονίαν α 22 post ἀγνοούμενον add. καὶ α 25 τούτου Α 28 δὲ Ι: τε α 29 τὴν τῶν in ras., ut videtur, Α¹ 30 τῶν λόγων om. Α 32 τῶν ἀριθμῶν Α(i)

τοῦ 'τίνα εἶσι τὰ εἶδη τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων', ἄπερ εἰσι δύο, τὰ παρὰ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἔξω τῆς λέξεως, τὸ ἐκ πόσων δὲ ἀντὶ τοῦ 'πόσα μέρη ἐνὸς ἐκάστου τῶν τοιούτων εἰδῶν'. μέρη γὰρ τῶν εἰδῶν τὰς ὑποδιαιρέσεις τῶν εἰδῶν λέγει. δύναται τὸ καὶ πόσα μέρη τῆς πραγματείας 5 τυγχάνει λέγειν ὡς ἴσον τῷ 'καὶ πόσων οἱ σοφισταὶ στοχάζονται'. οὐ γὰρ μόνον τοῦ ἐλέγχειν δοκεῖν ἀλλὰ καὶ ἄλλων τινῶν, ἃ μετ' ὀλίγον ἔρει. δύναμιν δὲ λέγει τὴν σοφιστικὴν, ἥτοι ὅτι μὴ τέχνη μὴδ' ἐπιστήμη· περὶ τᾶληθῆ γὰρ ἐκείνων ἑκατέρω, ἥ τε τέχνη "ἔξις οὐσα μετὰ λόγου ἀληθοῦς ποιητικῆ" καὶ ἡ ἐπιστήμη ἔξις ἀποδεικτικῆ περὶ τὸ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχον· ἡ 10 τέχνην εἶπε τὴν σοφιστικὴν κοινῶς καὶ γενικῶς, ἥτοι δυνάμει· λέγει γὰρ αὐτὴν καὶ τέχνην κοινότερον χρώμενος τῷ τῆς τέχνης ὀνόματι.

p. 165*38 Ἔστι δὲ τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων τέσσαρα γένη.

Κοινοποιεῖται πρότερον πάντα τὰ τῶν συλλογισμῶν εἶδη καὶ ἀπαριθμεῖται αὐτά, καὶ τότε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστὶν αὐτῷ εἶδος τοῦ συλλο- 15 γισμοῦ ἀναλεξάμενος τὴν περὶ αὐτοῦ ποιεῖται διδασκαλίαν. ἀπορῆσαι δὲ ἄξιον, πῶς εἰπὼν τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων εἶναι τέτταρα γένη ἐπήνεγκε τοὺς διδασκαλικούς λόγους προηγουμένως, οἵτινες εἰσὶν ἀποδεικτικοί. οὐ γὰρ οἱ ἀποδεικτικοὶ λόγοι ἐξ ἐνδόξων εἰσὶν, οὔτε ἐκ τῶν πᾶσι δοκούντων οὔτε ἐκ τῶν τοῖς πλείστοις οὔτε ἐκ τῶν τοῖς σοφοῖς, ἡ 20 τῶν πᾶσι δοκούντων σοφοῖς ἢ τῶν τοῖς πλείστοις ἢ τῶν (τοῖς) μάλιστα γνωρίμοις κατὰ φιλοσοφίαν, οὐδὲ περὶ παντὸς τοῦ προκειμένου συλλογίζονται· τὸ γὰρ ἐκ τούτων συλλογίζεσθαι, ὡς ἡ πρόθεσις τῆς διαλεκτικῆς σημαίνει, οὐκ ἔστιν ἀποδείξεως καὶ ἀποδεικτικοῦ λόγου ἀλλὰ τῆς διαλεκτικῆς. ἡ ληπτέον ἐπὶ τοῦ συλλογίζεσθαι νῦν τὸ διαλέγεσθαι· ὁ γὰρ ἀποδεικνύων οὐ 25 διαλέγεται ἀλλὰ συλλογίζεται, καθάπερ ἐπὶ γεωμετρίας ἔχει καὶ ἄλλων τινῶν. θεῖς δὲ τίνα τὰ τέσσαρα γένη λέγει καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα τούτων διὰ συντόμου λόγου διδάσκει διαφορὰν, διδασκαλικοὶ μὲν φάσκων εἰσὶν οἱ ἐκ τῶν οἰκειῶν ἀρχῶν ἐκάστου μαθήματος γινόμενοι ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ, ἥγουν ἀποδεικτικοὶ μὲν εἰσι συλλο- 30 γισμοί, οἷον φέρε εἰπεῖν ἐπὶ ἀριθμοῦ οἱ διὰ ποσοῦ διωρισμένου συλλογίζόμενοι καὶ γεωμετρικοὶ οἱ διὰ ποσοῦ συνεχοῦς καὶ ἀπλῶς ἕκαστος ἐξ οἰκειᾶς ἐπιστήμης καὶ τοῦ οἰκειοῦ ὑποκειμένου τὰς ἀρχὰς ἔχων, καὶ ἀποδεικτικὸς

I post εἶδη add. τῶν λόγων, καὶ ἐκ πόσων τὸν ἀριθμὸν, ἡ τὸ μὲν πόσα ἀντὶ τοῦ πόσα εἶδη
 aI: om. A 4 τὸ καὶ AI: inv. ord. a 5 στοχάζονται in ras., ut videtur, A¹ 6 ἃ
 superscr. I ἐρεῖ] c. 3 p. 165^b 12sq. 7 δύναμιν (δ ex v corr.) I: δύναται a λέγει
 scripsi: λέγειν aI 8. 9 ἔξις κτλ.] Eth. Nic. VI 4 p. 1140*10 et 1139^b 31 10 δυ-
 νάμει I: δύναμιν a 13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτά AI: ἀπαριθμεῖ ταυτὰ a 14 τὸ om. A ὁ
 λόγος ἐστὶν aA: inv. ord. I αὐτοῦ εἶδους A 15 ἀναλεξάμενος A: ἀναδεξάμενος aI
 ἀπορῆσαι AS: ἀπορίας I: ἀπορεῖν a 16 τέσσαρα aA 17. 18 οἱ ἀποδεικτικοί· εἰ
 γὰρ A 18 ante ἐξ add. οὐκ A 20 ἡ alterum A: καὶ aI τοῖς alt. addidi cf. Top. I 1
 p. 100^b 23 21 γνωρίμοις scripsi: γνωρίμων aAI συλλογίζονται—σημαίνει (22) om. a¹
 24 ληπτέον οὖν om. ἡ A 26 τίνα λέγει τέσσαρα γένη A 27 διαφορὰν ante διὰ
 collocat A 29 ἥγουν I: οἱ δὲ a 31 ἐκ τῆς A

ὁ οὕτω καὶ ἐκ τοιούτων συλλογιζόμενος, οὐκ ἐκ τῶν τοῦ ἀποκρινο-
 μένου δοξῶν. αἴτιον δὲ τούτου τὸν τὸν μανθάνοντα πιστεύειν, ὃ
 γίνεται, | ὅταν ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τοῦ πράγματος ὁ διδάσκων ἀκολού- f. 7*
 θους ἔχη τοὺς οἰκείους λόγους· οὐ γὰρ ἂν μάθοι τις τὰ δευτέρα μὴ περὶ
 5 τῶν πρώτων πεπεισμένος. διαλεκτικοὶ δὲ εἰσι συλλογισμοὶ οἱ ἐκ τῶν
 ἐνδόξων συλλογιστικοὶ ἀντιφάσεως· αἶψι γὰρ ὁ διαλεκτικὸς τὴν ἀντί-
 φασιν πειρᾶται συλλογίζεσθαι τοῦ προβλήματος, καὶ γυμναστικός τις ὢν
 ἐπ' ἀμφοτέρα ἐγχειρεῖ δι' ἐνδόξων καὶ τῶν ἀντικειμένων ἐστὶ συλλο-
 γιστικός. τρίτον φησὶν εἶναι τὸν πειραστικὸν συλλογισμόν, ὅς ἐστι καὶ
 10 αὐτὸς διαλεκτικός· μέρος γὰρ τοῦ διαλεκτικοῦ. διαφέρει δὲ τοσοῦτον
 ἐκείνου, ὅτι μὴ ἐστὶν ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν δοκούν-
 των τῷ ἀποκρινομένῳ περὶ οὗ προσποιεῖται τὴν ἐπιστήμην
 ἔχειν. τούτῳ γὰρ διαφέρει, ὡς εἴρηται, ὁ πειραστικὸς τοῦ διαλεκτικοῦ
 καίτοι καὶ αὐτὸς διαλεκτικὸς ὢν, τῷ τὸν διαλεκτικὸν ἐκ τῶν ἀπλῶς
 15 ἐνδόξων συλλογίζεσθαι, ἅπερ ἐστὶ τὰ δοκούντα πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ
 τοῖς σοφοῖς, τὸν δὲ πειραστικὸν καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων καὶ ἐκ τῶν
 δοκούντων πᾶσι τοῖς προσποιουμένοις εἰδέναι τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην
 καθ' ἣν ἡ πείρα γίνεται, ἃ καὶ αὐτὰ ἐνδοξα, εἰ καὶ μὴ ἀπλῶς, ἀλλὰ κατὰ
 τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην. τὰ γὰρ ἐν ταῖς ψευδογραφίαις ταῖς κατὰ τὴν
 20 γεωμετρίαν λαμβανόμενα οὐκ ἐκ τῶν δοκούντων πᾶσιν εἰσιν ἀλλ' ἐκ τῶν
 τοῖς γεωμέτραις, τῶν ἀναγκαίων παρ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν γεωμετρικῶν
 γινώσκεισθαι. γράφεται δὲ ἔν τισι καὶ ἀναγκαῖον διὰ τοῦ ὀ μικροῦ, καὶ
 εἴη ἂν ἄλλειπτικὸν ὡς ἔξωθεν λαμβάνεσθαι τὸ 'ὢν τὴν ἐπιστήμην ἔχειν
 ἀναγκαῖον τῷ προσποιουμένῳ εἰδέναι'. ἔν τισι μέντοι ἀντιγράφοις οὐ τέτ-
 25 ταρα γένη ἀλλὰ τρία φέρεται, ἐπεὶ τοῦ πειραστικοῦ δοκεῖ ὡς μέρους τοῦ
 διαλεκτικοῦ μνημονεύειν προελθῶν. πολὺ δὲ καὶ τὸ τῆς πειραστικῆς εἶδος
 παρὰ Πλάτωνι ἐστὶν εὐρεῖν ἔν τε τῷ Εὐθύφρονι καὶ ἐν ἅπασι σχεδὸν αὐτοῦ
 τοῖς διαλόγοις. μνημονεύει δὲ τῶν πειραστικῶν καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 Τοπικῶν, ἔνθα διέξεισι πρὸς τίνα χρῆσιμός ἐστιν ἡ διαλεκτική· ἐκεῖνο γὰρ
 30 ἠνίκατο διὰ τοῦ ὄν τρόπον δέ, διώριστα ἐν ἑτέροις. ἐριστικούς δὲ
 λέγει εἶναι τοὺς ἐκ τῶν φαινομένων μὲν ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ

2 αἰτία δὲ τούτου a: τούτου δὲ αἰτία A 4 ἔχη C: ἔχει aI δύο I: β a 5 τῶν
 οὐ
 prius Cn: τοῦ aI α I: α a πεπισμένος a 4. 5 δύο—α' I: β—a a 7 τοῦ
 προβλήματος πειρᾶται συλλογίζεσθαι A τις om. A 8 ἐπ' om. A ἐπχειρεῖ διὰ τῶν
 ἐνδόξων A 9 post τρίτον add. δὲ A 12 post οὐ add. οὗτος A 16 post ἐνδόξων
 15. 16 συλλογίζεσθαι—σοφοὶ iterata exprunxit I 18. 19 καθ'—ἐκείνην om. a¹ 19 τὴν
 alterum om. a 20 εἰσιν a²A: ἦ a¹ ἀλλ' KQR: ἀλλὰ καὶ (ut vs. 11) aAI 21 γεω-
 μετρῶν A 22 γράφεται a²I: γίνεται a¹ ἔν τισι] velut Arist. codd. BC μικρὸν a¹
 23 ἄλλειπτικὸν a 24—26 ἐν τισι τρία φέρεται· ὅτι προελθῶν δοκεῖ μνημονεύειν τοῦ
 πειραστικοῦ, ὡς μέρους τοῦ διαλεκτικοῦ A 24. 25 τέσσαρα a 25 μέρους scripsi:
 μέρος I: μέρος a 26 προελθῶν] p. 165 b10 27 παρὰ KQ: περὶ aI: deletum A πλά-
 τωνι A: πλάτωνα aI ἐστὶν om. a¹: post εὐρεῖν add. a² αὐτοῦ σχεδὸν A 29 τοπι-
 κῶν aKQR: τόπων I 28. 29 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 2 p. 101*36 sq.
 31 εἶναι om. A μὲν om. A Arist.

(οὔτοι δὲ εἰσιν οἱ τὸ σχῆμα ἔχοντες ὑγιές) καὶ τοὺς φαινομένους συλλογισμούς· οὔτοι δὲ πάλιν εἰσὶν οἱ κατὰ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένοι. ἀγωνιστικούς δὲ καὶ ἐριστικούς τοὺς αὐτοὺς λέγει. περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων, φησί, τῶν διδασκαλικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν λόγων, ἐν τοῖς Ὑστέροις εἴρηται
 5 ἀναλυτικοῖς, περὶ δὲ τῶν διαλεκτικῶν καὶ πειραστικῶν ἐν τοῖς Τοπικοῖς· περὶ δὲ τῶν ἀγωνιστικῶν καὶ ἐριστικῶν νῦν λεκτέον.

p. 165^b12 Πρῶτον δὴ ληπτέον πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιζόμενοι.

Εἰπὼν διαλαβεῖν πόσα τε εἶδη ἐστὶ τῶν σοφιστικῶν συλλογισμῶν καὶ πόσα
 10 ἐνὸς ἐκάστου τῶν εἰδῶν μέρη καὶ περὶ τῶν συμβαλλομένων εἰς τὴν παροῦσαν πραγματείαν, νῦν ἄρχεται τὴν ἐπαγγελίαν πληροῦν. καὶ πρῶτον ἐκτίθησι πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιζόμενοι, τουτέστιν οἱ σοφισταί, καὶ φησὶ πέντε εἶναι ταῦτα τὸν ἀριθμὸν ὧν στοχάζονται, ἔλεγχον, ψεῦδος, παράδοξον, σολοικισμόν καὶ τὸ ποιῆσαι ἀδο-
 15 λεσχεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον. τί δὲ τούτων ἕκαστόν ἐστι, προϊόντες μαθησόμεθα. τί δὲ ἐστὶ τὸ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον, διὰ τοῦ ἐπαγομένου δηλοῖ· ἐφερμηνευτικὸν γὰρ ἐστὶ τοῦ τί ποτ' ἐστὶ τὸ ἀδολεσχεῖν τὸ πολλάκις ἀναγκάζεσθαι τὸ αὐτὸ λέγειν. μήποτε δέ, ἐπεὶ μὴ ἀληθῶς λέγουσιν οἱ σοφισταί, τῷ μὴ ἐπιχειρεῖν ἐξ
 20 ἐνδόξων ἀλλ' ἐκ φαινομένων ἐνδόξων, διὰ τοῦτο καὶ τὸ στοχάζονται εἴρηκεν. ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν, τί ποτέ ἐστιν ἕκαστον, τὰ δοκοῦντα ῥηθήσεται, ὅταν καὶ αὐτὸς περὶ τούτων διεξιῖσι. τὸ δὲ ἢ τὸ μὴ ὄν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἕκαστον εἶναι τούτων τοιοῦτόν ἐστιν· ἀπαριθμησάμενος γὰρ τίνων οἱ σοφισταὶ στοχάζονται, λέγει ὅτι ἕκαστον τούτων τῶν
 25 παρ' αὐτῶν στοχαζομένων οὐκ ἐστὶν ἀληθῶς ὄν ἀλλὰ φαινόμενον. ἐστὶ δὲ ἢ λέξις οὕτως· τὸ ἕκαστον τούτων μὴ εἶναι ὄν ἀλλὰ φαινόμενον· οὔτε γὰρ ἀληθῶς δεικνύουσι ψευδόμενον τὸν ἀποκρινόμενον, ἀλλὰ φαινομένους, οὔτε σολοικίζοντα τὸν δοκοῦντα σολοικίζειν. ἐν γὰρ τῇ ἐρωτήσει τῇ ἄρα δ f. 8^r λέγεις εἶναι, ἐστὶ τοῦτο; λέγεις εἶναι Σωκράτην· ἐστὶν ἄρα Σωκράτην' οὐκ
 30 ἀληθῆς ἐστὶ τοῦτο σολοικισμὸς ἀλλὰ φαινόμενος. τὸ δὲ ἢ τὸ μὴ ὄν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἐστὶ καὶ οὕτως ἐκλαβεῖν, ὡς εἰ ἔλεγεν ἢ ὡς εἶναι τοῦτο τῆς δοκούσης ἀπορίας τοῦ πῶς ἐλέγχουσιν οἱ σοφισταὶ λυτικόν, εἰ καὶ ψεύδους καὶ ἐλέγχου καὶ τῶν τοιούτων στοχάζονται, ἀλλ' ἕκαστον τούτων μὴ ὄν ἐστὶ καὶ φαινόμενον· οὔτε γὰρ ὁ ἔλεγχος ἀληθῆς ἐστὶν

1. 2 ὑγιές. φαινόμενοι δὲ οἱ κατὰ A 2 εἰσὶν om. a¹ 2. 3 ἀγωνιστικοί — ἐριστικοί a¹ 3 λέγει om. a¹ 9 εἰπὼν] c. 1 p. 165^a34—37 σοφιστικῶν A: om. aI 14 ἔλεγχος—σολοικισμὸς A τὸ ποιῆσαι AI: πεποιῆσαι a¹: ποιῆσαι a² 15 προϊόντες] p. 165^b18 sq. 16 ἀδολεσχεῖν I Arist. 19 fort. ἐλέγχουσιν 20 τὸ om. a¹ 23 τοιοῦτόν I: τοιούτων a 25 αὐτῶν scripsi: αὐτοῦ aI 27 δείκνυσι a 29 σωκράτης (post ἄρα) a¹ 31 ἄλλως A ὡς ἂν εἰ A 32 λυτικόν post τοῦτο collocat A 34 ἐστὶν om. A

ἔλεγχος, οὔτε μὴν ὁ σολοικισμὸς σολοικισμὸς, οὔτε τῶν ἄλλων οὐδὲν τοιοῦτον οἶον καὶ φαίνεται. ἀληθῆς μὲν γὰρ ἔλεγχος ὁ τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος καὶ μίαν τῶν προτάσεων λαβῶν καὶ ἀνελῶν τι τῶν κειμένων· ὁ δὲ λέγων 'ἀρ' ἔστι σιγῶντα λέγει; οὐ· τί δέ, ὅταν ξύλα καὶ
 5 λίθους λέγῃς, οὐ σιγῶντα λέγεις; ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν' οὐκ ἐλέγχει· διττὸν γὰρ ἔστι τὸ σιγῶντα. ὅτι δὲ ἢ τὸ μὴ ὄν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἕκαστον εἶναι τούτων οὕτως εἴρηκεν ὡς εἶπομεν, δῆλον καὶ αὐτὸς πεποιήκε διὰ τοῦ μάλιστα μὲν γὰρ προαιρούνται φαίνεσθαι ἐλέγχοντες καὶ τῶν ἐξῆς. ἔφη δέ τις καὶ οὕτως ἐρμηνεύεσθαι τὸ ῥητόν, ὅτι
 10 τὸ πειρᾶσθαι ἐλέγχειν τὸν σοφιστὴν οὐκ ἔστι μὴ ὄν τοιοῦτον ὡς τὸ τῆ ἀληθείᾳ καὶ τῷ φαινομένῳ, οἶον τὸ μηδαμῆ μηδαμῶς δοκοῦν, ἀλλὰ μὴ ὄν ὅσον καθ' ἑαυτὸ, ὄν δὲ ὅσον κατὰ τὸν δοξάζοντα καὶ διὰ τοῦτο φαινόμενον.

p. 165^b23 Τρόποι δ' εἰσι τοῦ μὲν ἐλέγχειν δύο.

15 Νῦν προτίθεται λέγειν περὶ τῶν τρόπων τῶν παραλογισμῶν. δέκα δὲ καὶ τριῶν αὐτῶν ὄντων δύο τρόπους αὐτῶν εἶναι φησιν. εἴη δ' ἂν ἀντὶ τοῦ εἶδους τὸν τρόπον παραλαμβάνων, καὶ ἔστι τρόπον τινὰ λέγων οὕτως, ὅτι εἶδη τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεών εἰσι δύο, καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν εἰδῶν ἕξ τρόπους περιέχει, τοὺς παρὰ τὴν λέξιν λεγομένους, τὸ δὲ ἕτερον ἑπτὰ,
 20 οὗς ἔξω καλεῖ τῆς λέξεως. εἰσι δὲ οἱ παρὰ τὴν λέξιν ποιοῦντες τὴν φαντασίαν ὁμωνυμία, ἀμφιβολία, σύνθεσις, διαίρεσις, προσφωδία, σχῆμα λέξεως. οἱ δ' ἔξω τῆς λέξεως εἰς μὲν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός, δευτέρος δὲ ὁ παρὰ τὸ ἀπλῶς ἢ μὴ ἀπλῶς ἀλλὰ πῆ ἢ ποῦ ἢ ποτὲ ἢ πρὸς τι λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως προσαγορευόμενος, τρίτος δὲ ὁ παρὰ
 25 τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγνωσίαν, τέταρτος ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον, πέμπτος ὁ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, ἕκτος ὁ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθεῖς, ἕβδομος ὁ παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ὄντων ἀνωτάτη διαίρεσις εἰς φωνάς ἔστι καὶ πράγματα καὶ τούτων τὰ μὲν εἰσι λεκτὰ τὰ δὲ τυγχάνοντα, λεκτὰ μὲν αἰ φωναί, τυγχάνοντα δὲ τὰ πράγματα, καὶ ἡ
 30 τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαίρεσις τὴν πρώτην ἔχει διαίρεσιν ἢ περὶ φωνάς ἢ περὶ πράγματα· ἐκάτερον δὲ τούτων εἰς πλείστα διαιρεῖται. καὶ εἰ μὲν περὶ φωνάς, περὶ ταύτας ἔσσονται οἱ παρὰ τὴν λέξιν ἕξ τῶν σοφισμάτων τρόποι· εἰ δὲ περὶ πράγματα, οἱ τῶν ἔξω τῆς λέξεως λοιποὶ ἑπτὰ τρόποι.

1 οὔτε μὴν ὁ σολ. σολ. om. A post alterum quoque οὔτε add. μὴν aI: om. AKQR
 2 ἀληθῶς A 4 οὐ—λέγειν (5) om. a'A 5 οὐ σιγῶντα λέγεις om. a² ἐλέ-
 γχει a 6 σιγῶντα AI: σιγᾶν a post σιγῶντα deletivt λέγειν I 8 γὰρ
 τὸ aI 7 ἕκαστον εἶναι Arist.: ἕκαστον ἔστι aA: ἔστιν ἕκαστόν ἔστι (compend.) I 8 γὰρ
 om. a προαιρούντος I 12 δόξαντα A 14 post εἰσι add. ἔγουν εἶδη a²
 ἐλέγχου a¹(T) 15 ἐκτίθεται τοὺς τρόπους A 16 αὐτῶν prius om. A εἶναι
 om. A ἂν om. a¹ 17 τὸν A: om. aI παραλαβῶν A καὶ—οὕτως aI:
 ὡσπερ εἰ ἔλεγεν A 18 ἐν om. a¹ 21. 22 σύνθεσις—σχῆμα λέξεως aI: καὶ τὰ
 λοιπὰ δ αὐτὸς λέγει A 23 δὲ AKQR: om. aI post μὴ add. τὸ a
 27 ἀνωτάτη a: ἀνωτάτη I

πρῶτον μὲν οὖν λεκτέον περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφιστικῶν τρόπων,
 ὕστερον δὲ περὶ τῶν ἕξω τῆς λέξεως. ἀνάγκη τοίνυν τὰ παρὰ τὴν
 λέξιν σοφίσματα περὶ φωνᾶς ὄντα ἢ ἐκ τῶν κατ' αὐτάς εἶναι ἢ ἐκ τῶν
 περὶ αὐτάς. καὶ εἰ μὲν ἐκ τῶν κατ' αὐτάς, ἢ ἐκ τῶν ἀπλῶν διάφορα
 5 πράγματα περιεχουσῶν, καὶ γίνεται τὸ πρῶτον εἶδος τῶν εἰρημένων παρα-
 λογισμῶν τὸ κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἢ ἐκ τῶν συνθέτων φωνῶν ὁμοιοτρόπως
 διάφορα πράγματα περιεχουσῶν, καὶ ἀποτελεῖται τὸ δεύτερον εἶδος τὸ κατὰ
 τὴν ἀμφιβολίαν. τέσσαρες δὲ εἰσι τρόποι ἐξ ὧν τὰ δύο ταῦτα συνίστασθαι
 εἰώθε. πρῶτος μὲν ὅταν ὁ λόγος ἢ τοῦνομα πλείω σημαίνῃ, ὡς
 10 καὶ κοινός ἐστιν ἀμφοῖν ἐπ' ἴσης, ὡς μαθησόμεθα. δεύτερος δὲ ὅταν
 εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν· τί δέ ἐστι τὸ εἰωθότες ὦμεν οὕτω
 λέγειν, ὅτε τὴν λέξιν ἐπισκεψόμεθα, δηλοποιηθήσεται· πλὴν καὶ οὗτος
 κοινός ἐστιν ἀμφοῖν, ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ. τρίτος δὲ ὅταν τὸ συντεθὲν
 πλείω σημαίνῃ, κεχωρισμένον δὲ ἀπλοῦν ἐστιν, ὡς τρόπος ἰδιός ἐστι
 15 τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου. τέταρτος δὲ ὁ ἀντιστρόφως τούτῳ ἔχων, ἥνικα
 τὸ μὲν σύνθετον ἐν σημαίνει | τὸ δ' ἀπλοῦν πολλά. [ἀλλ' ὅπερ ἐλέγομεν] f. 8v
 ἢ γοῦν, ὡς ἄνωθεν ἐλέγετο, τὰς ἀπλᾶς φωνᾶς διατηρεῖ τις διάφορα δὲ πράγματα
 περιεχούσας, καὶ ποιεῖ τοὺς εἰρημένους δύο τρόπους τῶν σοφισμάτων ἢ τὰς
 ἀπλᾶς συντίθησι καὶ τι ἐπόμενον ἐκ τῆς συνθέσεως τῆς ὅλης φωνῆς λαμβάνει,
 20 καὶ ποιεῖ τὸ κατὰ σύνθεσιν τρίτον εἶδος τῶν ἐν λέξει, ἢ ἀντιστρόφως
 τούτῳ, καὶ ποιεῖ τὸ κατὰ τὴν διαίρεσιν. ἀλλ' ἐκ μὲν τῶν κατ' αὐτάς τὰς
 λέξεις σοφιστικῶν τρόπων ταῦτα συνίστανται τὰ σοφίσματα. ἐκ δὲ τῶν
 περὶ αὐτάς ἕτερα δύο συνίστανται· ἢ γὰρ παρὰ τὸν τόνον ἢ καὶ τὸ πνεῦμα,
 καὶ ποιεῖ τὸ παρὰ τὴν προσφῶδιαν, ἢ παρὰ τὴν ποιὰν σχέσιν τοῦ σχημα-
 25 τισμοῦ τῆς λέξεως, καὶ ποιεῖ τὸ παρὰ τὸ σχῆμα καλούμενον εἶδος τῆς
 λέξεως. καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἐκ τῶν λεκτῶν τρόποι ἔξ. πῶς δὲ καὶ θῶεν
 ἕκαστος τούτων συνίσταται, παρακατιόντες ἐροῦμεν καὶ διὰ παραδειγμάτων
 τὸ σκοτεινὸν τοῦ λόγου διαφωτίσομεν.

p. 165b27 Τούτου δὲ πίστις ἢ τε διὰ τῆς ἐπαγωγῆς.

30 Ἐφῆσεν ἐν τοῖς ἄνω ὅτι ἔξ εἰσι μόνου τρόποι τῶν παρὰ τὴν λέξιν
 σοφισμάτων, οὐδεὶς ἕτερος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον πιστούμενος τὸν ὅτι οὔτε
 πλείους εἰσὶν οὗτοι τῶν ἔξ λέγοντα οὔτε ἐλάττους φησί· πίστις δὲ τοῦ ἔξ
 εἶναι αὐτούς καὶ μὴ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ὑπερβαίνειν ἢ τε ἐπαγωγῆς, ἦτις
 παρ' ἐμοῦ ὕστερον ἐπαχθήσεται, ἐκτιθεῖσα τοὺς παρὰ τὴν λέξιν σοφισμοὺς
 35 καὶ πᾶν δ' ἂν εἴη ἕτερον σόφισμα γινόμενον ἐκ τῆς λέξεως εἰς τούτους

4 ἀπλῶν scripsi: ἀπλῶς aAI δδιάφορα I 5 περιεχουσῶν] perie in ras. A 8 τὴν
 om. A δι' ὧν A post δύο add. εἶδη A 9 πρῶτα A σημαίνει a 10 ῥηθή-
 σεται in ras. A¹ μαθησόμεθα] p. 28, 4 sq. δεύτερον A 12 ἐπισκεψόμεθα a: ἐπι-
 σκεπτόμεθα I 14 σημαίνει a 16 σημαίνει a: σημαίνῃ AI τὸ δ' ἀπλοῦν πολλά A:
 om. aI ἀλλ' ὅπερ ἐλέγομεν (ἔλεγεν a) aAI: om. KQR 17 ἦγουν a ἀπλῶς a δὲ
 om. a 18 ποιεῖται a 19 ἀπλῶς a φωνῆς om. A 24 τὴν prius AI:
 om. a σχέσιν aI: λέξιν A 25 εἶδος aI: σχῆμα A 32 εἰσὶν οὗτοι I: inv. ord. a

ἀνάγουσα, καὶ ὁ συλλογισμὸς, ἂν τε ληφθῆ τις ἕτερος. ἕτερος δὲ
 λέγει τοὺς προσυλλογισμοὺς ἐκατέρας τῶν προτάσεων τοῦ παρ' αὐτοῦ τιθε-
 μένου συλλογισμοῦ. καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ προσεχῶς τοῖς λεγομένοις παρ'
 αὐτοῦ τούτου τιθέμενος, εἰ καὶ ἀσαφῶς καὶ οἷον εἰπεῖν αἰνιγματωδῶς. πῶς
 5 δὲ ταῦτα ἔχει, λεκτέον τοῦ σαφοῦς ἕνεκα. ὁ συλλογισμὸς ἐν πρώτῳ σχήματι
 γίνεται καὶ πρώτῳ τρόπῳ τοῦ πρώτου σχήματος· ὁμοίως καὶ ἐκατέρας προσυλ-
 λογισμὸς ἐκατέρας προτάσεως. ἔχει δ' ὁ συλλογισμὸς οὕτως, ὡς καὶ Γαληνός
 φησι· τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα γίνεται παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς
 αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι· πάντα τὰ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς
 10 ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενα ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι· πάντα ἄρα τὰ
 παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι. τοιοῦτος μὲν οὖν
 ὁ συλλογισμὸς. ἄλλον δὲ συλλογισμὸν λέγοι ἂν τὸν κατασκευάζοντα τὴν
 μείζονα πρότασιν τὴν λέγουσαν ὅτι πᾶν τὸ μὴ ταῦτο τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι
 καὶ λόγοις δηλούμενον ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι, ἔτι τὸν κατασκευάζοντα
 15 τὴν ἐλάττωνα τὴν λέγουσαν· τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα γίνεται παρὰ τὸ
 μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι'. δείκνυται δὲ ἡ
 ἐλάττωνα αὐτοῦ πρότασις, ἂν ληφθῆ μέσος ὄρος τὰ παρὰ τὴν κακίαν τῆς
 λέξεως. καὶ εἴη ἂν ὁ συλλογισμὸς ὁ τὴν ἐλάττωνα πρότασιν κατασκευάζων
 τοιοῦτος· τὰ σοφίσματα παρὰ τὴν κακίαν τῆς λέξεως γίνεται· τὰ παρὰ τὴν
 20 κακίαν τῆς λέξεως γινόμενα πάντα παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὀνό-
 μασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι γίνονται· τὰ ἄρα σοφίσματα παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ
 τοῖς (αὐτοῖς) ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι γίνονται. ὅπερ δὴ συμπέρασμα
 ἡ ἐλάττωνα ἦν, ὡς εἴρηται, πρότασις τοῦ προγεγονότος συλλογισμοῦ. καὶ
 ἡ μείζων ὁμοίως δείκνυται τῷ ληφθῆναι μέσον τὸ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ
 25 ἢ φαντασίᾳ. ἔστι δὲ καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς κατασκευάζων τὴν μείζονα
 τοιοῦτος· ὁ λόγος καὶ τοῦνομα τὸ διττὸν ἔχει, τουτέστιν οὐ τὸ αὐτὸ
 δηλοῦσι· πᾶν δὲ διττὸν ἐν ὀνόματι καὶ λόγῳ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ
 φαντασίᾳ· τὸ δὲ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ δις λαμβανόμενον ἐξαχῶς
 συμβαίνει γίνεσθαι· καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον. λεχθείη δ' ἂν σαφέστερον
 30 ὁ συλλογισμὸς καὶ οὕτως· πόθεν δῆλον ὅτι πάντα τὰ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς
 αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενα ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι; ἢ πάντως
 τῷ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ τὸ | διττὸν ἔχειν· πάντα δὲ τὰ f. 9^r
 οὕτως ἔχοντα ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὴ τοῖς
 αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενα ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι. οὐκοῦν
 35 κοινὸν πᾶσι συμπέρασμα ἔστι τὸ τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα ἐξαχῶς
 γίνεσθαι συμβαίνειν. καὶ τὰ μὲν τῶν συλλογισμῶν ταιαῦτα. ἐνεργείᾳ
 μὲν οὖν τὸ διττὸν ἔχουσιν οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν

1 ἕτερος alterum I: ἕτερον a¹ et (typothetæ errore) a² 3 ante ὁ expunxit nescio
 quid I 5 post ταῦτα add. οὕτως a² 7 Γαληνός] Περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφ. I XIV.
 p. 584 8 γίνεται post δηλοῦσθαι (9) collocat A 9 πάντα τὰ aI: τὰ γινόμενα παρὰ
 τὸ A 10 δηλοῦσθαι A πάντα om. A ἄρα post σοφίσματα (11) collocat A
 13 ταῦτο a: om. I 19 τοιοῦτος I: οὗτος a 21 τὰ ἄρα—γίνονται (22) aKQR, sed ταυτὸν
 (τὸ αὐτὸ K) et δηλοῦν KQR: om. I 22 αὐτοῖς addidi 28 τὸ δὲ—φαντασίᾳ aKQR:
 om. I 30 τὰ αὐτὰ a: om. I 32 τῷ a: τὸ I 36 συμβαίνειν I: συμβαίνει a

σοφισμοί, ἐν ὀνόματι μὲν οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἐν λόγῳ δὲ οἱ
παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν· ἐνεργεία δέ, ὅτι τῷ ὄντι δύο σημαίνουσι· τό τε
γὰρ κύων ὄνομα οὐχ ἑνός ἐστι δηλωτικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα
λέγειν; οὐχ ἑνός ἀλλὰ δύο. δυνάμει δὲ τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν
5 προσφθίαν καὶ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν διαίρεσιν· οὗτοι γὰρ πλεῖω μὲν οὐ
σημαίνουσιν ἀλλὰ πάντως ἓν· διὰ δὲ τὸ ἑκατέρως δέχεσθαι διττοὶ λέγονται.
διὸ καὶ δυνάμει φαμὲν αὐτούς· τοιοῦτον γὰρ τὸ δυνάμει. τὸ γὰρ 'ὄρος'
ἔστηκεν' ἐνεργείᾳ μὲν οὐδενός ἐστι δηλωτικὸν ἐκφωνούμενον μόνως·
γραφῆν δὲ δύναται πολλῶν γενέσθαι δηλωτικὸν ἢ δασείας ἢ ψιλῆς τιθε-
10 μένης ἐν τῷ ὀροῖ. πῶς δὲ καὶ οἱ παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν διαίρεσιν
δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι, προϊόντες εἰσόμεθα. φαντασίᾳ δὲ τὸ διττὸν
ἔχουσιν οἱ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· τοῦ γὰρ 'ὄρῳ' καὶ 'λέγω' ὁμοίως
ἐκφερομένου φασὶν οἱ σοφισταί· ἄρ' οὐχὶ τὸ ὄρᾶν καὶ λέγειν ὁμοίως
λέγεται; ναί· ἔστι δὲ τὸ λέγειν ἐνεργεῖν· καὶ τὸ ὄρᾶν ἄρα· ἀλλὰ μὴν ἐστι
15 καὶ πάσχειν τὸ ὄρᾶν, εἴπερ συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν αἰσθητηρίων ἢ ἀντί-
ληψις τῶν αἰσθητῶν γίνεται. πολλὴν δὲ τὴν ἀσάφειαν ὁ Ἀριστοτέλης
ἐποίησε τὸν συλλογισμὸν ἐκτιθείς. σαφηνισθῆτω δὲ ἡ λέξις αὐθις αὐτὴν
ἀναλαβόντων ἡμῶν. πίστις ἐστὶ τοῦ ἕξ εἶναι τὸν ἀριθμὸν τὰ παρὰ τὴν
λέξιν σοφίσματα ἢ ἐπαγωγὴ καὶ ὁ συλλογισμὸς, ἂν τε ληφθῆ τις
20 ἄλλος, ἄλλον συλλογισμὸν ὥσπερ λέγων τοὺς προσυλλογισμοὺς τοὺς τὴν
μείζονα καὶ ἐλάττονα πρότασιν συνιστῶντας. τὸ δὲ καὶ ὅτι τοσαυταχῶς
ἂν τοῖς ὀνόμασι τοῖς αὐτοῖς καὶ λόγοις καὶ μὴ ταῦτ' ἀηλώ-
σαιμεν ἢ μείζων ἐστὶ πρότασις τοῦ παρ' αὐτοῦ τιθεμένου συλλογισμοῦ.
ἴσον δὲ ἐστὶ τὸ τοσαυταχῶς ἂν τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις
25 δηλώσαιμεν μὴ ταῦτ' ὅτι 'πᾶν τὸ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις
δηλούμενον ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι'. ἐγένετο δ' αὕτη ἡ ἀσάφεια ἐκ
τοῦ ταύτην δὴ μόνην θεῖναι τὴν πρότασιν τὴν δὲ ἐλάττονα καὶ τὸ συμπέ-
ρασμα καὶ τοὺς προσυλλογισμοὺς ἀφεῖναι.

p. 165^b 30 Εἰσὶ δὲ παρὰ μὲν τὴν ὁμωνυμίαν οἱ τοιοῦτοι τῶν
λόγων

30 Ἄρχεται τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων, καὶ τίθησιν ἕκαστου τῶν ἕξ
τρόπων παραδείγματα, καὶ πρῶτον τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν. εἰσὶ δὲ οἱ
πρὸς παραδείγμα ληφθέντες αὐτῷ τοῦ ἕξ ὁμωνυμίας παραλογισμοῦ σοφισμοὶ
τέσσαρες. πρῶτος ὁ συμπεραίνων τὸν ἐπιστήμονα ἀνεπιστήμονα, δεύτερος
ὁ τὰ κακὰ ἀγαθὰ καὶ ὁ τὸν καθήμενον ἐστηκέναι καὶ ἔτι ὁ τὸν κάμνοντα
35 ὑγιαίνειν. εἶωθε δὲ πρῶτον ἐπάγειν τὸ συμπέρασμα τὸ σοφιστικὸν καὶ

I σοφισμοὶ I: σοφίσματα a ὀνόματι aKQR: ὀνόμασι I 2 ἐνεργεία aKQR:
ἐνεργείας I δὲ — σημαίνουσι QR: δὲ ὅτι τῷ ὀνόματι δύο σημαίνοντα ἢ K: γὰρ τῷ
ὄντι δύο σημαίνει, ὅταν τῷ ὀνόματι δύο σημαίνῃ (σημαίνει a) aI 3 κύων KQR: κύ-
ριον aI 7 et 10 ὄρος a: ὄρος I 11 προϊόντες] p. 166^a 23 sq. 14 post λέ-
γειν add. καὶ a 22 καὶ μὴ — λόγοις (25) om. a¹ 22. 23 et 25 δηλώσαιμεν
Arist.: δηλώσωμεν I: δηλώσομεν a² 24 τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι I Arist.: τοῖς ὀνόμασι τοῖς
αὐτοῖς a² 30 ἕκαστου I: ἕκαστα a

τότε τιθέναι καὶ τὸν συλλογισμόν· τὸ γὰρ μανθάνουσιν οἱ ἐπιστά-
 μενοι, τοῦτό ἐστι τὸ συμπέρασμα. καὶ ἔοικε λαμβάνειν ἀντὶ τῶν ἐπιστή-
 μόνων τοὺς γραμματικούς καὶ τὴν ἐλάττωνα παραλιμπάνειν πρότασιν τὴν
 ὅτι οἱ γραμματικοὶ ἀποστοματίζουσι. ὁ δὲ ὄλος συλλογισμὸς ἔχει ἄν οὕτως·
 5 ἀρ' οὖν οὐχ οἱ ἐπιστάμενοι ἀποστοματίζουσι; ναί; οἱ δ' ἀποστοματίζοντες
 μανθάνουσι; ναί· οἱ ἄρα ἐπιστάμενοι μανθάνουσι. λύων οὖν τὸν τοιοῦτον
 παραλογισμόν φησὶν ὅτι τὸ μανθάνειν ὁμῶνυμον, ἤγουν διττόν, τὸ μὲν
 λεγόμενον ἐπὶ τοῦ χρωμένου τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ξυνιέντος καὶ σημαῖνον τὸ
 νοεῖν, ὥσπερ εἰώθαμεν λέγειν 'μανθάνω τὰ λεγόμενα' ἀντὶ τοῦ 'νοῶ', τὸ
 10 δὲ τιθέμενον ἐπὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος ἐπιστήμην καὶ ἐξ ἀγνοίας ἀγομένου
 εἰς γνῶσιν καὶ μὴ εἰδότος μέχρι τοῦ νῦν· διόπερ φαμέν τοὺς ἐπιστήμονας
 καὶ μανθάνειν καὶ οὐ μανθάνειν, μανθάνειν μὲν κατὰ τὸ χρᾶσθαι τῇ ἐπι-
 στήμῃ καὶ ξυνιέναι, οὐ μανθάνειν δὲ κατὰ τὸ ἀναλαμβάνειν τὴν ἐπιστήμην.
 τὸ δὲ σόφισμα, ὡς ἐν προοιμίῳ εἰρήκαμεν, ἐκ τοῦ Πλάτωνος εἰληπται,
 15 ἔχον οὕτως. ἡρώτα ὁ Εὐθύδημος τὸν Κλεινίαν· ὦ Κλεινία, πότεροι τῶν
 ἀνθρώπων μανθάνουσιν, οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς; οἱ σοφοί, ἔφη ὁ Κλεινίας.
 καὶ ὁ Εὐθύδημος· εἰσὶ δὲ διδάσκαλοι; ναί. τίνων; τῶν μανθανόντων. τί
 δέ, οἱ μανθάνοντες οἷον σὺ ἠπίστασο ἢ ἐμάνθανες; οὐ δῆτα. ἄρα σοφὸς ε. 9·
 ἦς, ὅτε ταῦτα οὐκ ἠπίστασο; οὐδαμῶς. οὐκοῦν εἰ μὴ σοφός, ἀμαθὴς πάνυ·
 20 οἱ ἀμαθεῖς ἄρα, ὦ Κλεινία, μανθάνουσιν ἀλλ' οὐχ οἱ σοφοί. εἶτα πάλιν
 ἐπεχειρεῖ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Εὐθύδημος· λέγε, ὦ Κλεινία, "ὅποτε ἀπο-
 στοματίζοι ὑμῖν ὁ γραμματιστής, πότεροι τῶν παιδῶν ἐμάνθανον τὰ ἀπο-
 στοματιζόμενα, οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς; οἱ σοφοί. οἱ σοφοὶ ἄρα μανθά-
 νουσιν, οὐχ οἱ ἀμαθεῖς". ἐν μὲν δὴ τῷ πρώτῳ παραλογισμῷ ὁ μὲν
 25 Κλεινίας τὸ μανθάνειν δέδωκεν ἐπὶ τοῦ συνιέναι καὶ νοεῖν τὰ λεγόμενα,
 ὁ δὲ Εὐθύδημος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνεπιστημοσύνης καὶ ἀγνοίας εἰς ἐπι-
 στήμην καὶ γνῶσιν ἄγεσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ἀνάπαλιν. ἀλλὰ τοιοῦτος
 μὲν ὁ εἰρημένος παραλογισμὸς. ὁ δὲ τὰ κακὰ ἀγαθὰ συμπεραίνων τοιοῦτος.
 εἰληπται μὲν καὶ ἐνταῦθα πρότερον τὸ συμπέρασμα τὸ ὅτι τὰ κακὰ
 30 ἀγαθὰ· συνελήφθησαν δὲ καὶ αἱ δύο προτάσεις. ἔχει δὲ οὕτως· οὐχὶ
 τὰ κακὰ δέοντά ἐστι; ναί· οὐχὶ τὰ δέοντα ἀγαθὰ ἐστὶ; ναί· τὰ ἄρα
 κακὰ ἀγαθὰ. καὶ οὗτος οὖν ὁ παραλογισμὸς παρὰ τὸ διττόν· σημαίνει
 γὰρ τὸ δέον καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ καλόν· οἷον δέον τὰ δίκαια ποιεῖν,
 ἤγουν καλόν, ὁμοίως καὶ τοῖς νόμοις πείθεσθαι ἢ τοῖς γονεῦσι· σημαίνει

1 καὶ aI: om. A 3 παραλαμβάνειν I pr. 4. 5 ὁ δὲ—ἀποστοματίζουσι a²I: om. a¹
 4 ὄλος a² 7 ἤγουν AI: ἦτοι a 8 τῇ ἐπιστήμῃ a: τὴν ἐπιστήμην I
 10 ἀναλαμβάνοντος I: ἀναλαβόντος a 12. 13 καὶ οὐ—μανθάνειν a²I: om. a¹ 14 σό-
 φισμα aKQR: σοφισμασιν I ἐν προοιμίῳ] p. 2, 20 sq. εἰρήκαμεν a: εἰρήχει-
 μεν I ἐκ τοῦ Πλάτωνος] Euthyd. c. 5 p. 275D—276C memoriter citat 17 δὲ
 scripsi: δύο I: om. a 21 ἐκ τοῦ ἐναντίου I: εἰς τὸναντίον a 21. 22 ἀπο-
 στοματίζοι ὑμῖν Plato: ἀποστοματίζει ἡμῖν aI 24 ante οὐχ add. ἀλλ' Plato: ex-
 munxit I 25 τοῦ συνιέναι KQR: τοῦ ξυνιέναι a: τοσοῦτον ἵνα I 31 vel
 alterum a: om. I 33. γὰρ τὸ δέον, quod post σημαίνει (34) collocant aI, huc trans-
 posui καὶ τὸ ὠφ. deleverim 34 ἤγουν I: ἦτοι a

καὶ τὸ ἀναγκαῖον, καθὼ φαμεν δέον τὸ γινόμενον φθαρῆναι ἀντὶ τοῦ ἀναγκαῖον· σημαίνει τὸ δέον καὶ τὸ συμφέρον· δέον γάρ φαμεν, ἦτοι συμφέρον, γυμνασῆαι χρῆσθαι τοιαῖσδε. τριχῶς οὖν λεγομένου τοῦ δέοντος ὁ Ἀριστοτέλης τὸ ἐν σημαινόμενον παρείς, τὸ κατὰ τὸ συμφέρον, ἐκ τῶν
 5 δύο ἐμφανίζει τὰς μοχθηρίας τῶν παραλογισμῶν. ἐν μὲν οὖν τῇ ἐλάττωι προτάσει τῇ λεγούσῃ τὰ κακὰ δέοντα τὸ δέον ἀντὶ τοῦ ἀναγκαῖον εἰληπται· μάλιστα γὰρ καὶ πληγαὶ καὶ σφαγαὶ καὶ ἄλλα τινὰ κακὰ ὄντα ἀναγκαῖα τυγχάνει πρὸς τινὰς ληστὰς καὶ φονεῖς· ἐν δὲ τῇ μείζονι ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν εἰληπται, καὶ παρὰ τοῦτο τὸ κακὸν εἶναι ἀγαθὸν συμπεπέ-
 10 ρασται. εἰ γοῦν τις διεῖλε τὸ δέον καὶ τούτου τὸ μὲν ἔφησεν εἶναι ἀναγκαῖον τὸ δὲ ἀγαθόν, ἐπέσχευεν ἂν τὸν σοφιστὴν ἐπαγαγεῖν τὸ συμπέρασμα διὰ τὸ μὴ τὸ ἀναγκαῖον δέον, ἦγουν τὴν τομὴν καὶ τὴν καῦσιν τὴν ἐξ ἀνάγκης ἐπαγομένην, τῷ ὑγιαίνοντι ἀγαθὸν εἶναι· αὐταὶ γάρ, ἡ τομὴ φημι καὶ ἡ καῦσις, καθ' ἑαυτὰ τυγχάνουσιν ὄντα κακὰ. γέγονε τοίνυν ὁ παρα-
 15 λογισμὸς διὰ τὸν μέσον ὄρον ἄλλον καὶ ἄλλον λαμβανόμενον. τοιοῦτοί εἰσι καὶ οὗτοι· οὐχὶ ὁ κόραξ πτηνὸν ἐστι; τί δέ, οὐχὶ τὸ ὄργανον ᾧ κλειόμεν τὰς θύρας κόραξ ἐστί; τὸ ὄργανον ἄρα πτηνὸν ἐστίν· ὁμώνυμον γάρ τὸ κόραξ. καὶ πάλιν οὐχὶ ὁ ἀετὸς πτηνὸν ἐστι; ναί· τί δέ, οὐχὶ ὁ ἰχθύς ὁ ἀετὸς ἀετὸς ἐστίν; ὁ ἰχθύς ἄρα πτηνὸν ἐστίν. ἴδωμεν καὶ τὰ ἐξῆς
 20 δύο τοῦ παραλογισμοῦ τοῦ ἐξ ὁμωνυμίας παραδείγματα.

p. 165b38 Ἔτι τὸν αὐτὸν καθῆσθαι καὶ ἐστάναι καὶ κάμνειν καὶ ὑγιαίνειν.

Καὶ ταῦτα τρόπον τινὰ τὰ συμπέρασματά εἰσι τῶν παραλογισμῶν. αἱ δὲ ἀγωγαὶ τῶν σοφισμάτων τοιαῦται· οὐχὶ ὁ καθήμενος ἀνίσταται; ναί·
 25 τί δέ, οὐχὶ ὁ ἀνιστάμενος ἔστηκε; καὶ πῶς γὰρ οὐ; ὁ ἄρα καθήμενος ἔστηκε. πάλιν οὐχὶ ὁ ὑγιαζόμενος ὑγιαίνει; ὁμολογουμένως· οὐχὶ ὁ κάμων ὑγιάζεται; ναί· ὁ ἄρα κάμων ὑγιαίνει, ὅπερ ἄτοπον. ἐν ἑκατέρῳ οὖν τούτων τῶν συλλογισμῶν τὴν ἀπάτην ἡ μείζων ἔχει πρότασις· τὸ γὰρ τὸν ἀνιστάμενον ἐστηκέναι καὶ τὸν ὑγιαζόμενον ὑγιαίνειν διττόν· τὸ μὲν
 30 ὅτι ἅμα ἤρξατο ἀνίστασθαι καὶ ἐστηκώς ἐστι, καὶ ἅμα ἤρξατο ὑγιάζεσθαι καὶ ὑγιεινός ἐστιν, ὅπερ οὐ δοτέον· ψευδῆ γὰρ εἰσι· τὸ δὲ ὅτι ἐνδέχεται τὸν πρότερον ὑγιαζόμενον καὶ πρότερον ἀνιστάμενον νῦν ὑγιαίνειν καὶ ἴστασθαι, ἐφ' ὧνπερ καὶ τὸ ναὶ φατέον. διὸ κατὰ μὲν τὸ ἐστηκέναι τὸν ἀνιστάμενον, ὅτε ἤρξατο ἀνίστασθαι, ἐστὶ τὸ ἀδύνατον, καὶ οὐ δεῖ ἐπ' αὐτοῦ
 35 συγχωρεῖν τὸ ναί· κατὰ δὲ τὸ νῦν ἐστηκέναι τὸν πρῶην ἀνιστάμενον τὸ

1 καὶ a: om. I 3 χρῆσθαι I: κρᾶσθαι a 5 οὖν om. A ἐλάττω a' 6 τοῦ AI:
 om. a 6. 7 ἀναγκαῖον λαβῶν A 7. 8 μάλιστα — φονεῖς om. A 9 ἀγαθὸν prius I:
 ἀγαθοῦ aA εἰληπται om. A 9. 10 an συμπεπέρανται? 12 ἦγουν AI: ἦτοι a
 13 φημι corr. e φησι I: om. A 15 τὸ a 16 ἐστι al: om. A 18 οὐχὶ
 alterum aA: οὐχὶ I 19 ὁ ἀετὸς A: om. aI 20 παραδείγματος a 21 ἴσταναι a
 24 σοφισμῶν pr. m. I 27 ἑκατέρῳ a: ἑκατέρων I 33 φατέον aKQR: φατέ I

δυνατόν, καὶ δεῖ ἐπ' αὐτοῦ συγχωρεῖν τὸ ναί. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῷ τὸν
 ὑγιαζόμενον ὑγιαίνει· τὸ μὲν γὰρ ὅτι | ἅμα ὑγιαίνεται τις καὶ ὑγιαίνει f. 10^a
 ἀδύνατον καὶ οὐ συγκαταθετόν τῷ λέγοντι· τὸ δ' ὅτι ὁ πέρυσιν ὑγια-
 ζόμενος ὑγιαίνει ἀληθές, καὶ ἐπὶ τούτου τὸ συγκαταθέσθαι οὐκ ἄλογον.
 5 παρὰ οὖν τὴν ὁμωνυμίαν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ὁ ἔλεγχος ἢ καὶ τὴν ἀμ-
 φιβολίαν· κοινωνοῦσι γὰρ αὐταὶ ἀλλήλαις, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται καὶ
 προϊόντες μαθησόμεθα. ὡς ἔχει καὶ τὸ νῦν προβαλλόμενον· ἀρ' οὐχ ὁ
 δικαστῆς χρᾶται τῷ ἔργῳ τοῦ νομοθέτου; ναί· τί δ', οὐχ ὁ χρώμενος
 τῷ τινος ἔργῳ ἀρχιτεκτονεῖν ἐκεῖνου λέγεται; πάντως γε· ὁ δικαστῆς ἄρα
 10 τοῦ νόμου ἀρχιτεκτονεῖ. διττὸν γὰρ κἀναυθὰ τὸ χρᾶσθαι τῷ τινος ἔργῳ,
 τὸ μὲν ὡς ὄργανον, ὅπερ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἐπὶ τοῦ δικαστοῦ, τὸ δὲ ὡς
 ἀρχῇ τῆς οἰκείας συστάσεως, ὅπερ οὐ κεκώλυται διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ τὸν
 νομοθέτην εἶναι καὶ ὑπάγεσθαι αὐτῷ καὶ ἀρχιτεκτονεῖσθαι ἢ ἀρχιτεκτονεῖν.
 εἰπὼν δὲ τὰς μείζους καὶ ἐλάττους προτάσεις τῶν παραλογισμῶν, τὰς μὲν
 15 μείζους ἐν οἷς λέγει ὅσπερ ἀνίστατο, ἔστηκε, καὶ ὅσπερ ὑγιαζέτο,
 ὑγιαίνει, τὰς δὲ ἐλάττους ἐν οἷς φησιν ὅτι ἀνίστατο ὁ καθήμενος
 καὶ ὑγιαζέτο ὁ κάμνων, ἐπάγει τὸ γὰρ τὸν κάμνοντα ὅτι οὖν ποιεῖν
 ἢ πάσχειν οὐχ ἔν σημαίνει· ὅπερ δηλοῖ ὅτι οὐχ ἔν ἐστι καὶ ἔν σημαίνει
 τὸ ὑγιαζέτο ὁ ὑγιαίνων καὶ ἀνίστατο ὁ ἐστηκώς, ἀλλ' ὁμωνυμὸν
 20 ἔστιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ποιεῖν μηνυτικὸν τοῦ καθῆσθαι ἢ μᾶλλον τοῦ
 ἀνίστασθαι, ἢ τάχα καὶ ἀμφοτέρων, τὸ δὲ πάσχειν τοῦ κάμνειν. ἦν δ'
 ἂν σαφέστερον, εἰ οὕτω ἔκειτο· τὸ γὰρ ὑγιαίνειν τὸν κάμνοντα καὶ ἐστη-
 κέναι τὸν ἀνιστάμενον οὐχ ἔν σημαίνει, διότι ὅτε μὲν διὰ τοῦ λόγου τοῦ
 λέγοντος ὅτι ὁ ὑγιαζόμενος ὑγιαίνει σημαίνεται ὅτι ὁ ὑγιαζόμενος νῦν
 25 ὑγιαίνει, ὅπερ ἔστι καὶ ψευδές (ἀδύνατον γὰρ ἔστιν ἐνεργεῖα ἔχειν τὴν
 ὑγιάνειν τὸν νῦν ὑγιαζόμενον καὶ τὴν ὑγείαν κατ' ὀλίγον προσκτώμενον),
 ὅτε δὲ σημαίνεται πάλιν διὰ τούτου ὅτι ὁ ὑγιαζέτο πρὸ δέκα τυχὸν ἡμερῶν,
 τουτέστι πρὸς τὴν ὑγείαν ἀνήγετο, νῦν ὑγιαίνει. ταῦτα εἰπὼν ἐπάγει πλὴν
 ὑγιαζέτο μὲν καὶ κάμνων καὶ ὁ κάμνων καὶ τὰ ἐξῆς, ὅπερ ὡς λύσις
 30 ἔστι τῶν σοφισμάτων. ἔστι δὲ ὃ λέγει τοιοῦτον· ὑγιαζεσθαι μὲν λέγεται καὶ
 ὁ κάμνων νῦν καὶ ὁ κάμνων πάλαι, ὑγιαίνειν δὲ οὐχ ὁ νῦν ὑγιαζόμενος ἀλλ'
 ὅστις πάλαι ὑγιαζέτο. κάμνων δὲ εἰληπται τῷ Ἀριστοτέλει ὁ νῦν κάμνων, ὁ
 κάμνων δὲ ὁ ποτὲ κάμνων. ὑγιαίνει δὲ οὐχ ὁ κάμνων νῦν ἀλλὰ ὁ κάμνων
 πρότερον καὶ οὐ νῦν. ἵνα δὲ καὶ ἔτι σαφέστερον γένηται τὸ λεγόμενον,
 35 ῥητέον οὕτως· καὶ ὁ κάμνων νῦν καὶ ὁ κάμνων πρότερον [πρὸς] ὑγείαν
 ἀνακτώμενοι λέγοντο ἂν ὑγιαζεσθαι· πλὴν ὑγιαζέτο μὲν ὁ κάμνων, ὅτι
 ἔκαμνεν, ὑγιαίνει δέ, ὅτι οὐ κάμνει.

2 ἅμα a²: ἄλλα a¹ I 4 τούτου I: τούτω a 6 εἴρηται] p. 21,8 sq. 7 προϊόντες]
 p. 166^a14 sq. 12 οὐ κεκώλυται I: οὐκ ἐκώλυτο a διὰ τοῦτο καὶ scripsi: καὶ διὰ
 τοῦτο a I 15 ἀνίστατο a Arist.: ἀνίσταται I 16. 17 ἀνίστατο—ὑγιαζέτο Arist.: ἀνίστα-
 ται—ὑγιαίνεται a I 17 κάμνοντα] κάμν corr. I ποιεῖν a Arist.: εἰπεῖν I 21 ἀμφοτέ-
 ρον a¹ 27 πρὸ I: πρὸς a 28 post ταῦτα add. δὲ a 29 ὑγιαζέτο a Arist.: ὑγιαίνεται I
 35 πρὸς delere quam ἀναγόμενοι (cf. vs. 28) aut προσκτώμενοι (cf. vs. 26) scribere malui
 36 ἀνακτώμενοι λέγοντο I: ἀνακτώμενος λέγοιτο a ὑγιαζέτο a: ὑγιαίνεται I

p. 166*6 Παρὰ δὲ τὴν ἀμφιβολίαν οἱ τοιοῖδε· τὸ βούλεσθαι
λαβεῖν με τ'οὺς πολεμίους.

Περὶ τοῦ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν γινομένου παραλογισμοῦ διαλαβῶν καὶ
διδάξας πῶς γίνεται, μέτσει καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν γινομένους
5 παραλογισμοὺς τῆς ἀκολουθίας ἐχόμενος· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει
τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων δευτέραν τὴν ἀμφιβολίαν ἔταξε. σαφῆ
δὲ λίαν τίθησι τὰ παραδείγματα, καὶ οὐ μόνον οἷα δῆθεν προβλήματα παρὰ
τῶν σοφιστῶν λέγονται, ἀλλ' οἷα εἰκὸς καὶ ἐν λόγῳ μὴ συλλογιζομένῳ
εὐρίσκεισθαι· τὸ γὰρ βούλεσθαι λαβεῖν με τοὺς πολεμίους οὐκ ἔστιν
10 ὡς πρόβλημα. ὅτι δὲ ἔστιν ἀμφίβολον, δῆλον· σημαίνει γὰρ ὁ λόγος ἢ
τὸ ἐμὲ γενέσθαι τῶν πολεμίων ἐπικρατῆ ἢ τοὺς πολεμίους ἐμοῦ. τοιοῦτόν
ἔστι καὶ τὸ “γένοιτο καταβαλεῖν τὸν ὕν ἐμέ”· σημαίνει γὰρ ὁ λόγος
σφᾶς αὐτοὺς ἐλεῖν τε καὶ ἀναιρεθῆναι. ἢ δὲ ἀγωγὴ τοῦ ἐφεξῆς σοφίσματος
τοιαύτη· ἄρα δ γινώσκει τις, τοῦτο γινώσκει; γινώσκει δέ τις λίθον·
15 γινώσκει ἄρα ὁ λίθος. πάλιν ἄρ' οὖν ὄρᾳ δ ὄρᾳ τις; ναί· ὄρᾳ δέ τις
ξύλον· ὄρᾳ ἄρα τὸ ξύλον. σαφῆς καὶ ἀμφοτέρων ἡ λύσις· διττὸς γὰρ καὶ
ἐν ἀμφοτέροις ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ τούτοις ἔχει καὶ τὸ ἄρα σὺ φῆς
εἶναι δ σὺ | φῆς εἶναι; φῆς δ' εἶναι λίθον· σὺ ἄρα φῆς εἶναι f. 10^v
λίθος. ἔτι καὶ τὸ ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἔχει γὰρ καὶ τούτου
20 ἡ ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος οὕτω· φῆς δ σὺ φῆς; ναί· φῆς δὲ σιγᾶν·
σιγῶν ἄρα φῆς, ἢ καὶ τοῦμπαλιν φῆς σιγῶν. τὸ δὲ σόφισμα τὸ ἄρ' ἔστι
σιγῶντα λέγειν; οὕτως Εὐθύδημος ἠρώτα. ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὐδα-
μῶς· τί δ', ὅταν λίθους λέγῃς καὶ ξύλα καὶ σίδηρον, οὐ σιγῶντα λέγεις;
ναί· ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν. εἶτα πάλιν ἐπιχειρῶν εἰς τούναντίον
25 ἔλεγεν· ἄρ' ἔστι λέγοντα σιγᾶν; οὐδαμῶς· τί δέ, ὅταν σιγᾶς, οὐ πάντα
σιγᾶς; ναί· οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα σιγᾶς· ἔστιν ἄρα λέγοντα σιγᾶν.
ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὴ λέγειν ἐπὶ τοῦ μὴ λέγοντος δέδωκεν· ὁ δ' ἔλαβεν
ἐπὶ τὰ λεγόμενα.

p. 166*14 Εἰσὶ δὲ τρεῖς τρόποι τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν
30 ἀμφιβολίαν.

Εἶρηκε μὲν ἐκ τῶν δέκα καὶ τριῶν τρόπων, καθ' οὓς γίνονται οἱ παρα-
λογισμοί, μόνους τοὺς δύο, τὸν τε παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὸν παρὰ τὴν

3 διαλαβῶν I: καὶ λαβῶν a 6 ἔταξε] p. 165^b26 6. 7 τίθησι δὲ σαφῆ λίαν A
8 συλλογιζομένῳ A: —μένους I: —μένου a 11 ἐγκρατῆ A 12 γένοιτο—ἐμέ]
Nauck² fr. ἀδέσπ. 188 cf. Alex. in Top. 378,3 13 σφᾶς αὐτοῦς] ἢ ἐμὲ ἢ τὸν σὺν v
14 τις γινώσκει A 15 ὁ λίθος ἄρα γινώσκει A 19 λίθος a Arist.: λίθον I
19—22 ἔχει—λέγειν (ante οὕτω) a: 21. 22 τὸ δὲ—λέγειν KQR: om. I 22 Εὐθύδημος]
c. 26 p. 300 B. C memoriter citat 22. 23 οὐ A 23 λίθον—ξύλον A λέγεις a
24 ἐς a 25 σιγῶντα λέγειν; οὐ A δὲ AI: om. a πάντα aA Plat.: πάντως I
26 post σιγᾶς alterum add. πάνυ γε A 28 λεγόμενα K: λέγοντα aI 31 εἶρηκε μὲν
om. A 13. 32 καθ'—παραλογισμοί aI: διδάξας A 32 τὸν alt. om. A

ἀμφιβολίαν. πρὸ δὲ τοῦ καὶ τοὺς ἐξῆς ἐκθεῖναι, κατὰ ποίους καὶ πόσους
τρόπους ἢ τε ὁμωνυμία καὶ ἡ ἀμφιβολία γίνεται, διδάσκει, καὶ φησὶ τρεῖς
εἶναι καθ' οὓς γίνονται οἱ κατὰ ταύτας παραλογισμοί. καὶ εἰς μὲν ἔστιν,
ὅταν ὁ λόγος ἢ τὸ ὄνομα κυρίως σημαίνει πλείω· δ γίνεται καὶ ἐν
5 τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν παραλογισμοῖς.
καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὸ ὄνομα πλείω σημαίνει ὡς ἐπὶ τῶν
ὁμωνύμων, ὡς ἀετὸς καὶ κύων καὶ κόραξ καὶ κλεις· ἐπὶ δὲ τοῖς παρὰ τὴν
ἀμφιβολίαν, ὡς εἰρηκε, πλείω σημαίνει ὁ λόγος. ἐπεὶ γὰρ ὁ λόγος σύνθεσις
ἐστὶν ὀνομάτων (ῥητέον δὲ καὶ νῦν, ὡς πολλάκις εἴπομεν, ὀνόματα καὶ τὰ
10 ῥήματα), τὸ διττὸν ἢ ἐν τισὶ τούτων τῶν ὀνομάτων ἐστὶν ἢ ἐν αὐτῷ τῷ
λόγῳ· ἐν γὰρ τῷ δ ὄρᾱ τις, τοῦτο ὄρᾱ καὶ δ γινώσκει, τοῦτο γινώσκει
ἐν τῷ λόγῳ εὐρίσκεται τὸ διττὸν. δεύτερος δὲ τρόπος, καθ' ὃν πάλιν οἱ
παρὰ ἀμφοτέρα παραλογισμοὶ γίνονται, ὅταν εἰώθαμεν οὕτως ὀνομάζειν αὐτὰ
ἐκεῖνα τὰ ὀνομαζόμενα. εἰωθότων γὰρ ἡμῶν λέγειν σιγῶντα καὶ τὸν
15 σιγῶντα ἄνθρωπον καὶ τὰ σιγώμενα εὐρίσκει χώραν ὁ παραλογισμὸς καὶ
ἀπατᾷ τὸν ἀκούοντα· εἰ δὲ σιγῶντα μόνως ἐλέγομεν τὸν σιγῶντα ἄνθρω-
πων, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ σιγώμενα μόνως σιγώμενα ἐλέγομεν, οὐ μὴν ἐπι-
τίθεμεν τούτοις ποτὲ καὶ τὸ σιγῶντα, οὐκ ἂν ἐγίνετο ὁ παραλογισμὸς. οὐ
μόνον δὲ καὶ οὗτος ὁ τρόπος τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἀποτίκει παρα-
20 λογισμοὺς ἀλλὰ καὶ τοὺς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν. εἰώθαμεν γὰρ λέγειν κύνα
καὶ τὸν ἀστρῶν καὶ τὸν χερσαῖον· εἰ γοῦν μὴ τῷ αὐτῷ ὀνόματι τὸν
ἀστέρα καὶ τὸ χερσαῖον ζῷον καλεῖν εἰώθαμεν, οὐκ ἂν ποτε ἡμᾶς ἠπα-
τῆκε τὸ ὄνομα ἐφ' ἐνὶ μόνῳ κείμενον. τρίτον τρόπον φησὶ τῶν παρὰ
τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν σοφισμάτων, ὅταν αὐτὰ μὲν καθ' αὐτὰ τὰ
25 ὀνόματα ἀπλᾶ τυγχάνη, συντεθέντα δὲ διττὸν τινα ἐκφαίνωσι νοῦν. τὰ
τε γὰρ γράμματα κχωρισμένως τεθέντα οὐδὲν ἡμῖν διττὸν ἀποτίκτουσιν,
ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπίσταται· συμπλακέντα δὲ καὶ συνηνωμένως ἐκφωνη-
θέντα διττὰ ἀποκυύσκουσι τὰ νοήματα.

p. 166=23 Παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τὰ τοιαῦδε, οἷον τὸ δύνασθαι.

30 Διακόψας τὸν λόγον ὁ Ἀριστοτέλης καὶ καθ' ὅσους τρόπους ἐν τε
ὁμωνυμίᾳ καὶ ἀμφιβολίᾳ τὰ σοφίσματα γίνεται μεταξὺ παραθεῖς καὶ διαλαβῶν

1 δὲ om. A τοῦ aA: om. I τοὺς ἐξῆς ἐκθεῖναι aI: περὶ τῶν λοιπῶν διαλαβεῖν A
2 τρόπους om. A διδάσκει ante 1 κατὰ collocat A 3 καθ' — παραλογισμοί aI:
om. A 4 κυρίως σημαίνει πλείω AI: πλείω σημαίνει a 8 — σημαίνει (6)
om. a¹ καὶ in ras. A 5. 6 καὶ ἐν—ὁμωνυμίαν a²A: om. I
9 δὲ AI: om. a ὡς—εἴπομεν om. A πολλάκις] velut p. 13,7 9. 10 καὶ
τὰ ῥήματα ὀνόματα A 11 τις—ὄρᾱ om. a¹ 13 ἀμφοτέρα AI: ἀμφοτέρον
οἱ a 17 δὲ om. A 18 τὸ aA: τὸν I 21 τὸν alterum AI: om. a ante
τὸν tertium add. καὶ A 22 ἀστέρα AI: ἀστρῶν a τὸ aA: τὸν I
εἰώθαμεν scripserim, at cf. p. 31,14 27 συνηνωμένως a: συνωνύμως I 31 ὁμο-
νυμίας — ἀμφιβολίας a¹ περιθεῖς a

περὶ τούτων καὶ τρεῖς αὐτοὺς εἰπὼν εἶναι, νῦν ἀνάγει τὸν λόγον εἰς τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὸν τρίτον τρόπον τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων (ἔστι δὲ οὗτος ὁ παρὰ τὴν σύνθεσιν) ἐκτίθεται. ὀνομάζεται δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν, ὡς τῆς μὲν ἐννοίας τοῦ λεγομένου συνθέτως δυναμένης νοεῖσθαι
 5 καλῶς, παρὰ τὴν σύνθεσιν δὲ τιθεμένου τινὸς καὶ τὸν παραλογισμόν ἀπο-
 τίκτοντος. οἷον τί φημι; ἔστι συλλογισμὸς τοιοῦτος· ὁ καθήμενος δύναται
 βαδίζειν· ὁ Σωκράτης κáθηται· ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει· ἀλλὰ μὴν καὶ
 κáθηται· βαδίζει ἄρα καὶ οὐ βαδίζει. γέγονεν οὗτος δὲ παραλογισμὸς παρὰ
 τὴν σύνθεσιν· ἔδει γὰρ συντεθῆναι καὶ τὸ 'δύναται'. τούτου γὰρ προστε-
 10 θέντος καὶ τοιοῦτου τοῦ συμπεράσματος ἐξενηγεμένου 'ὁ Σωκράτης | ἄρα f. II
 δύναται βαδίζειν' οὐδὲν ἂν συνήγετο ἄτοπον. νῦν δὲ παρὰ τὸ μὴ συντε-
 θῆναι καὶ τὸ 'δύναται' τὸν παραλογισμόν ἔχει ὁ ἔλεγχος. τοιοῦτος μὲν καὶ
 ὁ τρόπος οὗτος. ἴδωμεν δὲ καὶ τὰ τοῦ φιλοσόφου ῥητά· παρὰ δὲ
 τὴν σύνθεσιν τὰ τοιαῦτα, οἷον τὸ δύνασθαι καθήμενον βαδίζειν
 15 καὶ μὴ γράφοντα γράφειν. τοῦτο οὐ συμπεράσμα' ἐστὶν ἄτοπὸν τι
 συνάγον, ἀλλ' ἢ πρότασις ἐστὶν ἢ ἀληθὴς ἢ προσληφθεῖσα· καὶ εἰ ἀληθὴς
 ἢ 'ὁ Σωκράτης κáθηται', ἐὰν μὴ παρὰ τὴν σύνθεσιν γένηται, ἐξενεχθεῖ ἂν
 τὸ ἀληθὲς συμπεράσμα τὸ 'ὁ Σωκράτης δύναται βαδίζειν'. ὁμοίον τούτῳ
 καὶ τὸ μὴ γράφοντα γράφειν· ἔλλειπτικὸν γὰρ ἐστὶ καὶ συνεφέλικον τὸ
 20 δύνασθαι. δεικτικὰ δὲ εἰσι τοῦ ὅτι οἱ σοφισζόμενοι τοιαύτας μὲν τὰς προ-
 τάσεις λαμβάνοντες, εἶτα παρὰ τὴν σύνθεσιν ποιοῦντες ἀποτελοῦσι τὸν
 σοφισμόν. ἀλλὰ γὰρ πρότερον ἐκάστου τῶν σοφισμάτων τὴν ἀγωγὴν
 εἴπωμεν, καὶ τότε καὶ τὸ τῆς λέξεως διασαφήσωμεν ἀσαφές. εἰσὶ δὲ
 τοιαῦτα· οὐχὶ ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν; ναί· οὐχὶ ὁ Σωκράτης
 25 κáθηται; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει· ἀλλὰ μὴν καὶ κáθηται· ὁ Σω-
 κράτης ἄρα βαδίζει καὶ οὐ βαδίζει. πάλιν ἄρα γε ὁ μὴ γράφων δύναται
 γράφειν; ναί· ὁ δὲ Πλάτων οὐ γράφει· ὁ Πλάτων ἄρα γράφει. πάλιν
 ἄρα γε ὁ ἐπιστάμενος γράμματα δύναται μανθάνειν νῦν γράμματα; τί δέ,
 ὁ Σωκράτης νῦν ὑπώπτων οὐχὶ ἐπίσταται γράμματα; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα
 30 μανθάνει νῦν γράμματα· ἀλλὰ καὶ οὐ μανθάνει· κοιμᾶται γάρ. πάλιν
 ἐρωτᾷ· ὁ ἐν μόνον δυνάμενος φέρειν δύναται καὶ πολλὰ φέρειν;
 ναί· ἀλλὰ μὴν ὁ Ἀλκιβιάδης ἐν μόνον φέρει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα πολλὰ
 φέρει· ἀλλὰ μὴν καὶ οὐ πολλὰ· ἐν γὰρ φέρει. ἔστι δὲ καὶ οὕτως ἐρωτῆσαι·
 οὐχὶ ὁ πολλὰ δυνάμενος φέρειν καὶ ἐν δύναται φέρειν; ναί· ὁ Ἀλκιβιάδης
 35 πολλὰ φέρει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα ἐν φέρει. αἶ μὲν οὖν ἀγωγαὶ τῶν σοφισ-
 μάτων, ἅπερ εἰς παράδειγμα τίθησι τοῦ παρὰ τὴν σύνθεσιν παραλογισμοῦ,

9 et 11. 12 συντεθεῖναι a 9 et 12 δύναται AI: δυνατόν a 9. 10 συντεθέντος A
 13 ῥητά I: ῥήματα a 16 si scripsi: ἢ aI 23 εἴπωμεν scripsi: εἴπομεν aI δια-
 σαφήσωμεν a: διασαφήσομεν I 25. 26 ἀλλὰ—ἄρα βαδίζει a: om. I 27 ναί
 om. A ante πάλιν add. καὶ A 31 ἐρωτῶσιν (ἐρωτῶ σε K) ἄρα γε ὁ KQR
 33 ἀλλὰ μὴν—ἐν φέρει (35) om. a' ἐν γὰρ AI: ἐν γὰρ μόνον a' 34 δύνα-
 σθαι (post ἐν) a² 35 αἶ μὲν—τινες (p. 30, 1) aI: τοιαῦτα οὖν αἶ τῶν σοφισμάτων
 ἀγωγαί, ἅπερ—παραλογισμοῦ A οὖν KQR: om. aI 36 παραδείγματα A, Ipr.

τοιαῦταί τινες. τὸ δὲ οὐ γὰρ ταῦτόν σημαίνει, ἂν διελὼν τις εἴπη
καὶ συνθεῖς τοιοῦτόν ἐστιν· ὅταν τὸ δύνασθαι βαδίζειν διέλη τις καὶ
ποτὲ μὲν κατηγορήσῃ μόνον τὸ βαδίζειν ποτὲ δὲ τὸ δύνασθαι βαδίζειν κατὰ
τοῦ Σωκράτους, οὐ ταῦτόν σημαίνει· οὐ γὰρ ἐστὶ ταῦτόν τὸ 'ὁ Σωκράτης
5 βαδίζει' τῷ 'ὁ Σωκράτης δύναται βαδίζειν'. ὥστε παρὰ τὴν σύνθεσιν
γίνεται τὸ σόφισμα· ἔδει γὰρ συνθέντα καὶ συνάφαντα τὸ δύνασθαι καὶ τὸ
βαδίζειν κατὰ τοῦ Σωκράτους εἰπεῖν ἀλλ' οὐχὶ τὸ βαδίζειν μόνον. κολο-
βῶς οὖν καὶ οἶον εἰπεῖν ἠκρωτηριασμένως τῆς συνθέσεως γεγονουίας καλῶς
εἴρηται παρὰ τὴν σύνθεσιν εἶναι τὸ σόφισμα. σημειωτέον δὲ ὅτι σύνθεσιν
10 λέγει ὁ Ἀριστοτέλης καὶ τὸ χωρὶς τοῦ δυνατοῦ τὸ βαδίζειν κατηγορεῖσθαι.
εἰπὼν οὖν ὅτι οὐ ταῦτόν σημαίνει, ἂν τὸ βαδίζειν χωρὶς τοῦ δύνασθαι
κατὰ τοῦ καθημένου κατηγορήσῃ, ὅπερ διὰ τοῦ ἂν διελὼν τις εἴπη
ἐσήμανε, καὶ ὅταν αὐθις τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δύνασθαι (διὰ τοῦ καὶ
* συνθεῖς, ὡς δυνατὸν τὸν καθήμενον), τοῦ μὲν ἐνὸς τρόπου, καθ' ἃν
15 τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δύνασθαι κατηγοροῦμεν, παράδειγμα τέθεικε τὸ ὡς
δυνατὸν τὸν καθήμενον βαδίζειν καὶ τὸν μὴ γράφοντα γράφειν,
ἐν ᾧ καὶ αὐτῷ προσυπακούειν δεῖ τὸ 'δυνατόν', ἵνα ἢ καὶ δυνατὸν τὸν μὴ
γράφοντα γράφειν'. τοῦ δὲ λοιποῦ τρόπου, καθ' ἃν συντίθεμεν τῷ
καθημένῳ τὸ βαδίζειν χωρὶς τοῦ δυνατοῦ, μητυτικὸν ἐπήγαγε τὸ καὶ τοῦθ'
20 ὡσαύτως, ὅταν συνθῇ τὸν μὴ γράφοντα γράφειν. ταῦτα θεῖς τῶν
δύο τρόπων, τοῦ τε ἔχοντος τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δυνατοῦ κατηγορούμενον καὶ
τοῦ μὴ τὸ δυνατὸν ἔχοντος, σαφηνίζων τίνας ἐστὶν ἐκάτερος δηλωτικὸς, ἐπή-
γαγε λέγων σημαίνει γὰρ ὡς ἔχει δύναμιν τοῦ μὴ γράφων γράφειν
καὶ τὰ ἐξῆς. ἐστὶ δὲ ὃ λέγει δυνάμει τοιοῦτον. ὃ μὲν γὰρ τὸ βαδίζειν
25 μετὰ τοῦ δυνατοῦ κατηγορῶν κατὰ τοῦ καθημένου καὶ λέγων ὡς ὁ καθή-
μενος δύναται βαδίζειν σημαίνει ὅτι ὁ καθήμενος οὐ βαδίζει, οὐδὲ ὁ μὴ
γράφων γράφει, δύναται δὲ μετὰ ταῦτα βαδίσαι καὶ γράψαι· ὅπερ ἐστὶν
ἀληθές. ἐὰν δὲ μὴ τῷ βαδίζειν ἢ τῷ γράφειν συνθῇ ὅτι (ἔχει) δύναμιν
καὶ ἀμφοτέρα κατὰ τοῦ καθημένου καὶ μὴ γράφοντος κατηγορήσῃ, ἀλλὰ f. 11'
30 τὸ βαδίζειν μόνον καὶ τὸ γράφειν, οὗτος οὐ λέγει ὅτι δύναμιν ἔχει ὁ μὴ
γράφων νῦν ἢ ὁ καθήμενος ὕστερον γράψαι ἢ βαδίσαι, ἀλλ' ὅτι νῦν, ὅτε
οὐ γράφει, δύναμιν ἔχει τοῦ γράφειν, τουτέστι νῦν, ὅτε οὐ γράφει, γράφει·
τὸ γὰρ ἔχει δύναμιν, ὅτε οὐ γράφει, τοῦ γράφειν ὡς ἴσον εἴληπται
τῷ 'δύναμιν ἔχει ἅμα τε καὶ κατὰ ταῦτόν καὶ γράφειν καὶ οὐ γράφειν',
35 ὅπερ ἀδύνατον· ἐν ἄλλῳ μὲν γὰρ χρόνῳ γράφειν καὶ ἐν ἄλλῳ μὴ γράφειν

3 κατηγορήσῃ AI: κατηγορήσει a δύνασθαι a: δύναται AI 3. 4 κατὰ τοῦ σωκρά-
τους om. A 8 εἰπεῖν om. a' 16 τὸν prius a I (T i f, corr. c): τὸ omisso seq.
τὸν Arist. γράφοντα a Arist.: γράφειν I 17 ἐν ᾧ—βαδίζειν (19) om. a' αὐτῷ a':
αὐτὸ I 20 τὸν a I (T c u f): τὸ Arist. 22 δηλωτικὸν I pr. 23 δύναμιν
a Arist.: δυνάμει I γράφων a Arist.: γράφειν I 24 ὃ λέγει a²I: ὃ λόγος a'
27 δὲ KQR: om. aI 28 συνθῇ a Arist.: συνθήσει I ἔχει v Arist.: om. aI
29 ἀμφοτέρον a κατηγορήσῃ KQR: κατηγορήσει I: κατηγορῇ a 33 post γράφει
add. δύναμιν ἔχει a 34 ἔχει Kv: ἔχειν aI τε καὶ KQR: τὸ I: καὶ a 35 γὰρ
om. a γράφει utrobique a

δυνατόν, ὁμοίως καὶ βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν. τὸ δὲ μανθάνειν νῦν γράμματα, εἶπερ ἐμάνθανεν ἃ ἐπίσταται ἀπολύτως εἴρηκε καὶ καθ' αὐτό· ἔστι δὲ παράδειγμα τοῦ συνάγοντος σοφίσματος τὸν κοιμώμενον μανθάνειν νῦν γράμματα.

5 p. 166*33 Παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν ὅτι τὰ πέντε ἔστι δύο καὶ τρία καὶ περισσὰ καὶ ἄρτια.

Καὶ τὸν τέταρτον τρόπον τῶν παρὰ τὴν λέξιν φαινομένων ἐλέγχων (ἔστι δὲ οὗτος ὁ παρὰ τὴν διαίρεσιν) ἐκτιθεὶς οὐ διὰ σοφισμάτων ἡμῶν αὐτὸν οἶός ἐστι παρίστησιν, ἀλλὰ καὶ διὰ παραδειγμάτων τινῶν, ἃ οὐκ
10 εἰσὶ σοφίσματα παραλογιστικά ἀλλ' ἀπλῶς οὕτως ἐν πεζῷ λόγῳ κείμενα. τίνα δὲ εἰσι ταῦτα, παρακατιόντες ἐροῦμεν. παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν οὗτος ὀνομάζεται, διότι ἄτινα τῷ λεγομένῳ πρόσεισι δυνάμει, ταῦτα διαιρῶν ὁ σοφιστὴς καὶ ἰδίᾳ τιθεὶς συνάγει ἐνεργεῖα ταῦτα προσεῖναι τῷ περὶ οὗ συλλογίζεται· τοῦτο δ' ἂν οὐ συνήχθη, εἰ μὴ ἢ διαίρεσις γέγονεν. οἶον
15 τί φημι; τὸν πέντε ἀριθμὸν δυνάμει ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον ὁ σοφιστὴς διαιρῶν μὴ ἄρτιον ὄντα καὶ ἄρτιον ἀποδείκνυσι καὶ μὴ ἄρτιον, οὕτως ἐν πρώτῳ σχήματι τὴν ἀγωγὴν ποιούμενος τοῦ σοφίσματος· οὐχὶ ὁ πέντε εἰς δύο καὶ τρία διαιρεῖται; ναί· τί δέ, ὁ τρία καὶ ὁ δύο οὐ περιττὸς καὶ ἄρτιος; ὁ πέντε ἄρα περιττὸς καὶ ἄρτιός ἐστι. παρὰ τὴν
20 διαίρεσιν τὸ σοφίσμα· τὰ γὰρ μέρη ἐν τῷ ὄλῳ δυνάμει εἰσὶν· ἐν γὰρ τῷ πέντε ὁ τρία καὶ ὁ δύο δυνάμει εἰσὶ. τὸ δὲ δυνάμει τι ὄν οὐκ ἔστιν ἐκεῖνο δὲ δύναται γενέσθαι· οἶον τὸ δένδρον τὸ ἐστηκὸς δυνάμει πλοῖον ὄν οὐκ ἔστι πλοῖον· ἀλλὰ καὶ ὁ ἀσχημάτιστος χαλκὸς δυνάμει ὦν ἀνδριάς οὐκ ἔστιν ἀνδριάς. τὸν μὲν οὖν τὰ πέντε συνάγοντα παραλογισμὸν καὶ
25 ἄρτια εἶναι καὶ περισσὰ πάνυ σαφῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐξέθετο. τὸν δὲ τὰ μείζονα ἴσα τοῖς ἐλάττοσι συνάγοντα πάνυ βραχέως καὶ διὰ τοῦτο ἀσαφῶς ἀπαγγέλλειν δοκεῖ. δεῖ δὲ προσυπακούειν ἐν τῷ καὶ τὸ μείζον ἴσον τὸ 'τῷ ἐλάττονι', ἵνα ἢ τὸ πλῆρες τῆς λέξεως τοιοῦτον. ἢ δ' ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος οὕτως ἠρωτᾶτο· οὐχὶ ὁ ὀκτώ εἰς βξ καὶ δύο διαιρεῖται; ναί· τί
30 δέ, οὐχὶ εἰς τρία καὶ πέντε; ναί· ὁ ὀκτὼ ἄρα εἰς βξ καὶ δύο καὶ τρία καὶ πέντε διαιρεῖται· τὰ δὲ βξ καὶ δύο καὶ πέντε καὶ τρία ἰς' ἐστίν· ὁ ὀκτὼ ἄρα εἰς ἰς' διαιρεῖται· ἴσος ἄρα ὁ ἰς' τῷ ὀκτῷ, ὁ μείζων τῷ ἐλάττονι. παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν καὶ τοῦτο τὸ σοφίσμα· δυνάμει γὰρ ἐν τῷ ὀκτῷ ταῦτα. τὸ δὲ τοσοῦτον γὰρ τὸ μείζον καὶ ἔτι πρὸς οὕτως

I μανθάνειν aI (B u i, pr. A): μανθάνει Arist. 2 ἐπίστατο a 8 ante aut post ἡμῶν excidisse μόνον suspicor 9 αὐτῶν a 10 εἰσὶ AI: ἐστὶ a ὄντως I pr. 11 δὲ prius I: om. a 12 ὅτι A 17 οὐτοσί a 18 ναί. τί δέ I: τί a: om. A 18. 19 τὰ δύο καὶ τὰ τρία περιττὰ καὶ ἄρτια εἰσὶν A 18 ὁ tertium KR: om. aI cf. vs. 21 19—21 παρὰ—εἰσὶ om. A 21 δὲ aI: γὰρ A ante οὐκ add. ἐνεργεῖα A 22 post ἐστηκός add. ἐν τῷ ὄρει A 23 post πλοῖον add. καὶ ἐνεργεῖα A ἀλλὰ om. A 24 post ἀνδριάς add. ἐνεργεῖα A 27 ἀπαγγέλλειν (sic) I καὶ I: om. a 30 δέ I: om. a 34 τὸ μείζον aAI (BT): om. Arist.

ἐπῆκται, ὡσεὶ ἔλεγεν ὁ ἰς', τουτέστι τὸ μείζον, τοσοῦτος ἐστὶν ὅσος ὁ
 ὀκτὼ καὶ ἔτι πρὸς. αἰνιζάμενος δὲ τὸν παρὰ τὴν διαίρεσιν παραλογισμὸν
 δι' ὧν ἐπήνεγκε σοφισμάτων, ἐπάγει καὶ παραδείγματα δεικνύοντα τὸν αὐτὸν
 λόγον διηρημένον καὶ συγχείμενον μὴ ταῦτὸν σημαίνειν· τὸ γὰρ ἐγὼ σε
 5 ἔθηκα δοῦλον αὐτὸ λεγόμενον καθ' αὐτὸ καὶ αὖ πάλιν τὸ ἐγὼ σε
 ἔθηκα ἐλεύθερον οὐ ταῦτὸν σημαίνουσι, καὶ ὅταν ἀμφοτέρω συντεθέντα
 λόγον ἀπαρτίσωσι τὸν λέγοντα ἐγὼ σε ἔθηκα δοῦλον ὄντα ἐλεύθερον.
 ὁμοιον τούτῳ καὶ τὸ ἐφεξῆς τούτου κείμενον· οὐ γὰρ ὡς σοφισμα τέθειται,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ὥσπερ παράδειγμα εἰληπται τοῦ μὴ ταῦτὸν σημαίνειν τὸν
 10 λόγον τοῖς μέρεσιν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἑκατὸν
 λίπε δῖος Ἀχιλλεύς· ἄλλο γὰρ δηλοῖ διαιρουμένων τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ
 τῶν πενήκοντα καὶ ἄλλο συντιθεμένων· εἰ μὲν γὰρ ὑποστίζομεν εἰς f. 12^r
 τὸ πενήκοντα λέγοντες ὅτι πενήκοντα ἑκατὸν ἀνδρῶν, σημαίνει ὅτι ὁ
 δῖος Ἀχιλλεύς ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν κατέλιπε πενήκοντα· εἰ δὲ εἰς
 15 τὸ ἑκατὸν, ἕτερον πάλιν δηλοῦται, ὅτι ἀπὸ τῶν πενήκοντα ἀνδρῶν κατέ-
 λιπεν ἑκατὸν.

p. 166^b1 Παρὰ δὲ τὴν προσφθίαν ἐν μὲν τοῖς ἄνευ γραφῆς δια-
 λεκτικοῖς οὐ βραδῖον ποιῆσαι λόγον.

Πέμπτος τρόπος τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων ὁ παρὰ τὴν προσφθ-
 20 θίαν ἐστίν, ὅστις ἐν μὲν τοῖς διαλεκτικοῖς λόγοις τοῖς μὴ γεγραμμένοις
 ἀλλὰ λεγομένοις οὐ βραδίως γίνεται, ἐν δὲ τοῖς γεγραμμένοις δύναται
 γενέσθαι. ὀνομάζεται δὲ παρὰ τὴν προσφθίαν, ὅτι ὁ τόνος, πρὸς ὃν
 ἄδωμεν καὶ τοὺς λόγους ποιούμεθα, ποιεῖ τὸν παραλογισμὸν, νῦν μὲν οὕτως
 ἄλλοτε δ' ἄλλως ἢ καὶ ἀλλαχοῦ τιθέμενος. οἶον τί φημι; ἐν μὲν ὀμιλίᾳ
 25 καὶ διαλέξει οὐκ ἀπατήσῃ ποτὲ ὁ λέγων "ἔταιρα χρυσία εἰ φοροίη, δημο-
 σία ἔστω". εἰληπται γὰρ ὁ λέγων παροξυτόνως τὸν λόγον ἐξενεγκῶν ἢ
 τυχὸν καὶ προπαροξυτόνως, καὶ οὐκ ἂν σοφισαίτο ποτε τὸν ἠχροαμένον
 νῦν μὲν παροξυτόνως λέγων νῦν δὲ εἰς προπαροξύτονα μεταλαμβάνων·
 ἄπαξ γὰρ εἰρηκῶς ἐσήμανε τὸ ἑαυτοῦ βούλημα. εἰ δὲ ἐν γραφῇ εἴη
 30 κείμενον τὸ δημοσία οὐδένα τόνον ἔχον, τότε δῆτα καὶ τὸν παραλογισμὸν
 (ἂν) ἀποτέχοι. εἶρηκε δὲ τὸ οὐ βραδίως γίνεσθαι λόγον ἐν τοῖς ἄνευ
 γραφῆς, διότι ἔστιν ὅτι καὶ ἐν αὐτοῖς οὗτος ἀποτελεῖται, ὥσπερ ὅταν
 τις εἴπη· ἀρ' ἔστι τὸ οὐ καταλύεις οἰκία; ναί· τὸ δὲ 'οὐ καταλύεις' τοῦ

2 δὲ I: γὰρ a 3 παράδειγμα δεικνύοντος a¹ 4 σημαίνει a¹ 13 ὁ I: om. a
 21 post γεγραμμένοις add. διαλεκτικοῖς λόγοις καὶ τοῖς δημοσίοις ποιήμασι a 22 παρὰ
 δὲ τ. πρ. ὀνομάζονται οἱ παραλογισμοί, διότι ὁ τόνος ἢ τὸ πνεῦμα πρὸς A 23 ποιού-
 μεν A 24 ἢ om. A 25 εἰ φοροίη χρυσία A 26—29 εἰληπται—βού-
 λημα aI: εἴτε παροξυτόνως ἐξενεγκῶν τὸν λόγον, ὡς εἴπομεν, εἴτε προπαροξυτόνως A
 28 προπαροξύτονον fort. recte v 31 ἂν ἀποτέχοι scripsi: ἀποτέχη a²A1: ἀπέκη a¹
 τὸ om. A 32. 33 ὥσπερ—εἴπη aI: γίνονται δὲ παράλογοι παρὰ τὴν προσφθίαν καὶ
 ἀγράφως οὕτως A 33 τὸ prius om. A post ναί add. τὸ δὲ οὐ καταλύεις ἀντὶ
 τοῦ ὅπου κατασκηνοῖς νοητέον A ante τοῦ add. οὐ A

‘καταλύεις’ ἀπόφασις; ναί· ἡ οἰκία ἄρα ἀπόφασις. παρὰ τὴν προσφθίαν τὸ σόφισμα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ προτάσει τοῦ ‘οὐ καταλύεις’ περισπωμένως δοθέντος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ οὐχ οὕτως ληφθέντος. πάλιν· ἄρ’ ἔστηκεν ὄρος; τί δέ, τὸ ζῶον λογικὸν ἐπιστήμης δεκτικὸν οὐχ ὄρος; ἔστηκεν ἄρα τὸ ζῶον λογικὸν ἐπιστήμης δεκτικόν. παρὰ τὴν προσφθίαν καὶ τοῦτο. παράδειγμα δὲ ἐπιφέρει τοῦ παρὰ τὴν προσφθίαν, ὅπερ ἐν ποιήμασιν ἔφη μάλιστα γίνεσθαι παρὰ τοῦ ‘Ὀμήρου. κεῖται δὲ ἐν τῷ ψ’ τῆς Ἰλιάδος, ἔνθα καὶ ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ὁ ἱππικὸς ἀγὼν ἐτετέλεστο· πεποιήται δὲ τῷ ποιητῇ ὁ Νέστωρ τῷ παιδί Ἀντιλόχῳ τὰ περὶ τῆς ἱππικῆς ὑποτιθέμενος καὶ περὶ τοῦ τόπου διαλεγόμενος ἔνθα ἔμελλεν ἀγωνίζεσθαι μετὰ τῶν λοιπῶν ἡνιόχων. μετὰ δὲ τῶν ἄλλων φησὶ καὶ τὰ περὶ τῆς νύσσης οὕτως ἔχοντα·

σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ’ ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
ἔσθηκε ξύλον αὔον, ὅσον τ’ ὄργυι’, ὑπὲρ αἴψης,
ἡ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
λαῖα δὲ τοῦ ἐκότερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
ἐν ξυνοχησιν ὁδοῦ, λειῶς δ’ ἰππόδρομος ἀμφίς.

Τινὲς οὖν ἐκάκιζον τὸν Ὀμηρον περισπωμένως τὸ οὐ ἀναγινώσκοντες καὶ λέγοντες ἄτοκόν τι αὐτὸν εἰρηκέναι διὰ τούτου, ὡς λέγοντα δῆθεν ὅτι τοῦ ξύλου ἐκείνου τοῦ ἐξανέχοντος, ὃ δρύϊνον ἢ πεύκινον ὀνομάζει, τί μὲν κατασῆπεται, τί δὲ οὐ κατασῆπεται· εἰ γὰρ μὴ καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν ἐναργῶς, τὸ ‘τί δὲ οὐ κατασῆπεται’ λέγουσιν ἄντικρυς δηλοῦσθαι διὰ τοῦ εἰρημένου τοῦ “οὐ τὸ μὲν καταπύθεται”, ὡς τινὸς μὲν ἐκ τῆς πεύκης τοῦ δένδρου σηπομένου τοῖς ὄμβρίοις ὕδασι τινὸς δὲ μὴ σηπομένου. τινὲς μὲν οὖν ἐκάκιζον τὸν Ὀμηρον, ὡς εἶπον, ἀτόπως τότε εἰρηκότα. ἐπιδιορθοῦται δὲ τούτους [ἐν τῷ Περὶ ποιητικῆς], ὡς αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ῥητορικῇ φησιν, Ἰππίας ὁ Θάσιος μὴ περισπωμένως ἀναγινώσκων τὸ οὐ ἀλλ’ ἀποφατικῶς, ὅπερ αὐτὸς ὀξύτερον εἶρηκεν, ἵνα ἡ τὸ λεγόμενον ὡς ἡ πεύκη τὸ δένδρον οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ. λέγει δὲ Θεόφρα-

4 ὄρος a: ὄρος I 7 τοῦ ὀμήρου I: τῷ ὀμήρῳ a ἐν τῷ ψ’ τῆς Ἰλιάδος] v. 326—330
8 τῷ prius om. a¹ πατρόκλιπ a: πρόκλιπ I δὲ aI: γὰρ A 9—11 ἀντιλόχῳ μέλ-
λοντι μετὰ τ. λ. ἡ. ἀγωνίασθαι διατιθέμενος τὰ π. τ. ι. καὶ τοῦ τ. δ. ε. ε. ἀγωνίασθαι A

9 ὑποτιθέμενος I: ὑποθέμενος a 14 ὄργυ’ A ὑπὲρ in ras. A¹ 16 ἐριμέδα I

δύω A λευκῶ A: λευκοὶ aI 17 ἰππύ I 18 ante τινὲς add. φησὶ γὰρ τῷ ἀντιλόχῳ ὁ νέστωρ· ὡς ἔνθα ἴδης ξύλον ἐκ πεύκης ἰστάμενον, τούτου πλησίον γενόμενος, πρὸς τὴν νύσσαν τοὺς ἱππους ἔθυε A τινὲς μὲν οὖν τὸν δ. κακίζουσι A 19 τούτου AI: τοῦτο a
23 post καταπύθεται add. ὄμβρῳ a 23. 24 τοῦ δένδρου τῆς πεύκης a 24 ὄμβροισι a¹
25 εἰρηθέντα a¹ 26 ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς, emendationem scilicet sequentis ἐν τῇ Ῥητορικῇ falso loco insertam, delevit Vahlen Poet.³ p. 69 27 ἐν τῇ Ῥητορικῇ] imppo ἐν τῷ Περὶ ποιητικῆς c. 25 p. 1461*22 28 ὀξύτῳως a 29 καταπύθεται I
29 post δὲ add. καὶ v Θεόφραστος] Hist. plant. V 4,3 hoc de quercu dicit, cf. Brandis Von den griech. Auslegern des Organons (Abhandl. d. k. Ak. d. Wiss. Berlin 1833) p. 299

στος τὸ φυτόν τῆς πεύκης ὑμβρίοις ὕδασι καὶ πηγαίοις μὴ σήκεσθαι, θαλαττίοις δὲ μάλιστα. ἀλλὰ τοιοῦτον μὲν | τὸ ἐν παράδειγμα. τὸ δὲ f. 12^v ἔτερον τὸ ἐπαγόμενον τὸ περὶ τὸ ἐνούπνιον τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὃ φησι τὸν Δία εἶπεν, τὸ δίδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρέσθαι, οὐδαμοῦ κεῖται ἐν τῇ
5 Ἰλιάδι· τὰ μὲν γὰρ περὶ τοῦ ὄνειρου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βῆτᾶ ἐστίν, οὐδ' ὄλως δ' εὐρήσει τις τοῦτο πρὸς ἔπος ἐκεῖ κείμενον. καὶ ἔοικε τὸν μὲν νοῦν ἐκεῖθεν λαβεῖν, αὐτὸς δὲ πλάσασθαι τὸ τοῦ στίχου τεμάχιον τὰ ἔπη τὰδε μεταβαλὼν·

θωρηξάι ἐ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
10 πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρουάγυιαν.
Τοιαῦτα μὲν τὰ ῥητά. αὐτὸς δὲ καὶ οἰκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι τοῦ παρὰ προσφθίαν παράδειγμα ὡς ἐκ τοῦ Ὀμήρου τοῦτο ἐπήγαγε. φασὶν οὖν τινες ὅτι εἰς τὸ δὲ οἱ ἐστὶν ὁ παραλογισμὸς καὶ ἡ ἀμαρτία τοῦ Ὀμήρου· ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὕτως ἔγραψε, δίδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρέσθαι,
15 τουτέστι φησὶν ὁ Ζεὺς τῷ ὄνειρῳ ὡς ἀπελθὼν ἀπάγγειλον τῷ Ἀγαμέμνονι ὡς οἱ θεοὶ πάντες ἐψηφίσαντο τὸ σοὶ τὴν νίκην δίδόναι. εἰσὶν οὖν τὰ ῥήματα τοῦ Διὸς πρὸς τὸν ὄνειρον ὅτι βὰς ταῦτα εἶπε τῷ Ἀγαμέμνονι, ὅτι δίδομεν αὐτῷ πάντες οἱ θεοὶ τὴν νίκην. φασὶν οὖν οἱ ταῦτα λέγοντες ὡς ἐνταῦθα ἀμαρτάνει ὁ ποιητὴς εἰσάγων τὸν Δία λέγοντα ταῦτα τῷ
20 ὄνειρῳ καὶ τρόπον τινὰ ψευδόμενον, ὅπερ οὐκ ἔστι θεοῦ. οἱ γοῦν ἐπιδορθούμενοι τοῦτόν φασιν ὡς οὐ τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Ζεὺς ἔλεγε τὸ εὐχος δοθῆναι ἀλλὰ τῷ ὄνειρῳ κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος· ἀναγινώσκουσι δὲ οὕτως, δίδομεν δὲ οἱ ἀντὶ τοῦ 'σοί', τῷ ὄνειρῳ. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ψεῦδος· ὁ γὰρ αὐτὸς νοῦς ἐστίν, κἂν ὁ τόνος ἀναβιβασθεῖη, κἂν περισπασθεῖη ἢ
25 ἀντανουμία ἢ 'οἱ'. ποῦ γοῦν ἐστὶν ἡ ἀμαρτία; ἢ οὐκ εἰς τὸ δὲ οἱ ἀλλ' εἰς τὸ δίδομεν· ἐπειδὴ γὰρ ἴδιόν ἐστι τῆς Δωρικῆς διαλέκτου τὸ ἀντὶ τοῦ δίδόναι λέγειν δίδόμεναι καὶ ἀντὶ τοῦ εἶναι τὸ ἔμμεναι, τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ ἀποκόπτειν πολλακίς τὸ αἰ τῆς ἀπαρεμφάτου ἐργλίσεως, τοῦτο καὶ

1 τὰ φυτὰ b 3 ἔτερον τὸ om. A ἐπαγόμενον a²A: ἐπόμενον a¹I τὸ alterum om. A
4 τὸ om. A οὐδαμῶς A 6 post ἔοικεν add. ὁ ἀριστοτέλης A 7 αὐτὸς A: αὐτὸ I:
αὐτὸν a 9 ante θωρηξάι add. versus proximos: βάσ' ἔθι—ἐπιτέλλω (B 8—10) A
10 ἔλοι A post εὐρουάγυιαν add. ex Homero τρώων A 11 post ῥητά add. τοῦ
Ὀμήρου A καὶ om. A ποιῆσαι post παράδειγμα (12) collocat A 12 post ἐπήγαγε
add. τὸ δίδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρέσθαι A 13 φασὶ γοῦν A 14 ἐκεῖνος A: ἐκεῖνο aI
ἔγραψεν A post ἀρέσθαι add. ἤγουν αὐτῷ τῷ ἀγαμέμνονι A 15 φησὶν post
ὄνειρῳ collocat A 16—19 ἐψηφίσαντο πάντες αὐτῷ τὴν νίκην δοθῆναι. λέγουσι γοῦν ὡς
ἀμαρτάνει ἐνταῦθα A 16 τὸ fort. delendum 18 δίδομεν a¹: διδάμεν a²I οἱ alt. I:
om. a 19 Δία λέγοντα scripsi cf. p. 35, 5. 6: διαλεγόμενον aAI 20 θυμοῦ a¹
γοῦν aI: δὲ A 22 ἀναγινώσκουσι δὲ οὕτως aI: διὸ καὶ ἔλεγον ὅτι οὕτως δεῖ ἀναγινώσκει-
σθαι A 23 οἱ a ἀντὶ τοῦ aI: ἤγουν A 23. 24 ἔστι δὲ—ἐστὶ aI: εὐχος ἀρέσθαι·
οὐ γὰρ τῷ ἀγαμέμνονι ὡς εἴρηται ὁ Ζεὺς ἔλεγε τὸ εὐχος δοθῆναι· ἀλλὰ τῷ ὄνειρῳ κατὰ τοῦ
ἀγαμέμνονος· καὶ οὕτως A 25 οἱ (post ἢ) a post οἱ add. πάλιν ἀπατεῶν ὁ Ζεὺς
φαίνεται· ὡς δύναμιν διδοῦς τῷ ὄνειρῳ ἀπατῆσαι τὸν ἀγαμέμνονα A ἀμαρτία aA: ἀντω-
νουμία I 26 post δίδομεν add. καὶ ἐστὶν ἡ λύσις τούτου τοιαύτη A 27 τὸ AI: om. a
post δὲ add. διαλέκτου ἐστὶ A 28 καὶ τὸ aA: τὸ καὶ I αἰ AI: om. a

ἐνταῦθα εὐρίσκαται. εἰ γοῦν τὸ δίδομεν δέ οἱ εὐχος ἀρέσθαι ἀναγνῶ-
 τις τὸν τόνον θεις εἰς τὸ δι, τὸν Δία ποιεῖ ψευδόμενον ὡς ὑπισχνού-
 μενον διδόναι τὴν νίκην καὶ μὴ εἰς ἔργον ἐξάγοντα τὴν ὑπόσχεσιν. εἰ δὲ
 εἰς τὸ δο τὸν τόνον θεις ἀναγνῶ τὸ ἐξῆς, καὶ τὸν Δία τοῦ ψεύδεσθαι
 5 ἀπολύσει καὶ τῷ Ὀμήρῳ περιποιήσεται τὸ ἀνέγκλητον, ὡς τοῦ Διὸς
 λέγοντος τῷ ὄνειρῳ καὶ ἐπιτάττοντος διδόμεναι αὐτὸν τὸν ὄνειρον τὸ εὐχος
 τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ μὴ αὐτοῦ τοῦ Διός· καὶ γοῦν ὁ ὄνειρος ὑπισχνεῖται
 τῷ Ἀγαμέμνονι τὸ εὐχος καὶ ψεύδεται καὶ οὐχ ὁ Ζεὺς αὐτός.

p. 166^b10 Οἱ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαίνουσιν, ὅταν
 10 τὸ μὴ ταῦτόν.

Ὁ ἕκτος τρόπος τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων οἱ παρὰ τὸ σχῆμα
 τῆς λέξεως συμβαίνοντές εἰσι παραλογισμοί· οὕτως δὲ λέγεται, ὅτι ἡ ποιὰ
 σχέσις τοῦ σχηματισμοῦ τῆς λέξεως αἰτία γίνεται τοῦ παραλογισμοῦ, καὶ
 ὅτι τὸ σχῆμα ταῦτόν ὃν τοῖς μὴ ταῦτοῖς κατὰ τὴν φύσιν ταῦτά ταῦτα
 15 φαίνεσθαι ποιεῖ. οἷον τί φημι; τὸ παθητικὸν διὰ τὸ ὁμοίωσχημον εἶναι
 τῷ ἐνεργητικῷ ὡς ἐνεργητικὸν λαμβάνει ὁ σοφιστής καὶ παραλογίζεται,
 ὡς ἐπὶ τοῦδε· πότερον τὸ μανθάνειν ἐνεργεῖν ἐστὶ περὶ τὴν μάθησιν; ναί·
 τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν διδάσκειν ἐστὶ; ναί· τὸ ἄρα μανθάνειν
 διδάσκειν ἐστὶ· παρὰ τὸ σχῆμα οὖν τῆς λέξεως λέγεται, ὅτι ἐσχημά-
 20 τισται τὸ παθητικὸν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ τὸ ἐνεργητικὸν εἰς τὸ παθη-
 τικόν, καὶ διότι τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν δηλοῖ καὶ ἀμφοτέρα· παρί-
 στησι γὰρ καὶ ἐνέργειαν τοῦ διδάσκοντος, ὁμοίως δὲ καὶ πάθος τοῦ διδασκο-
 μένου (ἢ μᾶλλον εἰπεῖν γένεσιν, καθὼς ἐν τῇ Περὶ ψυχῆς πραγματεία φησί·
 τὴν γὰρ τοῦ μαθητοῦ τελείωσιν γινομένην παρὰ τοῦ διδασκάλου οὐ πάθος
 25 εἶναι φησὶν ἀλλὰ γένεσιν μᾶλλον· εἰ δέ τις αἰροῖτο καὶ πάθος κατονο-
 μάζειν, οὐχ ἁπλῶς ἂν εἶη πάθος ἀλλὰ τελειωτικόν). κατὰ γοῦν τὸ ἐσχη-
 ματίζεσθαι κατ' ἐνέργειαν τὸν λόγον γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ τὸ μὴ ταῦτόν,
 ἧγουν τὸ παθητικόν, μὴ ὃν ὅμοιον τῷ ἐνεργητικῷ ὡσαύτως αὐτῷ f. 13^r
 ἐρμηνεύεσθαι, ἣ τὸ ἀνάπαλιν· συμβαίνει γὰρ τὸν σοφιστὴν ἀπατᾶν τὸν
 30 προσδιαλεγόμενον, καὶ ὅταν τὸ ἐνεργητικὸν μὴ ὃν ἴσον τῷ παθητικῷ ὡς
 παθητικὸν λέγεται. τὰ δὲ σοφίσματα ὧν αὐτὸς μνημονεύει τοιαῦτά εἰσιν·
 οὐχὶ τὸ ἄρρεν οὐδέτερον; οὐχὶ τὸ θῆλυ οὐδέτερον; τὸ ἄρρεν ἄρα θῆλυ
 καὶ τὸ θῆλυ ἄρρεν. ἣ πάλιν τὸ μετὰξὺ, ἧγουν τὸ οὐδέτερον (τοῦτο

2 δι ν: δίδομεν aAI 4 εἰς—ἐξῆς aI: οὕτως ἀναγνῶ τις, διδόμεν δὲ οἱ εὐχος ἀρέσθαι,
 ὡς εἶναι τὸ διδόμεν ἀντὶ τοῦ διδόμεναι A τὸ δο a: om. I 5 ἀπολύσει A: ἀπο-
 λύσεις aI 8 τῷ (ante εὐχος) a 13 σχέσις A: λέξις aI 14 τοῖς μὴ ταυτοῖς A:
 τοῦ μὴ ταυτοῦ aI ταυτά ταῦτα A: ταυτά I: ταυτόν a 15 ποιεῖ A: πεθεῖ aI
 20. 21 καὶ—παθητικόν om. a¹ 20 post καὶ add. ἀνάπαλιν a² 21 καὶ διότι
 iterat A ἀμφοτέρα AI: ἀμφοτέρον a 22 post ἐνέργειαν add. τὴν I: om. aA
 23 ante γένεσιν add. τὴν a ἐν τῇ Περὶ ψυχῆς πραγματεία] II 5 p. 417^b12 sq.
 25 φησὶν AI: φημί a αἰροῖτο AI: ἐρεῖ τὸ a 26. 27 ἐσχηματίζεσθαι (sic) I
 27 ταυτὸ A 29 ἐρμηνεύεσθαι scripsi: ἐρμηνεύεται aAI 30 καὶ, quod ante μὴ
 add. I, transposui: om. aA

γάρ ἐστι τὸ μεταξύ θήλεος καὶ ἄρρενος), ὡς θάτερον τούτων ἐρμηνεύεται,
 ἢ ὡς ἄρρεν ἢ ὡς θήλυ. ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ τοιοῦτου σοφίσματος ἀγωγὴ
 τοιαύτη· οὐχὶ ὁ λίθος ἄρρην; οὐχὶ ὁ Καλλίας ἄρρην; ὁ λίθος ἄρα
 Καλλίας. ἰδοὺ γοῦν τὸ οὐδέτερον, ἦγουν ὁ λίθος, διὰ τὸ σχῆμα τῆς
 5 λέξεως, ἦγουν τὸ ἀρσενικῶς ἐκφωνεῖσθαι, ἄρρεν δοκεῖ. τὸ δὲ ὅτι τὸ
 ποιὸν ποσὸν ἢ τὸ ποσὸν ποιὸν οὕτως ἠρωτᾶτο· οὐχὶ τὸ ποιὸν οὐδέ-
 τερον; οὐχὶ τὸ ποσὸν οὐδέτερον; τὸ ποιὸν ἄρα καὶ τὸ ποσὸν ταῦτόν. ἢ
 τὸ ποιοῦν πάσχον ἢ τὸ διακείμενον ποιοῦν, διακείμενον τὸ πάσχον
 λέγων. συλλογίζονται δὲ τὸ ποιοῦν ὡς πάσχον καὶ τὸ πάσχον ὡς ποιοῦν
 10 οὕτως· οὐχὶ τὸ 'τύπτεται' ῥῆμά ἐστιν; οὐχὶ τὸ 'μέμφεται' ῥῆμά ἐστι; τὸ
 'μέμφεται' ἄρα καὶ τὸ 'τύπτεται' ταῦτόν· τὸ ἐνεργεῖν ἄρα καὶ τὸ πάσχειν
 ταῦτόν· τὸ γὰρ 'μέμφεται' ἐνεργητικὸν ὄν ὡς ταῦτόν ὄν τῷ 'τύπτεται'
 συναόγουσι. καὶ τὰλλα δέ, φησίν, ὡς διήρηται, τουτέστι καὶ τὰς ἄλλας
 κατηγορίας, ἃς ἐν ταῖς Κατηγορίαις ἐδίδαξε, δύναται ὁ σοφισζόμενος ἐν
 15 παραλογισμῷ παραλαμβάνειν καὶ τὸ ποιὸν ὡς πρὸς τι δεικνύου καὶ τὸ
 ποσὸν ὡς πρὸς τι καὶ τὸ πρὸς τι ὡς ποιὸν καὶ τὸ ποιεῖν πάσχειν. τίθησι
 δὲ καὶ τούτου παράδειγμα τοιοῦτον· οὐχὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀπαρέμφατον;
 οὐχὶ τὸ τέμνειν ἀπαρέμφατον; τὸ ὑγιαίνειν ἄρα καὶ τὸ τέμνειν ταῦτόν·
 ἀλλὰ τὸ μὲν ὑγιαίνειν πάσχειν τί ἐστιν, εἴπερ ἡ ὑγεία διαθέσις σώματος
 20 ζῆου ἐν συμμετρίᾳ θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν (τούτου
 γὰρ ἐστὶ δηλωτικὸν τὸ καίτοι τὸ μὲν ποιὸν τι καὶ διακείμενόν πως
 δηλοῖ), τὸ δὲ τέμνειν καὶ οἰκοδομεῖν ποιεῖν· τούτου γὰρ πάλιν ἐστὶ
 δηλωτικὸν τὸ τὸ δὲ ποιεῖν τι. ἠρώτα δὲ καὶ τοιοῦτον λόγον ὁ Εὐθύ-
 δημος· "πότερον ὀρώσι καὶ οἱ Σχύθαι καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τὰ δυνατὰ
 25 ὀρᾶν ἢ τὰ ἀδύνατα; τὰ δυνατὰ δήπου· οὐκοῦν καὶ σὺ καὶ ἐγώ; ναί· ὀρᾶς
 δὲ τὰ ἡμέτερα ἰμάτια; ναί· δυνατὰ οὖν ὀρᾶν ἐστὶ ταῦτα". ὀρᾶ ἄρα τὰ
 ἰμάτια. οὐχ ὅσα γοῦν ἐνεργητικῶς λέγεται, ἐνεργειῶν εἰσι δηλωτικά· τὸ
 γὰρ ὀρᾶν ἐνταῦθα, εἰ καὶ ἐνεργητικὸν ἐστίν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀρᾶσθαι δέδωκεν·
 ὁ δὲ Εὐθύδημος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ βλέπειν, καὶ συνήγαγεν ὅτι δύναται βλέπειν
 30 τὰ ἰμάτια. τὸ δὲ ἔστι γὰρ τὸ μὴ τῶν ποιεῖν ὄν ὡς τῶν ποιεῖν τι
 τῇ λέξει σημαίνειν ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἔστι γὰρ ἀπὸ τῶν σημαινόντων ἐνέρ-
 γειαν τὸ μὴ ὄν λαμβάνειν ὡς ἐνεργείας ὄν σημαντικόν', ὡς ἐπὶ τοῦ μαν-
 θάνειν καὶ τοῦ ὀρᾶν εἴρηται. καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν τρόποι τῶν
 σοφισμάτων τοσοῦτοί εἰσιν, ἀντὶ τοῦ ἔξ, καὶ τοιοῦτοι, οἷον καθ' ἕκαστον
 35 αὐτῶν εἶναι ἔφημεν.

6 ποιὸν prius a¹: ποιεῖν a¹ ἠρωτᾶτο I: ἐρωτᾶται a 8 ποιοῦν prius QR Arist.:
 ποιὸν a¹ 9 post λέγων add. τὸ γὰρ πάσχον διακείται κατὰ τὴν πάθησιν a 13 ἐξ
 om. a 15 ποιεῖν a¹ 17 καὶ om. a 20 ἐν συμμετρίᾳ a¹: ὡς συμμετρία a²
 23. 24 ὁ Εὐθύδημος] c. 25 p. 300 A 24 καὶ prius om. a 30 ὡς a Arist.:
 καὶ I 31 γὰρ om. a¹ 31. 32 ἐνεργειαν K: ἐνεργεία a: compend. I
 32 ἐνεργείας QR: ἐνεργεία a: compend. I 34 τοσοῦτοι a²: τοιοῦτοι a¹

p. 166b21 Τῶν δὲ ἔξω τῆς λέξεως παραλογισμῶν εἶδη ἐστὶν ἑπτὰ.

Εἶπομεν καὶ πρότερον ὅτι πάντων τῶν ὄντων εἰς φωνὰς καὶ πράγματα διαιρουμένων καὶ ἐν ἐκάστοις τούτων παραλογισμῶν γινομένων εἰπῶν ὁ Ἀριστοτέλης τοὺς ἐν ταῖς φωναῖς γινομένους παραλογισμούς, οὓς καὶ παρὰ 5 τὴν λέξιν ἐκάλεσε, καὶ διαλαβῶν περὶ αὐτῶν ἀρχούντως, πῶς γίνονται καὶ πῶς συνίστανται μόνον (ἕσπερον γὰρ καὶ περὶ τῆς αὐτῶν ἐρεῖ λύσεως), νῦν καὶ τοὺς ἐκ τῶν πραγμάτων γινομένους παραλογισμούς τίθησιν, οὓς καὶ ὀνομάζει ἔξω τῆς λέξεως, διότι οὐχὶ ἡ λέξις κἀνταῦθα ἢ ἡ ταύτης σύνθεσις ἢ διαίρεσις ἢ ὁ ἐν τῇ λέξει τόνος ἢ τὸ πνεῦμα ἢ τὸ ὁμοιό- 10 σχημον τῆς λέξεως αἴτιον γίνεται τοῦ παραλογισμοῦ. διαλαβῶν δὲ καὶ περὶ τούτων, ὅπως τε γίνονται παρὰ τῶν σοφιστῶν καὶ συνίστανται, f. 13v προῖάν καὶ περὶ τῆς τούτων λύσεως ἐν τῷ προσήκοντι διαλήφεται. καὶ γούν πρότερον ἀπαριθμεῖται αὐτοὺς λίαν σαφῶς, πόσοι καὶ τίνες εἰσιν. ἑπτὰ μὲν οὖν οἱ πάντες· ὅποιοι δέ, ἐν τοῖς ἐξῆς θεωρήσομεν. καὶ πρώτος 15 τῶν ἄλλων ἐστὶν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός.

p. 166b28 Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκός παραλογισμοὶ εἰσιν.

Ὁ πρῶτος τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων ἐστὶν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός· γίνεται δὲ οὕτως, ὅταν τις ἀξιοῖ πᾶν τὸ προσὸν τῷ κατηγορουμένῳ ὑπάρχειν καὶ τῷ ὑποκειμένῳ, ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστι. 20 παρὰ γούν τὸ τὰ συμβεβηκῶτα τῷ κατηγορουμένῳ λαμβάνειν τὸν σοφιστὴν καὶ λέγειν κατὰ τοῦ ὑποκειμένου μὴ ὀφείλοντα λέγεσθαι ὁ παραλογισμὸς γίνεται. ὅταν οὖν, φησὶ, τις ἀξιοῖ ὁμοίως ὑπάρχειν τι τῷ πράγματι καὶ τῷ συμβεβηκῶτι, πρᾶγμα μὲν λέγων τὸ σύνθετον καὶ ὑποκείμενον, συμβεβηκός δὲ ἀπλῶς πᾶν κατηγορούμενον, κἄν τε τῶν οὐσιωδῶς καὶ 25 καθ' αὐτὸ ὑπαρχόντων τῷ καθ' οὗ κατηγορεῖται ἐστὶ κἄν τε καὶ μῆ. φησὶ γούν ὡς οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὅσα συμβέβηκε τῷ κατηγορουμένῳ, καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ταῦτα συμβαίνειν. οἷον τί φημι; κατηγορεῖται τὸ λευκὸν κατὰ τοῦ Σωκράτους· ὑπάρχει δὲ τῷ λευκῷ καὶ τὸ χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως· εἴ τις οὖν ἀξιοῖ καὶ τῷ Σωκράτει ὑπάρχειν τὸ χρῶμα δια- 30 κριτικὸν ὄψεως λέγων οὕτως· ὁ Σωκράτης λευκός, τὸ λευκὸν χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, ὁ Σωκράτης ἄρα χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, ποιεῖται παρὰ τὸ συμβεβηκός τὸν παραλογισμόν. οὐ γὰρ τὸ τῷ συμβεβηκῶτι ὑπάρχον

1 ἐστὶν ἑπτὰ om. a post ἑπτὰ add. ἦτοι τρόποι I 6 ἐρεῖ] c. 19—23
 7 ἐκ αἰ: ἀπό A γινομένων—τίθησιν αἰ: παραδίδωσιν A 8 ὀνομάζει post λέξεως
 collocat A κἀνταῦθα om. A 8. 9 ταύτης σύνθεσις αἰ: σύνθεσις τῆς λέξεως A
 9 ante διαίρ. add. ἢ A 10 αἴτια γίνονται τῶν παραλογισμῶν A 11 τούτων αἰ:
 τῶν ἔξω τῆς λέξεως A 12 προῖάν] c. 24 sqq. 14 ἐν τοῖς ἐξῆς ῥηθήσεται. πρώτος
 δὲ A 18 ἀξιοῦν a¹ 19. 20 ὑπάρχειν—κατηγορουμένῳ om. a¹ 21 ὀφεί-
 λοντος a¹ 23 λέγων scripsi: λέγει αἰ 24 συμβέβηκε a¹ post πᾶν add.
 τὸ A 25 τῷ αἰ: τὸ A 26 ἀναγκαῖον I: ἀνάγκη aA 32 τὸ alt. I: om. a

καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἀνάγκη ὑπάρχειν, ὅτι οὐδὲ ταῦτόν ἐστι τὸ συμβεβηκὸς
χωρὶς ὃν τοῦ ᾧ συμβέβηκε καὶ πρὸς αὐτὸ συγκρινόμενον καὶ μετὰ τοῦ
ᾧ συμβέβηκε, πρὸς τὸ ᾧ συμβέβηκε συγκρινόμενον μόνον. οἷον εἰ τις εἶπη
ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ἕτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος ἕτερος
5 ἀνθρώπου, λέγεται δὴ τὸ σόφισμα παρὰ τὸ συμβεβηκὸς, ὅτι οὐ ταῦτόν
ἐστι τὸ συμβεβηκὸς χωρὶς τε καὶ μετὰ τοῦ ᾧ συμβέβηκεν. ὥσπερ γὰρ
καὶ ἐπὶ τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου ἡμῖν παραδείγματος ὁ σοφιστὴς λέγων ὁ
Σωκράτης λευκὸν, τὸ λευκὸν χρῶμα, ὁ Σωκράτης ἄρα χρῶμα ἐν μὲν
τῇ προτάσει τῇ ὁ Σωκράτης λευκός τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ ᾧ συμβέβηκεν
10 ὁμοῦ ὡς ἐν τι λαμβάνει, ἐν δὲ τῇ τὸ λευκὸν χρῶμα τὸ συμβεβηκὸς μόνον
χωρὶς τοῦ ὑποκειμένου, οὕτω καὶ ὁ λέγων ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος τὸ
συναμφοτέρον λαμβάνει, τὸν συγκατατεταγμένον τῷ Κορίσκῳ ἄνθρωπον καὶ
τὸν Κορίσκον, ἐν δὲ τῇ ἄνθρωπος ἕτερος Κορίσκου τὸν ἀκατάτακτον
ἄνθρωπον τὸν καθόλου. παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἄρα· οὐ γὰρ ὅσα συμβέβηκε
15 τῷ ἀπλῶ καὶ ἀκατάτακτῳ ἀνθρώπῳ τῷ καθόλου, ταῦτα ἀνάγκη καὶ τῷ
συγκατατεταγμένῳ καὶ συνθέτῳ ὑπάρχειν. τῷ μὲν γὰρ ἀπλῶ συμβέβηκε
τὸ ἐτέρῳ εἶναι Κορίσκου· οὐκ ἀνάγκη τοίνυν τοῦτο καὶ κατὰ τοῦ Κορίσκου
κατηγορεῖσθαι, ὅτι μὴδὲ καθ' αὐτὸ πρόσεστι τῷ ἀπλῶ ἀνθρώπῳ. ὅσα
μὲν γὰρ οὐσιωδῶς ὑπάρχει τούτῳ, ταῦτα δηλονότι καὶ τῷ Κορίσκῳ ὑπάρξει·
20 ὅσα δὲ μὴ οὐσιωδῶς καὶ καθ' αὐτὸ ἀλλ' ὡς συμβεβηκότες ὡς ἐν ὑποκει-
μένῳ αὐτῷ τὸ εἶναι ἔχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τῷ Κορίσκῳ ταῦτα ὑπάρχειν.
οἷον τῷ βροτῷ τῷ κατηγορουμένῳ πολλὰ συμβέβηκε, τὸ δισύλλαβον εἶναι,
τὸ ἕτερον Κορίσκου, τὸ εἶδος ζῴου, τὸ ἔμφυχον, τὸ αἰσθητικόν· οὐκ
ἀνάγκη οὖν ταῦτα πάντα, ἐπειδὴ τῷ κατηγορουμένῳ συμβέβηκε, καὶ καθ'
25 οὐ κατηγορεῖται ὑπάρχειν· οὐ γὰρ ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται,
ταῦτα πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθῆσεται, ὡς ἐν ταῖς Κατηγο-
ρίαις ἐμάθομεν. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν γενῶν καὶ εἰδῶν. ὅσα μὲν γὰρ
ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ γένους ἐστὶ συμπληροῦντα αὐτοῦ τὸ εἶναι, ταῦτα ἀνάγκη
καὶ τῷ εἶδει ὑπάρχειν, ἐπειδὴ τὰ γένη συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγο-
30 ρεῖται. ὅσα δὲ συμβέβηκε τῷ γένει, οὐ πάντως ταῦτα καὶ ἐκάστῳ τῶν
αὐτοῦ | εἰδῶν ἀνάγκη συμβεβηκέναι· συμβεβηκέναι γὰρ τῷ γένει λέγεται f. 14^v
καὶ ὅσα ἐνί τινι εἶδει τῶν ἐν τῷ γένει συμβέβηκεν ἢ καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ
ἐστὶν αὐτοῦ· οἷον τῷ ζῴῳ συμβέβηκε τὸ λευκόν, ἐπεὶ ὁ κύκνος ζῴον ὦν
λευκός ἐστι· τὰ δὴ οὕτω συμβεβηκέναι λεγόμενα τῷ γένει οὐκ ἀνάγκη
35 καὶ τῷ εἶδει συμβεβηκέναι. ἢ μᾶλλον τὸ ἐπεὶ γὰρ τῷ αὐτῷ πολλὰ
συμβέβηκεν, οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις καὶ καθ'
οὐ κατηγορεῖται τοιοῦτόν ἐστιν· συμβέβηκε τῷ Σωκράτει ἀνθρώπῳ

3 συγκρινόμενον μόνον I: inv. ord. a 4 κορίσκος prius corr. I post κορίσκος
alt. add. ἄρα a 7 καὶ scripsi: ὡς aI: ὡς καὶ v 13 τῷ A 14 ἀνθρωπον
(i. e. ἀνῶν) scripsi cf. vs. 15 et p. 39, 24: αὐτόν aAI 19 post γὰρ add. τοῖς a
20 συμβεβηκότες a' ὡς alt. om. A: καὶ ὡς fort. recte v 21 αὐτῶν A 24 post
ἐπειδὴ expunxit καὶ I 26. 27 ὡς—ἐμάθομεν om. A ἐν ταῖς Κατ.] c. 3 p. 1^b 11
cf. c. 5 p. 2^a 27 sq. 27 post αὐτὸ add. δὲ A 28 συμπληροῦνται I 35 γὰρ
τῷ om. A 36 πᾶσα A 37 σωκράτῃ I

εἶναι· ἐπεὶ οὖν τῷ αὐτῷ πολλὰ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη ταῦτα πάντα, ὅσα
 πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις ἔπεται (τοῦτο γὰρ λείπει), καὶ τῷ ὑποκειμένῳ
 ἔπεσθαι· τοῦτο γὰρ εἶπε καθ' οὗ κατηγορεῖται· οὐ γὰρ ὅσα ὑπάρχει τῷ
 ζῷῳ καὶ τῷ λογικῷ, ταῦτα καὶ τῷ Σωκράτει ὑπάρχει· οὔτε γὰρ ὁ Σω-
 5 κράτης διαφορὰ ἐστίν, ἐπειδὴ τὸ λογικὸν τὸ κατὰ τοῦ Σωκράτους λεγόμενον,
 οὔτε δισύλλαβον, διότι καὶ τὸ ζῷον δισύλλαβον. ὡσαύτως δὲ οὐχί, εἰ
 ὑπάρχει τῷ Κορίσκῳ ὁ ἄνθρωπος, τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τὸ ἕτερον εἶναι
 Κορίσκου, καὶ τῷ Κορίσκῳ τὸ ἕτερον εἶναι Κορίσκου ὑπάρξει, ὅτι τῷ ἀν-
 10 θρώπῳ τὸ ἕτερον εἶναι Κορίσκου κατὰ συμβεβηκὸς ἐστίν. εἰ δὲ τὸν ἀν-
 θρωπον συμβεβηκέναι τῷ Σωκράτει εἴπομεν, καταχρηστικώτερον τοῦτο
 λέλεκται ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν καὶ καταγορεῖσθαι αὐτοῦ· ἄλλως τε δὲ καὶ
 αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν πρὸς τι διδασκαλίᾳ κατὰ συμβεβηκὸς τὸν
 Σωκράτην ἀνθρωπον εἶναι φησιν. ἡ μὲν οὖν τῶν λεγομένων διάνοια
 15 τοιαύτη τίς ἐστι. κατὰ δὲ τὴν λέξιν εἰ μὲν τὸ ὁ Κορίσκος ἕτερον
 ἀνθρώπου ὡς ἴσον ληφθεῖ τῷ ὁ ἄνθρωπος ἕτερον Κορίσκου' (σύνηθες
 δὲ ἐστὶ τῷ Ἀριστοτέλει τοῦτο ποιεῖν καὶ πολλαῖς τοιαύταις ἐρμηνείαις
 χρῆσθαι), σαφές ἐστὶ τὸ λεγόμενον. καὶ εἴη ἂν ἡ μείζων πρότασις τοῦ
 παραλογισμοῦ αὐτῆ, τὸ δὲ ἐστὶ γὰρ ἄνθρωπος ἡ ἐλάττων, ὡς γίνεσθαι
 τὸν συλλογισμὸν ἐν πρώτῳ· σχήματι οὕτως· ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος, ὁ
 20 ἄνθρωπος ἕτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος ἄρα αὐτὸς ἑαυτοῦ ἕτερος.
 εἰ δὲ μὴ οὕτω τὸ χωρίον μεταληφθὲν ἐρμηνευθεῖ, ἀλλ' ὡσπερ κεῖται ἐν
 τῷ ἑδαφίῳ γεγραμμένον ληφθεῖ, δύο συλλογισμοὺς ἐντεῦθεν μανθάνομεν,
 παριστῶντος τοῦ μὲν ἐνδὸς τὸν Κορίσκον οὐκ ἄνθρωπον, τοῦ δὲ ἐτέρου τὸν
 Κορίσκον ἕτερον ἀνθρώπου. λέγοι δ' ἂν καὶ ἑκατέρου μόνας τὰς ἡττους
 25 προτάσεις. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν ὁ Κορίσκος ἕτερος ἀνθρώπου πρότασις τοῦ
 τοιούτου συλλογισμοῦ· ὁ Κορίσκος ἕτερος ἀνθρώπου· τὸ δὲ ἕτερον ἀν-
 θρώπου οὐκ ἄνθρωπος· ὁ Κορίσκος ἄρα οὐκ ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἐστὶ γὰρ
 ἄνθρωπος τοῦ ἐτέρου συλλογισμοῦ ἡττων πρότασις. ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὸς
 30 τοιούτος· ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ἕτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος
 ἄρα ἕτερος ἀνθρώπου. ὅμοιον τούτοις καὶ τὸ ἐφεξῆς παράδειγμα, πλὴν
 ἐν τούτῳ καὶ ἀμφοτέραι αἱ προτάσεις ἐλήφθησαν· ἡ μὲν γὰρ εἰ Σωκρά-
 τος ἕτερος ἡ μείζων ἐστίν, ἡ δὲ ὁ δὲ Σωκράτης ἄνθρωπος ἡ
 ἐλάττων. καὶ ἐστὶ τοιοῦτον· ὁ Σωκράτης ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ἕτερος
 Σωκράτους, ὁ Σωκράτης ἄρα ἕτερος Σωκράτους. τὸ δὲ λέγειν ἕτερον

1 post εἶναι add. καταχρηστικὸς δὲ λέγομεν τοῦτο συμβεβηκέναι· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπάρχειν καὶ
 κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ ληπτέον τὸ τοιοῦτον. ἡ καὶ αὐτὸς—φησὶν (12. 13) A 2 πᾶσι om. A
 6 δὲ om. A οὐκ a 9 ἡ (ante εἰ) a¹ εἰ δὲ—φησιν (13) om. A cf. ad vs. 1
 11 λέγεται a 12 ἐν τῇ τῶν πρὸς τι διδ.] immo Metaph. A 1 p. 981^a 19. 20 14 ἕτερος
 A(uT) 15 ὡς om. A ὁ om. A 16 τοῦτο ποιεῖν καὶ om. A 17 χρῆσθαι A:
 κεχρησθαι a ἂν om. a¹ 18 δὲ AKQR: om. aI γὰρ ἐστίν a 20 ἑαυτοῦ aA:
 αὐτοῦ I 21 χωρίον a¹ AI: χωρὶς a² 21. 22 ἐν τῷ βιβλίῳ, δύο συλλογισμοὶ γίνον-
 24 ἀνθρώπου scripsi: αὐτοῦ aI cf. vs. 30 et p. 38, 14 λέγει a ἑκατέρου a:
 ἑκατέρων I 28 δὲ I: om. a 31 ἡ I: εἰ a 31. 32 σωκράτους a Arist.:
 σωκράτης I 32 δὲ alt. I Arist.: om. a 34 post σωκράτους alt. intulit e p. 40, 1. 2
 ὁ γὰρ σωκράτης ἄνθρωπος a² λέγων a¹

ἀνθρώπου ὁμολογηκέαι ταυτόν ἐστὶ τῷ 'ἕτερον Σωκράτους'. ὁ γὰρ Σωκράτης ἀνθρωπος. προστίθησι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πόθεν συμβαίνει τὸν Σωκράτην ἕτερον ἑαυτοῦ εἶναι· διὰ γὰρ τὸ συμβεβηκέαι, φησίν, οὗ ἕτερον ἔφησεν, εἶναι τοῦτον ἀνθρωπον. δ τοιοῦτον ἔχει τὸν
5 νοῦν· ἐπειδὴ, φησί, συμβέβηκε τοῦτον, δηλαδὴ τὸν Σωκράτην, ἀνθρωπον εἶναι, οὗ δὴ Σωκράτους ἐν τῇ μείζονι προτάσει ἕτερον εἶναι τὸν ἀνθρωπον εἶπε, τὸν καθόλου δηλονότι.

p. 166^b37 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἀπλῶς τόδε ἢ πῆ λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως.

10 Δεύτερος οὗτος τρόπος ἐστὶ τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων. γίνονται δὲ καὶ ἐκ τούτου οἱ παραλογισμοί, ὅταν τὰ πῆ, ἤγουν ἡνωμένως καὶ ἅμα κατηγορούμενά τινος, ὡς ἀπλῶς τις, τουτέστιν ἰδίᾳ καὶ χωρὶς κατηγορούμενα λήψαιτο, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. τῶν γὰρ κατηγορουμένων ὅσα μὲν κατὰ συμβεβηκὸς τῶν ὑποκειμένων κατηγορεῖται, ὡς ἐν τῷ Περὶ ἐρμη-
15 νείας δέδεικται, οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν, ταῦτα f. 14^v οὐ δυνατόν καὶ διηρημένως καὶ συνημμένως κατηγορεῖσθαι, ἐπεὶ συμβεβή-
κασιν ἄμφω τῷ αὐτῷ· διὰ τοῦτο οὐδὲ ὁ σκυτεὺς ἀπλῶς ἀγαθός, διότι κατὰ συμβεβηκὸς τὸ 'ἀγαθός' τοῦ σκυτέως κατηγορεῖται. εἰ δέ γε ἀνεπι-
σφαλῆ τις τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι βούλοιο, τὰ οὐσιωδῶς κατηγορού-
20 μενα τοῦ σκυτέως, τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ταῦτα δὴ ἰδίως κατηγορούμενα καὶ ἅμα κατηγορησάι δύναται. ἀλλ' αὕτη μὲν ἢ χωρὶς γινομένη κατη-
γορία δυναμένη δὲ καὶ ἅμα λέγεσθαι. ἐστὶ δὲ τις ἕτέρα κατηγορία, ἢ χωρὶς μὲν ἀληθῶς κατηγορηθήσεται, ἅμα δὲ ψευδῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ Σίμων-
25 'ἀγαθός' κατὰ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ἐν ἤθεσιν εὐτροπίαν· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ σκυτεὺς ἐκεῖνος ὁ τῷ Σωκράτει συγγενῶς, τὴν μὲν σκυτικὴν οὐ πάνυ τι διακριβωσάμενος, τὴν δὲ ἕξιν τῆς ψυχῆς ἀγαθός. τὰ γοῦν ἰδίᾳ τούτου καταγορούμενα, τὸ 'σκυτεὺς' καὶ 'ἀγαθός', οὐ δύναται καὶ ὁμοῦ κατ' αὐτοῦ
30 λεχθῆναι· εἰ γὰρ ἅμα κατηγορήσομεν, παραλογισμὸν ποιήσομεν ὡς ψευδόμενοι· οἷον Σίμων σκυτεὺς ἀγαθός, ὁ ἀγαθὸς σκυτεὺς ἀγαθῶν πεδύλων δημιουργός, ὁ Σίμων ἄρα ἀγαθῶν πεδύλων δημιουργός. ἐψεύσαμεθα τοίνυν, ὅτι ὁ Σίμων σκυτεὺς μὲν ἦν τὴν τέχνην, ἀγαθὸς δὲ κατὰ τοὺς τρόπους· τὰ γὰρ ἀπλῶς κατηγορούμενα τοῦ σκυτέως ἅμα κατηγορούμενα τὴν ἀπάτην ἐποίησαν. πάλιν πρόκειται ἀνθρωπος τεθνεώς· διτταὶ φέρονται καὶ κατὰ

2 πόθεν aA: πόθου I συμβαίνει a 4 ἕτερον ἔφησεν aAI(uT): inv. ord. Arist. post τοῦτον add. εἶναι Arist. τὸν om. A 6 ἐν τῇ aI: ἐπὶ A τὸν aI: τοῦτον A 10 τρόπος οὗτος a 11. 12 ἤγουν τὰ ἅμα καὶ ἡνωμένως τινῶν κατηγορούμενα ἀπλῶς ὁ σοφιστής, ἤγουν ἰδίως καὶ A 13 ἔλαβε A 14 ἐν τῷ Περὶ ἐρμ.] c. 11 p. 20^b31 sq. 15 οἷον — μουσικόν om. A 19 post ποιήσασθαι repetitίς a 20 post δίπουν add. κατηγορήσει v 21 κατηγορησάι I: κατηγορεῖσθαι a 22 δυνάμενος a' 24 τούτου γὰρ I: inv. ord. a 29 κατηγορήσομεν a: κατηγορήσει I 34 καὶ a: om. I

τούτου κατηγορίαί, ἣ τε 'ἄνθρωπος' καὶ ἡ 'νεκρός'. ἀλλὰ συνημμένως μὲν
 τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα κατηγορῆσαι τοῦ ποκειμένου ἀνθρώπου νεκροῦ
 ἀνεπισημασμένους, οὐ μὴν καὶ διηρημένους. αὕτη πάλιν ἄλλη τίς ἐστι κατηγορία
 ἡ κατηγοροῦσα κατὰ τινός τινα ἅμα μὲν ἀληθῶς χωρὶς δὲ ψευδῶς. καὶ
 5 πάλιν κατὰ τῆς λιθίνης χειρὸς ὁμοῦ μὲν κατηγορῆσαι καὶ τὸ λιθίνην καὶ
 χεῖρα ἀληθῆς, διηρημένους δ' οὐ. ἐκ τῶν κατηγοριῶν οὖν τούτων οἱ
 παραλογισμοὶ οἱ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς γίνονται, ὡς οὐ δεῖ γινομένων
 τῶν συμπλοκῶν· οὔτε γὰρ πάντα τὰ ἅμα κατηγορούμενα καὶ ἰδίᾳ κατο-
 10 γορεῖται, οὔτε τὰ ἰδίᾳ καὶ ἅμα, ἀλλ' ἐκεῖνα καὶ ἅμα καὶ ἰδίᾳ κατηγο-
 ρεῖσθαι δύνανται ὅσα οὐσωδῶς κατηγορεῖται τις. ὅτι δὲ ἀπλῶς λέγεται
 τὰ χωρὶς κατηγορούμενα, πῆ δὲ τὰ ὁμοῦ, καὶ ἐν τῷ Περι ἑρμηνείας
 περὶ τὸ τέλος τοῦ τρίτου τμήματος δέδεικται, ἐν οἷς φησιν "ὥστε ἐν
 15 ὄνομασι κατηγορίας μῆτε ἐναντιότητος ἔνεστιν, ἐὰν λόγοι ἀντ' ὀνομάτων
 λέγωνται καὶ καθ' ἑαυτὰ κατηγορῆται καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἐπὶ
 τούτων τὸ τί καὶ ἀπλῶς ἀληθῆς ἐστὶν εἰπεῖν". λέγει γὰρ "ἀπλῶς" τὰ
 χωρὶς κατηγορούμενα, "τί" δὲ τὰ ὁμοῦ· οἷον ὁ Σίμων σκυτεὺς ἐστὶν ἀπλῶς,
 ὁμοίως καὶ τὸ 'ὁ Σίμων ἀγαθός ἐστίν'. τί δέ, ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ ὁμοῦ,
 τὸ 'ὁ Σίμων σκυτεὺς ἀγαθός ἐστίν'. ὀνομάζει δὲ τί ἢ πῆ τὴν σύνθετον
 20 κατηγορίαν, ὅτι καὶ τὸ τί μερικόν ἐστι καὶ πᾶσα σύνθεσις μερικῆ, καὶ διότι
 ἡ σύνθετος κατηγορία μερικώτερον ἐστὶ δηλωτικόν· τὸ γὰρ ζῶον λογικόν
 καθολικώτερον ἐστὶ τοῦ 'ζῶον λογικόν θνητόν', ὥσπερ καὶ τὸ ζῶον λογικόν
 μερικώτερον τοῦ ζῶου. παρὰ τὸ πῆ οὖν, φησί, καὶ ἀπλῶς εἰσι παρα-
 λογισμοί, ὅταν τὸ ἐν μέρει, τούτεστι τὸ ὁμοῦ λεγόμενον, ληφθῆ
 25 ὡς ἀπλῶς, τούτεστι χωρὶς δυνάμενον λέγεσθαι. οἷον κατὰ τοῦ 'Ὀμήρου
 λέγεται συνημμένως τὸ εἶναι ποιητὴν· εἰ γοῦν τις ἰδίᾳ λαβὼν τὸ εἶναι κατη-
 γορήσει τοῦ 'Ὀμήρου καὶ εἴπη 'Ὀμηρος ἔστι', ψεύδεται· πάλαι γὰρ
 τέθνηκεν· εἰ δ' εἴπη 'ὁ Ὀμηρος ποιητὴς ἐστίν' ἠλήθευκε, τὸ ὁμοῦ λεγό-
 μενον εἰς τὸ ἀπλῶς μὴ λαβὼν. τοιαύτη τίς ἐστὶ καὶ ἡ περὶ τοῦ δοξαστοῦ
 τοῦ σοφίσματος ἀγωγῆ· λέγει γὰρ ὁ σοφιστής· οὐχὶ ὁ τραγέλαφος μὴ ὄν
 30 ἐστίν; οὐχὶ ὁ τραγέλαφος δοξαστόν ἐστι; τὸ μὴ ὄν | ἄρα ἔστιν. ὁ f. 15r
 συλλογισμὸς ἐν τρίτῳ σχήματι. τὸ σόφισμα δὲ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς·
 οὐ γὰρ, εἰ χωρὶς μὲν ὁ τραγέλαφος καὶ μὴ ὄν εἶναι λέγεται καὶ δοξαστόν,
 ἤδη καὶ ἐστίν· οὐ γὰρ ταυτόν ἐστὶ τὸ εἶναι τι καὶ ἀπλῶς εἶναι. καὶ γὰρ,
 ὡς μικρὸν ἄνωθεν εἴρηται, καὶ ὁ Ὀμηρός ἐστὶ τι, οἷον ποιητὴς, ἀλλ'
 35 οὐχὶ καὶ ἀπλῶς ἐστίν· οὐ γὰρ ἔστιν ὁ Ὀμηρος. ἐπάγει δὲ καὶ ἕτερον

3 καὶ I: δ' ἔτι a 6 ἀληθῆς scripsi: ἀληθῶς a1 11 ἐν τῷ Περι ἑρμ.] c. 11
 p. 21a29—32 13 ἔνεστιν aA Arist.: ἐστίν I(e) 14 λέγονται a ἑαυτὰ aA Arist.:
 αὐτὰ I(f n) κατηγορεῖται a 15 ἀληθῆς ἐστίν AI: ἔσται ἀληθῆς a: inv. ord. Arist.
 16 τί a1A, supra πῆ scriptum I: τί πῆ δὲ a2 17 τί δέ AI (τί supra πῆ scriptum I):
 πῆ a1: τί πῆ δέ a2 20 δηλωτικῆ A 22 τοῦ ζώου μερικώτερον A 23 ὁμοῦ
 λεγόμενον aKQR: ὁμολεγοῦμενον I post λεγόμενον add. ἦγουν ἅμα καὶ ἠνωμένους κατὰ
 τινός ὑποκειμένου a 24 δυνάμενον QR: δυναμένου K: ἀνά μέρος a: ἀναμένους (sic) I
 25. 26 κατηγορήσει AI: κατηγορῆ a 26 (ὁ) ὁμ. conicio 27 ὁ om. A
 28 τὸ aA: τὰ I 34 εἴρηται I: εἴρηκεν a

παραλογισμὸν τὸν τὸ ὄν μὴ ὄν εἶναι λέγοντα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος παρὰ
 τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς· τὸ γὰρ τί μὴ ὄν καὶ ἀπλῶς φησιν εἶναι μὴ ὄν. ἔστι
 δὲ καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς ἐν πρώτῳ σχήματι· οὐχὶ τὸ ὄν ἕτερόν ἐστιν
 ἀνθρώπου; οὐχὶ καὶ ἔππου καὶ βοῶς καὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ἀπλῶς πάν-
 5 των τῶν ὄντων; ναί· τὸ ἕτερον τῶν ὄντων μὴ ὄν· τὸ ὄν ἄρα μὴ ὄν.
 λυεῖ οὖν τοὺς τοιοῦτους παραλογισμοὺς διὰ τοῦ ἐπαγομένου· οὐ γάρ, εἰ
 μὴ ἔστι τὸ ὄν τί ὄν, οἷον ἄνθρωπος ἢ ἔππος ἢ βοῦς, καὶ ἀπλῶς μὴ ὄν
 ἔστιν. καὶ πόθεν γοῦν ἢ ἀπάτη γίνεται; φησείε τις. διαλυόμενος δὲ καὶ
 τοῦτο λέγει φαίνεσθαι ἔλεγχον διὰ τὸ δοκεῖν ἢ μηδὲν ἢ μικρὸν δια-
 10 φέρειν τὸ εἶναι τι τοῦ εἶναι ἀπλῶς· τὸ γὰρ τί προσκείμενον μηδὲν τι
 πλέον δηλοῦν οἰόμεθα τοῦ εἶναι. τὸ δ' αὐτὸ γίνεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ
 εἶναι τι καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ εἶναι· τὸ γὰρ μὴ ὄν τι καὶ ἀπλῶς μὴ ὄν οἰόμεθα.
 τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν· οὐ γάρ, εἰ μὴ τότε τί ἐστι, καὶ ἀπλῶς οὐκ ἔστιν.
 ὁμοίως δέ, φησί, τούτοις ὁ παραλογισμὸς γίνεται, ὅταν τὸ πῆ λεγόμενον
 15 ὡς ἀπλῶς τις λαβῶν εἰς ἀντίφασιν περιαγάγῃ. οἷον εἴ τις ἔροιτο· τὸν τὰ
 δίκαια λέγοντα χρῆ καταδικάζειν ἢ τὸν τὰ ἀδίκαια; τί δέ, ὅταν ὕβρισθῆς
 τις καὶ τυφθεὶς καὶ χρημάτων ἀφαίρεσιν ὑπομείνας εἴτα προσελθὼν τῷ
 δικαστῇ καὶ ἐλευσιολογούμενος λέγῃ αἰ πέπονθεν, οὐχὶ τὰ ἀδίκαια λέγει; δεῖ
 ἄρα τὸν τοιοῦτον καταδικάζειν. παρὰ τὸ πῆ οὗτος ὁ παραλογισμὸς· οὐ
 20 γάρ, εἰ πῆ ἀδίκαια, λέγει καὶ ἀπλῶς ἀδίκαια. τοιοῦτον καὶ τὸ περὶ τοῦ Αἰθίο-
 πος· τὸ γὰρ πῆ λευκὸν εἶναι, οἷον κατὰ τοὺς ὀδόντας, λαβῶν λέγει καὶ
 ἀπλῶς εἶναι λευκόν. ἐπεὶ δὲ ποτε οἱ ἐρωτώμενοι παρὰ τῶν σοφιστῶν
 στενοχωροῦνται περὶ τὴν ἀπόκρισιν, λέγει πῶς καὶ τοῦτο γίνεται. φησὶ
 γὰρ ὅτι ἐπὶ τινῶν μὲν οὐ λανθάνει ὁ παραλογιζόμενος, ὅταν τὸ πῆ λεγό-
 25 μενον ὡς ἀπλῶς λεγόμενον λαμβάνῃ, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος· ἐπὶ τί γὰρ
 ὄντος λευκοῦ ὡς ἀπλῶς ὄντος λευκοῦ ἔλαβε, καὶ οὕτω διαλεξάμενος ὁ
 σοφιστὴς οἴεται συλλογιστικῶς περᾶναι τὸν Αἰθίοπα εἶναι λευκὸν καὶ οὐ
 λευκόν. ἐπὶ τινῶν μὲν οὖν, φησὶν, οὐ λανθάνει· ἐπὶ τινῶν δὲ λανθάνει
 πολλάκις, ἐφ' ὅσων πῆ μὲν λέγεται καὶ δοκεῖ καὶ ἀπλῶς ἀκολουθεῖν.
 30 τοιοῦτον γὰρ ἔστι τὸ καὶν δόξειεν ἀκολουθεῖν ἀντὶ τοῦ 'πῆ μὲν λέγεται
 καὶ δοκεῖ καὶ τὸ ἀπλῶς ἀκολουθεῖν', ὡς ἐπὶ τοῦδε τοῦ σοφίσματος· ἄρ'
 ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἄμα ἐπιорκεῖν καὶ εὐορκεῖν; οὐ ὀητα· τί δέ, ὁ ὁμοίως
 ἐπιорκήσειν καὶ ἐπιорκήσας οὐκ εὐωρκήσειν; ἐνδέχεται ἄρα τὸν αὐτὸν ἄμα
 ἐπιорκεῖν καὶ εὐορκεῖν. ἐν πρώτῳ σχήματι τὸ τοιοῦτον σόφισμά ἐστι.
 35 παρὰ δὲ τὸ πῆ ὁ παραλογισμὸς ἔστιν· οὐ γὰρ ὁ κατὰ τί μὲν εὐορκῶν καὶ
 ἀπλῶς εὐορκεῖ· καὶ λανθάνει ὅτι οὐχ ἀπλῶς εὐορκεῖ ἀλλὰ πῆ. ἐπὶ τε

4 καὶ (post οὐχὶ) om. A 5 post utrumque μὴ ὄν add. ἐστι A 6 λυεῖ— παρα-
 λογισμοῦς] παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς καὶ οὗτος ὁ παραλογισμὸς γέγονε. καὶ λυεῖ τοῦτον A
 7 ante καὶ add. ἡδὴ A 10 προσκείμενον a¹ 15 περιαγάγῃ AI: περιάγῃ a
 16 τὸν τὰ ἀδίκαια iterat A 17 post τυφθεὶς repetit τίς I προσελθὼν a¹ 18 λέγῃ
 A: λέγει aI 20 et 23 περὶ aA: παρὰ I 28 οὖν om. A 29 μὲν πῆ A
 δοκεῖν a 30 γάρ om. A 33 ἐπιорκῆσειν—ἐπιорκήσας—εὐορκῆσειν a 35 δὲ A:
 om. aI οὐ γάρ AI: οὐδὲ a ante εὐορκῶν add. ὁ a

οὖν τούτων λανθάνει τὸ ἀπλῶς καὶ πῆ, καὶ δοκεῖ καὶ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς
λέγεσθαι καὶ ἐπ' ἐκεινῶν ἐν ὄσοις μὴ ῥάδιον θεωρῆσαι ποτέρως τὸ πρᾶγμα
χρῆ καλεῖν· οἷον τὴν ἀνδρείαν λέγομεν καλὸν διὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὴν
ἀρετὴν, κακὸν δὲ διὰ τὰ ἐν πολέμῳ τραύματα καὶ τὰς σφαγὰς· ποτέρως
5 οὖν χρῆ καλεῖν αὐτήν, καλήν ἢ κακήν, οὐ ῥάδιον εἰπεῖν. καὶ ἐπὶ τῶν
τοιούτων τοῖνον λανθάνει πολλάκις ἐν ὄσοις ὁμοίως ὑπάρχει τὰ ἀντικεί-
μενα, ὡς εἴρηται ἐπὶ τῆς ἀνδρείας· ὁμοίως γὰρ ἔστιν ἐν αὐτῇ τὸ καλὸν
καὶ τὸ κακόν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ· τούτου γὰρ τὸ μὲν ἡμισυ
λευκόν, τὸ δὲ ἡμισυ οὐ τοιοῦτον. οὐκ ἐπὶ τούτων δὲ μόνων γίνεται
10 σαφὲς τὸ λεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀφ' οὗ φησιν αὐτὸς ἀλλαχοῦ ὑποδείγματος·
ὅταν γάρ τι μέγεθος εἴη τῷ μὲν | πλάτει δίπηχυ τῷ δὲ μήκει τετρά- f. 15
πηχυ, ἔπειτα ἐρωτώμεθα πότερον τοδὶ τὸ μέγεθος δίπηχύ ἐστιν ἢ οὐ,
ἐπὶ τοῦ τοιούτου γοῦν οὐ ῥάδιον εἰπεῖν ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, ἀλλ' ἀναγκα-
ζόμεθα ἢ ἄμφω δοῦναι καὶ εἰπεῖν καὶ δίπηχυ καὶ τετράπηχυ, καὶ οὐ δια-
15 λεκτικῶς ἀποκρινόμεθα· καὶ τὸ ναὶ γὰρ φαμεν καὶ τὸ οὐ· ἢ γοῦν καὶ
ἄμφω ἐπὶ τοῦ τοιούτου δοκεῖ διδόναι ἢ μηδέτερον.

p. 167 a 21 Οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ διωρίσθαι τί ἐστὶ συλλογισμὸς.

Ὁ τρίτος τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων ἐστὶν ὁ παρὰ
τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν λεγόμενος, ὃς οὕτω λέγεται, ὅτι ὁ εἰδὼς τί ποτέ
20 ἐστὶν ἔλεγχος οὐ περιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ σοφίσματι. ἔλεγχος γὰρ ἐστὶ
τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς καὶ ἑξῆς ὅσα ἄλλα ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐλέγχου
κεῖνται· ὁ δὲ κατασοφισθεὶς παρὰ τινος διὰ τι τῶν ἐν τῷ ἐλέγχῳ
κειμένων τῷ κυρίως, οὕτως οὐκ ἠλέγχθη. ὅταν δὲ τις ἐλεγχθεῖ τῷ αὐτοῦ
καὶ ἐνὸς ὀνόματος ληφθέντος καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν περὶ τοῦ ἀλη-
25 θῶς καὶ κυρίως ἐλέγχου διορισμένων, τότε δῆτα καὶ ἐλέγχεσθαι λέγοιτ'
ἂν καὶ εἰς ἀντίφασιν περιάγεσθαι. γίνονται δὲ οἱ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου
ἄγνοιαν παραλογισμοὶ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου, τουτέστι τοῦ
ὀρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου· ὁ γὰρ παρὰ τι τῶν ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐλέγχου
σοφίζόμενος, ὡς εἰρήκαμεν, παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν παραλογίζεσθαι
30 λέγεται. ἢ τὸ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου τοῦτο δηλοῖ, ὅτι παρὰ
τὴν ἔλλειψιν τοῦ συλλογισμοῦ. ἐπεὶ γὰρ καὶ ὁ ἔλεγχος ὡς συλλογισμὸς τίς
ἐστὶ, καὶ ὥσπερ ὁ συλλογισμὸς ἐκ τῶν κειμένων ὀφείλει συναγεῖν τὸ συμ-
πέρασμα μὴ ὁμωνύμου τινὸς λαμβανομένου μὴ συναριθμουμένου τοῦ

1 τούτων AI: τούτοις a 2 post ἐκεινῶν add. καὶ a 3 πότερον a 3 χρῆ
supra δεῖ scriptum I λαβεῖν A ἀνδρίαν A post λέγομεν add. καὶ AI:
om. A 5 λαβεῖν A 7 ἀνδρίας A ὁμοίως A: ὁμοία AI 8 τὸ prius A:
om. AI 10 ἀλλαχοῦ] cf. p. 167 a 32. 33 12 ἐστὶν om. A 14 post τετράπηχυ
add. ἔτε AI 18 ὁ prius AI: om. A 19 τοῦ ἐλέγχου AQR et om. τὸ K:
om. AI 22 τι A: τε I: τινος a 22. 23 ἐν τῷ κυρίως ἐλέγχῳ κειμένων A
24 περὶ a: παρὰ AI 24. 25 ἀληθοῦς a 26 παράγεσθαι A 29 εἰρήκαμεν a:
εἰρήκαμεν I: εἴρηται A 31 ὡς AI: om. a 32 ὅπερ A

ἀθάνατος, καὶ ἐτέραν σὺν ταύτῃ ἐπαγαγεῖν πρότασιν κοιμηθῆ ἡλίθιον ἐστίν.
 ὁ γοῦν τὸ ἐν ἀρχῇ βουλόμενος παραλαμβάνειν μεταλαμβάνει εἰς ἕτερον
 ἰσοδύναμον ὄνομα τῷ ζητουμένῳ καὶ οὕτως ποιεῖται τὸν παραλογισμόν·
 οἷον εἴ τις ἔροιτο πότερον ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ἢ οὐ, τοῦ δὲ ἀποκρινομένου
 5 ἀπαρηνησαμένου τὸ εἶναι αὐτὴν ἀθάνατον, αὐτὸς οὕτως συλλογίζεται· ἡ
 ψυχὴ ἀφθαρτος, τὸ ἀφθαρτον ἀθάνατον, ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος· ἀλλὰ μὴν
 καὶ οὐκ ἀθάνατος κατὰ σέ. οὐκ ἐλέγχει ὁ οὕτως συλλογιζόμενος τὸν λέγοντα
 αὐτὴν μὴ ἀθάνατον· τὸ γὰρ ἐν ἀρχῇ ἠτήσατο· ὃ γὰρ ἔμελλε δεῖξαι, ἔλαβε·
 τὸ γὰρ 'ἡ ψυχὴ ἀφθαρτος' ταῦτόν ἐστι τῷ 'ἡ ψυχὴ ἀθάνατος'. εἴρηται
 10 δὲ τῷ Ἀριστοτέλει περὶ τοῦ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τοῦτο,
 τί ποτέ ἐστι καὶ πῶς γίνεται, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν.
 δεῖ δὲ τὸν ἐλεγχον καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ εἶναι. εἰ γὰρ ἔν και τὸ αὐτὸ εἶη
 τὸ ἠρωτημένον, μῆτε ὁμώνυμον μῆτε συνώνυμον, μῆτε τὸ ἐν ἀρχῇ ληφθῆ,
 κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο μέρος λέγοιμὲν τι τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, ἀληθεύειν
 15 συμβῆσεται· οἷον ὁ Αἰθίοψ λευκός, ὁ Αἰθίοψ οὐ λευκός, κατὰ μὲν τὴν
 ἐπιφάνειαν οὐ λευκός, κατὰ δὲ τοὺς ὀδόντας λευκός. δεῖ οὖν καὶ κατὰ τὸ
 αὐτό, ἵνα μὴ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο μέρος λέγωμὲν τι ὑπάρχειν. οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τὸ αὐτό φησιν, ἀλλ' οὐ πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο, ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτὸ
 δεῖκνύουσι καταφάσκοντα καὶ ἀποφάσκοντα τὸν προσδιαλεγόμενον, εἰ μέλλοιμεν
 20 αὐτὸν ἐλέγχειν ἑαυτῷ ἀντιφάσκοντα. ὁ γὰρ συλλογιζόμενος τὸν δύο διπλάσιον
 τε καὶ οὐ διπλάσιον οὐκ ἐλέγχει τὸν λέγοντα αὐτὸν μὴ διπλάσιον εἶναι·
 οὐ γὰρ πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα ἀριθμὸν δείκνυσιν αὐτὸν διπλάσιον τε καὶ
 οὐ διπλάσιον ἀλλὰ πρὸς ἄλλον καὶ ἄλλον, πρὸς μὲν τὸ ἐν διπλάσιον, πρὸς
 δὲ τὰ δ' οὐ διπλάσιον. ἀλλὰ καὶ ὡσαύτως φησίν, ἦγουν μὴ τὸν μὲν
 25 τὸ δυνάμει λαμβάνειν, τὸν δὲ τὸ ἐνεργεῖα διδόναι· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ οὕτως
 ἔσται ἀντίφασιν. ὁ γὰρ λέγων, ὅτι ὁ κοιμώμενος ὄψιν ἔχει, ὁ ἔχων ὄψιν
 ὄρα, ὁ κοιμώμενος ἄρα ὄρα, οὐκ ἐλέγχει τὸν λέγοντα μὴ ὄραν τὸν κοιμώ-
 μενον· τὴ γὰρ 'ὁ ὄψιν ἔχων ὄρα' δύο σημαίνει, τὸν ἔχοντα καὶ μὴ ἐνερ-
 γοῦντα δυνάμενον δὲ ἐνεργεῖν καὶ τὸν ἤδη ἐνεργοῦντα. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
 30 δέ, φησὶ χρόνῳ· τὸ γὰρ κατ' ἄλλον καὶ ἄλλον χρόνον φαῦλόν τε καὶ οὐ
 φαῦλον λέγειν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀδύνατον. ὁ δὲ λέγων πάντα ἀνθρώπων ἐπὶ
 τοῦ παρ' Ἡσιόδου χρυσοῦ γένους ἀγαθὸν εἶναι καὶ οὐδένα ἀνθρώπων ἐπὶ τοῦ
 σιδηροῦ ἀγαθόν, εἶτα συνάγων πάντα ἀνθρώπων καὶ μηδένα ἀνθρώπων ἀγαθὸν
 εἶναι οὐκ ἐλέγχει τὸν μὴ τοῦτο λέγοντα· οὐ γὰρ ἔδειξεν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
 35 ἀγαθοὺς εἶναι καὶ μὴ ἀγαθοὺς πάντας ἀνθρώπους, οὐ δειχθέντος ἀληθῆς
 ἂν ἦν ἐλεγχος, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρόνῳ. ἀλλὰ καὶ ὁ λέγων, ὅτι
 τὸ σκυλάκιον ὄρα, τὸ σκυλάκιον οὐχ ὄρα, οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ συνάγει
 τὴν φαινομένην ἀντίφασιν ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ. ταῦτα δὲ πάντα

5 τὸ aA: τοῦ I συλλογίζεται οὕτως A 6 ἀφθαρτον (post ψυχῆ) pr. I 10 τὸ AI: om. a
 καὶ a'AI: οὐ a² 11 ἀναλυτικῶν om. A ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 16 p. 64b28sq.
 12 καὶ alt. aQR: om. I 17 κατ' aI: πρὸς A 18 τὸ alt. QR: om. aI 19 an (δεῖ)
 δεκν. ? at cf. vs. 24. 25 et 44,9 20 δύο a: om. I 22 τε a: om. I 24 ἦγουν a²I:
 ἡ a¹ 25 τῷ (post δὲ) a¹ 26 ἔσται AI: ἐστίν a 28. 29 δύο γὰρ τὸ ὄρα σημαίνει·
 καὶ τὸν δυνάμενον ἐνεργεῖν, καὶ τὸν ἐνεργοῦντα A 32 ἡσιόδου a 38 δεῖ A

εἰδέναι χρῶν τὸν μήτε ἀπατᾶσθαι ἐθέλοντα [μᾶλλον μὲν οὖν σπουδάζοντα] καὶ τὸν ἀπατῶντα ἐλέγχειν, ὡς εἰ μὴ εἰδείη, οὕτε ἐλέγχειν δυνήσεται καὶ αὐτὸς τοῖς ἀπατῶν ἐσπουδακῶσιν ἀλώσεται.

Καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄνοιαν. εἰπὼν δὲ τίς ἐστὶν
 5 ὁ κυρίως ἔλεγχος, κἀντεῦθεν δεῖξας ὡς οἱ κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐλέγχου
 τούτου ἐλεγχόμενοι κυρίως ἐλέγχονται, ἐξῆς φησὶ κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ
 τρόπον γίνεσθαι καὶ τὸ ψεύσασθαι περὶ τινος. ὥσπερ γὰρ τὸ ἀλη-
 θῶς ἐλέγχεσθαι γίνεται, ὅταν τις εἰς ἀντίφασιν περινεχθῆ τοῦ αὐτοῦ
 καὶ ἐνὸς ληφθέντος πράγματος, καὶ ὅταν μὴ συναριθμηθῆ τὸ ἐν ἀρχῇ,
 10 οὕτως καὶ τὸ ψευδῆ γενέσθαι τὸν παραλογισμὸν συμβαίνει, ὅταν ἢ
 ὁμῶν|μον ληφθῆ ἢ τὸ ἐν ἀρχῇ συναριθμηθῆ. καὶ διὰ τοῦ ἐπαγομένου f. 16^v
 μάλιστα τοῦτο σαφηνίζει. ἔνιοι γάρ, φησὶν, ἀπολείποντές τι τῶν
 λεχθέντων φαίνονται ἐλέγχειν, οὐκ ἐλέγχουσι δέ. θέμενος δὲ τὸν
 ὅρισμὸν τοῦ ἐλέγχου τοῦ πρὸς ταῦτο καὶ τοῦ κατὰ ταῦτο τίθησι παρα-
 15 δείγματα· φησὶ γὰρ ὅτι φαίνονται τινες ἐλέγχοντες, ὅταν λέγωσιν τὰ δύο
 διπλάσια, τὰ δύο οὐ διπλάσια· τοῦ μὲν γὰρ ἐνὸς διπλάσια, τῶν δὲ τριῶν
 οὐ διπλάσια. καὶ τοῦτο μὲν ἔφησεν ἐνδεικνύμενος τὸ πρὸς ταῦτο· εἰ γὰρ
 τις τὰ δύο διπλάσια τοῦ ἐνὸς ἀποδείξει καὶ τοῦ αὐτοῦ πάλιν οὐ διπλάσια,
 τότε καὶ κυρίως ἐποίησατο ἔλεγχον. τὸ δὲ παράδειγμα δεῦτερον τιθέμενος
 20 εἰς ἐνδειξιν τοῦ κατὰ ταῦτο τέθεικεν. οὐ γὰρ οὐδὲ ὁ τότε τὸ μέγεθος
 ἐτέρου λέγων εἶναι διπλάσιον καὶ οὐ διπλάσιον, κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο,
 οἷον κατὰ μὲν τὸ μῆκος διπλάσιον, κατὰ δὲ τὸ πλάτος οὐ διπλά-
 σιον, οὐδὲ οὗτος ἔλεγχον ἐποίησε· τότε γὰρ ἔσται ἂν ἀληθὴς ὁ ἔλεγχος,
 εἴπερ τὸ μέγεθος τότε κατὰ τὸ μῆκος μόνον ἐδεικνυτο διπλάσιον καὶ οὐ
 25 διπλάσιον. τὸ δὲ ἐξῆς τούτων τίθησι δεικτικὸν τοῦ μὴ μόνον καὶ κατὰ
 ταῦτο καὶ πρὸς ταῦτο καὶ ὡσαύτως ὑφείλειν ἔχειν, εἴπερ ἀληθὴς ἔλεγχος
 μέλλει ἔσεσθαι ὁ τὴν ἀντίφασιν τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς συναΐων, ἀλλὰ καὶ τὸ
 ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὑφείλειν κατασκοπεῖσθαι. εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν καὶ ἐν
 30 ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, μὴ λαμβανομένου τοῦ ἐξ ἀρχῆς, μήτε κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο
 μέρος λέγοιτο, οὐ λαμβάνοιτο δὲ καὶ ἄμα, τουτέστιν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν
 χρόνῳ, φαινόμενος ἔλεγχος γενήσεται.

Ταῦτα εἰπὼν καὶ τὸν ἔλεγχον τὸν ἀληθῶς ὅστις ἐστὶν ἀκριβῶς διο-
 ρισάμενος ἐπάγει· ἔλκοι δ' ἂν τις τὸν τρόπον τοῦτον τὸν σοφιστικὸν

1 θέλοντα A μᾶλλον μὲν οὖν σπουδάζοντα aA1: om. KQR 5 ὁ om. A 6 δὲ om. A
 7 ψεύσασθαι A Arist.: ψεύδεσθαι a1 cf. vs. 10 παρὰ I 8 post ὅταν add. δὲ a1:
 om. A περινεχθῆ A: περινεχθεῖη a1 10 post τὸ add. ψεύδεσθαι ἢ a
 12 φασὶν A ἀπολείποντες A1(C): ἀπολίποντες (sic) a: ἀπολιπόντες Arist.
 14 et 17 πρὸς ταῦτο v cf. p. 45, 18: πρὸς αὐτὸ a1 14 τοῦ tertium a: om. I 16 τὰ
 δύο οὐ διπλάσια om. pr. I, add. I¹ 16. 17 διπλάσια — διπλάσια Arist.: διπλασίον —
 σ
 διπλα I: διπλάσιον utrobique a 18 διπλάσια (post οὐ) scripsi: διπλάσιον a: διπλα-
 σίου I 19 παράδειγμα β a¹: περὶ πόδας a²: παρὰ πο I 23 ἔσται ἂν I: ἐστὶν a
 24 οὐ om. a¹ 26 πρὸς αὐτὸ a 27 μέλει, ut videtur, pr. I 32 εἰπον a
 33 τις τοῦτον τρόπον τὸν σοφιστικὸν a

τὸν παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν λέξιν· ὁ γὰρ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ὁ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τῶν παρὰ τὴν λέξιν ἦσαν τρόπων· τὸ δὲ ὁ κοιμώμενος ὄψιν ἔχει ἀμφίβολον· ἢ γὰρ ὅτι ἐνεργεῖ τῇ ὄψει, δύναται τις ὑπονοεῖν, ἢ ὅτι ἐνεργήσῃσιν ἄν.

5 p. 167^a36 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν γίνονται μὲν οὕτως.

Ὁ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων παραλογισμὸς τέταρτός ἐστι τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων, καὶ εἴρηται περὶ τούτου πρὸ βραχείως ὅπως γίνεται· προκειμένου γὰρ τοῦ προβλήματος τοῦ ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, λαβὼν τις τὸ ἄφθαρτος καὶ αἰδιος ὡς ἕτερα ὄντα καὶ μὴ ταῦτά τῃ
 10 ἀθάνατος συνεπεράνατο τὴν ψυχὴν ἀθάνατον. εἴρηται δὲ τελεώτερον ἐν τοῖς δευτέροις τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τῃ ὀγδόῃ τῶν Τοπικῶν σαφέστατα εἴρηται ὡς πενταχῶς αἰτεῖται. παραλογίζονται δὲ οἱ μὴ δυνάμενοι συνορᾶν ὅτι ταυτόν ἐστι τὸ ἀφθαρτον καὶ τὸ ἀθάνατον καὶ ἀπατῶνται ὑπὸ τῶν σοφιστῶν μηδὲν ἀποδεικνυόντων ἀλλὰ
 15 δι' ἑαυτοῦ δεικνυόντων τὸ μὴ δι' ἑαυτοῦ ὄντων καὶ πρότασιν ποιουμένων τὸ πρόβλημα· ὅταν γὰρ ζητουμένου τοῦ εἰ ἢ ψυχὴ ἀθάνατος λέγῃ ὁ σοφιστὴς ἢ ψυχὴ ἀφθαρτος, τὸ ἀφθαρτον ἀθάνατον, ἢ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος, οὐδὲν ἀποδείκνυσιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖται. ἀλλὰ καὶ τινος λέγοντος ὅτι οὐκ ἔστι τόπος συνάγῃ τις τὸ εἶναι τόπον οὕτω πως λέγων
 20 εἰ ἔστιν ἄνω καὶ κάτω καὶ πρόσθεν καὶ ὀπίσθεν καὶ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ἔστι τόπος· ἀλλὰ μὴν ἔστιν ἄνω καὶ κάτω καὶ τὰ λοιπά· ἔστιν ἄρα τόπος, τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ οὕτως αἰτεῖται, ἦτοι ὁ εἶδει δεῖξαι, ἔλαβεν ἀναποδείκτως· εἰ γὰρ τὸ ὄντων οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὰ ἑαυτοῦ μέρη, ὁ λέγων εἰ ἔστι τὰ μέρη τοῦ τόπου, ἔστιν ὁ τόπος· οὐδὲν ἄλλο φησὶν ἢ εἰ ἔστιν ὁ τόπος,
 25 ἔστιν ὁ τόπος'.

p. 167^b1 Ὁ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος διὰ τὸ οἴεσθαι ἀντιστρέφειν τὴν ἀκολούθησιν.

Ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος κέμπτος ἐστὶ τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως φαινομένων ἐλέγχων. μέρος δὲ ἐστὶ τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός

1 τοὺς a Arist.: τὸ I 2 ὁ παρὰ τὴν om. A 4 ἄν QR: om. aAI 7 τούτων a πρὸ βραχείως] p. 44,30 sq. 8 γίνονται a 9 λαμβάνων A
 10 συνεπεράνατο a¹ 11 ἐν τοῖς δευτέροις (δευ corr. I¹) τῶν Προτέρων (προ corr. I¹) ἀναλ.] cf. p. 6,9, ubi idem caput citatur 11. 12 ἐν τῃ ὀγδόῃ τῶν Τοπικῶν] c. 13 p. 162^b31 sq. 12 σαφέστατον a εἴρηται aI: περὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ A αἰτεῖται A: εἴρηται aI 13 φθαρτὸν A 14 μὴ A 15 ἑαυτοῦ utrobique AI: ἑαυτὸ—αὐτὸ a δεικνύοντων a 16 λέγει a 19 συνάγει a 20 πρόσθεν aI: ἔμπροσθεν A
 21 ἔστιν (post μὴν) aA: om. I 22 ἦτοι—ἀναποδείκτως om. A 23 τὸ γὰρ omisso εἰ A post ὁ add. γοῦν A 24 ὁ prius om. A εἰ om. a ὁ alterum I: om. aA 25 ὁ om. A 26 τὸ alterum a Arist.: τοῦ I
 28 τρόπος ἔ ἐστὶ A

παραλογισμοῦ, ὃς πρῶτός ἐστι τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων· τοῦτο
 δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης προῖων ἐρεῖ· ἀμφοτέροι γὰρ οὗτοι οἱ σοφισμοὶ
 ἀπὸ συμβεβηκότος ὄρμηται. διαφέρουσι δέ, ὅτι ὁ μὲν παρὰ τὸ συμβε-
 βηκὸς οὐκ | ἀντιστρέφει τοὺς ὄρους, ἀλλ' οὕτως συλλογίζεται· ὁ Σωκράτης f. 17·
 5 ζῶον, τὸ ζῶον γένος, ὁ Σωκράτης ἄρα γένος· ὁ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον
 ὡς ἀντιστρέφοντας λαμβάνει τοὺς ὄρους καὶ γίνεται, ὅταν καὶ τὰ μὴ ἀντι-
 στρέφοντα ὡς ἀντιστρέφοντα λαμβάνηται. ἐπειδὴ γὰρ ἔπεται τῷ κλέπτῃ
 τὸ νύκτωρ πλανᾶσθαι, ἀντιστρέφοντες οἱ σοφισταὶ λέγουσι καὶ 'ὁ νύκτωρ
 πλανώμενος κλέπτῃς ἐστί'· καὶ ἐπειδὴ τὸ μέλι ξανθὸν ἐστί, καὶ τὸ ξανθὸν
 10 μέλι εἶναι φασί. καὶ κατὰ τοῦτο τὸν κατασοφισμὸν συμβαίνει γίνεσθαι.
 οὐκ ἀνάγκη δέ, εἰ ὁ μοιχὸς καλλωπίζεται, καὶ τὸν καλλωπιζόμενον μοιχὸν
 εἶναι· πολλοῖς γὰρ ταῦτα ὑπάρχει, λέγω δὲ καὶ τὸ νύκτωρ πλανᾶσθαι
 καὶ τὸ καλλωπίζεσθαι· τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐχ ὑπάρχει. ἀλλὰ
 τοιαύτη μὲν ἡ τῶν λεγομένων διάνοια. τὰ δὲ κατὰ τὴν λέξιν οὕτως ἔχει·
 15 ὅταν γὰρ μέλιτος ὄντος ἐξ ἀνάγκης ἔπεται καὶ τὸ ξανθόν, καὶ τινὸς ξανθοῦ
 ὄντος οἴονται εἶναι μέλι· καὶ γίνεται ὁ παραλογισμὸς ἐντεῦθεν· συμβαίνει γὰρ
 εἶναι χολήν, ἥτις ἐστὶ ξανθή, πλὴν οὐχὶ καὶ μέλι. ὁ δὲ παραλογιζόμενος
 οὕτως ἀπατά· οὐχὶ τὸ μέλι ξανθὸν ἐστί; ναί· ὥστε καὶ τὸ ξανθὸν μέλι·
 ἢ δὲ χολὴ ξανθή· ἢ χολὴ ἄρα μέλι. καὶ αἱ περὶ τὴν δόξαν ἀπάται ἐν-
 20 τεῦθεν τίκονται· ἢ μὲν γὰρ γεῦσις ἀντιλαμβάνεται τοῦ μέλιτος ὡς γλυ-
 κέος, ἢ δὲ ὄψις ὡς ξανθοῦ· ἀφ' ὧν ἡ δόξα τὰ πάθη συνθεῖσα καὶ ὡς
 ἐν δοξάζουσα, ὀπηνίκα ἐνεργεῖ ἡ ὄψις περὶ τὸ ξανθὸν καὶ ὄρα τι χολοβαφές,
 εὐθὺς καὶ μέλι τοῦτο εἶναι δοξάζει. πάλιν ἐπειδὴ ἐξ ἀνάγκης ὄμβρου
 κατενηγεγμένου ἢ γῆ διάβροχος γίνεται, καὶ ὀπηνίκα ὕδατος ἔκχυσις
 25 γένηται, ὕετοῦ καταφορὰν γενέσθαι νομίζομεν. ἐντεῦθεν καὶ τὸν ἥλιον
 πολλάκις ποδιαῖον ἢ ὄψις εἶναι δοξάζει διὰ τὸ ἔπεσθαι ταῖς τῆς ὄψεως
 φαντασίαις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς συλλογισμοῖς αἱ σημειώ-
 δεις ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται. ἐπειδὴ γὰρ σημῖτον τοῦ μοιχοῦ
 τὸ καλλωπίζεσθαι ἐστί καὶ τοῦ κλέπτου τὸ νυκτὸς πλανᾶσθαι (ἔπεται γὰρ
 30 καὶ τῷ μοιχῷ τὸ καλλωπίζεσθαι καὶ τῷ κλέπτῃ τὸ νυκτοπορεῖν), διὰ
 τοῦτο αἱ ῥητορικάι ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται· ὁ γὰρ βουλό-
 μενος δεῖξαι ὅτι μοιχὸς ἐστί, τὸ ἐπόμενον ἔλαβεν, ὅτι καλλω-
 πιστῆς, καὶ ὁ τὸν κλέπτῃν ἐλέγξει βουλόμενος ὅτι νύκτωρ πλανᾶται. τὸ
 δὲ πολλοῖς μὲν ταῦτα ὑπάρχει, τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐχ
 35 ὑπάρχει λύσις ἐστί. κατηγορούμενον δὲ λέγει τὴν μὲν μοιχείαν κατηγο-

1. 2 ὃς—ἐρεῖ om. A 2 ἐρεῖ] c. 6 p. 168^b27sq. παραλογισμοὶ A 3 post ἀπὸ
 add. τοῦ A συμβεβηκότων a δέ om. a¹ 4 συλλογίζονται pr. I 6 ὡς ἀντι-
 στρέφοντας post ὄρους collocat A 8 et 12 νύκτωρα a 10 σοφισμὸν a 11 τὸν KQR:
 τὸ aI 16 οἴονται I ante μέλι add. τὸ a 18 ὥστε I: ὡς a 19 ἢ χολὴ om. a¹
 21 συνθεῖσα a καὶ I: ἢ a 24 καὶ ὀπηνίκα scripsi: inv. ord. I: ὀπηνίκα δὲ a
 26 ἢ ὄψις ποδιαῖον πολλάκις A immo ἢ δόξα cf. vs. 21 27. 28 σημειώδεις] εἰώ non
 liquet in I 29 νύκτα a γὰρ aI: δὲ A 34 post ὑπάρχει add. ἤγουν τὸ καλλωπι-
 ζεσθαι καὶ τὸ νυκτοπορεῖν a: om. AI 35 post ὑπάρχει add. ἤγουν τὸ μοιχὸς καὶ τὸ κλέπτῃς
 a: om. AI 35. p. 49,1 τὴν—κατηγοροῦσαν AI: τὸν μοιχὸν κατηγορούμενον a

ρίαν τοῦ καλλωπίζεσθαι, τοῦ δὲ νυκτὸς βαδίζειν τὸ κλέπτειν, οὐχ ὡς ἀληθῶς κατηγορουμένων (εἴρηται γὰρ ὡς οὐκ ἀνάγκη ἀντιστρέφειν), ἀλλ' ὡς ὑπὸ τῶν σοφιστῶν ὡς κατηγορουμένων λαμβανομένων. ὁμοίως δέ, φησί, καὶ ἐν τοῖς συλλογιστικοῖς, ἤτοι τοῖς κατὰ συλλογισμὸν δοκοῦσι
 5 προβαίνειν λόγοις, οἷος δοκεῖ καὶ ὁ τοῦ Μελίσσου εἶναι. οὗτος γάρ, δεῖξαι θέλων ὅτι ἐν ἔστι τὸ ὄν καὶ ἄπειρον, κατεσκευάσκει τοῦτο διὰ τῆς σὺν ἀντιθέσει τάχα ἀντιστροφῆς λέγων ὡς εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ γενόμενον λοιπὸν οὐχ ἔξει ἀρχὴν· εἶτα προσετίθει καὶ τὴν ἐτέραν πρότασιν, ὅτι τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχον ἄπειρον, ὡς εἶναι τοιοῦτον τὸ συλλογιζόμενον·
 10 τὸ ὄν οὐ γέγονε, τὸ μὴ γενόμενον ἀρχὴν οὐκ ἔχει, τὸ μὴ ἔχον ἀρχὴν ἄπειρον, τὸ ὄν ἄπειρον. τούτου γοῦν τοῦ λόγου πολλὰ μὲν καὶ ἀλλ' ἄττα αἰτιάματα ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀπροάσεως εἴρηται τῷ Ἀριστοτέλει· ἀπεδείχθη δὲ καὶ τὸ ἡμαρτημένον, ἢ σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφή· ταύτης γὰρ τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἐπομένου καὶ τὸ ἠγούμενον ἀναιρούσης οὐχ
 15 οὕτως ἔχει καὶ ἡ παρὰ τοῦ Μελίσσου. εἰ μὲν γὰρ ἄνθρωπός ἐστιν, ἔπεται καὶ ζῷον εἶναι ἐξ ἀνάγκης· ζῷου δὲ μὴ ὄντος εὐδῆλον ὡς οὐδὲ ἄνθρωπος. ἐχρῆν οὖν καὶ τὸν Μέλισσον οὕτως ἀντιστρέφαι καὶ εἰπεῖν, ὡς εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχον οὐ γέγονεν· ὁ δ' οὐχ οὕτω πεποίηκεν, ἀλλὰ τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἠγούμενου συναεῖλε καὶ τὸ f. 17^v
 20 ἐπόμενον. ἀλλ' ἐπισκεπτέον αὐθις τὰ ῥητὰ κατὰ λέξιν. οἷον ὁ Μελίσσου λόγος ὅτι ἄπειρον τὸ ἅπαν. ἐδείκνυε, φησί, ὁ Μέλισσος ὅτι ἄπειρον τὸ ἅπαν, τουτέστι τὸ ὄν· τὸ γὰρ ἅπαν ἀντὶ τοῦ ὄντος εἰληφεν. ἐδείκνυε δὲ τοῦτο λαμβάνων ὅτι τὸ ὄν ἀγέννητον, ἤτοι τὸ ὄν οὐ γέγονε. καὶ τίθησι τὴν τοῦτου κατασκευὴν· εἰ γὰρ τὸ ὄν λέγει τις γενέσθαι, ἢ ἐξ ὄντος ἂν
 25 γένοιτο ἢ ἐκ μὴ ὄντος· ἀλλ' ἐξ ὄντος μὲν γενέσθαι οὐκ ἐνδέχεται· τὰ αὐτὰ γὰρ καὶ περὶ ἐκείνου ζητήσομεν· ὁμοίως δὲ ἀδύνατον καὶ ἐκ μὴ ὄντος εἰπεῖν γενέσθαι τὸ ὄν, διὰ τὸ κοινὸν ἀξίωμα εἶναι τῶν φιλοσόφων μηδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς ὄντος γίνεσθαι· συναγεται λοιπὸν τὸ ὄν ἀγέννητον εἶναι. εἰ γοῦν τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ γενόμενον ἀρχὴν οὐχ
 30 ἔξει· τὸ δὲ μὴ ἔχον ἀρχὴν ἄπειρον. πρὸς τοῦτο οὖν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ὡς οὐκ ἀνάγκη, εἰ τὸ γενόμενον ἅπαν ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον γεγονέναι. τοιοῦτον δὲ τίνα νοῦν ἔχει τὸ λεγόμενον. ὁ Μέλισσος τὸ μὴ γεγονέναι καὶ τὸ ἀρχὴν μὴ ἔχειν ταύτων ἐνόμιζεν εἶναι καὶ ἐξισάζειν καὶ ἀντιστρέφειν. ὑπήχθη δὲ εἰς ταύτην τὴν ἔννοιαν ἀπὸ τοῦ καὶ τὸ γενό-

1 τὸν κλέπτειν a 3 ὡς prius om. A 4 καὶ I Arist.: om. a ἤτοι I: ἡγουν a
 7 ἔχειν, post quod καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον γεγονέναι δ ψεύδος ἐστίν· εἰσὶ γὰρ τίνα ἀρχὴν μὲν
 ε ex p. 50, 2. 3 illata expunxit, I 11 τὸ ὄν ἄπειρον om. A post ὄν add.
 ἀρα a τούτου—λόγου iterata deletit A¹ γοῦν AI: οὖν a μὲν om. A
 11. 12 ἀλλάττα (sic) I: ἀλλα τὰ aA 12 ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀπρ.] c. 3
 p. 186^a 8 sq. 13 καὶ τὸ ἡμαρτημένον aI: ὅτι ἡμαρτημένη καὶ A 15 ἔχει AI:
 ἐστὶ a παρὰ AI: per ut solet a 20. 21 κατὰ—ἅπαν om. A 21. 22 ἐδείκνυε—
 ἅπαν supra lineam I¹ 22 τουτέστι AI: τότε ἐστὶ a τὸ γάρ—εἰληφεν om. A
 τοῦ I: om. a 23 ἤτοι AI: ἡγουν a 25 post ἐκ add. τοῦ a 33 ante ἀρχὴν
 add. μὴ A ταυτὰ A

μενον και τὸ ἀρχὴν ἔχον ταῦτὰ οἶσθαι και ἀντιστρέφοντα, ὥστε και πᾶν τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχειν και πᾶν τὸ ἀρχὴν ἔχον γεγονέναι, δ ψευδὸς ἐστιν· εἰσὶ γὰρ τινα ἀρχὴν μὲν ἔχοντα μὴ γεγονότα δέ, ὡς τὰ οὐράνια και θεῖα σώματα. εἰ γοῦν τοῦτο ψεῦδος, δῆλον ὡς οὐδὲ τὸ μὴ γενόμενον
5 και τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχον ταῦτά εἰσιν.

p. 167^b21 'Ο δὲ παρὰ τὸ μὴ αἷτιον ὡς αἷτιον, δταν προσληφθῆ τὸ ἀναίτιον.

Οὗτος ὁ τρόπος ἔκτος ἐστὶ τῶν ἔκτος τῆς λέξεως παραλογισμῶν. δ δὲ ἐνταῦθα παρὰ τὸ μὴ αἷτιον ὡς αἷτιον καλεῖ, τοῦτο ἐν τοῖς δευτέροις
10 τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν "μὴ παρὰ τοῦτο" ὠνόμασε. γίνεται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς δι' ἀδυνατοῦ συλλογισμοῖς, δταν και δίχα τῆς ὑποθέσεως οὐδὲν ἤττον περαίνηται τὸ ἀδύνατον, συναγόντων τῶν σοφιστῶν τὸ τοιοῦτον ἀδύνατον και λεγόντων διὰ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν τῶν προσδιαλεγόμενων αὐτοῖς τοῦτο γέγονε τὸ ἀδύνατον, μηδαμῶς τῆς ὑποθέσεως ἡμῶν αἰτίας
15 οὔσης τοῦ συμβαίνοντος ἀδυνατοῦ· τότε γὰρ μάλιστα ἔστι λέγειν τὸ "μὴ παρὰ τοῦτο". ἔσται δὲ δῆλον τὸ λεγόμενον ὧδε· εἰ τις λέγει τὸ ζῶον παντὶ λευκῷ και ἡμῶν λεγόντων μὴ εἶναι ἀληθές (οὐ γὰρ πᾶν λευκὸν ζῶον ἐστὶ) πειράται ἐλέγχειν ἡμᾶς λέγων 'εἰ γὰρ ψεῦδος τὸ παντὶ, ἔσται ἀληθές τὸ ἀντιπατικῶς ἀντικείμενον τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ', ἔπειτα τῇ
20 θέσει ταύτῃ τῇ λεγούσῃ τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ δεικνύς ἀδύνατόν τι ἐπόμενον, ψεῦδος μὲν εἶναι λέγει τὸ τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ, ἀληθές δὲ εἶναι εἰσάγει τὸ δ αὐτὸς ἔλεγε, τὸ πᾶν λευκὸν εἶναι ζῶον. δείκνυσι δὲ τοῦτο οὕτως συλλογίζομενος· τὸ ζῶον καθ' ὑμᾶς οὐ παντὶ λευκῷ, τὸ λευκὸν παντὶ πτηνῷ, τὸ πτηνὸν παντὶ κόρακι, τὸ λευκὸν ἄρα παντὶ κόρακι· ἀλλὰ μὴν
25 τοῦτο ψεῦδος· ψευδὴς ἄρα και ἡ ὑπόθεσις ἣ τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε και ἀφ' ἧς γέγονε τὸ ψεῦδος· ἦν δὲ ἡ λέγουσα διὰ τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ· ἀληθές ἄρα τὸ παντὶ. πρὸς τοῦτο ῥητέον· οὐ παρὰ τοῦτο· οὐ γὰρ παρὰ

1 ταυτὰ ΑΙ: ταυτὸν a και alt. Α: ὡς Ι: εἰ a 2 ἔχειν ΑΙ: ἔχει a πᾶν Α: om. aI 3 post δὲ add. καθ' Ἑλληνας a 9 καλεῖ ante ἐνταῦθα collocat Α τοῖς δευτέροις Ι: τοῖς β a: τῷ δευτέρῳ, quod coniecit Waitz Organ. II p. X, A cf. p. 47, 11 10 ἀναλυτικῶν om. Α 9. 10 ἐν τοῖς δευτέροις τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 17 p. 65*38 11 post συλλογισμοῖς add. τοῖς ἀδύνατόν τι συνάγουσιν ἔκ τινος ὑποθέσεως ψευδοῦς τεθείσης· ἣ και ψευδοῦς προτάσεως ἐγκαταμνηθείσης, δι' ἧς ἀναγκαῖον ἀναίρειν τινὰ τῶν κειμένων προτάσεων, ἐξ ἧς τὸ ἀδύνατον και τὸ ψεῦδος συνήχθη· γίνεται οὖν τοῦτο, ὡς εἶπομεν, ἐν τοῖς δι' ἀδυνατοῦ συλλογισμοῖς Α 12 περαίνηται οὐδὲν ἤττον Α συναγόντων om. Α 12. 13 τὸ τοιοῦτον— διὰ aI: διενισταμένων, ὡς Α 14 τοῦτο γέγονε aI: συνήχθη Α post ἀδύνατον add. και ταῦτα Α 14. 15 οὔσης τῆς ὑποθέσεως αἰτίας Α 15 ante συμβαίνοντος deleuit συμπεράσματος Α¹ post μάλιστα add. ἔθος Α 16 ἔστι a εἰ τις λέγει τῶν σοφιστῶν τὸ Α 18 πειράται— γὰρ aI: ἀληθεύει γὰρ μᾶλλον τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ, εἴτα λάβη ὁ σοφιστὴς πειρώμενος ἡμᾶς ἐλέγχειν. και εἰπὼν εἰ Α ἐστὶν a 19 post ἀντικείμενον add. ὑπὲρ ἐστὶν Α post ζῶον add. καθ' ὑμᾶς (e vs. 23) Α 21 τὸ alt. om. Α 22 συνάγει εἶναι Α 23 ὑμᾶς ΑΙ: ἡμᾶς a 26 ἣ ΑΙ: om. a διὰ aI: ὡς Α 27 ῥητέον οὖν πρὸς τὸν σοφιστὴν, ὡς οὐ Α

τὴν ὑπόθεσιν τὴν λέγουσαν τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ συνῆκται τὸ λευκὸν παντὶ κόρακι, ἀλλὰ παρὰ τὴν σὴν τὴν λέγουσαν τὸ λευκὸν παντὶ πτηνῷ· ἀφαιρεθείσης γὰρ τῆς ὑποθέσεως ἡμῶν τῆς, ὡς λέγεις, αἰτίας γενομένης τοῦ ἀτόπου πάλιν τὸ ψεῦδος συνάγεται. δείκνυσι δὲ καὶ αὐτοί, ὅπως οὐ γίνεται

5 παρὰ τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν τὸ ψεῦδος ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν σοφιστῶν, καὶ ἐπὶ παραδείγματός τινος. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον. λέγει τις ἀληθῶς ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῳ αἰτίῳ. πειρᾶται οὖν ὁ σοφιστὴς δείκνυται τοῦτο ψεῦδος καὶ φησὶν· εἴ ἔστιν ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῳ αἰτίῳ, οὐχ ἔψεται τι τῇ ὑποθέσει ἀδύνατον· ἀλλὰ μὴν ἔψεται, ὡς

10 δειχθήσεται· οὐκ ἄρα ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῳ αἰτίῳ. εἶτα πειρᾶται δείκνυται ἀδύνατόν τι τοῦτον τὸν τρόπον, εἴ γὰρ ἡ φθορὰ λέγων καὶ ἡ γένεσις ἐναντία, καὶ τῇ τινὶ φθορᾷ ἔ|σται τις γένεσις ἐναντία· f. 18^r·

τις δὲ φθορὰ ὁ θάνατός ἐστιν· ὥστε ἔσται τῳ θανάτῳ τινὶ ὄντι φθορᾷ ἐναντία τις γένεσις· οὐδὲν δὲ ἄλλο τῳ θανάτῳ ἐναντίον ἢ ἡ ζωὴ·

15 ἡ ζωὴ ἄρα γένεσις· εἴ δὲ ἡ ζωὴ γένεσις, καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι· ὥστε καὶ τὸ ζῶον, ἢ ζῆ, γίνεται· ἀδύνατον δὲ τῳ ζῳῳ, ἢ ζῆ, γίνεσθαι· εἴ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀδύνατος καὶ ἡ ὑπόθεσις παρ' ἣν τοῦτο γίνεται· ἦν δὲ ἡ λέγουσα ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῳ αἰτίῳ. οὐκ ἔστιν ἄρα ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν. φαιμέν οὖν πρὸς τοῦτο ὅτι οὐ παρὰ τοῦτο·

20 οὐ γὰρ παρὰ τὸ λέγειν ἡμᾶς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ζωὴν ταῦτόν συνήχθη τὸ 'τὸ ζῶον, ἢ ζῆ, γίνεται', ἐπεὶ καὶ τούτου μὴ κειμένου οὐδὲν ἤττον διὰ τῶν λοιπῶν προτάσεων τὸ ἀδύνατον συναχθήσεται· ἀλλὰ τὸ ἀδύνατον συνῆκται παρὰ τὸ λέγειν σε τὴν ζωὴν ἐναντίαν τῳ θανάτῳ ὄντι φθορᾷ· ἡ γὰρ φθορὰ οὐ τῇ ζωῇ ἐναντία ἐστὶν ἀλλὰ τῳ ἀψύχῳ σώματι·

25 τῇ δὲ ζωῇ ἡ διάλυσις ἐστὶν ἐναντία· ἡ διάλυσις δὲ οὐ ταῦτόν τῇ φθορᾷ· οὐ γὰρ ἀνάγκη τὰ διαλυόμενα καὶ ἀπ' ἀλλήλων χωριζόμενα φθειρῆσθαι. ἰδοὺ γὰρ τις διέλυσε μὲν ἀπ' ἀλλήλων τὰ ἐξ ἐρίου καὶ ἐκ σερῶν νήματα ἀλλήλοις συνημμένα καὶ κεκλωσμένα· ἡ δὲ τούτων διάλυσις οὐκ ἤδη γέγονεν αὐτοῖς καὶ αἰτία φθορᾶς. πάλιν ἐάν τις ἀπὸ τοῦ σωροῦ διακρίνη

30 τὸν σίτον καὶ τὴν κριθὴν ἀλλήλοις ὄντα συμπεφυρμένα, διάλυσις μὲν καὶ διάκρισις γέγονεν ἀπ' ἀλλήλων, φθορὰ δὲ οὐδαμῶς. εἴ οὖν καὶ ὁ θάνατος διάλυσις ἐστὶ καὶ διάκρισις ψυχῆς καὶ σώματος ἀπ' ἀλλήλων, οὐκ ἂν εἴη ὁ θάνατος φθορὰ. ὅτι δὲ ὁ θάνατος οὐ ταῦτόν ἐστι τῇ φθορᾷ, ὁτλον καὶ ἐκ τοῦ θνήσκειν μὲν λέγεσθαι τὰ ζῶντα, φθειρῆσθαι δὲ τὰ

1 συνήχθη A 3 λέγεις A: λέγεται I: ἐλέγετο a 4 τὸ αὐτὸ ψεῦδος καὶ ἀδύνατον
 συνάγεται ἐκ τῶν παρὰ σοῦ τεθεισῶν προτάσεων A 8 τὸ ψεῦδος τοῦτο a 9. 10 οὐχ
 ἔψεται—τῳ αἰτίῳ AKQ (sed τις pro τι et ἀδύνατον om. K): om. aI 12 ἐναντίον utro-
 bique A(C) 13 ἔσται AI: ἐστὶ καὶ a 14 ἄλλω a ἢ om. a 15 post δὲ
 add. καὶ aI: om. AKQR 16 ζῆ alt. om. a¹ 21 τὸ alt. I: om. aA 23, 24, 25 ἐναν-
 τίον A 24 ἀψύχον a²A: ἐμψύχω a¹I 27 ἰδοὺ—30 διάλυσις μὲν aI: ὡς πυρὸς τῆς
 κριθῆς ἢ τὸ κεκλωσμένον σερικὸν ἐκ τοῦ ἐρίου· οὐ γὰρ αἰτία φθορᾶς ἢ τούτων γέγονεν ἀπ'
 ἀλλήλων διάλυσις· ἔστιν οὖν καὶ ὁ θάνατος διάλυσις A ἐξ (ante spr.) a 29 τι a
 31. 32 γέγονεν—διάκρισις om. a¹A 32 ante ψυχῆς add. τῆς a² 33 ὅτι—p. 52,3 γίνεται
 bis habet A οὐ om. a¹ 33. 34 ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ οὐ ταυτὰ εἰσι, ὁτλον ἀπὸ τοῦ Ab

νεκρά καὶ ἄψυχα τῶν σωμάτων. εἰ δ' ἦν ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ ταυτὸν, ἄμα τῷ χωρισθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἐφθείρετο ἂν τὸ σῶμα· νῦν δὲ οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ μετὰ πολὺ ἡ φθορὰ τοῦ σώματος γίνεται. τὰ μὲν οὖν λεγόμενα οὕτως ἔχει. τὸ δὲ ἐὰν ἐγκαταριθμηθῆ ἔν 5 τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι πρὸ τοῦ συμπέρασματος τὸ συμβαῖνον ἀδύνατον τοιοῦτόν ἐστιν. ἐὰν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι, τουτέστι ταῖς παρὰ τοῦ ἐρίζοντος λεγομέναις προτάσεσι (ταύτας γὰρ ἀναγκαῖα λέγει ἐρωτήματα, οὐχ ὅτι ἀναγκαῖόν τι συνάγουσιν, ἀλλ' ὅτι τούτων μὴ ληφθέντων οὐκ ἂν συνήχθη τὸ προκείμενον ἀδύνατον), ἐὰν οὖν ἐν ταῖς 10 τοιαύταις τοῦ ἐρίζοντος προτάσεσιν ἐγκαταμιχθῆ παρ' αὐτοῦ δὴ τοῦτο τοῦ σοφιστοῦ πρὸ τοῦ ἐπενεχθῆναι παρ' αὐτοῦ τὸ συμπέρασμα τὸ συμβαῖνον ἀδύνατον, τουτέστιν ἡ ψευδῆς πρότασις ἡ αἰτία γινομένη τοῦ συμβαίνοντος ἀδυνάτου (δι' αὐτῆς γὰρ περαίνεται τὸ τοιοῦτον ἄτοπον), δόξει πολλάκις παρὰ τοῦτο γίνεσθαι ὁ ἔλεγχος, ὥσπερ δὴ καὶ 15 ἐνταῦθα γέγονε· συγκατεμίχθη γὰρ τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι τὸ 'ἡ ζωὴ ἐναντία τῷ θανάτῳ ὅτι φθορᾷ· οὐ γὰρ ἐστίν, ὡς εἴρηται, ὁ θάνατος φθορὰ ἀλλὰ διάλυσις ψυχῆς καὶ σώματος. συγκατεμίχθη οὖν τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι τὸ 'ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ ταυτὸν· οὐ ληφθέντος συνῆκται καὶ ἡ ζωὴ γένεσις καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι καὶ τὸ ζῶν, ἢ ζῆ, γίνεσθαι. 20 τοὺς τοιούτους δὲ συλλογισμοὺς ἀσυλλογίστους μὲν ἀπλῶς φησι μὴ εἶναι, τουτέστι καθόλου, πρὸς δὲ τὸ προκείμενον ἀσυλλογίστους, ὅτι οὐ συλλογίζονται ὃ αἰροῦνται διὰ τὸ ψευδεῖς τὰς προτάσεις λαμβάνειν. κατὰ τοῦτο γοῦν εἰσιν ἀσυλλόγιστοι. τὸ δὲ λανθάνειν πολλάκις οὐχ ἥττον αὐτοὺς τοὺς ἐρωτῶντας τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀπο- 25 κρινόμενοι ἐπιλανθάνονται καὶ νομίζουσι τὰ μὴ ταῦτά ὡς ταῦτά κἀντεῦθεν ἀπάτη ὑπάγονται καὶ σοφίζονται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐρωτῶντες αὐτοὶ τοῦτο πάσχουσιν, ὥσπερ καὶ ὁ Πῶλος τὴν βούλησιν καὶ τὴν δόκησιν ταυτὸν νομίζων ὡς ἐν ὄντων ἡρώτα τὸν Σωκράτην.

μ. 167^b38 Οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν, δταν λαν- 30 θάνη πλείω ὄντα, καὶ ὡς ἐνός.

Ἐβδωμος καὶ τελευταῖος τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων ἐστίν ὁ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν. λέγεται δὲ οὕτως, ὅτι ἕκαστον τῶν ὑποκειμένων καὶ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐστίν ἰδίᾳ ἐρωτήσεως

1 ἄψυχα σώματα Ab 2 post ἂν add. καὶ Ab 3 τῷ σώματι Ab 4 οὖν prius
I: om. a ἐγκαταριθμηθῆ a¹: οὖν καταριθμηθῆ a¹: καταριθμηθῆ A: οὖν ἐγκαταριθ-
μηθῆ Arist. 5 πρὸ a¹I (cui T, corr. A): πρὸς a¹: πρὸ—ἀδύνατον om. A 7 τοῦ
σοφιστοῦ A 9 οὖν om. A 10 τούτου om. A 11 πρὸ τοῦ AI: πρὸς τὸ a
14 εἴπερ a¹ 16 ἐναντίον A 19 ἢ AI: εἰ a 21 ἀσυλλόγιστος a¹ 23 καὶ
λανθάνει Arist.: καὶ add. Q 26 ἀπάτη ὑπάγονται om. A κατασοφίζονται fort.
recte v: ἀπατῶνται A αὐτοὶ, quod coniecit Waitz l. c., A v: αὐτὰ a¹: αὐτοὺς a²:
compend. I 27 post πάσχουσιν add. δ συνέβη ἐνταῦθα· ἔλαβον γὰρ καὶ τὴν φθορὰν
καὶ τὸν θάνατον ταυτά A ὡς A 28 ὡς ἐν ὄντων om. A ἡρώτα] Gorg.
c. 21 p. 466 B—E

δεόμενον οὐ προτείνεται | ἰδίᾳ καὶ ἰδίᾳ ὁ ἐρωτῶν, ἀλλὰ συμμίζας τὰ διά- f. 18^v
 φορα ὑποκείμενα καὶ ὡς περὶ ἑνὸς ἐρωτῶν ἀπατᾶ τὸν ἀποκρινόμενον, ὅταν
 καὶ αὐτὸς τὴν ἀπόκρισιν ὡς ἑνὸς ὄντος τοῦ ὑποκειμένου δοίη, ὡς ἐπὶ
 τοῦδε τοῦ σοφίσματος· ὁ δεῖνα Σωκράτην καὶ Πλάτωνα τύπτει· ὁ Σωκράτης
 5 καὶ ὁ Πλάτων ἀνθρωπῶς ἐστίν· ὁ δεῖνα ἄρα ἀνθρωπον ἀλλ' οὐκ ἀνθρώ-
 πους τύπτει. τοιοῦτόν τι πεποίηκε καὶ ὁ Πῶλος ἐν τῷ Γοργία τὰ πλείω
 ὡς ἐν ἐρωτήσας τὸν Σωκράτην. ἦν δὲ ἡ ἐρώτησις τοιαύτη· 'εἰπέ μοι,
 ὦ Σώκρατες, οὐ δοκοῦσί σοι οἱ ῥήτορες ὥσπερ καὶ οἱ τύραννοι ποιεῖν
 ἀπαντα ἃ βούλονται καὶ δοκεῖ αὐτοῖς βέλτιστα εἶναι'. τὰ πλείω γὰρ ἐν-
 10 ταῦθα ἠρώτησεν ὡς ἐν ὁ Πῶλος· ἄλλο γὰρ βούλησις καὶ ἄλλο δόκησις.
 ὃν ὁ Σωκράτης ἐπέπληξε πλείονας ἅμα ἐρωτήσεις ἐρωτήσαντα ὡς τὴν
 διαφορὰν τῆς βουλήσεως καὶ τῆς δοκῆσεως ἀγνοήσαντα καὶ ὡς ἑνὸς ὄντων
 μίαν τὴν ἐρώτησιν ποιησάμενον. ἐπ' ἐνίων μὲν οὖν, φησί, βράδιόν
 ἐστὶν ἰδεῖν ὅτι πλείω ἐρωτήματα ἐστίν· οἷον πότερον ἢ γῆ θάλαττά
 15 ἐστὶν ἢ ὁ οὐρανός· δῆλον γὰρ ἐνταῦθα ὅτι δύο τυγχάνει τὰ ἐρωτήματα·
 ἔδει γὰρ οὕτως ἐρωτῆσαι, πότερον ἢ γῆ θάλαττά ἐστίν, εἶτα αὖθις
 πότερον ὁ οὐρανὸς θάλαττά ἐστίν. ἐπ' ἐνίων δέ, φησί, οὐκ ἔστι βράδιον
 ἰδεῖν ὅτι πλείω τὰ ἐρωτήματα ἐστίν, καθάπερ εἶχεν ἡ προειρημένη τοῦ
 Πῶλου ἐρώτησις. καὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι δῆλον ὅτι πλείω εἰσὶ τὰ ἐρωτώ-
 20 μενα ἢ ὁμολογοῦσι τῷ μὴ ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον ἢ ἐλέ-
 γχεσθαι φαίνονται. τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον· οἱ ἐρωτώμενοι
 τὴν τοιαύτην ἐρώτησιν ἢ ὁμολογοῦσι μὴ ἀποκρινόμενοι τὸ ἐρωτώμενον
 φαῦλοι κοινωνοὶ εἶναι ὡς ἐμποδίζοντες τὸ κοινὸν ἔργον, ὡς εἶναι ἔξωθεν
 λαμβανόμενον τὸ 'εἶναι φαῦλοι κοινωνοί' (ὁμολογοῦσι γὰρ φαῦλοι εἶναι
 25 κοινωνοὶ τῷ μὴ ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον), ἢ τῷ ἀποκρίνεσθαι
 φαίνονται ἐλεγχομένοι. ἔστι καὶ οὕτω νοῆσαι τὸ λεγόμενον· οἱ ἐρωτώ-
 μενοι ἢ οὐδέν τι ἀποκρίνονται, καὶ ὁμολογοῦσι διὰ τῆς σιωπῆς τρόπον τινά
 (ἡ γὰρ σιωπὴ δηλοῖ τὸ ναί, τὸ τῆς συγκαταθέσεως πρόσρημα), ἢ ἀπόκρισιν
 διδόντες ἐλέγχεσθαι φαίνονται. τὸ δὲ ἢ πάλιν, ὧν τὰ μὲν ἐστὶν
 30 ἀγαθὰ τὰ δὲ οὐκ ἀγαθὰ, πάντα ἀγαθὰ ἢ οὐκ ἀγαθὰ, καὶ τοῦτο
 παράδειγμα ἐστὶ τοῦ τὰ πλείω ὡς ἐν ἐρωτῶντος. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν,
 πότερον ἢ σωφροσύνη ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, καὶ πότερον ἢ ἀκολασία ἀγαθὸν
 ἢ φαῦλον· ὁ δὲ μίξας ἀμφοτέρω καὶ ὡς περὶ ἑνὸς ἐρωτήσας οὐκ ἄδηλον
 ὅτι ἀπατήσει τὸν ἀποκρινόμενον, εἴ γε συνυπαχθεὶς τῇ ἐρωτῆσει κατα-
 35 φήσει ἢ ἀποφήσει. εἰ γὰρ ἐρωτηθεὶς τις, πότερον ἢ σωφροσύνη καὶ ἡ
 ἀκολασία ἀγαθὸν ἐστὶν ἢ φαῦλον, εἶπη ὅτι ἀγαθόν, συμβήσεται τὴν ἀκο-

1 ὁ Av: om. aI 2 τὸν AI: τὸ a 5 ἄρα om. A 6 τι a: τε AI καὶ ὁ
 πῶλος πεποίηκεν A ἐν τῷ Γοργ(α) p. 466 B. C memoriter citat 8 ὦ σωκρά-
 τῆς a' δοκοῦσί σοι aI: δοκοῦσιν A 11 ὃν aI: οἷον a² πλείονας' εἰ corr., ut
 videtur, I 14. 15 πλείω—ἐνταῦθα ὅτι QR: om. aAI 14 θάλασσα QR 15 ὁ
 Q: om. B (c u i T, del. vult A) 18 εἶδεῖν a 18. 19 ἡ τοῦ πῶλου ἐρώτησις ἡ προειρη-
 μένη a 19. 20 ἐρωτήματα A 24. 25 φαῦλος εἶναι κοινωνός τὸ a 30 ἢ οὐκ
 ἀγαθὰ a Arist.: om. I 34 ἀπατήσει AQR: ἀπατήσετε aI τὸν ἐρωτώμενον A

λασίαν μὴ οὔσαν τῶν ἀγαθῶν εἶναι ἀγαθόν· εἰ δ' ἀποφήσει, συμβήσεται
 πάλιν τὴν σωφροσύνην οὔσαν τῶν ἀγαθῶν μὴ εἶναι ἀγαθόν. καὶ ποτὲ
 μὲν οὕτως φησὶ γίνεσθαι φαινόμενον ἔλεγχον ἐκ τοῦ μόνου φῆσαι ἢ ἀπο-
 φῆσαι ἐν τῇ ἐρωτήσει τῇ τὰ πλείω ὡς ἐν πυνθανομένῃ· τὸ γὰρ φάναι
 5 τῶν μὴ ἀγαθῶν τι εἶναι ἀγαθόν ἢ τῶν ἀγαθῶν τι μὴ ἀγαθόν ψευδός.
 ποτὲ δὲ συμβήσεται καὶ ἔλεγχον γενέσθαι ἀληθινὸν προσληφθέν-
 των τινῶν· οἷον εἴ τις ἔροιτο 'ἀρά γε ὁ ἐφ' ἐνός, τοῦτο καὶ ἐπὶ πολλῶν;'
 καὶ τοῦτο λαβῶν προσλάβοι 'ἐπεὶ τυφλὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυ-
 κὸς δὲ ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότα δὲ ἔχειν,
 10 καὶ εἰ λευκὸν ἐστὶ τὸ ἔχον χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, καὶ λευκὰ ἔσται τὰ
 ἔχοντα χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως'. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οὐ μία ἐστὶν ἡ
 ἐρώτησις· τὸ γὰρ 'ἀρά γε, εἰ τυφλὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυκὸς δὲ
 ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότα δὲ ἔχειν;' οὐκ ἐστὶν
 ἐν ἐρώτημα. ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνῳ ἐστὶ τυφλὸν ὁ πεφυκὸς ὄψιν ἔχειν οὐκ
 15 ἔχει, οἷον τὸ διὰ πῆρῳσιν μὴ ἔχον ὄψιν, τὸ δὲ μήπω πεφυκὸς ἔχειν ὄψιν,
 ὡς τὸ σκυλάκιον, καταχρηστικῶς φαμεν τυφλόν (οὕτω γὰρ τοῦτο πέφυκεν
 ἔχειν ὄψιν), πῶς οὐκ ἂν εἴη διάφορα ἐρωτῶν ὁ λέγων 'ἀρά γε, εἰ τυφλὸν ἐστὶ
 τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυκὸς δὲ ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν
 πεφυκότα δὲ ἔχειν'; εἰ γὰρ τὸ μὲν ἐν ἐστὶ τυφλὸν διὰ πῆρῳσιν, ὁ καὶ
 20 τυφλόν | εἰπεῖν ἀληθές ἐστὶ, τὰ δὲ διὰ τὸ μήπω πεφυκέναι ἔχειν, α καὶ f. 19^r
 καταχρῶμενοί φαμεν τυφλὰ, ὡς ἐπὶ τῶν σκυλακίων (οὐ γὰρ ἀληθές ἐστὶν
 εἰπεῖν ὅτι τυφλὰ), δύο οὖν οὐσῶν τῶν ἐρωτήσεων οὐ μία ἔσται πρὸς ταῦτα
 ἀπόκρισις. εἰ δὲ τις συναρπασθεῖ ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως καὶ ὥσπερ μιᾶς
 αὐτῆς οὔσης εἴπη ὅτι ναί, τυφλὰ ἐστὶν, ὅταν τὰ μὲν σκυλάκια βλέπη τὸ δὲ
 25 μὴ (οὐ γὰρ δυνατόν ἐστὶ τὸ πεπηρωμένον βλέπειν), ἔσονται ἢ πάντα
 ὀρῶντα ἢ πάντα τυφλὰ. 'διὰ τίνα γὰρ λόγον', εἴποι ἂν ὁ σοφιστὴς πρὸς
 τὸν ἀποκρινόμενον, 'τὰ μὲν ἐστὶν ὀρῶντα, τὸ δὲ μὴ ὀρῶν; ἐπεὶ γὰρ ἀμφο-
 τερα ἔφησας εἶναι τυφλὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότα δὲ ἔχειν, ἢ ἀμφοτέ-
 ρα ἀνάγκη ὀρᾶν ἢ μηδέτερον'. τὸ δὲ τοιοῦτον σόφισμα οὐ μόνον γέγονε
 30 παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ὡς ἐν ἐρωτηθῆναι ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν ἔλλει-
 ψιν τοῦ κυρίως καὶ ἀληθῶς ἐλέγχου· εἴρηκε γὰρ ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων
 καὶ τὸ ὅτι δεῖ λαβεῖν "ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ", τούτεστι τὸ ἐρω-
 τώμενον μὴ εἶναι τοιοῦτον ὡς τὸν μὲν ἐρωτῶντα ἄλλου χρόνου λαμβάνειν
 τὸ ὑποκείμενον, τὸν δὲ ἀποκρινόμενον ἐτέρου. τοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ ἐνταῦθα·
 35 οὐ γὰρ πᾶν τὸ πεφυκὸς ἔχειν ὄψιν καὶ μὴ ἔχον τυφλὸν ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ μὴ
 ἔχον ὅτε πέφυκεν ἔχειν.

6 γενέσθαι καὶ ἀληθινὸν ἔλεγχον A

10. 11 καὶ ἅπαντα τὰ λευκὰ ἔσονται χρώματα

διακριτικὰ ὄψεως A

10 ἔσται I: ἐστὶ a

12 γὰρ aA: om. I

13 ἔσται AI:

ἐστὶ a

14 ἐπειδὴ AI: ἐπεὶ a

ἔχειν ὄψιν A

15 μὴ om. a¹

ante

ὄψιν prius add. τὴν a

16 φαμέν AI: φασὶ a

τοῦτο AI: ταύτην a

17 ὄψιν AI:

om. a

18 ἔσται AI: ἐστὶ a

20 τὸ AI: om. a

22 ἔσται AI: ἐστὶ a

24 εἴπω a¹

σκυλάκια AI:

σκυλακίων a

τὸ AI: τὰ a

25 ἐστὶ aA: ἔσται I

26 εἴπη A

ὁ om. a

27 ἔσται AI: ἐστὶν a

31 εἴρηκε] c. 5 p. 167^b26

32 τὸ prius AI: om. a

λαβεῖν aI: λαμβάνειν τὸ ὑποκείμενον A

p. 168•17 Ἡ δὴ οὕτως διαιρετέον.

Εἰπὼν δύο εἶδη εἶναι τῶν παραλογισμῶν καθ' οὓς φαίνονται ἐλέγχειν οἱ σοφισταὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ διδάξας ὅσοι τε καὶ τίνες οἱ τρόποι οἱ ὑπὸ τὰ εἶδη ταῦτα τῶν σοφισμῶν τελοῦντες, καὶ τὸ μὲν [τὰ] παρὰ τὴν λέξιν ὀνομάσας τὸ δ' ἐκτὸς τῆς λέξεως, καὶ τοὺς μὲν παρὰ τὴν λέξιν τρόπους σοφιστικοὺς ἕξ εἶναι παραδοῦς, ὁμωνυμίαν, ἀμφιβολίαν, σύνθεσιν, διαίρεσιν προσφθίαν, σχῆμα λέξεως, τοὺς δ' ἐκτὸς τῆς λέξεως ἑπτὰ εἶναι σαφέστατα ἐκθέμενος, τὸν παρὰ τὸ συμβεβηκός, τὸν παρὰ τὸ ἀπλῶς ἢ πῆ καὶ μὴ κυρίως λέγεσθαι μέρη, τὸν παρὰ τὸν διορισμὸν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ ἐλέγχου, τὸν παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν, τὸν παρὰ τὸ ἐπόμενον, τὸν παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον καὶ τὸν παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν, νῦν λέγει ὅτι ἡ οὕτως διαιρετέον τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους, καὶ λεκτέον ὅτι οἱ μὲν εἰσι παρὰ τὴν λέξιν, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς λέξεως, καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν ἕξ ὄντες εἰσὶν οἶδε, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς λέξεως ἑπτὰ τυγχάνοντές εἰσιν οἶδε, ἢ πάντας τοὺς φαινομένους συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους ἀνακτέον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ λέγει πῶς ἀναχθῆσονται, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀνάγει πάντας. ἐπειδὴ γὰρ ἔλεγχός ἐστιν, ὡς εἴρηται, “τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος, καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός ὑποκειμένου, ἐκ τῶν δοθέντων τῶ ἀποκρινομένῳ, μὴ συναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ”, ὃ ταῦτα ἀγνοήσας ἢ τι τούτων ἐξ ἀνάγκης περιπεσεῖται τῷ ψεύδει καὶ ἀπατηθήσεται. ἐπειδὴ οὖν, ὡς εἴρηται, ἔλεγχός ἐστι συλλογισμὸς ἀντιφάσεως, ὃ δὲ συλλογισμὸς ἐκ τῶν κειμένων ἐστίν, ὃ ἀγνοῶν δ' τι ποτέ ἐστι συλλογισμὸς, καὶ ὅτι ἐκ τῶν κειμένων δεῖ συμβαίνειν τὸ συμπεράσμα, ἀπατηθήσεται παρὰ τοῦ μὴ συλλογιζομένου μηδὲ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντος τὴν δοκοῦσαν ἀντίφασιν. τοιοῦτοι δ' ἦσαν οἱ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντες τὴν ἀντίφασιν, οἱ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον παραλαμβάνοντες παραλογισμοὶ καὶ οἱ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτοῦντες καὶ οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον. πρῶτον μὲν οὖν, φησὶν, ἀπλῶς ἀναχθῆσονται πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ὡς ἀσυλλόγιστοι καὶ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντες, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον τοῦ κυρίως συλλογισμοῦ. ἔπειτα ἀναχθῆσονται πάντες οὗτοι καὶ εἰς τὰ μέρη τοῦ ὅρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου, καὶ δειχθήσεται ὡς παρὰ τὴν ἑλλειψίν τινος τῶν ἐν τῷ ἐλέγχῳ τὸ σόφισμα συνίσταται, ἢ παρὰ τὸ ὁμώνυμόν τι ληφθῆναι ἢ παρὰ τὸ ἀμφίβολον ἢ ἕτερόν | τι. f. 19v

1 post διαιρετέον add. τοὺς φαινομένους a 4 τὰ alt. I: τὸ a: delevi 18 εἴρηται]
 c. 5 p. 167•23—27 memoriter citat 23 ἐπειδὴ AI: ἐπει a 27 μὴ om. A
 28 παραλογισμοὶ aA: παρασυλλογισμοὶ I 29 τὸ prius AI: om. a 33 δειχθή-
 σονται A 34 τῶν aI: τῶν A ἐν superscr. A τι AI: om. a

p. 168*23 Τῶν μὲν γὰρ ἐν τῇ λέξει οἱ μὲν εἰσι παρὰ τὸ διττόν.

Εἶπεν οἱ τῶν παραλογισμῶν ἕκαστος ἀναχθήσεται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ ἀπλῶς μὲν ἐν ἔφησεν ἀπελέγχον τοὺς παραλογισμούς, τὸ μὴ ἐκ τῶν κειμένων αὐτοὺς συναγεσθαι, ὅπερ καὶ ἐν τῷ διορισμῷ τοῦ ἐλέγχου 5 εἶρητο. νῦν δὲ καὶ παρ' ἐν ἕκαστον τῶν μερῶν τοῦ ἐλέγχου γίνεσθαι τούτους διδάσκει, καὶ πρότερον τὸν ἐκ τῆς ὁμωνυμίας φησὶ γίνεσθαι παρὰ τὸ μὴ ἐν εἶναι τὸ ὄνομα καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀμφιβολίας· τούτους γὰρ ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἧ τε ὁμωνυμία καὶ ὁ λόγος. οὗτοί τε οὖν καὶ ἡ ὁμοιοσημοσύνη τῆς λέξεως, τουτέστιν οἱ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς 10 λέξεως, ὅτι παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν γίνονται, δῆλον· κεῖται γὰρ τὸν ἔλεγχον εἶναι “τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος”. οἱ δὲ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας καὶ ἀμφιβολίας ἐξ ὀνομάτων εἰσι καὶ λόγων οὐκ ἀπλῶν ἀλλὰ διάφορα σημαίνοντων, ναὶ μὴν καὶ ἡ ὁμοιοσημοσύνη. τό τε γὰρ μανθάνειν δύο σημαίνει καὶ ὁμώνυμον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀμφίβολος λόγος ὁ ‘δ 15 ὄρᾱ τις, τοῦτο ὄρᾱ’ λέγων δύο παρεμφαίνει, τὸν τε ὄρωντα καὶ τὸ ὄρωμενον· καὶ τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν δύο ταῦτα δηλοῖ, ὡς εἶρηται· πάθους γὰρ ἐστὶ καὶ ἐνεργείας σημαντικόν, ὅπερ ἐστὶ τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συλλογισμοῦ. δῆλον οὖν ὡς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν καὶ οἱ 20 τρεῖς οὗτοι ἀναχθήσονται, ὅτι οὐ πράγματός εἰσιν ἑνός· δεῖ δὲ τὸν συλλογίζομενον καὶ ἔλεγχον ποιῆσαι βουλόμενον τὸ αὐτὸ καὶ ἐν πρᾶγμα λαμβάνειν. τὸ δὲ σύνηθες γὰρ τὸ πάντα ὡς τόδε τι σημαίνειν περὶ τῆς ἀμφιβολίας δοκεῖ εἰρησθαι, οὐ περὶ τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως παραλογισμοῦ, δὴ ὁμοιοσημοσύνην, ὡς εἶρηται, ἐνταῦθα λέγει· σύνηθες γὰρ σιγῶντα λέγειν μὴ μόνον τὸν σιγῶντα ἀλλὰ καὶ τὰ σιγώμενα καὶ 25 ὄρωντα τὸν τε ὄρωντα καὶ τὰ ὄρωμενα. ἐπήγαγε δὲ τοῦτο ἀναμιμνήσκων τοῦ ἔμπροσθεν εἰρημένου, ὅτι εἰς τρόπον τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν καὶ οὗτος, “ὅταν εἰωθότες ὤμεν οὕτω λέγειν”. καὶ ἡ ἀπὸ τῆς συνθέσεως, φησί, καὶ διαιρέσεως ἀπάτη εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀναχθήσεται· δεῖ γὰρ ἐπὶ τοῦ κυρίως ἐλέγχου τὸ αὐτὸ δηλοῦσθαι καὶ χωρὶς 30 καὶ μετὰ τῆς συνθέσεως· ὅπερ ἐπὶ τῆς συνθέσεως καὶ τῆς διαιρέσεως οὐ συμβαίνει, ἀλλ' ἕτερον μὲν ἐστὶ τὸ χωρὶς ὑπὸ τῶν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων δηλούμενον, ἕτερον δὲ τὸ ὑπὸ τῆς τούτων συνθέσεως. τὰ γὰρ γράμματα χωρὶς καὶ τὸ ‘ἐπίσταται’ χωρὶς οὐ ταυτὸν σημαίνει καὶ συντεθέντα, ὡς ἐπὶ

3 ἐν om. A 5 εἶρηται A 6 πρότερον aI: παρὰ A 8 τοῦ AI: τὸ a
 τε alt. a²AI: δὲ a¹ 10. 11 κεῖται—εἶναι aI: ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐλέγχου κεῖται A
 12 εἰσι AI: ἡ a¹: εἰσὶν ἢ a² 13 ναὶ μὴν—18 συλλογισμοῦ aI: ὡς καὶ οἱ παρὰ τὸ σχῆμα
 τῆς λέξεως A 15 τὸ ex τὸν corr. I 16 εἶρηται] p. 35, 21 sq. 19 πράγματος
 ἑνός εἰσι σημαντικοί A δεῖ scripsi: δεῖν aI 20. 21 λαμβάνειν I: μεταλαμβάνειν a
 22 περὶ τοῦ aI: παρὰ τὸ A 26 τοῦ ἔμπροσθεν εἰρημένου] c. 4 p. 166*17 28 συν-
 θέσεως a¹I: συνθέτου φύσεως a² post καὶ add. τῆς a 29 γὰρ aI: δὲ A
 30 τῆς tertium om. A οὐ I: om. aA

τοῦ ἄγραμματα ἐπίσταται· ἀλλὰ καὶ ὁ Σωκράτης κἀθηται, ὁ καθήμενος
 δύναται βαδίζειν, ὁ Σωκράτης βαδίζει· οὐ ταῦτόν σημαίνει, ὡσπερ
 εἴρηται καὶ πρότερον. ταῦτα εἰπὼν λέγει τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀναχθήσονται
 οἱ προειρημένοι παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν· ἔστι δὲ αὕτη
 5 τὸ μὴ τὸ αὐτὸ σημαίνειν τὸ ὁμώνυμον καὶ τὸν ἀμφίβολου λόγον. νοηθή-
 σεται δὲ καὶ περὶ τῆς συνθέσεως καὶ διαιρέσεως τοῦτο εἰρησθαι, ὅτι εἰς
 τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν οὗτοι ἀναχθήσονται παρὰ τὸ μὴ ταῦτόν σημαίνειν.
 τὸ γὰρ 'βαδίζει' καὶ τὸ 'δύναται βαδίζειν', ναὶ μὴν καὶ τὸ 'οὐ καταλύεις'
 καὶ τὸ 'οὐ καταλύεις' οὐ ταῦτόν σημαίνει· ὁ γὰρ ἀμφίβολου λόγος καὶ
 10 τὸ ὄνομα τὸ διαφέρον οὐ ταῦτόν σημαίνουσι. χρεὼν δὲ εἶναι καὶ τοῦτο,
 ἧγουν τὸ ὄνομα μὴ διάφορα σημαίνειν· ὡσπερ γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐν καὶ
 ταῦτόν εἶναι δεῖ, εἰ μέλλει ἔλεγχος γενέσθαι, οὕτω καὶ τὸ ὄνομα οὐ πολ-
 λῶν εἶναι δηλωτικόν. ὡσπερ γάρ, φησὶν, οὐ γίνεται ἔλεγχος, ἂν ἐπ' ἄλλου
 μὲν πράγματος ὁ ἐρωτώμενος καταφήσῃ, ἐπ' ἄλλου δὲ τὴν ἀντίφασιν τὴν
 15 δοκοῦσαν συναγάγῃ ὁ ἐρωτῶν, οὕτω, κἂν τὸ πρᾶγμα μὲν ἐν ἧ πολυώνυμον
 δέ, μὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ ὀνόματος, ἐφ' οὐ κατέφησεν ὁ ἐρωτώμενος,
 συναγάγῃ τὴν ἀντίφασιν ὁ ἐρωτῶν, οὐ δοκεῖ ἔλεγχος ἀληθῆς γίνεσθαι, |
 ἀλλ' ἔτι ἐρωτήματος δεῖ εἰ ταῦτόν ἐστι τοῦτο κἀκεῖνο. οἶον εἴ τις f. 20·
 οὕτως συλλογίζεται· πότερον καὶ Σχύθαι καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τὰ
 20 δυνατὰ ὄρᾶν ὄρωσιν ἢ τὰ ἀδύνατα; τὰ δυνατὰ δηΐπου· οὐκοῦν καὶ σὺ
 καὶ ἐγώ; ναί· ὄρᾶς δὲ τὰ ἡμέτερα λώπια; ναί· δυνατὰ οὖν ὄρᾶν ἐστι
 ταῦτα· ὄρᾷ ἄρα τὰ ἡμέτερα ἱμάτια· ἀλλὰ καὶ οὐχ ὄρᾷ· ἐπὶ τούτου,
 εἰ καὶ ταῦτόν ἐστι τὸ λώπιον καὶ τὸ ἱμάτιον, ἀλλ' ὅμως διὰ τὸ πολλοὺς
 τῶν ἀκούοντων ἀορισταίνειν δεῖται ὁ λόγος ἐρωτήματος εἰ ταῦτόν ἐστι
 25 τὸ λώπιον τῷ ἱματίῳ. δεῖ οὖν ὡσπερ τὸ πρᾶγμα εἶναι ταῦτόν καὶ ἐν, εἰ
 μέλλει ἔλεγχος ἔσσεσθαι, οὕτω καὶ τὸ ὄνομα τὸ αὐτὸ καὶ ἐν εἶναι καὶ μὴ
 ἱματίου προκειμένου ἀποδεικνύειν λώπιον ἀλλὰ ἱμάτιον. ἀληθῆς μὲν γὰρ
 ὁ συλλογισμὸς ἐστι κἀκεῖνος ὁ ἀντὶ ἱματίου λώπιον συλλογισάμενος, ἀλλ'
 ἐπειδὴ, εἰ ἀγνοεῖ τις ὅτι ταῦτόν ἐστι τὸ ἱμάτιον τῷ λωπίῳ, θροηθήσεται
 30 οὐκ ἀπεικόντως κἀντεῦθεν ζητήσει τὸ διὰ τί, διὰ τοῦτο φησι μὴ συλλογι-
 ζεσθαι τὸν οὕτω συλλογισμένον.

p. 168=34 Οἱ δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ὀρισθέντος τοῦ συλλο-
 γισμοῦ.

Ἄνῆγαγε μὲν ἐν τοῖς ἄνωθεν εἰρημένοις τοὺς παρὰ τὴν λέξιν παρα-
 35 λογισμοὺς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. νῦν δὲ καὶ τὸν πρῶτον τῶν ἐκτὸς

1 ἄγραμματα scripsi: γράμματος aI 2 post Σωκράτης add. ἄρα a cf. p. 49,11
 3 πρότερον] p. 29,6 sq. 5 σημαίνει a¹ 8 βαδίζει a¹I: βαδίζειν a² 13 immo
 ὡσπερ δὲ 15 et 17 συνάγει a¹ 19 συλλογίζεται a πότερον—22 ἱμάτια] cf.
 p. 36,24—27 20. 21 οὐκοῦν—ἐγώ aI: τί δὲ. οὐχὶ καὶ ἐγὼ καὶ σὺ A 21. 22 δυνατὰ
 (δυνατὸν I)—οὐχ ὄρᾷ aI: εἴτα μὴ συλλογίζεται καὶ συμπερᾶνη, ὡς τὰ ἡμέτερα ἄρα λώπια
 ὄρᾷ· ἀλλ' ὅτι τὰ ἡμέτερα ἱμάτια ὄρᾷ A 26 ante ἔσσεσθαι add. γενέσθαι ἢ a
 29 εἰ I: καὶ a

τῆς λέξεως τὸν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀνάγει ἄγνοιαν, καὶ φησὶν ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ συλλογισμοῦ φανερόν γενήσεται καὶ ἡ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν τῶν τοιούτων σοφισμάτων ἀναγωγή. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ συλλογισμοῦ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀνάγεται τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, 5 πιστοῦται ἐκ τοῦ τὸν συλλογισμὸν ὀρίσασθαι· εἰ γὰρ συλλογισμὸς ἐστὶ “λόγος ἐν ᾧ θεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων συμβαίνει”, ἐπὶ δὲ τοῦ συμβεβηκὸς οὐκ ἀπὸ τῶν κειμένων ἕτερόν τι συνάγεται, ὁ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκὸς ἄρα οὐκ ἐστὶ συλλογισμὸς, διὸ οὐδὲ ἐλεγχος. φανερόν ἄρα ὡς καλῶς καὶ οὕτως ἀνάγεται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν· ἀγνοεῖ γὰρ 10 πῶς δεῖ ἐλέγχειν ὁ οὕτως ἐλέγχειν δοκῶν. τοῦτῃ δὲ τοῦ ἐλέγχου ὁ συλλογισμὸς διενήνοχε, τῷ προσκεῖσθαι ἐπ’ αὐτοῦ τὴν ἀντίφασιν· ἐλεγχος γὰρ ἐστὶ συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος. εἰ γὰρ τις συλλογίσαιτο τὸν ἄνθρωπον κατ’ οὐδενὸς λίθου διὰ μέσου τοῦ ζῦφου οὕτω λέγων ‘τὸ ζῦφον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, τὸ ζῦφον κατ’ οὐδενὸς λίθου’, ἐνίσταται 15 δὲ τις πρὸς αὐτὸν μὴ οὕτως ἔχειν τὸ συναγόμενον, ἀλλὰ κατὰ τινὸς λίθου κατηγορεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον, εἰ τοῦτο τεθῆ, προσληφθῆ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα πρότασις ἡ τὸ ζῦφον ἀπὸ τοῦ λίθου ἀποφάσκουσα, ἐν τρίτῃ σχήματι ὁ συλλογισμὸς γενήσεται τὸ ζῦφον κατ’ οὐ παντὸς ἀνθρώπου συνάγων, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος· παντὶ γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ ζῦφον· καὶ οὕτως ὁ συλλογισμὸς τοῦ 20 ἐλέγχου γενήσεται τὴν ἀντίφασιν τοῦ πρώην ἔχων συμπεράσματος. οὗτος οὖν ὁ κυρίως ἐλεγχος, ἐν ᾧ ἡ ἀντίφασις τοῦ συμπερανθέντος παραλαμβάνεται. ὁ δ’ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκὸς οὐκ ἐλεγχος. ἐν δευτέρῃ δὲ σχήματι καὶ τὸν τοιοῦτον συνακτέον συλλογισμὸν. ὅτι μὲν οὖν ὁ ἐλεγχος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως, εἴρηται τε καὶ δέδεικται. ὅτι δὲ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν, 25 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου καὶ Ἀριστοτέλης αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῃ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν εἴρηκε καὶ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμετέραις εἰς ἐκεῖνα σχολαῖς, οἱ τῷ τοιούτῳ ἐντυχόντες ὑπομνήματι γινώσκονται, ἐν ᾧ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκὸς μὴ ὄντα συλλογισμὸν ἀπεδείξαμεν διὰ τὸ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγειν τι ἕτερον. παντὶ γὰρ δῆλον ὡς οὐκ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος 30 σώζων ἐν ἑαυτῷ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὀρισμὸν· τὸ γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγειν μουσικόν, τὸ δὲ μουσικὸν συμβεβηκὸς, εἶτα τὸν ἄνθρωπον συνάγειν συμβεβηκὸς καὶ τὴν οὐσίαν ποιὸν πόρρω τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐστί.

1 τὸν αΙ: τῶν A ἀνάγει ἄγνοιαν AI: inv. ord. a 2 ἡ I: om. a 6 λόγος κτλ.]
 Anal. Pr. I 1 p. 24^b 19, Top. I 1 p. 100^a 25 ἐν ᾧ θεθέντων— p. 59, 27 ἐν δευτέρῃ σχήματι
 post p. 89, 12 προαιρέσει denovo scripsit (= Ib) et lineis ductis delevit I 7 post ἕτερόν
 τι add. συμβαίνει ἢ a 9 κακῶς A 11 προσκεῖσθαι αI^b: προκεισθαι I^a 12. 13 μετὰ
 ἀντιφάσεως— διὰ μέσου αAI^b: om. I^a 16 προσληφθῆ α²AI: προστεθῆ α¹ καὶ om. a
 ἡ om. A 18 κατ’ οὐ AI: κατὰ a 19 γὰρ α²AI: δὲ α¹ 20. 21 τὴν— οὖν in ras. A¹
 21 συμπερασθέντος α¹ 21. 22 παραλαμβάνεται A, pr. I: περιλαμβάνεται a, corr. I
 23 συνακτέον α²: συντεθέντα α¹ 24 τε I: om. aA 24—30 περὶ— σώζων αI: ὁ
 ἀπὸ τοῦ συμβεβηκὸς συλλογισμὸς οὐκ ἐστὶ συλλογισμὸς, δῆλον· οὐ γὰρ σώζει οὗτος A
 25. 26 ἐν τῷ δευτέρῃ τῶν Προτέρων ἀναλ.] c. 20 p. 66^b 4 sq. 26 ταῖς I: om. a
 27 τῷ τοιοῦτῳ I: τῶν τοιούτων a ὑπομνήματα α¹ 28 post τοῦ exprunxit μὴ
 ὄντος I^a 32 μεθόδου ἐστί AI: συζυγίας ἐστὶν ἡ μεθόδου a

τὸ δὲ οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων ἀνάγκη τόδε εἶναι κατασκευαστικὴ
αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ εἶναι τὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος συλλογισμὸν συλλο-
γισμὸν. κειμένων μὲν γὰρ τινῶν κατὰ τὴν συλλογιστικὴν μέθοδον κατ' f. 20^v
ἐκείνην συνάγεται συλλογιστικὸν καὶ τὸ συναγόμενον· εἰ δὲ μὴ, ὡς ἡ
5 τέχνη παρακελύεται, οἱ ὄροι τεθῶσιν, ἀλλ' ἄλλως ληφθῶσι καὶ ἄλλως,
οὐδὲ τὸ συμπέρασμα τεχνηέντως συμπερανθήσεται, ὥσπερ δὴ κατὰ τοῦ
παραδείγματος γινόμενον φαίνεται. ἀσάφειαν δὲ τῷ λόγῳ ἐνεποίησε διὰ
τε τοῦ τὸν ἐλάττωνα ὄρον παραλιπεῖν, εἰ καὶ μὴ πάντῃ, καὶ διὰ τοῦ τὸ
τόδε τι ἐπὶ τοῦ συνθέτου λαβεῖν ἐπὶ οὐσίας μόνῃς λεγόμενον· πᾶσα γὰρ
10 οὐσία τόδε τι σημαίνειν δοκεῖ. δεῖ οὖν καταστήσαι τὴν λέξιν καὶ οὕτως
εἰπεῖν· οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων ἀνάγκη τόδε εἶναι, ἦτοι οὐ γὰρ εἰ
Σωκράτους ὄντος λευκὸν ἐστὶ, τὸ δὲ λευκὸν χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως
(ἀντὶ γὰρ τοῦ χρώματος τὸ λευκὸν παρέλαβεν), ἀνάγκη τὸν Σωκράτην
χρῶμα εἶναι διακριτικὸν ὄψεως διὰ τὸν ἐπισυναχθέντα ψευδῆ συλλογισμὸν·
15 τούτου γὰρ δηλωτικὸν τὸ διὰ τὸν συλλογισμὸν. ἢ τὸ διὰ τὸν συλ-
λογισμὸν ἀντὶ τοῦ 'διὰ τὸν φαινόμενον μὲν εἶναι συλλογισμὸν μὴ ὄντα
δὲ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος συναγόμενον ψεῦδος'. οὐ γὰρ συλλογισμὸς
ὁ τοιοῦτος διὰ τὸ μηδὲ τὸν αὐτὸν μέσον ἐν ἀμφοτέροις λαμβάνεσθαι ταῖς
προτάσεσιν, εἰ καὶ τοῖς ἀτέχνοις συλλογισμὸς καὶ τὸ τοιοῦτον δοκεῖ. ἄλλως
20 μὲν γὰρ τὸ λευκὸν ἐν τῇ ἐλάττωι προτάσει παρεληπτὰ τῇ λεγούσῃ 'ὁ
Σωκράτης λευκός ἐστι' καὶ ἄλλως ἐν τῇ μείζονι· ἐν μὲν γὰρ τῇ ἐλάττωι
τὸ σύνθετον παρελήφθη, αὐτὴ λέγω ἢ οὐσία μετὰ τῆς ποιότητος, ἐν δὲ
τῇ μείζονι μόνῃ αὐτῇ ἢ ποιότητι· οὐ δεῖ δ' οὕτως ἔχειν τὸν ἀληθῶς
συλλογισμὸν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ὄρον καὶ ὁμοίως ἐν ταῖς δυσὶ προτάσεσι
25 παραλαμβάνεσθαι. μᾶλλον δὲ οἶμαι τὸ τοιοῦτον σόφισμα ἀπὸ τοῦ Φαιδρου
καὶ ἐνταῦθα παρελήφθαι, διὰ τὸ ἐκείσε τὸν Σωκράτην ὁμόδουλον ἑαυτὸν
ἀποφαίνειν τῷ κύκῳ, ἔν' ἣ ὁ λόγος οὕτως ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο
καταφατικῶν μερικῶν συναγόμενος· ὁ Σωκράτης λευκός, ὁ κύκνος λευκός,
ὁ Σωκράτης ἄρα κύκνος, ὡς εἶναι τὸ τοῦτο δέ ἐστὶ λευκὸν ἴσον τῷ
30 'τοῦτο δὲ τὸ λευκὸν κύκνος ἐστὶ', καὶ δεῖ παραλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ λευκοῦ
τὸν κύκνον. τὸ δὲ οὐδ' εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖν ἴσας ἔχει
κατασκευαστικὸν ἐστὶ καὶ αὐτὸ τοῦ μὴ εἶναι τοῦ συμβεβηκότος συλλο-
γισμὸν. τοῦτο δὲ ἐστὶν ὁ φησὶν· οὐ γὰρ εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς
ἴσας ἔχει τὰς γωνίας, συμβέβηκε δ' αὐτῷ καὶ σχήματι εἶναι,
35 ὁ τι σχῆμα, ἐστὶ τοῦτο, τουτέστι τοῦτο, λέγω δὴ τὸ ἔχειν τὰς τρεῖς

3 μὲν A: om. aI 4 immo συλλογιστικῶς ante καὶ add. ἢ a² ἢ superscr. A¹
6 post οὐδὲ add. οὕτως a² 7 γεγόμενον A, τος γε in ras. A¹ ἐποίησε A 8 τὸ om. A
9 μόνῃς a² ΔI: μὲν a¹ 11 εἰ γὰρ τούτων omisso οὐ A οὐ alt. in ras., ut videtur, A¹
12 ante ἐστὶ expruxit εἶναι Ib 13 post χρώματος add. τούτου A post ἀνάγκη
add. καὶ A 15 post γὰρ add. ἐστὶ A 18 μὴ A 19 καὶ alt. om. A
21 λευκὸν A 23 αὐτῇ μόνῃ A ἔχειν Av: ἐλέγχειν aI ἀληθῶς scripsi: ἄλλως aI:
om. A 24 ὁμοίως καὶ A 25 ἀπὸ τοῦ Φαιδρωνος (cuius citatur c. 35 p. 85 B) v
26 ἐνταῦθα A 27 οὗτος A 28 συναγόμενος Av: συναγόμενον aI 30 δὲ om. A
31 ὀρθαῖς a¹ 32 τοῦ prius a²: καὶ a¹I 32. 33 συλλογισμὸς a¹ 35 ἔσται sive
ἐστὶν, (ἔσται) conicio

γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, ὑπάρξει παντὶ σχήματι· τοῦτο γὰρ τὸ ὅ τι
 σχῆμα σημαίνει. ἢ οὕτω· οὐδ' εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας
 ἔχει τὰς γωνίας, συμβέβηκε δ' αὐτῷ σχήματι εἶναι, ὅτι σχῆμα,
 ἀντὶ τοῦ 'διότι σχῆμα τὸ τρίγωνον', ἤδη παντὶ σχήματι τὸ ἔχειν τὰς τρεῖς
 5 γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ὑπάρξει· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ σχήματος ποιούμεν
 τὴν τῶν γωνιῶν ἀπόδειξιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τριγώνου. ἢ δὲ τῶν παραλογι-
 σμῶν ἀγωγή ἐν τρίτῳ σχήματι συναχθήσεται· τὸ τρίγωνον σχῆμά ἐστι, τὸ
 τρίγωνον τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει, τὸ σχῆμα ἄρα τὰς
 τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει. ὥστε καὶ τὸ τετράγωνον διὰ τὸ
 10 εἶναι σχῆμα τὰς γωνίας τοιαύτας ἔξει· τοῦτο δὲ ἄτοπον· οὐ γὰρ ἐστὶ
 τὸ ὀκτάγωνον τοιοῦτον ἢ τὰ λοιπὰ σχήματα ἢ ὁ κύκλος. ἀλλὰ καὶ ὁ
 συλλογισμὸς ὁ συνάγων διὰ μέσου τοῦ τριγώνου, ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ
 πρῶτον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς γωνίας, ἐν τρίτῳ συνάγεται σχήματι. δεῖ
 οὖν οὕτως εἰπεῖν· οὐκ εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς
 15 γωνίας, συμβέβηκε δ' αὐτῷ καὶ σχήματι εἶναι ἢ πρῶτῳ ἢ ἀρχῇ,
 διότι τοῦτο, τουτέστι τὸ τρίγωνον σχῆμά ἐστὶν ἢ ἀρχὴ ἢ πρῶτον, ἢ ὅτι πᾶν
 σχῆμα τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔξει· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ σχήματος τὰς
 τῶν γωνιῶν ἀποδείξεις ἀλλ' ὡς ἐπὶ τριγώνου ποιούμεν, οὐδ' ὡς ἐπὶ πρῶτου
 ἢ ἀρχῆς. ὁμοίως τοῖς ῥηθεῖσιν παραλογισμοῖς ἐστὶ καὶ οὗτος· ὁ κύων σὸς
 20 ἐστὶν· οὗτος πατήρ ἐστὶν· ὁ κύων ἄρα σὸς πατήρ ἐστὶν. ὁμοίως δὲ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων σοφισμῶν τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκός· ἔλλιπής γὰρ ἦ f. 21^l
 λέξις. εἰ οὖν ὁ ἔλεγχος συλλογισμὸς τίς ἐστὶν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
 κότητος οὐκ ἔστι συλλογισμὸς, οὐδὲ ἔλεγχος ἄρα. διὰ δὲ τὸ ἀγνοεῖν τὸν
 κυρίως ἔλεγχον καὶ οἱ τεχνῖται καὶ ὄλως οἱ ἐπιστήμονες περὶ ἕκαστα
 25 ὑπὸ τῶν ἀνεπιστημόνων, ἦτοι τῶν σοφιστῶν, δοκοῦσιν ἐλέγχεσθαι·
 τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλέγχονται. ἕκαστος γὰρ ἐπιστήμων, εἰ τύχῃ ἀγνοῶν
 τίς ὁ ἔλεγχος, ἀπατηθήσεται περὶ ἐκεῖνα, περὶ ἃ ἐστὶν ἐπιστήμων, ὑπὸ
 τοῦ ἀνεπιστήμονος, ὅστις ἐστὶν ὁ σοφιστής· οἷον ὁ περὶ τὰ μαθηματικά
 ἢ τὰ μουσικά ἐπιστήμων ἀγνοῶν τὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότητος συλλογισμὸν
 30 ἢ ἔλεγχον ἀπατηθήσεται· ἀπὸ γὰρ τῶν συμβεβηκότητων ποιοῦνται πρὸς
 τοὺς ἐπιστήμονας οἱ ἀνεπιστήμονες τοὺς συλλογισμοὺς. οἱ δὲ ἐπιστήμονες,
 εἰ τύχῃσι μὴ δυνάμενοι διαιρεῖν καὶ διακρίνειν ποῖοι οἱ ἀπὸ τῶν
 καθ' αὐτὸ συλλογισμοὶ καὶ ποῖοι οἱ ἀπὸ τῶν κατὰ συμβεβηκός, ἢ ἐρω-
 τώμενοι συγχωροῦσι τὰ ἐρωτηθέντα καὶ ἐλέγχονται, ἢ μὴ συγχωροῦντες
 35 ἀλλὰ τὴν σιωπὴν τιμῶντες καὶ οὕτως συγκατανεύειν τῇ ἐρωτήσει παρὰ
 τῶν ἀκούοντων ὑπολαμβάνονται διὰ τὸ τὴν σιωπὴν συγκαταθέσεως εἶναι
 δηλωτικὴν.

8. 9 τὸ σχῆμα—ἔχει a: om. I 14 οὕτως εἰπεῖν I: inv. ord. a εἰ a² I: ἔστι a¹
 15 καὶ I: om. a 21 ἔλλιπής a 28 περὶ a²: παρὰ I: πᾶς a¹ 30 ἀναπατη-
 θήσεται a 33 ἢ I: οἱ a

p. 168^b11 Οἱ δὲ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς, ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἢ
κατάφασις καὶ ἡ ἀπόφασις.

Δεύτερός ἐστιν, ὡς ἐμάθομεν, τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμῶν
ὁ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς. ὅτι δὲ καὶ οὗτος παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου
5 ἄγνοιάν ἐστι, πᾶσι καταφανές· ἔλεγχος γὰρ ἐστιν, ὡς πολλάκις εἴρηται,
ὅταν ἐξ ὧν διδῶσιν ὁ ἀποκρινόμενος συμβαίνῃ ἀποφάσκεισθαι ὃ κατέφησεν·
ἐπὶ δὲ τούτου οὐχ οὕτως· οὐ γάρ, εἰ τοῦ ἀποκρινομένου διδόντος πῆ
εἶναι λευκὸν τὸν Αἰθίοπα ὁ ἐρωτῶν δι' ὄλου τοῦ σώματος μέλανα εἶναι
αὐτὸν ἀποδείκνυσιν, εἰς ἀντίφασιν ἤγαγε τὸν προσδιαλεγόμενον. δῆλα δὲ
10 τὰ λεγόμενα ἐξ ὧν εἴπομεν, ὅτε τὸν τρόπον τοῦτον κατ' ἀρχὰς ἐξηγού-
μεθα. καὶ πάντες μὲν οὖν, φησὶν, οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
ἄγνοιαν ἀναγῆσονται· φανερώτατοι δὲ μάλιστα πάντων τῶν εἰς
αὐτὴν ἀναγομένων οἱ παρὰ τὴν λέξιν, ἔνθεν καὶ οὕτω προσηγορευ-
θησαν, ὡς τῆς λέξεως αἰτίας γινομένης τοῦ παραλογίζεσθαι. τὸ δὲ παρὰ
15 γὰρ τοῦ λόγου τὴν ἔλλειψιν ἢ φαντασία γίνεται καθολικῶς λέλεκται.
τοιούτο δὲ ἐστὶ τὸ διὰ τούτου δηλούμενον, ὅτι πᾶς οἰοσδήποτε παρα-
λογισμὸς καὶ πᾶσα φαντασία παραλογισμοῦ παρὰ ἔλλειψίν τινα γίνεται τοῦ
λόγου, τουτέστι τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου. ἢ λόγου τοῦ συλλογισμοῦ φησι
καθ' ὃν ὁ ἀληθὴς ἔλεγχος γίνεται· ὅταν γὰρ μηδὲν τι ἐλλείπη τοῦ προ-
20 ειρημένου διορισμοῦ, ἔλεγχος ἀληθὴς γίνεται· ὅταν δὲ τι ἐλλείπη, φαινό-
μενος.

p. 168^b22 Οἷ τε παρὰ τὸ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ ἀναίτιον.

Πάνυ σαφῆ εἰσι ταῦτα τοῦ Ἀριστοτέλους τὰ ῥήματα καὶ οὐδὲν τι
παρανενοημένον ἔχουσι· δηλοῦσι γὰρ ὅτι καὶ οἱ δύο οὗτοι παραλογισμοί,
25 ὃ τε τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων καὶ ὁ τὸ ἀναίτιον ὡς αἴτιον τιθεῖς, δῆλοι
εἰσιν ὡς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται διὰ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ
ἐλέγχου. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἔλεγχος, ὡς πολλάκις εἴρηται, συλλογισμὸς ἐστιν,
ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ οὔτε τὸ ἐν ἀρχῇ κείσθαι δεῖ, καὶ τὰ κείμενα δὲ
αἴτια χρῆ εἶναι τοῦ συμπεράσματος, ὃ τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτούμενος καὶ τὸ
30 ἀναίτιον ὡς αἴτιον λαμβάνων δῆλον ὡς οὐ συλλογίζεται· εἰ δὲ μὴ συλλο-
γίζεται, οὐδὲ ἐλέγχει. εἰσὶ δὲ καὶ οὗτοι τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως παρα-

3 ὡς ἐμάθομεν om. A
7 ante τοῦ add. ἀπὸ a¹

6 ὃ κατέφησεν A: ὃ καταφήσει a²I: ἢ καταφάσκειν a¹
10 εἴπομεν] p. 40, 10sq.

12 ante φανερώτατοι add.

καὶ a 13 αὐτὴν scripsi: αὐτὰ a: αὐ^τ I ἔνθεν scripsi: ἐνθα aI 14 post δὲ
exrunxit γὰρ I 15 post γίνεται add. ἢ τοῦ δοκεῖν ἐλέγχειν καὶ ἀπατᾶν a: om. AI
19 γὰρ μηδὲν a²AI: δὲ a¹ ἐλλίπη A 22 τε I Arist.: δὲ a (C) 23 τὰ I:
om. a 24 παρανενοημένον scripsi: περινενοημένον aI 29 τὸ prius a²I: τοῦ a¹
30 ἀναίτιον I: μὴ αἴτιον a

λογισμῶν· τέταρτος δὲ ὁ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτούμενος καὶ λαμβάνων, ἕκτος δὲ ὁ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθεῖς.

p. 168b27 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον μέρος εἰσὶ τοῦ συμβεβηκός.

Πέμπτος μὲν ἐστὶ τῶν ἕκτος τῆς λέξεως σοφισμάτων ὁ παρὰ τὸ
 5 ἐπόμενον παραλογισμός. ὑπάγει δὲ καὶ τοῦτον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
 ἄγνοιαν συλλογιζόμενος. συλλογίζεται δὲ οὕτω· οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον
 παραλογισμοὶ μέρη εἰσὶ τοῦ συμβεβηκός· οἱ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκός
 παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται· ὀρθῶν οὖν ὡς καὶ
 οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον εἰς τὴν | τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται. τὸ γὰρ f. 21
 10 ξανθὸν τὸ ἐπόμενον τῷ μέλιτι καὶ τὸ διάβροχον εἶναι τὴν γῆν ὑετοῦ
 κατενηγεγμένου συμβεβηκασί, τὸ μὲν τῷ μέλιτι, τὸ δὲ τῇ γῆ· καὶ ὅτι μὲν
 μέρος εἰσὶ τοῦ συμβεβηκός οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον, ὀρθῶν. φανερὰ δὲ ἐστὶ
 καὶ ἡ τούτων διαφορὰ· διαφέρουσι γὰρ οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχου τῶν
 παρὰ τὸ συμβεβηκός, ὅτι οἱ μὲν παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐφ' ἑνὸς μόνου
 15 λαμβάνονται, τούτεστιν ἐφ' ἑνὸς, καὶ οὐκ ἀντιστρέφονται. ἐφ' ἑνὸς γὰρ
 μόνου λῆψιν τὸ μὴ ἀντιστρέφειν λέγει, ὡς ἐπὶ τούτου· τὸ μέλι ξανθόν,
 τὸ ξανθὸν χρώμα, τὸ χρώμα ποιότης, τὸ μέλι ἄρα ποιότης. ἢ τὸ ἐφ'
 ἑνὸς λαβεῖν τοιοῦτόν τι σημαίνει, ὡς ὁ σοφιστής τὸ συμβεβηκός καὶ τὸ
 ὑποκείμενον ὡς ἓν καὶ ταῦτόν λαμβάνει καὶ μίαν φύσιν οἴεται ἑκατέρων·
 20 ἐπειδὴ γάρ, φησὶ, τὸ μέλι καὶ τὸ ξανθὸν ταῦτόν, τὸ δὲ ξανθὸν χρώμα, τὸ
 μέλι ἄρα χρώμα· καὶ πάλιν ἐπειδὴ τὸ λευκὸν κύκνος, ὁ δὲ κύκνος οὐσία,
 καὶ τὸ λευκὸν οὐσία· ἢ οὕτως· ὁ ἐγὼ εἶμι, σὺ οὐκ εἶ· ἄνθρωπος δ' εἶμι
 ἐγὼ· σὺ ἄρα ἄνθρωπος οὐκ εἶ. οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐφ' ἑνὸς
 μόνου λαμβάνονται, οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον αἰεὶ ἐν πλείοσι, τούτεστιν
 25 αἰεὶ ἐν ἀντιστροφῇ· οἷον εἰ ὁ κλέπτῃς νύκτωρ πλανᾶται, καὶ ὁ νύκτωρ
 πλανώμενος κλέπτῃς ἐστὶ· καὶ εἰ ὁ τυραννήσειν μέλλων ὄπλα παρασκευάζει,
 καὶ ὁ ὄπλα παρασκευάζων τυραννήσειν μέλλει· ἀλλὰ μὴν ὁ Σωκράτης
 νύκτωρ πλανᾶται, καὶ ὁ Περικλῆς ὄπλα παρασκευάζει· κλέπτῃς ἄρα ὁ Σω-
 κράτης, καὶ ὁ Περικλῆς τυραννήσειν μέλλει. ὥστε ὅταν μὲν ἀντιστρέ-
 30 ψωμεν τοὺς ὄρους, ὡς ἐπὶ τούτων ἔχει τῶν εἰρημένων, καὶ μετὰ τὴν
 ἀντιστροφὴν προσλάβωμεν ὄρον, παρὰ τὸ ἐπόμενον τὸ τοιοῦτον λέγεται
 σόφισμα· ὅταν δὲ μὴ ἀντιστρέψωμεν, ἀλλ' ἐὸν τῇ ληφθείσῃ προτάσει
 προσλάβωμεν ἑτέραν πρότασιν, ὡς ὅταν λέγωμεν 'τὸ μέλι ξανθόν, τὸ ξανθὸν
 χρώμα', παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐστὶ τὸ σόφισμα. μέρος ἄρα ἐστὶ τὸ παρὰ
 35 τὸ ἐπόμενον τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός· διαιροῦνται γὰρ οἱ παρὰ τὸ συμ-

5 καὶ I: om. a 8. 9 ὀρθῶν—ἀνάγονται a: om. I 17 post ἢ τὸ add. καὶ A
 18 τοιοῦτόν τι AI: τοιοῦτον ἐστίν, ἢ τί τοιοῦτον a σημαίνει a 19 post οἴεται
 add. εἶναι A 23. 24 οἱ μὲν—λαμβάνονται om. A 25 αἰεὶ om. a'
 26, 27, 29 τυραννίζειν a 26 κατασκευάζει A 27 κατασκευάζων A 28 παρα-
 σκευάζει a: κατασκευάζει AI 29 post ὥστε add. καὶ A 29. 30 στρέψωμεν a
 32 ἀναστρέψωμεν a

βεβηκός εἰς τε τοὺς λαμβάνοντας τοὺς ὄρους ὡς ἀντιστρέφοντας καὶ εἰς τοὺς μὴ τοιοῦτους. ἀλλ' ἴσως ἐρωτήσῃ τις, ὅτι διὰ τί οὐκ εἶπεν 'οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον αἰεὶ ἐν ἀντιστροφῇ', ἀλλ' αἰεὶ ἐν πλείοσιν. ἡ δὲ διότι ἄλλο μὲν ἐστὶ τὸ λέγειν 'ὁ κύκνος λευκός' καὶ ἄλλο τὸ λέγειν 'τὸ λευκὸν κύκνος'. ἐκείνως μὲν γὰρ ὁ κύκνος ἐστὶν ὑποκείμενον, τὸ δὲ λευκὸν κατηγορούμενον, οὕτως δὲ τὸ ἔμπαλιν ὑπόκειται μὲν τὸ λευκόν, κατηγορεῖται δὲ ὁ κύκνος. οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμοὶ τοιοῦτοί εἰσι, δηλονότι ἀντιστρέφοντας τοὺς ὄρους καὶ ἕτερον προσλαμβάνοντας, καὶ τοιοῦτοι ἀποτελούμενοι. ὄρα δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους παράδειγμα. ἐπειδὴ γὰρ ὁ κύκνος καὶ ἡ χιῶν τῶν λευκῶν ταυτὸν ἐστὶν (ἄμφω γὰρ λευκά), τὸν κύκνον χιῶνα ἀξιοῦσιν εἶναι· νομίσαντες γὰρ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ χιῶν λευκή, καὶ τὸ λευκὸν χιῶνα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς † λέγοντες, ἐστὶ δὲ καὶ ὁ κύκνος λευκόν, ὑπολαμβάνομεν ὅτι καὶ ὁ κύκνος χιῶν ἐστὶ. καὶ διὰ τοῦτο γίνεται ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος. ἐστὶ δ' οὐκ ἀναγκαῖον, ἐπειδὴ ὁ κύκνος κατὰ συμβεβηκός ἐστὶ λευκόν. τοιοῦτόν ἐστὶ καὶ ὁ τοῦ Μελάσσου λόγος, ὡς καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐδείξαμεν· λαβὼν γὰρ ὅτι τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει καὶ νομίσας ἀντιστρέφειν συνεπεράνατο λέγων· εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον γέγονεν· ὥστε, εἴ τι μὴ γέγονεν, ἀρχὴν οὐκ ἔχει· τὸ δὲ μὴ ἀρχὴν ἔχον ἄπειρον· ὥστε τὸ μὴ γεγονὸς ἄπειρον· τὸ δὲ ὄν οὐ γέγονεν· τὸ ὄν ἄρα ἄπειρον. τὸ δὲ ἢ τὸ ἴσοις γίνεσθαι καὶ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνειν ὅτι μὲν παρὰ τὸ ἐπόμενον ἐστὶ, δηλονότι. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ σόφισμα τόδε τοιοῦτον· εἰ τὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μέγεθος λαμβάνοντα ἴσα ἐστί, καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ μέγεθος καὶ ἐν λαμβάνουσι· Σωκράτης δὲ καὶ Θεαίτητος ἴσα ἐστί· Σωκράτους ἄρα καὶ Θεαιτήτου τὸ μέγεθος ταυτὸν καὶ ἐν ἐστίν· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἐστὶ ταυτὸν. τίνα δὲ ἂν εἴη τὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μέγεθος λαμβάνοντα; ἡ δηλονότι τὰ πολυώνυμα· ὁ γὰρ μέγεθος λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ ὁ βροτός, f. 22^r καὶ ὁ τὸ ἱμάτιον, τοῦτο καὶ τὸ λώπιον. ὥστε τὰ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνοντα καὶ ἴσα ἐξ ἀνάγκης γίνεται· οὐ μὴν καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ λαμβάνει μέγεθος· οὐ γὰρ ταυτὸν τὸ τοῦ Σωκράτους μέγεθος τῆ τοῦ Θεαιτήτου, εἰ καὶ ἴσα ἐστί, ἀλλ' ἕτερον. ὁμοίως, φησί, καὶ ἐπὶ τῶν ἴσων γινομένων· γίνεται γὰρ καὶ ὁ παραλογισμὸς οὗτος παρὰ τὸ ἐπόμενον. τὰ μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ μέγεθος καὶ ἐν λαμβάνοντα ἴσα γίνεσθαι ἀληθές, οὐ μὴν καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνει. γίνεται δὲ ὁ παραλογισμὸς διὰ τὸ ἐκεῖ μὲν τὸ ταυτὸ καὶ ἐν μέγεθος ταυτὸν λέγειν τῶν ὄρων· ὁ γὰρ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων, εἰ τύχη καὶ ἄμφω

1. 2 εἰς τὸ a¹ 3 post ἢ add. πάντως A 4 ὁ κύκνος—λέγειν om. A
 λευκός aI: λευκόν a² 5 ἐκείνως a¹ 6 post δὲ add. καὶ a 9 γὰρ I: εἰ a
 11 ἀξιοῦμεν a 12 αὐτὸ λέγομεν (cf. vs. 13) αὐτὸ λέγειν ἐστὶν scribendum videtur
 λευκόν alt. om. a¹ 13 ὑπολαμβάνομεν I: ὑπολαμβάνοντες a 16 ἐν τοῖς προλαβοῦσιν]
 p. 49,5 sq. 18 τι om. A 23 καὶ alt. I: om. a 24. 25 σωκράτης ἄρα καὶ θεαι-
 τητος a 26 λαμβάνοντα I: λαμβάνουσι a 29 post μὴν add. ἀλλὰ a: om. AI
 30 τῶ AI: τὸ a 31 post εἰ add. γὰρ aI: om. A εἰσὶν A, sed cf. vs. 24 32 γὰρ
 καὶ om. A 33. 34 γίνεσθαι scripsi: γίνεται aAI 35 ταυτὸ AI: αὐτὸ a 36 τῶχοι A

τριπήχεις ὄντες, τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μέγεθος ἔχοντες ἴσοι εἰσί· ταῦτόν γάρ ἐστι τῷ ποσῷ τὸ ἀμφοτέρων μέγεθος· οὐ μὴν καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ μέγεθος ἔχουσιν· οὐ γὰρ οἱ αὐτοὶ πάλιν ἴσοι ὄντες τὸ αὐτὸ τῷ ἀριθμῷ μέγεθος ἔχουσιν· ἄλλο γὰρ τὸ μέγεθος τὸ ἐν τῷ Σωκράτει καὶ ἕτερον τὸ ἐν τῷ Πλάτῳ. ἐκεῖ μὲν οὖν, ὡς εἶπομεν, τὸ αὐτὸ τῷ εἶδει καὶ τῷ ὄρω λαμβάνεται, ἐνταῦθα δὲ τῷ ἀριθμῷ. ἐπισκεπτέον δέ, φησί, τοῦτο καὶ ἄλλως. αὐτὸς μὲν συλλογισάμενος τὸν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμὸν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνήγαγεν· ἐπισκέψασθαι δὲ λέγει, μήποτε καὶ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀναχθῆσται, ἢ παρὰ τὸ ἄλλον καὶ ἄλλον λαμβάνειν τὸν μέσον ἢ κατ' ἄλλο τῶν ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐλέγχου ἀπηριθμημένων.

p. 169^a6 Οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν.

Καὶ ὁ ἕβδομος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμῶν, ὁ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν γινόμενος, ὅτι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγεται, δῆλον· ἐπειδὴ γάρ, ὡς πολλὰκις εἴρηται, ὁ ἕλεγχος συλλογισμὸς ἐστὶν ἀντιφάσεως, ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ ἓνα δεῖ εἶναι τὸν ὑποκείμενον καὶ ἓνα τὸν κατηγορούμενον, ἐν δὲ τῇ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐρωτώσῃ τοῦτο οὐκ ἔστι, δῆλον ὡς οὐκ ἂν εἴη συλλογισμὸς. γίνεται οὖν, φησὶν, ἐν τῷ μὴ διαιρεῖν τὸν ἀποκρινόμενον τὸν τῆς προτάσεως λόγον, τουτέστιν ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτὸν διαιρεῖν τὴν κυρίως πρότασιν ἐκ τῆς δοκούσης προτάσεως κἀντεῦθεν ἀπατᾶσθαι. πρότασις μὲν γάρ ἐστιν ἢ ἐν καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου κατηγοροῦσα· αὕτη δὲ ἢ τοῦ σοφιστοῦ πλείω καθ' ἑνὸς λέγουσα οὐκ ἔστι πρότασις. τὸ δὲ ὁ γὰρ αὐτὸς ὄρος ἐνὸς μόνου καὶ ἀπλῶς τοῦ πράγματος τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι καὶ τὸ κατηγορούμενον ἐν 25 ὀφείλει εἶναι καὶ τὸ ὑποκείμενον ἐν καὶ ὁ αὐτὸς ὄρος ἀμφοτέρων. ἢ μᾶλλον οὕτω· ὁ αὐτός, φησὶν, ὄρος ἐνὸς μόνου, τουτέστιν ἐν μόνον ὀφείλει εἶναι τὸ κατηγορούμενον, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ τοῦ ὑποκειμένου· πρᾶγμα γάρ, ὡς πολλὰκις εἶπομεν, τὸ ὑποκείμενον λέγει. τὸ δὲ ὄλον ἀνθρώπου καὶ ἐνὸς μόνου ἀνθρώπου παράδειγμα ἐπήγαγεν κατηγορουμένου καὶ 30 ὑποκειμένου, ἀνθρωπὸν μὲν λέγων τὸν κατηγορούμενον, ἓνα δὲ μόνον ἀνθρωπὸν τὸν ὑποκείμενον· εἰ γὰρ κατηγορεῖται ὁ ἀνθρωπος, καθ' ἑνὸς

2 ἀμφοτέρων AI: ἀμφοτέρον a 4 τὸ alterum om. a σωκράτη a 5 τὸ ταυτὸ A 8 δὲ a: om. I 9 καθ' a: θ' I ἄγνοιαν a: om. I
12 πλείονα a ἐρωτήματα om. a 13 τὸ I: om. a 17 ἐρωτώσῃ A: ἐρωτήσῃ aI 18—22 ἐν τῷ—κατηγοροῦσα aI: διὰ τὸ μὴ διαρθεῖν καὶ ἀκριβῶς γινώσκειν ἡμᾶς τὸν λόγον καὶ τὸν ὀρισμὸν τῆς κυρίως προτάσεως· ἢ μὴ διαιρεῖν· ἢ γουὶν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διακρίναι τίς ἐστὶν ἢ κυρίως πρότασις, καὶ τίς ἢ δοκούσα καὶ φαινομένη, κἀντεῦθεν ἀπατᾶσθαι· κυρίως γὰρ πρότασις ἐστὶν ἢ ἐν κατηγορούμενον (ν prius in gas.) καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου λαμβάνουσα A 23 post γὰρ add. ὁ A 25 ἀμφοτέρων A: ἀμφοτέρος a: compend. I 26 post ἐν add. καὶ a 28 πολλὰκις] velut p. 37,23 λέγει AI: λέγεται a 30 μόνον om. A 31 ante καθ' add. καὶ A

μόνου κατηγορηθήσεται τοῦ Σωκράτους, οὐ κατὰ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος
καὶ Ἀλκιβιάδου. καταχρηστικώτερον δὲ τῆ τοιοῦτω ἐχρήσατο παρα-
δείγματι. σαφῶς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης τὰ ἐξῆς ἀπαγγέλλει, πλὴν
ἐν τῇ λέξει τῇ φανερόν ἐστι καὶ οὗτος ἐν τῇ τοῦ ἐλέγχου ἀγνοίᾳ
5 τὸ οὗτος περὶ τοῦ παραλογισμοῦ εἴρηκε τοῦ ἐκ τοῦ τὰ πλείω ἐρωτήματα
ἐν ποιῆν ὠρμημένου. εἰ μὲν οὖν δέδωκε, φησὶν, ὁ ἐρωτηθεὶς ὡς πρὸς
μῖαν ἐρώτησιν, ἔσται ἔλεγχος. κυρίως μὲν οὖν οὐδ' οὕτως ἔλεγχός ἐστι,
πλὴν ἐπειδὴ περ μὴ προσσχῶν τοῖς ἐρωτωμένοις δέδωκεν ὡς μῖαν ἐρώτησιν
ἐρωτηθεὶς, λέγεται ἡλέγχθαι. εἰ δὲ μὴ δέδωκεν ἀλλὰ φαίνεται, δηλονότι
10 δεδωκώς (τοῦτο γὰρ δεῖ ἔξωθεν προσεπινοεῖν), ἔσται φαινόμενος ἔλεγχος.
ἀλλὰ πότε δὴ μὴ δεδωκώς φαίνεται δεδωκέναι; ἢ δηλονότι, ὅταν τὸ ἴσως
ἢ τὸ ἄλλο τινὰ ἢ τὸ ἔστω ἐν ταῖς ἀποκρίσεσι προσεπιφθέγγηται. οἷον
εἴ τις ἤρητο ἄρα γε ὁ τοῦτον τύπτων ἄνθρωπον τύπτει; ὁ δὲ ἀποκρι- f. 22*
νόμενος φησιν ἴσως ἢ ὅτι τρόπον τινὰ ἢ ὅτι ἔστω, ἐκ τοῦ λόγου φαίνεται
15 μὲν δεδωκέναι, οὐ δέδωκε δέ. οὕτω καὶ Πρωταγόρας καὶ Θρασύμαχος
καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς ἀποκρίσεις φαίνονται ποιούμενοι. τὸ γὰρ ἴσως ἢ τὸ
ἔστω καὶ τὰ τοιαῦτα οὐ δοκοῦσιν εἶναι συγχωρούμενων ἀλλὰ μὴ ἀρεσκο-
μένων τῇ ἐρωτήσει. τυχὸν δὲ καὶ μὴ ἀποκρινόμενοι ἀλλὰ σιγῶντες φαί-
νονται δεδωκέναι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐλέγχεσθαι φαίνονται, ἀλλ' οὐ κυρίως
20 ἐλέγχονται.

p. 169*18 Ὡστε πάντες οἱ τρόποι πίπτουσι.

Δείξας ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς, ὅτι πάντες οἱ τρόποι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
ἀγνοίαν ἀνάγονται, καὶ πάλιν ἡμᾶς ἀναμιμνήσκει τῆς τούτων ἀναγωγῆς,
καὶ σαφέστερον ἀπαγγέλλει πῶς οἱ δεκατρεῖς τρόποι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
25 ἀγνοίαν ἀνάγονται. καὶ φησὶν ὅτι οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν εἰς τὴν τοῦ
ἐλέγχου ἀγνοίαν ἀνάγονται διὰ τὸ μὴ ἀληθῆ συνάγειν ἀντίφασιν, ὅπερ
ἐστὶν ἴδιον ἐλέγχου, ἀλλὰ φαινομένην. οὐ γὰρ τοῦ ἐλέγχου ἐστὶ τοῦ
κυρίως ἴδιον τὸ φαινομένην συνάγειν ἀντίφασιν, ἀλλὰ τούτου μὲν τὸ ἀληθῆ
ἀντίφασιν, τοῦ δὲ σοφιστικοῦ τὸ φαινομένην. τοῦ γὰρ ἀποκρινομένου δόντος
30 τὸν σιγῶντα μὴ λέγειν ὁ σοφιστὴς οὐ τοῦτο συνάγει, λέγω δὴ τὸ τὸν
σιγῶντα λέγειν, ἀλλ' ὅτι τὰ σιγώμενα δυνατόν ἐστιν ἡμᾶς λέγειν. ὥστε
οὐκ ἀληθῶς ὁ ἀποκρινόμενος ἐλέγχεται παρὰ τοῦ σοφιστοῦ ἀλλὰ παρὰ

1. 2 οὐ—Ἀλκιβιάδου om. A 7. 8 κυρίως μὲν οὐδ' οὕτω· πλὴν καθὼ A
8 προσσχῶν scripsi: προσχῶν aAI ἐρωτημένοις (sic) a post ἐρωτωμένοις add.
ἀλλὰ; συναρπαγῆς A 8. 9 δέδωκεν ἀποκρίσιν ὡς ἐρωτηθεὶς μῖαν πρότασιν A
11 τότε a¹ 15 post δέδωκε eras. 2—3 lit. I post οὕτω add. γὰρ A ante
πρωταγόρας et ante θρασύμαχος add. ὁ A 18 τυχῶν a 19 καὶ alt. om. A
ἀλλ' A: καὶ aI post κυρίως add. δὲ a 21 post πίπτουσι add. ex Arist. εἰς
τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγνοίαν A 23 καὶ om. A 24 σαφέστατα a ἀναγγέλλει a¹
27 φαινομένην a: φαινομένης I 28 τὸ prius I: τὴν a τὸ alt. I: τὴν τὸ ἀληθῆς a
29 φαινομένης a 32 οὐκ ἀληθῶς a²I: οὐ καλῶς a¹

τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν οὕτως ἀνάγονται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, οἱ δ' ἄλλοι (ἄλλους δὲ λέγει τοὺς ἐκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμούς) εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὄρον· εἰ γὰρ συλλογισμὸς ἐστὶ "λόγος ἐν ᾧ 5 τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων συμβαίνει", οἱ δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ ἐπόμενον καὶ οἱ λοιποὶ οὐκ ἐκ τῶν τεθέντων τῶ ἀποκρινομένων τὰ συναγόμενα συμπεραίνονται, δῆλον ὅτι παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὄρον ταῦτα συνάγουσι. καὶ εἴη ἂν τὸ παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὄρον ἴσον τῷ 'ἀσυλλόγιστοι δὲ εἰσιν οἱ ἐκτὸς τῆς λέξεως παρα- 10 λογισμοί'.

p. 169•22 'H δ' ἀπάτη γίνεται τῶν μὲν παρὰ.

Εἰπὼν πόσοι τε καὶ τίνες εἰσιν οἱ τρόποι καθ' οὓς οἱ σοφισταὶ τοὺς διαλεγόμενους ἐπηρεάζουσι, μετὰ δὲ ταῦτα δεῖξας ὅτι πάντας δυνάμεθα λέγειν παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν γίνεσθαι, λέγει καὶ τὴν αἰτίαν καθ' 15 ἣν παρὰ τῶν σοφιστῶν ἀπατώμεθα. καὶ αἰτιᾶται τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν· ἡ ἀπάτη γὰρ, φησί, γίνεται ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων καὶ τῶν ἀμφιβόλων (λόγον γὰρ τὴν ἀμφιβολίαν λέγει) διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διαίρειν ποσαχῶς τὸ πρᾶγμα λέγεται· καὶ ὀπηνίκα τι ἐρωτηθῶμεν ὁμωνύμων ἢ ἀμφιβόλων, ὡς ἀπλῶς λεγόμενον συγχωροῦμεν καὶ ἀπατώμεθα· ἐπὶ τινῶν γὰρ οὐκ 20 εὐχερές ἐστὶν οὐδὲ ῥάδιον συνιδεῖν ὅτι τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστὶ τὸ ἐρωτώμενον, ὡς τὸ ξν καὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ταυτόν. τῶν δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν παραλογισμῶν αἴτιον αὐθις γίνεται τὸ μὴ εἰδέναι ἡμᾶς ὅτι οὐ ταυτόν σημαίνει ὁ λόγος συντιθέμενός τε καὶ διαιρούμενος, ἀλλὰ τοτὲ μὲν ἕτερον νοῦν εἰσάγει, τοτὲ δὲ ἕτερον· οἴομεθα δὲ ταυτόν 25 σημαίνει τὸν λόγον καὶ συντιθέμενον καὶ διαιρούμενον, ὡς ἐπὶ πολλῶν ἔχει· ἐπὶ γὰρ τῶν πλείστων οὐκ ἄλλο δηλοῖ ὁ λόγος συντιθέμενος καὶ ἄλλο διαιρούμενος ἀλλὰ τὸ αὐτό. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὴν προσφθίαν ἔχει παραλογισμῶν· οὐ γὰρ ἴσασι οἱ ἐρωτώμενοι ὅτι ἄλλο σημαίνει ὁ λόγος ἀνιέμενος καὶ ἐπιτεινόμενος, τουτέστιν 30 ὀξυνόμενος ἢ περισπώμενος. ἐπ' οὐδενὸς γὰρ τὸ αὐτὸ σημαίνει ἐπιτεινόμενος καὶ ἀνιέμενος, ἢ μᾶλλον οὐκ ἐπὶ πολλῶν· ἐπ' ὀλίγων δὲ πάντῃ· Θαλῆς γὰρ καὶ Θάλης τὸ αὐτὸ δηλοῖ· καὶ ἄμφω γὰρ ὀνόματα κύρια· ἄγνος δὲ καὶ ἄγνός καὶ Ἄργος καὶ ἀργός ἄλλο καὶ ἄλλο δηλοῖ, καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάντων. ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὴν ὁμοιοσχημοσύνην γινομένων παραλογισμῶν 35 ἡ ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι διελεῖν ποῖα ὡσαύ|τως καὶ f. 23° ποῖα ὡς ἑτέρως λέγεται. τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὰ ἐνεργητικῶς μὲν

4 λόγος ΔΙ: ὁ λόγος a²: om. a¹ cf. p. 58,6

6 οὐκ om. A

11 post παρὰ add.

τὴν a 13 πάντας ΔΙ: πάντες a

17 post διαίρειν add. ταῦτα A

20 λεγόμενον a

24 τότε utrobieque a

31 μᾶλλον scripsi: μάλιστα aI πάντων a¹

32 ἄγνος aI

36 μὲν I: om. a

ἐκφερόμενα παθῶν δὲ ὄντα σημαντικά, οἷόν ἐστι τὸ ὄραν, τὸ ἀκούειν
καὶ τὸ μανθάνειν· ταῦτα γὰρ ἐνεργείας εἰσὶ καὶ πάθους δηλωτικά, καὶ
λαμβάνει μὲν ὁ σοφιστὴς ὡς παθητικά, οἴεται δὲ ὁ ἐρωτώμενος ὡς ἐνεργη-
5 γητικά καὶ δίδωσιν οὕτως αὐτά, κἀντεῦθεν καὶ ἀπατάται. τὸ δὲ σχεδὸν
γὰρ ὁ τοῦτο δυνάμενος ποιεῖν ἐγγύς ἐστι τοῦ θεωρεῖν τᾶλθές
τοιούτον ἔχει τὸν νοῦν· ὁ δυνάμενος διαίρεσιν ποιεῖσθαι τῶν ἐνεργείας καὶ
πάθους σημαντικῶν, καὶ μὴν καὶ τῶν ὅσα μὲν διαιρούμενα ἄλλο τι σημαίνει,
συντιθέμενα δ' ἕτερον, οὐχ ἥμιστα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμώνυμων, καὶ συνιὲς
10 ἐπὶ πάντων διαίρεσιν ποιεῖσθαι οὐ βραδίως ἀπατηθήσεται, καὶ μὴ ἀπατώ-
μενος ἐγγύς ἐστι τοῦ θεωρεῖν τὸ ἀλθές.

p. 169^a33 Μάλιστα δὲ ἐπίσταται συνεπινεύειν.

Περὶ τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαινόντος παραλογισμοῦ τὸν
λόγον ποιησάμενος καὶ εἰπὼν ὅτι ἐπὶ τῶν δι' αὐτοῦ γινομένων παρα-
15 λογισμῶν τὸ αἰτιόν ἐστι τῆς ἀπάτης τὸ δυσκολαίνειν ἡμᾶς περὶ τὴν διαί-
ρεσιν τῶν ποῖα μὲν ὡσαύτως καὶ ποῖα ὡς ἑτέρως λέγεται, ἔτι
περὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου διέξεις. καὶ φησὶν ὅτι μάλιστα δὲ συμβαίνει
ἡμᾶς ἀπατᾶσθαι διὰ τὸ οἰεσθαι διὰ τὴν ὁμοιοσημοσύνην ταυτὸν εἶναι
τόν τε καθόλου ἄνθρωπον καὶ τὸν μερικὸν τὸν Σωκράτην· ἐπεὶ γὰρ
20 κἀκεῖνος ὁ καθόλου ἄνθρωπος λέγεται καὶ οὗτος ὁ μερικὸς ἄνθρωπος,
ἀπατῶμεθα διὰ τὸ τῆς λέξεως ὁμοιοσημον. μάλιστα δέ, φησί, δύναται
συμπεῖθειν. ἢ οὕτως· μάλιστα δὲ δύναται πείθειν εἰς τὸ συνεπινεύειν καὶ
ὁμολογεῖν τὰς τῶν σοφιστῶν προτάσεις, ὃ πάλιν ταυτὸν ἐστι τῷ μάλιστα
δὲ ἀπατᾶσθαι συμβαίνει ἡμᾶς διὰ τὸ νομίζειν ὅτι πᾶν τὸ κατηγοροῦ-
25 μενόν τινος τόδε τί ἐστι καὶ ἕν καὶ ταυτὸν ἐστι τῷ ὑποκειμένῳ.
γίνεται δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἐν ὁμοίῳ σχήματι τῷ ἄνθρωπος τῷ ἐνικῷ ἀμφο-
τερα, τὸ κατηγορούμενον καὶ τὸ ὑποκείμενον, σημαίνεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ
ἐστὶν ἀλθές· ὡς γὰρ ἐν ταῖς Κατηγορίαις εἴρηται, τῷ μὲν ἐνὶ καὶ τῇ
30 πρώτῃ οὐσίᾳ τὸ τόδε τι ἀρμόττει· “ἄτομον γὰρ καὶ ἕν ἀριθμῷ τὸ δηλού-
μενόν ἐστίν· ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν φαίνεται μὲν ὅσον τῷ σχήματι
τῆς προσηγορίας ὅτι τόδε τι σημαίνει, ὅταν εἴπῃ ἄνθρωπον”. πόθεν
οὖν γίνεται ἡ ἀπάτη; ἢ ὡς καὶ ἄνωθεν εἴρηται, διὰ τὸ ἀνώμαλον τῆς
συνηθείας, ἧτις καὶ τὰ ἀνόμοια πράγματα ὁμοίοις σχήμασι λέξεων εἴωθε

2 ἐνεργητικά a¹ εἰσι post δηλωτικά collocat a² 4 ἀπατᾶ a¹ 7 σημαίνουσι A
8 ἕτερον aA: ἕτερα I 11 θεωρεῖν A Arist.: non liquet I: θεωροῦντος a cf. vs. 5
12 lemma a: om. AI 13 post περὶ add. δὲ aI: om. A συμβαινόντος (sic) I
24 δὲ a²I: καὶ a¹ 25 ἐστι τῷ I: om. a 27 post τὸ prius add. τε v 28 γὰρ I:
om. a ἐν ταῖς Κατηγορίαις] c. 5 p. 3 b 10 sq. 30 ὅσον aI: ὁμοίως Arist.
31 post ἄνθρωπον add. ἢ ζῶον, οὐ μὴν ἀλθές· οὐ (ἢ v) γὰρ δευτέρα οὐσία οὐχ ὡς τόδε
τι δείκνυται, ἢ λέγεται, ἀλλ' ὡς τοῖόνδε. διότι περὶ οὐσίαν τὸ ποῖον, ὡς ἐν ἐκείνοις εἴρηται,
ἀφορᾷ a² v

πολλάκις σημαίνειν· καὶ γὰρ ὅταν εἴπῃ τις ἄνθρωπον, πιθανὴν φαντασίαν ἐμποιεῖ, ὡς ἄρα ὁ ἄνθρωπος ὁμοίος ἐστὶ τῷ Σωκράτει καὶ εἰς ἀριθμῷ, ἐπειδὴ εἶδει ἐστὶν εἰς. τὸ δὲ τῷ γὰρ ἐνὶ καὶ τῇ οὐσίᾳ μάλιστα δοκεῖ παρέπεσθαι τὸ τόδε τι ἐν καὶ οὐσίαν τὰς ἀτόμους λέγει
 5 οὐσίας, οἷον Σωκράτην, Πλάτωνα καὶ τὰς τοιαύτας. ὡς οὖν ἐπὶ τούτων διὰ τὸ ὁμοίῳ σχήματι τῆς προσηγορίας σημαίνεσθαι τῷ ἐνικῷ (καὶ γὰρ καὶ ὁ Σωκράτης ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁμοίως ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἄνθρωποι πληθυντικῶς), ὡς οὖν ἐπὶ τούτων διὰ τὸ ἐν ὁμοίῳ σχήματι σημαίνεσθαι φαντασίαν ἐμποιεῖ ὅτι ὁ καθόλου ἄνθρωπος ὁμοίος ἐστὶ τῷ
 10 Σωκράτει καὶ εἰς ἀριθμῷ, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει γίνεσθαι τῶν παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς λέξεως γινομένων παραλογισμῶν. οἶμαι δὲ μὴ ἐπὶ πάντων ἀπλῶς τῶν παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς λέξεως εἰπεῖν τοῦτο, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων μόνων ἐφ' ὧν διὰ τὴν ὁμοιότητα τὰς καθόλου οὐσίας τὰς αὐτὰς εἶναι τῷ ἀριθμῷ ταῖς μερικαῖς συνάγειν πειρῶνται. διὰ τοῦτο
 15 γὰρ εἶπε διὸ καὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν οὗτος ὁ τρόπος θετέος, ὡς εἰ ἔλεγεν 'οὐ μόνον τοὺς ἤδη ῥηθέντας ἀλλὰ καὶ τοὺς τὰ καθόλου τοῖς μερικῶς τὰ αὐτὰ συνάγοντας διὰ τὴν τῆς λέξεως ὁμοιότητα ταῖς παρὰ τὴν λέξιν ἀπάταις συντακτέον'. εἰπὼν δὲ ὅτι καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν θετέον, αἰτίας τούτου δύο ἐπήγαγε, μίαν μὲν λέγων ὅτι
 20 μᾶλλον ἢ ἀπάτη γίνεται | μετ' ἄλλων σκοποῦμένοις· ἐκεῖνοι f. 23' γὰρ πρὸς τοὺς λόγους καὶ τὰ ὀνόματα καὶ οὐχὶ πρὸς τὰ πράγματα τὰς ἐρωτήσεις ποιοῦνται. τοῦτο δὲ τοιοῦτόν ἐστιν· ὅταν μὲν καθ' ἑαυτοὺς σκεπτώμεθα περὶ τινος πράγματος, οὐχὶ πρὸς τὰ ὀνόματα καὶ τοὺς λόγους τὴν σκέψιν ποιοῦμεθα ἀλλὰ πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ διὰ τοῦτο ἦττον συμ-
 25 βαίνει ἡμᾶς ἀπατάσθαι· ὅταν δὲ μετ' ἄλλων περὶ τινος σκεπτώμεθα, πρὸς τοῦνομα καὶ τοὺς λόγους τὰς σκέψεις ποιοῦμεθα, ἐν οἷς καὶ αἱ ἀπάται, ἐπ' ἄλλου μὲν τῶν ὑπὸ τοῦ ὀνόματος ἢ τοῦ λόγου δηλουμένων τοῦ ἐρωτωμένου τὴν ἀπόκρισιν διδόντος, ἐπ' ἄλλου δὲ τοῦ συλλογιζομένου λαμβάνοντος. διὰ μίαν μὲν οὖν αὐτὴν αἰτίαν καλῶς ἔχει ἐν τοῖς παρὰ
 30 τὴν λέξιν παραλογισμοῖς καὶ τοῦτον ἀττεῖν. δι' ἑτέραν δέ, ὅτι ἡ ἀπάτη τοῦ τὸν καθόλου ἄνθρωπον τῷ Σωκράτει ταῦτόν συνάγεσθαι ἐκ τῆς ὁμοιότητος γίνεται, ἢ δ' ὁμοιότης παρὰ τὴν λέξιν, ὥστ' εἰκότως [γὰρ] τοῖς παρὰ τὴν λέξιν καὶ κατὰ τοῦτο ὑπαχθήσεται. εἰπὼν δὲ ὅτι, ὅταν καθ' ἑαυτοὺς σκεπτώμεθα, ἦττον συμβαίνει ἀπατάσθαι, διότι οὐ διὰ
 35 λόγων καὶ ὀνομάτων ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὴν σκέψιν

2 σωκράτη I 3 εἶδει I: om. a τῷ I: τὸ a 5 post τοιαύτας add. οὐσίας A
 6 an (ἐν) ὁμοίῳ ut vs. 8? 7 καὶ prius AI: om. a 15 post γὰρ add. καὶ I:
 om. aλ θετέον I post θετέος add. ὁ τὸ καθόλου ἐν τῷ μερικῷ ταυτὸν συνάγειν
 διὰ τὴν τῆς λέξεως ὁμοιότητα a 18 συντακτέον AI: συντάττει a τοῖς a:
 τῇ I 20 μᾶλλον ἢ ἀπάτη a Arist.: ἢ ἀπάτη μᾶλλον I μετ' ἄλλως I
 σκοπούμενος a¹ 21 γὰρ scripsi: δὲ aI 22 ἑαυτοὺς scripsi cf. vs. 34 et
 p. 69, 1: ἑαυτὸ aI 29. 30 τοῖς—παραλογισμοῖς a: τῷ (compend.)—παραλογισμῷ I
 33 γὰρ delevi ὑπαχθήσεται a²: ἀπαχθήσεται a¹I

ποιούμεθα, ἐπήνεγκεν ὅτι καὶ καθ' ἑαυτοὺς ποιουμένους τὴν σκέψιν οὐδὲν κωλύει ἀπατηθῆναι, ὅταν μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου τὴν σκέψιν ποιώμεθα.

p. 169•3 Τῶν δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς διὰ τὸ μὴ δύνασθαι.

- 5 Εἶπων περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν παραλογισμῶν καὶ τὰς αἰτίας παραθέμενος, καθ' ὅς ἀπατώμεθα ἐν ἐνὶ ἐκάστω τῶν ἕξ, νῦν καὶ περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως ἑπτὰ παραλογισμῶν, πῶς συμβαίνει ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τούτων ἀπατᾶσθαι, διέξεισι. καὶ φησὶν αἰτίαν περὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς παραλογισμῶν τὸ μὴ δύνασθαι διακρίνειν τὸ ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον
10 καὶ ἔν καὶ πολλὰ. καὶ εἴρηται περὶ τούτων ἐν τῷ πρώτῳ τρόπῳ τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως (ἐκεῖνος γὰρ ἦν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς), ὅπως τὸ ἕτερον ὡς ταῦτόν καὶ τὰ πολλὰ ὡς ἔν συνάγειν ἐπειρῶντο οἱ σοφισταί, καὶ οὐ δεῖ πάλιν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν. τὸ δὲ μὴδὲ τοῖς ποίοις τῶν κατηγορημάτων πάντα ταῦτὰ καὶ τῷ πράγματι συμβέβηκεν
15 ἴσον ἐστὶ τῷ 'ποίοις τῶν κατηγορουμένων πάντα ταῦτὰ καὶ τοῖς ὑποκειμένοις συμβέβηκεν', ὡς εἶναι τοιοῦτον τὸ λεγόμενον· ἐν τοῖς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς παραλογισμοῖς γίνεται ἡ ἀπάτη παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι διακρίνειν τὸ ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον καὶ ἔν καὶ πολλὰ καὶ παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι διακρίνειν ποίοις τῶν κατηγορουμένων πάντα, ὅσα κατ' αὐτῶν λέγεται,
20 δύναται καὶ κατὰ τῶν ὑποκειμένων λέγεσθαι. ἐπεὶ δέ, ὡς δέδεικται, μέρη εἰσὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον, ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμῶν· ὡς γὰρ ἐν τοῖς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἀπατώμεθα, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ ἐπόμενον. τὸ δὲ ἔτι καὶ ἐπὶ πολλῶν φαίνεται καὶ ἀξιοῦται οὕτως δυνάμει τοιοῦτόν ἐστιν·
25 ἐπεὶ γὰρ ἐπὶ τινῶν ἀντιστρέφει τὰ ὑποκείμενα πρὸς τὰ ἐπόμενα, ὡς ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ γελαστικόν καὶ ὁ ἵππος πρὸς τὸ χρεμετιστικόν, καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν τοῦτο ἀξιοῦται, ἵνα, εἰ ἔπεται τὸ λευκὸν τῇ χιόνι, ἀντιστρέψῃ καὶ ἡ χιών πρὸς τὸ λευκόν, καὶ εἰ τὸ ξανθὸν τῷ μέλιτι, καὶ τὸ μέλι πρὸς τὸ ξανθόν, καὶ εἰ τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον
30 γεγονέναι. ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς παραλογισμοῖς ἡ ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ νομίζειν μὴδὲν διαφέρειν ἀπλῶς τι συγχωρεῖν ἢ πῆ. ὡς γὰρ οἰόμενοι μὴδὲν τι πλέον σημαίνειν τοῦ πῆ τὸ ἀπλῶς δίδομεν καὶ ἀπατώμεθα, ὡς ἐπὶ τοῦδε δῆλον· ἄρα γε τὸ ἀποβαλεῖν, ὅπερ ἔχει τις, οὐ κακόν ἐστιν; ἀλλὰ
35 μὴν ἔχει τις νόσον· τὸ ἀποβαλεῖν ἄρα νόσον κακόν ἐστιν. ἡ ἀπάτη ἐν-

4 διὰ τὸ μὴ δύνασθαι om. A 5 εἶπον a¹ 5—8 παραθέμενος ἐνὶ ἐκάστω τῶν ἕξ, καθ' ὅς ἀπατώμεθα ἐν αὐτοῖς, νῦν διέξεισι καὶ πῶς ἀπατώμεθα ἐπὶ τῶν ἐκτὸς — παραλογισμῶν A
9 κρῖνειν a¹ 10 εἴρηται] p. 37, 17 sq. 13 ποίοις I 14 ταῦτα I 15 τῷ
a¹ I: τοῖς a² 16 συμβέβηκεν Waitz l. c.: συμβεβηκέναι aI 19 ποίοις scripsi cf.
vs. 15: ποία aI 20 δύναται a: δύνανται I δέδεικται] c. 6 p. 168•27 sq.
21 εἰσὶ a²: ἡ a¹ 22 et 23 τοῖς v: τῷ aI 30. 31 τῷ — παραλογισμῷ a
31 τὸ alt. om. a 33 σημαίνει a δίδομεν a: διδάμεν I cf. p. 34, 18 n.

ταῦθα γέγονε παρὰ τὸ πῆ· οὐ γάρ, εἰ κακόν ἐστι τὸ ἀποβαλεῖν τινα ὧν ἔχει τις, καὶ ἀπλῶς ἐστι κακόν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτούντων καὶ τῶν τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιούντων ἢ ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ παρὰ μικρόν· οὐ γὰρ ἐξακριβούμεθα τὸν τῆς προτάσεως λόγον λέγοντα 5 πρότασιν εἶναι τὴν ἐν καθ' ἑνὸς ἔχουσαν, | οὔτε τὸν τοῦ συλλογισμοῦ f. 24^r ὄρον τὸν λέγοντα ἕτερόν τι δεῖν τῶν κειμένων συνάγεσθαι, κἀντεῦθεν ἀπατώμεθα. οὐκ ἐξακριβούμεθα δὲ ταῦτα διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν, ἥτις ἐστὶ τὸ παρὰ μικρόν. ἢ εἰ θέλεις, νόησον εἰρημένην αἰτίαν καὶ τὸ μὴ εἰδέναι τὸν τῆς προτάσεως λόγον καὶ τοῦ συλλογισμοῦ.

10 p. 169^b18 Ἐπει δ' ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι συλλογισμοί.

Ἐπειδὴ φαινόμενος συλλογισμὸς καὶ σοφιστικὸς συλλογισμὸς ταῦτόν ἐστιν, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος βιβλίου δέδεικται, ἔχομεν δὲ παρ' ὀπόσα οἱ φαινόμενοι συλλογισμοὶ γίνονται (ταῦτα δὲ ἐστὶν οἱ εἰρη- 15 μένοι δεκατρεῖς τρόποι), δῆλον ὡς ἔχομεν καὶ παρ' ὀπόσα γίνονται οἱ σοφιστικοὶ συλλογισμοί. παρ' ὅσα γὰρ οἱ φαινόμενοι, παρὰ τὸσαῦτα καὶ οἱ σοφιστικοί· παρὰ δὲ τοὺς εἰρημένους τρόπους οἱ φαινόμενοι· παρὰ τούτους ἄρα καὶ οἱ σοφιστικοί. τὸ δὲ παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι ἴσον ἐστὶ τῷ 'δι' ὅσα'. δι' ὅσους γὰρ τρόπους καὶ δι' ὅσας αἰτίας 20 οἱ φαινόμενοι, διὰ τὸσούτους οἱ σοφιστικοί. εἰπὼν δὲ ὅτι παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι, παρὰ τὸσαῦτα καὶ οἱ σοφιστικοί, λέγει ὅτι οὐ μόνον τὸν φαινόμενον συλλογισμόν· οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ μὴ τὸ σχῆμα ἔχων ὑγιᾶς, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου εἴρηται, οἷος ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι ἢ ὁ ἐκ δύο μερικῶν ἐν τινι τῶν σχημάτων 25 πειρώμενός τι συνάγειν· οὐ μόνον οὖν φησι τὸν φαινόμενον συλλογισμὸν γίνεσθαι παρὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους ἀλλὰ καὶ τὸν ὄντα μὲν φαινόμενον δὲ οἰκείον τοῦ πράγματος, μὴ ὄντα δὲ οἰκείον· τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούειν. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ὑγιᾶς μὲν συλλογιζόμενος μὴ κατὰ τὸ πρᾶγμα δέ, ὅπερ οὐ τῆς σοφιστικῆς λέγει εἶναι ἀλλὰ τῆς πειρα- 30 στικῆς· οἱ γὰρ πειραστικοὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ προσποιομένου τὸ πρᾶγμα εἰδέναι μὴ εἰδότες δὲ τοὺς λόγους ποιούμενοι ἐλέγχουσι μὲν τὸν ἀποκρινόμενον καὶ εἰς ἀντιφάσεις συνθλίβουσιν αὐτόν, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ πράγματος περὶ οὗ τοὺς λόγους ποιῶνται, ἀλλ' ἐκ τινῶν δοκούντων μὲν οἰκείων εἶναι τοῦ πράγματος μὴ ὄντων δέ. διὰ τοῦτο γὰρ μὴ κατὰ τὸ 35 πρᾶγμα ἐλέγχειν οἱ τοιοῦτοι λέγονται, ὅτι τὰς μὲν ἀρχὰς φυλάττουσι τοῦ

2 τις a²: τί a¹ 4 λέγοντα a: λέγοντες I: (τὸν) λέγοντα conicio cf. vs. 6 8 τὸ
παρὰ I: περὶ τὸ a 10. 11 post συλλογισμοὶ add. ex. Arist. ἔχομεν καὶ a
13 δέδεικται] p. 5, 5 sq. 14 ὅσα a¹ 16 σοφιστικοὶ scripsi: σοφιστοὶ a¹ 18 καὶ
I: om. a οἱ alterum a: om. I 21 καὶ I: om. a 23 εἴρηται] p. 4, 22 sq.
25 πειρώμενοι a¹ 29 τῆς σοφιστικῆς a²: τοῦ σοφιστικοῦ a¹ 32. 33 τοῦ πράγματος
a²A: τῷ πράγματι a¹ 35 οἱ τοιοῦτοι a¹: οὔτοι A

πράγματος, παραλογίζονται δὲ τὸν ἀκροατὴν μεταξύ τι παρεντιθέντες, δι' οὗ γίνεται ἡ παραγωγή· “τῷ γὰρ τὰ ἡμικύκλια γράφειν μὴ ὡς δεῖ”, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἴρηται, “καὶ γραμμὰς τινὰς ἄγειν μὴ ὡς ἂν ἀχθεῖεν ὁ παραλογισμὸς γίνεται”, καὶ δοκεῖ μὲν ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ πράγματος εἶναι, οὐκ ἔστι δέ. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν τίθησι τοῦ πῶς ὁ πειραστικός δύναται ἐλέγχειν τὸν προσποιούμενον εἰδέναι καὶ μὴ εἰδότα λέγων ἔστι δὲ ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς. εἰ οὖν ἡ πειραστικὴ μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, αὐτὴ δὲ ἡ διαλεκτικὴ δύναται συλλογίζεσθαι ψευδὸς δι' ἄγνοιαν τοῦ διδόντος, συλλογίζεται καὶ τὸ μέρος αὐτῆς τὸ τοιοῦτον. πῶς δὲ ἐστὶν ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς, προῖων ἐρεῖ, καὶ ἡμεῖς τὰ δοκοῦντα ἐκείσε ἐροῦμεν. ἀλλ' ὁ μὲν διαλεκτικός καὶ πειραστικός δῆλον ποιῶσι τὸν ἀποκρινόμενον ὡς ἀγνοεῖ διὰ τὸ τὰ συμπεράσματα συνάγειν ἐκ τῶν δοκούντων καὶ συγκεχωρημένων τῷ ἀποκρινόμενῳ· ἔχομεν δὲ τούτων πολλὴν ἀφθονίαν ἐν τε τῷ Πρωταγόρᾳ καὶ τῷ 15 Γοργίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις διαλόγοις τοῦ Πλάτωνος, ἐν οἷς κατὰ τῶν σοφιστῶν ἀγωνίζεται. ὁ δὲ σοφιστικός, ἂν συλλογίζεται τὴν ἀντίφασιν, οὐ ποιεῖ δῆλον εἰ ἀγνοεῖ ὁ ἀποκρινόμενος· ὁμώνυμα γὰρ καὶ ἀμφίβολα καὶ οἷα πολλάκις εἴρηται τὰ ἐρωτήματα προφέροντος τίς οἶδε τῶν ἀκρωμένων, πρὸς τίνα τῶν ὑπὸ τούτων τῶν ἐρωτημάτων σημασινομένων ὁ μὲν 20 ἐρωτᾷ, ὁ δὲ ἀποκρίνεται; κἄν γὰρ τύχη ὁ ἀκροατὴς εἰδῶς ὄσαυχῶς τὸ ἐρώτημα λέγεται, ὅμως ἐμποδίζεται διακρίναι εἰ ἐλήλεχται ὁ ἀποκρινόμενος. ἐπὶ γὰρ τοῦ ‘ἀρ’ ἔστι σιγῶντα λέγειν; τίς οἶδε τῶν ἀκρωμένων περὶ τίνος τῶν σιγῶντων ἢ τε ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις γέγονεν, ἵνα διακρίνη τὸν ἀποκρινόμενον εἰ ἀγνοεῖ ἢ μὴ; ὁμώνυμα γὰρ ἐρωτῶντων τῶν 25 σοφιστῶν καὶ ἀμφίβολα οὐδεὶς οἶδεν εἰ τὴν ἀντίφασιν συνάγουσι τοῦ f. 24^v τεθέντος παρὰ τοῦ προσδιαλεγόμενου, ἢ ὅλως εἰ ἀγνοεῖ ὁ προσδιαλεγόμενος ἂν ἀμφιβολόν ἐστὶ τὸ ἠρωτημένον ἢ ὁμώνυμον ἢ μὴ καλῶς συντεθὲν ἢ διαιρηθὲν. εἰ γὰρ τις ἐρωτηθεῖη παρὰ σοφιστοῦ ‘ἀρά γε ὁ κύων καύματα ποιεῖ;’, ὁ δὲ εἶπῃ ‘οὐ’ διὰ τὸ τὸν χερσαῖον κύνα μὴ ποιεῖν καύματα, ἐμ- 30 ποδίζεται ὁ ἀκροατὴς ἐλήλεγμένον ἔχειν τὸν ἀποφῆσαντα· ὅσον γὰρ ἐπὶ τούτῳ, τῷ χερσαίῳ φημί κυνί, ἡλήθευκεν ὁ ἀποκρινόμενος καὶ οὐκ ἐλήλεχται.

- 1 παρατιθέντες A 2 ἡ παραγωγή a²A1: ὁ παραλογισμὸς a¹ post γὰρ add. ἡ a
Arist. (om. o) περιγράφειν Arist. δεῖ, ὡς in ras. A¹ 3 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
Τοπικῶν] c. 1 p. 101^a15—17 memoriter citat 8 ἐστὶ om. a¹ αὐτὴ a: αὕτη I
10 δὲ ἐστὶν om. A 10. 11 προῖων ἐρεῖ ante πῶς collocat A 11 ἐρεῖ] c. 11 p. 171^b4sq.
καὶ—ἐροῦμεν om. A ἡμεῖς I: ἡμῖν a ἐροῦμεν] cf. p. 72, 27sq. ὁ μὲν οὖν
omisso ἀλλ' A 14 ἐν τε AI: ὡς ἐν a τῷ alterum AI: om. a 15 κατὰ AI:
μετὰ a 17 ὁμώνυμον—ἀμφίβολον a¹ 21 ἐλήλεχται a²A: ἐλήλεχται a¹I
22 τοῦ I: om. a 23 τῶν a 23. 24 διακρίνει a 24. 25 ὁμώνυμα—ἀμφί-
βολα AI: ὁμώνυμον—ἀμφίβολον a cf. p. 72, 34—73, 3 26 ἀγνοεῖ aA: ἀγνοεῖς I
ὁ A: om. aI 27 ἠρωτημένον AI: ἐρωτῶμενον a 29 ante ποιεῖ add. οὐ A
post καύματα add. καὶ a 31 τούτῳ et φημί om. A

p. 169^b30 Ὅτι δὲ ἔχομεν ἀποτοὺς τῆ αὐτῆ μεθόδῳ, δῆλον.

Εἰπὼν ὅτι “ἔχομεν παρ’ ὅσα οἱ σοφιστικοὶ γένοιτ’ ἂν συλλογισμοί”
διὰ τὸ ἔχειν ἡμᾶς “παρ’ ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι” καὶ μεταξὺ παρεν-
θεῖς τὰ εἰρημένα, πάλιν ἐπάνεισιν ἐπὶ τὸ προκείμενον, καὶ κατασκευάζει
5 τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἀκρωμένων λέγων παρ’ ὅσα γὰρ ἂν τῶν μὴ καλῶς
ἠρωτημένων φανείη τοῖς ἀκρωμένοις ὡς καλῶς ἠρωτημένα, παρὰ το-
σαῦτα ἂν καὶ τῷ ἀποκρινομένῳ δόξειε καλῶς ἠρωτησθαι. ἀπατηθῆ-
σεται δὲ ὁ ἀκροατὴς ἢ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως
ἢ διὰ τι τούτων· καὶ ὁ ἀποκρινόμενος ἄρα κατὰ τι τούτων παραλογισθῆ-
10 σεται. ὥστε ἔσονται συλλογισμοὶ ψευδεῖς διὰ τῶν ἀπηριθμημένων
τρόπων ἢ πάντων συνελθόντων εἰς τὸ ἀπατηθῆναι τινα ἢ τινῶν. εἰπὼν
δὲ παρὰ τοσαῦτα ἂν καὶ τῷ ἀποκρινομένῳ δόξειεν ἐπάγει δ γὰρ
μὴ ἐρωτηθεὶς οἴεται δεδωκέναι, κἂν ἐρωτηθεὶς θείη, τουτέστιν
ὅπερ ἐν τῇ οἰκείᾳ διανοίᾳ καλῶς ἠρωτησθαι ἐνόμισε καὶ ὡς ἀληθεῖ συνέ-
15 νευσε, κἂν ἠρωτηθῆ, ἐδεδώκει ἂν. πλὴν, φησὶν, ἐπὶ τινῶν, οἷον ἐν
τοῖς παρὰ τὴν λέξιν καὶ τὸν σολοικισμόν, οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν
οἱ ἀποκρινόμενοι τὸν λόγον συμπεράναντος τοῦ σοφιστοῦ, ἀλλὰ προσερω-
τῶσι τὸ ἐνδεές καὶ τὸ ψεῦδος ἐμφανίζουσιν. εἰπόντος γὰρ τοῦ
σοφιστοῦ ὁ δεῖνα κἀθηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν’ καὶ ἐπάγοντος
20 ὅτι ὁ δεῖνα βαδίζει, εὐθὺς ὁ καὶ μικρὸν δυνάμενος συνορᾶν προσεπερω-
τήσοι ἂν τὸ ἐνδεές, τὸ ‘δύναται’, καὶ ἐμφανίσοι τὸ ψεῦδος. πάλιν λέγοντος
τοῦ σοφιστοῦ ὅτι ‘ἀρ’ ὁ φῆς εἶναι, τοῦτ’ ἔστι; φῆς δὲ λίθον εἶναι· ἔστιν ἄρα
λίθον’ οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι, ἀλλὰ φασιν ‘οὐχί, ἀλλ’
ἔστιν ἄρα λίθος’.
25 Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων σαφὲς γενήσεται τὸ λεγόμενον, ὅταν τὰς
λύσεις τῶν σοφισμάτων καὶ αὐτὸς ἐπαγάγη. νῦν δὲ τὸ μικρῷ πρόσθεν
εἰρημένον, τὸ ὅτι ἡ πειραστικὴ μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, εἴπωμεν.
λέγεται τοῖνον ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν εἶναι ἡ πειραστικὴ, διότι καὶ αὐτὴ
ψεῦδος δύναται συλλογίζεσθαι διὰ τὴν τοῦ διδόντος ἄνοιαν ὥσπερ ἡ δια-
30 λεκτικὴ, διαφέρουσι δὲ ἀμφοτέραι τῆς σοφιστικῆς, ὅτι αἱ μὲν δῆλον
ποιοῦσιν ὅτι τὴν ἀντίφασιν συλλογίζονται τῆς τοῦ ἀποκρινομένου θέσεως
(οὐ γὰρ ἐρωτῶσιν ἀμφίβολα καὶ ὁμώνυμα καὶ τοιαῦτά τινα), οἱ δὲ σοφι-
σταί, ἂν καὶ συλλογίζωνται ποτε τὴν ἀντίφασιν, οὐ ποιοῦσι δῆλον εἰ ἀγνοεῖ
ὁ προσδιαλεγόμενος· ὁμώνυμα γὰρ ἐρωτῶντων καὶ οἷα πολλάκις εἴρηται

1 μεθόδῳ δῆλον om. I 6 εἰρωτημένων I, wt superscr. I¹ ἀκρωμένοις I 7 δόξει
a² cf. vs. 12: δόξειαν A: δόξει ἂν a¹ I 7 ἠρωτησθαι Av: εἰρησθαι aI 12 ἐπάγειν a
14 ἀληθῆ a 15 fort. (εἰ) ἠρωτηθῆ ἐδεδώκει] de superscr. I¹ 16 τοῖς A a
Arist.: τῷ I 17 συμπεράναντες a 20. 21 προσεπερωτήσοι A: προσεπερωτήση aI
21 ἐνδέον A ἐμφανίσοι A: ἐμφανίσῃ I: ἐμφανίζει a 22 εἶναι prius AI:
om. a 23 λίθον AI: λίθος a 25—28 ἀλλὰ—πειραστικὴ aI: εἴπομεν δὲ μικρῷ
πρόσθεν ὅτι ἡ πειραστικὴ ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν ἐστὶ· διατί; A 25 ὅταν] c. 19sq.
26 λύσεις a¹ τῷ μικρῷ a πρόσθεν] p. 169^b25 34 ὁμώνυμα AI: ὁμώνυμον a
cf. p. 71, 17 sq.

οὐδείς οἶδεν εἰ τὴν ἀντίφασιν συνάγουσι τοῦ τεθέντος παρὰ τοῦ προσδιαλεγομένου, ἢ ὅπως εἰ ἀγνοεῖ ὁ προσδιαλεγόμενος ἂν ἀμφίβολόν ἐστι τὸ ἠρωτημένον ἢ ὁμώνυμον ἢ ἄλλο τι.

p. 169^b37 Εἰ οὖν οἱ παραλογισμοὶ τῆς ἀντιφάσεως παρὰ τὸν φαινόμενον ἔλεγχόν εἰσιν.

Εἰπὼν ὅτι παρ' ὅσα εἰσιν οἱ φαινόμενοι συλλογισμοί, παρὰ τῶσαῦτα καὶ οἱ σοφιστικοί, δείκνυσιν ὅτι καὶ οἱ ψευδεῖς παρὰ τῶσούτους γίνονται τρόπους παρ' ὅσους οἱ φαινόμενοι καὶ οἱ σοφιστικοί. εἰ γὰρ ψευδῆς συλλογισμὸς ὁ παρὰ τὸν ἀληθινὸν συλλογισμὸν ἐστι, δῆλον ὅτι

10 ὅσα μὲν εἰσὶ τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ, παρὰ τῶσαῦτα ἔσονται οἱ ψευδεῖς· τοῦ δὲ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ μὲν εἰσὶ τὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς πράγματος εἶναι καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ὅσα πολλάκις εἴρηται· ψευδῆς ἄρα ἔσται, ὅταν μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ μηδὲ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὰ ὅμοια γίνηται. εἰπὼν δὲ ὅτι ὁ φαινόμενος παρὰ τὰ μὲν

15 ρια τοῦ ἀληθινοῦ | γίνεται (ἐλλείψαντος γὰρ τινος μορίου τῶν τοῦ f. 25^a ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ σοφιστικὸς φανείη ἂν ἔλεγχος), συνίστησι τοῦτο διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων οἶον ὁ παρὰ τὸ μὴ συμβαῖνον διὰ τὸν λόγον, ὁ εἰς τὸ ἀδύνατον. τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι δυνάμει τοιοῦτον· ἐπεὶ συλλογισμὸς ἐστὶ λόγος συνάγων ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐκ τῶν κειμένων,

20 ὁ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τοῦ συνηγμένου ἀδυνάτου λαβὼν δῆλον ὅτι παρὰ τὸ μὲν τοῦ συλλογισμοῦ τὸ ψεῦδος συνηγαγεν. ἔστι δὲ τὸ κατάλληλον τῆς λέξεως τοιοῦτον· ὁ εἰς τὸ ἀδύνατον δοκῶν ἄγει τὸν λόγον γίνεται παρὰ τὸ μὴ συμβαῖνον διὰ τὸν λόγον, ἥτοι παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον λαβεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τὰς δύο ἐρωτήσεις μίαν ποιῶν παρὰ

25 τὸν ὅρισμόν τῆς προτάσεως τὸ ψεῦδος συνάγει. καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ψεῦδός τι συλλογιζόμενος παρὰ τὸ μὲν τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ τοῦτο συλλογίζεται· ἐκ τῶν καθ' αὐτὰ γὰρ ὑπαρχόντων ὁ ἀληθὴς συλλογισμὸς ἀλλ' οὐκ ἀπὸ συμβεβηκότων. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον, ὅστις μὲν ἐστὶ τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκότος, ὡς δέδεικται, διὰ

30 τὴν αὐτὴν αἰτίαν γίνεται.

p. 170^a5 Ἔτι τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος.

Καὶ ὁ παρὰ τὴν ἀμφίβολαν τρόπος σοφιστικὸς· τοῦτον γὰρ δηλοῖ λέγων τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου συμβαῖνον,

5 ἐστὶν I pr. 9 συλλογισμὸν AI: συλλογισμὸς a 11 τὸ ex τοῦ, ut videtur, corr. I
 12 εἶναι om. A 13 ἄρα ἔσται AI: inv. ord. a 14 γίνηται AI: γέννηται a ὅτι
 om. a¹ 16 συλλογισμοῦ a: συλλογισμῶν I 18 ante ὁ add. καὶ a post ἐπεὶ
 add. γὰρ A 20 ἀδύνατον λαβεῖν a¹ 23 ἥτοι AI: ἦ a τὸ τὸ μὴ scripsi: τὸ
 μὴ τὸ I: τὸ μὴ aA 27 αὐτὰ I: αὐτὸ a γὰρ I: om. a 29 δέδεικται]
 cf. p. 69, 20 33 συμβαῖνον a²I: συμβαίνεν a¹ Arist.

διότι τὸ ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν' οὐκ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου συμβαίνει. καὶ οὗτος δῆλον ὅτι παρὰ τὸ μόριόν ἐστι τοῦ ἀληθινοῦ λόγου. καὶ ὁ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς παρὰ τὸ μόριόν ἐστι τοῦ ἐλέγχου· τοῦτον γὰρ σημαίνει διὰ τοῦ εἶν' ἀντὶ τοῦ καθόλου τὴν ἀντίφασιν.
 5 καὶ τὸ μὲν καθόλου τέθεικεν ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς, τὴν ἀντίφασιν δὲ ἀντὶ τοῦ πῆ· δόντων γὰρ ἡμῶν ἀπλῶς ὅτι ὁ Αἰθίοψ μέλας, συνάγει ὅτι τοὺς ὀδόντας λευκός, ἥτοι πῆ λευκός· ἢ πάλιν λεγόντων 'οὐδείς ἐπιπορκῶν ἄμα εὐορκεῖ' ἐπιφέρει 'ὀμόσας τις ἐπιπορκῆσει ἐπιώρησεν· ἄμα ἄρα ἐπιπορκεῖ καὶ εὐορκεῖ'. ὅτι δὲ καὶ οἱ μὴ κατὰ ταῦτόν καὶ πρὸς τὸ αὐτό καὶ
 10 παρὰ τὸ ἐπὶ τι παρὰ τὰ μόριά εἰσι τοῦ ἀληθινοῦ λόγου, παντί που δῆλον καὶ εἴρηται πολλάκις καὶ οὐ δεῖ πάλιν μῆχυνεῖν.

p. 170*8 *Ἐτι παρὰ τὸ τὸ ἐν ἀρχῇ μὴ ἐναριθμουμένου.

Τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν ὅτι παρὰ τὸ μόριόν ἐστι τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ καὶ διὰ ἔλλειψιν τοῦ ἀληθοῦς γίνεται ἐλέγχου,
 15 πολλάκις εἴρηται. οὕτως οὖν δεῖξας διὰ τῆς ἐπαγωγῆς ὅτι παρὰ τὰ μόρια τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ τὸ ψεῦδος καὶ οἱ φαινόμενοι ἔλεγχου γίνονται, συμπεραίνεται λέγων ὥστε ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ παράλογισμοί· παρὰ πλείονα μὲν γὰρ τῶν τρόπων τούτων οὐδείς ἂν γένοιτο, παρὰ δὲ τὰ εἰρημμένα ἔσσονται πάντες.

20 p. 170*12 *Ἐστι δὲ ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος.

Τοὺς σοφιστικοὺς ἅπαντας καὶ φαινομένους συλλογισμοὺς ἀναγαῶν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄνοιαν, ἔτι γε μὴν διδάξας ὡς οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχου διὰ ἔλλειψιν τοῦ κυρίως καὶ ἀληθοῦς ἐλέγχου γίνονται, καὶ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τὸ λεγόμενον πιστωσάμενος, ἐφιστάνει λέγων ὅτι ὁ σοφιστικὸς
 25 ἔλεγχος οὐχ ἀπλῶς ἐστὶν ἔλεγχος, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον δοκεῖ εἶναι ἔλεγχος. εἰ μὲν γὰρ τύχη οὗτος εἶναι τῶν ἀμαθῶν, συγχωρήσει τε τὰ λεγόμενα, οἷα ἂν ὦσι, καὶ ἀπατηθήσεται, καὶ δοκῆσει ἐλεγχθῆναι. εἰ μὲντοι γε τῶν συνιέντων τις εἴη, οὐκ εὐθὺς ὁμολογήσει τὰ ἐρωτώμενα, κἀντεῦθεν ἐπίσχει καὶ τὸν δοκοῦντα ἐλέγχειν καὶ συλλογιζέσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ
 30 σοφιστικὸς συλλογισμὸς οὐχ ἀπλῶς ἐστὶ συλλογισμὸς ἀλλὰ πρὸς τινα, ἦγουν τὸν ἀγνοοῦντα τὰς δυνάμεις τῶν λέξεων καὶ πρὸς τὸν συγχωροῦντα τὸ μὴ ἀπλῶς λεγόμενον ὡς ἀπλῶς λέγεσθαι καὶ τὰ λοιπὰ πάντα.

1 ἄρα v: ἔτι I: ἐπὶ a: om b 4 τοῦτον I: τοῦτο a 8 ἐπιπορκῆσει I: ἐπιπορκίσει a
 ἐπιώρηξ a¹: ἐπιώρησεν a² 10 εἰσι a²I: ἦ a¹ 12 τὸ τὸ I: τὸ μὴ τοῦ a
 15 πολλάκις] velut p. 61, 24 sq. 16 ante φαινόμενοι add. λεγόμενοι A
 18 πλείονας A 19 πάντα a 23 ἀληθῶς v 26 τύχοι A 27 post οἷα
 add. δ' a¹: om. A δόξει A 28 γε AI: om. a 29 ἐπίσχει a: ἐπίσχη AI:
 fortasse ἐπίσχησει 30 post συλλογισμὸς prius add. ὁ A 31 ἦγουν iteratum
 delevit A post ἦγουν add. πρὸς A

δι δε προς τινα εστιν ο σοφιστικος ελεγχος, κατασκευαζει απο του μη
 δυνασθαι τον σοφιστην ποιησαι τον ελεγχον, εαν μη λαβη παρα του απο-
 κρινομενου το ομωνυμον ως εν σημαϊνον. ομοιως και ο παρα την
 5 το σημαϊνειν το ερωτωμενον πραγμα μονον τοδε τι, | ητοι το ενεργη- f. 25
 τικον ρημα ενεργειας μονης δηλωτικον, ουδ' ουτος απατησει. ει μεν ουν
 μη λαβη ο σοφιστης, ουτε απλωσ συλλογισμον ποιει ουτε προς τον
 ερωτωμενον. εαν δε λαβη το ομωνυμον ως μη ομωνυμον, προς μεν
 τον ερωτωμενον πεποιηκε τον ελεγχον, αληθως δε και κυριως ελεγχον
 10 ου πεποιηκε, διοτι ουχ εν ειληψε, τουτεστι μη ομωνυμον, αλλα φαινο-
 μενον, και παρα ανεπιστημονος ακροατου. ωστε ουχ απλωσ εστιν
 ελεγχος ο σοφιστικος ελεγχος αλλα προς τινα.

p. 170*20 Παρά πόσα δὲ ἐλέγχονται οἱ ἐλεγχόμενοι.

Παρ' οσα μεν, φησι, φαινομενως ελεγχεσθαι τινες δοκουσιν, ειρηται,
 15 και ωρισθησαν οι φαινομενοι ελεγχοι, και δεκα και τρεις εισιν οι παντες·
 ων παντων η ενιων παραλαμβανομενων ο παραλογισμος και ο φαινομενος
 ελεγχος γινεται. παρ' οσα δε αληθως ελεγχονται οι ελεγχόμενοι,
 ουδεις αριθμησαι η παραδοουσαι δυναται ουδε εις αριθμον τινα θειναι
 ωρισμενον τους τροπους δι' ων ελεγχονται οι αληθως ελεγχόμενοι· οσαι
 20 γαρ αποδειξεις, τσοουτοι δυναται και ελεγχοι γινεσθαι προς τους μη τιθε-
 μενους το συναχθεν εκ των δοθεντων συμπερασμα λαβουσι την αντιφασιν.
 ου δει ουν, φησι, πειρασθαι λαμβανειν δι' οσων και οσων τους αληθεις
 ελεγχους ποιουσιν οι αληθινως ελεγχοντες, ει μη τις ειη τας επιστημας
 25 πασας ειδως και εν πασαις εχων το ακροτατον· ει γαρ μη τοιουτος εστι,
 πως αν δυνηθει αληθως απελεγχειν τον εν τινη επιστημη σφαλλομενον;
 τουτο δε, το πασας ειδεναι, ου μιαν εστι τεχνης και αδυνατον· απειρα
 γαρ τα αληθως δεικνυμενα· απειροι αρα και οι αληθεις ελεγχοι. εν δε
 τω απειροι γαρ οσως αι επιστημαι το οσως ειπε κατα την εαυτου
 30 αυτω δεδεικται, επ' απειρον και αι επιστημαι αυξηθησονται. ου δει μεν
 ουν ζητειν κατα ποσους τροπους οι αληθεις ελεγχοι γινονται. δι δε ολωσ
 εισιν αληθεις ελεγχοι ωσπερ και φαινομενοι, δεηλον. οσα γαρ, φησιν,
 εστιν αποδειξει τη καλουμενη επ' ευθειας δεξει, εστι και δι' αυτης και
 35 δια της αδυνατου δεξεως ταυτα συστησαι και ελεγει τον μη συγχωρουντα
 το συνηγμενον εκ των τεθεντων αλλα το εναντιον τιθεντα τω αληθει·

3 σημαίνει a 4 παρά AI: om. a 5 post πράγμα add. το a τοδε τι μονον A
 ητοι AI: ηγουν a 6 ουδ' AI: ουχ a ουν AI: om. a 13 ελεγχόμενοι om. I
 15 εισιν a²I: η a 19 οσα a¹ 20 τοιουτοι A δυναται a γινεσθαι AI: δεικνου-
 σθαι A 24 post γαρ add. και a 26 το om. a¹ ουδεμιαν Arist. v
 εστι I: om. a 29 τω AI: τοις A v εν τω [Περὶ οὐρανοῦ] I 10—11 l 30 αυτω
 om. A αι om. a μεν om. A 34 αδυνατου iteratum a 35 αληθη a

ὁ δὲ τοῦτον ἐλέγχων καὶ ἀποδεικνύς ψευδόμενον συλλογισμὸς ἀληθὴς ἐστὶν ἔλεγχος. ὥστε τὸν μέλλοντα ἀληθῶς ἐλέγχειν δεῖ πάντων ἐπιστήμονα τυγχάνειν· τοιοῦτος γὰρ ὢν ῥαδίως ἂν ἐλέγξῃ τὸν μὴ συγχωροῦντα τὴν θέσιν ἢ τὸ συμπέρασμα λαβῶν τὴν ἀντίφασιν. εἰπὼν δὲ ὅτι δεήσει 5 πάντων ἐπιστήμονα εἶναι, ἐπήγαγεν οἱ μὲν γὰρ ἔσσονται παρὰ τὰς ἐν γεωμετρίᾳ ἀρχάς, ὥστε γεωμετρικὸν εἶναι δεῖ τὸν μέλλοντα ἐλέγχειν τοὺς παρὰ τὰς ἀρχάς τῆς γεωμετρίας συλλογιζομένους καὶ ἱατρικὸν τοὺς παρὰ τὰς τῆς ἱατρικῆς καὶ μουσικὸν ὡσαύτως τοὺς παρὰ τὰς τῆς μουσικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως· ὥστε εἴ τις ἅπαντας ἐλέγχειν μέλλει, 10 δεῖ τοῦτον ἐπιστήμονα πάντων εἶναι.

p. 170*30 Ἄλλὰ μὴν καὶ οἱ ψευδεῖς ἔλεγχοι ὁμοίως ἐν ἀπείροις.

Ἀπειροὶ μὲν εἰσι, φησὶν, οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι, ἄπειροὶ δὲ καὶ οἱ ψευδεῖς. ψευδεῖς δὲ ἐλέγχους οὐ τοὺς σοφιστικoὺς φησὶν ἐνταῦθα ἀλλὰ τοὺς 15 δοκοῦντας μὲν εἶναι ἀπὸ τῶν οἰκειῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστήμης, περὶ ἧς τὸν λόγον ποιοῦνται, μὴ ὄντας δέ. ὥστε ἐπειδὴ ἄπειροὶ οἱ ἀληθεῖς εἰσὶν ἔλεγχοι, ἄπειροὶ ἂν εἶεν καὶ οἱ ψευδεῖς. καὶ τὰ μὲν λεγόμενα δῆλα. ἡ δὲ λέξις ἢ οἶον κατὰ γεωμετρίαν ὁ γεωμετρικὸς ἔλλιπῶς εἴρηται. εἴη δ' ἂν τὸ πλήρες τοιοῦτον· ὁ γεωμετρικὸς ψευδὴς ἔλεγχος κατὰ γεωμετρίαν ἐστὶν ὁ παρὰ τὰς ἀρχάς τῆς γεωμετρίας γινόμενος, ὁποῖος ἦν ὁ τοῦ Βρύ- 20 σωνος τετραγωνισμὸς. οὐ μόνον δὲ τοὺς μὴ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὠρμημένους τῆς ἐπιστήμης, ὑφ' ἧν ἐστὶ τὸ πρόβλημα, δοκοῦντας δὲ εἶναι ψευδεῖς ἐλέγχους φησὶν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῶν οἰκειῶν μὲν τῆς ἐπιστήμης ἀρχῶν κατὰ τι δὲ παραλογιζομένους, οἳ εἰσι τὰ τοῦ Εὐκλείδου | ψευδογραφῆ· f. 26 ματα.

25 p. 170*34 Δῆλον οὖν ὅτι οὐ πάντων τῶν ἐλέγχων.

Εἰπὼν ὅτι ἄπειροὶ εἰσὶν οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστήμαις δυνάμενοι γίνεσθαι, ὁμοίως δὲ ἄπειροὶ καὶ οἱ ἐναντίοι τούτοις ψευδεῖς συλλογισμοὶ (κατὰ πᾶσαν γὰρ τέχνην ἐγχωρεῖ γίνεσθαι καὶ τούτους), φησὶν ὅτι τὸ παραδοῦναι ἐλέγχους καθολικοὺς πάντων τῶν ψευδῶν συλλο- 30 γισμῶν οὐ τῆς παρουσίας ἐστὶ σκέψεως. νῦν γὰρ, φησὶν, οὐ ληπτέον τόπους καὶ ἀρχάς πάντων τῶν ἀληθῶν ἐλέγχων ἀλλὰ τῶν παρὰ τὴν διαλεκτικὴν· τοῦτο δὲ ἐστὶν, ἥτοι τὸ τοῦτο ποιῆσαι, οἰκειῶν ἐστὶ

1 συλλογισμὸς scripsi: συλλογισμὸν aI 2 ἐπιστήμονα I: ἐπιστήμης a 8 τὰς prius
a²: om. aI τὰς alt. addidi 9 μέλλει I: μέλλοι a 11 ὁμοίως ἐν ἀπείροις
om. I 12 μὲν om. A 13 ἐνταῦθα φησὶν A 17 ἐλλείπῳ a 18 τὸ δὲ
πλήρες, omisso εἴη ἂν, A 19 ἐστὶ δὲ ὁ A τὰς γεωμετρικὰς A 23 post
τὰ add. παρὰ a² 26 καὶ om. A 27 post δὲ add. καὶ a οἱ AI: om. a
28 γίνεσθαι A 29 ὅτι περὶ τὸ δοῦναι a¹ 32 δέ om. A ἥτοι AI: ἥγουν a

τῇ διαλεκτικῇ καὶ τοῖς ἐν ἐκείνῃ παραδιδομένοις τόποις. καὶ προστίθῃσιν ἐφεξῆς τὴν αἰτίαν τοῦ τὴν διαλεκτικὴν δυνάμιν [ἐν] πᾶσιν ἐπιχειρεῖν λέγων οὗτοι γὰρ κοινοὶ πρὸς ἅπασαν τέχνην καὶ δυνάμιν· ἐν ἅπασῃ γὰρ τέχνῃ δύνανται ὁ διαλεκτικὸς συλλογίζεσθαι ἐκ κοινῶν καὶ ἐνδόξων. ἀλλὰ 5 καὶ τὸν ἐλέγχοντά τινα κατὰ τινα ἐπιστήμην, εἴτε ἀληθῶς ἐλέγχει εἴτε φαινομένως, οὐ παντὸς ἐστὶ διαγνῶναι ἀλλὰ τοῦ ἐπιστήμονος μόνου· ὁ τοιοῦτος γὰρ δυνήσεται γνῶναι εἰ ἐκ τῶν οἰκείων τῇ ἐπιστήμῃ λημμάτων ὁ ἐλέγχων ἐλέγχει. τὸν δὲ ἐλέγχοντα ἀπὸ τινων κοινῶν καὶ ἐνδόξων διαγνώσεται ὁ διαλεκτικὸς. καὶ ὅπως προστίθῃσι δυνάμει λέγων ὡς ἤδη 10 φθάσαντες παραδεδώκαμεν ἐν τοῖς Τοπικοῖς, ἐξ ὧν ἂν τις περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος συλλογίσαιτο· ἐκ τούτων οὖν τις ὁρμώμενος δύνανται καὶ ἐλέγχειν· ὁ τε γὰρ διαλεκτικὸς ἀντίφασιν πειρᾶται συλλογίζεσθαι· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ὁ ἔλεγχος. πλὴν ποτὲ μὲν δι' ἑνὸς συλλογισμοῦ τὴν ἀντίφασιν συμπεραίνει, ποτὲ δὲ διὰ δύο. περὶ δὲ τοῦ πότε μὲν ἐν ἐνί, 15 πότε δὲ ἐν δυσί, εἶρηκεν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐξ ἀντικειμένων συλλογίζεσθαι, ὅτι εἰ μὲν ἐν ἐνὶ βουλόμεθα συλλογίσασθαι τὴν ἀντίφασιν, χρῆ ταύτην καὶ ἐν μιᾷ τῶν προτάσεων λαβεῖν, οἷον ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη, πᾶσα ἐπιστήμη ὑπόληψις καὶ οὐχ ὑπόληψις, ἡ ἱατρικὴ ἄρα ὑπόληψις καὶ οὐχ ὑπόληψις. ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς φανερόν τοῦτο οὐκ ἂν τις συγχωρήσειε πώποτε, 20 χρῆ ἐν δυσὶ πειρᾶσθαι συνάγειν τὴν ἀντίφασιν καὶ δεικνύουσι τὴν ἱατρικὴν ποτὲ μὲν ὑπόληψιν ποτὲ δὲ μὴ τοῦτο διηρημένως καὶ ἐν δυσὶ συλλογισμοῖς. ἐροῦμεν δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων κατασκευπτόμενοι.

Ἔχομεν ἄρα παρ' ὅσα πάντες εἰσὶν οἱ ψευδεῖς ἔλεγχοι, ἧτοι 25 οἱ σοφιστικοί. εἰ δὲ γινώσκωμεν ὅπως γίνονται καὶ διὰ ποίας αἰτίας, εὐδηλον ὡς καὶ τὰς λύσεις τούτων ἔχομεν· ἂ γὰρ ἐνιστάμενοι προφέρομεν τοῖς συλλογιζομένοις παρ' ὁμωνυμίαν ἢ ἀμφιβολίαν ἢ κατὰ τινα τῶν λοιπῶν τρόπων, ταῦτα ἂν εἴεν καὶ λύσεις αὐτῶν. ὅταν γὰρ ὁ σοφιστὴς ἐλέγχει τὸν λέγοντα τὸν λόγον μὴ ὑλακτεῖν, ὡς ὑλακτούντος δηλονότι τοῦ 30 χερσαίου, αὐτοὶ ἐνιστάμενοι ὡς περὶ ἄλλου τὴν ἀπόκρισιν δόντες εἴημεν ἂν ἐκ ταύτης τῆς ἐνστάσεως λύοντες καὶ τὸν φαινόμενον ἔλεγχον. ἐπειδὴ δέ, φησὶν, ἔχομεν παρ' ὅποσα γίνονται οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, ἔχομεν ἄρα καὶ παρ' ὅποσα γίνονται οἱ φαινόμενοι. τοῦτο δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄνωθεν

1 τῆς διαλεκτικῆς A παραδιδομένοις AI: παραδεδομένοις a τρόποις A 2 ἐν
ut e vs. 3 illatum deleti 3 ἅπασῃ AI: πάσῃ a 5 καὶ AI: om. a ἐλέγχοντα
AI: Ἐλεγχον a 6 πάντως a 7 ὁ AI: om. a τοιοῦτο I 9 ὅπερ a¹
11 συλλογίζαιτο (sic) a 14 ἐν om. a 15 εἶρηκεν] Anal. Pr. II 15 p. 64^b17sq.
παρὰ I post τοῦ deletiv πῆ I 16 ἐν aA: om. I βουλόμενος A 17 λαμ-
βάνειν A 18. 19 ὑπόληψιν ubique I 19 συγχωρήσειε a²A: συγχωρήση a¹I
21 ὑπόληψις a¹ 24 ἧτοι I: ἧθουν a 25 οἱ a: ἡ I 27 κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν
ἢ τὴν A 28 ἂν om. A 30 αὐτοὶ a: αὐτὸς AI ἐνιστάμενοι a: ἐνιστάμενος I:
ἐνίσταται A ὡς om. A post ἄλλου add. κυνὸς λέγων A 30. 31 δόντες—
Ἐλεγχον aI: δοῦναι, εἴη ἂν ἡ τοιαύτη ἐνστασις λύσις τοῦ φαινομένου ἐλέγχου A
32 παρὰ πόσα a¹

εἰρημένοις εἶπε. φαινόμενους δὲ λέγει ἐλέγχους οὐχὶ τοὺς τυχοῦσι δοκοῦντας καὶ ἰδιώταις (οἱ γὰρ μὴ εἰδότες ἐξ οἰωνοῦ ποτε ἀπατηθήσονται, ὥστε καὶ ἄπειρα ἔσονται τὰ τοὺς τοιοῦτους ἀπατῶντα), ἀλλὰ τοὺς [φαινομένους ἐλέγχους λέγω] τοῖς εἰδόσι καὶ ἐπιστήμοσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ διαλεκτικὸς
 5 μόνος, φησί, δύναται γινῶναι παρ' ὅσα διὰ τῶν κοινῶν γίνεται ἀληθῆς ἔλεγχος ἢ φαινόμενος. τίς δὲ ὁ ἀληθῆς ἔλεγχος καὶ τίς ὁ φαινόμενος καὶ τίς ὁ διαλεκτικὸς καὶ ὁ φαινόμενος διαλεκτικὸς, ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ ὁ πειραστικὸς, εἰρηται πολλάκις, καὶ περιττὸν αὐθις λέγειν περὶ αὐτῶν.

p. 170^b12 Οὐκ ἔστι δὲ διαφορὰ τῶν λόγων ἣν λέγουσί τινες.

- 10 Διελὼν τοὺς τρόπους, καθ' οὓς οἱ παραλογισμοὶ γίνονται, εἰς δύο τοὺς ἀνωτάτω | καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν παρὰ τὴν λέξιν φήσας εἶναι τοὺς δὲ ἔξω f. 26^v τῆς λέξεως, νῦν εὐθύνει τοὺς μὴ οὕτως λέγοντας ἀνάγοντας δὲ πάντα τὰ σοφίσματα εἰς τοὺς πρὸς τοῦνομα λόγους καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν διάνοιαν· τὸ γὰρ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀντὶ τοῦ 'παρὰ τὴν διάνοιαν' εἰληπται,
 15 καὶ δῆλον αὐτὸς τοῦτο ποιεῖ διὰ τοῦ μετ' ὀλίγον ἐπαχθέντος τοῦ τί γὰρ ἔστι τὸ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν. ἀνατρέπων (οὖν) τοὺς μὴ οὕτως διαιρουῦντας πάντας τοὺς παραλογισμούς, ὡς αὐτὸς ἐδίδαξεν, ἀλλὰ λέγοντας, ὅτι οἱ μὲν εἰσι πρὸς τοῦνομα οἱ δὲ παρὰ τὴν διάνοιαν, λέγει καὶ δείκνυσι μὴ ἄλλους εἶναι καὶ ἄλλους ἀλλὰ τοὺς αὐτούς· οἱ τε γὰρ παρὰ
 20 τὴν διάνοιαν πρὸς τοῦνομα, καὶ οἱ πρὸς τοῦνομα παρὰ τὴν διάνοιαν, ὥστε οὐ δύο τρόποι εἰσὶν ἀλλ' εἰς. τὸ γὰρ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διειλέχθαι τί, φησίν, ἄλλο ἐστὶν ἢ ὅταν μὴ χρῆται ὁ ἐρωτῶν τῷ ὀνόματι, ἐφ' ᾧ οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι ὁ ἐρωτώμενος ἔδωκε τὴν ἀπόκρισιν; τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ τῆς λέξεως κατὰλληλον. εἰ γὰρ τις ἐρωτηθῆι 'ἀρὰ γε ὁ κύων ὑλα-
 25 κτεῖ;', ὁ δὲ τὸν χερσαῖον οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι δοῖη ὑλακτεῖν, ὁ δὲ ἐρωτῶν τὸ κύων ὄνομα ἐπὶ τὸν ἰχθὺν μεταφέρων λέγει 'ἀλλὰ μὴν ὁ ἰχθὺς κύων ὦν οὐχ ὑλακτεῖ', οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου τῷ ὀνόματι κέχρηται· τὸ δὲ τοιοῦτον σοφίσμα καὶ πρὸς τοῦνομά ἐστιν. ὥστε ὥσπερ οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἐστὶ συλλογιζόμενος ὁ μὴ χρώμενος τῷ κύων ὀνό-
 30 ματι πρὸς τὸν χερσαῖον, ὃν καὶ διανοοῦμενος ὁ ἀποκρινόμενος ὑλακτεῖν ἔφησεν, οὕτως ἔμπαιν πρὸς τὴν διάνοιαν ἐστὶ συλλογιζόμενος, ὅταν χρῆται τῷ ὀνόματι κατὰ τοῦ πράγματος, ὃ διανοοῦμενος κατέφησεν ὁ ἐρωτη-

1 εἶπε] c. 8 p. 169^b18—20

λέγει a: λέγω I

3. 4 φαινόμενους—λέγω delevi

11 τοὺς μὲν—ἔξω aI: εἰπῶν τὰ σοφίσματα γίνεσθαι ἢ παρὰ τὴν λέξιν ἢ ἐκτὸς A

12. 13 νῦν δείκνυσι καὶ εὐθύνει μὴ καλῶς λέγοντας τοὺς ἀνάγοντας ταῦτα εἰς A 13 παρὰ

I: περὶ ut solet a: πρὸς A

14—16 τὸ γὰρ—διάνοιαν aI: τὸ πρὸς δὲ ἀντὶ τῆς παρὰ

ληπτέον· ἦγουν παρὰ τὸ ὄνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν· τὸ δὲ παρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διάνοιαν

ταυτὰ ἐστὶ καὶ οὐχ ἕτερα· ὅθεν καὶ A

14 τοῦ I: om. a

15 αὐτὸς v: αὐτὸ aI

16 οὖν addidi οὕτω a

18 παρὰ A: περὶ a: πρὸς I

21 post εἰσὶν add. εἰς οὓς

ἀνήγον τὰ σοφίσματα A

24 κύων I

26 post ἰχθὺν exprunxit καταφεύγει I λέγει

om. A ἰχθὺς om. A

27 ὦν om. A

τοῦ ἐρωτωμένου A

32 τῷ a²: τὸ a¹

θεῖς (ὁ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσε διὰ τοῦ τὸ δὲ πρὸς τὴν διάνοιαν, ὅταν ἐφ' ᾧ δέδωκε διανοηθεῖς· διανοηθέντα δὲ λέγει τὸν ἀποκρινόμενον)· εἰ γὰρ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν ἔστι τὸ μὴ χρῆσθαι ἐφ' ᾧ δέδωκε, τὸ χρῆσθαι ἐφ' ᾧ δέδωκε πρὸς τὴν διάνοιαν εἴη ἄν. εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ, 5 ἄτοπον τὸ ὑπολαμβάνειν ἄλλους μὲν εἶναι πρὸς τοῦνομα λόγους, ἑτέρους δὲ παρὰ τὴν διάνοιαν· ὅπου γὰρ τὸ κατὰ διάνοιαν, ἐκεῖ καὶ τὸ κατ' ὄνομα, καὶ τὸ ἀνάπαλιν καὶ ὅπου τὸ παρὰ τοῦνομα, ἐκεῖ καὶ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν.

p. 170^b20 Εἰ δὴ τις πλείω σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος.

10 Εἰπὼν καὶ συστήσας ταῦτόν εἶναι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διαλέγεσθαι ἐπάγει· ὅταν μὲν γὰρ πλείω σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος οἴοιτο καὶ ὁ ἐρωτῶν καὶ ὁ ἐρωτώμενος μὴ πλείω σημαίνειν, οὗτος καὶ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεται τοῦ ἀποκρινόμενου (ἐρωτώμενον γὰρ τὸν ἀποκρινόμενον εἴρηκεν, 15 ὡςπερ καὶ τὸ ἦ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀντὶ τοῦ 'καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν')· ἐπεὶ γὰρ ἐφ' ᾧ ἔδωκεν ὁ ἀποκρινόμενος, πρὸς τοῦτο καὶ ὁ ἐρωτῶν ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι, ἀμφοτέρων οἰομένων καθ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος λέγεσθαι τοῦ ὀνόματος ὁῦλον ὅτι καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς τοῦνομα διείλεται. ὑπόθου γὰρ τὸν Παρμενίδην ἐν ἡγούμενον σημαίνειν τὸ 20 ὄν καὶ τὸ ἐν, ὁμοίως δ' ἔχειν τούτω καὶ τὸν αὐτοῦ Ζηλωτὴν Ζήνωνα· ὁ οὖν Παρμενίδης ἐρωτῶν τὸν Ζήωνα, εἰ ἐν τὸ ὄν, τούτου καταφήσαντος καὶ ὁμολογήσαντος οὐκ ἂν ἐπ' ἄλλου τινὸς ἐκείνος μεταγάγοι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινόμενου ἔσται διειλεγμένος. εἰ δὲ γε ὁ ἀποκρινόμενος οἴεται πολλὰ σημαίνειν, ἢ καὶ ὁ 25 ἐρωτῶν, καὶ ὁ μὲν πρὸς ἄλλο δέδωκεν, ὁ δὲ πρὸς ἄλλο κέχρηται τῷ ὀνόματι, ὡς ἐπὶ τοῦ κυνὸς ἄνωθεν εἴρηται, ὁῦλον ὡς οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀλλὰ πρὸς τοῦνομα (τοῦτο γὰρ λείπει) διείλεται· τὸ γὰρ πλήρες τοιοῦτόν ἐστι· ὁῦλον ὅτι οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀλλὰ πρὸς τοῦνομα διείλεται. τοῦτο εἰπὼν ἐπιφέρει τὸ γὰρ πρὸς τοῦνομα καὶ 30 μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διειλέχθαι πρῶτον μὲν περὶ τοὺς τοιούτους ἐστὶ λόγους, δυνάμει τὰδε λέγων, ὡς ψευδὸς ἐστὶ τὸ λέγειν ὅτι πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὸ | πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν f.27^r ἀνάγονται· πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τοὺς τοιούτους ἐστὶ λόγους ὅσοι πλείω σημαίνουσιν· οὗτοι δ' ἂν εἴεν οἱ ὁμῶνυμοι καὶ ἀμφί- 35 βολοι, οἱ δ' ἄλλοι οὐχί· εἴτα περὶ ὄντινόν ἐστι, λέγων ὄντινόν τὸν ἐρωτῶντα καὶ ἀποκρινόμενον· ἐνδέχεται γὰρ τοῦ λόγου ἢ τῆς λέξεως μὴ

10 μὴ aI: τὸ A 12 post μὴ expunxit πρὸς I 16 ὁ alt. om. a¹ 17 τὸ (ante ὄν.) a¹ 19 ὑπόθεσις a¹ post σημαίνειν add. καὶ A 21 post ὄν add. ἐστὶ a: om. AI 22 μεταγάγοι AI: μετάγοι a 23 ἔσται AI: ἐστὶ a 26 [εἴρηται] p. 78, 24 sq. 31 λόγους a²AI: ὁ λόγος a¹ 33 μὲν γὰρ om. A 34 ὅσω—σημαίνει A 35 ὄντινόν utrobique a Arist.: ὄντινόν I: ὄντιναοῦν A (C u T)

πλείω σημαίνοντες τὸν ἐρωτῶντα ἢ τὸν ἀποκρινόμενον οἴεσθαι πλείω
 σημαίνει, καὶ ἔσται τότε οὐκ ἐν τῷ λόγῳ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν καὶ
 πρὸς τοῦνομα ἀλλ' ἐν τῷ τὸν ἀποκρινόμενον ἔχειν πως πρὸς τὰ
 δεδομένα. ὅτι δὲ τὸ περὶ ὄντινοῦν τοῦτο σημαίνει, δῆλον ἐκ τοῦ
 5 ἐπαγομένου· φησὶ γὰρ οὐ γὰρ ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν εἶναι ἀλλ' ἐν τῷ ἀμαθῶς ἔχειν τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὰ
 ἠρωτημένα καὶ τὰ μοναχῶς λεγόμενα ὁμώνυμα νομίζειν. εἰ δὴ καί, ὡς
 εἴρηται, οἱ πρὸς τοῦνομα παρὰ τὴν διάνοιάν εἰσιν, ἐνδέχεται πάντας τοὺς
 παραλογισμούς, καὶ τοὺς ἐκ τῶν λόγων καὶ ὀνομάτων τῶν πλείω σημαί-
 10 νόντων ὄντας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀποκρινόμενων καὶ ἐρωτῶντων τῶν ἐχόντων
 πως πρὸς τὰ δεδομένα καὶ ἀπλῶς τοὺς τρισκαίδεκα τρόπους πάντας,
 πρὸς τοῦνομα λέγειν. εἰ γὰρ εἰς δύο ταῦτα πάντες ἀνάγονται, ὡς αὐτοῖς
 ἀρέσκει, τὸν τε πρὸς τοῦνομα καὶ τὸν παρὰ τὴν διάνοιαν, οὗτοι δὲ μὴδὲν,
 ὡς δέδεικται, διαφέρουσιν ἀλλήλων ἀλλ' εἰσὶν οἱ αὐτοί, δῆλον ὅτι ἐνδέχεται
 15 πάντας πρὸς τοῦνομα λέγειν· τούτου γὰρ ἐστὶ δηλωτικὸν τὸ εἶτα πρὸς
 τοῦνομα ἐνδέχεται πάντας αὐτοὺς εἶναι. εἰ δὲ εὐρεθῶσί τινες, ὡς
 δειχθήσεται, μὴ ὄντες πρὸς τοῦνομα, οὗτοι οὐδὲ πρὸς τὴν διάνοιαν ἔσον-
 ται, καὶ ἔσονται τινες παραλογισμοὶ τῆς παρούσης ἔξω πίπτοντες μεθόδου.
 τὸ γὰρ 'Σωκράτης καθήται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν, ὁ Σωκράτης
 20 ἄρα βαδίζει' οὔτε πρὸς τοῦνομα οὔτε πρὸς τὴν διάνοιάν ἐστίν·
 οὐδὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων πολλαχῶς λέγεται. εἰπὼν δὲ ὅτι ἐναυθῆ,
 ἦγουν ἐν τῇ παρουσίᾳ μεθόδῳ, τὸ πρὸς τοῦνομα λέγειν ταυτόν ἐστὶ τῷ
 παρὰ τὴν διάνοιαν, ἐπήγαγεν εἰ γὰρ μὴ πάντες, ἔσονται τινες ἕτεροι.
 ἔλλιπέστερον δὲ εἴρηται· τὸ γὰρ πλήρες ἐστίν 'εἰ γὰρ μὴ πάντες πρὸς
 25 τοῦνομά εἰσιν, ἔσονται τινες ἕτεροι'. δὲ δὲ λέγει δυνάμει, τοιοῦτόν ἐστιν·
 εἰ γὰρ, ὡς δέδεικται, πᾶν τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιάν ἐστίν,
 εἴπερ εὐρεθῶσί τινες μὴ πρὸς τοῦνομα ὄντες ἀλλὰ παρ' ἄλλο τι, οὐκ ἂν
 εἶη κοινή τις ἢ διαιρέσεις αὐτῶν καὶ καθόλου, εἰς ἣν ἅπαντα ἀνάγεσθαι
 βούλονται, ἀλλ' ἔλλιπής καὶ διὰ τοῦτο ἀδόκιμος.

30 p. 170^b35 Ἄλλὰ μὴν ὅσοι συλλογισμοὶ εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς.

Εἰπὼν ὅτι, εἴπερ εὐρεθῶσί τινες μὴ πρὸς τοῦνομα λέγεσθαι δυνά-
 μενοι, ἔξω πεσοῦνται τῆς διαιρέσεως, ἐπάγει ἀλλὰ μὴν ὅσοι συλλο-
 γισμοὶ εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς. ἔστι δὲ δὲ λέγει τοιοῦτον· εἴπερ
 φάμεν συλλογίζεσθαι πρὸς τοῦνομα καὶ τὸν λόγον, ἦτοι τὴν ἀμφιβολίαν,
 35 ὅσοι περὶ τὰς ὁμωνυμίας καὶ ἀμφιβολίας διατριβουσιν, ἐν οἷς μὴ εἰσιν

1 σημαίνοντα A 2 ἔστω a¹ 3 πρὸς alt. om. a¹ 4 post δὲ add. πρὸς a²
 ὄντινοῦν a: ὄντινοῦν I: ὄντιναοῦν A cf. ad p. 79,35 7 καὶ alt. om. A 11 δεδομένα (sic)
 a, I pr. τρεῖσκαίδεκα a 12 post εἰ eras. I lit. A 13 τό τε A τὸν alt. a:
 om. AI 21 εἰλημμένων AI: εἰρημένων a πολλαχῶς aA: πολλαχοῦ I
 22 λέγει a¹ 23 ἔσονται iterat a 34 ἦτοι AI: ἦγουν a

ὁμώνυμα ἢ ἀμφίβολα τὰ λεγόμενα, οὗτοι οὐκ ἔσονται πρὸς τοῦνομα. ἔστι δὲ τὸ τῆς λέξεως τοιοῦτον· ὅσοι συλλογισμοὶ εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς, τούτέστιν ὅσοι οὐκ εἰσι τῶν πλεοναχῶς τισι χρωμένων, ἀλλ' ἐκτὸς εἰσι τούτων, ὡς ἐπὶ τοῦ 'Σωκράτης κáθηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν, 5 ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει', οὗτοι οὐκ ἐκ τῶν πλεοναχῶς ἀλλ' ἐκ τῶν παρὰ τὸ πλεοναχῶς, ὥστε οὐδὲ πρὸς τοῦνομα ἔσονται οὐδὲ πρὸς τὴν διάνοιαν. τὸ δὲ τούτων εἰσὶ τινες οὐ παρὰ τοῦνομα ταῦτόν ἐστι τῶν τούτων εἰσὶ τινες οἱ μὴ πρὸς τοῦνομα ὄντες'. πῶς οὖν ἀναγκηθῶσονται οὗτοι εἰς τοὺς παρὰ τὴν διάνοιαν; οὐ μόνον γάρ, φησὶν, ἄτοπόν ἐστι τὸ τοὺς τρισκαίδεκα τρόπους 10 λέγειν πρὸς τοῦνομα, ἀλλ' οὐδὲ αὐτοὺς τοὺς παρὰ τὴν λέξιν ἕξ εἰς τοὺς παρὰ τοῦνομα ἀνάγειν χρεῶν. εἰ γοῦν καὶ μὴ πάντες οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι εἰς τοὺς παρὰ τοῦνομα ἀνάγονται, ἀλλ' οὖν εἰσὶ τινες παραλογισμοὶ ἐν οἷς οὐ γίνεται ἡ ἀπάτη διὰ τὸ τὴν ἀπόκρισιν σφαιερὰν γενέσθαι, ἀλλὰ 1. 27° διὰ τὸ τὸν προταθέντα λόγον ὁμώνυμον εἶναι ἢ ἀμφίβολον. εἰ γάρ τις, 15 εἰ τύχη, τοιαύτην προενέγκοι ἐρώτησιν ὡς 'ἄρα γε ὁ κύων ὑλακτεῖ ἢ οὐ;' καὶ τοῦ ἀποκρινομένου οἰομένου μοναχῶς τὸν κύνα λέγεσθαι, οἶον, εἰ τύχη, τὸν χερσαῖον, ὁ ἐρωτῶν ἐπὶ τοῦ ἀστρόφου ἐπαγάγη τὸ συμπέρασμα, οὐ γέγονεν ἡ ἀπάτη διὰ τὸ κακῶς ἐξενεχθῆναι τὴν ἀπόκρισιν (καλῶς γὰρ ὅσον πρὸς τὴν τοῦ ἀποκρινομένου διάνοιαν), ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν ἐρωτηθέντα 20 λόγον ἔχειν τὸ διττόν.

p. 171^a 1 Ὅλως τε ἄτοπον τὸ περὶ ἐλέγχου διαλέγεσθαι.

Δείξας τοὺς πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἅπαντα τὰ σοφίσματα ἀνάγοντας μὴ καλῶς διαιροῦντας μέμφεται τούτους καὶ ἄλλως λέγων· ὅλως τε ἄτοπόν τι ποιούσιν οἱ οὕτως διαιροῦντες τὰ σοφίσματα 25 περὶ ἐλέγχου διαλεγόμενοι μὴ πρότερον περὶ συλλογισμοῦ διαλαβόντες. ὁ γὰρ ἔλεγχος συλλογισμὸς ἐστὶν ἀντιφάσεως· ἔδει οὖν ζητῆσαι τί ποτέ ἐστι συλλογισμὸς, καὶ τούτου εὐρεθέντος εὐρεῖν τί ἐστὶν ἔλεγχος, εὐρόντας δὲ τί ἐστὶν ἔλεγχος ἢ τρισκαίδεκα λέγειν καὶ αὐτοὺς τῶν σοφισμάτων τρόπους, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς λέγομεν, ἢ πάντας εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου 30 ἀνάγειν ἄγνοιαν. ὥστε ἐχρῆν πρότερον περὶ συλλογισμοῦ εἰπεῖν· ἔστι γὰρ ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος φαινόμενος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως. διὸ ἂν ἢ φαινόμενος ἔλεγχος (οὕτω γὰρ συντακτέον τὸ χωρίον), τούτέστιν εἰ μέλλει φαινόμενος ἔλεγχος καὶ σοφιστικὸς συλλογισμὸς γενήσεσθαι, δεῖ τὸ αἴτιον τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους ἢ ἐν τῷ συλλογισμῷ, τούτέστι τῷ συμπεράσ- 35 ματι, εἶναι ἢ ἐν τῷ ἀντιφάσει, τούτέστι τῷ κατ' ἀντιφασιν ἐρωτησεί

2 τῆς λέξεως AI: λεγόμενον a 7 οὐ aAI (T, corr. Ac): οἱ Arist. 8 τοὺς a²I:
τὸ a¹A 9 τρισκαίδεκα a 10 et 12 εἰς τοὺς aI: εἰς τὸ A 14 προταθέντα v:
προταθέντα AI: προστεθέντα a 15 τύχοι A 16 καὶ om. A τόχοι aA 18 κακῶς
AI: καλῶς a 23 ἄλλους a² 24 οἱ οὕτως om. A 25 διαλεγόμενος I
34 καὶ τοῦ ψεύδους om. A 34 et 35 τούτέστι aI: ἡγουν A 34 ante τῷ alt.
add. ἐν a²A 35 εἶναι aI: κεῖσθαι A ante τῷ alt. add. ἐν A κατ' ἀντι-
φασιν I: τῆς ἀντιφάσεως a: τῆ κατὰ ἀντιφασιν προτεινομένη post ἐρωτησεί A

(προσκειῖσθαι γὰρ δεῖ ἐν τῇ ἐρωτήσει τὴν ἀντίφασιν· οἷον ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ;), ποτὲ δὲ ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι. ἐν μὲν οὖν τῇ ἀντιφάσει καὶ οὐκ ἐν τῷ συμπεράσματι τὸ τῆς ἀπάτης αἰτιὸν ἔστιν ὡς ἐπὶ τοῦδε· ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ; οὐδαμῶς· τί δέ, ὅταν ξύλα λέγῃς καὶ λίθους καὶ σιδήρια, οὐ σιγῶντα λέγεις; ναί· ἔστιν ἄρα ξύλα καὶ λίθους καὶ σιδήρια λέγειν, τουτέστιν ἔστιν ἄρα τὰ σιγῶντα λέγειν. τὸ μὲν οὖν σόφισμα τοιοῦτον. τὸ δὲ αἴτιον τῆς ἀπάτης οὐκ ἐν τῷ συμπεράσματι (ἀληθὲς γάρ ἐστι· λέγομεν γὰρ καὶ ξύλα καὶ λίθους, ἅπερ ἐστὶ σιγῶντα) ἀλλ' ἐν τῇ ἀντιφάσει, τῇ τῆς ἀντιφάσεως φημι ἐρωτήσει, ἣτις εἶχε τὸ διττόν· τὸ γὰρ 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν;' δηλοῖ καὶ τὸν σιγῶντα καὶ τὰ σιγώμενα. ἢ οὕτως· ἄρ' ἔστι λέγοντα σιγᾶν; οὐ δῆτα· τί δέ, ὅταν σιγᾶς, οὐ πάντα σιγᾶς; οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα σιγᾶς· ἐκ τῶν πάντων γὰρ εἰσιν· ἔστιν ἄρα λέγοντα σιγᾶν. ἐνταῦθα γὰρ λέγοντα τὰ λεγόμενα ἔλαβεν ὁ ἐρωτῶν· ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἐπὶ τοῦ λέγοντος ἔδωκε. καὶ οὗτος μὲν ὁ παραλογισμὸς ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀντιφάσει ἔχει τὸ αἴτιον. ὁ δὲ δ μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι. ὅπως δέ, δῆλον ἔσται καὶ τοῦτο θεμένοις τὸ σόφισμα. ἔστι δὲ τοῦτο· ἄρ' δ μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν; οὐδαμῶς· τί δέ, δ μὴ ἔχει τις ταχέως, δοίη ἄν ταχέως; ναί· δ ἄρα μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν. ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι ἔστι τὸ αἴτιον τοῦ ψεύδους. καὶ ἐν μὲν τῷ συμπεράσματι δῆλον· ἔδει γὰρ μὴ συμπεράνασθαι 'δ ἄρα μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν', ἀλλ' ὅτι δ μὴ ἔχει τις ταχέως, δοίη ἄν ταχέως· τοῦτο γὰρ ἦν ἀκόλουθον. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει ἐνορᾶται τὸ αἴτιον τοῦ ψεύδους· οὕτως γὰρ ἐχρῆν εἰπεῖν 'ἄρ' δ ἔχει τις, δοίη ἄν ὡς οὐκ ἔχει ἢ οὐ;', ἀλλ' οὐχὶ 'δ μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν;'. ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι μόνῃ ἔχων τὸ ψεῦδος παραλογισμὸς οὗτος· ὁ δεῖνα κἀθηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν, ὁ καθήμενος ἄρα βαδίζει. ἐνταῦθα αἱ μὲν προτάσεις ἀληθεῖς, ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι γέγονεν ἡ ἀπάτη. ἀλλὰ καὶ ὁ λέγων 'τὰ ἔπη κύκλος, ὁ κύκλος σχῆμα, τὰ ἔπη σχῆμα' ἐν τῷ συμπεράσματι μόνῃ ἔχει τὸ αἴτιον, διότι ὁ f. 28^r μέσος ὄρος ὡς πλειόνων δηλωτικὸς ἐν μὲν ταῖς διαλεκτικαῖς συνουσίαις λαμβάνεται, ἐν δὲ ταῖς ἐπιστημονικαῖς οὐκέτι, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ ἐπεσημῆνατο· ἐκεῖνα γὰρ μόνον οἶδε καὶ λέγεσθαι συγχωρεῖ ὁ γεωμέτρης κύκλος, ὅσοις ὁ τοῦ κύκλου ἐφαρμόζει ὀρισμός, οἷς δὲ μὴ, οὐκέτι. ὁ μὲν οὖν φαινόμενος ἔλεγχος ἢ ἐν τῇ ἀντιφάσει ἢ ἐν τῷ συμπεράσματι ἢ

1 δεῖ γὰρ τὴν ἀντίφασιν ὄλην προσκειῖσθαι τῇ ἐρωτήσει. ὥστε ἐρωτῶν οὕτως. ἄρ' ἔστι A
 5 ξύλον λέγεις a λίθους λέγεις καὶ ξύλα A Plato l. c. p. 27, 22 sq., sed cf. vs. 6
 5 et 6 σιδήρια A Plato: σιδήρια aI 6 ἔστιν alt. I: om. aA 7 τὰ AI: om. a
 τὸ—τοιοῦτον om. A 11 post δηλοῖ add. δὲ a 12 καὶ AI: om. a λεγόμενα a¹
 13 τῶν om. A 14 τοῦ a²I: om. a¹ 16 ἔχει aI (Ce T): ἔχει Arist.
 post ἄν add. καὶ a² 17 ἔσται I: ἐστὶ a 22 et 23 ἔχει a 22 an-ἀλλ' δ ἄρα?
 δ alt. I: om. a 26. 27 ψεῦδος παραλογισμὸς aI: αἴτιον τῆς ἀπάτης A 29 καὶ a²AI:
 om. a¹ 32 ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ] I 11 p. 77a9 33 post μόνον add. καὶ A
 34 οὐκέτι aI: οὐ A

πολλάκις καὶ ἐν ἀμφοῖν τὸ αἷτιον φέροι τοῦ ψεύδους. ὅστις δὲ μηδαμοῦ ἔχει ποιοῦν τὴν ἀπάτην, οὗτος ἀληθὴς ἐστὶ συλλογισμῶς· ἀληθῶν γὰρ οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές.

p. 171·12 Ἄλλὰ δὴ ὄθεν ὁ λόγος ἦλθεν.

5 Πάλιν ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανῆλθε, καὶ δείκνυσι μὴ ἕτερον εἶναι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν συλλογίζεσθαι ἀλλ', ὡς δέδεικται, ταῦτόν. καὶ φησὶν ἐρωτῶν πότερον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι σοφιστικοὶ λόγοι καὶ ἀπατητικοί, μαθήματα λέγων ἀριθμητικὴν, γεωμετρίαν καὶ τὰ συγγενῆ ταύταις, πότερον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι πρὸς τὴν διανοίαν εἰσι,
10 τουτέστι κατὰ (τὴν) διανοίαν εἰσι τοῦ ἐρωτωμένου; καὶ ἐρωτήσας ἀποκρίνεται λέγων ἢ οὐ, δηλῶν διὰ τούτου ὅτι οὐ κατὰ τὴν ἐκείνου διάνοιαν, ὡς ἴσου ὄντος τοῦ ἢ οὐ τῶ ἢ δηλονότι παρὰ τὴν διανοίαν εἰσι τοῦ ἀποκρινομένου'. εἰ γὰρ ὁ ἀποκρινόμενος οἶεται πολλὰ σημαίνειν τὸ τοῦ τριγώνου ὄνομα, τὸ τε σκαληνὸν καὶ τὸ ἰσοσκελές, καὶ ἐρωτηθεὶς ἄρα παντὸς
15 τριγώνου αἰ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν;' ἔδωκεν, ὅτι ἴσαι ἀλλήλαις ἐπὶ τοῦ ἰσοσκελοῦς, ὁ δὲ σοφιστὴς ἐλέγχει αὐτόν, ἄρα κατὰ τὴν διάνοιαν διείλεκται οὗτος τοῦ ἐρωτωμένου; καὶ ἐπάγει τὴν λύσιν λέγων ἢ οὐ. οὐ γὰρ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται τοῦ ἀποκρινομένου ὁ ἐρωτῶν, εἴπερ ὁ μὲν ἀποκρινόμενος, εἰ οὕτως ἔτυχε, τὸ σχῆμα ἢ τὸν
20 κύνα δέδωκεν ἐπὶ τοῦ χερσαίου ἢ τοῦ ἐπιπέδου σχήματος, ἐκεῖνος δ' ἐπὶ τὸν ἀστρῶνον μετήνεγκεν ἢ τὰ ἔπη. δῆλον ἄρα ὡς πρὸς τὸ ὄνομα διείλεκται καὶ οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου· ταῦτόν ἄρα τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διανοίαν ἐστίν. ἰστέον δὲ ὅτι ἐφ' ἐκάστης τῶν αὐτοῦ ἐρωτήσεων τὸ ἢ οὐ ὡς ἀπόκρισις ἐστὶ καὶ οἶονεὶ ἀπόφασις καὶ
25 ἀπάρνησις ἀντὶ τοῦ φανερόν ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς τὴν διάνοιαν'.

p. 171·17 Ἐτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα.

Ἐτι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ταῦτόν εἶναι δείκνυσι, καὶ φησὶν· εἰ πολλὰ σημαίνοντός τινος ὀνόματος μὴ νοεῖ τοῦτο οὕτως ἔχειν ὁ ἀποκρινόμενος ἀλλὰ μοναχῶς λέγεσθαι νομίζει, εἴτα ἐλέγχεται
30 παρὰ τοῦ σοφιστοῦ, πάντως οὐ κατὰ τὴν οἰκειαν διάνοιαν ἠλέγχθη. ταῦτόν οὖν ἄρα τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν. τὴν δὲ λέξιν τὴν ἔτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα, ὁ δὲ μὴ νοεῖ μηδ' οἶεται,

1 καὶ om. a¹ φέροι τὸ αἷτιον A 1. 2 ὅστις—ἀπάτην aI: ὁ δὲ ἐν μηδετέρω, ἦγουν μήτε ἐν τῷ συμπράσματι μήτε ἐν τῇ ἐρωτήσει ἔχων τὸ αἷτιον τῆς ἀπάτης A
2 ποιοῦν I: ποιεῖν a ἐστὶ om. A 3 ἔσται AI: ἐστὶν a 6 παρὰ scripsi
cf. vs. 22. 23: πρὸς aI 7 post μαθήμασι exprunxit πρὸς τὴν διάνοιαν ἐστὶ (sic) τουτέστι (cf. vs. 9. 10) I 10 τὴν v: om. aI 12 ἢ alterum a²I: om. a¹ 13 πολλοὺς a²
15 ἀλλήλαις a²: ἀλλήλοισι a¹ 17. 18 οὗτος—διείλεκται om. a¹ 21 ἀστρῶν a cf. p. 81, 17: ἀστέρα I τοῦνομα a 26 μὲν a Arist.: om. I 27 τὸ om. A
παρὰ om. A

πῶς οὗτος οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται; τριχῶς ἔστιν ἐκλαβεῖν. καθ' ἓνα μὲν τρόπον οὕτως· εἰ τοῦ ὀνόματος διττοῦ ὄντος μὴ νοεῖ τοῦτο ὁ ἀποκρινόμενος, πῶς οὗτος ἠπάτηται, κατὰ διάνοιαν ἢ οὐ; καὶ πρὸς τοῦτο λύσις οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν, ἤγουν οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν. ἢ κατ' 5 ἐρώτησιν ἀναγνωστέον καὶ ὑπερβατῶς οὕτως· ἄρα γε οὗτος πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται; καὶ οὕτως ἐπακτέον ὡς ἀρνητικόν τε καὶ ἀποφατικόν τὸ οὐ· σύνηθες γὰρ αὐτῷ τοῦτο, ὡς καὶ ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει εἶπεν "ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ φύσεως μὲν οὐ, φυσικὰς δὲ ἀπορίας συμβαίνει λέγειν αὐτοῖς". ἢ οὖν οὕτω τὴν λέξιν ἀναγνωστέον, ἢ ἀποφατικῶς ὥδε· ἔτι 10 εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα, ὁ δὲ μὴ νοεῖ μηδὲ οἴεται πως· καὶ σιζαντας ἐπαγαγεῖν οὗτος οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται ὡς ἴσον τῷ 'πάντως ὁ τοιοῦτος δῆλός ἐστιν ὅτι οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται ἀλλὰ παρὰ τὴν διάνοιαν'. ἀλλὰ μὴν τοῦτο καὶ πρὸς τοῦνομά ἐστι· ταῦτόν ἄρα τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν.

15 p. 171-18 Ἡ πῶς δεῖ ἐρωτᾶν, πλὴν διδόντα διαίρεισιν.

Ἀποδείξας διὰ τῶν εἰρημένων ταῦτόν εἶναι τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς τοῦνομα, ἔτι | δὲ καὶ ὅτι οὐ πάντες οἱ ψευδεῖς συλλογισμοὶ καὶ f. 28· ἔλεγχοι εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἀνάγονται διὰ τὸ μὴ δυνατόν εἶναι τοὺς ἔξω τῆς λέξεως ἀναχθῆναι εἰς ταῦτα, νῦν ὡς τινὸς 20 εἰπόντος ὡς δυνατόν ἐστι πάντας τοὺς ἐλέγχους ἀναχθῆναι εἰς ταῦτα, εἰ κατὰ διαίρεισιν ἢ ἐρώτησις γίνοιτο, φησὶν ὡς πῶς οὖν δεῖ ἐρωτᾶν; ἢ καθ' ἑμᾶς διὰ διαιρέσεως· εἰ γὰρ μὴ οὕτως αἱ ἐρωτήσεις προάγονται, ὥσπερ δὴ καὶ ἐλέχθησαν, οἷον 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἄρ' ὁ κύκλος σχῆμα;', πάντως κατὰ διαίρεισιν λοιπὸν προαχθήσονται, ὅπερ ἐστὶ τὸ πλὴν 25 διδόντα διαίρεισιν. εἶτα καὶ τὴν κατὰ διαίρεισιν ἐρώτησιν τίθησιν· οἱ γὰρ λέγοντες ἀνάγεσθαι πάντας τοὺς ἐλέγχους εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἴσως ἂν εἴποιεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ μὴ κατὰ διαίρεισιν τὰς ἐρωτήσεις γίνεσθαι συμβαίνει μηδὲ τοὺς ἐλέγχους εἰς τὰ εἰρημένα ἀνάγεσθαι. τίς δὲ ἢ κατὰ διαίρεισιν ἐρώτησις καὶ πῶς εἰσαχθήσεται, σαφῶς 30 παριστῶν φησὶν εἴτ' ἐρωτήσεσθε τίς εἰ ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ, ἢ ἔστι μὲν ὡς οὐ, ἔστι δ' ὡς ναί, τοιοῦτόν τι διὰ τούτων παριστῶν, ὡς ὁ διαιρετικῶς ἐρωτῶν οὐ προάγει τὴν ἐρώτησιν οὕτως, ὡς ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ, ἀλλὰ κατὰ τόνδε τὸν τρόπον· ἄρ' ἔστι σιγῶντα

1 οὐ πρὸς a Arist. cf. vs. 4: παρὰ AI

ὑπερβατικῶς a

7 καὶ om. A

9 ἀποφαντικῶς A

11 σιζαντας a'

a¹(C): διδόντα a² Arist.

16 ταύτην A

21 γίνοιτο AI: γένοιτο a

ὡς aI: ὅτι A

προάγονται a

23 ἐλέχθησαν a

τὴν a²

29 ἐρώτησις om. A

5 ante καὶ add. ἢ a

ὑπερβατῶς AI:

ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει] I 2 p. 185-18

14 τὸ alterum om. A

15 διδόντα

17 δὲ om. A

18 παρὰ om. A

22 ἑμᾶς] ὁ ex ἢ, ut videtur, corr. A

25 τὴν κατὰ AI: κατὰ τὴν a¹: τὴν κατὰ

32 διαλεκτικῶς a¹

33 τὸν om. a¹

λέγειν ἢ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἔστι μὲν ὡς ἔστιν, ἔστι δ' ὡς οὐκ ἔστι; τουτέστιν ἄρ' ἔστι λέγειν σιγῶντα, ἢ ἀπλῶς μὲν ὁ σιγῶν οὐ λέγει, τρόπον δέ τινα ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα, τρόπον δέ τινα οὐ; τουτέστι κατά τι μὲν λέγει ὁ σιγῶν, κατά τι δ' οὐ; φησὶν οὖν πρὸς τοῦτο ὁ Ἀριστοτέλης, ὡς κἀν κατὰ 5 διαίρεσιν ἢ ἐρώτησις γένηται, οἱ συναχθησόμενοι πάλιν λόγοι, εἰς δὲ καὶ πρώην ἀνήγγοντο, καὶ πάλιν εἰς ταῦτα ἀναχθήσονται, εἰς τε τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν, ὅπερ ἐδείχθη ταῦτόν. εἰ γὰρ ἐκ διαιρέσεως προβαίη ἢ ἐρώτησις καὶ ὁ μὲν ἀποκρινόμενος ἀποφήσει μὴ δυνατὸν εἶναι λέγειν τὸν σιγῶντα, ὁ δ' ἐρωτῶν ἐπαγάγη συμπέρασμα ὡς δύναται λέγειν ὁ 10 σιγῶν, δῆλον ὡς οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν, τουτέστιν οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν διειλέχθη τοῦ ἀποκρινομένου ὁ ἐρωτῶν ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄνομα. οἷον ὁ ἐρωτῶν οὕτως προήγαγε τὴν ἐρώτησιν, ὡς ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τρόπον μὲν τινα ἔστι, τρόπον δέ τινα οὐκ ἔστιν; ὁ δὲ ἀποκρινόμενος τὸ 'οὐκ ἔστιν' ἔφησε· δῆλός ἐστι διὰ τοῦ 'οὐκ ἔστι' τοῦτο εἰπῶν, ὡς 15 οὐκ ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα· τὸ γὰρ 'οὐκ ἔστι' τοῦτο δηλοῖ, τὸ 'οὐκ ἐνδέχεται κατά τι μὲν λέγειν τὸν σιγῶντα κατά τι δὲ μὴ, ἀλλ' ἀπλῶς μὴ λέγειν'. ἂν οὖν ὁ ἀποκρινόμενος οὕτως εἴπη, τουτέστιν 'οὐκ ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα', ὁ δ' ἐρωτῶν ὅτι ἔστι συλλογίζεται, φανερόν ἐστιν ὡς ἀπ' ἄλλου μὲν σιγῶντος τὸ λέγειν ἀπέφησεν ὁ ἀποκρινόμενος, κατ' ἄλλου 20 δὲ ὁ ἐρωτῶν συνεπέρανε. τὴν (δὲ) λέξει τὴν ἄρ' οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεχται ὀξυτόνως ἀναγινώσκειν δεῖ καὶ κατὰ ἀπόφασιν, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ ἐρώτησιν. ἔν' οὖν συντόμως ἐροῦμεν, τοῦτο ἔστιν ὃ φησιν, ὡς εἰ καὶ κατὰ διαίρεσιν καθ' ἑμᾶς ἢ ἐρώτησις γίνοιτο, ἦν δὴ καὶ προλαβόντες εἰρήκαμεν, καὶ τῆς διαιρέσεως γενομένης ὁ μὲν ἀποκρινόμενος εἴπη μηδαμῶς 25 λέγειν τὸν σιγῶντα, ἥτοι οὐδ' ὄλως, ὁ δ' ἐρωτῶν συμπερανεὶ λέγειν αὐτόν, ἄρ' οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου διείλεχται, ἔν' ἢ τὸ 'ἄρα' συμπερασματικόν. καίτοι οὗτος ὁ λόγος, τουτέστιν ὁ παρὰ τὴν διάνοιαν, καὶ παρὰ τὸ ὄνομά ἐστιν· οὔτε γὰρ ἡ αὐτὴ διάνοια τοῦ ἐρωτῶντος καὶ τοῦ ἀποκρινομένου, οὔτε πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, πρὸς δὲ ἢ τοῦ ἀποκρινομένου ἀπόκρισις 30 γέγονε, πρὸς ἐκεῖνο καὶ τὸ συμπέρασμα ἐξενήνεχται, κἀν τὸ αὐτὸ ὄνομα ἦν. ὥστε τὸ αὐτὸ ἔστι τό τε πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν. τὸ δὲ οὐκ ἄρα ἐστὶ γένος τι λόγων τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν τοιοῦτόν ἐστιν, ἵνα καὶ τὸ πλήρες τῆ λέξει προσθήσομεν· ἐπεὶ ἀπεδείχθη τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν, οὐκ ἔστι λοιπὸν τὸ γένος τῶν παρὰ τὴν 35 διάνοιαν λόγων ἄλλο τῶν παρὰ τοῦνομα ἀλλὰ ταῦτό. ὁμοίως καὶ τὸ ἀλλ'

2 ante σιγῶντα add. τὸν A	4 τούτους A	5 γένηται aI: ἐστὶν A	6 πρῶην a'I
ἀνήγγοντο aI: ἀνάγονται A	ταῦτα a ²	εἴτε a ¹	7 γούν A
8 ἢ om. A			
11 fort. οἷον (εἰ) ὁ	17 εἴπη I: εἴποι a	18 συλλογίζεται a	19 σιγῶντα a ¹
20 δὲ	23 γίνοιτο AI: γένοιτο a	24 post εἴπη add.	
ἔτι I: om. aA	25 ἦγον a	συμπερανεὶ (sic) I	26 τὴν AI: om. a
post τοῦ add. δ' a	27 τουτέστιν om. A	30 ἐξήνεχται a ¹	32 post τι add.
τῶν A	καὶ om. A	33 προσεπιθήσομεν A	τὸ τὸ αὐτὸ a
καὶ τὸ A	35 τῶν AI: om. a	ταυτόν A	34 τὸ ὄνομα

οἱ μὲν πρὸς τοῦνομά εἰσι τοιοῦτον, ὅτι ἀλλ' οἱ μὲν, ἤτοι τινὲς τῶν
 ψευδῶν συλλογισμῶν, πρὸς | τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιάν εἰσι, πλὴν f. 29*
 οὐ πάντες εἰς ταῦτα ἔχουσι τὴν ἀναγωγὴν. τὸ δὲ καὶ τοιοῦτοι οὐ
 πάντες τοιοῦτόν ἐστιν, οὐχ ὅτι οὐ πάντες οἱ ἔλεγχοι τοιοῦτοι, ἤτοι εἰς
 5 τὰ πολλακίως εἰρημένα ἀναγόμενοι, ἀλλ' οὐδ' οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι εἰς
 ταῦτα ἀνάγονται, τουτέστιν οὐ μόνον τοῦτό φημι, ὡς οὐκ ἀνάγονται πάντες
 ἀπλῶς οἱ ἔλεγχοι εἰς ταῦτα, ἀλλ' οὐδ' οἱ φαινόμενοι. τῶν γὰρ φαινο-
 μένων ἐλέγχων οἱ μὴ παρὰ τὴν λέξιν, τουτέστιν οἱ ἐκτὸς τῆς λέξεως,
 οἷον οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἔξ, οὐκ εἰς τὴν διαίρεσιν ταύ-
 10 τὴν ἀνάγονται. ὥστε ματαία ἢ εἰσαγομένη διαίρεσις, ὡς τῶν αὐτῶν καὶ
 πάλιν ἀπ' αὐτῆς ἀτόπων συναγομένων.

p. 171+28 Εἰ δέ τις ἀξιοῖ διαιρεῖν ὅτι λέγω δέ.

Εἰπὼν ὡς οὐκ ἐγχωρεῖ τὰ σοφίσματα πάντα εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα
 ἀνάγεσθαι καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν, ἀπαντήσας δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἴσως ἀντι-
 15 πεσόοντας καὶ φήσαντας δυνατὸν εἶναι διὰ τῆς διαιρέσεως ἀνάγεσθαι εἰς
 αὐτὰ καὶ δείξας, ὅτι κἄν δώσομεν πάντα εἰς ταῦτα ἀνάγεσθαι, ἀλλ' οὖν
 πάλιν καὶ οὕτως οἱ παρὰ τὴν διάνοιαν καὶ οἱ πρὸς τοῦνομα οἱ αὐτοὶ εἰσι,
 νῦν εὐθύνοι καὶ τὸν ἀξιοῦντα λόγον κατὰ διαίρεσιν ἐρωτᾶν. καὶ πειρᾶται
 ἀνατρέπειν αὐτὸν λέγων ὡς εἴ τις οὕτως ἀξιοῖ λέγων οὕτω καὶ ἐρωτῶν 'ἀρ'
 20 ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἔστι δὲ σιγῶντα ὃ τε μὴ λαλῶν ἄνθρωπος καὶ τὰ
 σιγώμενα' (τοῦτο γὰρ δηλοῖ διὰ τοῦ τὰ μὲν ὠδί, τὰ δ' ὠδί· τὰ μὲν
 γὰρ οὕτως εἰσι σιγῶντα ὡς δύναμιν μὲν ἔχοντα τοῦ λαλεῖν, νῦν δὲ σιγῶντα,
 τὰ δὲ οὕτως ὡς μὴ πεφυκότα λαλεῖν), εἴ τις οὕτως ἐρωτᾷ, οὐ καλῶς
 ἀξιοῖ, ὅτι καίπερ τῆς ἀξιώσεως ἀπρεποῦς οὔσης ἐπὶ μὲν τῶν πολλακῶς
 25 λεγομένων ἴσως ἂν τις κατὰ διαίρεσιν ἐρωτήσῃ, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ πολλακῶς
 πῶς ἐνδέχεται διαιρεῖν; ὃ γὰρ μὴ οἴεται πολλακίως αὐτὸς ὁ ἐρωτῶν ὁμώ-
 νυμον εἶναι ἀλλ' ἀγνοεῖ, μάταιόν ἐστι διαιρεῖν αὐτὸν τοῦτο, μᾶλλον δὲ
 ἀδύνατον. ἄλλως τε καὶ παρὰ τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον τὴν ἀξίωσιν
 ποιεῖται ὁ οὕτως ἐρωτῶν· διδασκόντων γὰρ ἐστὶ τὸ διαιρεῖν ποσακῶς
 30 λέγεται τὸ πρᾶγμα, οἷον ὀξὺ φέρε εἰπεῖν λέγεται καὶ ἡ φωνὴ καὶ ὁ
 ὄγκος, καὶ ὀξεῖα μὲν φωνὴ ἐστὶ τότε, ὄγκος δὲ τότε. τῶν διδασκόντων

1 post τοιοῦτον add. ἐστὶν A ἡγουν a 3 ταυτὰ A καίτοι οὔτοι a
 4 τοιοῦτόν a²AI: τοιοῦτος a¹ ἡγουν a 5 τὸ a εἰρημένον a²: εἰρήκαμεν a¹
 7 post ἔλεγχοι add. οἱ διαλεκτικοὶ a 8 οἱ alterum AI: om. a 9 ὁ (post
 οἶον) A 10. 11 ὡς—συναγομένων postea add., ut videtur, A¹ 14 παρὰ I:
 πρὸς a διαίρεσιν a¹ δὲ I: τὲ a ἴσων a¹ 16 αὐτὰ v: αὐτὸ a: compend. I
 17 πάντες καὶ οὔτοι a² διάνοιαν I: διαίρεσιν a 18 λόγων a¹ 19 αὐτὸν a¹:
 αὐτὴν a²I 21. 22 τὰ μὲν γὰρ—νῦν δὲ σιγῶντα om. a¹ 22 γὰρ I: om. a²
 ἔχοντα τοῦ a²: ἔχοντες I 23 τις a: τι I 24 μὲν vb: δὲ (ex versu sequenti illa-
 tum) aI 26 αὐτὸς aA: αὐτὸ I 27 αὐτὸν A: αὐτὸ aI 28 ἄλλως τε aI:
 ἔπειτα A 29 ὁ om. A διδάσκων a¹ ποσακῶς—p. 87, I διαιρεῖν a:
 ποσακῶς—πρᾶγμα A: om. I πολλακῶς a¹

οὐν ἐστὶ τὸ διαίρειν. ἔπειτα ἐπεὶ πρὸς νίκην ἢ ἀπάτην τοῦ ἀποκρινομένου ὄρᾳ ὁ τὰς ἐρωτήσεις ποιούμενος, εἰ διαίρεισιν ποιησάμενος ἔροιτο, γινώριμον ποιήσει τῷ ἀποκρινομένῳ ποσαχῶς λέγεται μὴ εἰδότες μὴ δ' ἐπεσκεμμένῳ ὅτι τοσαυταχῶς καὶ κατὰ τοσούτων καὶ τοιούτων λέγεται· 5 γινώριμον δὲ γενομένου ποσαχῶς τὰ σιγῶντα λέγεται καὶ τοῦ ἀποκρινομένου, εἰ τύχη, ἐπὶ τοῦ σιγῶντος ἀποφήσαντος, ἂν ὁ ἐρωτῶν ἐπὶ τὰ σιγώμενα μετενέγκοι τὸν λόγον, καταγέλαστος δόξειεν.

p. 171*34 Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς τί κωλύει τοῦτο ποιεῖν;

Εἰπὼν ὅτι ἐνίοτε τὸ ἐρωτώμενον καίτοι πολλαχῶς λεγόμενον οὐ δοκεῖ 10 πολλαχῶς λέγεσθαι (ὃ δὲ μὴ οἴεται πολλαχῶς λεγόμενον, πῶς ἂν διέλοι ὁ ἐρωτῶν;), νῦν ὡς ἀπ' ἐκείνων ἐπάγει τὸ λεγόμενον τὸ ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον, ὅτι πῶς φῆς, Ἄριστοτέλης, ὅτι δεῖ τὸ ἐρωτώμενον ὁμώνυμον εἶναι, ἵνα ἢ κατὰ διαίρεισιν 15 προβαίῃ ἐρώτησις; δυνατόν γὰρ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς, τουτέστι μὴ ὁμωνύμοις, τοῦτο ποιεῖν, ἤγουν τὸ κατὰ διαίρεισιν ἐρωτᾶν. εἶτα καὶ πῶς ἐνδέχεται τὰ μὴ πολλαχῶς ἀλλὰ μοναχῶς λεγόμενα διαιροῦντας ἐρωτᾶν, διδάσκων ἐπάγει ἄρα γε αἱ ἐν τοῖς τέσσαρσι μονάδες ἴσαι εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσιν, ἤτοι ἄρα αἱ τέσσαρες μονάδες ἴσαι 20 εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσι; λέγω δὲ οὐχὶ ἐκάστην τῶν μονάδων ἴσην τῇ δυάδι, ἀλλ' ὁμοῦ τὰς τέσσαρας μονάδας ἴσας ταῖς δυσὶ δυάσι. τὸ δὲ εἰσὶ δὲ δυάδες αἱ μὲν ὠδὶ ἐνοῦσαι αἱ δὲ ὠδί ἴσον ἐστὶ τῷ ἄλῳ δὲ ὠδί μὲν ἴσας ὠδί δὲ μὴ, ὁμοῦ μὲν τὰς δύο δυάδας ἴσας ταῖς τέσσαρσι μονάσιν, ἐκάστην δὲ τῶν μονάδων ἐκάστη τῶν δυάδων οὐκ ἴσας· καὶ ἵνα σαφέστερος ὁ λόγος γένηται, οὕτως αὐτὸν δέξῃ· αἱ τέσσαρες μονάδες 25 ὠδί μὲν ἐνοῦσαι καὶ λαμβανόμεναι ἴσαι εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσιν, ὠδί δὲ, ἤγουν μία ἐκάστη τῶν μονάδων μιᾷ τῶν δυάδων, οὐ. εἴ τις οὖν οὕτως, φήσουσιν ἐκεῖνοι, τὴν | ἐρώτησιν ποιήσεται, κατὰ διαίρεισιν ἠρώτησε f. 29 καίτοι μήτε τῶν μονάδων μήτε τῶν δυάδων πλεοναχῶς λεγομένων. εἶτα καὶ ἕτερον παράδειγμα τίθησι τὸ ἄρα τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη;

1 ἢ ἀπάτην a¹I: ἢ ἀπάτην a² 2 εἰ a²I: καὶ a¹ 3 πολλαχῶς a¹ 4 τοιούτων e τοσούτων corr. I 6 ὁ I: om. a 7 fort. δόξειεν (ἂν) sive δόξει ἂν; (ἂν) δόξειεν v 9 οὐ δοκεῖ AI: οὐκ εὐδοκεῖ a²; οὐδ' δ a¹ 10 post οἴεται add. τὸ a² διέλιτο A 11. 12 νῦν — ὅτι aI: νῦν τὸ λεγόμενον τοῦτο ὡς ἀπ' ἐκείνων ἐπάγει πρὸς ἑαυτὸν δῆθεν λέγοντα μὴ δυνατόν εἶναι τὰ μὴ ὁμώνυμα κατὰ διαίρεισιν ἐρωτᾶν· καὶ φησὶ A 11 ἐπεκεῖνων a² 11. 12 τὸ ἐπεὶ — τὸ λεγόμενον om. a¹ 12 πῶς — 18 δυάσιν bis habet A φῆς aA^{b1}: λέγεις A^a 12. 13 ἀριστοτέλης a 13 ὅτι aIa^b: ὡς A^a 13. 14 εἶναι ὁμώνυμον, ἵνα κατὰ διαίρεισιν προβαίῃ ἢ ἐρώτησις A^a 14 post γὰρ add. ἐστὶ aA^a καὶ om. a¹ 14. 15 ἤγουν ἐν τοῖς ὁμωνύμοις A^a 16. 17 εἶτα διδάσκων πῶς καὶ ἐν τοῖς μὴ ὁμωνύμοις ἔστι κατὰ διαίρεισιν ἐρωτᾶν A^a 17 γε om. A^a ταῖς a 18 εἰσὶν ἴσαι A^a ἤγουν a 19 εἰσὶ iterat I δὲ AI: om. a 23 ἐκάστην A: ἐκάστη a²I: κατὰ a¹ ἐκάστη AIa²: ἐκάστας a¹ 24 σαφέστερος I: ἔτι σαφέστερος A: δι' ἕτερον a διεξήει a² 26 post μιᾷ add. ἐκάστη a²

δ οὕτως ἂν καταλλήλως ἐρωτηθείη· ἄρ' ἐπεὶ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν ἐστὶ γνωστὰ τὰ δὲ ἄγνωστα, ἔστιν αὐτῶν μία ἐπιστήμη; ταῦτα εἰπὼν λέγει ὥστε ἔοικεν ἀγνοεῖν ὁ τοῦτο ἀξιῶν ὅτι ἕτερον τὸ διδάσκειν τοῦ διαλέγεσθαι· τὸν μὲν γὰρ διδάσκοντα δεῖ μὴ ἐρωτᾶν ἀλλὰ
5 λαμβάνειν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ πάντα δῆλα ποιεῖν τῷ μαθητῇ, τὸν δὲ πρὸς ἀπάτην ἢ νίκην ὁρῶντα οὐδαμῶς.

p. 171^b3 Ἔτι τὸ φάναι ἢ ἀποφάναι ἀξιοῦν.

Ἔτι ἀναιρεῖ τοὺς κατὰ διαίρεσιν ἐρωτῶντας, καὶ φησί· τὸ τὴν πρότασιν οὕτως ἐρωτᾶν ὡς ἀναγκάζεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον ἢ τὸ 'ναί' ἢ τὸ
10 'οὐ' λέγειν (ταῦτα γὰρ εἶπε φάναι ἢ ἀποφάναι) οὐ δεκνόντος ἐστίν, ἀλλὰ πείραν λαμβάνοντος τοῦ ἀποκρινομένου εἰ γινώσκει τὸ ἐρωτώμενον. πῶς οὖν ἐνδέχεται τὸν ἀπόπειραν ποιούμενον διαιεῖν καὶ διδάσκειν τὸν ἐρωτώμενον ὃ ζητεῖ μαθεῖν εἰ οἶδεν; ἡ γὰρ πειραστικὴ οὐ διδασκαλικὴ ἐστίν, ἵνα δῆλα ποιῇ τὰ πράγματα, ἀλλὰ διαλεκτικὴ τις, ὡς καὶ ἐν
15 τοῖς προρρηθεῖσιν εἶπομεν, καὶ θεωρεῖ οὐ τὸν εἰδόμενον ἀλλὰ τὸν προσποιούμενον εἰδέναι ἀγνοοῦντα δέ.

p. 171^b6 Ὁ μὲν οὖν κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν τὰ κοινὰ διαλεκτικός ἐστίν.

Ἐμφήγας διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἡ πειραστικὴ διαλεκτικὴ τις ἐστίν,
20 ὅτι μὴ ταῦτόν ἐστι πειραστικὴ καὶ διαλεκτικὴ ἀλλὰ διάφοροι, ἀκολουθῶν τὴν διαφορὰν αὐτῶν παραδίδωσι, καὶ τὸν μὲν κατὰ τὰ κοινὰ θεωροῦντα τὸ πρᾶγμα (οὕτω γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξῆς τῆς λέξεως· [ὡς] κοινὰ δὲ λέγει τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς), τοῦτον καλεῖ διαλεκτικόν, τὸν δὲ ἐκ τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ πειραστικόν (τοῦτο γὰρ λέει), τὸν δὲ
25 ἐκ τῶν φαινομένων ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ σοφιστικόν καὶ ἐριστικόν. πῇ δὲ διαφέρει ὁ σοφιστικὸς τοῦ ἐριστικοῦ, μετ' ὀλίγον ἐρεῖ.

p. 171^b7 Καὶ συλλογισμὸς ἐριστικὸς καὶ σοφιστικὸς ἐστίν εἰς μὲν ὁ φαινόμενος.

Παρακατιῶν μὲν φαίνεται παραδοῦναι μέλλειν διαφορὰν ἐριστικοῦ καὶ
30 σοφιστικοῦ. νῦν δὲ ὡς ἐν λαμβάνει τὸν ἐριστικὸν καὶ σοφιστικὸν συλλο-

2 ἐστὶ AI: om. a 3. 4 τοῦ διδάσκον τὸ A 8 φησίν· ὡς τὸ A 9 ὥστε ἀξιοῦν τὸν ἀποκρινόμενον καὶ ἀναγκάζειν A 9. 10 τὸ δὲ a¹ 10 λέγειν aI: δοῦναι A post οὐ add. τοῦ A 11 ἀλλὰ aI: ἤγουν τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διδάσκοντος. ἀλλὰ τοῦ πειραστικοῦ· τοῦτέστι τοῦ ἐριστικοῦ· τοῦ A 12 post ποιούμενον add. καὶ ζητοῦντα γινῶναι εἰ ἐπιστήμων ἐστίν ὁ αὐτῷ προσδιαλεγόμενος A τὸ (post διδ.) A 13 post πειραστ. add. ἤγουν ἡ ἐριστικὴ A οὐ διαλεκτικὴ a¹ 14 ποιῇ I: ποιεῖ a: ποιήσῃ A 15 εἶπομεν] c. 8 p. 169^b25 22 ὡς deleti δὲ I: om. a 26 ἐρεῖ] p. 171^b25 sq. 29 φαίνεται om. a¹: ante μὲν add. a² μέλλειν scripsi: μέλλει aI: μέλλει δὲ a²

γισμόν. διαίρει δὲ τοῦτον εἰς δύο, καὶ ἕνα μὲν φησι συλλογισμὸν ἐριστι-
 κὸν καὶ σοφιστικὸν εἶναι τὸν φαινόμενον μὲν συλλογισμὸν ὄντα δὲ
 ἀσυλλόγιστον, δε καὶ συλλογίζεται περὶ τῶν ἐνδόξων, περὶ ὧν ἡ διαλεκτικὴ
 πειράζει. ἔστι δὲ οὗτος ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν συνάγων τι ἐν δευτέρῳ
 5 σχήματι ἢ ὁ ἐκ δύο μερικῶν ἐν ὁποιοῦν τῶν σχημάτων ἢ ὅπως ἄλλως
 παρὰ τοὺς συλλογιστικούς τρόπους συνάγων τι, ὡσπερ ὁ Καινεὺς ἐκ δύο
 καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συνῆγεν, ὅτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλασίονι
 ἀναλογία ἐστίν, οὕτως τὴν ἀναγωγὴν ποιούμενος τοῦ σοφίσματος· τὰ ἐν
 πολλαπλασίονι ἀναλογία ταχὺ αὐξοῦνται, τὸ πῦρ ταχὺ αὐξεί, καὶ τὸ συμ-
 10 πέρασμα δῆλον. ὁ μὴ τὸ σχῆμα οὖν, φησίν, ὑγιᾶς ἔχων ἐριστικὸς καὶ
 σοφιστικὸς ἐστίν, ἐκ παραλλήλου θείς τὸ αὐτό· ὁ γὰρ ἐριστικὸς καὶ ὁ
 σοφιστὴς ὁ αὐτός, τῇ προαιρέσει μόνον διαφέροντες, ὡς μετ' ὀλίγον ἐρεῖ.
 ἔστιν οὖν ἀσυλλόγιστος ὁ τοιοῦτος συλλογισμὸς, κἄν ψευδὲς κἄν ἀληθὲς
 ἢ τὸ συμπέρασμα. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει τοῦ εἶναι τοῦτον ἀσυλλό-
 15 γιστον· τὸν γὰρ μέσον ὄρον, δε καὶ αἰτιὸς ἐστὶ τοῦ συμπεράσματος, ἐν
 καὶ διὰ τί ὀνομάζει, ἀπατητικὸν ἔχει· κἄν γὰρ ἀληθῶς κατὰ ἀμφοτέ-
 ρων τῶν ἄκρων κατηγορηται ὁ μέσος ὄρος ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι, δταν
 ἀμφοτέραι αἰ προτάσεις καταφατικαὶ ληφθῶσιν, ὅμως οὐχ οὕτως ἔδει
 ταύτας λαβεῖν, ἀλλὰ τὴν μὲν οὕτως τὴν δὲ στερητικῶς. ὥστε ἀπατητι-
 20 κός ἐστὶ τοῦ διὰ τί. ἀλλὰ κἄν τὰς δύο μερικὰς λάβῃ, ὡς ἐπὶ τοῦδε
 ὁ Πιττακὸς σοφός, ὁ Πιττακὸς σπουδαῖος, οἱ σοφοὶ ἄρα σπουδαῖοι, ἀπα-
 τητικὸς καὶ οὗτος τοῦ μέσου καίτοι ἀληθοῦς ὄντος τοῦ συμπεράσματος·
 οὐ γὰρ ἀνάγκη, εἰ ὁ Πιττακὸς σπουδαῖος καὶ σοφός, καὶ τοὺς σοφοὺς σπου-
 δαίους εἶναι διὰ τὸν συλλογισμὸν. περὶ δ' οὖν, φησίν, ἡ διαλεκτικὴ
 25 πειραστικὴ ἐστὶ (καὶ εἴρηται κατ' ἀρχὰς πῶς ἐστὶ), περὶ ταῦτα ἡ |
 σοφιστικὴ ἀπατητικὴ ἐστὶ· προσποιεῖται γὰρ εἰδέναι. ἀλλ' ὁ μὲν πειρα- f. 30r
 στικὸς ἐπ' ὠφελείᾳ, ὡς εἴρηται, τοῦτο ποιεῖ τοῦ προσποιουμένου εἰδέναι
 τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων ἢ τῶν δοκούντων τῷ προσποιου-
 μένῳ εἰδέναι τὸ πρᾶγμα (καὶ πολὺ τοῦτο παρὰ τῷ Πλάτῳ τὸ εἶδος τῶν
 30 λόγων), ὁ δὲ σοφιστὴς ἔκ τινων ὁμωνύμων ἢ ἀμφιβόλων ἢ τινων ἄλλων
 τοιούτων. δύο οὖν, φησίν, εἰσὶν οἱ ἐριστικοὶ συλλογισμοί, εἰς μὲν ὁ προσι-
 ρημένος ὁ ἀσυλλόγιστος ἔχων τὸ σχῆμα, ἕτερος δὲ δε οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων
 ἀρχῶν τῆς προκειμένης ὧν μεθόδου μηδὲ ταῖς οἰκείαις τοῦ πράγματος χρώ-
 μενος προτάσει δοκεῖ εἶναι κατὰ τὴν τέχνην, ἡγουν (ἐκ) τῶν οἰκείων

5—7 ἢ ὁ ἐκ—σχήματι iterat I 5 ὁ Ib: om. a1a 6 παρὰ Ib: περὶ a1a
 7 τὸ I: om. a 8 ἀναλογία a²: ἀναλογίαν I: ἀνάλογον a¹ 8. 9 τὸ—ἀνάλο-
 γον a¹ 9 αὐξοῦντι a¹ 9. 10 τὸ σύμπαν a² 11 ἐριστικὸς a¹: ἐριστός I:
 ἐριστὴς τε a²: ἐριστὴς A ὁ alterum A: om. aI 12 post προαιρέσει induxit
 p. 58, 6—59, 27 ἐν ᾧ τεθέντων—ἐν δευτέρῳ σχήματι I ἐρεῖ] p. 171b 30sq. 13 ψευδὲς a:
 ψεύδος I 19. 20 ἀπατητικὸς a Arist.: ἀπατητικὴ I 21. 22 post ἀπατητικὸς
 add. δὲ a 24 post οὖν add. νῦν a 27 εἴρηται] p. 70, 30sq. ποιεῖν a
 28 ἢ aI: ἡγουν A 29 post πρᾶγμα exprunxit καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων (e vs. 28
 illata) I τῷ AI: om. a 30 τινων alt. om. A 31 εἰσὶ συλλογισμοὶ
 ἐριστικοὶ a 32 ὁ om. A ἀσυλλόγιστος a¹ 34 ἐκ addidi

τῆ τέχνη. διὰ τοῦτο τὰ ψευδογραφήματα οὐκ ἐριστικά· ἐκ γὰρ τῶν οἰκείων ἀρχῶν ὠρμηγνται τῆς γεωμετρίας· αἱ γραφαὶ δὲ οὐ γίνονται ὡς δεῖ. καὶ εἰρηται ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Τοπικῶν περὶ τούτων· λέγει γὰρ ἐν ἐκείνοις “τῇ γὰρ ἢ τὰ ἡμικύκλια περιγράφειν μὴ ὡς δεῖ ἢ γραμμὰς τινὰς 5 ἄγειν μὴ ὡς ἂν ἀχθεῖσαν τὸν παραλογισμὸν ποιεῖται ὁ ψευδογραφῶν”. οὐκ ἐριστικά οὖν τὰ ψευδογραφήματα, ὅτι ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν παραλογίζονται, οὐδὲ εἰ τί ἐστὶ ψευδογράφημα περὶ ἀληθές, ἐριστικὸν ἔσται, οἷος ὁ τοῦ Ἰπποκράτους καὶ ὁ διὰ τῶν μνηίσκων τοῦ Ἀντιφῶντος τοῦ κύκλου τετραγωνισμός· οὐ γὰρ εἰσὶν ἐριστικοί, ὅτι τηροῦσι 10 τὰς οἰκείας ἀρχὰς τῆς γεωμετρίας. ἀλλ’ ὁ τοῦ Βρύσωνος τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου ἐριστικός ἐστὶ καὶ σοφιστικός, ὅτι οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας ἀλλ’ ἐκ τινῶν κοινοτέρων. τὸ γὰρ περιγράφειν ἐκτὸς τοῦ κύκλου τετράγωνον καὶ ἐντὸς ἐγγράφειν ἕτερον καὶ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων ἕτερον τετράγωνον, εἶτα λέγειν ὅτι ὁ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων κύκλος, 15 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων τετράγωνον τοῦ μὲν ἐκτὸς τετραγώνου ἐλάττονα εἰσι τοῦ δὲ ἐντὸς μείζονα, τὰ δὲ τῶν αὐτῶν μείζονα καὶ ἐλάττονα ἴσα ἐστίν, ἴσος ἄρα ὁ κύκλος καὶ τὸ τετράγωνον, ἔκ τινῶν κοινῶν ἀλλὰ καὶ ψευδῶν ἐστὶ, κοινῶν μὲν, ὅτι καὶ ἐπ’ ἀριθμῶν καὶ χρόνων καὶ τόπων καὶ ἄλλων κοινῶν ἀρμόσοι ἂν, ψευδῶν δέ, ὅτι ὀκτῶ 20 καὶ ἑννέα τῶν δέκα καὶ ἐπτὰ ἐλάττονας καὶ μείζονες εἰσι καὶ ὅμως οὐκ εἰσὶν ἴσοι. ἀλλὰ καὶ ὁ συνάγων ὅτι αἱ ἀρεταὶ διδασκταὶ ἐκ τοῦ λέγειν ὅτι τὰ διδασκτὰ πρότερον μὴ ὄντα ὕστερον ἡμῖν ἐπιγίνονται, αἱ δ’ ἀρεταὶ πρότερον οὐκ ἐνοῦσαι ὕστερον ἐπιγίνονται, αἱ ἀρεταὶ ἄρα διδασκταί, ἐριστικός καὶ σοφιστικός· οὐ γὰρ ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ πράγματος συνάγει τὸ προκεί- 25 μενον· τοῦτο γὰρ ἀρμόσει καὶ ἐπ’ ἄλλων λέγειν πολλῶν.

p. 171^b18 Ὡστε ὁ τε περὶ τῶνδε φαινόμενος συλλογισμὸς ἐριστικὸς λόγος.

Δύο εἰπῶν ἐριστικὸς συλλογισμὸς, τὸν τε κατὰ τὸ σχῆμα ἡμαρτη- μένον καὶ τὸν μὴ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῆς προκειμένης μεθόδου φαινό- 30 μενον δὲ ἐκ τούτων, νῦν συνάπτει τούτους, ἢ μᾶλλον ἐν ὄνομα καὶ ἀμφοτέροις τίθησιν. ἐριστικὸς γὰρ ἐστὶ λόγος καὶ ὁ περὶ τῶνδε φαινόμενος, περὶ τῶνδε φαινόμενον λέγων τὸν μὴ κατὰ τὸ σχῆμα ὑγιῆ. καὶ ὁ κατὰ τὸ πρᾶγμα δὲ φαινόμενος, κἄν ὑγιῆς μὲν ἐστὶ κατὰ τὸ σχῆμα

I post τὰ add. περὶ ἀληθῆ A post ἐριστικά add. ἀλλὰ διαλεκτικά a 2 γρα-
φαὶ (sic) I 3 ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 101^a15—17 4 ἢ prius om. a¹
5 ψευδογράφων a 8 ἔσται a: om. I 12 περιγράφειν a²: παραγράφειν a¹
13 ἐγγράφειν a¹ 14 ὁ I: om. a 15 τοῦ μὲν corr. I 16 ἐντὸς a²l:
ἐκτὸς a¹ 19 ψευδῶν a: ψευδῶς I 21 ὁ om. a¹ 24 τῶ
πράγματος aI: ἀρχῶν A 26 ὁ τε a Arist.: ὁ I(uC) 32 λέγων scripsi:
λέγοντες I: λέγοντος a¹: λέγοντα a²: λέγει v μὴ om. a² 33 κατὰ alt. om. a²

(τοῦτο γὰρ δηλοῦται διὰ τοῦ καὶ ἢ συλλογισμός [δοκῶν]), δοκῶν δὲ
 συνάγεσθαι μὲν ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ πράγματος, μὴ συναγόμενος δὲ ἀπ'
 ἐκείνων ἀλλὰ φαινομένως, ἐριστικός ἐστι λόγος. διὰ τί δὲ ἐριστικός ἐστιν,
 ἐπήγαγε λέγων φαινόμενος γὰρ ἐστι κατὰ τὸ πρᾶγμα, ὥστε ἀπα-
 5 τητικός καὶ ἀδικός· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ σοφιστικός. ὥσπερ δὲ καὶ
 ἐν τοῖς ὁρομικαῖς ἀγῶσιν ἀδικία τίς ἐστιν, ὅταν οἱ ὁρομεῖς ἀφέντες εὐθὺ
 τῆς νόσσης φέρεσθαι ἀλλήλους ἐμποδίζουσιν, οὕτως ἐστὶ καὶ ἐν διαλέξει
 ἀδικομαχία τις ἐριστικὴ τιθέντων τῶν διαλεγομένων ἀλλήλοις σκῶλα
 πρὸς τὸ μὴ συναχθῆναι τὸ παρ' ἑκατέρου μελετώμενον. ἢ ὥσπερ ἐν τῷ
 10 τοιοῦτῳ ἀγῶνι ἀδικία γίνεται, ὅταν προεκτρέχοντος ἄλλου καὶ προπορευο-
 μένου ἄλλος ὑποφθάσας κατάσχη αὐτὸν καὶ κωλύσῃ τοῦ δρόμου (ἔδει
 γὰρ ἄμφω τρέχειν καὶ οὕτω φανῆναι τὸν δόκιμον), οὕτω καὶ τοὺς f. 30^v
 διαλεγομένους δεῖ μὴ σπεύδειν ἀδικεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον διὰ τοῦ ἀπα-
 τᾶν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο γίνεται, τότε ὁ ἀγαθὸς διακρίνεται περὶ τὴν διαλέξιν.
 15 νῦν δὲ δι' ὧν λέγει καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ σοφιστικοῦ καὶ ἐριστικοῦ παρα-
 δίδωσιν· οὔτε γὰρ οἱ αὐτοὶ εἰσι πάντη οὔτε πάντη ἕτεροι, ἀλλ' ἢ μὲν τῶν
 αὐτῶν λόγων εἰσὶν οἱ φιλέριδες καὶ οἱ σοφισταὶ καὶ ἀμφοτέροι ἐκ
 φαινομένων ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ ἐπιχειροῦσιν, εἰσὶν οἱ αὐτοί, ἢ δὲ οἱ
 20 ποιοῦσιν, οἱ δὲ σοφισταὶ χάριν χρηματισμοῦ καὶ πλοῦτου, διαφέρουσιν.

p. 171^b34 'Ο δ' ἐριστικός ἐστὶ πως οὕτως ἔχων πρὸς τὸν δια-
 λεκτικόν.

Τέσσαράς τινες λαμβάνει, ἐριστικὸν καὶ διαλεκτικόν, ψευδογράφον καὶ
 γεωμετρικόν, καὶ φησὶν ὅτι ὡς ἔχει ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην
 25 (ὑποδύεται γὰρ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν οικείων αὐτοῦ ἀρχῶν συλλογίζεται), οὕτως
 καὶ ὁ ἐριστικός ἔχει πρὸς τὸν διαλεκτικόν. προσέθηκε δὲ τὸ πῶς,
 ὅτι ὁ μὲν διαλεκτικός καὶ ἐκ δοκούντων καὶ ἐξ ὄντων συλλογίζεται, ὁ δὲ
 ἐριστικός ἐκ δοκούντων μὲν μὴ ὄντων δὲ ἀλλὰ φαινομένων. ἔλλιπώς δὲ
 ἔχει ἢ λέξις· ἔστι δὲ τὸ πλήρες τοιοῦτον· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τῇ δια-
 30 λεκτικῇ παραλογίζεται, ὥσπερ καὶ ὁ ψευδογράφος ἐκ τῶν αὐτῶν τῇ
 γεωμετρῷ. πῶς δὲ ἐκ τῶν αὐτῶν; ὅτι καὶ ὁ διαλεκτικός καὶ ὁ ἐριστικός ἐξ
 ἐνδόξων, ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ δοκούντων καὶ ὄντων, ὡς εἴρηται, ὁ δὲ ἐκ δοκούν-
 των μὴ ὄντων δέ. διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐριστικός ὁ ψευδογράφος, ὅτι οὐκ

1 γὰρ I: δὲ a δηλοῦτο a¹ δοκῶν prius delevit v 3 φαινομένως I: φαινόμενος a
 4 ὡς a 8 ἀδικία a¹ 9 πρὸς v cf. p. 93, 6: περὶ a¹ I: παρὰ a² post συναχθῆναι add.
 εἰς a² τρ' 10 προεκτρέχοντος Av: προεκτρέ I: προεκτρέ-
 χηται a ἄλλου καὶ A: inv. ord. a: καὶ ἄλλου καὶ I 13 τοῦ AI: τὸ a
 14 immo πρὸς τὴν 17 σοφισταὶ Arist. v cf. vs. 20: σοφιστικοὶ aI 23 ψευδο-
 γράφον A: πειραστικὸν aI 24 πρὸς τὸν γεωμετρικόν A Arist. 26 τὸ I: om. a
 30 καὶ AI: om. a 30. 31 τῇ γεωμετρῷ AI: τῷ γεωμέτρῳ a 33 fort. (μὲν) μὴ
 cf. vs. 28 et p. 92, 1n.

ἐκ δοκούντων μὲν ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ ἀλλ' ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ συμπερασμαμάτων τῶν ὑπὸ τὴν τέχνην ψευδογραφεῖ. ὁ δ' ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν, ἤγουν ὁ ἐριστικός, περὶ μὲν τὰ ἄλλα, ἦτοι τὰ μαθήματα, ὅτι ἐριστικός ἐστίν, οὐκ ἀδύλον· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας τὸν κύκλον τετραγωνίζειν πειρᾶται ἀλλ' ἐκ τινων κοινοτέρων, ὥσπερ ὁ Βρύσων, οὗ ὁ τετραγωνισμὸς ἐστὶ καὶ ἐριστικός. ὁ δὲ διὰ τῶν μνηίσκων οὐκ ἐριστικός, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας τοὺς λόγους ποιεῖται. καὶ διὰ τοῦτο τὸν μὲν οὐκ ἔστι μετενεγκεῖν ἐπ' ἄλλα, ὅτι τὰς ἀρχὰς τῆσδε τῆς ἐπιστήμης ἀδύνατον ἐπ' ἄλλην μεταγαῖν·

10 τὸν δὲ τοῦ Βρύσωνος πρὸς πολλὰ, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ 'Αποδεικτικῇ εἴρηται τῷ Ἀριστοτέλει ὅτι "κατὰ κοινόν τε γὰρ δεικνύουσιν οἱ τοῦ Βρύσωνος λόγοι, ὁ καὶ ἐτέρῳ ὑπάρξει· διὸ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐφαρμόττουσιν οἱ λόγοι οὐ συγγενῶν". οἷς γὰρ ὁ Βρύσων ἐπὶ ποσὸν ἐχρήσατο, ταῦτ' ἔστι μετενεγκεῖν καὶ ἐπὶ ποιᾶ· ἔστι γὰρ οὕτως εἰπεῖν· τὸ ψιμμύθιον καὶ ὠὸν χιόνος

15 μὲν μελάντερα, τιτάνου δὲ λευκότερα· τὰ δὲ τῶν αὐτῶν λευκότερα καὶ μελάντερα ὁμοίως εἰσὶ λευκά· τὸ ὠὸν ἄρα καὶ τὸ ψιμμύθιον ὁμοίως εἰσὶ λευκά. πάλιν ὁ γλίχων καὶ τὸ σκόροδον πυρὸς μὲν ψυχρότερα, ἐλαίου δὲ θερμότερα· τὰ δὲ τῶν αὐτῶν θερμότερα καὶ ψυχρότερα ὁμοίως εἰσὶ θερμά· ὁ γλίχων ἄρα καὶ τὸ σκόροδον ὁμοίως εἰσὶ θερμά. ὥστε τὸν Βρύσωνος

20 συλλογισμὸν δυνάμεθα μετενεγκεῖν καὶ εἰς ἄλλα, ὅταν οἱ ἀποκρινόμενοι ἢ ἀκρωόμενοι ἀγνώωσι καὶ οὐκ ἴσασι (δεῖ δὲ ἔξωθεν ὑπακούειν τὸ ἀληθῶς) ἐκ τίνων μὲν συναίεται τὸ ἀδύνατον, ἐκ τίνων δὲ οὐκ ἀληθῶς. ἢ καὶ οὕτως συμβιβάζει τὸ ἀπορούμενον ὠδὶ λέγων· τὸν μὲν τοῦ Ἀντιφῶντος, δηλονότι τὸν διὰ τῶν μνηίσκων, οὐκ ἔστι μετενεγκεῖν, τὸν δὲ ὡς ἀπὸ

25 κοινοῦ λαμβάνοντα ἔστι μετενεγκεῖν τὸν τοῦ Βρύσωνος πρὸς πολλοὺς διαλεγομένῳ, ὅσοι μὴ ἴσασιν ἀληθῶς τὸ δυνατόν ἐν ἐκάστῳ καὶ τὸ ἀδύνατον· ἀρμόσει γὰρ ἐπὶ πολλὰ μεταχθῆναι οὕτως παρὸ ὁ τοῦ Ἀντιφῶντος. πάλιν ἐάν τις συλλογίζεται ὅτι οὐ συμφέρει περιπατεῖν ἀπὸ δεῖπνου, ὅτι κίνησις οὐκ ἔστιν, ὡς ὁ Ζήνων συλλογίζεται, οὐκ

30 ἔστιν ἰατρικός· οὐ γὰρ ἐκ τινων ἰατρικῶν ἐστὶν ἀρχῶν ἀλλ' ἐκ κοινῶν. διὸ ἔστι καὶ τοῦτον μετενεγκεῖν εἰς ἄλλα, οἷον ὅτι οὐ συμφέρει εἰς ἀγορὰν

1 post μὲν exprunxit μὴ ὄντων δὲ (illata e p. 91, 33) I 3 ἤγουν corr. I 3. 4 οὐκ ἀδύλον ὅτι ἐριστικός ἐστὶ περὶ τὰ ἄλλα ἤγουν περὶ τὰ μαθήματα A 8 μετενεγκεῖν] μετ corr. I 10 ἐν τῇ 'Αποδεικτικῇ] I 9 p. 75^b41 — 43 12 ὑπάρξει I Arist.: ὑπάρχει a (F) 14 et 16 ψιμμύθιον a²I: ψιμμύθιον a¹: ψιμμύθιον A 14. 15 καὶ τὸ ὠὸν τῆς μὲν χιόνος εἰσὶ μελάντερα, τοῦ δὲ τιτάνου λευκότερα A 15 μελάντερον—λευκότερον a¹ 15. 16 τὰ δὲ—λευκά om. A 15 αὐτῶν a²I: ὠὸν a¹ 16 ψιμμύθιον—ὠὸν A ὁμοίως aI: ἐπ' ἴσης A 17 καὶ πάλιν τὰ σκόροδα καὶ ὁ γλίχων τοῦ μὲν πυρὸς εἰσὶ ψυχρότερα, τοῦ δὲ ἐλαίου A 18 δὲ om. A ψυχρότερα καὶ θερμότερα A 20 οἱ a²I: εἰσὶν a¹ 21 εἴσασι a¹ 23 ἀποκρινόμενον a¹ 24 τὸν prius om. A 25 λαμβάνοντα a¹: λαμβάνειν τὸ a²I: λαμβάνων τὸ A post μετενεγκεῖν add. ἤγουν A 25. 26 διαλεγομένῳ a¹I: διαλεγομένου a²A 26 ἐκάστου a¹ 27 ἀρμόσει AI Arist. ἀρμόζει a (u) πολλοὺς a¹ 28 συλλογίζεται a: συλλογίζεται I

ἢ εἰς διδασκαλεῖον φοιτᾶν· οὐ γὰρ ἔστι κίνησις. ὁ δὲ λέγων μὴ δεῖν ἀπὸ δείπνου περιπατεῖν, ἵνα μὴ ἄπεπτα τὰ βρώματα ὑπὸ | τῶν φλεβῶν f. 31^r ἔλκηται, ἰατρικός, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ἄλλα μστενεγεῖν.

p. 172a9 Εἰ μὲν οὖν πάντῃ ὁμοίως εἶχεν ὁ ἐριστικός πρὸς τὸν
5 διαλεκτικόν.

Τὴν αἰτίαν διὰ τούτων λέγει δι' ἣν ἔχει χώραν ἡ ἐριστικὴ πρὸς τὰ μαθήματα, καὶ φησὶ διὰ τὸ μὴ πάντῃ ὁμοίως ἔχειν τὸν ἐριστικὸν πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς τὸν ψευδογράφον πρὸς τὸν γεωμέτρην. ὅτι δὲ οὐ πάντῃ ὁμοίως ἔχει ὁ ἐριστικός πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς
10 ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην, δῆλον ἐντεῦθεν· ὁ μὲν γὰρ γεωμέτρης καὶ ὁ ψευδογράφος ἐκ τῶν αὐτῶν τῆς γεωμετρίας ἀρχῶν συλλογίζονται· ὁ δ' ἐριστικός καὶ ὁ διαλεκτικός οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὁ μὲν διαλεκτικός ἐκ τῶν ἐνδόξων, ὁ δὲ ἐριστικός ἐκ τῶν φαινομένων μὲν μὴ ὄντων δέ. ὥστε καθὸ μὲν περὶ πάντων τῶν προτεθέντων συλλογίζεται καὶ ὁ ἐριστικός ὥσπερ καὶ ὁ
15 διαλεκτικός, ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὸν διαλεκτικόν, ἣ δὲ οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, διαφέρει. ἀλλὰ πῶς ὁ ἐριστικός διὰ τὸ μὴ πάντῃ ὁμοίως ἔχειν πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην χώραν ἔχει πρὸς τὰ ψευδογραφήματα; ἢ διότι ψευδογράφημα ἐξ ἐνδόξων γενέσθαι οὐ δύναται, ἀλλ' ἐκ φαινομένων μὲν τῇ γεωμετρίᾳ μὴ
20 ὄντων δέ· καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς διαλεκτικός ψευδογραφεῖν ἐπιχειρεῖ, ἀλλ' ὁ ἐριστικός. τὸ δὲ νῦν οὐκ ἔστιν ὁ διαλεκτικός περὶ γένος τι ὠρισμένον οὐ τῆς ἀνομοιοτήτός ἐστι δεικτικὸν ἀλλὰ μᾶλλον τῆς ὁμοιότητος· ἀόριστος γὰρ καὶ ὁ διαλεκτικός καὶ ὁ ἐριστικός. εἰπὼν δὲ ὅτι οὐκ ἔστι περὶ γένος τι ὠρισμένον ὁ διαλεκτικός καὶ διὰ τοῦτο
25 οὐδὲ ἀποδεικτικός καὶ συλλογιστικός ἐνός τινος ἀλλὰ περὶ πᾶν [ὁ] ἐξ ἐνδόξων συλλογιζόμενος, λέγει οὐδὲ τοιοῦτός ἐστιν οἶος ὁ καθόλου, λέγων καθόλου τὸν θεολόγον. οὐ γὰρ ἐστιν ὁ διαλεκτικός ἢ ὁ ἐριστικός οἶος ὁ καθόλου· εἰ γὰρ καὶ περὶ τὰ αὐτὰ ἀναστρέφεται ὁ διαλεκτικός τῷ θεολόγῳ (περὶ γὰρ πάντα τὰ ὄντα ἀμφοτέροι), ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως,
30 ἀλλ' ὁ μὲν θεολόγος περὶ τὰ κοινὰ καὶ ἐκ τῶν καθ' αὐτὰ καὶ ἣ αὐτὰ τοῖς πράγμασιν ὄντων τὴν θεωρίαν ποιεῖται, ὁ δὲ διαλεκτικός καὶ ἐριστικός περὶ τὰ καθ' ἕκαστα διατρέβουσι, καὶ οὐκ ἐκ τῶν καθ' αὐτὰ ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνδόξων ἢ τῶν φαινομένων ἐνδόξων τοὺς λόγους ποιοῦνται.

1 διδασκαλεῖον a¹ 1. 2 περιπατεῖν ἀπὸ δείπνου a 6 ὁ ἐριστικός a¹ πρὸς scripsi
cf. vs. 17 et p. 91,9: περὶ aI 9. 10 ὅτι δὲ—τὸν γεωμέτρην Av: om. aI 11 τῆς
γεωμετρίας a: τῇ γεωμετρίᾳ I 13 μὲν I: om. a 21 νῦν δ' οὐκ Arist.
23 ὁ ἐριστικός (superscr. β') καὶ ὁ διαλεκτικός (superscr. α') I 25 ὁ deloni
26 τοιοῦτον a¹ 29 ἀμφοτέροι a¹A: ἀμφοτέρα a²I 29. 30 οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ'
om. A 30 ὁ μὲν πρῶτος φιλόσοφος καὶ θεολόγος συλλογίζεται ἐκ τῶν κοινῶν καὶ A
αὐτὰ a: αὐτὸ A: comprehend. I 30. 31 ἣ—ποιεῖται aI: αἰτίων καὶ πρῶτων ὄντων τοῖς
πράγμασιν A 32 περὶ τὰ—καὶ om. A αὐτὸ A 33 post τῶν prius add.
καθέκαστα καὶ τῶν A τοὺς λόγους ποιοῦνται aI: περὶ παντός συλλογίζεται A

5 ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως ἡ διαλεκτικὴ, καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ἢ μιμουμένη ταύτην ἐριστικὴ, εἴρηται καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν. δεῖκνυσι δὲ καὶ ἐνταῦθα λέγων οὔτε γὰρ ἔστιν ἅπαντα ἐν ἐνί τινι γένει, τουτέστιν εἰ μὲν ἦν κοινὸν πάντων γένος τὸ ὄν, ἐνῆν ἴσως λέγειν ὅτι περὶ

10 5 τι ὠρισμένον εἰσὶν ἡ διαλεκτικὴ καὶ ἡ πειραστικὴ· ἐπεὶ δὲ δέκα τὰ γένη, οὐκ ἔστι λέγειν ὅτι περὶ μίαν τινὰ ὠρισμένην φύσιν εἰσὶν. ἀλλὰ κἄν ἦν, φησὶν, ἐν κοινὸν γένος πάντων τὸ ὄν, οὐχ οἷόν τε ἦν ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς εἶναι πάντα τὰ ὄντα· ἄλλαι γὰρ ἄλλων εἰσὶ, καὶ ἄλλα ὑπ' ἄλλας τυγχάνουσι· τῶν μὲν γὰρ φυσικῶν ἀρχαὶ εἰσιν εἶδος, στέρησις, ὕλη, γεω-

15 10 μετρίας δὲ γραμμαί, σημεία, κύκλοι, ἱατρικῆς πῦρ, γῆ καὶ τὰ μεταξὺ καὶ ἄλλων ἄλλαι. ὥστε κἄν ἐν ἦν πάντων κοινὸν γένος τὸ ὄν, ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ τὸ ὄν, περὶ ἃ ἡ διαλεκτικὴ στρέφεται, διάφοροι φύσεις εἰσὶν, ὅτι καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν διάφοροι, οὐκ ἂν εἴη ὠρισμένης τινὸς καὶ μιᾶς φύσεως ἡ διαλεκτικὴ, ὥστε οὐδ' ἢ ταύτην ὑποκρινομένη ἐριστικὴ. δεῖκνυσι δὲ τὸ

20 15 προκείμενον καὶ ἄλλως, δυνάμει συλλογιζόμενος οὕτως· αἱ μιᾶς τινος φύσεως καὶ ἑνὸς τινος ὑποκειμένου οὔσαι οὐκ ἐρωτῶσιν· ἡ διαλεκτικὴ καὶ ἡ πειραστικὴ ἐρωτᾷ· ἡ διαλεκτικὴ ἄρα καὶ ἡ πειραστικὴ οὐκ εἰσὶν μιᾶς τινος ὠρισμένης φύσεως οὐδὲ ἑνὸς τινος ὑποκειμένου. οὐ γὰρ ἔξεστιν ὀποτερονοῦν τῶν μορίων δοῦναι. διὰ τούτου δὲ τὴν μέζονα

25 20 πρότασιν παρασκευάζει, ὅτι αἱ μιᾶς τινος φύσεως καὶ ἑνὸς ὑποκειμένου οὔσα οὐκ ἐρωτῶσιν. εἴη ἂν (οὖν) τὸ δοῦναι ἀντὶ τοῦ συλλογίσασθαι εἰρηκώς· οὐ γὰρ ἔξεστιν οὐδὲ δυνατόν ἐστι τῷ ἀποδεικνύοντι δεῖξαι τὰς τρεῖς τοῦ τριγώνου γωνίας, εἰ τοῦτο εἴη δεικνύμενον, δύο ὀρθῶν ἐλάττονας ἢ τὴν διάμετρον σύμμετρον τῇ πλευρᾷ. ἡ γὰρ | ἀπόδειξις ἐκ τῶν οἰκείων f. 31*

25 καὶ καθ' αὐτὰ καὶ ἢ αὐτὰ, ὡς ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ δέδεικται, τοῦ δεικνυμένου γίνεται· ἐκ δὲ τῶν καθ' αὐτὰ ὑπαρχόντων ἐν τι δεῖκνυται, τάλη-

1. 2 ὅτι δὲ ἡ διαλεκτικὴ οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως, ἦγουν περὶ ἐν ὑποκείμενον κατα-
 γίνεται, διὰ τοῦτο οὐδὲ ἢ ἐριστικὴ ἢ ταύτην ὑποκρινομένη A 2 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 Τοπικῶν] c. 1 p. 100*19 3—5 οὔτε—πειραστικὴ aI: εἰ μὲν γὰρ ἅπαντα τὰ ὑποκεί-
 μενα ἐκάστης ἐπιστήμης ἐν ἐνί τινι γένει ἐθεωροῦντο, ἦγουν εἰ μὲν ἦν κοινὸν γένος πάντων
 αὐτῶν τὸ ὄν, ἴσως ἂν, ἐλέγομεν ὅτι ἡ διαλεκτικὴ καὶ ἡ πειραστικὴ περὶ τι ὠρισμένον καὶ ἐν
 ὑποκείμενον καταγίνεται A 4 μὲν a: μὴ I ἦν a²I: οὖν a¹ ἐνῆν I: ἐν ἦν a
 5 post γένη add. τὰ γενικώτατα A 6 ὅτι aI: ὡς A εἰσὶν aI: ἦγουν περὶ ἐν ὑπο-
 κείμενον καταγίνεται A 6. 7 ἦν φησιν aI: δώσομεν A 7 πάντων aI: εἶναι A
 οὐχ οἷόν τε aI: οὐδ' οὕτως A ὑπὸ aI: λέγειν A 8 πάντων τῶν ὄντων A
 ἄλλα (ante γὰρ) a¹ ἄλλα scripsi: ἄλλαι aAI 9 post τυγχάνουσι add. καὶ γὰρ τι
 ὑπὸ τὸ ὄν, οἷον δένδρα. λίθοι. ἄνθρωπος. ἵππος καὶ τὰ τοιαῦτα, διαφόρους τὰς φύσεις ἔχουσι·
 καὶ διατοῦτο καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν εἰσι διάφοροι A post φυσικῶν add. πραγμάτων A
 ὄλη καὶ στέρησις A 10 γραμμῆ. σημεῖον καὶ κύκλοι καὶ ἱατρικῆς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα,
 πῦρ A 11 ἄλλαι ἄλλων A 12 αἱ I: om. a 14 οὐδ' ἢ I: οὐδὲ a
 16 τινος AI: om. a ὑποκειμένου aA: om. I post οὔσαι add. τέγγαι καὶ ἐπι-
 στήμαι A 16. 17 ἢ δὲ διαλεκτικὴ καὶ ἐριστικὴ ἐρωτᾷ. οὐκ εἰσὶν ἄρα ἡ διαλεκτικὴ καὶ
 ἐριστικὴ A 18 ὠρισμένης om. A τινος alt. om. A 19 μορίων a¹
 20 πρότασιν I: πρότερον a 21 οὖν addidit v 23 ταῦτα a¹ 25 ἐν τῇ Ἀπο-
 δεικτικῇ] I 4 26 ταῦτα a

θές. ὥστε ἐπεὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ δυνατὸν ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἀντικει-
 μενὸν δεῖκνυναί, οὐκ ἐρωτᾷ· ὁ γὰρ ἐρωτῶν οὕτως ἐρωτᾷ ὡς παρεσκευα-
 σμένος τὸ ἐναντίον τοῦ τεθέντος συλλογίσασθαι. ἢ τὸ δοῦναι ἀντὶ τοῦ συγ-
 χωρηῆσαι καὶ ὡς ἀληθῶς ὄν λαβεῖν εἴρηται· τῷ γὰρ μέλλοντι δεῖκνυναί
 5 τὰς τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας οὐκ ἔξεστι λαβεῖν καὶ
 ὡς ἀληθεῖ χρησασθαι ὅτι τοῦ τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι ἄνισοι εἰσι δύο
 ταῖς ἐφεξῆς· οὐ γὰρ ἐκ τούτου ἀλλ' ἐκ τοῦ ἴσας εἶναι δείκνυται τὸ τὰς
 τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν. ἢ τὸ οὐ γὰρ ἔξεστιν ὅποτερονοῦν
 τῶν μορίων δοῦναι ἴσον ἐστὶ τῷ 'οὐ γὰρ ἔξεστι τῷ ἀποκρινομένῳ
 10 ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς δοῦναι οἶον ἂν μόριον βούληται τῆς ἀντιφάσεως·
 συλλογισμὸς γάρ, τούτεστιν ἀπόδειξις καὶ συλλογισμὸς ἀποδεικτικός, οὐ
 γίνεται ἐξ ἀμφοῖν. εἰ μὲν γὰρ σκοπὸν εἶχεν ὁ γεωμέτρης συνάγειν ἀμφό-
 τερα, τότε τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν καὶ μὴ ἴσας, τότε ἂν
 ἡρώτα, ἵνα ἐκ μὲν τοῦ λαβεῖν τὰς τρεῖς γωνίας δυοὶ ταῖς ἐφεξῆς ἴσας
 15 εἶναι συναγάγῃ τὸ τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας εἶναι, ἐκ δὲ τοῦ λαβεῖν
 μὴ ἴσας εἶναι τὰς τρεῖς δύο ταῖς ἐφεξῆς τούναντίον· ἐπεὶ δὲ μόνῃς τῆς
 ἀληθείας ἀντέχεται καὶ τὸ ὄν συλλογίζεσθαι βούλεται, οὐκ ἐρωτᾷ, ἀλλὰ
 λαμβάνει δι' ὧν τὸ ἀληθὲς δείκνυται. ὥστε οὐκ ἔξεστι τὸ ψεῦδος ὡς
 ἀληθὲς τιθέναι. εἰ οὖν αἱ ἐρωτήσεις ἐπ' ἐκείνων γίνονται ἐφ' ὧν ἔξεστιν
 20 ὅποτερονοῦν τῆς ἀντιφάσεως μόριον δοῦναι, ἐπὶ δὲ τῶν ἀποδεικτικῶν τοῦτο
 οὐκ ἔστιν, οὐκ ἂν εἴη ἐπὶ τούτων τὸ ἐρωτᾶν.

p. 172^a.18 Εἰ δὲ ἐδείκνυεν, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα.

Εἰπὼν ὅτι ἡ διαλεκτικὴ ἐρωτητικὴ ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπο-
 δεικτικὴ (ὁ γὰρ ἀποδεικνύς οὐκ ἐρωτᾷ, ὅτι μὴδὲ τὴν ἀντίφασιν συλλογίζεται,
 25 ἀλλὰ λαμβάνει τὸ ἀληθές), νῦν αὐτὸ τοῦτο πάλιν κατασκευάζει, ὅτι οὐκ
 ἀποδεικνύει ὁ διαλεκτικός. φησὶ γὰρ εἰ δὲ ἐδείκνυεν, οὐκ ἂν ἡρώτα,
 εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα καὶ τὰς οἰκείας ἀρχάς.
 τὸ γὰρ ἐξῆς τῆς λέξεως, ἂν πληρῆς, τοιοῦτον. εἰ ἐδείκνυε, φησὶν, ὁ
 διαλεκτικός, οὐκ ἂν ἡρώτα. διὰ τί; ὅτι "οὐκ ἐρωτᾷ ἀλλὰ λαμβάνει ὁ
 30 ἀποδεικνύων", ὡς ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς εἴρηται. ὥστε ἢ περὶ οὐδενὸς ἂν
 ἡρώτα ὅλως, ἀλλὰ τὰ οἰκεῖα τοῦ δεικνυμένου λαμβάνων συνεπέριεν ἂν
 τὸ προκειμένον, ἢ εἶπερ ὅλως ἡρώτα, ἀλλ' οὖν περὶ τῶν πρώτων καὶ
 τῶν οἰκειῶν ἀρχῶν οὐκ ἂν ἡρώτα καὶ ἀπὸ τινων ἐνδόξων συνελογίζετο
 καὶ ῥοπήν ἐδίδου πρὸς συγκατάθεσιν αὐτῶν· οὐδεμία γὰρ ἐπιστήμη περὶ

3. 4 συγχωρηῆσαι a'AI: συγχωρηθῆναι a² 4 ἀληθές A δν Av: ἐν aI 5 ἔξεστι
 AI: ἔστιν a 6 ἀληθῶς a 8 οὐ γὰρ AI: οὐκ a 10 οἶον ἂν μόριον a'AI: τὸ
 μόριον οἶον ἂν a² 12. 13 ἀμφοτέρον a 14 δύο A 15 συναγάγῃται omisso τὸ a
 16 δυοὶ v 19 ἀληθές Av: ἀληθῶς aI αὶ Av: om. aI 21 ἔξεστιν A
 22 ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα I: om. a 26 ἐδείκνυεν I Arist.: ἐδείκνυεν ὁ διαλεκτικός a: ὁ
 διαλεκτικός ἀπέδεικνυεν A 28. 29 ὁ διαλεκτικός A: om. aI 30 ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς]
 Anal. Pr. I p. 24^a.24 31 συνεπέριεν AI: συνεπέριεν a 34 πρὸς AI: πρὸς τὴν a

τῶν οἰκείων διαλέγεται ἀρχῶν, ἀλλ' ὡς οὕτως ἐχούσαις χρωμένῃ τὸ ἐξῆς συμπεραίνεται. ὅτι δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς ὁ διαλεκτικὸς συλλογίζεται, δῆλον· λαμβάνει γὰρ οὕτως· πᾶν πέρασ μιᾷ διαστάσει λείπεται οὐ ἐστὶ πέρασ, ὥστε καὶ ἡ στιγμὴ πέρασ οὐσα γραμμῆς μιᾷ διαστάσει ἀπολειφθήσεται
 5 τῆς γραμμῆς· ἐπεὶ δὲ ἡ γραμμὴ ἐφ' ἓν διαστατὴ, ἡ στιγμὴ ἔσται ἀδιάστατος καὶ ἀμερῆς. τὸ δὲ μὴ διδόντος γὰρ οὐκέτι' ἂν εἶχεν ἐξ ὧν διαλέξεται τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ γὰρ ἀποδεικνύουσα μὴ ὡς ἀληθέσιν οὐσαις ἐχρήτο ταῖς ἀρχαῖς, ἀλλ' ἠρώτα, οἶον, εἰ οὕτως ἔτυχεν, ἀρά γε αἰ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἀπέφησεν, οὐκ ἂν
 10 εἶχεν ἐξ ὧν ἔτι διαλέξεται καὶ δεῖξει ὅτι εἰσίν ἴσαι· εἰ γὰρ αἰ δεῖξεις ἐκ τῶν προτέρων καὶ αἰτίων, τῶν δὲ ἀρχῶν οὐδέν ἐστι πρότερον, οὐκ ἂν εἶχε δεῖξαι ὅτι ἴσαι εἰσίν. ὥστε διὰ ταῦτα οὐκ ἐρωτῶσιν οἱ ἀποδεικνύοντες. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν δεικνύων οὐκ ἐρωτᾷ, ὁ δὲ διαλεκτικὸς ἐρωτᾷ, ὁ διαλεκτικὸς οὐ δεικνύει. ὁ συλλογισμὸς ἐν δευτέρῳ σχήματι· οὐδεὶς
 15 δεικνύων ἐρωτᾷ, πᾶς διαλεκτικὸς ἐρωτᾷ, καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον.

p. 172=21 'H δ' αὐτὴ καὶ πειραστικὴ.

Εἰπὼν τὴν διαλεκτικὴν περὶ πολλὰ καταγίνεσθαι, νῦν φησὶν ὅτι ἡ αὐτὴ δὲ ἐστὶ | τῇ διαλεκτικῇ καὶ ἡ πειραστικῇ· περὶ πολλὰ γὰρ καὶ f. 32^a αὕτη καταγίνεται. πειραστικὴν δὲ ἐνταῦθα λέγει οὐχὶ τὴν ἐν τοῖς μαθήμασι γινομένην (αὕτη γὰρ ἐν μόνοις τούτοις ἐστίν) ἀλλὰ τινὰ ἄλλην καθόλου
 20 καὶ ἐν μαθήμασι καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις εὐρίσκομένην καὶ τὸ προσωπεῖον τῆς διαλεκτικῆς ὑποδομένην καὶ ἐπιχειροῦσαν περὶ παντός τοῦ προτεθέντος, ὡς καὶ ἡ διαλεκτικὴ, πλὴν οὐκ ἐπιστημόνως καὶ αὕτη ἐπιχειρεῖ, ὡς ἡ ἐν τοῖς μαθήμασι πειραστικὴ, ἀλλὰ φαινομένως τε καὶ τὸ
 25 ἔλον ὡς ἔτυχε. καὶ ὅτι τοιαύτη ἐστὶ, φησὶν, ἡ πειραστικὴ, πρόδηλον ἐξ ὧν ἐπάγει· οὐ γὰρ ἡ πειραστικὴ, φησὶ, περὶ ἓν τι καταγίνεται, ὡς ἡ γεωμετρία, ἀλλὰ τοιαύτη ἐστὶν ἣν ἂν ἔχοι καὶ μὴ εἰδώς τις, ὅπερ τοιοῦτόν ἐστι· πολλάκις τινὲς ἀλλήλους πειράζοντες ἐρωτῶσιν, ὁ ἀδικηθεὶς τὸν ἀδικήσαντα, 'δέδωκά σοι τόδε ἢ οὐ; ἐποίησας τοῦτο ἢ οὐ;' ἰδοὺ
 30 οὖν ἐνταῦθα μὴ εἰδώς τις τὴν ἀντίφασιν διὰ ταύτης πειράζει.

1 ἀρχῶν διαλέγεται A 3 λαμβάνει γὰρ οὕτως Av: om. aI 5 τῆς γραμμῆς; om. A γραμμῆ I ἐφ' AI: ὑφ' a post διαστατὴ add. καὶ A ἔσται AI: ἐστὶν a 7 ἀποδεικνύουσα μὴ AI: μὴ ἀποδείκνυσα μὴ a': ἀποδείκνυσε (sic) μὴ a²
 8 ἀλλ' aI: οὐκ ἂν A 9 post κέντρου add. εὐθεῖται A 10—12 ἐξ ὧν—εἶχε aA: om. I 10 ἴσαι a²A: ἴσα a¹ 12 ταῦτα AI: τοῦτο a 15 πῶς a¹
 16 post αὐτὴ add. ἤγουν διαλεκτικῆς a 21 ἐν μαθήμασι AI: ἐνθυμήμασι a': ἐν τοῖς μαθήμασι a² 23 ἐπιστήμονος a 25 φησὶν ἡ A: φησὶ aI 27—30 ἀλλὰ—πειράζει aI: καὶ τὰ ἐξῆς A 29 τοῦτο I: τόδε a 30 τις I: τι a

p. 172=23 Ἐξεστι γάρ πείραν λαβεῖν καὶ τὸν μὴ εἰδότα τὸ πρᾶγμα τοῦ μὴ εἰδότος, εἴπερ καὶ δίδωσιν οὐκ ἐξ ὧν οἶδεν οὐδὲ ἐκ τῶν ἰδίῳν ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπομένων, ὅσα τοιαῦτά ἐστι.

Τὸ προειρημένον κατασκευάζει τὸ ὅτι “καὶ μὴ εἰδώς” τίς ἐστι πειρα-
 5 στικός. ὡσπερ γὰρ δικάζονται τινες ἀτέχνως καὶ δέχα τῆς τῶν νόμων
 γνώσεως καὶ πείραν λαμβάνουσιν ἀλλήλων περὶ οὗ δικάζονται, πῶς ἔχουσι
 πιθανότητα πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ λόγους ἐκφέρουσι μηδὲ ἔναρ γευσάμενοι
 ῥητορικῆς, οὕτω καὶ συλλογίζονται· καὶ γὰρ καὶ ὁ μὴ εἰδώς παρὰ τοῦ
 μὴ εἰδότος ἐρωτῶν καὶ λαμβάνων συλλογίζεται καίπερ ἀγνοῶν τί ἐστι
 10 συλλογισμός. συλλογίζεται οὖν καὶ πείραν λαμβάνει ὁ μὴ εἰδώς [παρὰ]
 τοῦ ὁμοίως αὐτῷ μὴ εἰδότος· ἐκείνου γὰρ διδόντος συνάγει τι οὗτος ἐκ
 τῶν δοθέντων· τοῦτο δὲ τρόπον τινὰ συλλογίζεσθαι ἐστίν. εἰσὶ γὰρ τινα
 λίαν ἐναργῶς ἐπόμενά τισιν, ὧν διδομένων μὲν παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου
 λαμβανομένων δὲ παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος ἐπάγεται τι ὕστερον ὡς συμπέρασμα.
 15 καὶ ἔξεστι τούτου πίστιν λαβεῖν τῷ προσέχοντι τοῖς πολλοῖς, καὶ μάλιστα
 ταῖς κοινωνοῦσί τινων καὶ λόγους διδόντων καὶ λαμβανόντων τῆς κοινωνίας.
 ἔστιν οὖν ὁ πᾶς τοῦ λεγομένου σκοπὸς τοιοῦτος, ὅτι ἔξεστι καὶ τῷ μὴ
 εἰδῶτι τὴν ἀντίφασιν (ταύτην γὰρ πρᾶγμα λέγει) ἀπόπειραν λαβεῖν τοῦ
 μὴ εἰδότος αὐτήν, ἐπεὶ καὶ δίδωσιν οὐκ ἐξ ὧν οἶδεν ὡς ἐπιστήμη
 20 ἔχων καὶ τῶν οἰκείων τῇ ἐπιστήμῃ, ἀλλ' ἐκ τῶν κοινῶν καὶ συνήθων τοῖς
 πᾶσιν, ἃ εἰδῶς τις οὐκ οἶδε τὴν τέχνην. ἔστι δὲ καὶ τὸ διὰ τούτου
 λεγόμενον τοιοῦτον· οὐδὲν κωλύει τὸν εἰδῶτα τὰ ἐπόμενα τῷ πράγματι,
 περὶ οὗ τὴν πείραν λαμβάνει, τὴν τέχνην ἀγνοεῖν, ὡσπερ καὶ οἱ ἐμπειρι-
 κοὶ τῶν ἰατρῶν. οὐδὲν οὖν κωλύει τὴν τέχνην ἀγνοεῖν, ἀλλ' ἐνδέχεται
 25 καὶ γινώσκειν καὶ ἀγνοεῖν· ὁ δὲ μὴ εἰδῶς τὰ ἐπόμενα ἐξ ἀνάγκης ἀγνοεῖ
 καὶ τὴν τέχνην. ἔστι δὲ ὁ μὲν τὰ ἐπόμενα θεωρῶν καὶ τὴν τέχνην
 εἰδῶς ὁ διαλεκτικός· ὁ γὰρ μετὰ τέχνης πειράζων ὁ διαλεκτικός· ὁ δὲ
 τὴν τέχνην μὲν ἀγνοῶν τὰ δὲ ἐπόμενα εἰδῶς ὁ ἐριστικός.

p. 172=27 Ὡστε φανερόν ὅτι οὐδενὸς ὠρισμένου ἢ πειραστικῆ
 30 ἐπιστήμη ἐστίν.

Τὸν περὶ πειραστικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ λόγον συμπεριαινόμενος φησὶν
 ὅτι ὡσπερ ἢ διαλεκτικῆ οὐχ ὠρισμένα ἔχει τὰ ὑποκείμενα, οὕτως οὐδ' ἢ

4 τὸ prius a¹: τί a¹ 5 ὡσπερ a¹I: εἴπερ a² τῆς om. a¹ 7 πιθανότερον a¹:
 πιθανότητος fort. recte v post λόγους exprunxit ἔχουσι I 10 παρὰ ut e vs. 8
 illatum deleui 13 post ὧν add. καὶ A 14 ὕστερον a²A1: ἕτερον a¹ ὡς a1:
 καὶ A 15 τοῖς προσέχουσι A καὶ alt. om. A 16 λόγους a²I corr.: λόγοι I pr.:
 λογισμῶς a¹A λαμβανομένων a¹ 17 ἐστίν οὖν a1: ἔξεστι γὰρ πείραν λαβεῖν A
 post τοιοῦτος add. ἐστίν A 20 ἔχων A1: ἔχει a 23. 24 πειραστικοὶ A
 24 ἰατρῶν Abv: ἰατρικῶν a1 25 καὶ prius om. A 27 ὁ γὰρ a1: ὅς
 καὶ A πειράζει A ὁ διαλεκτικός alt. om. A 31 πειραστικῆς καὶ διαλεκτικῆς v

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticos elenchos.

ταύτην ὑποδοιμένη πειραστική· διὸ καὶ περὶ πάντα ἐστίν. ἔπειτα καὶ
τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι δι' ἣν περὶ πάντων θεωρεῖ ὁ πειραστικός. καὶ
φησὶν ὅτι εἰσὶ τινὰ κοινὰ καὶ πᾶσι γινώριμα, ἀ οὐδὲ ἀφωρισμένης μιᾶς
5 τινός ἐστιν ἐπιστήμης, οἷον τὸ 'ὑβρισας τὸν δεῖνα ἢ οὐ;' καὶ 'συνεγένου τῆ
τούτου φίλη ἢ οὐ;' καὶ 'εἰ μὲν ἐμοίγευσας, ἔπεται τότε, εἰ δὲ μὴ, τότε'
ἃτι δ' ἅπαντες μετέχουσι τῶν κοινῶν, σημεῖόν φησὶν εἶναι τὸ πάντας
μέχρι τινός καὶ ὑπέχειν λόγον καὶ ἀπολογεῖσθαι ἐπιχειρεῖν. τὸ δὲ τρό-
πον τινὰ προσέθηκε δεικνύων ὅτι τὰ κοινὰ ταῦτα, κἄν εἰ ἅπαντες γινώ-
10 σκωσιν, ἀλλ' οὖν οὐχ ὁμοίως· ὁ μὲν γὰρ διαλεκτικός οἶδεν ὅτι τὸ ἐρω-
τώμενον ἀντίφασιν, καὶ ὡς ἀνάγκη θάτερον εἶναι ἀληθές· ὁ δὲ πολλὸς f. 32·
ὄχλος ἀτέχνως προΐσχηται τὴν ἐρώτησιν. περὶ δὲ τῆς ἀτέχνου ταύτης
πειραστικῆς καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν 'Ρητορικὴν πονηθεῖσι διεληφμεν. τὰ γοῦν
κοινὰ ὄντα, εἰ καὶ ἀνεπιστήμονές εἰσι καὶ δοκοῦσιν ἕξω λέγειν τῆς ἐπι-
15 στήμης, ἀλλ' οὖν ἴσασιν οἱ πολλοί, [καὶ] κἄν ἀτέχνως μετέχουσι τούτου·
λέγουσι γὰρ, ὡς πολλὰκις εἰρήκαμεν, τὴν ἀντίφασιν, ἥς ἐντέχνως μετέχει
ὁ διαλεκτικός.

p. 172-36 Ἐπει δὲ ἐστὶ πολλὰ μὲν ταῦτα.

Ἐπειδὴ, φησί, τὰ κοινὰ ταῦτα πολλὰ εἰσι καὶ ἐν πάσαις ταῖς τέχναις
καὶ ταῖς ἐπιστήμαις ταῦτα εὐρίσκονται, οὐ τοιαῦτα δὲ εἰσὶν ὥστε μιᾶς
20 τινος εἶναι φύσεως καὶ ὑφ' ἐν ἀνάγεσθαι γένος (πῶς γὰρ ἂν καὶ ἀνα-
χθεΐσαν;) καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ὠρισμένα εἰσὶν ἀλλ' οἷον αἱ ἀποφά-
σεις, τουτέστιν ἀόριστα (καὶ γὰρ αἱ ἀποφάσεις ἀόριστοὶ εἰσὶν· ἢ γὰρ
λέγουσα ἀποφάσις 'τόδε οὐ λευκὸν ἐστὶν' ἀόριστος), ἐπεὶ γοῦν τὰ μὲν
εἰσι κοινὰ καὶ ἀόριστα, εἰσὶ δὲ τινὰ καὶ μὴ κοινὰ ἀλλ' ἰδιά τινος ἐπιστή-
25 μης, δυνατόν ἐστὶν ἐκ τούτων τῶν κοινῶν περὶ πάντων πεῖραν λαμ-
βάνειν, καὶ ἔστι τις τέχνη ἢ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐπιχειροῦσα, καθὼς ὁμι-
λεῖ τε καὶ ἐρωτᾷ, οὐχὶ τοιαύτη δὲ οἶαί εἰσὶν αἱ ἐπιστημονικαί. τὸ δὲ
διόπερ ὁ ἐριστικός οὐκ ἔστιν οὕτως ἔχων καὶ τὰ ἐξῆς ἀποδοθή-
σεται μὲν καὶ πρὸς τὰ ἄνωθεν εἰρημένα· ἔλεγε γὰρ ἐν τοῖς προλαβούσιν,

1 πάντων Arist. v 2. 3 ἡ πειραστική· εἰσὶ γὰρ τινὰ καὶ γινώριμα πᾶσιν A
4 εἰσὶν A ἢ οὐ om. A 5 τούτου φίλη a¹: τούτου φίλη a²: τοῦ φίλου A καὶ
om. A 7. 8 προσέθηκε δὲ τὸ τρ. τ. A 8 εἰ a¹: οἱ A 8. 9 γινώσκωσιν A: γινώ-
σκωμεν I: γινώσκωμεν a 11 προΐσχητο a περὶ a: πῶς I 12 διεληφμεν b
13 ἀνεπιστήμονές I: ἀνεπιστήμονα a 14 καὶ delēvi 15 εἰρήκαμεν a: εἰρήκαμεν I:
εἶπομεν A 18 φησί om. A 18 et 19 ταῖς om. A 19 ταῦτα om. A εὐρί-
σκονται ante 18 ἐν πάσαις collocat A ante οὐ add. κοινὸν δὲ λέγω ὡς τὸ ἐπὶ παντός· ἢ
κατάφασιν ἢ ἡ ἀπόφασιν A post εἰσὶν add. τὰ κοινὰ A 19. 20 ὡς μιᾶς τινος φύσεως
εἶναι καὶ ἐπιστήμης καὶ ὑφ' ἐν γένος ἀνάγεσθαι, ἤγουν ὑπὸ ποσὸν ἢ ὑπὸ ποιόν A
20. 21 ἀναδεικθεῖσαν a¹ 21 οὐδ' ὠρισμένα AI: οὐ διωρισμένα a 22 ἤγουν
α
ἀόριστοι A ante ai add. καὶ I εἰσὶν om. A 23 λέγουσα om. A post
ἀπόφασιν add. ἡ A 27 τὲ I: τί a 29 πρὸς ἄνω εἰρημένον. προλαβὼν γάρ
ἔλεγεν A ἔλεγε] c. 11 p. 171 b 34 sq.

ἔστι δ' ἐριστικός· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀλήθειαν ὅμοιος τῷ ἀληθινῷ, καὶ ὅτι οὐκ ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὸν ἀληθινὸν τὴν αὐτὴν ἣν ὁ ψευδογράφων πρὸς τὸν γεωμέτρην, καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκεται καὶ ἐν τοῖς μαθήμασι· ῥηθῆσεται δὲ καὶ πρὸς τὰ προσεχῶς εἰρημένα συναπτόμενον· καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον
 5 τοιοῦτον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ἐριστικός οὕτως ἔχων πρὸς τὸν ἀληθινὸν ὡς ὁ ψευδογράφων πρὸς τὸν γεωμέτρην· εἰ γὰρ ἦν τοῦτο καὶ ἦσαν ὠρισμένα αὐτοῦ τὰ ὑποκείμενα ὡςπερ δὴ καὶ τὰ τοῦ ψευδογραφοῦντος, οὐκ ἂν ἠδύνατο περὶ παντὸς τοῦ προτιθεμένου παραλογίζεσθαι· νῦν δὲ διὰ τοῦτο συμβαίνει ἀπατητικὸν εἶναι αὐτόν, διὰ τὸ περὶ πάντων ἐπιχειρεῖν.

10 p. 172b5 Τρόποι μὲν οὖν εἰσὶν οὗτοι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

Εἰπὼν πόσοι εἰσὶν οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, καὶ ἀναγαγὼν αὐτοὺς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγνοίαν καὶ πρὸς τοὺς διαιροῦντας αὐτοὺς εἰς τοὺς πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἀπομαχεσάμενος, ἔτι γε μὴν καὶ διαφορὰν πειραστικοῦ καὶ ἐριστικοῦ παραδούς, καὶ αὐτὸν δὲ ἀδύνατον τὸν ἐριστικὸν εἰς
 15 τὸν σοφιστικὸν καὶ ἐριστικὸν διελθὼν καὶ διαφορὰν ἐκατέρου ἀποδοῦς, νῦν μέλλων εἰπεῖν, πῶς οἱ σοφισταὶ ἐλέγχουσί τινα ψευδόμενον ἢ παράδοξα λέγοντα ἢ ἀδολεσχούντα ἢ σολοικίζοντα, πρῶτον τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ ἀληθινὸς δύναται θεωρῆσαι περὶ τῶν σοφισμάτων καὶ διακρίνει ταῦτα καὶ ἐλέγχει σοφίσματα ὄντα. τὸ γὰρ τάττειν τὰς προτάσεις καὶ συντιθέναι
 20 τῆς ἀληθινῆς ἔστιν· εἰ γοῦν τοῦτο τῆς ἀληθινῆς, λοιπὸν αὐτῆς καὶ τὸ κρίνειν τὰ σοφίσματα. ἅπασαν τοίνυν τὴν περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων θεωρίαν ἢ ἀληθινὴν μέθοδον κέκτηται.

p. 172b9 Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐλέγχων εἴρηται τῶν φαινομένων.

Πέντε τινῶν στοιχεῖσθαι κατ' ἀρχὰς τῆς παρουσίας πραγματείας ἔφη
 25 τοὺς σοφιστάς, τοῦ πειρᾶσθαι ἐλέγχοντας φαίνεσθαι καὶ τοῦ εἰς ψεῦδος ἀγεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον, τοῦ παράδοξον αὐτὸν ἐλέγχειν λέγοντα, τέταρτον σολοικίζειν ποιεῖν καὶ πέμπτον ἀδολεσχούντα ἀποδεικνύειν τὸν ἀποκρινόμενον. καὶ περὶ μὲν τοῦ πῶς σπουδάζουσιν ἔλεγχον φαινόμενον ποιεῖν εἴρηκε, καὶ τὸν λόγον συγκεφαλαιούμενος καὶ αὐτὸς τοῦτο δηλοῖ· λέγει γὰρ

I post ὡς add. καὶ A 1—3 ἔστι—γεωμέτρην, καὶ om. I 1. 2 οὐκ—τὴν αὐτὴν a: οὐ τὴν αὐτὴν ὁμοιότητα ἔχει πρὸς τὴν ἀληθινὴν A 3 καὶ prius a: om. A διὰ τοῦτο aI: ὅθεν A 3 καὶ alt. AI: om. a 3—5 ῥηθῆσεται—ἐριστικός aI: ταῦτα εἰπὼν ἀνω, ἐναυθὰ φησὶν ὅτι ὁ ἐριστικός οὐκ ἔστιν A 6 ψευδογράφος A ἦν τοῦτο καὶ om. A 7 αὐτοῦ Ab: αὐτῶν a: comprehend. I καὶ AI: om. a 8 προτιθεμένου I: προτιθέντος A: προκειμένου a παραλογίζεσθαι A 9 εἶναι αὐτόν I: inv. ord. a: εἶναι A πάντων a: πάντας I 12 πρὸς prius scripsi: εἰς aAI τοὺς alt. A: τὸν a: comprehend. I 13 καὶ alt. om. A 14 πειραστικοῦ—ἐριστικοῦ Av: πειραστικῆς—ἐριστικῆς aI 15 ἐκατέρου scripsi: ἐκατέρων A: comprehend. I: ἐκάστου a 16 σοφισταὶ Av: σοφιστικοὶ aI 17 ἀδολέσχοντα a 18 θεωρηθῆναι a 24 ἔφη] c. 3 p. 165b13 sq. 26 παράδοξον a' 29 τοῦτο δηλοῖ I: inv. ord. a 7*

περὶ μὲν οὖν τῶν φαινομένων ἐλέγχων εἴρηται. νῦν δέ, δ δεύτερον αὐτοῖς σπουδάζεται (ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀποδεικνύει ψευδόμενον τὸν προσδιαλεγόμενον), διέξεις, καὶ φησὶ πρῶτον μὲν γίνεσθαι τοῦτο ἐκ τοῦ κυνθάνεσθαι πως, τουτέστι κρυπτικῶς. οὐ γὰρ ἀπλῶς τις προάγων τὴν 5 ἐρώτησιν ἐλέγξει ψευδόμενον τὸν ἀποκρινόμενον· ἐκ δὲ τοῦ πῶς ἐρωτῶν, τουτέστι μετ' ἐπικρύψεως, καὶ διὰ τῆς τοιαύδε ἐρωτήσεως συμβαίνει 1. 33^b τοῦτο μάλιστα· τὸ γὰρ μὴ ὑποθέμενον πρόβλημα ὠρισμένον ποιῆσθαι τὴν ἐρώτησιν θηρευτικόν ἐστι τοῦ σπουδαζομένου. οἷον εἰ τις θέλων κατασκευάσαι καλὸν τὸ ἐν ἀγορᾷ συνουσιάζειν μὴ ἀπλῶς ὀρίσαιο τὸ 10 λεγόμενον, ἀλλ' οὕτω πως εἶπη κρυπτικῶς 'ἀρά γε δ ἀπλῶς καλόν, καὶ πῆ οὐκ ἔσται καλόν;'· εἶτα τοῦτο δόντος τοῦ ἀποκρινομένου κατασκευάζεται δ βούλεται ὁ ἐρωτῶν. ὅταν γὰρ μὴ ὠρισμένον ἦ τὸ περὶ οὗ ὁ ἐρωτῶν βούλεται συλλογίσασθαι, ἀμαρτάνουσιν οἱ ἀποκρινόμενοι εἰκῆ λέγοντες. οὐ μὴν ἀλλὰ κἄν ὠρισμένον εἶη τὸ πρόβλημα, ἔσται πάλιν τὸ εἰς 15 ἄδοξον ἀγαγεῖν τὸν ἀποκρινόμενον, εἴ τις πολλὰ ἐρωτᾷ. καὶ ἔοικεν ἔλλειπτική εἶναι ἢ λέξις· εἶη δ' ἄν ὀλόκληρος, εἰ οὕτως ληφθεῖη· τό τε ἐρωτᾶν πολλὰ, κἄν ὠρισμένον ἦ πρὸς δ διαλέγεται, εἰς ἄδοξον δύναται ἀγαγεῖν. ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦτο κατορθοῖ τὸ σπουδαζόμενον, τὸ ἀξιοῦν τὸν ἀποκρινόμενον λέγειν τὰ δοκοῦντα τοῖς πολλοῖς. πλὴν ὅταν 20 ἦ, φησὶν, ὠρισμένον τὸ πρόβλημα, ἤττον κακουργεῖν οἱ σοφιστεύοντες δύνανται, κἄν πολλὰ τινα ἐρωτῶσιν· ἤττον γὰρ ἀπατηθῆσεται τις παρὸ πρότερον, ὅταν ἀόριστον καὶ ἄγνωστον εἶη τῷ ἀποκρινόμενῳ τὸ πρὸς δ διαλέγεται πῶς δέ, φησὶν, ἤττονα τότε δύνανται κακουργεῖν, διότι, εἰ οἶδεν ὁ ἀποκρινόμενος τὸ πρόβλημα, εἰ ἐναχθεῖη εἰς ἄτοπόν τι παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος, 25 εὐθύς ἀπαιτεῖ καὶ φησὶ τί τοῦτο πρὸς τὸ προκείμενον;·

p. 172^b22 Στοικεῖον δὲ τοῦ τυχεῖν ἢ ψεύδους τινός.

Ὅπερ ἄνωθεν ἔλεγε, καὶ ἔτι τὸ αὐτὸ φησι. σαφέστερον δὲ νῦν τὸν λόγον μεταχειρίζεται λέγων ἀρχὴν εἶναι καὶ οἰονεῖ στοικεῖον τοῦ ἐλέγξει τινὰ ψεῦδος ἢ ἄδοξον λέγοντα τὸ μὴ δῆλον ποιεῖν τὸ βούλημα μὴδὲ τὸ 30 πρόβλημα τιθέναι καὶ ἐρωτᾶν, ἀλλὰ λέγειν μὴ πειραστικῶς διαλέγεσθαι, ἐρωτᾶν δὲ χάριν μαθήσεως· τὸ γὰρ λέγειν σε μαθητείας χάριν προσδιαλέγεσθαι πολλὴν παρέξει ἀφθονίαν εἰς τὸ ἀπατῆσαι αὐτὸν μὴ προορῶντα τὸ συμβησόμενον. ἔτι πρὸς τὸ ψευδῶς τινα ἀπελέγχειν μέθοδος ἦδε, ἦ τις καὶ σοφιστικὴ ἐστὶ· τὸ γὰρ τιθέναι τι πρόβλημα, εἶτα τούτου μὲν ἀναχω- 35 ρεῖν ἐπ' ἄλλα δὲ τινα κατατρίβειν μὴ ἀναγκαῖα τῷ προβλήματι λόγων

1 δὲ I: om. a 2 αὐτοῖς v: αὐτὸς aI 9 τὸν ἐν a ὀρίσαιο] το postea add. I'
 15 ἔοικε δέ, om. καὶ, A 16 τε I: τ' A: γε a 18 ἐπὶ τούτου A 19 τὸν ἐρω-
 τώμενον A post λέγειν add. καὶ A 23 ἤττον Arist. v δύνανται A Arist.:
 δύναται aI 24 τοῦ ἐρωτῶντος A: τῶ ἐρωτῶντι aI 26 post τινός add. ἢ ἀδόξου a
 27 ἔλεγε AI: ἐλέγετο a 28 δεῖξαι A 29 ψευδόμενον ἢ ἀδοξόν τι A post μὴ
 add. τὸν ἐρωτῶντα A 29. 30 τὸ βούλημα δ βούλεται, μὴ δὲ τὴν θέσιν ἔχοντα τὸ πρό-
 βλημα ἐρωτῶν A

δ' εὐπορίαν τῷ ἐρωτῶντι διδόντα σοφιστικὸν ἔργον ἐστίν. ἔστι δὲ τοῦτο ποιεῖν καὶ καλῶς καὶ τούναντίον· εἰ μὲν γὰρ πρὸς ἀναγκαῖα τῷ προβλήματι τὸν λόγον μετέφερον, καλῶς ἂν ἐποίουν· νῦν δὲ μὴ ποιούντες οὕτως οὐ δοκοῦσι καλῶς ποιεῖν τὴν μεταφοράν. ὥς γὰρ ἐν τοῖς Τοπικαῖς 5 ἐδιδάξε, χάριν τεσσάρων ἀναχωρεῖ τις τοῦ προβλήματος, ἢ χάριν κρύψεως ἢ χάριν ὄγκου ἢ “ἐπαγωγῆς χάριν τοῦ δοθῆναι τὸ καθόλου” ἢ “πρὸς τὸ σαφέστερον γενέσθαι τὸν λόγον”. εἰ δὲ μηδὲν τούτων γένηται, οὐ καλῶς τέ εἰσι τὰ τοιαῦτα εἰλημμένα καὶ σοφιστικὴ ἐστίν ἢ διαλέξις.

p. 172^b29 Πάλιν πρὸς τὸ παράδοξα λέγειν σκοπεῖν.

10 Πῶς ἂν τις εἰς τὸ φαινόμενον ψεῦδος τὸν ἀποκρινόμενον ἀπενέγκοι, εἰπὼν νῦν καὶ περὶ τῆς εἰς παράδοξον ἀπαγωγῆς φησιν. εἰ βούλει γάρ, φησί, ποιεῖν τὸν ἀποκρινόμενον παράδοξα λέγειν, σκόπει καὶ ἐξέταξε ὁποῖός τις ἐστίν οὗτος καὶ ποίας αἰρέσεως καὶ ποίου δόγματος ἀντέχεται τῆς φιλοσοφίας, εἰ Περιπατητικὸς ἐστίν ἢ Στωικός· καὶ εἰ Περιπατητικός 15 ἐστίν, ἐρεύνα ὅπερ εἶπον οὗτοι παράδοξον καὶ ἐναντίον τοῖς λοιποῖς, οἷον ὅτι πέμπτου σώματός ἐστιν ὁ οὐρανός, καὶ ἐρώτα τοῦτο, εἶτα παράγαγε τοὺς πολλούς· τούτοις γὰρ ἀνόητον πάντη καὶ παράδοξον τὸ τοιοῦτον φανεῖται. ὅτι δὲ ἐκάστη αἰρεσις ἔχει τι παράδοξον, ἐδήλωσεν εἰπὼν ἔστι γὰρ ἐν ἐκάστωι τι τοιοῦτον. ἀρχὴ δὲ καὶ τοῦ εἰς παράδοξον 20 ἄγειν τὸν ἀποκρινόμενον τὸ μὴ ἀπλῶς καὶ ἀνακεκαλυμμένως καὶ φανερῶς καὶ χωρὶς ἐπικρύψεως τιθέναι τὰ τῶν αἰρέσεων παράδοξα ἀλλὰ μέσον τῶν προτάσεων· ἐπεὶ γάρ, εἰ ἐρωτηθεῖσαν ἀνέδην, ἴσως οὐκ ἂν αὐτὰς ὁμολογήσειαν διὰ τοὺς πολλούς, δεῖ τὰς παραδόξους τῶν οἷς προσδιαλεγόμεθα ὑπολήψεις, ἅς καὶ παρὰ τοὺς πολλούς δογματίζουσι, παραλαμβάνειν ἐν ταῖς 25 προτάσεσιν. οὐκ ἦν δὲ ἄρα ὁ Σταγειρίτης εἰς τὸ παραδιδόναι μέθοδον f. 33^v τῇ ἀπάτῃ μόνον δεινός, ἀλλὰ καὶ λύσιν τούτου παρασχεῖν πολὺ δυνατώτερος. εἰ γοῦν τις, ὡς Περιπατητικέ, φησὶν, εἰς παράδοξόν σε ἄγει πέμπτου σώματος τὸν οὐρανὸν λέγοντα, φάθι τούτω μὴ διὰ τὸν σὸν λόγον μηδὲ διὰ τὰς σὰς ἀποδείξεις τοῦτο συμβῆναι ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλούς προκατε-

1 δ' αΙ: τὲ Α σοφιστικὸν αΑ: σοφιστικῶν Ι 2 καὶ prius om. Α (i)
 πρὸς Ι: περὶ α 4 τοῖς τοπικοῖς Ι: τῶ α τῶν τοπικῶν α; citatur VIII 1 p. 155^b21 sq.
 7 μῆθῶν Ι 8 εἰλημμένα ΑΙ: εἰλήματα α 9 σκοπεῖ α 19 supra τοιοῦτον
 scripsit παράδοξον Ι' 22 αὐτὰς Α: αὐτὸ α: compend. Ι 22. 23 ὁμολογήσειαν Α
 24 παρὰ τοὺς πολλούς ΑΙ: περὶ τοῖς πολλοῖς α 25 δὲ om. Α, sed cf. p. 103,9
 26. 27 δεινός παραδιδόναι μέθοδον τοῦ πῶς δεῖ ἀπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι, ἀλλὰ πολὺ δυνατώ-
 τερος παρασχεῖν λύσιν τῆς ἀπάτης καὶ τῶν παραλογισμῶν Α 27— p. 102,2 ὡς περιπατητικοί
 φησιν εἰς τὸ παράδοξόν τι εἰπεῖν ἀγάγη σε λέγοντα τὸν οὐρανὸν πέμπτου εἶναι σῶμα καὶ ἕτερον
 τῶν στοιχείων, εἰπέ· οὐ διὰ τὸν λόγον ὃν εἶρηκα συμβαίνει τὸ ἄδοξον· ἢ διὰ τὰς ἐμὰς ἀπο-
 δείξεις, ἀλλὰ διὰ τὸ τοὺς πολλούς δοξάζειν πάντα τὰ ὄντα ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων γίνεσθαι·
 ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ ἐρωτώμενος τοῦτο βούλεται λέγειν, ἤγουν τὸ μὴ δεῖ αὐτὸν καὶ τὴν ἀπόκρισιν
 αὐτοῦ νομισθῆναι Α 28 σὸν α: om. Ι

λημμένους ἐτέρῳ δόγματι· καὶ γὰρ καὶ πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος τοῦτο καὶ βούλεται, τὸ λέγειν μὴ δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν τούτου ἀπόκρισιν νομισθῆναι παράδοxon λέγειν ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλούς.

p. 172^b36 Ἔτι δ' ἐκ τῶν βουλήσεων καὶ τῶν φανερῶν δοξῶν.

5 Ἔτι περὶ τοῦ πῶς ἂν τις παράδοξα ποιήσῃ λέγειν τὸν ἀποκρινόμενον διδάσκει. φησὶν οὖν ὅτι, ἐπειδὴ ἄλλα μὲν πολλάκις βουλόμεθα, ἄλλα δὲ δοξάζομεν, οἷον βουλόμεθα μὲν πάντες πλουτεῖν, εὐεκτηῖν, δοξάζεσθαι, δοξάζομεν δὲ καλὸν εἶναι πένεσθαι καὶ νοσεῖν, ὁπόταν οὖν διαλέγῃ μετὰ
10 τινος, σκόπει εἰ ἀπὸ τῶν βουλήσεων τῶν πολλῶν διαλέγεται· οἷον εἰ λέγει κατὰ τὴν τῶν πολλῶν βούλησιν καλὸν τὸ ζῆν ἡδέως, καλὸν τὸ πλου-
τεῖν αἰσχυρῶς, ἐπιχειρεῖ σὺ ἀπὸ τῶν φανερῶν δοξῶν φάσκων καλὸν
εἶναι τὸ σωφρονεῖν, τὸ τεθνάναι καλῶς, τὸ πένεσθαι δικαίως· φαίνε-
ται γὰρ ἅπασι τοῦτο. καὶ οὕτως εἰς παράδοxon ἄξεις τὸν προσδιαλεγόμενον, εἰ
15 μὲν κατὰ τὰς βουλήσεις ἀπόκρισιν διδῶ, τὰς φανεράς δόξας σοῦ ἀντι-
τιθέντος αὐτῷ, εἰ δὲ κατὰ τὰς φανεράς δόξας ἀποκρίναιτο, ἀντιπαριστῶντος
σοῦ τὰς ἀποκεκρυμμένας, τουτέστι τὰς βουλήσεις· ταύτας γὰρ κρυπτάς
καὶ ἀφανεῖς δόξας ἔχομεν.

p. 173^a7 Πλεῖστος δὲ ἐστὶ τόπος τοῦ ποιεῖν παράδοξα λέγειν.

Ἔτι περὶ τοῦ εἰς παράδοxon ἄγειν τὸν ἀποκρινόμενον λέγει, καὶ φησὶν
20 ὅτι ἰσχυρὸς ἐστὶ τόπος εἰς τὸ εἰς παράδοxon ἄγειν τὸ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τοῦ
κατὰ φύσιν καὶ κατὰ νόμον, ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ
Γοργίᾳ καὶ πάντες οἱ ἀρχαῖοι ποιοῦσιν· εἰσάγει γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τῷ
ἐπιγραφομένῳ Γοργίᾳ αὐτοῦ διαλόγῳ τὸν Καλλικλῆν λέγοντα τὴν δικαιοσύ-
νην μὴ εἶναι καλὴν τε καὶ ἀγαθὴν ὡς μὴ κατὰ φύσιν ἀλλὰ κατὰ νόμον
25 μόνον οὖσαν ἀγαθὴν, τὴν δὲ πλεονεξίαν μᾶλλον εἶναι καλὴν ὡς κατὰ

7 μὲν πάντες I: inv. ord. a 8. 9 σκόπει οὖν, ὁπόταν διαλέγῃ μετὰ τινός A
8 διαλέγει a 9 post βουλήσεων add. καὶ A post πολλῶν add. ἦγουν τῶν
δοκούντων τοῖς πολλοῖς A οἷον εἰ αἰ: καὶ εἰ μὲν A 11 τῶν ΑΙ: om. a
λέγων A 12 τὸ πένεσθαι δικαίως post σωφρονεῖν collocat A 12. 13 τοῦτο γὰρ
ἅπασι φαίνεται A 14 post μὲν add. οὖν a 14. 15 ἀντιτιθέντος aA: ἀντι-
θέντι I 16 γὰρ ΑΙ: τὰς a: γὰρ τὰς v 18 ἐστὶ τόπος I: τόπος a: τόπος ἐστὶ Arist.
19. 20 τὸν προσδιαλεγόμενον λέγει καὶ φησὶ· πλεῖστος δὲ τόπος ἐστίν· ἦγουν ἰσχυρὸς τόπος ἐστίν
εἰς τὸ ἄγειν εἰς τὸ παράδοxon λέγειν τὸν προσδιαλεγόμενον τὸ ἐπιχειρεῖν A 21 post
καὶ prius add. τοῦ A καὶ alt. om. A τῷ om. A 22 καὶ—ποιοῦσιν aI:
ἐποίησε. διάλογος ἐστὶ τοῦ πλάτωνος ἐπιγραφομένος ὁ γοργίας. διὰ τὸ εἰσάγειν αὐτὸν δι' ἔλου
τοῦ διαλόγου A εἰσάγει] Gorg. c. 38 sqq. γούν A 22. 23 ἐν τῷ διαλόγῳ
τούτῳ A 24 καλόν—ἀγαθόν A 25 μόνον om. A οὖσαν ἀγαθὴν post
24 φύσιν collocat A μᾶλλον εἶναι καλὴν aI: καὶ ἀδικίαν ἀγαθὴν οὖσαν A

φύσιν. διὰ τί γάρ, φησί, τῶν θηρίων τὰ μὲν πεποίηκεν ἰσχυρὰ τὰ δ' ἄτονα; φύσει γοῦν ἐν τούτοις τὸ ἀρπάζειν, καὶ ἕκαστον αὐτῶν μὴ νόμφ χρώμενον ἀλλὰ μόνη φύσει ἐπόμενον τὸ ἔλαττον αὐτοῦ ἀρπάζει καὶ ἐσθίει. τοῖς δὲ νομοθέταις καλὸν ἐνομισθῆ ἢ δικαιοσύνη διὰ δειλίαν, ὅθεν καὶ τὸν
5 νόμον εὐρημα δειλῶν ἀνθρώπων ἔλεγον· δεδοικότες γάρ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν βλάπτωνται, τοὺς νόμους ἐθέεντο. ἐπιχειρεῖ οὖν, φησίν, ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ νόμον· καὶ εἰ μὲν ὁ ἀποκρινόμενος ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἐπιχειρεῖ, σὺ τὸ ἀνάπαλιν ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν· εἰ δ' ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν, σὺ ἀπάντησον ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον. ἦν δὲ ἄρα τοῖς
10 παλαιοῖς, ἤγουν τῷ Καλλικλεί καὶ τοῖς ἄλλοις σοφισταῖς, μᾶλλον ἀληθὲς καὶ καλὸν τὸ ἀπὸ τῆς φύσεως γενόμενον, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ νόμου διαταχθὲν τῶν πολλῶν καὶ συγκλύδων ἀνθρώπων θέσις.

p. 173·19 Ἔνια δὲ τῶν ἐρωτημάτων ἔχει τὸ ἀμφοτέρως ἄδοξον εἶναι τὴν ἀπόκρισιν.

15 Καὶ ἕτερον τόπον παραδίδωσι δι' οὗ ἂν τις εἰς παράδοξον ἄγοι τὸν ἀποκρινόμενον. ἔστι δὲ τοιοῦτος· εἰσὶ τινὰ τῶν ἐρωτημάτων κατὰ ἀντίφρασιν ἐρωτώμενα, ἐφ' ὧν οἷον ἂν ἀποκριθεῖ ὁ ἐρωτώμενος, ἄδοξα λέγειν νομίζεται ὡς τοῦ ἐτέρου καταφρονῶν. εἰσὶ δὲ τῶν οὕτως ἐρωτωμένων τὸ μὲν παρὰ τῶν πολλῶν οὕτως ἔχειν δοξαζόμενον καὶ παρ' αὐτῶν σπου-
20 δαζόμενον, τὸ δὲ παρὰ τῶν σοφῶν ἐπαινούμενον καὶ ἐπιτρεπόμενον· οἷον τί φημι; ὁ μὲν πολλὸς ὄχλος δεῖν δοξάζει τῷ πατρὶ πεῖθεσθαι, ὁ δὲ σοφὸς τοῖς σοφοῖς, καὶ ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ὁ σοφὸς λέγει ἢ ἕτερον βλάπτειν. ἐπεὶ οὖν ἐν ἐνίοις τῶν ἐρωτημάτων, φησίν, οὐ δύναται ὁ ἀποκρινόμενος ἀποκρίνασθαι τὸ ἕτερον μῦθον τῆς ἀντιφάσεως (οἷον γὰρ ἂν ἀποκρίνηται,
25 ἄδοξα λέγων εὐρεθήσεται· οἷόν ἐστι τὸ 'ἄρα γε δεῖ τῷ πατρὶ πεῖθεσθαι ἢ τοῖς σοφοῖς;·' εἰ μὲν γὰρ εἶπη τοῖς σοφοῖς, ἄδοξον μὴ τῷ πατρὶ f. 34· πεῖθεσθαι· εἰ δὲ τῷ πατρὶ, πάλιν διὰ τί μὴ τοῖς σοφοῖς;), δεῖ οὖν, ἐὰν ἀποκρίνηται ὡςπερ οἱ σοφοὶ λέγουσι καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι κρεῖττον ἐρεῖ, μεταίγειν ἐπὶ τοὺς πολλοὺς· τὸ γὰρ ἀνάπαλιν οὗτοι δοξάζουσιν· εἰ δὲ ὁ οἱ πολλοί,

1—3 διὰ τί—ἐπόμενον aI: ἔλεγε γὰρ ὅτι τὸ ἀδικεῖν καλὸν ἐστίν, ἐκ τοῦ τὴν φύσιν μὴ πάντα τὰ ζῶα ποιῆσαι ἰσχυρὰ. ὥστε μὴ δύνασθαι ἄλλα καταβλάπτειν καὶ κατεσθῆναι· ἀλλὰ τὰ μὲν, δημιουργῆσαι τῶν ζώων ἰσχυρὰ· οἷον λέοντα· ἀρκτον· ἀετὸν· ἰέρακα· τὰ δὲ, ἀνίσχυρα καὶ ἀσθενῆ· ὥστε ἐκ τούτου δοκεῖ τῇ φύσει καλὸν φαίνεσθαι τὸ ἀδικεῖν, ἐκ τοῦ κατεσθῆναι τὰ ἰσχυρὰ, τὰ ἀσθενῆ ζῶα· ἀρπακτικὰ γὰρ ζῶα δ' εἴπομεν· δ καὶ μὴ νόμφ χρώμενα ἀλλὰ τῇ φύσει μόνη ἐπόμενα ἕκαστον αὐτῶν A 2 αὐτῶν I: αὐτὸ a 3 μόνη I: μόνον a
5 εὐρημα aA: εὐρημα I post ἀνθρώπων add. τε a post ἔλεγον add. οἱ παλαιοὶ A
6 ἰσχυροτέρων A βλάπτονται a ἐξέθεντο A 8 τὸ I: om. a 9 post
ἀρα add. τὸ μὲν κατὰ φύσιν αὐτοῖς ἤγουν A 11 τῆς om. A τὸ δὲ κατὰ νόμον
καὶ ὑπὸ τούτου A 12 συγκλύδων AI: συγκλήτων a 15 τόπον A, bis I:
τρόπον a 17 προτεινόμενα A 19 post αὐτῶν add. ποῦ a 19. 20 σπουδαζό-
μενον] σπου in ras. A¹ 21 δοξάζειν a post δοξάζει add. ὡς εἴρηται A 23. 24 ἀπο-
κρίνασθαι ὁ ἐρωτώμενος A 27 διὰ τὸ A δεῖ I: δεῖν aA 29 δ om. A

ἀγειν ἐπὶ τὰ τῶν σοφῶν. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὁμοιον τῷ κατὰ νόμον καὶ κατὰ φύσιν· ὁ μὲν γὰρ ὁ πολὺς λεῶς δοξάζει, τοῦτο τῷ νόμῳ ἔοικεν, ἐπεὶ καὶ ὁ νόμος δόξα (τῶν) πολλῶν ἐστίν· ὁ δὲ οἱ σοφοὶ πρεσβεύουσι, τοῦτο καὶ ἡ φύσις αὐτῆ λέγει καὶ ἡ ἀλήθεια.

5 p. 173•32 Περὶ δὲ τοῦ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν.

Στοχάζονται οἱ σοφισταί, ὡς εἰρήκαμεν, τοῦ ποιεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον ὡς ἀδολεσχοῦντα δοκεῖν. καὶ δι' ὧν λέγει, αὐτὸ τοῦτο διδάσκει. τέως γοῦν πρότερον τί ἐστὶ τὸ ἀδολεσχεῖν λέγει εἰρηκέναι· καὶ ἔφθη περὶ τούτου εἰπὼν ἐν ἀρχαῖς τῆς προκειμένης πραγματείας, ὅτι ἀδολεσχη-
 10 σαί ἐστὶ τὸ πλεονάκις ταῦτό λέγειν. τοῦτο εἰπὼν ἐπάγει πάντες δὲ οἱ τοιοῦτε λόγοι τοῦτο βούλονται ποιεῖν. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον, ὅτι οἱ μέλλοντες ῥηθῆναι παρ' ἐμοῦ λόγοι τούτου χάριν λέγονται, παριστῶντες πῶς γίνεται τὸ ἀδολεσχεῖν, καὶ τοῦτο βούλονται ποιεῖν, τὸ ἀδολεσχεῖν. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπ' ἐκείνων, ὅταν ὄνομα ἢ λόγον οὐδὲν
 15 διαφέρῃ εἰπεῖν, οἷον διπλάσιον καὶ διπλάσιον ἡμίσεος, ὃ ἐστὶ λόγος τοῦ διπλασίου· ἐπεὶ γὰρ τὸ διπλάσιον πρὸς τὸ ἡμισυ λέγεται (πρὸς τι γὰρ ὄν αὐτὸ ὑπερ ἐστὶ πρὸς ἄλλο τὴν ἀναφορὰν ἔχει), καὶ μόνον λεγόμενον διπλάσιον ποιεῖ συνεξακουέσθαι πάντως καὶ τὸ ἡμίσεος. εἰ γοῦν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸ ὄνομα, ἦτοι τὸ μέγεθος τότε διπλάσιον, ἐρεῖς τότε τὸ μέγεθος
 20 διπλάσιον ἡμίσεος, ἠδολέσχης· ἐν οἷς γὰρ εἶπας διπλάσιον, ἐδήλωσας αὐτό· εἰ γὰρ ἐν τῷ διπλασίῳ τὸ ἡμισυ ἐμφαίνεται, εἰλημμένου ἐνεργείᾳ καὶ τοῦ ἡμίσεος δις εἰληπται τὸ ἡμίσεος. εἰ τοίνυν οὕτως λέγεις 'τόδε διπλάσιον ἡμίσεος', οὐδὲν ἄλλο λέγεις ἀλλ' ἢ 'τόδε διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος'. ἀπαξ μὲν γὰρ τὸ ἡμίσεος συνεμφαίνεται ἐν τῷ εἰπεῖν σε δι-
 25 πλάσιον, καὶ ἔτι ἐν τῷ προσθεῖναι σε ἐνεργείᾳ τὸ ἡμίσεος. πάλιν ἂν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν διπλάσιον τὸ διπλάσιον ἡμίσεος ληφθῆ, τρίς ἔσται εἰρηκένον τὸ ἡμίσεος.

p. 173b1 Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἐν τε τοῖς πρὸς τι.

30 Ἐκ ποίων ἢ καὶ ἐν τίσιν οἱ ποιῶντες τὴν ἀδολεσχίαν γίνονται λόγοι, νῦν προστίθῃσι, καὶ φησὶν ὅτι ἐν ἐκείνοις τῶν πρὸς τι οἱ τοιοῦτοι τῶν

2 μὲν om. A ὁ πολὺς AI: inv. ord. a ἔοικε τῷ νόμῳ, omisso τοῦτο, A
 3 τῶν ex Arist. addidī πολλῶν ἐστίν aA: inv. ord. I 3 δοξάζουσι A 6 σο-
 φισταί ex σοφοί corr. I' εἰρήκαμεν aA: εἰρήκαμεν I τοῦ AI: τοῦτο a
 7 λέγειν a 9 ἐν ἀρχαῖς] c. 3 p. 165^b16 10 ταυτὸ A Arist. l. c.: ταυτὰ AI ol
 om. a 11 τοιοῦτοι A 13 τοῦτο AI: πῶς a 15 διαφέρει a διπλάσιον
 alterum a: διπλασίου I 18 πάντως om. A 19 τότε I: τότε a 22 καὶ I:
 om. a 23. 24 ἡμίσεος ter habet I 24 συνεμφαίνετο a σε a: om. I
 30 τίσιν AI: τοῖσιν a 31 νῦν om. A

λόγων γίνονται, ἐφ' ὧσων μὴ μόνον τὰ γένη πρὸς τι ἀποδίδεται ἄλλο
 ἀλλὰ καὶ αὐτά. οἷον ἢ ἐπιθυμία ἡδέος ἐστὶν ἐπιθυμία καὶ πρὸς τι
 λέγεται· ἀλλὰ καὶ [ἢ] οἷον γένος αὐτῆς ἢ ὄρεξις πρὸς τι καὶ αὐτὴ λέγεται·
 ὄρεκτοῦ γὰρ τινος ὄρεξις ἐστίν. ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκείνοις, ὧσων μὴ ὄντων
 5 πρὸς τι κατηγορουμένων δὲ κατὰ οὐσίας τινὸς παραλαμβάνεται ἐν τῷ
 ὀρισμῷ αὐτῶν ἢ ὑποκειμένη αὐτοῖς οὐσία, καὶ ὅλως ἐν ἐκείνοις ὧν ἕξεις
 εἰσὶν ἢ πάθη καθ' αὐτὸ κατηγορούμενα τῶν ὑποκειμένων. οἷον ἢ σιμότης
 πάθος ἐστὶ καθ' αὐτὸ κατηγορούμενον τῆς ῥίνος, καὶ ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ
 παραλαμβάνεται καὶ τὸ ὑποκείμενον καθ' οὗ κατηγορεῖται, ἢ ῥίς· ὁ γὰρ
 10 αὐτὴν τὴν ἐν ῥίνι σιμότητα ὀριζόμενος οὕτως λέγει· σιμότης ἐστὶ κοιλαν-
 σις ἐν ῥίνι. ἡδολέσχῃσεν οὖν οὕτως πως ὀρισάμενος· εἰπὼν γὰρ σιμότητα
 καὶ ῥίνα συνέλαβε· προσθεὶς δὲ πάλιν ἐνεργεῖα τὸ ἐν ῥίνι δις τὸ ῥίς [ῥίς]
 ἔλαβε. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ 'ἀριθμός ἐστι μέσον ἔχων τὸ περιττόν'·
 ἐπειδὴ γὰρ καὶ τοῦτο πάθος ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ κατηγορούμενον, ὀπηνίκα
 15 τὸ περιττόν ὀριζόμενος τὸ ἀριθμὸς παραλήψομαι, δις εἰλήφειν αὐτόν·
 περιττόν γὰρ εἰπὼν τρόπον τινὰ καὶ ἀριθμὸν εἰρήκειν· προστέθεικα δὲ καὶ
 ἐνεργεῖα τὸ ἀριθμός, ὥστε δις ἔφην τὸ αὐτό.

p. 173^b12 Φαίνονται δὲ ποιεῖν οὐ ποιοῦντες ἐνίοτε.

Οἱ σοφισταὶ μὴ ἀληθῶς ἐλέγχοντές τινα ἀδολεσχοῦντα | φαίνονται f. 34^v
 20 πολλαίσις ποιοῦντές τινα ἀδολεσχεῖν. πῶς δὲ ποιοῦσιν, αὐτοὺς τὴν αἰτίαν
 τίθησιν. οὐ γὰρ ἐρωτῶσι τὸν ἀποκρινόμενον εἰ οἶεται σημαίνειν τι τὸ
 διπλάσιον καθ' αὐτὸ λ'εχθὲν χωρὶς τοῦ ἡμίσεος ἢ οὐδὲν τι σημαίνει·
 καὶ τυχὸν εἰπόντος σημαίνειν τι καθ' αὐτὸ λεχθὲν τὸ διπλάσιον,
 οὐ προσερωτῶσιν αὐτοῖς πότερον τὸ αὐτὸ σημαίνει, δ καὶ ἐὰν οὕτως ἐρρήθη
 25 διπλάσιον ἡμίσεος, ἢ ἕτερον. φαίνεται γοῦν ὁ σοφιστὴς ποιεῖν τινα ἀδο-
 λεσχεῖν, ὅτι οὐδὲν τι τούτων ἐρωτᾷ, ἀλλ' εὐθύς ἐπάγει τὸ συμπέρασμα τὸ
 'τὸ διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος διπλάσιον'. εἰ μὲν οὖν ὁ ἀποκρινόμενος ἠρωτήθη
 'ἀρὰ γε σημαντικὴ τίς ἐστὶ φωνὴ τὸ διπλάσιον;', εἶτα κατέφησε καὶ πάλιν
 ἠρωτήθη 'ἀρὰ γε χωρὶς τοῦ ἡμίσεος λεγόμενον περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ
 30 καὶ τὸ ἡμισυ;' καὶ πρὸς τοῦτο πάλιν κατέφησε, τότε κυρίως ἀδολεσχῶν
 ἐλέγχεται· ὠμολόγησε γὰρ ταῦτα. φαίνεται γοῦν ἐλεγχόμενος διὰ τὸ τὸ
 ὄνομα ταῦτόν εἶναι τῷ λόγῳ καὶ σημαίνειν τὸ αὐτό, ὅπερ γίνεται,
 εἰ μηδὲν διαφέρει, ὡς καὶ μικρὸν ἄνωθεν εἶρηκεν "εἰ μηδὲν διαφέρει τὸ
 ὄνομα ἢ τὸν λόγον εἰπεῖν". τὴν γοῦν τοιαύτην ἐρώτησιν οἶαν εἰρήκειμεν,

1 post γίνονται add. καὶ ἐμφαίνονται A ἐν δσοις οὐ A 2 post αὐτὰ add. τὰ
 εἶη πρὸς τι λέγεται· καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἀποδίδεται· ἤγουν τὴν ἀναφορὰν ἔχουσιν A
 3 ἀλλὰ—λέγεται om. A ἢ delevit v 5 δὲ om. A 7 εἰσὶν om. A 10 post
 οὕτω expruuxitε ὀρίζει I 11 ἡδολέσχῃσεν A 12 ῥίς alt. delevi 13 τοιοῦτος a
 15 παραλήψεται—εἰλήφειν v αὐτόν AI: αὐτό v: om. a 16 εἶρηκα A: εἶρηκα v
 19 τινος, ut videtur, I pr. 22 σημαίνει AI: σημαίνειν fort. recte a 29 περιλαμ-
 βάνει A: παραλαμβάνει aI 33 εἶρηκεν] p. 173*34 34 εἰρήκειμεν AI: εἰρήκαμεν a

τὴν ἄρα γε χωρὶς τοῦ ἡμίσεος λεγόμενον τὸ διπλάσιον περιλαμβάνει ἐν
 ἑαυτῇ καὶ τὸ ἡμισυ·, ἐρωτώμενον οὕτως ἔδει ἀποκριθῆναι, ὡς δυνάμει
 μὲν, ὅταν τὸ διπλάσιον χωρὶς λέγῃται, περιλαμβάνει καὶ τὸ ἡμίσεος, οὐ
 μὴν δὲ καὶ ἐνεργείᾳ. καὶ οὕτως ἀποκριθεὶς οὐκ ἂν ἔαλω ὡς πολλάκις λέγων
 5 ταῦτά.

p. 173^b 17 Σολοικισμὸς δὲ οἶον μὲν ἐστίν, εἴρηται πρότερον.

Καὶ περὶ τοῦ παρὰ τοῖς σοφισταῖς σπουδαζομένου σολοικισμοῦ νῦν
 διδάσκει, καὶ φησὶν ὅτι τί μὲν ἐστίν ὁ σολοικισμὸς, εἴρηται καὶ περὶ αὐ-
 τοῦ κατ' ἀρχὰς εἰπὼν "σολοικίζειν ἐστὶ τὸ ποιῆσαι τὸν ἀποκρινόμενον τῇ
 10 λέξει βαρβαρίζειν ἐκ τοῦ λόγου". γίνεται δὲ κατὰ τρεῖς τρόπους. καὶ
 πρῶτον μὲν, ὅταν ἀληθῶς τις σολοικίῃ λέγων Λάχης Λάχου. δεύτερον δὲ
 ἐστὶ μὴ ποιεῖν, φαίνεσθαι δὲ ποιεῖν, ὡς οἱ σοφισταὶ ἐπιχειροῦσι λέγοντες
 ἄρα δὲ σὺ φῆς εἶναι, ἐστὶ; φῆς δὲ λίθον εἶναι, εἶτα ἐπάγουσιν ἔστιν ἄρα
 λίθον'. τὸ τοιοῦτον σολοικισμὸς μὲν εἶναι δοκεῖ, κυρίως δὲ οὐκ ἔστιν· ἔδει
 15 γὰρ οὕτως ἐπαγαγεῖν τοὺς σοφιστὰς ἔστιν ἄρα λίθον εἶναι'. ἐνίοτε δὲ ποιῶν
 τις σολοικισμὸν οὐ δοκεῖ ποιεῖν, ὡς ὁ Πρωταγόρας· οὗτος γὰρ τὸν μῆνιν
 καὶ τὸν πῆληκα ἔλεγε, καὶ ποιῶν σολοικισμὸν οὐκ ἐνόμιζε σολοικίζειν,
 τοῖς δ' ἄλλοις ἐφαίνετο. ὥστ' ἐκείνῳ μὲν ἐφαίνετο σολοικίζειν ὁ λέγων
 τὴν μῆνιν καὶ τὴν πῆληκα, τοῖς δὲ πολλοῖς οὐ· ὁ δὲ λέγων οὐλόμενον
 20 μῆνιν φαίνεται μὲν τοῖς ἄλλοις σολοικίζειν, ἀλλὰ τῷ Πρωταγόρᾳ οὐ σολοικί-
 ζειν ἐδόκει. τοὺς τρεῖς τοίνυν τούτους τρόπους, καθ' οὓς σολοικίζει τις,
 εἰπὼν φησὶ δῆλον ὅτι καὶ ἐν τέχνῃ τις δύναται τοῦτο ποιεῖν, τοῦτο
 διὰ τούτου λέγων, ὅτι καὶ ἐν συλλογισμῷ τις δύναται σολοικίζειν ἢ ἀλη-
 θῶς ἢ φαινομένως· τέχνην γὰρ τὸν συλλογισμὸν ὠνόμασεν ὡς ἐν τέχνῃ
 25 καὶ μεθόδῳ ἐσκευασμένον καὶ μὴ ὡς ἔτυχε προσαγόμενον. ὅτι δὲ καὶ ἐν
 συλλογισμῷ τις φαινομένως σολοικίζειν τὸν ἀποκρινόμενον δεῖκνυσιν, ἐφεξῆς
 διδάσκει· πολλοὶ γάρ, φησὶ, τῶν λόγων μὴ συλλογιζόμενοι τὸν
 κυρίως σολοικισμὸν φαίνονται τοῦτον συλλογίζεσθαι.

1 χωρὶς iteratum deletiv A¹ παραλαμβάνει a 3. 4 οὐ μὴν A: ἀκμήν aI
 5 ταῦτα a 8 ὅτι—σολοικισμὸς in ras. A¹ ἐστίν aA: om. I εἴρηται AI:
 εἴρηται a 9 κατ' ἀρχὰς] c. 3 p. 165^b 20 9. 10 εἰπὼν—λόγου aI: σολοικισμὸς
 γὰρ ἐστὶ τὸ κατὰ λέξιν βαρβαρίζειν A 10 post δὲ add. τὸ σολοικίζειν A καὶ om. A
 11 τις om. A post σολοικίῃ add. ἦγουν βαρβαρίζῃ, δύναται ποιεῖν τοῦτο A λάχης
 λάχου A: λαχῆς λαχοῦ aI post λάχου add. πέρις πέριτος A 12 τὸ μὴ
 ποιῶντα σολοικισμὸν φαίνεσθαι καὶ δοκεῖν ποιεῖν ὡς ἐπὶ τοῦδε A σοφισταὶ I: σοφι-
 στικοὶ a 13. 14 λίθον ἄρα ἐστὶ A 14 εἶναι δοκεῖ aI: φαίνεται εἶναι A 15 γὰρ
 τοὺς σοφιστὰς τοῦτο συμπερᾶναι A 16 ὁ AI: om. a τὸν aA: τὴν I post
 μῆνιν add. οὐλόμενον A 17 ἔλεγε post 16 γὰρ collocat A καὶ σολοικίῳ A
 18 τοῖς—λέγων aI: τοὺς δὲ πολλοὺς ἐνόμιζε σολοικίζειν τοὺς λέγοντας A 19 τὴν
 alterum aA: τὸν I 20 φαίνετο (sic) a: ἐφαίνετο b 25 ὅτι a: ὅτε I

p. 173b26 Εἰσὶ δὲ πάντες σχεδὸν οἱ φαινόμενοι σολοικισμοὶ
παρὰ τὸ τόδε.

Εἰπὼν ὅπως τις σολοικίζει, νῦν καὶ ἀπὸ ποίας αἰτίας ὁ σολοικισμὸς
γίνεται λέγει, ἥτις ἐστὶ τὸ τόδε. τὸ δὲ καὶ ὅταν ἡ πτώσις ἐρμηνευ-
5 τικὸν τοῦ παρὰ τὸ τόδε τίθησιν, ὡς εἰ ἔλεγεν ἕτοι ὅταν ἡ πτώσις
μήτε ἄρρεν σημαίνει μήτε θῆλυ ἀλλὰ τὸ οὐδέτερον'. τὸ μὲν γὰρ
οὗτος ἄρρενικὸς ἐστὶ σημαντικόν, τὸ δὲ αὕτη θηλυκοῦ· τὸ δὲ τοῦτο
βούλεται μὲν σημαίνειν τὸ οὐδέτερον, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἄρρενικὸν καὶ
θηλυ δηλοῖ. τοῦ μὲν οὖν ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος αἱ πτώσεις ἀπα-
10 σαι καὶ ἀλλήλων διαφέρουσι καὶ αὐταὶ ἑαυτῶν, καὶ οὐκ ἂν τις διὰ τινος
ἀπατηθεῖ τῶν τοιούτων πτώσεων ὥστε νομίσαι τὴν αἰτιατικὴν δοτικὴν
ἢ τὴν ἄρρενικὴν πτώσιν θηλυκὴν. τῶν δὲ οὐδετέρων ἔναι | μὲν πτώ- f. 35
σεις διαφέρουσι καὶ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄρρενικῶν καὶ θηλυκῶν πτώσεων, αἱ
δ' οὐ· ὅθεν καὶ φασιν οἱ γραμματικοὶ τῶν οὐδετέρων τὴν αὐτὴν εἶναι
15 ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν. οἷόν ἐστι τὸ τοῦτο· λαμβάνεται γὰρ,
ὡς ἔφημεν, καὶ ἐπὶ ἄρρενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ αἰτιατικῆς καὶ εὐθείας·
ὅθεν καὶ ἀπατᾶται τις καὶ δοκεῖ σολοικίζειν. δοθέντος γὰρ πολλάκις τοῦ
τοῦτο ὡς ἐπὶ οὐδετέρου συλλογίζονται ὡς ἐπὶ ἄρρενικῶν οἱ σοφισταὶ τοῦ-
τον· ὁμοίως δοθέντος πάλιν ἐπ' εὐθείας ἐπὶ αἰτιατικὴν αὐτὸ μετα-
20 και ὁμοίως τούτοις ἐπὶ ἄλλης πτώσεως δοθὲν ἐπὶ ἄλλην αὐτὸ μετα-
φέρουσι. καὶ πόθεν τοῦτο συμβαίνει, φησὶ διὰ τὸ τόδε κοινὸν εἶναι
πτώσεων πολλῶν· σημαίνει γὰρ καὶ τὸ 'τόδε ὁ Σωκράτης' καὶ τὸ 'τόδε
τὸν Σωκράτην'.

p. 173b36 Δεῖ δ' ἐναλλάξ σημαίνειν, μετὰ μὲν τοῦ ἔστι τὸ
25 οὔτος, μετὰ δὲ τοῦ εἶναι τὸ τοῦτον.

Ἐπειδὴ ἔφησεν, ὅτι τὸ τοῦτο οὐδέτερον ὃν πολλάκις σημαίνει καὶ
ἄρρενικὸν καὶ θῆλυ, καὶ ὅτι καὶ διαφόρους πτώσεις σημαίνει καὶ διὰ τοῦτο
ἀπατητικόν ἐστὶ καὶ ποιεῖ φαίνεσθαι πολλάκις τινὰς σολοικίζοντας, νῦν
παραδίδωσι μέθοδον δι' ἧς ἂν τις τὴν ἀπάτην διαδιδράσκει, λέγων ὅτι
30 ἐπειδὴ τὸ τοῦτο καὶ τὸ οὔτος καὶ τὸ τοῦτον σημαίνει, δεῖ ἐνηλλαγμένως
ποιεῖσθαι σε παρ' ἐκάστῳ τούτων τῶν δύο σημαινομένων τοῦ τοῦτο τὴν σύν-
θεσιν· ἔχε γὰρ μοι καὶ τὸ ἔστι καὶ τὸ εἶναι· καὶ εἰ μὲν βούλει εἰπεῖν τὸ τοῦτο

1 σχεδὸν a Arist.: om. I 5 ἕτοι I: ἕγουν a 7 ἄρρενικῶν a αὕτη a
θηλυκῶν a 8 τὸ I: τι a ἄρρενικῶν a 9 θήλεως a 12 ἢ aI: καὶ A
12—14 τῶν—δ' οὐ om. A 16 καὶ primum aI: ὡς A ἄρρενικῶν a: ἄρρεν-
κῶν A θηλυκῶν καὶ ἐπὶ A 20 αὐτὸ v: αὐτὴν aI 26 εἶπεν A πολλάκις A
cf. Arist. b29: πολλὰ aI 27 θῆλυ καὶ ἄρρεν A ὅτι καὶ om. A σημαίνει
om. A διὰ τοῦτο om. A 28 φαίνεσθαι post τινὰς collocat A 29 δια-
διδράσκει A: διαδιδράσκει I: διαδιδράσκει a ὅτι aI: ὡς A 30 σημαίνει post τοῦτο
collocat A 31 σε om. A τούτων τῶν δύο σημαινομένων A: τῶν δύο τούτων aI
post τοῦτο add. καὶ A 32 ἔχε A: ἔχει aI λαβεῖν, sed post p. 108,1 εὐθείας A

ἐπ' εὐθείας, προστίθει τὸ ἔστι καὶ λέγε 'ἔστι τοῦτο'. ὅτε δὲ ὡς ἐπὶ αἰτιατικῆς τὸ τοῦτο ἐκφωνεῖς, τὸ εἶναι πάλιν ἐπίλεγε λέγων 'εἶναι τοῦτο'. ὁμοίως δὲ ποιεῖ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν ὀνομάτων· εἰ γὰρ βούλει δηλῶσαι διὰ τοῦ τοῦτο ἢ ἀρσενικὴν ἢ θηλυκὴν πτῶσιν, αἰτιατικὰς δέ, 5 εἰπέ 'εἶναι τοῦτο Κορίσκον, εἶναι τοῦτο Καλλιόπην', εἰ δ' εὐθείαν, 'ἔστι τοῦτο Κορίσκος'. καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων δὲ σκευῶν ὁμοίως ποιεῖ, τούτεστι τῶν οὐδετέρων (σκευὴ δὲ ταῦτά φησι διὰ τὸ ἄψυχα εἶναι)· καὶ ἐπὶ τούτων γὰρ τῶν ἢ θηλείας ἢ ἀρρενος ἐχόντων ὄνομα (κυρίως γὰρ οὐδέτερα ἐκείνα ἔστιν ὄσα εἰς τὸ ὀ καὶ ὄ τελευτᾶ· ὅμως καὶ τινα τῶν ἀρρενικῶν 10 ὀνομάτων τοῖς ἀψύχοις περιτιθέαμεν, ὡς ἀσκὸς καὶ πρίων καὶ τὰ τοιαῦτα), καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τοίνυν τότε δηλοῦται εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ πτῶσις, ὅτε τὸ ἔστι ἢ τὸ εἶναι προσθήσομεν· ταῦτα γὰρ λεγόμενα ποιήσει κάμ-πολυ διαφέρειν.

p. 174a5 Καὶ τρόπον τινὰ ὁμοίος ἔστιν ὁ σολοικισμὸς.

15 Τρόπον τινὰ, φησίν, ὁμοίος ἔστιν ὁ σολοικισμὸς τοῖς παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως γινόμενοις ἐλέγχους· ὥσπερ γὰρ ἐν ἐκείνοις ἐπὶ τῶν πραγμάτων τις ἀπατάται, οὕτως ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ὀνομάτων συμβαίνει τινὰ σολοικίζειν. ἐκεῖ γὰρ ὁ σοφιστὴς ἐρωτᾷ 'ἄρα οὐχ ὁμοίως τῷ σχήματι τῆς λέξεως ἐκφέρεται τὸ ὄραν καὶ τὸ ἀκούειν;' καὶ φησιν ὁ ἀποκρινό- 20 μενος· εἶτα συναγει ταῦτα εἶναι. τοῦτο δὲ ἄποπον· τὸ μὲν γὰρ ἐνεργείας σημαντικόν, τὸ δὲ πάθους δηλωτικόν. γέγονεν οὖν ἐν τούτοις ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὁ ἔλεγχος. ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰ ὀνόματα γίνεται ὁ σολοικισμὸς· τὸ γὰρ τόδε ἐπ' εὐθείας δοθὲν ἐπὶ αἰτιατικὴν παρὰ τοῦ σοφιστοῦ μετέχθη, καὶ γέγονεν ὁ σολοικισμὸς ἐκ τοῦ ὀνόματος. ὅτι δὲ ὁ μὲν παρὰ 25 τὸ σχῆμα τῆς λέξεως δοκεῖ ὁμοίος εἶναι κατὰ τι τῷ σολοικισμῷ, δῆλον ὡς ἐπὶ παραδείγματος· ἄνθρωπος γάρ, φησί, καὶ λευκὸν καὶ πρᾶγμά ἐστι καὶ ὄνομα· εἰ μὲν οὖν ὡς πράγματά τις αὐτὰ ἐξετάσει, ποιήσει καθ' ὑπόθεσιν τὸν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἔλεγχον, εἰ δὲ ὡς ὀνόματα, τὸν σολοικισμόν. οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲ καὶ τοῦ λευκοῦ 30 ποιήσει τις καὶ τὸν παρὰ τὴν ὁμοιοσημοσύνην ἔλεγχον καὶ τὸν σολοικισμόν, ἀλλ' ἐφ' ἐτέρων τινῶν· ταῦτα γάρ, τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ λευκόν, χάριν παραδείγματος ἔλαβεν, ὡς εἰ ἔλεγε 'τόδε καὶ τόδε καὶ πράγματά εἰσι καὶ ὀνόματα'. εἰ μὲν οὖν ὡς πράγματά τις αὐτὰ λαμβάνει, ποιήσει τὸν παρὰ τὴν ὁμοιοσημοσύνην ἔλεγχον, εἰ δὲ ὡς ὀνόματα, τὸν σολοικισμόν. πειρα-

1 τὸ ἔστι προστίθει A ὡς om. A 2 εἶναι τοῦτο I: inv. ord. A: εἶναι τοῦτον a
3 ποιεῖ a1: τοῦτο ποιεῖ, sed post ὀνομάτων A ἀρσενικῶν omisso τῶν A 3. 4 διὰ
τοῦ τοῦτο βούλει δηλῶσαι 4 ἢ prius om. A δὲ a1: οὐσας ἀμφοτέρως A
5 εἶπε a 6 ποιεῖ a 9 post καὶ prius add. τὸ A Arist. ὅμως A: ὁμοίως I:
ὁμοίως (sic) a ἀρσενικῶν a 11 δηλοῦται A1: δηλοῦνται a 16 ὡς A 17 τῶν
om. A 19 post ἀκούειν add. καὶ τὸ τέμνειν A 20 γὰρ A: om. a1 post
γὰρ add. τέμνειν A 24 μετέχθη a 25. 26 an δηλοῖ καὶ? cf. n. p. 109, 21
27 ἐξετάσει a: ἐξετάζει I 32 post ἔλεγεν add. ἀπλῶς A

τέον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων πτώσεων, ἤγουν τοῦ τοῦτο, ὅπερ καὶ αἰτιατικὴν καὶ εὐθείαν δηλοῖ πτώσιν καὶ ἀρσενικὴν καὶ θηλυκὴν, τὸν σολοικισμὸν συλλογίζεσθαι.

5 p. 174*12 Εἶδη μὲν οὖν ταῦτα τῶν ἀγωνιστικῶν λόγων καὶ μέρη τῶν εἰδῶν.

Δύο εἶδη τῶν σοφιστικῶν λόγων ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀπέδωκε. λέγει οὖν | καὶ πάλιν τὰ αὐτά, ὅτι εἶδη μὲν εἰσι τῶν σοφισμάτων ταῦτα, f. 35^v μέρη δὲ τοῦ μὲν ἑνὸς εἶδους, τοῦ παρὰ τὴν λέξιν, ἕξ, ὁμώνυμον, ἀμφί-
 10 βολον καὶ τὰ λοιπὰ δ', τοῦ δὲ ἑτέρου εἶδους, τοῦ ἐκτὸς τῆς λέξεως, τὰ
 πολλάκις ἀπρηριθμημένα ἑπτὰ σοφίσματα, καὶ τρόποι οἱ δεκατρεῖς. ἔφασαν
 δέ τινες τρόπους, οὐ κατὰ λόγον ὡς οἶμαι, καὶ τὰ παρὰ τῶν σοφιστῶν
 σπουδαζόμενα, τὸ φαίνεσθαι ἐλέγχειν, τὸ εἰς ψεῦδος ἄγειν καὶ παράδοξον,
 τὸ εἰς ἀδόλεσχίαν καὶ τὰ ἐξῆς. μέλλων δὲ εἰπεῖν, πῶς ὁ σοφιστὴς τάττει
 15 τὰς ἑαυτοῦ ἐρωτήσεις καὶ συντίθησι, καὶ περὶ τούτου πλατύτερον διαλαβεῖν
 λέγει ὅτι, ὥσπερ ἐν τοῖς διαλεγόμενοις οὐ μικρὰ συμβάλλεται τὸ προση-
 κόντως ταχθῆναι τὰ ἐρωτήματα (καὶ τοῦτο ἐδειξαμεν ἐν τῇ διαλεκτικῇ
 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν), οὕτως ἔχει καὶ ἐν τοῖς ἀγωνιστικοῖς τῶν
 λόγων. ἐπεὶ γοῦν ὠφελεῖ καὶ τὸν ἀγωνιζόμενον τὸ οὕτως ἢ οὕτως τάττε-
 20 σθαι τούτου τὰς ἐρωτήσεις, ἄγε δὴ καὶ περὶ τούτου εἴπωμεν. διάφοροι
 δὲ εἰσι τοῦ ἐλέγχειν τρόποι, καὶ εἰς μὲν τὸ μηχανεῖν τὸν λόγον· χαλεπὸν
 γὰρ καὶ δύσκολόν ἐστι τῷ ἀποκρινόμενῳ πάντα συνορᾶν ὡς μὴ συγχε-
 θῆναι αὐτοῦ τὸν νοῦν καὶ δοῦναι εἰ βούλεται ὁ ἐρωτῶν.

p. 174*18 Εἰς δὲ τὸ μῆκος στοιχείοις χρηστέον τοῖς προσηρη-
 μένοις.

25 Καὶ ὅτι μὲν στοιχεῖον καὶ ἀρχὰς προσηρημένας τὰ ἐν τῷ ὀγδόῳ
 τῶν Τοπικῶν εἰρημένα λέγει, δῆλον. ταῦτα δὲ ἦσαν τὸ παρεμβάλλειν καὶ
 ἐρωτᾶν μὴ μόνον τὰ αἷτια τοῦ συμπεράσματος ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα,
 παραβολαῖς τε καὶ παραδείγμασι καταποικίλλειν τὸν λόγον. ἔτι γε μὴν
 δῆλον τοῦτο πεποιήκε διὰ τοῦ μετ' ὀλίγον ῥηθησομένου τοῦ "ὄλως δὲ
 30 πάντα τὰ πρὸς τὴν κρύψιν ῥηθέντα πρότερον χρήσιμα καὶ πρὸς τοὺς

1 τοῦ superscr. A¹: om. aI 3 συλλογίζεσθαι I Arist.: συλλογίσασθαι A: συλλογι-
 σεσθαι a 4 εἶδει a 8. 9 ἀμφίβολον a: ἀμφιβολία I 9 ἐκτὴν (sic) I
 10 δεκατρεῖς I: δέκα καὶ τρεῖς a 13 τάττει om. A 14 καὶ prius om. A 17 post
 ὀγδόῳ add. δηλαδὴ A ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 155^b 18 sq. ἔχειν A
 18 οὖν a 21 γὰρ ἐστὶ καὶ δ. A ἐρωτωμένῳ A ὡς scripsi cf. n. p. 97, 14
 107, 16: καὶ aI: ὥστε A 21. 22 συγχεθῆναι AI: συγχυθῆναι a 22 αὐτοῦ I
 et post νοῦν A: αὐτῷ a 25 προσηρημένας a 26 τὸ παρεμβάλλειν κτλ.] cf. Top.
 VIII 1 p. 157*1 sq. 28 καταποικίλλειν τὸν λόγον ante παραβολαῖς collocat A 29 μετ'
 ὀλίγον] p. 174*26

ἀγωνιστικούς λόγους". δεύτερος τρόπος τοῦ ἐλέγχου, φησί, τὸ ἐπισπεύδειν ταχείας καὶ συντόμους ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις· οἱ γὰρ ἀποκρινόμενοι ὑστερίζοντες καὶ μὴ δυνάμενοι ἀκριβῶς σκοπεῖν ἀπατηθήσονται· εἰ δὲ μέλλοιεν ἐφίστασθαι καὶ προσέχειν, ἀνόητοι νομίζονται. τρίτος
5 τρόπος ἐλέγχου τὸ ποιεῖν τὸν ἀποκρινόμενον ὀργίζεσθαι καὶ θυμοῦσθαι· ταρραττόμενοι γάρ, φησίν, οἱ ἀποκρινόμενοι πάντες ἤττον δύνανται φυλάττεσθαι. ἐν τισι δὲ πάντα γράφεται· καὶ εἰ οὕτως ἔχει, δηλοῦται ὅτι οὐ δύνανται θυμούμενοι πάντα ὄραν καὶ φυλάττεσθαι τὰ ἐρωτώμενα κἀντεῦθεν πρὸς ἀπάτην ἀπάγονται. τοῦ δὲ γινώσκειν, φησίν, ὅτι πρὸς
10 ὀργὴν ἐρωτᾷ, στοιχεῖα ἔστω σοι καὶ σημεῖα, καὶ τίνα ταῦτα, σαφῶς λέγει· ὥστε εἰ ταῦτα ποιῶ, πρὸς ὀργὴν διαλέγεται.

p. 174=23 Ἐτι τὸ ἐναλλάξ τὰ ἐρωτήματα τιθέναι.

Ἐτι, φησί, πρὸς τὸ δύνασθαι ἐλέγχειν συντελεῖ καὶ τὸ ἐναλλάξ τὰ ἐρωτήματα τιθέναι. καὶ εἴρηται περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
15 Προτέρων ἀναλυτικῶν καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν. ἔστι δέ, φησί, πρὸς ἔλεγχον συντελοῦν καὶ τὸ πρὸς τὸ αὐτὸ πλείους ἔχειν λόγους, ἦγουν συλλογισμούς· τὴν γὰρ ἡδονὴν δεῖξει τις ἀγαθὸν ὅτε μὲν διὰ τοῦ κατὰ φύσιν, ὅτε δὲ διὰ τοῦ πάντα αὐτῆς ἐφίεσθαι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο συντελεῖ
20 πρὸς ἔλεγχον ἀλλὰ καὶ τὸ λόγους ἔχειν δεικνύοντας καὶ ὅτι οὕτως καὶ οὐχ οὕτως· οἷον ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, διὰ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ πάντα αὐτῆς ἐφίεσθαι, καὶ ὅτι οὐκ ἀγαθόν, διὰ τοῦ 'γένεσις ἐστὶν εἰς φύσιν αἰσθητὴ καὶ ἐμποδιστικὴ τοῦ φρονεῖν'. εἰ οὖν ἔχεις πρὸς τὸ αὐτὸ πλείους λόγους δεικνύοντας, οἷον ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν καὶ ὅτι οὐκ ἀγαθόν, συμβαίνει τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς πλείω ποιεῖσθαι τὴν φυλακὴν· ὁ δὲ πρὸς πλείω

1 post δεύτερος add. δὲ A φησί om. A 2 ταχείας om. A συντόμους τὰς ἐρωτήσεις ποιεῖσθαι A 2. 3 ἐρωτώμενοι A 3 post σκοπεῖν add. τὰ ἐρωτώμενα A 4 δὲ Av: γὰρ aI post προσέχειν add. ποῖα τῶν ἐρωτημάτων συμβάλλονται εἰς τὸ προ-
καίμενον, ποῖα δὲ οὐ A 5 τοῦ ἐλέγχου ἐστὶ τὸ A τὸν AI: om. a ἐρωτώ-
μενον A post θυμοῦσθαι add. οὕτω δὲ ποιοῦσιν αὐτοὺς ὀργίζεσθαι, ἐν τῷ ἀποκαλεῖν
αὐτοὺς χωρικούς A 6 φησίν om. A πάντες οἱ ἀποκρινόμενοι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ
ἤττον A 7 post φυλάττεσθαι add. ὥστε μὴ δοῦναι δ βούλεται ὁ ἐρωτῶν A post δὲ
add. τῶν ἀντιγράφων A γράφει A 7. 8 νοεῖται ὡς A 8 δύνανται I: δύνανται aA
οἱ θυμούμενοι, sed post ἐρωτώμενα, A 13 post δύνασθαι add. καὶ I: om. a 14. 15 ἐν
τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀναλυτ.] c. 19 p. 66=33sq. 15 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1
p. 156=23sq. 16. 17 ἔχειν πολλοὺς συλλογισμούς πρὸς τὸ ἐν πρόβλημα· δεῖξει γὰρ τις τὴν
ἡδονὴν ἀγαθόν A 17 post μὲν add. καὶ A 18 post δὲ prius add. καὶ A αὐτῆς A:
αὐτοῦ a: comprehend. I οὐ—τούτο aI: πρὸς δὲ A 19 ἀλλὰ om. A ἔχειν
λόγους A καὶ alt. om. A post οὕτως add. ἔχει A 20. 21 οἷον—ἐφίεσθαι
aI: ἦγον κατασκευαστικούς καὶ ἀνασκευαστικούς· δεῖξει γὰρ τις τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν δι' ὧν
εἴπομεν A 21 post ἐφίεσθαι exprunxit οὐ—ἐλεγχον e vs. 18. 19 illata I ὅτι aI:
αὐθις A ἐστὶν A: om. aI: ante γέν. add. ὅτι ἐστὶ v αἰσθητὴ a: αἰσθητὴν A:
compend. I 22 καὶ διὰ τοῦ ἐμποδιστικόν ἐστὶ τοῦ A εἰ γοῦν πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ
ἐν πλείους ἔχεις λόγους A 24 ἐρωτώμενον A

φυλαττόμενος ταραττέται. ὁμοίως καὶ ὁ πρὸς τάναντία (καὶ γὰρ καὶ οὗτος πρὸς πλείω) ταραττόμενος ἀπατᾶται. καὶ ὅλως τὰ λεχθέντα ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν, ὡς εἴρηται, χάριν κρύψεως χρήσιμά εἰσι καὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις, καὶ μάλιστα, φησὶν, εἰσι χρήσιμα ἐνταῦθα· ἐπεὶ γὰρ ὁ
5 ἀγωνιζόμενος ἀπατᾶν σπεύδει, ἢ δὲ κρύψῃ τὴν λήθην προσποιεῖ, ἐξ ἧς ἡ ἀπάτη, εὐδῆλον ὡς μάλιστα χρήσιμά εἰσι τὰ περὶ κρύψεως ἐκείσε ἡμῖν παραδιδόμενα.

Ἐπεὶ δὲ πολλάκις ὁ ἀποκρινόμενος ἐρωτώμενός τινα καὶ συνείς, ὅτι ταῦτα συντελοῦσι τῷ ἐρωτῶντι πρὸς κατασκευὴν οὐ βούλεται αὐτὸς ὁ
10 ἐρωτῶν, οὐ δίδωσι ταῦτα ἀλλ' ἀνανεύει, διδάσκει καὶ περὶ τούτου, πῶς f. 36^r χρή ποιεῖσθαι τὴν ἐρώτησιν. καὶ λέγει δεῖν [εἶναι] τότε κατὰ ἀπόφασιν ἐρωτᾶν· οἷον εἰ βούλοιο λαβεῖν ὁ ἐρωτῶν ὅτι ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν, μὴ οὕτως ἐρωτάτω 'ἀρά γε ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν;', ἀλλ' οὕτως 'ἀρά γε οὐ δοκεῖ σοι ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν;'· καὶ ἐπεὶ ἀνανεύει, δῆλον
15 ὅτι κἀνταῦθα ἀνανεύσας εἴποι ἂν ὅτι οὐ, καὶ ῥητέον 'εἰ μὴ ἀληθὲς τὸ οὐκ ἔστι κατὰ φύσιν, ἀληθὲς ἄρα τὸ ἔστι κατὰ φύσιν'. ἢ καὶ ἐξ ἴσου ποιητέον τὴν ἐρώτησιν, οἷον ἀρά γε ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν ἢ οὐκ ἔστι κατὰ φύσιν; ἀδήλου γὰρ ὄντος τί τούτων βουλόμεθα λαβεῖν, πολλάκις συμβαίνει συγχωρεῖν ὁ βουλόμεθα, καὶ ἤττον δυσκολαίνουσιν οἱ ἀπο-
20 κρινόμενοι περὶ τὴν ἀπόκρισιν διὰ τὸ ἀδήλον εἶναι ὁ βούλεται ὁ ἐρωτῶν.

p. 174=33 Ὅταν τε ἐπὶ τῶν μερῶν διδῶ τις τὸ καθ' ἕκαστον, ἐπάγοντα.

Καὶ ὅταν, φησὶν, ὁ ἐρωτῶν ἐπαγωγὴν ποιούμενος τῶν καθ' ἕκαστα ἔχη καὶ τὸν ἀποκρινόμενον δίδοντα τὸ μερικόν, ὀπνηίκα μέλλει ἐρωτῆσαι
25 τὸ καθόλου, οὐ δεῖ κατ' ἐρώτησιν τοῦτο προάγειν ἀλλὰ ἀποφαντικῶς καὶ ὡς δοθὲν παρ' αὐτῶν τῶν ἀποκρινομένων. καὶ γὰρ ἐνίοτε καὶ αὐτὸ τὸ καθόλου δεδώκασι καὶ ἀπὸ μόνης τῆς ἐπαγωγῆς καὶ τοῦ καθόλου μὴ μνημονευθέντος, καὶ τοῖς ἀκροαταῖς φαίνονται δεδωκέναι, ὅτι μὴδὲ μάτην καὶ χωρὶς τινος λόγου ἡ ἐπαγωγὴ ἐγένετο. οἷον εἰ προκειμένον ἔστι τὸ
30 πάντα ἀνθρώπων καθ' ὑπόθεσιν λογικὸν εἶναι, λεκτέον οὕτως· ὁ Σωκρά-

1 ὁμοίως ταραττέται καὶ ὁ πρὸς τὰ ἐναντία φυλαττόμενος A 2 φυλαττόμενος ταραττέται καὶ ἀπατᾶται A 2. 3 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 155b29—157^a5 4 γὰρ I: om. a 7 παραδιδόμενα v 8 ἀποκρινόμενος om. A 8. 9 συνείς τινα τῶν ἐρωτημάτων συντελοῦντα 9. 10 αὐτὸς ὁ ἐρωτῶν om. A 11 εἶναι delevi 12 βούλεται ὁ ἐρωτῶν λαβεῖν ὡς A 14 ὅτι aI: ὡς A 19 συγχωρεῖ omisso συμβαίνει A 20 εὐδῆλον a 21. 22 τὸ—ἐπάγοντα om. A 23 ἕκαστα AI: ἕκαστον a 24 τὸν ἐρωτώμενον A μερικόν AI: μικρόν a μέλλει ὁ ἐρωτῶν λαβεῖν A 25 προφέρειν A ἀποφαντικῶς] v superscr. I¹ 26 ἐνίοτε γὰρ καὶ αὐτοὶ A καὶ alt. om. a 27 καὶ τοῦ aI: τῶν μερικῶν· καὶ ταῦτα τοῦ A μὴ falso vult doleri coll. Arist. =37 Waitz Organ. II p. X 28. 29 διὰ τὸ μάτην καὶ χωρὶς τινός λόγου καὶ αἰτίας τὴν ἐπαγωγὴν γενέσθαι A 29 εἰ πρόκειται τὸ A 30 λογικὸν εἶναι καθ' ὑπόθεσιν A post οὕτως add. ἀρα γε A ὁ] ὦ (sic) I

τῆς οὐκ ἔστι λογικὸς ἄνθρωπος ὢν; ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης; ναί φησιν
 ὁ ἀποκρινόμενος· εἶτα ὡς ὁμολογημένον ἐπακτέον χωρὶς ἐρωτήσεως δι
 πᾶς ἄρα ἄνθρωπος λογικὸς ἐστίν· οὐ γὰρ ἂν πρὸς τοῦτο δυσανασχετήσῃ
 ὁ ἀποκρινόμενος δεδωκὼς τὰ καθ' ἕκαστα. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τινῶν ἐπαγωγῆν
 5 ποιουμένους οὐκ ἔστιν εὐχερὲς ἐρωτῆσαι καὶ τὸ καθόλου διὰ τὸ μὴ εἶναι
 ὠνομασμένον, λέγει πῶς καὶ τότε ὀφείλομεν ἐπάγειν τὸ καθόλου, καὶ φησὶν·
 ἐν οἷς μὴ ἐστίν ἔν ὄνομα τὴν ὁμοιότητα περιέχον αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τῶν
 ἀμφοδόντων ζῴων (τούτοις γὰρ οὐκ ἔστιν ἔν ὄνομα), χρηστέον πρὸς τὸ
 συμφέρον οὕτω λέγοντας· ἐπεὶ ἡ αἰξ̄ κερασφόρος οὐσα οὐκ ἀμφοδου
 10 ἐστὶ καὶ ἡ ἔλαφος καὶ ὁ βοῦς, καὶ πᾶν ἄρα τοιούτων· διὰ γὰρ τὴν ὁμοι
 ότητα λανθάνει πολλάκις ὁ τοιαύτην ποιούμενος τὴν ἐπιφοράν. ἔφησε
 δὲ τις καὶ οὕτως τὸ ῥητὸν ἐρμηνεύεσθαι καὶ μάλιστα τῆς τοῦ Ἀριστοτέ
 λους δεινότητος καταπτόμενος. ἐπὶ τινῶν μὲν ἐπαγαγεῖν δυνατόν καὶ
 δηλῶσαι τὸ καθόλου δι' ὀνόματος, ἐπὶ δὲ τινῶν οὐκ ἔστι δυνατόν ὀνόματι
 15 δηλῶσαι τὸ καθόλου ἀλλὰ λόγῳ. τὸ γοῦν τοιούτων, φησί, καθόλου τὸ μὴ
 δι' ὀνόματος ἀλλὰ διὰ λόγου ἐπαγόμενον ἐνίοτε πίπτει ὑπὸ ἔνστασιν,
 ὡς χρησιμεύει σοι τῷ ἐρωτῶντι, ἔπαγε. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ἐπάγεις, λέγε
 τοῦτο ὡς ἀληθὲς καὶ οὕτως ἔχον· εἰ δὲ ἕτερος λέγει τοῦτο, ἔπαγε αὐτὸς
 τὴν κειμένην πρὸς τοῦτο ἔνστασιν. ἀλλὰ σαφηνισθήτω καὶ διὰ παραδειγ
 20 μάτων τὸ λεγόμενον. δι' ὀνόματος μὲν ἐπάγεται καὶ δηλοῦται τὸ καθόλου
 ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης δίπουν πλατυώνυχον ὢν γελαστικόν ἐστίν·
 ἀλλὰ καὶ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα· πᾶς ἄρα ἄνθρωπος δίπους πλατυώνυχος
 ὢν γελαστικὸς ἐστίν· ἰδοὺ δι' ὀνόματος τοῦ ἀνθρώπου ἐπῆχται μοι τὸ
 καθόλου. ἐπὶ δὲ τοῦδε οὐκ ἔστι δυνατόν ὀνόματι δηλῶσαι· τὸ πρόβατον
 25 πεζὸν τετράπουν ὄν οὐκ ἀμφοδου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ἡ ἔλαφος καὶ ἡ αἰξ̄·
 πᾶν ἄρα κερασφόρον οὐκ ἀμφοδου· τὸ γὰρ κερασφόρον οὐκ ὄνομα ἀλλὰ
 λόγος. ἐνταῦθα οὖν ἐξ ὁμοιότητος εἴληπται τὸ καθόλου· ἐπειδὴ γὰρ τότε
 καὶ τότε ὁμοίαι εἰσι κερασφόρα ὄντα, λοιπὸν συνήχεται καὶ πᾶν κερασφόρον.
 ἔστιν οὖν πρὸς τοῦτο ἔνστασιν ἐπαγαγεῖν τὸν ἄγριον ὄνον, ὃς ἐν Ἰνδία λέγε
 30 ται γίνεσθαι καὶ κερασφόρος εἶναι καὶ ἀμφοδου. χρηστέον οὖν τούτῳ
 πρὸς τὸ συμφέρον· εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ποιῆ τὴν ἐπαγωγῆν, λέγε ὡς

1 post ὢν add. τί δὲ A post Ἀλκιβιάδης add. οὐκ εἰσὶ λογικοὶ A 2 διαι αἰ:
 ὡς A 4 ὁ ἐρωτῶμενος A καθόλου a post δε add. καὶ A 5 post ποιουμένους add.
 τοὺς ἐρωτῶντας A 6 διὰ τὸ μὴ ὠνομασμένον εἶναι, ἦγουν διὰ τὸ
 μὴ ἐν ἐνὶ ὀνόματι δηλοῦσθαι τὸ καθόλου ὡς τὸ ζῶον, ἀλλὰ λόγῳ τιμὴ καὶ ὁμοιότητι A
 7 περιέχον a et ante τὴν A: παρέχον I post αὐτῶν add. τῶν μερικῶν A 8 ἀμφο
 δόντων A: τετραπόδων αἰ post ὄνομα add. περιεκτικὸν αὐτῶν A 9. 10 ἐστίν
 ἀμφοδου A 10 post ἄρα add. τὸ A post τοιούτων add. ἦγουν τὸ μὴ ἀμφοδου,
 κερασφόρον ἐστὶ· τὸ γὰρ κερασφόρον οὐκ ἔστιν ἔν ὄνομα περιεκτικὸν τῶν μὴ ἀμφοδόντων
 ἀλλὰ λόγος. λόγος δὲ ἐστίν ὁ ἐκ πλειόνων λέξεων συγχεόμενος A 14. 15 ὀνόματα—
 λόγον a 16 δι' ὀνομάτων a post ἀλλὰ add. τὸ αἰ: om. A 17 αὐτὸς αA:
 αὐτὰ I λέγει AI: λέγεται a 18 λέγοι A 19 σαφηνίσθω I 21 πλα
 τυώνυχον a 22 ἄρα ἄνθρωπος AI: inv. ord. a πλατυώνυχος a 24 δυνατόν
 om. A 25 et 26 ἀμφοδου A 30 ἀμφοδου A τούτο I 31 ποιῆ A
 λέγω a

ἀληθές καὶ συμφέρον· εἰ δὲ ἕτερος, ἔπαγε τὸν ἄγριον τοῦτον ὄνον κερασφόρον ὄντα καὶ ἀμφόδοντα. τὸ δὲ λανθάνει γὰρ ἢ ὁμοιότης πολλάκις τοιοῦτός ἐστιν· | ὁ λόγος καὶ ἡ ὁμοιότης ἢ λέγουσα 'πᾶν κερασφόρον οὐκ ἔ. 36^b ἀμφόδου' λανθάνει καθόλου εἶναι μὴ οὔσα τοιαύτη· οὐ γὰρ πᾶν κερασφόρον οὐκ ἀμφόδου.

p. 174^a40 Πρὸς τε τὸ λαβεῖν τὴν πρότασιν.

Χρήσιμόν ἐστι καὶ συντελοῦν τῷ ἐρωτῶντι εἰς τὸ λαμβάνειν τὴν πρότασιν καὶ τὸ μὴ αὐτὸ ἐκεῖνο μόνον δ βούλεται ἐρωτᾶν ἀλλὰ προστιθέναι καὶ τὸ ἐναντίον. οἷον εἰ βούλεται ὁ ἐρωτῶν τοιαύτην λαβεῖν πρότασιν, 10 ὅτι δεῖ πάντα τῷ πατρὶ πείθεσθαι, οὕτω συζεύξαντα χρῆ προτείνεσθαι τὴν ἐρώτησιν· πότερον ἅπαντα δεῖ πείθεσθαι τοῖς γονεῦσιν, ἢ πάντα δεῖ ἀπειθεῖν; καὶ πάλιν, εἰ δέοι λαβεῖν τὸ δεῖ 15 πολλάκις πολλὰ πείθεσθαι τῷ πατρὶ (ἀπὸ κοινοῦ δὲ κἀνταῦθα ληπτέον τὸ οἷον εἰ δέοι λαβεῖν), ἐρωτητέον πότερον πολλάκις πολλὰ δεῖ πείθεσθαι τῷ πατρὶ ἢ ὀλίγα. ἐν τισὶ μὲν οὖν οὐ πρόσκειται τὸ συγχωρητέον, καὶ ἔστι σαφές τὸ λεγόμενον. εἰ δὲ καὶ τότε ἔγκριται, οὕτως ληπτέον· πότερον συγχωρητέον τὸ πολλὰ πείθεσθαι τῷ πατρὶ ἢ ὀλίγα; 20 μᾶλλον γὰρ ἂν δόξειεν εἶναι τὰ πολλὰ συγχωρεῖν, εἴπερ ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἢ τὰ ὀλίγα. τοῦτο εἰπὼν καὶ τὴν αἰτίαν προστιθήσῃ δι' ἣν λέγει συλλαμβάνειν ἐν τῇ τῆς προτάσεως ἐρωτήσει καὶ τὸ ἐναντίον αὐτῆ· φησὶ γὰρ ὅτι παρατιθεμένων γὰρ τῶν ἐναντίων καὶ μεῖζω καὶ μεγὰλα φαίνεται. ἴσον δὲ ἐστι τοῦτο τῷ 'παρ' ἄλληλα γὰρ τιθέμενα τὰ ἐναντία μεῖζω φαίνεται'· τὸ γὰρ λευκὸν παρὰ τὸ μέλαν φαινόμενον μᾶλλον 25 λευκὸν φαίνεται. ὡς οὖν ἐπὶ τούτων, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν προσηρημένων· μᾶλλον γὰρ πιθανὸν φαίνεται τὸ πάντα πείθεσθαι τῷ πατρὶ παρατιθεμένου τῇ ἐρωτήσει τοῦ ἢ πάντα ἀπειθεῖν, ἢ περ εἰ μόνον ἠρωτήθη τὸ πότερον πάντα δεῖ πείθεσθαι τῷ πατρὶ.

p. 174^b8 Σφόδρα δὲ καὶ πολλάκις ποιεῖ δοκεῖν ἐληλέγχθαι.

Τὸ μὲν κατάλληλον τῆς λέξεως τοιοῦτόν ἐστι· σφόδρα δὲ καὶ 30 μάλιστα πολλάκις δοκεῖν ποιεῖ ἐληλέγχθαι τὸ μάλιστα σοφιστικὸν συκοφάντημα τῶν ἐρωτῶντων. ἔστι δὲ δ λέγει τοιοῦτον· μάλιστα

1 τοῦτον om. A 2 ἀμφόδοντα A 3 ἢ alt. AI: om. a 4 ἀμφόδου A
7 χρήσιμόν I: χρηστέον a 9. 10 εἰ ὁ ἐρωτῶν ἐθέλει λαβεῖν τὴν πρότασιν τὴν A
10. 11 συζεύξαντα—ἐρώτησιν AI: δεῖ προτείνειν τὴν πρότασιν συζεύξαντα καὶ τὸ ἐναντίον· οἷον A
11 προτείνεσθαι I: προτίθεσθαι a 11. 12 τῷ πρὶ ἢ ἅπαντα ἀπειθεῖν A
12 δέοι AI: βούλεται A 14 post λαβεῖν add. οὕτως A δεῖ AI: om. a 15 ἐν τισι] velut u
μὲν οὖν om. A πρόσκειται A: πρόκειται I: πότερον a 16 τὸ λεγόμενον om. A ἔγκριτο a 20. 21 συλλαμβάνειν—προτάσεως—αὐτῇ A: συμβάλλειν—ἐρωτήσεως—αὐτοῦ AI
26 παρὸ εἰ A 28 et 30 ἐληλέγχθαι AI
29 μὲν om. A 30 πολλάκις om. A δοκεῖν ποιεῖ scripsi (u T): δοκεῖ ποιεῖν a AI
31 τοιοῦτόν ἐστιν δ λέγει A

φαντασίαν ἀποτελεῖ ἐλέγχου, ὅταν μὴ συλλογισαμένου τοῦ ἐρωτῶντος μὴ ἐν ἐρωτῆσει τὸ τελευταῖον, ἤγουν τὸ συμπέρασμα, ἐξάγεται ἀλλ' ἀποφαντικῶς ἐπάγεται· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ συμπεραντικῶς. ἀλλὰ διὰ τί οὐκ εἶπε μὴ ἐν ἐρωτῆσει τὸ συμπέρασμα ἀλλὰ τὸ τελευταῖον; ἢ ὅτι συμπέρασμα κυρίως λέγεται τὸ συλλογιστικῶς καὶ κατὰ μέθοδον συλλογιστικὴν συναγόμενον. τὸ δὲ μὴ οὕτω πῶς ἂν συμπέρασμα ῥηθείη; τὸ γὰρ λέγον ὅτι τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὄν οὐδέν, ἐν ἄρα τὸ ὄν, τοῦτο τελευταῖον μὲν ῥηθήσεται ὡς ὕστερον ἐπαχθέν, συμπέρασμα δὲ οὐ. δεῖ οὖν, φησί, συμπεραντικῶς ἐπάγειν 'οὐκ ἄρα πολλὰ τὸ ὄν, οὐκ ἄρα πεπερα-

5 σμένον τὸ ὄν'. φαίνεται γὰρ ὅτι ὡς ἀποδείξας καὶ θαρρῶν τῇ ἀποδείξει οὕτως ἐπάγεις, ὅτι καὶ ἐν τῇ κυρίως ἀποδείξει οὕτως ἐπήγετο τὸ συμπέρασμα 'οὐκ ἄρα σύμμετρος ἢ διάμετρος τῇ πλευρᾷ'. εἰ δὲ ἐν ἐρωτῆσει ἐπάξεις 'πότερον οὐ δοκεῖ σοι ἐκ τούτων ὅτι οὐκ ἔστι πολλὰ τὸ ὄν ἀλλ' ἕν;', δοκεῖς ὅτι μὴ ἀποδείξας μὴδὲ θαρρῶν τῇ ἀποδείξει ἐρωτᾶς· ὁ

15 γὰρ ἀποδεδειχῶς οὐκ ἐρωτᾷ. ἄλλως τε εἰ κατ' ἐρώτησιν προαχθείη, ἐνσταίη ἴσως ὁ ἀποκρινόμενος λέγων μὴ καλῶς αὐτὸν συνάξει τὸν ἐρωτῶντα, καὶ ἀπαιτήσῃ δθεν συνῆχται.

p. 174^b12 Σοφιστικὸν δὲ καὶ τὸ κειμένου παραδόξου.

Σοφιστικὸν ἐστὶ καὶ τὸ κειμένου παραδόξου τὸ προκείμενον 20 ἀξιοῦν ἀποκρίνεσθαι· τὸ γὰρ φαινόμενον ἀντὶ τοῦ 'προκείμενον' εἰληπται. καὶ πῶς τὸ προκείμενον ἀξιοῦται, ἐξηγούμενος ἐπήγαγε προκείμενου τοῦ δοκοῦντος ἐξ ἀρχῆς, δυνάμει λέγων 'εἰ περιέχει ἐν ἑαυτῇ ἢ ἐρωτωμένη πρότασις τὸ κείμενον ἐξ ἀρχῆς, δῆλον ὅτι τὸ προκείμενον ἀξιοῖ ἀποκρίνεσθαι'. οἷον κείμενον ἄδοξόν ἐστὶ τὴν ἀδικίαν

25 εὐδαιμονίαν εἶναι· τοῦτο οὖν οἱ σοφισταὶ βουλόμενοι κατασκευάσαι ἐρωτῶσι καὶ ἀξιοῦσι τὸν προσδιαλεγόμενον ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον ἄδοξον, καὶ τὴν ἐρώτησιν οὕτως πως ποιοῦνται· πότερόν σοι δοκεῖ ὁ Ἀρχέλαος βασιλεὺς ὢν εὐδαίμων ἢ οὐ; εἰ γοῦν ὁμολογήσῃ τὸ φαινόμενον τοῖς 1. 37^a πᾶσιν ἔνδοξον, τὸ εἶναι τὸν Ἀρχέλαον εὐδαίμονα, ἐνταῦθα περιέχεται τὸ

1 ποιῆ τοῦ ἐλέγχου A ὅταν AI: ὅτι a 2 ἤγουν aA: ἦτοι I ἐξενέγκη, sed post ἐρωτῆσει A 3. 4 ἀλλὰ συμπεραντικῶς, ἤγουν ἀποφαντικῶς. οὐκ εἶπε δὲ συμπέρασμα A 4. 5 κυρίως γὰρ συμπέρασμα, omisso ἢ ὅτι, A 6 ἐπαγόμενον, sed post 5 συλλογιστικῶς A μὴ—ῥηθείη aI: ἀσυλλογιστως ἐπαχθέν, οὐδὲ συμπέρασμα ἐρεῖ τις A λέγειν A 9 post συμπεραντικῶς add. ἤγουν ἀποφαντικῶς A τὸ ὄν πολλὰ A 10 δοκεῖ γὰρ ἀποδείξει τοῦτο καὶ ὡς θαρρῶν A 11 ἐπάγει τοῦτο, ἐπεὶ καὶ ἐν A οὕτως ἐπήγετο aI: ἀποφαντικῶς ἐπάγεται A 12 ἢ διάμετρος σύμμετρος A 13 post ἐπάξεις add. οὕτω a, οἷον A ὡς οὐκ ἔστι τὸ ὄν πολλὰ A 14 δοκεῖ μὴ ἀποδείξει καὶ ὡς μὴ 15 προαχθείη I: προαχθείη a 16 an αὐτό? 17 ἀπαρτήσῃ a 19 τὸ alt. AI: om. a 20 προκείμενου b 22 post δυνάμει add. τοῦτο A 23 ἐρωτημένη (sic) a 25 οὖν AI: γοῦν a 26 ἀποκρίνασθαι AI: ἀποκρίνεσθαι a ἄδοξον aI: ἔνδοξον τοῖς πολλοῖς A 29 ἐνταῦθα a: ἐν ταύτῃ AI

ἐξ ἀρχῆς κείμενον ἄδοξον, τὸ τὴν ἀδικίαν εὐδαιμονίαν εἶναι. οὕτως ἐν
 τῷ Πλάτωνος Γοργία ὁ Πῶλος ποιεῖ· ὁ γὰρ Πῶλος εἰπὼν ὅτι τὸ ἀδικεῖν
 καὶ τὸ φονεῦν ἀγαθὸν ἐστὶ, παράδοξον ὄν πάντως, καὶ δεῖξαι τοῦτο
 βουλόμενος ἐρωτᾷ τὸν Σωκράτην 'Ἀρχέλαος ὁ Περιδίκκου ὁ Μακεδονίας
 5 ἄρχων εὐδαίμων σοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἄθλιος;' οὗτος δὲ ὁ 'Ἀρχέλαος φονεύσας
 τοὺς ἑαυτοῦ συγγενεῖς καὶ τὰ μέγιστα ἀδικήσας [τῆς] τῶν Μακεδόνων ἤρξεν.
 ἐν γοῦν τῇ προτάσει ταύτῃ, τῇ 'Ἀρχέλαος εὐδαίμων σοι δοκεῖ εἶναι;' περιέ-
 χεται ἡ ἐξ ἀρχῆς παράδοξος θέσις, ἣν θέσιν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ δοκοῦν
 ἐξ ἀρχῆς εἶπεν. ὅτι δὲ ἐν τῇ προτάσει ταύτῃ ἡ ἐξ ἀρχῆς περιέχεται
 10 θέσις, δῆλον· εἰ γὰρ τὸ εὐδαιμονεῖν ἀγαθόν, ὁ δὲ Ἀρχέλαος ἀδικήσας
 εὐδαίμων, ὡς ᾤετο Πῶλος, ὁ Ἀρχέλαος, ἦτοι ὁ ἄδικος, καὶ τὸ ἀδικεῖν
 ἀγαθόν. ὥστε ὁ ἀξιῶν τὸν Ἀρχέλαον εὐδαίμονα εἰπεῖν τὸ προκειμένον
 ἀξιοῦ· τὸ γὰρ τὸν ἄδικον Ἀρχέλαον εὐδαίμονα λέγειν ταυτόν ἐστι τῷ τὸ
 ἀδικεῖν ἀγαθόν λέγειν. δεῖ οὖν, φησί, καὶ ἐν τούτοις οὕτως ἐρωτᾶν·
 15 πότερόν σοι εὐδαίμων δοκεῖ εἶναι ὁ Ἀρχέλαος ἢ ἄθλιος; καὶ εἰ μὲν δοῖη
 ὁ ἀποκρινόμενος ὁ λέγων κακὸν εἶναι τὸ ἀδικεῖν εὐδαίμονα εἶναι τὸν Ἀρχέ-
 λαον, ἐλεγχθήσεται ὅτι οὐκ ἔστι κακὸν ἀλλὰ ἀγαθόν. εἰ δὲ μὴ δοῖη μὴδὲ
 φάσκει δοκεῖν εὐδαίμονα εἶναι, ἄδοξα καὶ παράδοξα λέγειν δόξει· σχεδὸν
 γὰρ οἱ πλείους εὐδαίμονα τὸν Ἀρχέλαον εἶναι ἔλεγον. εἰ δὲ μὴ συγχωρεῖ,
 20 ὁμως δὲ φάσκει δοκεῖν εὐδαίμονα, ἐλεγχοειδές.

p. 174^b19 Ἔτι καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς.

Ἵσπερ, φησί, οἱ ῥήτορες (ῥήτορας δὲ λέγει τοὺς ὑπὲρ τινος λόγους
 ποιουμένους καὶ βοηθοῦντας αὐτῷ) σπουδάζουσι τοὺς ἀντιλέγοντας σφίσι
 αὐτοῖς περὶ τινος δεῖξαι τάναντία λέγοντας τοῖς ὑπὸ τῶν νόμων λεγο-
 25 μένοις ἢ τοῖς τῆς πόλεως ἔθεσιν, οὕτω καὶ τοῖς ἐλέγξει βουλομένοις
 ποιητέον καὶ ἐπιχειρητέον δεῖξαι τὸν ἀποκρινόμενον, ὅτι τάναντία λέγει
 τῆς κειμένης θέσεως ὑπ' αὐτοῦ (τούτου γὰρ ἐστὶ μηχανητικὸν τὸ ἢ πρὸς
 τὰ ὑφ' ἑαυτοῦ λεγόμενα) ἢ τάναντία οἷς ὁμολογεῖ καλῶς λέ-
 γειν ἢ πράττειν· οὐδὲ γὰρ ὁμολογεῖ καλῶς λέγειν, τούτοις εἰ δεῖξομεν
 30 τάναντία λέγοντα, ἐλέγξομεν. δύναται τὸ οὐδὲ ὁμολογεῖ καλῶς λέγειν
 τοιοῦτον εἶναι· εἴπερ ὁ ἀποκρινόμενος ὁμολογεῖ τὸν Ζήνωνα (ἔστω γὰρ
 οὗτος) καλῶς λέγειν μὴ εἶναι κίνησιν μὴδὲ δύνασθαι διελθεῖν τὸ στάδιον,
 πειρᾶσθαι χρῆ δεικνύναι ὅτι ἐξ ὧν λέγει συμβαίνει καὶ κίνησιν εἶναι καὶ
 35 λέγειν εἴρηκε. καὶ ἔτι φησί πειρᾶσθαι δεικνύναι τὸν ἀποκρινόμενον

1. 2 ἐν τῷ Πλάτωνος Γοργία] c. 26 p. 470 D sq. 3 ἐστὶ A: εἶναι aI δεῖξαι
 τοῦτο aA: inv. ord. I 6 τὰ μάλιστα ἀδικήσας ἐβασίλευσεν ἐν μακεδονία A τῆς
 delevi 8 ἦντινα A 9 post ἐξ ἀρχῆς prius add. ὠνόμασε καὶ A 11 ἦτοι AI:
 ἦγον a post ἄδικος addendum videtur ἀγαθός 17 ἐλεληχθήσεται a
 30 λέγοντα aA: λέγοντας I 35 (δεῖ) δεικνύναι conicio, sed cf. p. 45, 19

τάναντία λέγοντα τῶν δοκούντων τοιούτων, λέγων τοιούτους τοὺς ἀγα-
 θοὺς περὶ ἕκαστα, οἷον ἰατρούς, οἷον ὅτι α φῆς ἐναντία ἐστὶν ὧν δοκεῖ
 τοῖς ἀγαθοῖς ἰατροῖς ἢ φρονίμοις, ἢ ὧν δοκεῖ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ
 τοῖς σοφοῖς, ὡς καὶ ἐν τῇ Γοργία Σωκράτης πρὸς Καλλικλέα ποιεῖ. ὁμοίους
 5 δὲ αὐτοῦ ἔλεγεν, οἷον εἰ ἰατρὸς εἴη, ἀπελεγχτέον λέγοντα ἐναντία ἰατροῖς,
 εἰ μουσικός, μουσικοῖς, καὶ εἰ γεωμέτρης, γεωμέτραις.

p. 174^b23 Ὡσπερ τε ἀποκρινόμενοι πολλάκις.

Τὸ λεγόμενον τοιούτων ἐστὶ· τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' πολλὰ σημαίνει, ἐν
 μὲν ὅτι ἐπιστήμην ἔχει τοῦτο τὸ ζῶον, οἷον ὁ Σωκράτης, ἕτερον δὲ ὅτι
 10 ἐπιστήμη χρῆται· ἄλλο γὰρ τὸ ἔχειν ἐπιστήμην καὶ μὴ χρῆσθαι μὴδὲ
 ἐνεργεῖν κατ' αὐτήν καὶ ἄλλο τὸ χρῆσθαι καὶ ἐνεργεῖν. τρίτον δὲ τὸ ἐπι-
 στήμην εἶναι αὐτοῦ· τὸ γὰρ λέγειν ὅτι ἐπίσταται τοῦτο, οἷον τὸ τρίγωνον,
 ταῦτόν ἐστι τῇ 'ἐπιστήμη ἐστὶν αὐτοῦ, ὅτι τὰς τρεῖς γωνίας δύο ὀρθαῖς
 ἴσας ἔχει'· διότι οὖν ἔστιν ἐπιστήμη αὐτοῦ καὶ ἔστιν ἐπιστητόν, λέγεται
 15 ἐπίστασθαι τοῦτο, οὐχ ὅτι ἐπιστήμην ἔχει τὸ τρίγωνον. τούτου οὕτως
 ἔχοντος, ἂν ἔροιστο τις 'ἄρά γε ἐπίσταται τι; ναί· τί δέ, τὸ ἐπιστάμενον
 ἐπιστήμην ἔχει; ναί· ἀλλὰ μὴν τὸ τρίγωνον ἐπίσταται· ἐπιστήμην ἄρα
 ἔχει', | ῥητέον ὅτι οὐχ ἐν τὸ 'ἐπίσταται', καὶ ὥδι μὲν συμβαίνει τὸ [ἐπί- f. 37^v
 στασθαι] τοῦτο ἔχειν ἐπιστήμην, εἰ ἐπὶ τοῦ ζῴου τοῦτο ληφθῆ, ἂν δὲ ἐπὶ
 20 τοῦ τριγώνου, οὐ συμβαίνει, ἢ μάλλον ἂν μὲν τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' ἐπὶ
 τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν, συμβαίνει, ἂν δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ, οὐ
 συμβαίνει, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' δέδωκεν,
 ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ. ἂν δὲ ταῦτα ὁ ἀποκρινόμενος
 λέγη, δεῖν φησι καὶ τὸν ἐρωτῶντα λέγειν ὅτι οὐχ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην
 25 εἶναι αὐτοῦ τὴν ἐρώτησιν ἐποιησάμην, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν, καὶ
 τοῦτο ἔλαβον. ῥητέον δὲ καὶ οὕτως· οἱ ἀποκρινόμενοι, φησί, πολλάκις
 ἐλεγχθέντες οὐχ ὁμολογοῦσιν ἐπὶ τῇ συμπεράσματι, ἀλλὰ διενίστανται ἐπ'
 ἄλλου μὲν τὴν πρότασιν αὐτοὶ δοῦναι, ἐπ' ἄλλου δὲ συμπερᾶναι τὸν ἐρω-
 τῶντα. ὅθεν καὶ ἐλεγχθέντες ποιοῦσι διττόν, ἡγουν διαιροῦσι τὸ ὄνομα
 30 ἐκεῖνο ἐφ' ᾧ ἠλέγχθησαν καὶ λέγουσι τότε δοῦναι· οἷον εἰ περὶ κυνὸς
 διαλέγοντο, εἴπωσι δὲ τὸν κύνα καύματα ποιεῖν, ἐπιχειρεῖ δ' ἐλέγχειν ὁ
 ἐρωτῶν ἐπὶ τὸν χερσαῖον μεταφέρων τὸν λόγον, αὐτίκα ὁ ἀποκρινόμενος
 διαιρεῖ τὰ σημαίνόμενα τοῦ κυνός. ὥσπερ οὖν οἱ ἀποκρινόμενοι ποιοῦσιν
 ἐλεγχθέντες, οὕτω καὶ τοὺς ἐρωτῶντας ποιητέον, καὶ ὅταν ἐλέγξωσι,

1 δοκούντα a τοιούτους λέγων A 4 post καὶ add. ὁ I τῷ AI: om. a
 ἐν τῇ Γοργίᾳ] c. 43 p. 488 E sq. καλλίκλον a ὁμοίως a 5 αὐτοῦ A: αὐτός a:
 comprehend. I ἀπελεγχτέον a 6 εἰ prius AI: καὶ a καὶ aI: om. A
 7 ἀποκρινόμενος a 9 ὅτι alt. I: om. a 12 τὸ alt. I: ὅτι a 14 ἐστὶν
 prius corr. ex εἶναι I 18. 19 ἐπίστασθαι delevi 23 τοῦ a: τῷ I 24 λέγη I:
 λέγει a ἐπιστήμην corr. ex ἐπιστητοῦ I¹ 28 αὐτοὶ τὴν πρότασιν A
 30 κοινός I 34 ἐλέγξωσι I: ἐλέγξωσι a

λεκτέον πρὸς τοὺς ἐνισταμένους ὅτι οὕτως εἰλήφασιν· οἷον εἰ διαλέξεις εἶη
περὶ κυνὸς καὶ ὁ ἀποκρινόμενος ὁμολογήσει τοῦτον καύματα ποιεῖν, εἴτα
ἐλέγχειν αὐτὸν μέλλει ὁ ἐρωτῶν, * * * δεῖ ἐνίστασθαι καὶ τὸν ἀποκρι-
νόμενον αὐτὸν οὕτως λαβεῖν καὶ περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ χερσαίου λέγειν
5 καύματα ποιεῖν.

p. 174^b28 Δεῖ δὲ καὶ ἀφίσταμένους τοῦ λόγου τὰ λοιπὰ τῶν
ἐπιχειρημάτων.

Ἐπειδὴ πολλάκις οἱ ἀποκρινόμενοι εἰς τὴν τῶν ἐρωτῶντων τάξιν μετα-
πίπτουσι (ἐρωτήσαντος γὰρ τινος πρότασιν συντελοῦσαν εἰς κατασκευὴν
10 τῆς κειμένης θέσεως τοῦ ἐρωτῶντος, οἱ ἀποκρινόμενοι ἀντεπιχειροῦσι
πρὸς τὴν πρότασιν καὶ ἐρωτῶσι τινα δι' ὧν νομίζουσι ἀποφαίνειν ψευδῆ
τὴν ἠρωτημένην πρότασιν), λέγει ἀφίστασθαι ἐρωτήσαντα τὴν πρότασιν τοῦ
λόγου τοῦ δεικνύοντος αὐτὴν ψευδῆ. ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ποιεῖ· ἐρω-
τήσας γὰρ πρότασιν ψευδῆ καὶ τοῦ Σωκράτους ἐπιχειρήσαντος ἐλέγξει καὶ
15 δεῖξαι ψευδῆ ἀπίστη τοῦ λόγου φήσας “οὐκ οἶδα τί λέγεις, Σώκρατες,
(ἀλλ') ἄλλον τινα ἐρώτα”. δεῖ οὖν, φησίν, ἀφίστασθαι τοῦ λόγου, ἄνπερ
γνοίης εὐποροῦντα τὸν ἀποκρινόμενον ἐπιχειρημάτων εἰς τὸ δεῖξαι ψευδῆ τὴν
πρότασιν, καὶ ἐπιτέμνειν τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ ἂν προ-
αίσθηται τοῦτο ἐπιχειρῶν ὅτι ἀποχωρεῖς καὶ ἀφίστασαι τοῦ λόγου, προα-
20 γορεύειν ὡς οὐκ ἀφίσταμαι. οἷον καὶ ὁ Καλλικλῆς “ἐρώτα σὺ τὰ μικρὰ
ταῦτα καὶ στενά”, μόνον οὐχὶ λέγων ‘τί δεῖ ἀφίστασθαι; οὕτως εὐεξέλεγκτα
καὶ εὐτελεῆ εἰσιν ἄ με ἐρωτᾷς’. ἢ τὸ λεγόμενόν ἐστιν· ὅταν διὰ μακρῶν
τὸ προκείμενον συλλογισθῆ τῆ μὴ δύνασθαι διὰ βραχέων (εὐφώρατον γὰρ
γίνεται τὸ συμβαῖνον ἐξ ὀλίγων συναγόμενον), δεῖ, φησίν, ἀφίστασθαι τοῦ
25 λόγου, τούτεστι τῆς μακρολογίας, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων
ἐπιτέμνειν, καὶ ἂν προαισθόμενος τὸ συμβαῖνον ἐνίστηται ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ
μέλλεις συνάγειν, προαγορεύειν ‘οὐ τὸ καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου ὁμολόγησας;’,
καὶ ἔστι πολλά τιαυτὰ εὑρεῖν παρὰ τῆ Πλάτωνι. καλλίων δὲ οἶμαι ἢ
προτέρα ἐξήγησις· τούτο γὰρ οὐ σοφιστικόν, τὸ τὰ προδιομολογηθέντα καὶ
30 προδειχθέντα διαρθροῦν, ἀλλὰ διαλεκτικόν. καὶ ὁ βουλόμενος ἀκριβεστέ-
ρως μαθεῖν, πῶς ἀφίσταται καὶ ἐπιτέμνει τὸν λόγον ὁ ἀποκρινόμενος, ἀνα-
γνώτω τὸ πρῶτον τῶν Πολιτικῶν τοῦ Πλάτωνος· ἐκεῖσε γὰρ ὁ σοφιστῆς
Θρασύμαχος λόγον ὑπέχων καὶ γνοὺς τὸ συμβαῖνον ἀποστάς τοῦ ἀποκρίνε-
σθαι συνέτεμε τὸν λόγον ἐρωτῶν. λέγει γὰρ ὁ Πλάτων ἐν ἐκείνοις οὕτως·

3 supple velut ὁ δὲ διελὼν τὸ κύων ἐνίσταται λέγων ὅτι ἐπ' ἄλλου μὲν σημαιομένου αὐτὸς
ἔωκεν, ἐπ' ἄλλου δ' ἔλαβεν ὁ ἐρωτῶν 4 λαβεῖν v: λαλεῖν al 15 οὐκ οἶδα κτλ.] Gorg.
c. 60 p. 505 C σωκράτης a: compend. I 16 ἀλλ' e Platone addidi ἄλλην I
18 καὶ ἂν I: κᾶν a 19. 20 προαγορεύειν ex Arist. scripsi cf. vs. 27: προσαγορεύειν al
20 ἐρώτα κτλ.] Gorg. c. 51 p. 497 C 21 τί al: ὅτι A οὕτως al: ἐπεὶ A 23 γὰρ al:
εἶναι A 26 καὶ ἂν AI: κᾶν a 27 μέλλεις Av: μέλλει al προαγορεύειν I:
προσαγορεύειν aA 29 προδιομολογηθέντα AI: προεξομολογηθέντα a 32 πολιτῶν a
ἐκεῖ A 33. 34 ἀποκρίνασθαι a 34 ἐν ἐκείνοις] I 16 p. 343 A ὄντως (sic) a

“ἐπειδὴ οὖν ἐνταῦθα ἤμεν τοῦ λόγου, ὁ Θρασύμαχος ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεσθαι, εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες” καὶ τὰ ἐξῆς· εἶτα ἐπήγαγε “ταῦτα εἰπὼν ἐν νῷ εἶχεν ἀπίεναί.” εἰπόντων δὲ τῶν παρεστώτων “διὰ τί f. 38· ἀφίστασαι;” καὶ τοῦ Σωκράτους ὁμοίως ‘τί ἀποχωρεῖς καὶ οὐ πείθεις οὕτως
5 ἔχειν δ φῆς;’ ὁ Θρασύμαχος εἶπεν ‘οὐκ ἀφίσταμαι· τοῦτο γὰρ δύναται τὸ “(εἰ) γὰρ οἷς δὴ νῦν ἔλεγον μὴ πέπεισαι, τί ἔτι σοι ποιήσω;”, δυνάμει λέγων ‘πῶς ἀφίσταμαι καὶ τὸν λόγον ἐπιτέμνω, δς τοιαῦτα εἶπον πιθανὰ καὶ δυνάμενα πεῖσαι τὸν μὴ κακουργοῦντα;’.

p. 174b30 Ἐπιχειρητέον δὲ ἐνίοτε.

10 Σοφιστικόν ἐστὶ καὶ τὸ καταλιπόντας περὶ τοῦ προκειμένου ποιεῖσθαι τοὺς λόγους μετάγειν αὐτοὺς καὶ μεταφέρειν πρὸς τοῦτο πρὸς δ εὐπορεῖν ἔστιν ἐπιχειρημάτων, ὡς ὁ Πρωταγόρας ἐν τῷ ἡμωνύμῳ διαλόγῳ ποιεῖ, ποτὲ μὲν μύθους τινὰς διεξιὼν, ποτὲ δὲ περὶ ποιημάτων τὸν λόγον ποιούμενος ἐν οἷς εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων ἡδύνατο. ἢ οὖν τοῦτο ἐστὶν δ λέγει,
15 ὅτι δεῖ μετάγειν τὸν λόγον πρὸς δ εὐποροῦμεν ἐπιχειρημάτων, ἢ ὅτι πρὸς ἄλλο τοῦ κειμένου. οἷον εἰ κεῖται τὸν φιλόσοφον πολυπράγμονα εἶναι, δέδωκε δὲ τοῦτο ὁ ἀποκρινόμενος ἐπὶ τοῦ ζητητικοῦ καὶ ἐξεταστικοῦ τῆς τῶν ὄντων φύσεως, δεῖ τὴν πολυπραγμοσύνην καὶ τὸν πολυπράγμονα μεταλαβεῖν πρὸς τὸν φιλοπράγμονα οὕτως· ὁ φιλόσοφος πολυπράγμων, ὁ πολυπράγμων
20 φιλοπράγμων, ὁ φιλοπράγμων ἐρωτικῶς διάκειται περὶ τὰ χρήματα, ὁ φιλόσοφος ἄρα ἐρωτικῶς ἔχει τῶν χρημάτων· ἀλλὰ τοῦτο ψεῦδος· καὶ τὸ ἄρα πολυπράγμονα εἶναι ψεῦδος. ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς πεποίηκε· τοῦ γὰρ Σωκράτους δεῖξαντος ὅτι τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι αἴσχιον, ὁ Καλλικλῆς μετέλαβε πρὸς ἄλλο εἰπὼν ‘φύσει μὲν παναίσχιον τὸ ἀδικεῖσθαι, νόμῳ
25 δὲ τὸ ἀδικεῖν· ἀλλὰ μὴν τοὺς νόμους φαῦλοι καὶ δειλοὶ ἄνθρωποι τίθενται· ὁ δὲ οὗτοι τίθενται, ἐστὶ φαῦλον, οὐ μὴν δ ἡ φύσις· οὐκ ἄρα τὸ ἀδικεῖν φαῦλον’. δεῖ οὖν πρὸς ἄλλο τοῦ κειμένου μεταφέρειν, ὥσπερ καὶ Ἰσοκράτης ποιεῖ· μὴ δυνηθεῖς γὰρ αὐτόθι τὴν Ἑλένην ἐγκωμιάσαι ἐπαινεῖ τοὺς αὐτῆς ἑραστάς καὶ ἐκ τούτου συνάγει τὸν ἔπαινον εἰς αὐτήν· ἢς γὰρ
30 οἱ ἦρωες ἦρων, πῶς οὐ καθέστηκεν ἀξία ἐπαίνων; καὶ ὁ σοφιστὴς Λυκόφρων τοὺς λυρικὸς ἐπαίνων ἐπὶ τὴν λύραν μετήνεγκε τὸν ἔπαινον. ἢ μᾶλλον ἐπειδὴ ὑπὸ τινων ἠναγκάζετο ἐπαινέσαι τὴν λύραν, εἶτα μὴ λόγων εὐπόρει

1 ἤμεν ex Platone scripsi: ζμεν aAI 1. 2 ἀποκρίνασθαι a 2 ταῦτα κτλ.] c. 17 p. 344 D 6 εἰ ex Platone p. 345 B addidi δὴ νῦν aI: νῦν A: νῦν δὴ Plato πέπεισαι A Plato: παραπεισαι aI 8 κακουργοῦντα v: κατηγοροῦντα aAI 11 αὐτοὺς A: αὐτὰ a: compend. I 12 ἐπιχειρημάτων A ἐν τῷ ἡμ. διαλ.] c. 11 sq., c. 26 20 φιλῶς ἔχει περὶ τὰ πράγματα καὶ ἐρωτικῶς, ὁ A 21. 22 φιλῶς ἔχει περὶ τὰ πράγματα· ἀλλὰ μὴν τοῦτο ψεῦδος· οὐκ ἄρα ὁ φιλόσοφος πολυπράγμων. καὶ ὁ Καλλικλῆς δὲ τοιοῦτόν τι πεποίηκε A 24 μετέβαλε A εἰπὼν] Gorg. c. 38 p. 483 A. B memoriter citat μὲν om. A 28 ἰσοκράτης a

πολλῶν, μικρὸν τι ἐπαινέσας τὴν αἰσθητὴν ταύτην λύραν ἐπὶ τὴν οὐράνιον ἀννήχθη· ἔστι γὰρ ἐν οὐρανῷ ἄστρον τι ἐξ ἄστρον πολλῶν συγκαίμενον λύρα ὀνομαζόμενον, εἰς τὴν πολλοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς λόγους ἐξεῦρεν.

p. 174^b33 Πρὸς δὲ τοὺς ἀπαιτοῦντας πρὸς τι ἐπιχειρεῖν, ἐπειδὴ
5 δοκεῖ.

Ἐπειδὴ πολλάκις οἱ ἀποκρινόμενοι τὰς προτεινομένας αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἐρωτῶντων προτάσεις οὔτε παντελῶς ἀπαρνοῦνται οὔτε διδόνασιν, ἀξιοῦσι δὲ τοὺς προτεινόντας δεικνύουσι καὶ δίκαιον δοκεῖ τοῖς ἀκροαταῖς τὴν αἰτίαν λέγειν, διὰ τί ἐστὶ τοιαύτη, ὡς αὐτοὶ ἤροντο, καὶ οὐ τούναντίον, οἷον διὰ
10 τί κινεῖται ἡ ψυχὴ, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἀκίνητός ἐστιν, ἐπειδὴ οὖν ἀξιοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι τοὺς ἐρωτῶντας συνιστᾶν τὰς ἐρωτωμένας ὑπ' αὐτῶν προτάσεις, λέγει μὴ δεῖν ἄγειν ἐπὶ τὸ καθόλου τὸν ἔλεγχον· εὐρήσει γὰρ ἔνστασιν ἐπὶ τούτῳ. οἷον εἰ ἤρετό τις 'οὐ δοκεῖ σοι τοῦ ὑγεινοῦ καὶ τοῦ
15 νοσώδους τὴν αὐτὴν εἶναι ἐπιστήμη;', ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἔφησεν οὐ καὶ ἀπαιτεῖ τὸν ἐρωτῆσαντα τὴν πρότασιν δεῖξαι τοῦτο, ἐνδέχεται, φησί, τὸν ἐρωτῶντα δεῖξαι τὴν πρότασιν ἀξιούμενον μὴ οὕτως εἰπεῖν· ἤρμοσμένου καὶ ἀναρμόστου ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη καὶ ὀξέος καὶ βαρέος· ἢ μουσικὴ γάρ· ἀλλὰ καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου· ἢ ἀριθμητικὴ γάρ· ἀλλὰ καὶ συμμέτρου καὶ ἀσυμμέτρου· ἢ γεωμετρικὴ γάρ· πάντων ἄρα τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ
20 ἐπιστήμη, ὥστε καὶ τοῦ ὑγεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους· † ἐνστάσεως γὰρ πρὸς τὸ καθόλου λέγων ὅτι γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου ὄντων ἐναντίων οὐκ ἔστιν ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη, ὥστε οὐ πάντων τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη· εἰ δὲ μὴ πάντων, οὐδὲ ὑγεινοῦ καὶ νοσώδους· τί γὰρ κωλύει, ὥσπερ οὐκ ἔστι γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου ἢ αὐτῇ, οὕτως μὴδὲ ὑγεινοῦ καὶ νοσώδους εἶναι
25 τὴν αὐτὴν; δεῖ οὖν μὴ περὶ τὸ καθόλου ἀλλὰ περὶ τὰ καθ' ἕκαστα f. 38^v διατρίβειν λέγοντα, εἰ μὴ τοῦ ὑγεινοῦ καὶ νοσώδους ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη, οὐδὲ ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἢ αὐτὴ ἔσται· ἀλλὰ μὴν ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἢ αὐτῇ· καὶ ὑγεινοῦ καὶ νοσώδους ἢ αὐτὴ ἔσται καὶ οὐχ ἢ αὐτὴ κατὰ σέ· συναληθεύσει ἄρα ἡ ἀντίφασις, καὶ ὁ ἔφησας μὴ εἶναι, τοῦτο καὶ ἔσται
30 καὶ οὐκ ἔσται. ἢ μὲν οὖν τῶν λεγομένων διάνοια αὕτη. ἢ δὲ λέξις ἢ λεχθέντων δ' ἐνίων εὐφυλακτότερον τὸ καθόλου συμβαῖνον ἐν τοῖς ἐλέγχοις πάνυ ἀσαφῆς, καθὼ τὸν δὲ σύνδεσμον ἐκ περιττοῦ συμβαίνει κείσθαι καὶ διὰ τὸ ἐλλείπειν τινά. τὴν δ' ἂν σαφῆς, εἰ οὕτως εἶχε· λεχθέντων δὲ ἐνίων εὐφυλακτότερον τοῦ τὸ καθόλου συμβαῖνον

8 προτείνοντας a: προτείναντας I 12 εὐρήσει I: εὐρίσκει a 17 καὶ alt. A: om. aI γάρ] γ ex v corr. I 18 ἀλλὰ alterum om. A 19 γεωμετρία A 20 ἐνστάη, qui variat in reliquis, A cf. Paraphr. p. 41,3: ἐνστήσεται fort. recte v 23 κωλύει a 24 post αὐτὴ exprunxit ἐπιστήμη, εἰ δὲ e vs. 22 illata I οὕτως καὶ—μὴ εἶναι (29) A 25 περὶ prius scripsi: πρὸς aI cf. p. 120,30 n. 29 συναληθεύει A ἔφησας A: ἔφησε aI 30 ἢ tertium om. A 32—p. 120,1 πάνυ—ἐλέγχοις om. A 33 σαφῆς a: σαφῆς I 34 δὲ ex δ' corr. I' ἀφυλακτότερον I

ἐν τοῖς ἐλέγχοις τὸ λέγειν τὴν ἀντίφασιν. καὶ εἴη ἂν τὸ λεγόμενον τοιοῦτον· λεχθέντων ἐνίων, οἷον ἡρμωσμένου καὶ ἀναρμόστου καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη, τούτων λεχθέντων εὐφουλακτότερον ἔστι καὶ ἀσφαλέστερον εἰς τὸ ἐλέγξαι τὸν ἀποκρινόμενον (τὸ γὰρ ἐν τοῖς ἐλέγχοις 5 ἀντὶ τοῦ 'ὄτε ἐλέγξαι βουλόμεθα') τὸ εἰπεῖν 'ἀλλὰ μὴν τούτων οὕτως ἔχόντων ὑγεινοῦ καὶ νοσώδους ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη ἔσται· ἔστι δὲ κατὰ σὲ καὶ οὐχ ἢ αὐτῆ· συναληθεύσει ἄρα ἢ ἀντίφασις'. εὐφουλακτότερον οὖν τὸ λέγειν ὅτι συναληθεύσει ἢ ἀντίφασις τοῦ λέγειν τὸ καθόλου συμβαῖνον, ἦτοι τοῦ λέγειν ὅτι συμβαίνει τούτων κειμένων τὸ καθόλου· ἔστι δὲ τὸ καθόλου 10 τὸ πάντων τῶν ἐναντίων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι ἢ οὐχὶ τὴν αὐτὴν.

p. 174^b38 Οὐ δεῖ δὲ τὸ συμπέρασμα.

Ἐξ ὧν μὲν οὖν αἱ ἐρωτήσεις, καὶ πῶς ἐρωτητέον ἐν ταῖς ἀγωνιστικαῖς διατριβαῖς, εἴρηται. καὶ ἄμφω ἂ νῦν λέγει καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐδίδαξε, καὶ νῦν δὲ σαφέστερον αὐθις αὐτὰ ἐκτίθησιν. οὐ δεῖ, φησίν, 15 ἐπὶ τινων τὸ συμπέρασμα προτατικῶς προάγειν, τουτέστι κατ' ἐρώτησιν, ἀλλὰ οἰοεὶ συμπεραντικόν. τὸ δὲ ἔνια δ' οὐκ ἐρωτητέον τινὲς μὲν ἐπὶ τῶν συμπερασμάτων λέγουσιν, ὡς οὐ δεῖ τὰ συμπεράσματα ἐρωτηματικῶς προάγεσθαι. τὸ δ' ἀληθὲς μᾶλλον ἔχει, ὡς διὰ τὰς προτάσεις εἴρηται· τινὰς γὰρ τῶν προτάσεων οὐ δεῖ ἐρωτᾶν ἀλλὰ λαμβάνειν ὡς ὁμο- 20 λογουμένας.

p. 175^a2 Περὶ δὲ ἀποκρίσεως καὶ πῶς χρῆ λύειν καὶ τί καὶ πρὸς τίνα χρῆσιν.

*Ἦδη μὲν φθάσαντες εἵπομεν ὅτι αἱ ἐρωτήσεις αἱ σοφιστικαὶ ἐκ τῶν δεκατριῶν τρόπων γίνονται, ἔτι τε καὶ πῶς ἐν ταῖς διατριβαῖς ταῖς σοφιστικαῖς ἐρωτητέον. νῦν δὲ λεκτέον ὅπως χρῆ ἀποκρίνεσθαι, καὶ πῶς δεῖ 25 τὰ σοφίσματα λύειν, καὶ τί λυτέον. εἰ γὰρ ὁ προτεινόμενος συλλογισμὸς καὶ τὰς δύο προτάσεις ἔχει ψευδεῖς, ποῖαν λυτέον; εἰ γὰρ τὴν ἤττονα, οὐδὲν ἤττον μένει ὡς τὸ πρότερον. ἀλλ' ἢ πάντως τὴν μείζονα. ἔτι τε καὶ πρὸς τί χρήσιμοι εἰσιν οἱ σοφιστικοὶ λόγοι. φησίν οὖν πρῶτον περὶ 30 αὐτῶν τούτων, πρὸς ἃ χρησιμὸς ἔστιν ἢ τῶν ἐλέγχων τῶν σοφιστικῶν παράδοσις. τρία δὲ εἶναι ταῦτα λέγει, πρὸς τὴν θεολογίαν καὶ καθόλου φιλοσοφίαν, πρὸς τὰς καθ' ἑαυτὸν ζητήσεις καὶ πρὸς δόξαν. καὶ πρὸς μὲν φιλοσοφίαν χρήσιμοι εἰσι διὰ ταῦτα· ἐπειδὴ γὰρ, φησίν, εἵπομεν ὅτι οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰσι γινόμενοι ἀπὸ τῶν παρὰ τὴν 35 λέξιν, τουτέστι λέξεων καὶ ὀνομάτων, ἐάν τις εἰδείη τούτους ὅπως γίνονται

1. 2 τοιοῦτον τὸ λεγόμενον A 2 καὶ alt. om. A 6 ἔστι A: ἔσται aI 7 οὐχὶ αὐτῆ a 8 συναληθεύει A ἡγουν a 13 καὶ alt. om. A ἐν τοῖς προλαβ.]
b 8—11 15 προτατικῶς a Arist.: προτακτικῶς AI (Ciu) 16 post ἀλλὰ add.
καὶ a 30 πρὸς scriptis: περὶ aAI cf. p. 119, 25 n. 31 καὶ om. A 32 ἑαυτὸν Arist.: ἑαυτὴν a: ἑαυτοὺς A: comprehend. I

καὶ ἄρχηται θεολογεῖν, οὐκ ἂν ἀπατηθεῖη ποτέ, διότι ἐκεῖσε πράγματα
 μὲν εἰσι μὴ ὀρώμενα μήτε αἰσθήσει ὑποπίπτοντα, λόγοι δὲ μόνοι καὶ ὀνό-
 ματα· ἂ εἰδῶς τις πῶς ἀπατηθήσεται περὶ θεολογίας μετὰ τινος διαλεγό-
 5 ἔλεγχοι, φησὶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γινόμενοι ἀπὸ τῶν λέξεων ποιοῦσι
 τὸν μετὰ τινος θεολογοῦντα ἀμεινόνως ἔχειν πρὸς τὸ ποσαχῶς ἕκαστον
 λέγεται, ἔτι δὲ καὶ εἰδέναι ποῖα ὁμοίως ἐπὶ τε τῶν πραγμάτων
 ἔχουσι καὶ τῶν ὀνομάτων, καὶ ποῖα ἑτέρως· οἷον ἑτέρως τῷ πράγ-
 10 γάρ ἄμφω. δεῦτερον δὲ εἰσι χρήσιμοι πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ ὅταν | μὴ f. 39*
 θεολογῇ τις μετὰ τινος ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν ζητῇ τι. τρίτον δὲ καὶ τὸ
 λοιπὸν ἔτι χρησιμεύουσι πρὸς δόξαν. ἐπάγει δὲ τίς ἢ δόξα, ἡγουν τὸ
 δοκεῖν περὶ πάντα γεγυμνάσθαι· εἰ γάρ τις τοὺς σοφιστικὸς λόγους
 εἰδείη, πάντως ἂν καὶ ἐν οἷς ὄλως μὴ οἶδεν ἐπιχειρήσῃ λέγειν, καὶ ἄλλων
 15 διαλεγομένων αὐτὸς μέμψεται τινὰ τῶν λέξεων ὀρώμενος ἀπὸ τῶν σοφι-
 σμάτων καὶ γεγυμνασμένος ἐν τούτοις. καὶ οὐ μόνον μέμψεται τὸν κακῶς
 διαλεγόμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν εἶποι τῆς μέμψεως· τὸ γὰρ μετὰ τινος
 διαλεγόμενον καὶ κοινωνοῦντα λόγων ψέγειν μὲν τοὺς λόγους, μὴ
 ἐμφανίζειν δὲ δι' ἣν αἰτίαν ψέγει, ὑποψίαν δίδωσι γνώμης φιλονείκου
 20 καὶ μῆδὲν εἰδυίας.

p. 175*17 Ἀποκρινομένοις δὲ πῶς ἀπαντητέον.

Φανερόν, φησὶν, ἐστὶν ἐξ ὧν εἰρήκαμεν πρότερον καὶ διελομεν τὰ
 δεκατρία σοφίσματα, πῶς δεῖ ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς ἐλέγχους· εἰ γὰρ εἶπο-
 25 μεν ἰκανῶς, ὅπως γίνονται ταῦτα καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν, καὶ διείλομεν
 τὰς ἐν τῷ πυνθάνεσθαι πλεονεξίας (πλεονεξία γὰρ ὄντως ἐστὶ τὸ τὰ
 ὁμώνυμα ἀναγκάζειν τὸν ἀποκρινόμενον ὁμολογῆσαι), φανερόν καὶ ὅπως δεῖ
 ἀποκρίνεσθαι.

p. 175*20 Οὐ ταῦτ' ὁ δ' ἐστὶ λαβόντα τε τὸν λόγον ἰδεῖν.

Νῦν διδάσκει μεγάλην ὠφέλειαν ἐμποιεῖν τὰ γυμνάσια καὶ τὸ πρὸς
 30 ἑτέρους διαλέγεσθαι· καὶ γὰρ οὐ ταῦτ' εἶναι τὸ καθ' ἑαυτὸν τινὰ λαβόντα
 λόγον σκοπεῖν καὶ λύειν τὴν τούτου μοχθηρίαν καὶ τὸ ἀπαντᾶν δύνα-
 σθαι ταχέως ἐρωτώμενον. καθ' ἑαυτὸν μὲν γὰρ ἀνέτως καὶ ὡς βούλεται
 ἐπιχειρεῖ τις· ἤνικα δὲ ἐρωτᾶται, πολλῆς χρεῖα τῆς προσοχῆς· πολλάκις

7 τε om. A (u) 9 post δὲ add. καὶ aA 10 χρήσιμοι a: χρήσιμα I 11 θεο-
 λογῇ—ζητῇ AI: θεολογεῖ—ζητεῖ a 13 πάντα I'Arist.: παντὸς a 14 ἐπιχειρήσῃ I:
 ἐπιχειρήσει A: ἐπιχειροῦται a 17 fort. αἰτίαν (ἀν) εἶπη A τινων A
 18 λόγων A Arist.: λόγου I₂ (corr. C): λόγων a post λόγων add. ἡγουν διαλέξεως A
 19 ἰδῶσι A Arist.: δίδωκε aI φιλονείκου aA: φιλονίκου I 24 γίνονται I:
 γίνεται a 28 ταυτὸν a (A T)

γάρ, ἀ οὐκ ἂν συγχωρήσειέ τις ἀπλῶς ἐρωτηθεὶς, ταῦτα δίδωσι διὰ τοῦ
 τρόπου τῆς ἐρωτήσεως. ὥστε τρόπον τινὰ ἀγνοοῦντα ποιεῖ τὸν ἀποκρινόμε-
 νον ἢ τοιαύδε ἐρώτησις· ὁ γὰρ ἴσμεν, ὅταν μετατεθῆ καὶ τοιῶσδε ἐρωτηθῆ,
 ἀγνοοῦμεν. οἷον γινώσκοντες ὅτι οὐδεὶς τύπτει τοῖς ὀφθαλμοῖς (τίς γάρ
 5 τῷ ὀφθαλμῷ δύναται τύψαι τινά;), τοῦτο ἂν ἀγνοήσωμεν ἐκ τῆς τοιαύτης
 ἐρωτήσεως καὶ συγχωρήσομεν ὅτι τύπεται τις τῷ ὀφθαλμῷ ἀλλ' οὐ τῷ
 ῥάβδῳ ἢ τῷ μᾶστιγι· οἷον 'ἄρ' ᾧ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύ-
 πτετο οὗτος;' εἰ οὖν οὕτως ἐρωτηθεῖ ὁ λόγος, συλλογισθεῖν ἂν ὁ ἀποκρι-
 νόμενος καὶ φησὶν ὅτι ναί· τούτου δοθέντος εἰ ἐπάξομεν 'ἀλλὰ μὴν εἶδες
 10 τοῦτον τῷ ὀφθαλμῷ τυπτόμενον', συναχθήσεται τὸ 'ἐτύπτετο ἄρα τῷ
 ὀφθαλμῷ'. ὁ γοῦν ἤδειμεν, ἐρωτώμενοι δι' ἄλλου τινὸς τρόπου παρ' ὃν
 οἶδαμεν ἀγνοοῦμεν διὰ τὸ ἀγύμναστοι εἶναι. ἔτι δ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 τεχνῶν τὸ γεγυμνάσθαι λίαν ὠφέλιμον, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν
 λόγων. ὥστε πολλάκις οἶδαμεν μὲν τὸ ἐρωτώμενον, ἀγύμναστοι δ' ὄντες
 15 καὶ μὴ δυνάμενοι τάχιον ἀποκρίνεσθαι ἐρχόμεθα ὕστεροι τῶν ἀποκρίσεων,
 σκοποῦντες βράδιον καὶ ὑπὸ τῶν συντόμους τὰς ἐρωτήσεις ποιουμένων
 παρατρεπόμενοι.

p. 175=26 Συμβαίνει δέ ποτε, καθάπερ ἐν τοῖς διαγράμμασιν.

Ἐτι περὶ τοῦ αὐτοῦ τὸν λόγον ποιεῖται ἐπαιτιώμενος τὸ ἀγύμναστον,
 20 καὶ φησὶν ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τῶν διαγραμμάτων εὐρόντες τὰς τοῦ θεωρήματος
 δεικτικὰς προτάσεις συνθεῖναι καὶ εἰς σχῆμα ἀναγαγεῖν ἀδυνατοῦμεν
 διὰ τὸ δυσθεώρητον εἶναι ποία τῶν προτάσεών ἐστι μείζων καὶ ποία
 ἐλάττων, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἀσύμμετρον εἶναι τὴν πλευρὰν τῆ διαμέτρου καὶ
 ἐπ' ἄλλων πολλῶν συμπίπτει, ὡς οὖν ἐπὶ τούτων, οὕτως καὶ ἐν τοῖς
 25 ἐλέγχοις· διὰ γὰρ τὸ συμβαίνειν πλείονας ἀμαρτίας εἶναι τοῦ λόγου ἀδυ-
 νατοῦμεν συνιδεῖν, ποία ἐστὶ καθ' ἣν ὁ ἔλεγχος γίνεται. κείσθω γὰρ τὸν
 Σωκράτην μῆτε καθῆσθαι μῆτε γράφειν, καὶ λεγέτω τις ὅτι ὁ Σωκράτης
 καθῆται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ Σωκράτης ἄρα γράφει· τοῦτο δὲ ψεῦδος·
 εἰ οὖν τις τὸ ψεῦδος συναχθῆναι λέγει διὰ τὸ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι,

2 τρόπον γάρ, omisso ὥστε, A 2. 3 ἐρωτώμενον A 4 ὅτι αΙ: ὡς A
 5 ἀγνοήσωμεν ΑΙ: ἀγνοήσομεν a τοιαῦσδε A 6 συγχωρήσωμεν ὡς A 7. 8 οὗτος
 ἐτύπτετο A 8 οὕτως ex οὗτος corr. A: οὕτω a 8. 9 ὁ λόγος ἐρωτηθῆ, συγχωρήσει
 ὁ ἀποκρινόμενος τοῦτο, εἰπὼν ναί A 8 fort. σοφισθεῖν sive συναρπασθεῖν cf. p. 54, 23
 9 φῆσει fort. recte v post ναί add. καὶ A τούτου δοθέντος Av: τούτων δοθέν-
 των αΙ 10 τὸ om. A ἐτύπτετο v, ante 11 δ A: ἔτυπτεν αΙ 10. 11 τῷ
 ὀφθαλμῷ ἄρα A 11 ἤδειμεν I: εἶδομεν a: γινώσκομεν A ἐρωτώμενοι om. A
 11. 12 παρ' ὃν οἶδαμεν αΙ: ἐρωτήσεως τοῦτο ἐρωτηθέντες A 12 τὸ I: τοῦ a
 13. 14 οὕτως — πολλάκις αΙ: κἂν γὰρ γραμματικὸς ἢ κἂν ἰατρός καὶ γυμνάζηται, ἐπιστημονικώ-
 τερος γίνεται κατὰ τὴν τέχνην· κἂν δρομεὺς ἢ καὶ καθεκάστην ἑαυτὴν γυμνάζη πρὸς τὸ τρέχειν,
 ταχινώτερος γίνεται· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, ἦγουν τῶν διαλέξεων, οὕτως ἔχει· πολλάκις
 γάρ A 14 μὲν om. A 15 post καὶ add. διὰ τοῦτο A ἀποκρίνασθαι A 16 σκο-
 ποῦντες — ποιουμένων αΙ: διὰ τὸ δέεσθαι σκέψεως· καὶ ἐντεῦθεν ἠττώμεθα ὑπὸ τῶν συντόμους
 ποιουμένων τὰς ἐρωτήσεις A 17 παρατρεπόμενον I 23 τοῦ τὸ σύμμετρον A

λέλυκε μὲν, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ πρᾶγμα· οὐ γὰρ
 παρὰ τὴν τὸν Σωκράτην λέγουσαν καθῆσθαι πρότασιν τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ
 παρὰ τὸ τὸν καθήμενον γράφειν. | ἐπεὶ εἰ Κορίσκος καθήμενος τύχη, f. 39*
 5 ὅτε Σωκράτης ἴσταται, μὴ γράφει δὲ καὶ λέγει τις ὅτι ὁ Κορίσκος καθη-
 5 ται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ Κορίσκος ἄρα γράφει, ὅπερ ψεῦδος, οὐκ ἂν
 ἐπὶ τούτου ἀρμόσοι λέγειν ὅτι παρὰ τὸ τὸν Κορίσκον καθήμενον λαβεῖν
 γέγονεν ὁ ἔλεγχος· καθῆσθαι γὰρ κεῖται.

p. 175*31 Πρῶτον μὲν οὖν, ὥσπερ συλλογίζεσθαι φαμεν ἐνδόξως.

Ὅσπερ, φησὶν, εἶπομεν δεῖν προαιρεῖσθαι ἐνδόξως παρὸ ἀληθῶς
 10 συλλογίζεσθαι, ἥνικα ὁ ἀποκρινόμενος μὴ δέχεται τάληθῃ, οὕτω δεῖ
 καὶ τὸν ἀποκρινόμενον λύειν τὰ σοφίσματα μὴ ἐξ ἀληθῶν ἀλλ' ἐκ φαινο-
 μένων· οὐ γὰρ εἰσι τὰ σοφίσματα ἀληθεῖς ἔλεγχοι ἀλλὰ φαινόμενοι. πῶς
 δέ εἰσι φαινόμενοι, κατασκευάζει λέγων μὴ συλλογίζεσθαι αὐτούς.
 ὥστε ἐπειδὴ φαινόμενοι εἰσι, δεῖ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν
 15 ἐλέγχεσθαι διορθωτέον, τουτέστι δεῖ λέγειν παρὰ τί φαίνεται μὲν ἐλέγχειν,
 οὐκ ἐλέγχει δέ, καὶ διορθοῦσθαι τοὺς ἀκρωμένους. εἰ γὰρ εἶπομεν παρὰ
 τί δοκεῖ μὴ ὦν ἔλεγχος, διορθωσόμεθα τοὺς δοκοῦντας ὅτι ἐληγμέθη καὶ
 ἀπάρομεν ἀπὸ τῆς ψευδοῦς ταύτης δόξης· ὁ γὰρ ἀπάγων τινὰ ἀπὸ τῆς
 ψευδοῦς δοκῆσεως ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν διορθοῦται τοῦτον, καὶ ἡμεῖς εἰ εἶ-
 20 ποιμεν τὸ παρὰ τί φαίνεται ἔλεγχος μὴ ὦν ἔλεγχος, διορθωσόμεθα τοὺς
 ἀκροατὰς καὶ πείσομεν αὐτοὺς μὴ δοκεῖν ἔλεγχον τὸν μὴ ὄντα ἔλεγχον.
 ὅλως γάρ, φησί, πρὸς τοὺς τοιούτους ἀπομάχεσθαι δεῖ ὡς οὐκ ἐλέγχον-
 τας· δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι οὐκ ἔλεγχος τὸ συμβαῖνον ἀλλὰ φαίνεται, καὶ
 ἐμφανίζειν παρὰ τί φαίνεται μὲν, οὐκ ἔστι δέ, οἷον ὅτι παρὰ τὴν σύνθεσιν
 25 ἢ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ παρὰ τὴν λέξιν ἢ τὴν ἀμφιβολίαν φαίνεται, οὐκ
 ἔστι δέ. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἀληθὴς ἔλεγχος ἀντίφασίς ἐστίν ἐκ τινῶν μὴ
 ὁμώνυμος, οὐ χρὴ τὸν ἀποκρινόμενον ἄλλο τι προσδιορίζεσθαι ἐν τοῖς
 ὁμώνυμοις ἢ ἀμφιβόλοις ἐλέγχοις, ἀλλὰ λέγειν μόνον ἀμφίβολα καὶ ὁμώνυ-
 νυμα εἶναι τὰ ἐρωτώμενα καὶ ὅτι τὸ συμπέρασμα φαίνεται μὲν ἐλέγχειν,
 30 οὐ ποιεῖ δὲ τοῦτο ὁμώνυμον ὄν.

p. 175*40 Οὐκ οὖν τὸ ἐλεγχθῆναι ἀλλὰ τὸ δοκεῖν εὐλαβητέον.

Οὐδαμῶς, φησί, χρὴ τὸν ἐρωτώμενον φοβεῖσθαι μὴ πως ἐλεγχθῆ, ἀλλὰ τὸ δόξαι ἐληγῆσθαι· οὐ γὰρ κυρίως ἂν ποτε ἐλεγχθῆσεται παρὰ

3 παρὰ scripsi: περί ut solet a: πρὸς I 4 γράφει I: γράφοι a 6 ἀρμόσοι I:
 ἀρμόσοι a 19 δόξης A 19. 20 εἶπωμεν A 24—26 οἷον—οὐκ ἔστι δέ aA:
 om. I 26 εἰ γὰρ ὁ κυρίως ἔ. ἐστὶν α. A 26. 27 μὴ ὁμώνυμος ἐκ τινῶν A Arist.
 28 ἐλέγχοις a: ἐλέγγειν I μόνον om. A 29 καὶ om. A 30 post ὄν add. ἢ
 ἀμφίβολον A 31 εὐλαβητέον om. I 32 μήπω a 33 ἐληγῆσθαι scripsi:
 ἐλέγχθαι I: ἐλέγχεσθαι a

τῶν σοφιστῶν ψευδῆ λαμβανόντων· τοσοῦτον γὰρ οὐκ ἐλέγχει, φησίν, ἀλη-
 θῶς ὁ σοφιστής διὰ τῶν τοιούτων ἐρωτημάτων. ὥστε καὶ εἴ τις πολλάκις
 δι' ἀμαθίαν ἐλέγχεται, καὶ τὸν τοιοῦτον ἀδηλοποιεῖ καὶ οὐ φανεροῖ
 αὐτόν· τὸ γὰρ ἐρωτᾶν ὁμώνυμα καὶ ἀμφίβολα καὶ ὅσα ἄλλα τοι-
 5 αὔτα σοφιστικὰ ἀφανίζει τὸν κυρίως ἔλεγχον καὶ τὸν ἐλεγχόμενον
 ἀδηλον ποιεῖ. πολλάκις γάρ, εἰ διεῖλεν ὁ σοφιστής τὰ ὁμώνυμα καὶ
 ἠρώτησεν, ἐποίησεν ἄν ἔλεγχον κυρίως· οἷον εἰ διεῖλε τὰ τοῦ κυνὸς σημαι-
 νόμενα καὶ ἠρώτησέ τι περὶ ἐνὸς τούτων, ἠπάτησεν ἄν. νῦν δὲ μὴ ποιῶν
 τοῦτο πολλάκις συμπεραίνόμενός τι ἄτοπον εὐρίσκει τὸν ἀποκρινόμενον
 10 ἀνθιστάμενον καὶ λέγοντα μὴ ἐπὶ τούτου καταφῆσαι καθ' οὗ ἀπέφησεν ὁ
 σοφιστής· καὶ ἴσως ἐφ' οὗ ἔδωκεν ἐκεῖνος ὁ ἀποκρινόμενος, ἐπὶ τούτου
 συνεπεράνατο ἄν καὶ ὁ ἐρωτῶν. ὥστε ἀδηλον ποιεῖ τὸν ἐλεγχό-
 μενον· ἀδηλον γὰρ εἰ ἀληθῆ νῦν λέγει ὁ ἀποκρινόμενος λέγων μὴ
 δοῦναι ἐπὶ τούτου ἐφ' οὗ συνεπεράνατο ὁ σοφιστής. τοῦτο δὲ οὐκ ἄν
 15 ἐγένετο, εἰ διελὼν τὰ ὁμώνυμα ἠρώτα.

p. 175b8 Ὁ τε ἐπιζητοῦσι νῦν μὲν ἦττον.

Εἰ διελὼν τὰ ὁμώνυμα ὁ σοφιστής ἠρώτα, ἐγένετο ὅπερ νῦν μὲν
 ἦττον ἐπιζητοῦσιν οἱ σοφισταί, μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς κατὰ Πλάτωνα
 χρόνοις. τί δὲ ἦν ἐκεῖνο ὃ ἐζήτουν, ἐπάγει, τὸ ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ
 20 οὐ. πάλαι γὰρ ἀμφίβολα καὶ ὁμώνυμα ἐρωτῶντες τὸν Πλάτωνα εὐρίσκον
 αὐτὸν ἀποκρινόμενον τὴν ἀντίφασιν, τὸ 'ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ'· ὅθεν
 καὶ ἠνάγκαζον αὐτὸν ἐν ἀποκρίνεσθαι, ἢ ναὶ ἢ οὐ, κατὰ τοὺς διαλεκτικούς.
 τοῦτο γοῦν, φησί, τὸ περισπούδαστον τοῖς σοφισταῖς ἐγένετο ἄν νῦν,
 εἰ διαιροῦντες οἱ σοφισταὶ τὰ σημαινόμενα τῶν ὁμωνύμων ἠρώτων § 40
 25 τι περὶ ἐνὸς αὐτῶν, οἷον περὶ κυνὸς χερσαίου, εἰ καύματα ποιεῖ· πάντως
 γὰρ ἄν τότε ὁ ἀποκρινόμενος ἢ ναὶ ἢ οὐ ἀπεκρίθη. νῦν δὲ μὴ διαιρού-
 των ἀνάγκη τὸν ἐρωτώμενόν τι ὁμώνυμον προσαποκρίνεσθαι,
 τουτέστι δεῖ λέγειν ὅτι φαίνεται μὲν, οὐκ ἔστι δέ, ἢ τὸ ἴσως ἢ τοιοῦτόν
 τι· οὕτως γὰρ ἄν κατάδηλος γίνεται, ὅτι οὐκ ἀρέσκειται τοῖς ἐρωτωμένοις
 30 διὰ τὸ μὴ ἀληθῆσιν εἶναι. ἢ γοῦν τὰ εἰρημένα ἀνάγκη τὸν ἐρωτώμενον
 προσαποκρίνεσθαι ἢ λέγειν τὴν ἀντίφασιν, τὸ 'ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ',
 καὶ οὕτως διορθοῦν τὴν μοχθηρίαν τῆς ἐρωτήσεως.

1. 2 φησίν οὐκ ἐλέγχει ὁ σοφιστής ἀληθῶς A 3 ἀδηλον ποιεῖ A Arist. 4 καὶ
 prius AI: ἢ a 4. 5 σοφιστικὰ τοιαῦτα A 5 ἀφανίζει I 7 κυρίως
 ἔλεγχον A 13 ἀληθῆ AI Arist.: ἀληθῶς a 15 ἐγένετο aA: ἐγένετο a
 18 πλάτωνα Av: πλάτωνος aI 19 ἐκεῖνο om. A ἀποκρινόμενον a post
 ἀποκρίνεσθαι add. ὡς εἴρηται A 22 ἢ ναὶ ἢ οὐ post διαλεκτικούς collocat A
 23 τὸ om. A 26 τότε I: ποτε a 27 τι ὁμώνυμον iterat a 29 fort. γίνεται
 cf. Ind. sub v. ἄν

p. 175b15 Εἰ δέ τις ὑπολήφεται τὸν κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔλεγχον εἶναι.

Εἰπὼν πρὸ ὀλίγου φαινόμενως ἐλέγχειν τοὺς σοφιστὰς καὶ οὐ κυρίως νῦν φησιν ὅτι, εἴ τις ὑπολάβοι κυρίως ἐλέγχειν τοὺς σοφιστὰς καὶ μὴ 5 φαινόμενον εἶναι ἔλεγχον τὸν κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔλεγχον καὶ τὰ ἄλλα σοφίσματα, συμβήσεται πάντας ἐλέγχεσθαι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐπιστήμονας· παρακρούονται γὰρ καὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν σοφιστῶν δι' ὁμωνύμων τινῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. καὶ εἰ οὕτως ἔχει καὶ ἀληθῆς ἔλεγχος ὁ τοιοῦτος ἔλεγχος λογίζεται, οὐ διαφευεῖται ποτε ὁ ἀποκρινόμενος τρόπον 10 τινὰ τὸ ἐλέγχεσθαι· παρὰ γὰρ τοῖς ἀληθῆ λέγουσιν ἔλεγχον τὸν φαινόμενον ἔλεγχον καὶ παραλογισμὸν ἀδύνατον διαφυγεῖν τὸ μὴ ἐλεγχθῆναι, καὶ οὐκ ἔστι τὸ μὴ οὐκ ἐλέγχεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον. τὸ δὲ τρόπον τινὰ προσέθηκε, διότι μὴ κυρίως ἐστὶν οὗτος ἔλεγχος. πῶς δὲ πάντας συμβήσεται ἐλέγχεσθαι, ἐπάγει· ἐπὶ γὰρ τῶν ὄρατῶν, ἦτοι 15 τῶν τῆ ὄρασει ὑποκιπτόντων, ἀναγκαῖον πολλάκις, ὃ ἔφησεν ὁ ἀποκρινόμενος, ἀποφῆσαι πάλιν, καὶ ὃ ἀπέφησε, φῆσαι. πρῶτον δὲ καλῶς ἂν ἔχοι τὴν ἀγωγὴν τοῦ σοφίσματος ἐκθέσθαι καὶ οὕτως τὰ κατὰ τὴν λέξιν ἀναθρῆσαι. περικαλύψαντες τὸν μουσικὸν Κορίσκον ὀνόνη ἢ ἄλλῃ τινὶ οἱ σοφισταὶ ἠρώτων· ἄρ' οἶδας ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικός ἐστι; 20 ναί· τί δ', οἶδας τὸν κεκαλυμμένον ὅστις ἐστίν; οὐ. εἶτα ἀφελόντες τὸ περικαλύμμα, τί δ', οἶδας, ἔλεγον, τοῦτον ὅστις ἐστίν; ναί· οἶδας ἄρα τοῦτον καὶ ὅτι μουσικός ἐστίν· ἀλλὰ μὴν καὶ οὐκ οἶδας· ὃν γὰρ ἠγνόεις, ὅτε περικαλυμμένος ἦν ὅστις ἦν, τοῦτον οὐδ' εἰ ἦν μουσικὸς ἐγίνωσκας· οἶδας ἄρα τὸν αὐτὸν καὶ μουσικὸν καὶ μὴ μουσικόν, ἦτοι μουσικὸν καὶ ἄμουσον, 25 ὥστε ὃ ἀπέφησας ἀπ' αὐτοῦ ὄνομα, τὸ 'μουσικός', τοῦτο κατέφησας κατ' αὐτοῦ. πάλιν ἄρ' οἶδας τὸν κεκαλυμμένον ὅστις ἐστίν; οὐ. εἶτα ἀποκαλύψαντες, τί δέ, οἶδας τοῦτον; ναί· Κορίσκος γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ μὴν ἔφησας αὐτὸν καὶ μὴ Κορίσκον· ὃν γὰρ ὄλωσ ἠγνόεις τίς ἐστίν, οὐδὲ εἰ Κορίσκος ἐστίν ἐγίνωσκας· ὥστε τὸ αὐτὸ ὄνομα κατέφησας κατ' αὐτοῦ καὶ ἀπέφηςας. τὸ σόφισμα παρὰ τὸ συμβεβηκός· συμβέβηκε γὰρ τῷ Κορίσκῳ τὸ κεκαλυμμένῳ εἶναι. οὐκ ἀνάγκη δὲ τὸ ὑπάρχον τῷ συμβεβηκῶτι ὑπάρχειν καὶ τῷ πράγματι ὅφ' ὑπάρχει τὸ συμβεβηκός· οὐ γάρ, εἰ ὑπάρχει τὸ δισύλλαβον τῷ λευκῷ, τὸ δὲ λευκὸν συμβέβηκε τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ἀνάγκη καὶ τὸ δισύλλαβον ὑπάρχειν τῷ Ἀλκιβιάδῃ· οὐ γάρ ἐστίν ὁ Ἀλκιβιάδης δισύλλαβον. οὕτως καὶ ἐπὶ τούτων· οὐ γάρ, εἰ τὸν κεκαλυμμένον ἀγνοῶ, συμβέβηκε δὲ τὸ κεκαλύφθαι τῷ Κορίσκῳ, ἀνάγκη καὶ ἀγνοεῖν τὸν Κορίσκον.

10 τὸ α: τοῦ I 15 τῆ a: om. I 17 ἔχει a 18—20 ἢ περικαλύμματι
 ἄλλῃ τινὶ ἠρώτων· τί δέ A 20 ὅστις a 21 post περικαλύμμα add. ἠρώτων A
 ἔλεγον om. A 21. 22 ἄρα τὸν κορίσκον ὡς μουσικός A 22 post οἶδας add. ὡς
 μουσικός ἐστίν A 22. 23 ἠγνόεις περιεκαλυμμένον ὄντα, ὅστις ἐστὶ A 24 τὸν
 κορίσκον A 30 τὸ tertium I: τῷ a 33 τῷ λευκῷ post 32 εἰ collocat A
 καὶ AI: om. a 33. 34 τὸν ἀλκιβιάδην δισύλλαβον εἶναι A

ὥστε δεῖ λέγειν ὅτι παρὰ τὸ συμβεβηκός (τοιούτον γὰρ τὸ τοῦ ἐγκεκαλυμμένου) ἢ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ὁ λόγος ἢ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἢ παρὰ τι τούτων. τὸ τοιούτον σόφισμα ἔλουον οὕτως ἐκείνοι λέγοντες, ὅτι τοιούτον τὸν Κορίσκον οἶδα μουσικὸν τὸν φαινόμενον καὶ τοῦτον οἶδα Κορίσκον, τὸν δὲ 5 κεκαλυμμένον καὶ ἄμουσον καὶ οὐ Κορίσκον. ἡ μὲν οὖν διάνοια καὶ ἡ τοῦ σοφίσματος ἀγωγή τοιαύτη τις ἂν εἴη. τὰ δὲ κατὰ τὴν λέξιν ὥδε ἂν ἔχοι. ὁρατὰ λέγει τὰ κατ' ἐνέργειαν ὁρατὰ, ἀ βλέποντες γνωρίζομεν, κεκαλυμμένα δὲ ὄντα ἀγνοοῦμεν· ἐπὶ τούτων γὰρ ἀναγκαῖον δ' ἔφησέ τις ἀποφῆσαι καὶ δ' ἀπέφησέ τις καταφῆσαι· δν γὰρ ἔλεγε μουσικὸν ὄρων, 10 τοῦ|τον περικεκαλυμμένον ὄντα καὶ μὴ ὁρώμενον εἶποι ἄμουσον· καὶ δν f. 40^v λέγει ἄμουσον περικεκαλυμμένον ὄντα, τοῦτον μουσικὸν ἂν εἶποι ἀφαιρέθentos τοῦ περικαλύμματος. ὥστε ἐπὶ τούτων, φησί, τῶν ὁρατῶν δ' ἔφησεν ὄνομα, ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀποφῆσαι, πάλιν δν ἔφησε λευκόν, ἀναγκαῖον ἀποφῆσαι καὶ εἰπεῖν μὴ λευκόν. δεῖ οὖν ὡς εἵπομεν λύειν, ἡ 15 ὅτι παρὰ τὸ συμβεβηκός ἢ καθ' ἕτερόν τι, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, ὅτε τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων ἐκτίθεται, ἀλλὰ μὴ ὡς οὗτοι.

p. 175^b21 'Ο γὰρ αὐτὸς ἔσται λόγος τὸ τὸν Κορίσκον.

"Ο λέγει τοιούτον ἔστι· τὸ λέγειν ὅτι τὸν Κορίσκον οἶδα ταῦτόν ἐστι τῷ τοῦτον τὸν Κορίσκον· τὸ γὰρ 'ἄρα οἶδας τὸν Κορίσκον ὅτι μουσικός ἐστι; ναί', τοῦτο ταῦτόν ἐστι τῷ 'ἄρ' οἶδας τοῦτον τὸν Κορίσκον ὅτι μουσικός ἐστιν;'· δν γὰρ νῦν λέγεις μουσικὸν ἢ Κορίσκον, ὅτε ἀφῆρέθη τὸ περικαλύμμα, τοῦτον ἔλεγες καὶ ὅτε κεκαλυμμένος ἦν. καὶ ἔτι σαφέστερον 25 περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰπεῖν, ἔλουον τινες τὸ σόφισμα λέγοντες τοῦτον μὲν τὸν Κορίσκον εἰδέναι μουσικόν, τοῦτον δ' ἄμουσον, ἐπὶ διαφόρων προσώπων τὴν ἐρώτησιν φέροντες καὶ δύο ὑποκειμένα λαμβάνοντες. οὗς λύειν ἀνωφελῶς φησι λέγων ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται λόγος τὸ τὸν Κορίσκον εἶναι μουσικὸν ἢ ἄμουσον τῷ τοῦτον τὸν Κορίσκον, τοῦτο διὰ τούτων λέγων, ὅτι ἡνίκα φαμέν 'ἄρ' οἶδας τὸν Κορίσκον μουσικόν;', τοῦτόν φαμεν τὸν ἕνα τῷ ἀριθμῷ καὶ οὐ πολλούς, ἀλλὰ τὸν ὀθόνη κεκαλυμμένον, ἐφ' 30 οὗ καταφάσκειται καὶ ἀποφάσκειται. ἀνατρέψας οὖν τοὺς κακῶς λύοντάς φησιν ἀλλ' ἴσως οὐ ταῦτόν σημαίνει, δ' δυνάμει τοιούτον ἂν εἴη· ἴσως οὐχ οὕτω δεῖ διορθοῦσθαι, ὅτι ὅδε ὁ Κορίσκος μουσικός καὶ ὅδε ἄμουσος, ἀλλ' ὅτι οὐ ταῦτόν σημαίνει, τουτέστι τὸ Κορίσκος οὐχ ἕν σημαίνει· οὐ γὰρ ἔστιν ἑνὸς δηλωτικὸν τὸ Κορίσκος ὄνομα, ὡσπερ οὐδὲ ὁ Σωκράτης 35 καὶ ὁ λευκὸς Σωκράτης· εἰ γὰρ καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἕν ἐστιν ὁ Κορίσκος

10 fort. (δν) εἶποι ut vs. sq.

13 δν AI: δ a

14 ὡς εἵπομεν om. A

15 ἐρεῖ] c. 24 p. 179^b7 sq.

17 λόγος ἔσται a

τὸ I: τοῦ a (itemque variant Arist.

codd.) 20 ναί om. A

21 ἢ om. A

ὅτε aA: ὅτι I

22 ἔλεγες aA:

ἔλεγε I καὶ prius om. A

post ἔτι add. δὲ A

23 τοῦ om. A

εἰπεῖν]

εἵπομεν ὅπισθεν· καὶ νῦν δὲ ῥητέον A

25. 26 πρὸς οὗς φησὶ A

27 τούτων a:

τούτου A: compend. I

30 καὶ Av: om. aI

31 οὐ superscr. A¹

καὶ ὁ κεκαλυμμένος Κορίσκος, ὡσπερ καὶ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ λευκὸς Σωκράτης, ἀλλὰ τῷ λόγῳ οὐχ εἰς ἐστίν. ὥστε ῥητέον ὅτι ἐλεγχοειδὲς καὶ παρὰ τὸ συμβεβηκός. εἶτα ἐπειδὴ εἶπεν “εἴ τις ὑπολήψεται τὸν κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν”, οὗτος δὲ τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός τέθεικε παράδειγμα, ἐπιφέρει οὐδὲ γὰρ ἐκεῖ τοῦνομα, ἐκεῖ λέγων ἐπὶ τοῦ καθ’ ὁμωνυμίαν· ἐπὶ τούτου γὰρ οὐ ταῦτὸν σημαίνει τὸ ὄνομα. ὥστε τι διαφέρει τὸ ἀπλῶς περὶ Κορίσκου ἐρωτῶν καὶ κεκαλυμμένου. τὸ δὲ εἰ δὲ τῷ μὲν τὸ ἀπλῶς λέγειν Κορίσκον ἀποδώσει πρὸς τοὺς κακῶς λύοντας ἀναφέρεται καὶ ἔστιν ἀνατρεπτικὸν αὐτῶν· λέγει γὰρ τὸ συμπέρασμα οἰκτεῖον ὀφείλειν εἶναι ταῖς προτάσεσι. πῶς γοῦν ὑμεῖς μὴ ἐρωτηθέντες ‘ἄρ’ οἶδας τόνδε ἢ τόνδε τὸν Κορίσκον;’ ἐν τῷ συμπεράσματι τοῦτο ἐπάγετε; εἰ γὰρ ἐν τῷ μὲν, ἤγουν ἐπὶ τῶν προτάσεων, ὡς ἐκείνοι λέγουσιν, ἀπλῶς δεῖ λέγειν ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικός, ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι προστεθήσεται τὸ ὄδε, ἄτοπον. τὸ δὲ οὐδὲν γὰρ μᾶλλον θατέρῳ τοιούτων ἐστίν, ὅτι ἐπίσης ἔδει καὶ ἐν ταῖς προτάσεσι καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι τεθεῖσθαι τὸ τόνδε· ἢ γὰρ καὶ ἐν ταῖς προτάσεσι προσκείσθω τὸ ὄδε ἢ, εἰ μὴ ἐν ἐκείναις, μὴδὲ ἐπὶ τῷ συμπεράσματι.

p. 175^b28 Οὐ μὴν ἀλλ’ ἐπειδὴ ἄδηλος μὲν ἐστίν.

Νῦν διδάσκει ὅτι δεῖ τὸν ἀποκρινόμενον ἐρωτώμενόν τι ὁμώνυμον διαί-
 20 ρεσιν αὐτοῦ ποιῆσθαι καὶ ἐρωτῶν ἐφ’ οὗ τῶν σημαινομένων ἐρωτᾶ τοῦτο ὁ ἐρωτῶν· εἰ γὰρ μὴ οὕτως ποιήσει, ἄδηλός ἐστι, κἂν τε ἐλλήλεγκται, κἂν τε οὐ. οὐκοῦν ἐπειδὴ ἄδηλός ἐστιν εἰ ἐλέγχεται ὁ μὴ διαίρεσιν τοῦ ὁμωνύμου ἢ ἀμφιβόλου λόγου ποιούμενος, δέδοται δὲ τῷ ἀποκρινόμενῳ τὸ διελεῖν, εἰ μὴ οὕτως, ὁ ἀποκρινόμενός [δ] φημι, διορίζει τὸ ἐρωτώμενον,
 25 ἤγουν μὴ διαιρεῖ ἀλλ’ ἀπλῶς λαμβάνει, ἀμαρτάνει καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ τοῦ φαινομένως ἐλέγχεσθαι αἰτίος ἐστίν. συμβαίνει δ’ ἐντεῦθεν, καὶ εἰ μὴ αὐτὸς ἐλλήλεγκται, τὸν γε λόγον αὐτοῦ ἐληλέγχθαι· οἷον εἰ ἐρωτηθεῖ τις ‘ἄρά γε ὁ κύων καύματα ποιεῖ;’, εἶτα ὁ ἀποκρινόμενος εἶπη ναὶ πρὸς τὸν ἀστρῶν | ἀποβλέψας, μὴ διέληται δὲ τὰ τοῦ κυνὸς σημαινόμενα, f. 41^r
 30 αὐτὸς μὲν δοκεῖ μὴ ἐλέγχεσθαι ὡς τὸν ἀστρῶν δοῦς καύματα ποιεῖν,

4 an αὐτὸς? 5 οὐδὲ A Arist.: οὐ aI 7 κεκαλυμμένως I δὲ alterum om. A
 8. 9 ἀναφέρεται a 10 ὀφείλειν a: ὀφείλει AI ὑμεῖς corr. A¹: ἡμεῖς aI, A pr.
 11 τούτους A ἐπάγετε AI: ἐπάγεται a 12 τῷ, ut videtur, I pr.: τοῖς corr. I¹
 14 θατέρῳ a Arist.: θατέρων A: compend. I 15 τῷ
 συμπεράσματι—ταῖς προτάσεσι A 18 ἐπειδὴ a Arist.: ἐπει I 19 ὅτι aI:
 ὡς A 19. 20 ὁμώνυμον ἢ ἀμφίβολον, διαιρεῖν αὐτὸ καὶ A ἐπὶ ποίου A
 20 ἐρωτᾶ τοῦτο A: δέδωκεν aI 21 post ποιήσει add. καὶ διαιρήσει τὴν ἀμφιβόλλαν
 ἢ τὸ ὁμώνυμον A ἄδηλον A an ἔσται? 21. 22 εἶτε ἐλέγχεται, εἶτε καὶ
 μὴ A 22 τε I: om. a 23 ἢ τὴν ἀμφιβόλλαν τοῦ λόγου A δὲ Av: om. aI post
 δὲ add. ἐν τοῖς λόγοις καὶ ταῖς διαλέξεσι A 24 δ̄ delevit v 26 φαινομένως A, qui
 variat in reliquis, v: φαινομένου aI καὶ scripsi cf. p. 109, 21 n. ὡς aI 27 τὸν
 γε scripsi cf. b32: τὸν δε (sic) aI 28 γε om. A 29 μὴ διελὼν πρῶτον τὰ A
 30 post δοῦς add. τὰ A

ἡ δὲ διάλεξις αὐτοῦ καὶ ἀπόκρισις οὐκ ἂν τοῦτο ἐκφύγη ἅτε μὴ διελούσα συμβαίνει δέ, φησί, πολλάκις συνορῶντα τὸν ἐρωτώμενον καὶ εἰδότα, ὅτι ὁμώνυμός ἐστιν ἢ ἀμφίβολος ὁ λόγος ὁ ἐρωτώμενος, μὴ ποιῆσθαι διαίρεσιν τοῦ ἐρωτωμένου ὀκνοῦντα πρὸς τοῦτο καὶ ἀναδύομενον, ἵνα μὴ δόξη
 5 δύσκολος εἶναι ἅτε συνεχῆ ποιούμενος τὴν διαίρεσιν· ἐπεὶ γὰρ οἱ σοφισταὶ κατ' ἐνδελεχισμόν ἐρωτῶσιν ὁμώνυμα καὶ ἀμφίβολα τὰ ἐρωτήματα, εὐλαβεῖται ὁ ἀποκρινόμενος, ἵνα μὴ δόξη δυσχερῆς, εἰ ἅπαντα ἐπιχειροῖη διαιρεῖν. εἴτα οἰομένων τῶν ἀποκρινομένων μηδὲν ἄτοπον ἐντεῦθεν συμβῆναι, εἰ χωρὶς διαιρέσεως δώσουσι τὸ ἐρωτώμενον, ἀπαντήσῃ τι πολλα-
 10 κίς παράδοξον. ὥστε φυλακτέον τῷ ἀποκρινομένῳ τοιαύτην ποιῆσθαι ἀπόκρισιν, καὶ ἐπεὶ ἐφείτα αὐτῷ διαιρεῖν τὰ ἐρωτώμενα, μὴ ὀκνητέον πρὸς τοῦτο.

p. 175^b39 Εἰ δὲ τὰ δύο ἐρωτήματα μὴ ἔν ποιεῖ τις.

Νῦν διδάσκει τὴν γένεσιν τῆς ὁμωνυμίας καὶ τῆς ἀμφιβολίας, καὶ
 15 φησὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἔν ποιεῖν ταύτας γίνεσθαι· ὡς γὰρ ἔν ἐκείνῃ πλείω ὄντα τὰ ἐρωτώμενα ἔν ἔχει τὸ κατηγορούμενον, οὕτως καὶ ὧδε, εἰ καὶ ἔν ἐστὶν ὄνομα, ἀλλ' οὖν πλείονων ἐστὶ σημαντικόν. εἰ γοῦν μὴ ἦν ὁ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἔν ποιῶν παραλογισμός, οὐκ ἂν ἦν ὁ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν· εἰ δὲ μὴ ἦν ἀμφιβολία ἢ ὁμωνυμία, ἢ ἀληθῆς ἔλεγχος ἐγένετο ἢ οὐδ' ὄλως ἐγένετο. οἶον εἰ μὴ ἦν τὸ
 20 κύων ὄνομα πολλῶν σημαντικόν, ἀλλ' ἔν τι ἐδήλου, οἶον τὸν ἀστρῶν μόνον, εἰ ἠρωτήθη τις 'ἄρα ὁ κύων ὑλακτεῖ;', ἀπέφησε δὲ ὁ ἐρωτώμενος, ἠλέγχθη ἂν κυρίως οὐχί· ἐπεὶ γὰρ μόνον τὸν ἀστρῶν ὁ κύων σημαίνει. εἰ ἐρωτηθεῖ 'ἄρα ὑλακτεῖ;' καὶ ἐρεῖ ὅτι οὐχί, οὐδ' ὄλως ἐλήλεγκται· εἰ δὲ
 25 κατέφησεν, ἠλέγχθη ἂν. πῶς δὲ ὁ ὁμώνυμόν τι ἐρωτῶν πλείω ἐρωτήματα ἐρωτᾷ, δείκνυσι. τί γὰρ διαφέρει τὸ εἰπεῖν 'ἄρα ὁ Καλλίας καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς μουσικοί εἰσι;' τοῦ εἰπεῖν 'ἄρα ὁ κύων ὑλακτεῖ;' ἐπὶ γὰρ ἀμφοτέρων πλείω τὰ πράγματα· πᾶν γὰρ τὸ ἐρωτώμενον, εἰ μὴ ἀπλοῦν

1 ἡ δὲ ἀπόκρισις αὐτοῦ ἐλεγχθήσεται μὴ διελούσα τὸ ὁμώνυμον πρῶτον A διάλεξις α:
 διάλυσις I 2 φησί om. A τὸν ἐρωτώμενον συνορῶν A 2. 3 ὡς
 ὁμώνυμόν ἐστι τὸ ἐρωτώμενον A 4 τοῦ ἐρωτωμένου αI: αὐτοῦ A καὶ
 ἀναδύομενον om. A 5 δύσερις εἶναι καὶ δύσκολος ὡς μὴ συνεχῆ A 6 ἐνδελε-
 χησμόν I καὶ αI: ἢ A τὰ ἐρωτήματα om. A 7 ὁ ἐρωτώμενος αὐ
 διαιρεῖν, ἵνα A post δόξη add. δύσερις εἶναι καὶ A ἐπιχειροῖη A: ἐπιχειροῖη αI
 8 οἰομένου τοῦ ἀποκρινομένου A 8. 9 ἐκ τούτου συμβαίνειν A 9 χωρὶς τοῦ
 διελεῖν τὸ ὁμώνυμον δώσει A ἀπήνησέ A 10. 11 τοιαῦτα ἀποκρίνεσθαι ἔνεν
 τοῦ προσδιορίσαι· ἐπεὶ γὰρ A 11 προδιελεῖν τὴν ὁμωνυμίαν A 12 post τούτο add.
 ἡγουν τὸ διαιρεῖν A 14 τῆς alt. om. A 15 ὅτι om. v ἀπὸ αA: om. I
 τοῦ AI: τῶν a 16 ἐρωτώμενα AI: ἐρωτήματα a 18 παραλογισμός ποιῶν A
 post ἦν alt. add. καὶ A 19 τὴν alt. om. A(T) post ἀμφιβολίαν add.
 παραλογισμός A 20 ἔλεγχος ἐγένετο I: inv. ord. a 26 ἐρωτῶν a
 27 γὰρ I: δὲ a

εἶη ἀλλ' ὁμώνυμον καὶ πλείω δηλοῖ τοῦ ἑνός, ἐν ἐρωτῆσει παραλαμ-
βανόμενον πολλὰ ἐρωτᾷ.

p. 176^a3 Εἰ οὖν μὴ ὀρθὸν πρὸς δύο ἐρωτήσεις.

Ἐπειδὴ ἀνοικεῖον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς τὸ πρὸς δύο ἐρωτήσεις μίαν
5 ποιῆσθαι ἀπόκρισιν, μὴδὲ τῶν ὁμωνύμων λοιπὸν μία ἔστω ἀπόκρισις· ὡς
γὰρ εἰρήκαμεν, ὁ ὁμώνυμον ἐρωτῶν πλείω ἐρωτᾷ. ἀλλ' οὐδὲ ἐὰν κατὰ
πάντων τῶν πραγμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου ὀνόματος σημαιομένων
ἐστὶν ἀληθὲς τὸ κατηγορούμενον. οἷον εἰ ἐρωτῆσει τις 'ἄρ' ὁ Αἴας ζῶν
δίπουν;', τοῦτο ἀληθὲς μὲν ἐστὶ καὶ κατ' ἀμφοτέρων τῶν Αἰάντων, οὐ δεῖ δὲ
10 ἀπόκρισιν μίαν ποιῆσαι, καὶ διὰ τὸν τῆς προτάσεως λόγον τὸν λέγοντα 'μὴ
ἐρωτῆσει μία ἔστω ἀπόκρισις' (ὥδε δὲ διτταὶ οὖσαι αἱ ἐρωτήσεις οὐχ
ἀπλῆν ἐπίδεδχονται τὴν ἀπόκρισιν), καὶ ἵνα μὴ συνεθισθέντες μίαν ἀπόκρισιν
διδόναι ἐπὶ τινῶν ἀληθῶν ἐρωτημάτων πολλῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τριούτων
πάθωμεν τοῦτο. οὐδὲν γάρ, φησί, διαφέρει τὸ ὁμώνυμόν τι ἐρωτῆσαι καὶ
15 τὸ τριαύτην προσαγεῖν ἐρώτησιν, πότερον ὁ Κορίσχος καὶ ὁ Καλλίας
οἴκοι εἰσὶν ἢ οὐ; κἄν γὰρ ἀληθὲς εἶη τὸ εἶναι αὐτοὺς οἴκοι, κἄν τὸ μὴ,
ἀμφοτέρως πολλαὶ αἱ ἐρωτήσεις· οὐ γάρ, εἰ ἀληθὲς εἶη τὸ εἰπεῖν οἴκοι
αὐτοὺς εἶναι, μία ἐστὶν ἡ ἐρώτησις.

p. 176^a13 Τοῦτο δ' ὁμοῖον ὡς εἰ καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα.

20 Τοῦτο, φησί, τὸ πολλὰ ἐρωτηθέντα ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν δοῦναι,
ταῦτόν ἐστι τῷ ἐρωτηθέντα τι ὁμώνυμον (τούτου γάρ ἐστὶ δηλωτικὸν τὸ
τὸ αὐτὸ ὄνομα θεθεῖη τοῖς ἑτέροις· διαφοροὶ γὰρ πράγμασι τὸ αὐτὸ
καὶ ἐν ἐπίκειται ὄνομα), τὸ γοῦν πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα ποιήσασθαι μίαν
ἀπόκρισιν ταῦτόν ἐστι τῷ ἐρωτηθέντα τι ὁμώνυμον ἀπόκρισιν μίαν δοῦναι.
25 ὥσπερ οὖν οὐ διαλεκτικῷ τὸ πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν f. 41^v
ποιεῖν, οὕτω καὶ τὸ πρὸς ὁμώνυμόν τι τὸ αὐτὸ ποιεῖν. εἰπὼν δὲ μὴ δεῖν
ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων τὸ ναὶ ἢ οὐ φάσκειν, τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ ἀποκρίνε-
σθαι τὸν οὕτως ἀποκρινόμενον καὶ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ λέγοντα τίθησιν. ἔστι δὲ
τὸ λεγόμενον τοιοῦτον. ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ πρᾶγμα καὶ ἀδύνατόν

4 τοῖς διαλεκτικοῖς A 4. 5 μίαν ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι, τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, δῆλον ὅτι οὐδὲ
ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων ἔσται μία A 5 ἔστω I: ἔσται a 6 εἰρήκαμεν a: εἰρήκαμεν I:
λέλεκτα A 8 εἰ τις ἤρητο A 9 τοῦτο] πολλὰ ἠρώτησε, κἄν A μὲν
om. A καὶ om. A post αἰάντων add. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποκριθεὶς τὸ ναὶ ἠλήθευ-
σεν A 9. 10 ἀλλ' οὐ δεῖ ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι μίαν πρὸς πλείω ἐρωτήματα καὶ διὰ A
12 ἀπλῆν I: ἀπλῶς a συνεθισθέντες a 15 τὸ a: τὴν I προσαγεῖν I:
προσαγαγεῖν a 17 ἀμφοτέρως ex Arist. scripsi: ἀμφοτέρον a: compend. I ai I:
om. a 18 ἢ I: om. a 20 ἐρωτήματα ἐρωτηθέντα A μίαν (ἀπό-
κρισιν inductum) ποιήσασθαι ἀπόκρισιν A 21 ἐρωτηθέντα v cf. vs. 24: ἐρωτηθέντι
aAI 24 ἐρωτηθέντα Av: ἐρωτηθέντι aI 25 πολλὰ ἐρωτήματα AI: πολλὰς
ἐρωτήσεις a

ἐστι πάντα, ὧν ἐστι τὸ ὄνομα σημαντικόν, διὰ τοῦ ναί ἢ τοῦ οὐ δηλωῶσαι, εὐδηλον ὡς οὐκ ἀποκρίνεται· εἰ γὰρ ἐπ' ἄλλου μὲν ὁ ἐρωτῶν ἤρето, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἐπ' ἄλλου καταφήσει ἢ ἀποφήσει, οὐδὲν ἀπεκρίθη. οὐδὲ γὰρ ὁ εἰπὼν ἀπόκρισιν μίαν ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων κυρίαν ἀπόκρισιν ἐποίησατο, ἀλλ' εἶρηκε μὲν τι καὶ ἔδοξε τοῖς πολλοῖς ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν ναί ἢ οὐ, ἀπόκρισιν δὲ οὐ δέδωκεν. ἀπόκρισις γὰρ ἐστίν, ὅταν, ὅ τις ἐρωτηθῆ, τοῦτο αὐτὸ ἢ διψῆ ἢ ἀπαρνήσῃται· ἂν δ' ἄλλο μὲν ὁ ἐρωτῶν ἐρηται, ἄλλο δὲ ὁ ἀποκρινόμενος φήσῃ ἢ ἀποφήσῃ, εἶρηκε μὲν τι καὶ οὕτως, ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸς προαιρούμενος εἶπεν, ἀπόκρισιν δὲ οὐ δέδωκε. τὸ δὲ ἀλλ' ἀξιουῦνται ἰ πως ἐν τοῖς διαλεγόμενοις ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀλλ' εἰ καὶ μὴ κατὰ ἀλήθειαν ἀποκρίνονται ἐν τοῖς ὁμωνύμοις τὸ ναί ἢ τὸ οὐ λέγοντες, ὅμως ἀξιουῦνται, τούτέστι νομίζονται καὶ ὑπολαμβάνονται ὅτι ἀπόκρισιν ἐποίησαντο'. νομίζονται δέ, φησὶν, ἀποκρίνεσθαι διὰ τὸ λανθάνειν τοὺς ἀκροατὰς τὰ συμβαίνοντα, ἤγουν τὸ μᾶς ἐρωτήσεως μίαν ἀπόκρισιν εἶναι καὶ τῶν πολλῶν πολλὰς, ἢ μάλιστα διὰ τὸ λανθάνειν αὐτοὺς ὅτι ἐν τῷ ὁμωνύμοις οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις· τοῦτο γὰρ εἶπε συμβαίνον· συμβαίνει γὰρ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις τὴν νομιζομένην ἀπόκρισιν μὴ εἶναι ἀπόκρισιν. ὅπερ δὲ ἐν τῷ ὁγδόῳ τῶν Τοπικῶν εἶπε, τοῦτο καὶ ἐνταυθὰ φησιν, ὅτι πολλάκις ἀποκρίσεις δοτέον ψευδεῖς μᾶλλον ἢ ἀληθεῖς, εἶπερ εὐχερέστερον ταύτας ὁ ἐρωτῶν δέξαιτο· ἐπεὶ γὰρ, φησὶν, ὥσπερ ἔλεγχοί τινες οὐκ εἰσὶ μὲν ἀληθῶς, δοκοῦσι δὲ εἶναι, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ λύσεις εἰσὶ τινες οὐκ οὔσαι μὲν δοκοῦσαι δὲ τισιν, ἃς καὶ προκομιστέον μᾶλλον ποτε ἤπερ τὰς ἀληθεῖς· πρὸς τὸν πάντη γὰρ ἀνθιστάμενον, ὡς τὸ αὐτοῦ ἔχει παράγγελμα, διὰ πάντων δεῖ ἀντιτάττεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἀπλῶς, φησὶν, ἀποκρίνεσθαι δεῖ, ἀλλ' ὅπερ καὶ αὐτὸς πολλάκις εἶπε, τὸ 'ἴσω' λεκτέον καὶ τὸ 'ἔστω' καὶ τὸ 'δοκεῖ'· οὐδαμῶς γὰρ καὶ τούτων προσελεγμένων δυνήσεται γενέσθαι ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος· τοῦτον γὰρ καλεῖ παρεξέλεγχον διὰ τὸ ἔξω εἶναι τοῦ κυρίως καὶ ἀληθῶς ἐλέγχου.

p. 176*27 Ἐπεὶ δὲ πῶς αἰτεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ δῆλον.

30 Ἐπειδὴ, φησὶ, δῆλόν ἐστι τί τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, τότε δὲ οἴομεθα τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸν ἐρωτῶντα, ὅταν ἢ σύν-

1 δηλωῶσαι aA: δηλώσων I 7 αὐτὸ AI: αὐτὸς a ἀπαρνήσῃται A: ἀπαρνήσεται I: ἀπαρνήσατο a ἤρηται A: ἔροιτο aI 8 φήσῃ ἢ ἀποφήσῃ aA: φήσει ἢ ἀποφήσει I 10 ἴσον ἐστὶ τῷ aI: ἤγουν A μὴ καὶ A 11 ἀλήθειαν A: ἀληθῆς a: ἀλη^θ I 12 ἤγουν A 12. 13 ὅτι—φησὶν om. A ἐποίησαντο a: ἐποίησατο I 13 ἀποκρίθηται A 15 εἶναι aI: δοῦναι A 16. 17 συμβαίνει γὰρ aI: ἤγουν τὸ A 17 τὴν νομιζομένην ἀπόκρισιν om. A 18 δὲ om. A post δὲ superscr. καὶ I ἐν τῷ ὁγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 11 p. 161*24 sq. 22 καὶ I: om. a 24 αὐτοῦ I: αὐτὸ a οὐδὲ A 25 post ἀποκρίνεσθαι add. λέγει a πολλάκις] cf. p. 169*17 (et p. 65, 11 sq.), 177*21. 22 27 γενέσθαι (sic) a 28 τὸ AI: τοῦ a ἀληθῶς καὶ κυρίως A ἀληθοῦς a

εγγυς καὶ ταῦτόν τὸ ἐρώτημα τῷ προβλήματι, λέγει ἐπὶ τῶν τοιούτων
 εὐθύς ἀναιρεῖν ἕνα τῶν ἐρωτημάτων καὶ μὴδ' ὅλως συγχωρεῖν λέγοντος τοῦ
 ἀποκρινομένου τῷ ἐρωτῶντι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι· ἐγγυς γὰρ εἰσι καὶ
 ταῦτά τὰ ἐρωτώμενα τῷ προκειμένῳ προβλήματι. οἷον εἰ προκειμένου
 5 συμπερανθῆναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἔροιτο 'ἀρά γε ἡ χαρὰ ἀγαθόν;', οὐ
 δοτέον, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖ. ἔτι ὅταν τις ἀξιῶ τι συμπέρασμα
 ψευδές τε καὶ ἄδοξον, δ' ἐξ ἀνάγκης ἐκ ψευδῶν συνήχθη προτάσεων (τὸ
 γὰρ ψευδές ἀεὶ ἐκ ψευδῶν), τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν προτάσεων ῥητέον, ὅτι
 ψευδεῖς ἢ ἄδοξοι αἱ προτάσεις αἱ τὸ τοιοῦτον συναγαγεῖν συμπεέρασμα.
 10 τὰ γὰρ συμπεράσματα, ἅπερ αὐτὸς συμβαίνοντα εἶπε, τῆς αὐτῆς εἰσι
 θέσεως (θέσεις δὲ λέγει νῦν τὰς προτάσεις)· ὅποια γὰρ εἰσιν αἱ προ-
 τάσεις, τοιαῦτα καὶ τὰ συμπεράσματα. ὥστε εἴπερ ἄδοξον τὸ συμπέ-
 ρασμα, ῥητέον ὅτι καὶ αἱ προτάσεις ἄδοξοι.

p. 176•33 Ἔτι ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῆ.

15 Ὡς ἐν παραβολῇ λαμβάνεσθαι δ' βουλόμεθα λαβεῖν ἐν τῷ ὀγδόῳ
 τῶν Τοπικῶν εἶρηκεν, ὅταν δ' βουλόμεθα λαβεῖν οὕτως ἐρωτῶμεν ὡς οὐκ
 αὐτὸ θέλοντες ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ἄλλο βουλόμενοι λαβεῖν, οἷον βουλόμενοι
 τὴν ἐγκράτειαν λαβεῖν ὅτι ἀρετὴ ἐστὶ, μὴ εἴποιμεν 'ἀρά γε ἡ ἐγκράτεια
 ἀρετὴ ἐστίν;', ἀλλ' 'ἀρά γε ὥσπερ ἡ ἐγκράτεια ἀρετὴ, οὕτως καὶ ἡ ἀνδρεία |
 20 καὶ ἡ δικαιοσύνη;'. εἰ οὖν καὶ ἐνταῦθα παραβολὴν τοῦτο λέγει, εἴη ἂν f. 42^r
 τοῦτο λέγων, ὅτι ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι, τουτέστι μὴ αὐτὸ καθ'
 αὐτὸ ληφθῆ μὴδ' ὡς δι' αὐτό (ὀνόματι γὰρ λαμβάνεται τι, ὅταν τὸ
 ὄνομα αὐτόθεν αὐτὸ ληφθῆ, οἷον τῶν ἐναντίων μία ἡ ἐπιστήμη ἢ ἡ
 ἐγκράτεια ἀρετὴ, παραβολῇ δέ, ὅταν λόγῳ καὶ μὴ δι' ἑαυτὸ ἀλλὰ ἄλλου
 25 χάριν), ὅταν οὖν τὸ καθόλου παραβολῇ ληφθῆ, ῥητέον ὅτι οὐχ οὕτως
 δέδωκεν οὐδ' ὡς ἔδωκεν ἔλαβεν· οὐ γὰρ τὴν ἐγκράτειαν δέδωκεν ἀρετὴν
 ἀλλὰ τὴν ἀνδρείαν. εἰ δὲ μὴ οὕτως εἴληπται τὸ τῆς παραβολῆς, εἴη ἂν
 λέγων, ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῆ, ἀλλὰ παραβολῇ καὶ
 λόγῳ, ῥητέον τὸ καὶ τό. μὴ ὀνόματι δὲ ἀλλὰ λόγῳ ληφθήσεται τὸ καθό-
 30 λου οὕτως· ἀρά γε ἡ ἔλαφος τετράπους οὕσα διχληλή ἐστὶ; ναί· τί δέ, ἢ

4 προκειμένου A: προκειμενον a: compend. I 6 ὅτι om. A αἰτῆ A
 7 τε aI: τι A 9 συναγεῖναι (sic) a 12 τοιαῦτα a 15 ἐν τῷ ὀγδόῳ
 τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 156 b 4—9 17—19 οἷον βουλόμενοι λαβεῖν ὡς ἡ ἐγκράτεια ἀρετὴ
 ἐστὶν οὕτως ἐρωτήσομεν· ἀρ' ὥσπερ A 19 post ἀρετὴ alt. add. ἐστὶν A
 19. 20 καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία A 20 γοῦν A 21 τοῦτο om. A
 ὅτι aI: ὡς A ἔχουν A 22 post αὐτὸ alt. add. ἀλλ' ἄλλου χάριν A 23 αὐτό-
 θεν aA: αὐτόθι I μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη A 24 παραβολῇ A λόγῳ v:
 λέγω aI: τὸ καθόλου ἐν λόγῳ ληφθῆ A αὐτὸ A 25 ὅτι aI: ὡς A
 26 ἔδωκα ubique A ἔλαβες A 27 ἀνδρείαν A 28 τὸ καθόλου post ληφθῆ
 collocat A 29. 30 ῥητέον—οὕτως] οἷον πᾶν ἄρα τοιοῦτον· λαμβάνεται γοῦν τὸ καθόλου
 παραβολικῶς καὶ ἐξ ὁμοιότητος A 30. p. 132,1 τί δὲ ἢ αἰξ καὶ τὸ πρόβατον οὐ δι-
 χηλά; ναί. πᾶν ἄρα A

αἶξ; ναί· τί δέ, ὁ βοῦς; ναί· τί δέ, τὸ πρόβατον; ναί· πᾶν ἄρα δ ἂν ἴ
 τοιοῦτον διχηλόν ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ὁ ἵππος οὐ διχηλὸς τοιοῦτος ὢν· οὐκ
 ἄρα πᾶν διχηλόν· ἐνταῦθα τὸ 'πᾶν δ ἂν ἴ τοιοῦτον διχηλόν ἐστὶ' λόγῳ
 εἰληπται· λόγος γὰρ τὸ 'πᾶν δ ἂν ἴ τοιοῦτον', οὐκ ὄνομα· εἰ δὲ εἶπε 'πᾶν
 5 ἄρα τετράπουν', ὀνόματι τὸ καθόλου ἔλαβε· τὸ γὰρ τετράπουν ὄνομα· ἐπὶ
 τούτου δὲ ῥητέον ὅτι τὸ 'πᾶν ἄρα τοιοῦτον' οὐκ ἐπὶ τοῦ τετραπόδου
 δέδωκεν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κερασφόρου· πᾶν γὰρ κερασφόρον διχηλόν· κωλυ-
 μενον δὲ [διὰ] τούτων δεῖ τρέπεσθαι ἐπὶ τὸ ἐλέγχειν αὐτόν, ὅτι οὐ δέδει-
 χεν οὐδὲ συλλελογίσται, κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμὸν, λέγων διορισμὸν
 10 τὴν ὁμωνυμίαν, τὴν ἀμφιβολίαν, τὴν διαίρεσιν, τὴν σύνθεσιν καὶ τοὺς λοι-
 ποὺς τρόπους παρ' ὅσους ὁ φαινόμενος ἔλεγχος γίνεται· δεῖξομεν οὖν
 αὐτὸν μὴ ἀποδεικνύοντα μηδὲ συλλογιζόμενον ἢ ἐλέγχοντα ἐμφανίζοντας τὸν
 τρόπον τοῦ παραλογισμοῦ.

p. 176+38 Ἐν μὲν οὖν τοῖς κυρίως λεγομένοις ὀνόμασιν.

15 Ἐν τοῖς ὀνόμασι, φησί, τοῖς κυρίως λεγομένοις καὶ αὐτοτελῶς
 (κύρια γὰρ ἐκεῖνα λέγει ὀνόματα τὰ οἰκεῖα τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν,
 οἷον ἄνθρωπος, ἵππος) ἀνάγκη ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ οὐ ἢ ἀπλῶς
 καὶ χωρὶς διαιρέσεως, ἐὰν μὴ ἢ ὁμώνυμον, ἢ, ἐὰν ἢ, μετὰ διαιρέσεως.
 ἐν δὲ τοῖς κολοβῶς ἠρωτημένοις, οὐ δεῖ ἀπλῶς ἢ ναὶ ἢ οὐ ἀποκρίνεσθαι·
 20 συμβαίνει γὰρ παρὰ τοῦτο ἔλεγχος· συνεπινοούμενα δὲ ἐστὶ τὰ συμμη-
 μονευόμενα τοῖς προηρωτημένοις· οἷον δ ἂν ἴ Ἀθηναίων, ἄρα κτῆμά
 ἐστὶν Ἀθηναίων; ναί· τί δέ, ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων; ναί· ὁ ἄνθρω-
 πος ἄρα κτῆμα τῶν ζώων ἐστὶ· συνεπινοεῖν γὰρ ἀνάγκη κἀνταῦθα τὸ
 κτῆμα· ὡς γὰρ δ ἂν ἴ Ἀθηναίων, κτῆμά ἐστὶν Ἀθηναίων, οὕτως καὶ δ
 25 ἂν ἴ τῶν ζώων, κτῆμα ἐστὶ τῶν ζώων· ἐστὶ δὲ τῶν ζώων ὁ ἄνθρω-
 πος· κτῆμα ἄρα ἐστὶ τῶν ζώων· ἐνταῦθα γοῦν ἐρωτηθέντος κολο-
 βῶς τοῦ προβλήματος συνέβη ὁ παραλογισμὸς· εἶδει γὰρ εἶπεῖν 'ἄρ' δ ἂν
 ἴ Ἀθηναίων κτῆμα, κτῆμά ἐστὶν Ἀθηναίων, καὶ δ Λακωνίων κτῆμα,
 κτῆμα τούτων;'

1 ante πᾶν add. καὶ α 2 post τοιοῦτον add. ἦγουν A 2. 3 ὁ ἵππος τετράπους
 ὢν οὐ διχηλὸς ἐστὶν· οὐκ ἄρα πᾶν δ ἂν τοιοῦτον διχηλόν ἐστὶν A 3. 4 διχηλόν
 ἐστὶ— τοιοῦτον) λόγος ἐστὶν ἐκ παραβολῆς καὶ ὁμοιότητος λεγθεὶς A 4 post εἶπε
 add. τὸ A 6 an δη? τετραπόδου I 7 δέδωκα A 8 διὰ delevi
 cf. *36 8. 9 ὡς οὐκ εἶδειξεν οὐδὲ συλλελογίστατο A 10 τὴν διαίρεσιν a: om. I
 17 ἢ (ante ναὶ) aI: τὸ A 19 post κολοβῶς add. καὶ ἔλλιπῶς A post utrumque
 ἢ add. τὸ A 20 περὶ τούτου a εἰσι A 20. 21 συμμημονευόμενα a
 22. 23 ὁ ἄνθρωπος ἄρα— ἐστὶ post 23. 24 τὸ κτῆμα habet A 23 ἀνάγκη, sed post
 κἀνταῦθα A: ἀναγκάζει aI 24 ἀθηναίων ἐστὶν A 25 ἐστὶ aI: ἐστὶ A 26. 27 post
 κολοβῶς add. καὶ ἔλλιπῶς A 27 post εἶπεῖν add. οὕτως A 29 τούτων) λακωνίων
 ἐστὶν; ὅταν δὲ λέγῃς ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων ἐστὶν, οὐ τὸ κτῆμα δεῖ συνεπινοεῖν· ἀλλ' ἐπὶ
 εἶδος τοῦ ζώου ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος A

p. 176^b8 Ὅταν δὲ δυεῖν ὄντων.

Τοῦτο δῆλον ἔσται, εἰ ἀναμνησθεῖμεν ὧν εἶπεν ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῷ
 γινομένῳ παρὰ τὸ ἐπόμενον. εἶπε δὲ ἐκεῖσε ὅτι τῷ μὲν γινομένῳ ἔπεται τὸ
 ἀρχὴν ἔχειν καὶ ὄντος τοῦ γινομένου ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχειν·
 5 εἰ γὰρ γέγονε, καὶ ἀρχὴν ἔσχεν· οὐ μὴν εἰ ἀρχὴν ἔχει, καὶ γέγονε· πολ-
 λαχῶς γὰρ ἢ ἀρχή. ἐπὶ τούτων δεῖν φησὶν ἐρωτώμενον τὸ μὲν μερικώ-
 τερον (τοῦτο γὰρ εἶπεν ἔλαττον) διδόναι καὶ συγχωρεῖν· ἀληθὲς γάρ·
 τὸ δὲ ἕτερον μὴ διδόναι· τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούειν. ἔλαττον δὲ καὶ
 μερικώτερον τὸ γεγονὸς τοῦ ἀρχὴν ἔχειν, ὡς καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζῆου·
 10 ἀνθρώπου μὲν γὰρ ὄντος ἔστιν ἐξ ἀνάγκης καὶ ζῆον, ζῆου δὲ ὄντος οὐκ
 ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄνθρωπος. τοῦτο γοῦν ἄτε καθόλου ὄν οὐ συγχωρητέον·
 τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐρωτώμενον πότερον δεῖ τὸ ἔλαττον διδόναι, ἧγουν
 σχηματισθείσης τῆς ἐρωτήσεως κατὰ τὸ πότερον δεῖ διδόναι τὸ μερικόν.
 ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ὄρων καὶ συλλογισμῶν τὰ ἐλάττωνα καὶ μερικὰ συγχω-
 15 ρητέον ἀεὶ· χαλεπώτερον | γὰρ ἐκ πλειόνων, ἥτοι μερικωτέρων, f. 42^v
 συλλογίσασθαι· ἄνευ γὰρ τοῦ καθόλου, ὡς ἐμάθομεν, συλλογισμὸς οὐ
 γίνεται. εἶπε δὲ τὸ μερικώτερον πλείονα, ἧ διότι συνθετώτερον ἐστὶ καὶ
 ἐκ πλειόνων (ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐκ πλειόνων μᾶλλον ἐστὶν ἢ περὶ τὸ ζῆον·
 ἔχει γὰρ καὶ τὰ τοῦ ζῆου, οἷον τὴν οὐσίαν, τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ αἰσθητι-
 20 κόν· ἔχει δὲ καὶ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἄπερ τὸ ζῆον
 οὐκ ἔχει), ἧ εἶπεν αὐτὸ πλείονα, ὅτι τὸ καθόλου τρόπον τινὰ ἔν ἐστι, τὰ
 δὲ μερικὰ πλείονα. καλλίων δὲ ἢ προτέρα ἐξήγησις.

p. 176^b11 Ἐὰν δ' ἐπιχειρήῃ ὅτι τῷ μὲν.

Εἴρηται ἐν τοῖς Τόποις ὅτι, εἰ τῷ γένει ἐστὶν ἐναντίον, καὶ τῷ
 25 τοῦ γένους εἶδει ἀνάγκη εἶναι εἶδος ἐναντίον· τῇ γὰρ ἀρετῇ γένει οὐσῃ

1 δυεῖν a Arist. 2 εἶπεν] c. 6 p. 168^b37 sq. 3 ἐκεῖσε, ὅτι A: om. aI μὲν om. A
 ἔπεται A: ἔπεσθαι aI 5 ἔχει aI: ἔσχε A: εἶχε b 6 ἐρωτώμενον a: ἐρωτωμένους A:
 compend. I 7. 8 εἶπεν—τοῦτο γὰρ om. A 10 ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ A 11 post
 ἀνάγκης add. ἐστὶ A 12 δεῖ—διδόναι] ἢ καὶ οὕτως εἰπεῖν διὰ πλείω σαφηνεῖαν· εἰ γοῦν
 δύο εἶσι τινά, ὧν τὸ μὲν ἡγούμενον ἐστὶ καὶ μερικώτερον, τὸ δὲ ἐπόμενον καὶ καθολικώτερον,
 ἐὰν τὸ καθόλου ἐρωτώμενον κατὰ τὸ πότερον A 13 post πότερον add. ἧγουν ἐν τῷ
 λέγειν τὸ πότερον A post διδόναι add. καὶ συγχωρεῖν τὸ ἔλαττον, ἧγουν A post
 μερικόν add. ἀλλ' οὐ τὸ καθόλου A 14 δὲ καὶ a: δὲ I: καὶ A 15. 16 γὰρ ἐστὶ
 συλλογίσασθαι ἐκ πλειόνων, ἧγουν ἐκ μερικῶν ἄνευ τοῦ καθόλου τι προσλαβεῖν· ὡς γὰρ ἐμά-
 θομεν, ἄνευ τοῦ καθόλου A 15 ἥτοι I: ἧγουν a 17. 18 λέγει δὲ τὰ μερικὰ πλείονα
 ὡς συνθετώτερα καὶ ἐκ πλειόνων συγκαίμενα A 17 συνθετώτερον v: συνθετώτερα a:
 compend. I 18 ἐκ prius v cf. A: om. aI μᾶλλον om. A ἢ περὶ aI:
 παρὸ A 19 ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ μόνον ἔχει τὰ τοῦ ζῆου A καὶ alt. om. A
 19. 20 αἰσθη I 20 ἔχει δὲ aI: ἀλλὰ A τὸ λογικὸν καὶ θνητόν· καὶ τὸ νοῦ καὶ
 ἐπιστήμης A 20. 21 ἄπερ—ἔχει om. A 21 ἢ πλείονα εἶπε τὸ μερικόν A
 23 τῶν I 24 ἐν τοῖς Τόποις] IV 3 p. 123^a20 sq. γένει οὐσῃ scripti: γένος
 οὐσῃ aI: γένους οὐσῆς v

καὶ ἐναντίας οὔσης αὐτῇ τῆς κακίας καὶ τῆς ἀρετῆς εἶδει, τῇ ἀνδρείᾳ, ἐστὶν ἐναντία ἡ δειλία. τούτου οὕτως ἔχοντας, εἴ τις ἀληθῶς ἔδειξε τῆς ψυχῆς μὴ εἶναι γένος τὴν ἀρμονίαν διὰ τὸ τῇ μὲν ἀρμονίᾳ εἶναι ἐναντίον τὴν ἀναρμωστίαν, τῇ δὲ ψυχῇ οὐσία οὔση μὴ εἶναι ἐναντίον τι, ῥητέον, φησὶν, ὅτι ἔστι καὶ τῇ ψυχῇ ἐναντίον, ἀλλ' οὐ κεῖται ὄνομα αὐτῆ, ἔστι δὲ ἀνώνυμον.

p. 176^b14 Ἐπεὶ δὲ ἔνια μὲν ὦν λέγουσιν οἱ πολλοί.

Ἐπεὶ, φησί, τὸν μὴ συγχωροῦντά τινα ὦν οἱ πολλοὶ λέγουσι ψεύδεσθαι φάσκουσι, ἔνια δὲ οὐ συγχωροῦντα, οἷον ὅσα εἰσὶν ἀμφιδόξα, οὐ λέγουσι ψεύδεσθαι, ὡς καὶ τὸ περὶ τῆς ψυχῆς τῶν ζώων ἔχει, ἐν τοῖς ἀμφιδόξοις οὖν τούτοις οὐ δεῖ ἀπλῶς ἀποκρίνεσθαι (τοῦτο γὰρ λείπει) ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως βούλεται ὁ ἐρωτῶν, ἵνα αὐτὸς μὴ λάβῃς αὐτό. οἷον εἴ ἔστι πρόβλημα ἄρα ἡ ψυχὴ θνητὴ ἢ ἀθάνατος; ἔπει τοῦτο ἀμφιδόξον, σκόπησον ὃ βούλεται ὁ ἐρωτῶν, καὶ αὐτὸς δὸς τὸ ἕτερον· οὐδεὶς γὰρ ὁ μεμψόμενός (σ') οἷον βούλει τῶν ἀμφιδόξων λέγοντα. ἐν δὲ τῇ λέξει, ὡς εἴρηται, τῇ ἐν οἷς οὖν ἄδηλον ποτέρως εἴωθε λέγεσθαι, λείπει τὸ ἐν τούτοις δεῖ μὴ συγχωρεῖν· ἔστι γὰρ τὸ πλῆρες ἐν οἷς οὖν ἄδηλον ποτέρως εἴωθε λέγεσθαι, οὐ δεῖ συγχωρεῖν τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, ἀλλ' ἀπλῶς λέγειν ὅτι ἄδηλον τὸ προτεινόμενον· λέγει δὲ λέγεσθαι γνώμας καὶ τὰς ἀληθεῖς δόξας, ὁποῖαί εἰσιν αἱ δοκοῦσαι "πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις", περὶ ὧν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἴρηται, καὶ τὰς ὅλας ἀποφάσεις, λέγων ὄλην ἀπόφασιν τὴν καθόλου ἀπόφασιν, οἷον τὴν οὐδεὶς.

p. 176^b20 Ἐτι οὐ τὸ ἀληθὲς ἀμφιδόξεϊται.

Ἐφ' ὧν, φησὶν, οὐκ ἔστι τὸ ἀληθὲς ὁμολογούμενον ἀλλ' ἀμφιδόξοι μὲν, μάλιστα τις μεταφέρων καὶ μεταλαμβάνων τὰ ὀνόματα πρὸς τὸ χρῆσιμον αὐτῷ διαλάθῃ ἄν. εἴ γὰρ ἀληθὲς μὲν ἔστι τὸ τὴν ψυχὴν ἐξ ἑαυτῆς κινεῖσθαι τε καὶ αὐτοκίνητον εἶναι, ἀμφιδόξεϊται δὲ καὶ ἐπίσης φαίνεται καὶ κινεῖσθαι ἐξ ἑαυτῆς καὶ μὴ κινεῖσθαι (οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐφ' οὗ τις μὴ ἔχει ἀκριβῆ καταλήψιν, ἐπίσης νομίζειν καὶ ὅτι οὕτως καὶ ὅτι οὐχ οὕτως), ἄν μεταφέρῃ τὸ τῆς κινήσεως ὄνομα ὁ ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ἀκίνησιν καὶ φησὶν ὅτι ἡ ψυχὴ ἀκίνητός ἐστιν, ἀλλ'

9 συγχωροῦντα scripsi: συγχωροῦνται a: compend. I 15 γὰρ σοι μέμψοιτο ἐπὶ τῶν ἀμφιδόξων λαμβάνοντι οἷον βούλει A σ' addidi λέγοντα a compend. I
18 inter τὸ et ναὶ spat. 3—4 litt. I 19 λέγειν AI: λέγει a γνώμας δὲ ὡς λέγει
καλοῦσι τὰς A 20 δόξας, ἔγουν τὰς δοκούσας A 20. 21 σοφοῖς—πλείστοις A
21 καὶ τῶν σοφῶν τοῖς πᾶσιν A 22 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. I p. 100^b21—23
ἄλλας, ut videtur, I pr. 27 αὐτοῦ A 28. 29 ἀμφιδόξεϊται δὲ καὶ a: ἀμφιδόξεϊ δὲ
τὸ I 30 μὴ, quod post κωλύει collocant aAI, transposui 31 μεταφέρει a
32 τὴν om. A φῆ A ἀκίνητος A: ἀθάνατος aI ἔστιν om. A

οὐχ ὡς σὺ ἤρου κινουμένη, οὐ δόξει σοφίζεσθαι καὶ σοφιστικῶς ἀποκρίνεσθαι. δειχθεῖν δ' ἂν ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ αὐτοκινήτου ἀθάνατος, θνητὴ δὲ διὰ τοῦ ἐναντίου· εἰ γὰρ μὴ κινεῖται, οὐδὲ χωρίζεται τοῦ σώματος, καὶ εἰ μὴ χωρίζεται, ἐστὶ θνητὴ. ἡ λέγει ἂν διὰ τοῦ μεταφέρειν τὸ
 5 μεταφοραῖς χρῆσθαι· εἰ γὰρ τις θεῖν τὴν ψυχὴν θνητὴν, χρῆσεται [δέ] τις μεταφορᾶ καὶ εἶπη 'εἰ ἡ ψυχὴ ἁρμονία ἐστὶ ζωὴ οὐσα', ὡς ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι πεποιήκειν, 'οὐκ ἂν γένοιτό ποτε ἀναρμωστία, ἦτοι θάνατος· εἰ γὰρ ἡ ψυχὴ ζωὴ οὐσα ἁρμονία ἐστίν, πάντως ὁ θάνατος ἀναρμωστία ἐστίν· εἰ δὲ ἡ ἁρμονία μὴ γίνεται ἀναρμωστία, πάντως οὐδὲ θάνατος· ἀθάνατος ἄρα
 10 ἡ ψυχὴ'. καλλίων δὲ ἡ προτέρα ἐξήγησις διὰ τὰ εὐθύς ἐπενηγεμένα· λέγει γὰρ ἔτι ὅσα ἂν τις προαισθάνηται τῶν ἐρωτημάτων, προενστατέον. τῷ ἀποκρινόμενῳ ταῦτα πάντα παρεγγυᾶται, | πῶς δῆτα τὰς f. 43^r ἀποκρίσεις ποιουμένῳ οὐκ ἔσται αὐτῷ συμποδισμὸς καὶ ἀπάτη· λέγει γοῦν καὶ ταῦτα τῆς ἄνωθεν ἐννοίας ἐξηρητημένα. ἔστι δὲ τοιοῦτος τῶν λεγομένων ὁ νοῦς· ὅταν τινὰ ἐρωτῶνται, οἶδεν δὲ ὁ ἀποκρινόμενος αὐτὰ δὴ τὰ ἐρωτώμενα ἀμφιδοῦσα εἶναι, προαγορευέτω καὶ λεγέτω μὴ οὕτως ἔχει, ὡς ὁ ἐρωτῶν τίθησιν, ἀλλὰ ἐναντίως· οὕτω γὰρ ποιῶν καὶ μόνον οὐχὶ ἐπιστομίζων διὰ τοῦ λέγειν 'οὐχ οὕτως ἔχει ὡς σὺ φῆς, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἐναντίον' κωλύσει τὸν ἐρωτῶντα ὃ βούλεται συμπεράνασθαι.

20 p. 176^b29 'Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ μὲν ὀρθὴ λύσις ἐμφάνις ψευδοῦς συλλογισμοῦ.

Μέλλων χωρῆσαι εἰς τὸ παραδοῦναι ἡμῖν μέθοδον δι' ἧς ἂν δυναίμεθα διαλύειν τὰ σοφίσματα, εἴτε καθ' ὁμωνομίαν εἰσὶν εἴτε καθ' ἀμφιβολίαν ἢ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον τῶν ἀπηριθμημένων δέκα καὶ τριῶν,
 25 ἀνάγει τὸν λόγον ἐπὶ τὸ καθολικώτερον. καὶ φησὶν ὅτι, ἐπεὶ πᾶς συλλογισμὸς σοφιστικὸς ἢ παρὰ τὴν ὕλην ἐστὶ, τὰς προτάσεις ἔχων ψευδεῖς, ἢ παρὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τοῦτο ὦν ἀσυλλόγιστος, τοῦ μὲν κατὰ τὸ σχῆμα ὄντος ἐρρωμένου ψευδεῖς δὲ τὰς προτάσεις ἔχοντος δεῖ ἀναιρεῖν μίαν τῶν κειμένων προτάσεων, παρ' ἧν τὸ ψεῦδος, ἢ εἰ τύχοι καὶ ἀμφοτέρας, ἀλλὰ
 30 μᾶλλον τὴν μείζονα, ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν, καὶ διαλύειν οὕτως αὐτόν, τοῦ δὲ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένον ἔχοντος τὴν ἀσυλλογιστίαν αὐθις ἀπελέγχειν καὶ οὕτω καὶ αὐτὸν ἀνατρέπειν. ὁ πᾶς μὲν οὖν τῶν λεγομένων σκοπὸς τοιοῦτος ἐστίν. ἐπιέναι δὲ παροδικῶς καὶ τὴν λέξιν οὕτως ἔστιν. ἐπεὶ ἡ ὀρθὴ ἐμφάνις καὶ ἀπόδειξις τοῦ ἀπλῶς σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ

I σὺ ἤρου om. in spatio 5 fere litt. A σοφίσεσθαι a 2 αὐτοκινήτος a 3. 4 τοῦ σώματος χωρίζεται· εἰ δὲ μὴ χωρίζεται, συμφθείρεται τούτω. ἡ A 5 δὲ delevi τις alt. om. b 6. 7 ἐν τῷ Φαίδωνι c. 36 sqq. 7 ἦτοι AI: ἦγουν a 9 ἡ om. A γίνεται AI: γένοιτο a 10 προτέρα AI: πρώτη a 12 δὴ A 14 ἔτι a 15 ἐρωτῶνται scripsi: ἐρωτῶντα aI δὲ I: om. a 16 προαγορευέτω I: προσαγορευέτω a 17 μονονοῦχι a: μονονοῦ I 18 τοῦ a: τὸ I 24 δεκατριῶν A 27 καὶ delevit 28 ἐρρωμένου aA: ἐρωτωμένου I 30 πολλάκις] velut p. 120, 18 εἰρήκαμεν aA: εἰρήκαμεν I 32 δ, πως a τοῦ λεγομένου A 34 ἀπόδειξις AI: ἀπόδοσις a

ἡ δὲ διαλέξεις αὐτοῦ καὶ ἀπόκρισις οὐκ ἂν τοῦτο ἐκφύγη ἅτε μὴ διελουῖσα. συμβαίνει δέ, φησί, πολλάκις συνορῶντα τὸν ἐρωτώμενον καὶ εἰδότα, ὅτι ὁμῶνυμός ἐστιν ἢ ἀμφίβολος ὁ λόγος ὁ ἐρωτώμενος, μὴ ποιεῖσθαι διαίρεσιν τοῦ ἐρωτωμένου ὀκνοῦντα πρὸς τοῦτο καὶ ἀναδύομενον, ἵνα μὴ δόξῃ
 5 δύσκολος εἶναι ἅτε συνεχῆ ποιούμενος τὴν διαίρεσιν· ἐπεὶ γὰρ οἱ σοφισταὶ κατ' ἐνδελεχισμόν ἐρωτῶσιν ὁμῶνυμα καὶ ἀμφίβολα τὰ ἐρωτήματα, εὐλαβεῖται ὁ ἀποκρινόμενος, ἵνα μὴ δόξῃ δυσχερῆς, εἰ ἅπαντα ἐπιχειροῖη διαίρειν. εἶτα ολομένων τῶν ἀποκρινόμενων μὴδὲν ἄτοπον ἐντεῦθεν συμβῆναι, εἰ χωρὶς διαιρέσεως δώσουσι τὸ ἐρωτώμενον, ἀπαντήσῃ τι πολλὰ
 10 κίς παράδοξον. ὥστε φυλακτέον τῷ ἀποκρινόμενῳ τοιαύτην ποιεῖσθαι ἀπόκρισιν, καὶ ἐπεὶ ἐφεῖται αὐτῷ διαίρειν τὰ ἐρωτώμενα, μὴ ὀκνητέον πρὸς τοῦτο.

p. 175^b39 Εἰ δὲ τὰ δύο ἐρωτήματα μὴ ἓν ποιεῖ τις.

Νῦν διδάσκει τὴν γένεσιν τῆς ὁμῶνυμίας καὶ τῆς ἀμφιβολίας, καὶ
 15 φησὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιεῖν ταύτας γίνεσθαι· ὡς γὰρ ἐν ἐκείνῳ πλείω ὄντα τὰ ἐρωτώμενα ἓν ἔχει τὸ κατηγορούμενον, οὕτως καὶ ὧδε, εἰ καὶ ἓν ἐστὶν ὄνομα, ἀλλ' οὖν πλείονων ἐστὶ σημαντικόν. εἰ γοῦν μὴ ἦν ὁ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιῶν παραλογισμός, οὐκ ἂν ἦν ὁ παρὰ τὴν ὁμῶνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν· εἰ δὲ μὴ ἦν ἀμφιβολία ἢ ὁμῶ-
 20 νυμία, ἢ ἀληθῆς ἔλεγχος ἐγένετο ἢ οὐδ' ὄλωσ ἐγένετο. οἶον εἰ μὴ ἦν τὸ κύων ὄνομα πολλῶν σημαντικόν, ἀλλ' ἓν τι ἐδήλου, οἶον τὸν ἀστρῶν μόνον, εἰ ἠρωτήθη τις 'ἄρα ὁ κύων ὑλακτεῖ;', ἀπέφησε δὲ ὁ ἐρωτώμενος, ἠλέγχθη ἂν κυρίως οὐχί· ἐπεὶ γὰρ μόνον τὸν ἀστρῶν ὁ κύων σημαίνει, εἰ ἐρωτηθεῖ 'ἄρα ὑλακτεῖ;' καὶ ἐρεῖ ὅτι οὐχί, οὐδ' ὄλωσ ἐλήλεγκται· εἰ δὲ
 25 κατέφησεν, ἠλέγχθη ἂν. πῶς δὲ ὁ ὁμῶνυμόν τι ἐρωτῶν πλείω ἐρωτήματα ἐρωτᾷ, δείκνυσι. τί γὰρ διαφέρει τὸ εἰπεῖν 'ἄρα ὁ Καλλίας καὶ ὁ Θεμιστοκλέης μουσικοί εἰσι;' τοῦ εἰπεῖν 'ἄρα ὁ κύων ὑλακτεῖ;' ἐπὶ γὰρ ἀμφοτέρων πλείω τὰ πράγματα· πᾶν γὰρ τὸ ἐρωτώμενον, εἰ μὴ ἀπλοῦν

1 ἡ δὲ ἀπόκρισις αὐτοῦ ἐλεγχθήσεται μὴ διελουῖσα τὸ ὁμῶνυμον πρῶτον A διαλέξεις a:
 διάλυσις I 2 φησί om. A τὸν ἐρωτώμενον συνορῶν A 2. 3 ὡς
 ὁμῶνυμόν ἐστὶ τὸ ἐρωτωμένου A 4 τοῦ ἐρωτωμένου aI: αὐτοῦ A κί
 ἀναδύομενον om. A 5 δύσερις εἶναι καὶ δύσκολος ὡς μὴ συνεχῆ A 6 ἐνδελε-
 χισμόν I καὶ aI: ἢ A τὰ ἐρωτήματα om. A 7 ὁ ἐρωτώμενος αἰ
 διαίρειν, ἵνα A post δόξῃ add. δύσερις εἶναι καὶ A ἐπιχειροῖη A: ἐπιχειρεῖη aI
 8 οιομένου τοῦ ἀποκρινόμενου A 8. 9 ἐκ τούτου συμβαίνει A 9 χωρὶς τοῦ
 διελεῖν τὸ ὁμῶνυμον δώσει A ἀπήντησέ A 10. 11 τοιαῦτα ἀποκρίνεσθαι ἄνευ
 τοῦ προσδιορίσαι· ἐπεὶ γὰρ A 11 προδιελεῖν τὴν ὁμῶνυμίαν A 12 post τούτο add.
 ἦγουν τὸ διαίρειν A 14 τῆς alt. om. A 15 ὅτι om. v ἀπὸ aA: om. I
 τοῦ aI: τῶν a 16 ἐρωτώμενα aI: ἐρωτήματα a 18 παραλογισμός ποιῶν A
 post ἦν alt. add. καὶ A 19 τὴν alt. om. A(T) post ἀμφιβολίαν add.
 παραλογισμός A 20 ἔλεγχος ἐγένετο I: inv. ord. a 26 ἐρωτῶν a
 27 γὰρ I: δὲ a

εἷη ἀλλ' ὁμώνυμον καὶ πλείω δηλοῖ τοῦ ἑνός, ἐν ἐρωτήσει παραλαμ-
βανόμενον πολλὰ ἐρωτᾷ.

p. 176^a3 Εἰ οὖν μὴ ὀρθὸν πρὸς δύο ἐρωτήσεις.

Ἐπειδὴ ἀνοίκειόν ἐστι τῆς διαλεκτικῆς τὸ πρὸς δύο ἐρωτήσεις μίαν
5 ποιῆσθαι ἀπόκρισιν, μὴδὲ τῶν ὁμώνυμων λοιπὸν μία ἔστω ἀπόκρισις· ὡς
γὰρ εἰρήκαμεν, ὁ ὁμώνυμον ἐρωτῶν πλείω ἐρωτᾷ. ἀλλ' οὐδὲ ἐὰν κατὰ
πάντων τῶν πραγμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ ὁμώνυμου ὀνόματος σημεινομένων
ἐστὶν ἀληθὲς τὸ κατηγορούμενον. οἷον εἰ ἐρωτήσει τις 'ἀρ' ὁ Αἴας ζῶν
δίπουν;', τοῦτο ἀληθὲς μὲν ἐστὶ καὶ κατ' ἀμφοτέρων τῶν Αἰάντων, οὐ δεῖ δὲ
10 ἀπόκρισιν μίαν ποιῆσαι, καὶ διὰ τὸν τῆς προτάσεως λόγον τὸν λέγοντα 'μὴ
ἐρωτήσει μία ἔστω ἀπόκρισις' (ὡδε δὲ διτταὶ οὐσαι αἱ ἐρωτήσεις οὐχ
ἀπλῆν ἐπιδέχονται τὴν ἀπόκρισιν), καὶ ἵνα μὴ συνεθισθέντες μίαν ἀπόκρισιν
διδόναι ἐπὶ τινων ἀληθῶν ἐρωτημάτων πολλῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τοιούτων
πάθωμεν τοῦτο. οὐδὲν γάρ, φησί, διαφέρει τὸ ὁμώνυμόν τι ἐρωτῆσαι καὶ
15 τὸ τοιαύτην προαγαγεῖν ἐρώτησιν, πότερον ὁ Κορίσκος καὶ ὁ Καλλίας
οἴκοι εἰσὶν ἢ οὐ; κἄν γὰρ ἀληθὲς εἷη τὸ εἶναι αὐτοὺς οἴκοι, κἄν τὸ μὴ,
ἀμφοτέρως πολλὰ αἱ ἐρωτήσεις· οὐ γάρ, εἰ ἀληθὲς εἷη τὸ εἰπεῖν οἴκοι
αὐτοὺς εἶναι, μία ἐστὶν ἡ ἐρώτησις.

p. 176^a13 Τοῦτο δ' ὁμοιον ὡς εἰ καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα.

20 Τοῦτο, φησί, τὸ πολλὰ ἐρωτηθέντα ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν δοῦναι,
ταῦτόν ἐστι τῶ ἐρωτηθέντα τι ὁμώνυμον (τούτου γάρ ἐστι δηλωτικὸν τὸ
τὸ αὐτὸ ὄνομα τεθεῖη τοῖς ἑτέροις· διαφοροὶς γὰρ πράγμασι τὸ αὐτὸ
καὶ ἕν ἐπίκειται ὄνομα), τὸ γοῦν πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα ποιήσασθαι μίαν
ἀπόκρισιν ταῦτόν ἐστι τῶ ἐρωτηθέντα τι ὁμώνυμον ἀπόκρισιν μίαν δοῦναι.
25 ὡσπερ οὖν οὐ διαλεκτικοῦ τὸ πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν f. 41v
ποιεῖν, οὕτω καὶ τὸ πρὸς ὁμώνυμόν τι τὸ αὐτὸ ποιεῖν. εἰπὼν δὲ μὴ δεῖν
ἐπὶ τῶν ὁμώνυμων τὸ ναὶ ἢ οὐ φάσκειν, τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ ἀποκρίνε-
σθαι τὸν οὕτως ἀποκρινόμενον καὶ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ λέγοντα τίθησιν. ἔστι δὲ
τὸ λεγόμενον τοιοῦτον. ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ πρᾶγμα καὶ ἀδύνατόν

4 τοῖς διαλεκτικοῖς A 4. 5 μίαν ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι, τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, δηλὸν ὅτι οὐδὲ
ἐπὶ τῶν ὁμώνυμων ἔσται μία A 5 ἔστω I: ἔσται a 6 εἰρήκαμεν a: εἰρήκαμεν I:
λέλεκται A 8 εἰ τις ἤρετο A 9 τοῦτο] πολλὰ ἠρώτησε, κἄν A μὲν
om. A καὶ om. A post αἰάντων add. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποκρίθεις τὸ ναὶ ἠλήθευ-
σεν A 9. 10 ἀλλ' οὐ δεῖ ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι μίαν πρὸς πλείω ἐρωτήματα καὶ διὰ A
12 ἀπλῆν I: ἀπλῶς a συνεθισθέντες a 15 τὸ a: τὴν I προαγαγεῖν I:
προαγαγεῖν a 17 ἀμφοτέρως ex Arist. scripsi: ἀμφοτέρον a: compend. I αἱ I:
om. a 18 ἢ I: om. a 20 ἐρωτήματα ἐρωτηθέντα A μίαν (ἀπό-
κρισιν inductum) ποιήσασθαι ἀπόκρισιν A 21 ἐρωτηθέντα v cf. vs. 24: ἐρωτηθέντι
aAI 24 ἐρωτηθέντα Av: ἐρωτηθέντι aI 25 πολλὰ ἐρωτήματα AI: πολλάς
ἐρωτήσεις a

ἐστι πάντα, ὧν ἐστι τὸ ὄνομα σημαντικόν, διὰ τοῦ ναί ἢ τοῦ οὐ δηλωσαι, εὐδηλον ὡς οὐκ ἀποκρίνεται· εἰ γὰρ ἐπ' ἄλλου μὲν ὁ ἐρωτῶν ἤρετο, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἐπ' ἄλλου καταφῆσει ἢ ἀποφήσει, οὐδὲν ἀπεκρίθη. οὐδὲ γὰρ ὁ εἰπὼν ἀπόκρισιν μίαν ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων κυρίαν ἀπόκρισιν ἐποίη-
 5 σατο, ἀλλ' εἶρηκε μὲν τι καὶ ἔδοξε τοῖς πολλοῖς ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν ναί ἢ οὐ, ἀπόκρισιν δὲ οὐ δέδωκεν. ἀπόκρισις γὰρ ἐστίν, ὅταν, ὁ τις ἐρωτηθῆ, τοῦτο αὐτὸ ἢ διῶ ἢ ἀπαρνήσῃται· ἂν δ' ἄλλο μὲν ὁ ἐρωτῶν ἔρηται, ἄλλο δὲ ὁ ἀποκρινόμενος φήσῃ ἢ ἀποφήσῃ, εἶρηκε μὲν τι καὶ οὕτως, ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸς προαιρούμενος εἶπεν, ἀπόκρισιν δὲ οὐ δέδωκε. τὸ δὲ ἀλλ' ἀξιου-
 10 ται πῶς ἐν τοῖς διαλεγόμενοις ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀλλ' εἰ καὶ μὴ κατὰ ἀλήθειαν ἀποκρίνονται ἐν τοῖς ὁμωνύμοις τὸ ναί ἢ τὸ οὐ λέγοντες, ὅμως ἀξιουῦνται, τούτεστι νομίζονται καὶ ὑπολαμβάνονται ὅτι ἀπόκρισιν ἐποίησαντο'. νομίζονται δέ, φησίν, ἀποκρίνεσθαι διὰ τὸ λανθάνειν τοὺς ἀκροατὰς τὰ συμβαίνοντα, ἤγουν τὸ μίᾳ ἐρωτήσεως μίαν ἀπόκρισιν
 15 εἶναι καὶ τῶν πολλῶν πολλὰς, ἢ μάλιστα διὰ τὸ λανθάνειν αὐτοὺς ὅτι ἐν τοῖς ὁμωνύμοις οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις· τοῦτο γὰρ εἶπε συμβαίνον· συμβαίνει γὰρ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις τὴν νομιζομένην ἀπόκρισιν μὴ εἶναι ἀπόκρισιν. ὅπερ δὲ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν εἶπε, τοῦτο καὶ ἐνταυθὰ φησιν, ὅτι πολλάκις ἀποκρίσεις δοτέον ψευδεῖς μᾶλλον ἢ ἀληθεῖς, εἶπερ
 20 εὐχερέστερον ταύτας ὁ ἐρωτῶν δέξαιτο· ἐπεὶ γὰρ, φησίν, ὥσπερ ἔλεγχοί τινες οὐκ εἰσὶ μὲν ἀληθῶς, δοκοῦσι δὲ εἶναι, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ λύσεις εἰσὶ τινες οὐκ οὔσαι μὲν δοκοῦσαι δὲ τισιν, ἅς καὶ προκομιστέον μᾶλλον ποτε ἤπερ τὰς ἀληθεῖς· πρὸς τὸν πάντη γὰρ ἀνθιστάμενον, ὡς τὸ αὐτοῦ ἔχει παράγγελμα, διὰ πάντων δεῖ ἀντιτάττεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἀπλῶς,
 25 φησίν, ἀποκρίνεσθαι δεῖ, ἀλλ' ὅπερ καὶ αὐτὸς πολλάκις εἶπε, τὸ 'ἴσως' λεκτέον καὶ τὸ 'ἔστω' καὶ τὸ 'δοκεῖ'. οὐδαμῶς γὰρ καὶ τούτων προσελεγ- μένων δυνήσεται γενέσθαι ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος· τοῦτον γὰρ καλεῖ παρεξέ- λεγχον διὰ τὸ ἔξω εἶναι τοῦ κυρίως καὶ ἀληθῶς ἐλέγχου.

p. 176=27 'Ἐπεὶ δὲ πῶς αἰτεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ δῆλον.

30 'Ἐπειδὴ, φησί, δῆλόν ἐστι τί τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, τότε δὲ οἴο- μεθα τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸν ἐρωτῶντα, ὅταν ἢ σύν-

1 δηλωσαι aA: δηλώσων I 7 αὐτὸ AI: αὐτὸς a ἀπαρνήσῃται A: ἀπαρνήσεται I:
 ἀπαρνήσατο a ἔρηται A: ἔροίτο aI 8 φήσῃ ἢ ἀποφήσῃ aA: φήσει ἢ ἀπο-
 φῆσει I 10 ἴσον ἐστὶ τῷ aI: ἤγουν A μὴ καὶ A 11 ἀλήθειαν A:
 ἀληθῆς a: ἀλλ' I 12 ἤγουν A 12. 13 ὅτι—φησίν om. A ἐποίησαντο a:
 ἐποίησατο I 13 ἀποκρίθηται A 15 εἶναι aI: δοῦναι A 16. 17 συμβαίνει
 γὰρ aI: ἤγουν τὸ A 17 τὴν νομιζομένην ἀπόκρισιν om. A 18 δὲ om. A
 post δὲ superser. καὶ I ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 11 p. 161=24 sq. 22 καὶ I:
 om. a 24 αὐτοῦ I: αὐτὸ a οὐδὲ A 25 post ἀποκρίνεσθαι add. λέγει a
 πολλάκις] cf. p. 169=17 (et p. 65, 11 sq.), 177=21. 22 27 γενέσθαι (sic) a 28 τὸ
 AI: τοῦ a ἀληθῶς καὶ κυρίως A ἀληθοῦς a

εγγυς καὶ ταῦτον τὸ ἐρώτημα τῷ προβλήματι, λέγει ἐπὶ τῶν τοιούτων εὐθύς ἀναιρεῖν ἕνια τῶν ἐρωτημάτων καὶ μηδ' ὄλως συγχωρεῖν λέγοντος τοῦ ἀποκρινομένου τῷ ἐρωτῶντι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι· ἐγγυς γὰρ εἰσι καὶ ταῦτὰ τὰ ἐρωτώμενα τῷ προκειμένῳ προβλήματι. οἷον εἰ προκειμένου
 5 συμπερανθῆναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἔροίτο 'ἀρὰ γε ἡ χαρὰ ἀγαθόν;', οὐ δοτέον, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖ. ἔτι ὅταν τις ἀξιότι τι συμπέρασμα ψευδές τε καὶ ἄδοξον, δ' ἐξ ἀνάγκης ἐκ ψευδῶν συνήχθη προτάσεων (τὸ γὰρ ψευδές ἀεὶ ἐκ ψευδῶν), τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν προτάσεων ῥητέον, ὅτι ψευδεῖς ἢ ἄδοξοι αἱ προτάσεις αἱ τὸ τοιοῦτον συναγαγεῖν συμπέρασμα.
 10 τὰ γὰρ συμπεράσματα, ἅπερ αὐτὸς συμβαίνοντα εἶπε, τῆς αὐτῆς εἰσι θέσεως (θέσεις δὲ λέγει νῦν τὰς προτάσεις)· ὅποια γὰρ εἰσιν αἱ προτάσεις, τοιαῦτα καὶ τὰ συμπεράσματα. ὥστε εἴπερ ἄδοξον τὸ συμπέρασμα, ῥητέον ὅτι καὶ αἱ προτάσεις ἄδοξοι.

p. 176•33 Ἔτι ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῆ.

15 Ὡς ἐν παραβολῇ λαμβάνεσθαι δ βουλόμεθα λαβεῖν ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν εἶρηκεν, ὅταν δ βουλόμεθα λαβεῖν οὕτως ἐρωτῶμεν ὡς οὐκ αὐτὸ θέλοντες ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ἄλλο βουλόμενοι λαβεῖν, οἷον βουλόμενοι τὴν ἐγκράτειαν λαβεῖν ὅτι ἀρετὴ ἐστὶ, μὴ εἴποιμεν 'ἀρὰ γε ἡ ἐγκράτεια ἀρετὴ ἐστίν;' ἀλλ' 'ἀρὰ γε ὥσπερ ἡ ἐγκράτεια ἀρετὴ, οὕτως καὶ ἡ ἀνδρεία |
 20 καὶ ἡ δικαιοσύνη;'. εἰ οὖν καὶ ἐνταῦθα παραβολὴν τοῦτο λέγει, εἴη ἂν f. 42^r τοῦτο λέγων, ὅτι ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι, τουτέστι μὴ αὐτὸ καθ' αὐτὸ ληφθῆ μηδ' ὡς δι' αὐτό (ὀνόματι γὰρ λαμβάνεται τι, ὅταν τὸ ὄνομα αὐτόθεν αὐτὸ ληφθῆ, οἷον τῶν ἐναντίων μία ἡ ἐπιστήμη ἢ ἡ ἐγκράτεια ἀρετὴ, παραβολῇ δέ, ὅταν λόγῳ καὶ μὴ δι' ἑαυτὸ ἀλλὰ ἄλλου
 25 χάριν), ὅταν οὖν τὸ καθόλου παραβολῇ ληφθῆ, ῥητέον ὅτι οὐχ οὕτως δέδωκεν οὐδ' ὡς ἔδωκεν ἔλαβεν· οὐ γὰρ τὴν ἐγκράτειαν δέδωκεν ἀρετὴν ἀλλὰ τὴν ἀνδρείαν. εἰ δὲ μὴ οὕτως εἴληπται τὸ τῆς παραβολῆς, εἴη ἂν λέγων, ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῆ, ἀλλὰ παραβολῇ καὶ λόγῳ, ῥητέον τὸ καὶ τό. μὴ ὀνόματι δὲ ἀλλὰ λόγῳ ληφθήσεται τὸ καθό-
 30 λου οὕτως· ἀρὰ γε ἡ ἔλαφος τετράπους οὔσα διχλή ἐστι; ναί· τί δέ, ἡ

4 προκειμένου A: προκειμενον a: comprend. I 6 ὅτι om. A αἰτῆ A
 7 τε aI: τι A 9 συναγεῖναι (sic) a 12 τοιαῦτα a 15 ἐν τῷ ὀγδόῳ
 τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 156 b4—9 17—19 οἷον βουλόμενοι λαβεῖν ὡς ἡ ἐγκράτεια ἀρετὴ
 ἐστίν οὕτως ἐρωτήσομεν· ἀρ' ὥσπερ A 19 post ἀρετὴ alt. add. ἐστίν A
 19. 20 καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία A 20 γοῦν A 21 τοῦτο om. A
 ὅτι aI: ὡς A ἡγοῦν A 22 post αὐτὸ alt. add. ἀλλ' ἄλλου χάριν A 23 αὐτό-
 θεν aA: αὐτόθετι I μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη A 24 παραβολῇ A λόγῳ v:
 λέγω aI: τὸ καθόλου ἐν λόγῳ ληφθῆ A αὐτὸ A 25 ὅτι aI: ὡς A
 26 ἔδωκα ubique A ἔλαβες A 27 ἀνδρείαν A 28 τὸ καθόλου post ληφθῆ
 collocat A 29. 30 ῥητέον — οὕτως] οἷον πᾶν ἄρα τοιοῦτον· λαμβάνεται γοῦν τὸ καθόλου
 παραβολικῶς καὶ ἐξ ὁμοιότητος A 30. p. 132,1 τί δὲ ἡ αἶξ καὶ τὸ πρόβατον οὐ δι-
 χηλά: ναί. πᾶν ἄρα A

αἰε; ναί· τί δέ, ὁ βοῦς; ναί· τί δέ, τὸ πρόβατον; ναί· πᾶν ἄρα δ ἂν ᾗ τοιοῦτον διχηλόν ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ὁ ἵππος οὐ διχηλός τοιοῦτος ὢν· οὐκ ἄρα πᾶν διχηλόν. ἐνταῦθα τὸ 'πᾶν δ ἂν ᾗ τοιοῦτον διχηλόν ἐστὶ' λόγῳ εἰληπται· λόγος γὰρ τὸ 'πᾶν δ ἂν ᾗ τοιοῦτον', οὐκ ὄνομα. εἰ δὲ εἶπε 'πᾶν ἄρα τετράπους', ὀνόματι τὸ καθόλου ἔλαβε· τὸ γὰρ τετράπους ὄνομα. ἐπὶ τούτου δὲ ῥητέον ὅτι τὸ 'πᾶν ἄρα τοιοῦτον' οὐκ ἐπὶ τοῦ τετράποδος δέδωκεν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κερασφόρου· πᾶν γὰρ κερασφόρον διχηλόν. κωλυόμενον δὲ [διὰ] τούτων δεῖ τρέπεσθαι ἐπὶ τὸ ἐλέγχειν αὐτόν, ὅτι οὐ δέδειχεν οὐδὲ συλλελογίσται, κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμὸν, λέγων διορισμὸν τὴν ὀμωνυμίαν, τὴν ἀμφιβολίαν, τὴν διαίρεσιν, τὴν σύνθεσιν καὶ τοὺς λοιποὺς τρόπους παρ' ἑσους ὁ φαινόμενος ἐλεγχος γίνεται. δεῖξομεν οὖν αὐτόν μὴ ἀποδεικνύοντα μηδὲ συλλογιζόμενον ἢ ἐλέγχοντα ἐμφανίζοντες τὸν τρόπον τοῦ παραλογισμοῦ.

p. 176+38 Ἐν μὲν οὖν τοῖς κυρίως λεγομένοις ὀνόμασι.

15 Ἐν τοῖς ὀνόμασι, φησί, τοῖς κυρίως λεγομένοις καὶ αὐτοτελῶς (κύρια γὰρ ἐκεῖνα λέγει ὀνόματα τὰ οἰκεία τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν, οἷον ἄνθρωπος, ἵππος) ἀνάγκη ἀποκρίνεσθαι ἢ ναί ἢ οὐ ἢ ἀπλῶς καὶ χωρὶς διαίρεσεως, ἐὰν μὴ ᾗ ὀμώνυμον, ἢ, ἐὰν ᾗ, μετὰ διαίρεσεως. ἐν δὲ τοῖς κολοβῶς ἠρωτημένοις, οὐ δεῖ ἀπλῶς ἢ ναί ἢ οὐ ἀποκρίνεσθαι· 20 συμβαίνει γὰρ παρὰ τοῦτο ἐλεγχος. συνεπινοούμενα δὲ ἐστὶ τὰ συμνημονευόμενα τοῖς προηρωτημένοις· οἷον δ ἂν ᾗ Ἄθηναίων, ἄρα κτήμα ἐστὶν Ἄθηναίων; ναί· τί δέ, ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων; ναί· ὁ ἄνθρωπος ἄρα κτήμα τῶν ζώων ἐστὶ. συνεπινοεῖν γὰρ ἀνάγκη κἀνταῦθα τὸ κτήμα· ὡς γὰρ δ ἂν ᾗ Ἄθηναίων, κτήμα ἐστὶν Ἄθηναίων, οὕτως καὶ δ 25 ἂν ᾗ τῶν ζώων, κτήμα ἐστὶ τῶν ζώων· ἐστὶ δὲ τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος· κτήμα ἄρα ἐστὶ τῶν ζώων. ἐνταῦθα γοῦν ἐρωτηθέντος κολοβῶς τοῦ προβλήματος συνέβη ὁ παραλογισμὸς· ἔδει γὰρ εἰπεῖν 'ἄρ' δ ἂν ᾗ Ἄθηναίων κτήμα, κτήμα ἐστὶν Ἄθηναίων, καὶ δ Λακῶνων κτήμα, κτήμα τούτων;'.

1 ante πᾶν add. καὶ α 2 post τοιοῦτον add. ἦγουν A 2. 3 ὁ ἵππος τετράπους ὢν οὐ διχηλός ἐστίν. οὐκ ἄρα πᾶν δ ἂν τοιοῦτον διχηλόν ἐστίν A 3. 4 διχηλόν ἐστὶ—τοιοῦτον] λόγος ἐστὶν ἐκ παραβολῆς καὶ ὁμοιότητος λεχθεὶς A 4 post εἶπε add. τὸ A 6 an δη? τετραπόδου I 7 δέδωκα A 8 διὰ delevi cf. *36 8. 9 ὡς οὐκ ἔδειξεν οὐδὲ συνελογίσαστο A 10 τὴν διαίρεσιν a: om. I 17 ἢ (ante ναί) aI: τὸ A 19 post κολοβῶς add. καὶ ἔλλιπῶς A post utrumque ἢ add. τὸ A 20 περί τούτου a εἰσι A 20. 21 συμνημονευόμενα a 22. 23 ὁ ἄνθρωπος ἄρα—ἐστὶ post 23. 24 τὸ κτήμα habet A 23 ἀνάγκη, sed post κἀνταῦθα A: ἀναγκάζει aI 24 ἀθηναίων ἐστίν A 25 ἔσται aI: ἐστὶ A 26. 27 post κολοβῶς add. καὶ ἔλλιπῶς A 27 post εἰπεῖν add. οὕτως A 29 τούτων] λακῶνων ἐστίν; ὅταν δὲ λέγῃς ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων ἐστίν, οὐ τὸ κτήμα δεῖ συνεπινοεῖν· ἀλλ' ὅτι εἶδος τοῦ ζώου ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος A

p. 176^b8 Ὅταν δὲ δυεῖν ὄντων.

Τοῦτο ὄγλον ἔσται, εἰ ἀναμνησθεῖμεν ὧν εἶπεν ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῷ
 γινομένῳ παρὰ τὸ ἐπόμενον. εἶπε δὲ ἐκεῖσε ὅτι τῷ μὲν γινομένῳ ἔπεται τὸ
 ἀρχὴν ἔχειν καὶ ὄντος τοῦ γενομένου ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχειν·
 5 εἰ γὰρ γέγονε, καὶ ἀρχὴν ἔσχεν· οὐ μὴν εἰ ἀρχὴν ἔχει, καὶ γέγονε· πολ-
 λαχῶς γὰρ ἢ ἀρχή. ἐπὶ τούτων δεῖν φησὶν ἐρωτώμενον τὸ μὲν μερικώ-
 τερον (τοῦτο γὰρ εἶπεν ἔλαττον) διδόναι καὶ συγχωρεῖν· ἀληθὲς γάρ·
 τὸ δὲ ἕτερον μὴ διδόναι· τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούειν. ἔλαττον δὲ καὶ
 μερικώτερον τὸ γεγονὸς τοῦ ἀρχὴν ἔχειν, ὡς καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζῆου·
 10 ἀνθρώπου μὲν γὰρ ὄντος ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης καὶ ζῆον, ζῆου δὲ ὄντος οὐκ
 ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄνθρωπος. τοῦτο γοῦν ἅτε καθόλου ὄν οὐ συγχωρητέον·
 τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐρωτώμενον πότερον δεῖ τὸ ἔλαττον διδόναι, ἧγουν
 σχηματισθείσης τῆς ἐρωτήσεως κατὰ τὸ πότερον δεῖ διδόναι τὸ μερικόν.
 ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ὄρων καὶ συλλογισμῶν τὰ ἐλάττωνα καὶ μερικὰ συγχω-
 15 ρητέον αἰεὶ· χαλεπώτερον | γὰρ ἐκ πλειόνων, ἧτοι μερικωτέρων, f. 42
 συλλογίσασθαι· ἄνευ γὰρ τοῦ καθόλου, ὡς ἐμάθομεν, συλλογισμὸς οὐ
 γίνεται. εἶπε δὲ τὸ μερικώτερον πλείονα, ἧ διότι συνθετώτερον ἐστὶ καὶ
 ἐκ πλειόνων (ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐκ πλειόνων μᾶλλον ἐστὶν ἢ περὶ τὸ ζῆον·
 ἔχει γὰρ καὶ τὰ τοῦ ζῆου, οἷον τὴν οὐσίαν, τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ αἰσθητι-
 20 κόν· ἔχει δὲ καὶ τὸ λογικόν καὶ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἄπερ τὸ ζῆον
 οὐκ ἔχει), ἧ εἶπεν αὐτὸ πλείονα, ὅτι τὸ καθόλου τρόπον τινὰ ἔν ἐστι, τὰ
 δὲ μερικὰ πλείονα. καλλίων δὲ ἢ προτέρα ἐξήγησις.

p. 176^b11 Ἐὰν δ' ἐπιχειρῆ ὅτι τῷ μὲν.

Ἐῖρηται ἐν τοῖς Τόποις ὅτι, εἰ τῷ γένει ἐστὶν ἐναντίον, καὶ τῷ
 25 τοῦ γένους εἶδει ἀνάγκη εἶναι εἶδος ἐναντίον· τῇ γὰρ ἀρετῇ γένει οὐση

1 δυοῖν a Arist. 2 εἶπεν] c. 6 p. 168^b37 sq. 3 ἐκεῖσε, ὅτι A: om. aI μὲν om. A
 ἔπεται A: ἔπεσθαι aI 5 ἔχει aI: ἔσχε A: εἶχε b 6 ἐρωτώμενον a: ἐρωτωμένους A:
 compend. I 7. 8 εἶπεν—τοῦτο γὰρ om. A 10 ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ A 11 post
 ἀνάγκης add. ἐστὶ A 12 δεῖ—διδόναι] ἧ καὶ οὕτως εἰπεῖν διὰ πλείω σαφήνειαν· εἰ γοῦν
 δύο εἶσι τινὰ, ὧν τὸ μὲν ἡγούμενον ἐστὶ καὶ μερικώτερον, τὸ δὲ ἐπόμενον καὶ καθολικώτερον,
 ἐὰν τὸ καθόλου ἐρωτώμενον κατὰ τὸ πότερον A 13 post πότερον add. ἧγουν ἐν τῷ
 λέγειν τὸ πότερον A post διδόναι add. καὶ συγχωρεῖν τὸ ἔλαττον, ἧγουν A post
 μερικόν add. ἀλλ' οὐ τὸ καθόλου A 14 δὲ καὶ a: δὲ I: καὶ A 15. 16 γὰρ ἐστὶ
 συλλογίσασθαι ἐκ πλειόνων, ἧγουν ἐκ μερικῶν ἄνευ τοῦ καθόλου τι προσλαβεῖν· ὡς γὰρ ἐμά-
 θομεν, ἄνευ τοῦ καθόλου A 15 ἧτοι I: ἧγουν a 17. 18 λέγει δὲ τὰ μερικὰ πλείονα
 ὡς συνθετώτερα καὶ ἐκ πλειόνων συγκαίμενα A 17 συνθετώτερον v: συνθετώτερὰ a:
 compend. I 18 ἐκ prius v cf. A: om. aI μᾶλλον om. A ἧπερ aI:
 παρὸ A 19 ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ μόνον ἔχει τὰ τοῦ ζῆου A καὶ alt. om. A
 19. 20 αἰσθη I 20 ἔχει δὲ aI: ἀλλὰ A τὸ λογικόν καὶ θνητόν· καὶ τὸ νοῦ καὶ
 ἐπιστήμης A 20. 21 ἄπερ—ἔχει om. A 21 ἧ πλείονα εἶπε τὸ μερικόν A
 23 τῶν I 24 ἐν τοῖς Τόποις] IV 3 p. 123^a20 sq. γένει οὐση scripti: γένος
 οὐση aI: γένους οὐσης v

καὶ ἐναντίας οὐσης αὐτῇ τῆς κακίας καὶ τῷ τῆς ἀρετῆς εἶδει, τῇ ἀνδρείᾳ, ἐστὶν ἐναντία ἡ δειλία. τούτου οὕτως ἔχοντος, εἴ τις ἀληθῶς ἔδειξε τῆς ψυχῆς μὴ εἶναι γένος τὴν ἀρμονίαν διὰ τὸ τῇ μὲν ἀρμονία εἶναι ἐναντίον τὴν ἀναρμοσίαν, τῇ δὲ ψυχῇ οὐσία οὕση μὴ εἶναι ἐναντίον τι, ῥητέον, 5 φησὶν, ὅτι ἔστι καὶ τῇ ψυχῇ ἐναντίον, ἀλλ' οὐ κεῖται ὄνομα αὐτῷ, ἔστι δὲ ἀνώνουμον.

p. 176^b14 Ἐπεὶ δὲ ἕνια μὲν ὧν λέγουσιν οἱ πολλοί.

Ἐπεὶ, φησί, τὸν μὴ συγχωροῦντά τινα ὧν οἱ πολλοὶ λέγουσι ψεύδεσθαι φάσκουσι, ἕνια δὲ οὐ συγχωροῦντα, οἷον ὅσα εἰσὶν 10 ἀμφιδόξα, οὐ λέγουσι ψεύδεσθαι, ὡς καὶ τὸ περὶ τῆς ψυχῆς τῶν ζώων ἔχει, ἐν τοῖς ἀμφιδόξοις οὐν τούτοις οὐ δεῖ ἀπλῶς ἀποκρίνεσθαι (τοῦτο γὰρ λείπει) ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως βούλεται ὁ ἐρωτῶν, ἵνα αὐτὸς μὴ λάβῃς αὐτό. οἷον εἴ ἔστι πρόβλημα ἄρα ἡ ψυχὴ θνητὴ ἢ ἀθάνατος;’, ἐπεὶ τοῦτο ἀμφιδόξον, σκόπησον ὃ βούλεται ὁ ἐρωτῶν, καὶ αὐτὸς δὸς τὸ ἕτερον· οὐδεὶς 15 γὰρ ὁ μεμψόμενός (σ’) οἷον βούλει τῶν ἀμφιδόξων λέγοντα. ἐν δὲ τῇ λέξει, ὡς εἴρηται, τῇ ἐν οἷς οὐν ἄδηλον ποτέρως εἴωθε λέγεσθαι, λείπει τὸ ἐν τούτοις δεῖ μὴ συγχωρεῖν· ἔστι γὰρ τὸ πλήρες ἐν οἷς οὐν ἄδηλον ποτέρως εἴωθε λέγεσθαι, οὐ δεῖ συγχωρεῖν τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, ἀλλ’ ἀπλῶς λέγειν ὅτι ἄδηλον τὸ προτεινόμενον’. λέγει δὲ λέγεσθαι γνώμας 20 καὶ τὰς ἀληθεῖς δόξας, ὅποιαί εἰσιν αἱ δοκοῦσαι “πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις”, περὶ ὧν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἴρηται, καὶ τὰς ὄλας ἀποφάσεις, λέγων ὄλην ἀπόφασιν τὴν καθόλου ἀπόφασιν, οἷον τὴν οὐδεὶς.

p. 176^b20 Ἐτι οὐ τὸ ἀληθὲς ἀμφιδόξεῖται.

Ἐφ’ ὧν, φησὶν, οὐκ ἔστι τὸ ἀληθὲς ὁμολογούμενον ἀλλ’ ἀμφιδόξοι μὲν, μάλιστα τὰς μεταφέρων καὶ μεταλαμβάνων τὰ ὀνόματα πρὸς τὸ χρήσιμον αὐτῷ διαλάθει ἄν. εἴ γὰρ ἀληθὲς μὲν ἔστι τὸ τὴν ψυχὴν ἐξ ἑαυτῆς κινεῖσθαι τε καὶ αὐτοκίνητον εἶναι, ἀμφιδόξεῖται δὲ καὶ ἐπίσης φαίνεται καὶ κινεῖσθαι ἐξ ἑαυτῆς καὶ μὴ κινεῖσθαι (οὐδὲν 30 γὰρ κωλύει ἐφ’ οὐ τις μὴ ἔχει ἀκριβῆ καταλήψιν, ἐπίσης νομίζειν καὶ ὅτι οὕτως καὶ ὅτι οὐχ οὕτως), ἄν μεταφέρῃ τὸ τῆς κινήσεως ὄνομα ὁ ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ἀκίνησίαν καὶ φησὶν ὅτι ἡ ψυχὴ ἀκίνητός ἐστιν, ἀλλ’

9 συγχωροῦντα scripsi: συγχωροῦνται a: compend. I 15 γὰρ σοι μεμψοῖτο ἐπὶ τῶν ἀμφιδόξων λαμβάνοντι οἷον βούλει A σ’ addidi λέγοντα a compend. I
18 inter τὸ et ναὶ spat. 3—4 litt. I 19 λέγειν AI: λέγει a γνώμας δὲ ὡς λέγει καλοῦσι τὰς A 20 δόξας. ἔγουν τὰς δοκούσας A 20. 21 σοφοῖς—πλείστοις A
21 καὶ τῶν σοφῶν τοῖς πᾶσιν A 22 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. I p. 100^b21—23 ἄλλας, ut videtur, I pr. 27 αὐτοῦ A 28. 29 ἀμφιδόξεῖται δὲ καὶ a: ἀμφιδόξει δὲ τὸ I 30 μὴ, quod post κωλύει collocant aAI, transposui 31 μεταφέρει a
32 τὴν om. A φῆ A ἀκίνητος A: ἀθάνατος aI ἔστιν om. A

οὐχ ὡς σὺ ἤρου κινουμένη, οὐ δόξει σοφίζεσθαι καὶ σοφιστικῶς ἀποκρί-
νεσθαι. δειχθεῖθι δ' ἂν ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ αὐτοκινήτου ἀθάνατος, θνητῆ
δὲ διὰ τοῦ ἐναντίου· εἰ γὰρ μὴ κινεῖται, οὐδὲ χωρίζεται τοῦ σώματος,
καὶ εἰ μὴ χωρίζεται, ἐστὶ θνητῆ. ἢ λέγοι ἂν διὰ τοῦ μεταφέρειν τὸ
5 μεταφοραῖς χρῆσθαι· εἰ γὰρ τις θεῖη τὴν ψυχὴν θνητῆν, χρῆσεται [δέ] τις
μεταφορᾷ καὶ εἴπη 'εἰ ἡ ψυχὴ ἁρμονία ἐστὶ ζωῆ οὔσα', ὡς ὁ Πλάτων ἐν
τῷ Φαίδωνι πεποιήκεν, 'οὐκ ἂν γένοιτό ποτε ἀναρμωστία, ἦτοι θάνατος· εἰ
γὰρ ἡ ψυχὴ ζωῆ οὔσα ἁρμονία ἐστίν, πάντως ὁ θάνατος ἀναρμωστία ἐστίν·
εἰ δὲ ἡ ἁρμονία μὴ γίνεται ἀναρμωστία, πάντως οὐδὲ θάνατος· ἀθάνατος ἄρα
10 ἡ ψυχὴ'. καλλίων δὲ ἡ προτέρα ἐξήγησις διὰ τὰ εὐθύς ἐπενηγεμένα· λέγει
γὰρ ἔτι ὅσα ἂν τις προαισθάνηται τῶν ἐρωτημάτων, προενστα-
τέον. τῷ ἀποκρινόμενῳ ταῦτα πάντα παρεγγυᾶται, | πῶς δῆτα τὰς f. 43^r
ἀποκρίσεις ποιουμένων οὐκ ἔσται αὐτῷ συμποδισμὸς καὶ ἀπάτη· λέγει γοῦν
καὶ ταῦτα τῆς ἄνωθεν ἐννοίας ἐξηρητημένα. ἔστι δὲ τοιοῦτος τῶν λεγο-
15 μένων ὁ νοῦς· ὅταν τινὰ ἐρωτῶνται, οἶδεν δὲ ὁ ἀποκρινόμενος αὐτὰ δὴ τὰ
ἐρωτώμενα ἀμφιδοῦσα εἶναι, προαγορευέτω καὶ λεγέτω μὴ οὕτως ἔχειν, ὡς
ὁ ἐρωτῶν τίθησι, ἀλλὰ ἐναντίως· οὕτω γὰρ ποιῶν καὶ μόνον οὐχὶ ἐπιστο-
μίζων διὰ τοῦ λέγειν 'οὐχ οὕτως ἔχει ὡς σὺ φῆς, ἀλλὰ μάλλον τὸ
ἐναντίον' κωλύσει τὸν ἐρωτῶντα ὃ βούλεται συμπεράνασθαι.

20 p. 176^b29 'Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ μὲν ὀρθὴ λύσις ἐμφάνισις ψευδοῦς
συλλογισμοῦ.

Μέλλων χωρῆσαι εἰς τὸ παραδοῦναι ἡμῖν μέθοδον δι' ἧς ἂν δυναί-
μεθα διαλύειν τὰ σοφίσματα, εἴτε καθ' ὁμωνομίαν εἰσὶν εἴτε κατ' ἀμφι-
βολίαν ἢ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον τῶν ἀπηριθμημένων δέκα καὶ τριῶν,
25 ἀνάγει τὸν λόγον ἐπὶ τὸ καθολικώτερον. καὶ φησὶν ὅτι, ἐπεὶ πᾶς συλλο-
γισμὸς σοφιστικὸς ἢ παρὰ τὴν ὕλην ἐστὶ, τὰς προτάσεις ἔχων ψευδεῖς, ἢ
παρὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τοῦτο ὦν ἀσυλλόγιστος, τοῦ μὲν κατὰ τὸ σχῆμα
ὄντος ἐρρωμένου ψευδεῖς δὲ τὰς προτάσεις ἔχοντος δεῖ ἀναιρεῖν μίαν τῶν
κειμένων προτάσεων, παρ' ἣν τὸ ψεῦδος, ἢ εἰ τύχοι καὶ ἀμφοτέρας, ἀλλὰ
30 μάλλον τὴν μείζονα, ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν, καὶ διαλύειν οὕτως αὐτόν,
τοῦ δὲ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένον ἔχοντος τὴν ἀσυλλογιστίαν αὐθις ἀπελέγ-
χειν καὶ οὕτω καὶ αὐτὸν ἀνατρέπειν. ὁ πᾶς μὲν οὖν τῶν λεγομένων
σχοπὸς τοιοῦτός ἐστιν. ἐπιέναι δὲ παροδικῶς καὶ τὴν λέξιν οὕτως ἔστιν.
ἐπεὶ ἡ ὀρθὴ ἐμφάνισις καὶ ἀπόδειξις τοῦ ἀπλῶς σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ

1 σὺ ἤρου om. in spatio 5 fere litt. A σοφίσεσθαι a 2 αὐτοκινήτος a 3. 4 τοῦ
σώματος χωρίζεται· εἰ δὲ μὴ χωρίζεται, συμφθείρεται τούτω. ἢ A 5 δὲ deleni
alt. om. b 6. 7 ἐν τῷ Φαίδωνι] c. 36 sqq. 7 ἦτοι AI: ἦγουν a 9 ἡ om. A
γίνεται AI: γένοιτο a 10 προτέρα AI: πρώτη a 12 δὴ A 14 ἔτι a 15 ἐρω-
τῶνται scripsi: ἐρωτῶντα aI δὲ I: om. a 16 προαγορευέτω I: προαγορευέτω a
17 μονονοῦχ] a: μονονοῦ I 18 τοῦ a: τὸ I 24 δεκατριῶν A 27 καὶ dele-
verim 28 ἐρρωμένου aA: ἐρωτωμένου I 30 πολλάκις] velut p. 120, 18 εἰρήκα-
μεν aA: εἰρήκαμεν I 32 δ, πως a τοῦ λεγομένου A 34 ἀπόδειξις AI: ἀπόδοσις a

αὕτη ἐστὶ, τὸ δεῖξαι παρὰ ποίαν τῶν προτάσεων συμβαίνει τὸ ψεῦδος, τὴν μεῖζονα ἢ τὴν ἐλάττονα, ὁ δὲ ψευδὴς συλλογισμὸς ἐστὶ διττός, ὁ μὲν τὸ σχῆμα ἔρρωμένον ἔχων, ὡς ὁ λέγων 'ὁ λίθος παντὶ ζῷῳ, τὸ ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ' καὶ συλλογιζόμενος ἐκ τῆς πᾶς καὶ πᾶς ψευδὲς τι συμπέρασμα, 5 τὸ πάντα ἄνθρωπον εἶναι λίθον, ὁ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα λαμβανόμενος ἀληθευουσῶν τῶν προτάσεων, ὡς ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι τὸν ἄνθρωπον ἔπρον εἶναι συμπεραίνόμενος, ὅστις καὶ μὴ ὢν συλλογισμὸς δοκεῖ εἶναι τοῖς ἰδιώταις, εἴη ἂν τοῦ οὕτως συλλογιζομένου συλλογισμοῦ λύσις ἢ τε νῦν εἰρημένη (εἰρημένην δὲ νῦν λύειν λέγει τὴν προσεχῶς 10 ῥηθεῖσαν, τὴν ὅτι οὐ συλλελόγισαι, ἀλλ' ἀσυλλόγιστος εἶ διὰ τὸ ὁμώνυμα ἢ ἀμφίβολα εἶναι τὰ ἠρωτημένα ἢ τι τοιοῦτον, ἢ ὅτι ἐκ δύο μερικῶν συλλογισμῶν ἢ ἐκ δύο ἀποφατικῶν ἢ τι τοιοῦτον) καὶ ἢ διόρθωσις τῆς οὐ καλῶς ληφθείσης προτάσεως, παρ' ἣν τὸ ψεῦδος συνάγεται. ὥστε ἔσται λύειν τοὺς τοιοῦτους συλλογισμοὺς τοὺς μὲν συλλελογισμένους 15 ἀνελόντα, τοὺς δὲ φαινομένους διελόντα. τὸ δὲ τοὺς φαινομένους διελόντα λύειν ἴσον ἐστὶ τῷ ἀναλύοντα εἰς τὰς προτάσεις ὅραν πῶς ἐλήφθησαν, καὶ πότερον ὁμώνυμά ἐστι τὰ ἠρωτημένα ἢ ἄλλον τινὰ τρόπον, ἐξ ὧν οἱ παραλογισμοὶ γίνονται. καὶ τοὺς μὲν συλλελογισμένους καὶ τὸ ἴδιον τοῦ σχήματος ἐν ᾧ συνελογίσθησαν φυλάττοντας ἀναιρετέον 20 δεικνύντας τὸν τρόπον τοῦ παραλογισμοῦ, τοὺς δὲ ἀσυλλογίστους διαιροῦντας καὶ δεικνύντας ὅτι αἱ δύο καταφατικαὶ εἰσιν ἐν δευτέρῳ σχήματι ἢ τι τοιοῦτον. διὰ μὲν οὖν τῶν μέχρι τοῦ νῦν εἰρημένων περὶ τε τοῦ κατὰ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένου καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν ὕλην ψευδομένου διελάμβανε· νῦν δὲ περὶ μόνου τοῦ τὸ σχῆμα μὲν ἔρρωμένον φυλάττοντος τῆς 25 δὲ ἀληθείας ἐκπίπτοντος τὸν λόγον ποιεῖται. καὶ φησὶν ὅτι, ἐπεὶ τῶν τοιούτων συλλογισμῶν οἱ μὲν ἀληθὲς ἔχουσι τὸ συμπέρασμα, ὡς οἱ λέγοντες 'ὁ ἄνθρωπος λίθος, ὁ λίθος ζῷον, ὁ ἄνθρωπος ἄρα ζῷον', οἱ δὲ τὸ συμπέρασμα ψευδὲς ἔχοντες δῆλοι, τοὺς μὲν κατὰ τὸ συμπέρασμα ψευδομένους διττῶς ἔστι λύειν· καὶ γὰρ ὅταν [μὲν] τὸ συμπέρασμα ψευδὲς 30 ἦ, ἐξ ἀνάγκης καὶ αἱ προτάσεις ψευδεῖς εἰσιν. ἀναιρεθήσεται οὖν ἐν τοῖς τοιούτοις συλλογισμοῖς καὶ τὸ συμπέρασμα καὶ αἱ τὸ τοιοῦτον συναγούσαι | προτάσεις συμπέρασμα. τοὺς δὲ κατὰ τὰς προτάσεις ψευδομένους f. 43^v μοναχῶς ἔστι λύειν· ἐπεὶ γὰρ καὶ ἐκ ψευδῶν συνάγεται ἀληθές, ἐν τοῖς τοιούτοις αἱ προτάσεις ἀναιρεθήσονται, οὐ μὴν καὶ τὸ συμπέρασμα· τοῦτο 35 γὰρ ἀληθές. ὥστε τοῖς βουλομένοις λύειν τοιοῦτον συλλογισμόν, σοφιστικὸν δηλονότι, πρῶτον μὲν σκεπτέον ὅτι κατὰ τὸ σχῆμα ἡμάρ-

3 ἐρωτώμενον ut p. 135, 28 I

5 λαμβανόμενος] λαμβαν in ras., ut videtur, A

6 ὁ AI: om. a

9 λύειν ex θύσει corr. I'

λέγει λύειν A

10 συλλελόγισαι A:

συλλελόγισται aI

εἶ A: ἢ aI

10. 11 ὁμώνυμον ἢ ἀμφίβολον I pr., corr. I'

11. 12 ἢ ὅτι— τοιοῦτον om. I

14 ἔσται AI: ἐστὶ a

ante λύειν add. τὸ aI:

om. A

16 διελόντα] a corr., ut videtur, I

ἀναλύοντα A: ἀναλύοντι aI

18 μὲν A: om. aI

19 ἀναιρετέον a

20. 21 διαιροῦντα καὶ δεικνύντα A

24 μὲν

om. A

25 ἀληθείας A: ἀκριβείας aI

ἐκπίπτοντας a

29 μὲν delevi

31 καὶ

prius superscr. I'

36 immo εἰ sive εἶ τι

τητα ἢ κατὰ τὴν ὕλην. καὶ εἰ κατὰ τὴν ὕλην τυχὸν εἶη τὸ αἴτιον, ζητητέον πότερον ἐν ταῖς προτάσεσιν ἔχει τὸ ψευδὸς ἢ ἐν τῷ συμπεράσματι. εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ συμπεράσματι, καὶ ἐν ταῖς προτάσεσιν ἐξ ἀνάγκης, οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν. ζητητέον δὲ ταῦτα, ὅπως, εἰ μὲν εἶη κατὰ τὸ σχῆμα
 5 ἡμικριτημένους, διελόντες αὐτὸν λύσωμεν, εἰ δὲ παρὰ τὴν ὕλην, ἀναίρεσιν τῆς ψευδοῦς προτάσεως ποιησάμενοι. τὸ γὰρ ὅπως ἢ διαιροῦντες ἢ ἀναίροῦντες λύωμεν, τὸ μὲν διαιροῦντες ἀντὶ τοῦ 'ἀναλύοντες εἰς τὰς προτάσεις', ὥσπερ καὶ τὸ ἀναίροῦντες ὧδε ἢ ὧδε ἀντὶ τοῦ 'ἢ τὸ συμπεράσμα μόνον ἢ τὸ συμπεράσμα καὶ τὰς προτάσεις'.

10 p. 177^a6 Διαφέρει δὲ πλεῖστον ἐρωτώμενόν τε καὶ μὴ λύειν λόγον.

Ἴσον ἐστὶ τὸ προκείμενον τῷ 'πολὺ διαφέρει τὸ ὅρᾱν τὴν τοῦ λόγου ἀμαρτίαν (τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ λύσις, ἡ εὑρεσις τῆς ἀμαρτίας τοῦ λόγου), ὅτε κατὰ σχολὴν καὶ καθ' ἑαυτοὺς λαμβάνοντες τὸν συλλογισμὸν σκοποῦμεν,
 15 πῶς συλλελόγισται καὶ πῶς αἱ προτάσεις ἐλήφθησαν, καὶ ὅτε ἐρωτώμεθα' ἐργῶδες γὰρ ἐστὶ καὶ πολλῆς τῷ ὄντι ἕξεως ἅμα τῇ ἐρωτῆσει τὸ συμβαῖνον ἐκ τοῦ λόγου δύνασθαι συνορᾶν.

p. 177^a9 Ἰῶν μὲν οὖν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν ἐλέγχων.

20 Τέσσαρες εἰσι τρόποι ἐξ ὧν τὰ δύο εἶδη, τό τε καθ' ὁμωνυμίαν καὶ τὸ καθ' ἀμφιβολίαν, εἴωθε συνίστασθαι. πρῶτος μὲν, ὅταν ὁ λόγος ἢ τοῦνομα πλείω σημαίνει, ὅς καὶ κοινὸς ἐστὶν ἐπίσης τοῦ τε ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας γινομένου ἐλέγχου καὶ τῆς ἀμφιβολίας. δεύτερος δέ, ὅταν εἰθιότες ὦμεν οὕτω λέγειν· ἐστὶ δὲ καὶ οὗτος κοινός. τρίτος δέ, ὅταν τὸ συν-
 25 τεθὲν πλείω σημαίνει, κεχωρισμένον δὲ ἄπλοῦν ἐστὶν, ὡς τὸ 'ἐπίσταται -γράμματα'. οὔτε γὰρ τὸ 'ἐπίσταται' πλείω σημαίνει οὔτε τὸ 'γράμματα', συντεθὲν δὲ διττόν ἐστὶν· ὅς τρόπος ἴδιός ἐστὶ τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου. τέταρτος δὲ ὁ ἀντιστρόφως τοῦτω ἔχων, ὅταν τὸ μὲν σύνθετον ἐν σημαίνει, ὡς τὸ 'ὁ ἄνθρωπος νεκρός ἐστι', κεχωρισμένον δὲ πολλὰ, ὥσπερ καὶ τὸ
 30 "Ὁμηρος ποιητής ἐστιν" ἐν δηλοῦ, χωρισθὲν δέ, οἷον "Ὁμηρός ἐστι", πολλὰ· ἢ γὰρ ὅτι ποιητής ἐστὶν, ἢ ὅτι ζῆ καὶ ἐστι. τούτων οὕτως ἐχόντων λέγει ὅτι τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν ἐλέγχων οἱ μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἐλεγοὶ ἐν τι τῶν ἐρωτημάτων ἔχουσι πολλὰ

2 ἐν ταῖς ΑΙ: ἢ ἐν ταῖς α 10. 11 λύειν λόγον om. I 14 λαμβάνοντες scripsi: λαμβάνονται aI 15 ἐρωτώμεθα A: ἐρωτῶνται aI 18 post καὶ add. τὴν A Arist. (om. D) cf. vs. 32 19 ἐλέγχων om. A 20. 21 δύο—συνίστασθαι aI: πολλαχῶς λεγόμενα συνίστασθαι εἴωθε A 22 σημαίνει a 23 δὲ A: om. aI 25 σημαίνει a 28 τούτου A σημαίνει a 29 post τὸ alt. add. ὁ a 30 κεχωρισθὲν a 31 ἢ prius AI: εἰ a 32 τῶν παρὰ AI: περὶ τῶν a 33 post ἔχουσι erasit l litt. A

σημαῖνον, τὸ ὄνομα δηλαδὴ· ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἔχουσι πολλὰ σημαῖνον, καὶ ὁ λόγος διττὸς ἔσται ἢ συνεπλάκη τὸ ὄνομα. προσυπακουστέον οὖν τὸ 'καὶ τὸν λόγον', ἵν' ἤ τὸ πλήρες οὕτως· οἱ μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔχουσι καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον πλείω σημαίνοντα. ἐν γὰρ τῷ 'ὁ κύων πορεύεται' καὶ τὰ ὀνόματα πλείω σημαίνει καὶ ὁ λόγος· ἡ γὰρ πορεία καὶ ἐπὶ ἔρψεως καὶ βαδίσσεως καὶ νεύσεως λέγεται. εἰ οὖν τὸ κύων ὄνομα πολλὰ σημαίνει, ἔσται καὶ ὁ λόγος ἢ συντεθήσεται τοῦτο διττὸς [οἱ δὲ τὸ συμπέρασμα]. οἱ δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἐν λόγῳ τὸ διττὸν ἔχουσιν, ὃν συμπέρασμα ὠνόμασε διὰ τὸ καὶ αὐτὸ λόγον εἶναι· ἡ γὰρ ἀμφιβολία καὶ ὡς πρότασις προβάλλεται καὶ προτείνεται, γίνεται δὲ καὶ συμπέρασμα. οἱ οὖν παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸν λόγον ἔχουσι πλείω σημαίνοντα, τὰ δὲ ὀνόματα οὐχί, οἷον "γένοιτο καταβαλεῖν τὸν ὕν ἐμέ"· ἐνταῦθα γὰρ τῶν μὲν ὀνομάτων οὐδὲν διττόν, αὐτὸς δὲ ὁ λόγος σφᾶς αὐτοὺς σημαίων ἐλεῖν τε καὶ αἰρεθῆναι. καὶ τάχα τις εἴποι ὡς καὶ ἐν τῷ 15 κατ' ἀμφιβολίαν ἐλέγχῳ καὶ ὁ λόγος καὶ τοῦνομα τὸ διττὸν ἔχουσιν· ἐν γὰρ τῷ 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν;' καὶ ὁ λόγος διττὸς καὶ τὸ σιγῶντα. καὶ πρῶτα μὲν λεκτέον ὅτι τὸ σιγῶντα οὐκ ὄνομα ἀλλὰ μετοχή· ὁμοίως καὶ τὸ ὀρώντα. ἄλλως τε δὲ ἐπὶ μὲν τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν αἰεὶ τὸ διττὸν καὶ ἐν ὀνομασίῳ ἔστι καὶ ἐν λόγοις· ἐν δὲ τοῖς παρὰ τὴν ἀμφι- 20 βολίαν παραλογισμοῖς | οἰκείον μὲν ἐν τῷ λόγῳ τὸ διττόν, ὡς εὐρήσεις f. 41^r τὸν φιλόσοφον κατ' ἀρχὰς τοῦτο αὐτὸ λέγοντα· ὅτε δὲ ἔχουσι τὸ διττὸν καὶ ἐν ὀνόματι, ὅτε δὲ οὐκ ἔχουσι. ζητήσεις δ' ἂν τις πῶς πρότερον ἔλεγεν ὅτι ἐν μὲν τῷ σιγῶντα λέγειν "ἐν τῇ ἀντιφάσει" ἔστι τὸ αἴτιον τοῦ παραλογισμοῦ, οὐκ ἐν τῷ συλλογισμῷ, ἦτοι τῷ συμ- 25 πέρασματι, νῦν δὲ λέγει ὅτι ἐν μὲν τῷ σιγῶντα λέγειν τὸ συμπέρασμα διττόν. ἡ ἐπειδὴ ἐν τισι τῶν σοφισμάτων τὸ συμπέρασμα τὸ αὐτὸ ἔστι μὲν τῶν προτάσεων, διὰ τοῦτο ὅτε μὲν ὡς παράδειγμα τοῦ ἔχοντος τὸ διττὸν ἐν ταῖς προτάσεσι λαμβάνει αὐτό, ὅτε δὲ ὡς παράδειγμα τοῦ ἔχοντος τὸ συμπέρασμα διττόν· ὅτι δὲ ἐν τῷ 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν;' 30 τὸ συμπέρασμα καὶ ἡ πρότασις τὸ διττὸν ἔχουσιν, οὐκ ἄδηλον. ἔταν δὲ ἕτερόν τι τὸ συμπέρασμα τῶν προτάσεων, οὐδέποτε ἔλαβε τὸ συμπέρασμα καὶ ὡς παράδειγμα προτάσεως ἐχούσης τὸ διττόν, ἀλλὰ μόνον ὡς συμπέρασμα. τὸ δὲ ἐν δὲ τῷ μὴ συνεπίστασθαι τὸν ἐπιστάμενον παράδειγμα ἔστι τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν ἐλέγχου· οὐδὲν δὲ τῶν ὀνομάτων τὸ 35 ἐρώτημα ἔχει διττὸν ἀλλὰ τὸν λόγον. ἔστι δὲ τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρ' ὁ ἐπιστάμενος λέγειν ἢ πράττειν ἐκεῖνο συνεπίσταται ὁ λέγει ἢ πράττει;

3 τὸ ΔΙ: om. a post μὲν add. οὖν A 4 ἐν γὰρ.—8 ἀμφιβολίαν praeterea alii scholio inseruit A (= Ab) 5 τὸ ὄνομα πολλὰ Ab 6 ἐπὶ τῆς, omisso καὶ, Ab πλεύσεως Ab 8 οἱ δὲ τὸ σ. om. Ab post ἀμφιβολίαν add. δηλαδὴ A 12 τὸν ὕν I: τὸ νῦν a: τὸν σῦν A 13. 14 σφᾶς—αἰρεθῆναι] διττός A 14 τάχα δὲ, omisso καὶ, A 15 καὶ prius om. A 17 πρῶτα ΑΙ: πρῶτον a 19 ἐν alt. A: om. AI 21 κατ' ἀρχᾶς] c. 4 p. 166^a6 sq. 22 ὀνόματι ΑΙ: ὀνόμασι a 23 πρότερον] c. 10 p. 171^a8 24 ἦτοι ΑΙ: ἦγουν a 33 μὴ om. a 34 an οὐδὲν γάρ?

ναί· οὗτος δὲ ἐπίσταται λέγειν ἰαμβεῖα· οὗτος ἄρα συνεπίσταται καὶ τὰ ἰαμβεῖα· ἀλλὰ μὴν ἀγνοεῖ τὰ παρ' αὐτῶν δηλούμενα (ὁ γὰρ λόγος ἐπὶ παιδὸς ἢ ἰδιώτου ἠρωτᾶτο)· εἰ οὖν οὗτος [μὲν] ἐπίσταται μὲν λέγειν ἰαμβεῖα, οὐ συνεπίσταται δὲ καὶ τὰ δι' αὐτῶν δηλούμενα (οὐδὲν γὰρ κωλύει
 5 ἀποστοματίσαντα ἐπίστασθαι δίχα βιβλίου προφέρειν τε [καὶ ἐπαγγέλλειν, ἀγνοεῖν δὲ τὰ δηλούμενα δι' αὐτῶν), ψεῦδος ὅτι συνεπίσταται. εἰπὼν δὲ τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον ἔχειν πλείω σημαίνοντα, τοὺς δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν [τὸ μὲν συμπέρασμα καί] τὸν λόγον [πλείω σημαίνειν], εἴτε πρότασις ἐστὶν ὁ λόγος εἴτε συμπέρασμα, τῶν μὲν
 10 ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας οὐκ ἔθηκε παραδείγματα· τῶν δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν δύο τέθεικε παραδείγματα, τὸ μὲν ἔχον διττὸν καὶ τὰς προτάσεις καὶ τὸ συμπέρασμα, τὸ δὲ τὴν πρότασιν μόνον. εἰδέναι γὰρ δεῖ ὅτι τοῦ μὲν σιγῶντα λέγειν διττὸν μὲν τὸ συμπέρασμα καὶ ἡ πρότασις, τοῦ δὲ μὴ συνεπίστασθαι τὸν ἐπιστάμενον ἢ μὲν πρότασις διττῆ, τὸ δὲ συμπέρασμα
 15 οὐχί· τὸ γὰρ συμπέρασμα τὸ 'οὗτος ἄρα συνεπίσταται καὶ τὰ ἰαμβεῖα' οὐ διττὸν. ἦν δ' ἂν σαφεστέρα ἢ λέξις ἢ ἐν δὲ τῷ μὴ συνεπίστασθαι τὸν ἐπιστάμενον, εἰ οὕτω πως εἶχεν· ἐν δὲ τῷ ἐλέγχῳ τῷ λέγοντι 'οὐκ ἄρα συνεπίσταται ὁ ἐπιστάμενος' τὸ ἐρώτημα διττὸν καὶ ἀμφίβολον, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀπλοῦν. τὸ δὲ καὶ τὸ διττὸν ὅτε μὲν ἔστιν, ὅτε δὲ οὐκ ἔστιν εἴπε
 20 περὶ τῶν δύο τρόπων τῶν τὰ πολλαχῶς λεγόμενα συνιστῶντων, τοῦ τε χωρὶς μὲν ἕκαστον ἔχοντος ἀπλοῦν, συντεθέντος δὲ οὐκ ἀπλοῦν, καὶ περὶ τοῦ ἀντιστρόφως τοῦτοι ἔχοντος. καὶ ἔστιν ὃ λέγει τοιοῦτον, ὅτι τὸ διττὸν ὅτε μὲν, χωρισθέντος τοῦ 'ἐπίσταται' τῶν γραμμάτων, οὐκ ἔστι, συντεθέντων δὲ ἔστι· ποτὲ μὲν γὰρ τὸ διττὸν ἐν συνθέσει ἐστίν, ἐν διαιρέσει δὲ οὐκ
 25 ἔστιν, ἢ καὶ ἀνάπαλιν. ἔστι δὲ καὶ οὕτως· τὸ διττὸν ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν παραλογισμοῖς ποτὲ μὲν ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐρωτήμασι καὶ ἐν ταῖς προτάσεσι, ὅτε δὲ οὐκ ἔστιν· εἴρηται γὰρ διαφέρειν ἀλλήλων τὰ δύο ταῦτα εἶδη τῷ τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας ἀεὶ ἔχειν καὶ ἐν ὀνόμασι καὶ ἐν ἐρωτήμασι τὸ διττὸν, τοὺς δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν οὐκ ἀεὶ,
 30 ἀλλὰ ἔχειν οὕτως τὸ διττὸν ποτὲ μὲν, ποτὲ δ' οὐ. τὸ δὲ ἀλλὰ σημαίνει τὸ διττὸν ὅτε μὲν ὄν ὅτε δὲ οὐκ ὄν ἴσον ἐστὶ τῷ 'τί μὲν τοῦ διττοῦ ἐστὶν ὄν καὶ ἀληθές, τί δὲ μὴ ὄν καὶ ψεῦδος'. ἐπὶ γὰρ τοῦ 'ἄρ' ὁ ἐπιστάμενος λέγειν καὶ ἐκεῖνο συνεπίσταται (ὁ) λέγει πῆ μὲν ἀληθές πῆ δὲ ψεῦδος· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐπιστήμονος ἀληθές· οὗτος γὰρ συνεπίσταται· ἐπὶ δὲ τοῦ
 35 παιδὸς ἢ τοῦ ἰδιώτου ψεῦδος.

3 μὲν prius deleti μὲν alt. I: om. a 8. 9 τὸ — καὶ et πλείω σημαίνειν deleti
 10 τῶν A: τοῖς AI 14 τὸν aA: τὸ I ἐπιστάμενον A Arist.: συνεπιστάμενον AI
 15 τὸ alt. om. A 17 εἰ periisse videtur in A δὲ AI: om. a 21 περὶ
 om. A 22 post ἀντιστρόφως add. τοῦτο a τούτου A 23 ἐπίσταται AI:
 ἐπίστασθαι a γραμμάτων aA: γραφέντων I 25 post ἐν induxit μὲν A 30 οὕτως
 scripsi: αὐτοῦς aAI 31 ὅτε — ὅτε I: ὅτε — ὅτε a (I): ποτὲ — ποτὲ A: τὸ — τὸ Arist.
 33 ὃ λέγει scripsi cf. p. 138, 36: λέγειν aAI 35 παιδὸς AI: παιδίου a

p. 177•16 Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει τὸ πολλαχῶς.

Τὸ λεγόμενον δῆλον ἔσται, εἴπερ ἀναμνησθῶμεν ὧν εἶπεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν ἐν οἷς περὶ τοῦ ἐξ | ἀντικειμένων συλ. f. 44•
 λογίζεσθαι τὸν λόγον ἐποιεῖτο. εἰσι δὲ ἅπερ εἶπεν ἐκεῖσε ταῦτα πρὸς τῷ
 5 τέλει· “δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι οὕτως μὲν οὐκ ἔστιν ἐναντία συμπεράσασθαι
 ἐξ ἑνὸς συλλογισμοῦ, ὥστ’ εἶναι τὸ συμπέρασμα τὸ μὴ ὄν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἢ
 ἄλλο τι” καὶ τὰ λοιπά. τούτων οὕτως ἐκεῖ ῥηθέντων δῆλον ὅτι τὸ ὅσοις
 μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει ἴσον ἐστὶ τῷ ‘ἐν ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ συμπεράσματι’
 τοῦτο γὰρ εἶπε τέλος. ἐν ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει ὁρᾶται τὸ πολλαχῶς
 10 λεγόμενον, τούτέστιν ἢ ἀντίφασιν, δεῖ εἰδέναι ὅτι ἢ πρότασις ἔχουσα τὴν
 ἀντίφασιν ἐλήφθη· εἰ γὰρ μὴ προσλάβῃ ἐν τῇ προτάσει τὴν ἀντί-
 φασιν, οὐ γίνεται ἔλεγχος ἐξ ἑνὸς συλλογισμοῦ τὰναντία συναγῶν.
 εἶτα ὥσπερ ἀναμνηστικῶν ἡμᾶς τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀνα-
 λυτικῶν εἰρημένων ἐπήγαγεν ἄνευ γὰρ ἀντιφάσεως οὐκ ἦν ἔλεγχος.
 15 ὡς εἰ ἔλεγεν ‘εἰρηται γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις ὅτι ἄνευ τοῦ προσλαβεῖν τὴν
 ἀντίφασιν οὐ δύναται γενέσθαι ἔλεγχος ὅτι τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἀγαθόν’· τὰ γὰρ
 δεύτερα τῶν Προτέρων τὰς ἀρχὰς περιέχει τῶν Σοφιστικῶν ἐλέγχων. ἢ
 μᾶλλον τὸ λεγόμενόν ἐστιν· ἐν ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ συμπεράσματι ἀμφι-
 βολία ἐστὶ (ταύτην γὰρ εἶπε πολλαχῶς), ἂν μὴ προσλάβῃ τὴν ἀντί-
 20 φασιν, οὐκ ἔλεγχος· τούτου γὰρ ἐστὶ δηλωτικόν τὸ οὐ γίνεται
 ἔλεγχος. οἷον ἄρ ἔστι τυφλὸν ὄραν; οὐ· τί δέ, ὅταν τυφλὸν ὄρᾳς, οὐ
 τυφλὸν ὄρᾳς; ἔστιν ἄρα τυφλὸν ὄραν. τοῦτο ἀμφίβολον· ἢ γὰρ ὅτι ὁ τυφλὸς
 ὄρᾳ, ἢ ὅτι ὁ βλέπων ὄρᾳ τὸν τυφλόν. ὥστε εἰ μέλλει φανῆναι ἔλεγχος,
 δεῖ προσλαβεῖν τὴν ἀντίφασιν οὕτως· ἔστιν ἄρα τυφλὸν ὄραν καὶ μὴ ὄραν·
 25 ἢ οὕτως· ὁ τυφλὸς ἄρα ὄρᾳ καὶ οὐχ ὄρᾳ. ἐπειδὴ γὰρ ἀμφίβολόν ἐστι διὰ
 τὸ πολλὰ δηλοῦν τί τούτων συνεπεράνατο, εἰ μὴ προσλάβῃ τὴν ἀντίφασιν,
 ἄδηλός ἐστιν εἰ εἰς θάτερον τῶν σημαινομένων βλέπων συνεπεράνατο ἀλλὰ
 μὴ εἰς θάτερον. ἐν γὰρ τῷ ‘ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν’ ἄδηλον εἰ ἐλέγχει·
 ἂν δὲ προσλάβῃ τὴν ἀντίφασιν, λέγων ‘ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν καὶ μὴ
 30 λέγειν’, δῆλος γίνεται. οὕτω γὰρ εἶπε τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι ἐν τῷ δευτέρῳ
 τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν· ὁ καὶ αἰνιττόμενος εἶπεν ἄνευ γὰρ ἀντι-
 φάσεως οὐκ ἦν ἔλεγχος.

2 ἔσται I: ἔστιν a 2. 3 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. Ἐναλυτ.] c. 15 p. 64^b17—19
 4 τῷ scripsi: τὸ aI 5 ἐναντία v Arist. cf. vs. 12: ἐναντίον aI 7 ἐκεῖ I:
 ἐκεῖσε a 15 εἰ ἔλεγεν I: ἔλεγχος a 18. 19 ἐν ὅσοις παραλογισμοῖς ἐν τῷ
 συμπεράσματι τὸ πολλαχῶς, ἧγουν ἀμφίβολα τίς ἐμφαίνεται, εἰ μὴ A 19. 20 post
 ἀντίφασιν add. τὸ συμπέρασμα A 20 τούτου—τὸ] ἧγουν A 22 post ὄρᾳς
 add. καὶ A τοῦτο ἀμφίβολον] ἰδοὺ τὸ συμπέρασμα ἀμφίβολόν ἐστι. δύο γὰρ φαίνεται
 σημαίνον A γὰρ om. A 23 τὸν om. A ἔλεγχος γενέσθαι A 25 οὕτως
 om. A

p. 177-18 Ὅσοις δ' ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν, οὐκ ἀνάγκη.

Ἐν ὄσοις δέ, φησίν, ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἐστὶ τὸ διττόν, οὐκ ἀνάγκη προαποφάσκειν, τουτέστιν οὐ δεῖ ἀπλῶς ἀποφάσκειν καὶ λέγειν ὅτι οὐ, ὅταν πῆ μὲν ἐστὶν ἀληθὲς πῆ δὲ ψευδές. ἐπὶ τούτων δὴ οὖν οὐκ ἀνάγκη προαποφάσκειν· ψευδῶς γὰρ ἀποφάσκοις ἄν. ὅταν δὲ βλῶς ἢ ψευδός, δεῖ ἀποφάσκειν· οἷον ἄρα γε ὁ Αἴας Θερασίτη ἐμονομάχησεν; οὐ· ἐνταῦθα γὰρ ἀνάγκη προαποφῆσαι· οὐδεὶς γὰρ τοῖν Αἰάντων Θερασίτη ἐμονομάχησεν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρα γε ὁ ἐπιστάμενός τι λέγειν καὶ ἐκεῖνο συνεπίσταται ὁ λέγει; οὐκ ἀνάγκη ἀποφῆσαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἐπιστήμονος ψευδός τὸ ἀποφῆσαι· συνεπίσταται γὰρ ὁ ἐπιστήμων ἂ λέγειν ἐπίσταται. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ ἀνάγκη. ἐπὶ δὲ τοῦ συμπεράσματος ἀνάγκη λέγειν οὐ· οἷον ἄρα συνεπίσταται ὁ ἐπίσταται λέγειν· ῥητέον οὐ· ψευδός γὰρ τὸ τοὺς ὡδὶ ἐπισταμένους, οἷον τοὺς ἐπιστήμονας, [τὸ] μὴ συνεπίσταθαι ἂ λέγειν ἐπίστανται. εἰπὼν δὲ ὅτι οὐκ ἀνάγκη προαποφῆσαι τὸ διττόν, τὴν αἰτίαν ἐπήγαγε τούτου διὰ τοῦ οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὁ λόγος, τουτέστιν οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο τὸ ἐρώτημά ἐστὶν ὁ λόγος ἀλλὰ διὰ τοῦτο, ἦτοι τὸ συμπέρασμα· διὰ γὰρ τὸ συμπέρασμα ἐστὶ τὸ ἐρώτημα. καὶ ἐπεὶ διὰ τὸ συμπέρασμα ἐστὶ τὸ ἐρώτημα, ἐν δὲ τῷ ἐρωτήματι ἀδηλόν ἐστὶ τὸ συμβαῖνον (ἀγνοοῦμεν γὰρ εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμονος εἴτε ἐπὶ τοῦ παιδὸς τὸν λόγον συμπερανεῖ), οὐκ ἀνάγκη προαποφάσκειν, ἀλλὰ λέγειν ὅτι ἴσως ἢ ὅτι ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ, ὅπερ αὐτὸς ποιεῖ.

p. 117-20 Ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν τὸ διπλοῦν καὶ ὄνομα καὶ λόγον.

Εἰπὼν πῶς οὐ δεῖ ἀποκρίνεσθαι δι' ὧν ἔλεγεν ὅτι ὄσοις δ' ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἐστὶ τὸ διττόν, οὐκ ἀνάγκη προαποφῆσαι, νῦν διδάσκει καὶ πῶς δεῖ τὰς ἀποκρίσεις ποιεῖσθαι. καὶ φησὶν ὅτι, ὅταν ἐν τῇ ἀρχῇ, f. 45^r τουτέστιν ἐν τῇ προτάσει, ἢ ὄνομά τι ἔχῃ τὸ διττόν ἢ ὁ λόγος, δεῖ εὐθὺς ἅμα τῇ ἐρωτήσει μὴ συγχωρεῖν αὐτὴν καὶ κατανεύειν, ἀλλὰ λέγειν ὡς ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ, καὶ ἐπάγει πρὸς σαφηνισμόν τούτου τὸ σιγῶντα λέγειν· ὡς γὰρ ἐπὶ τούτου, φησίν, ὅταν ἐρωτηθῶμεν ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; λέγομεν ὡς ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ, οὕτω ποιητέον καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις. ἐὰν δέ, φησί, πολλακίς συμβαίῃ ἐπιλαθόμενόν τινα τοῦ ὅτι διττός ἐστὶν ὁ λόγος δοῦναι τὸ ἐρωτώμενον, φησὶν

4 δὴ I: δεῖ a 5 ψευδῶς] ὦ non satis liquet in I 7 τοῖν αἰάντων a: τῶν αἰάντων I 8 τί I: τὸ a λέγειν a: λέγει I 13 τὸ alt. delevi
14 ἐπίστανται v: ἐπίσταται aI 17 post ἦτοι τὸ ἐκρηκxit ἐρώτημα I 27 ἢ prius AI:
ἢ ἐν a ὄνομά τι scripsi: ὄνοματι aAI ἔχει a ὁ om. A 28 καὶ aA:
om. I 31 λέγομεν AI: λεκτέον a 32 συμβαίῃ a: συμβαίῃ I

ὡς ἔστι πάλιν διορθώσασθαι ἐπὶ τῷ συμπεράσματι (τέλος γάρ φησιν, ὡς
 πολλαχίς εἶπομεν, τὸ συμπεράσμα). ἐν γὰρ τῷ συμπεράσματι, ὁπηνίκα
 τοῦτο συνάγεται παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος, προστεθέντα τινὰ τῇ ἐρωτήσῃ
 ἀπείρξουσι τὸν συλλογιζόμενον συλλογίσασθαι. ἐπάγει δὲ καὶ τούτου παρὰ
 5 δειγμα, ὃ τοιοῦτόν ἐστιν· ἠρώτησεν ὁ σοφιστὴς ἄρ' ἔστι σιγῶντα
 λέγειν; οὐκ ἔφησεν ὁ ἀποκρινόμενος ὅτι ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ,
 ἀλλὰ ὅπως ἀπέφησε· συνεπεράνατο δ' ἐκεῖνος ὅτι ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν.
 πῶς γοῦν ἀποδράσει πάλιν τὸν ἔλεγχον ὁ ἀποκρινόμενος; ὁπηνίκα ἐκεῖνος
 ἐξάγει τὸ συμπεράσμα λέγων 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν', προστιθεὶς αὐτὸς
 10 'οὐ· ὁ γὰρ Σωκράτης ὅδε σιγῶν οὐ λέγει'. ὡσαύτως ποιητέον καὶ ἐν τοῖς
 ἔχουσι τὸ διττὸν ἐν ταῖς προτάσεσιν, εἰ μὴ φθάσοι ὁ ἀποκρινόμενος τότε
 τοῦτο προδιαστελλασθαι. τὰ δὲ ἐξῆς σαφῆ εἶσι καὶ τοῖς ῥηθείσι παραπλήσια.

p. 177*33 Φανερόν δὲ καὶ τοὺς παρὰ τὴν διαίρεσιν καὶ σύνθεσιν
 πῶς λυτέον.

15 Εἰπὼν πῶς δεῖ ἀποκρίνεσθαι ἐν τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφι-
 βολίαν ἐλέγχους καὶ διδάξας ἀρχούντως περὶ αὐτῶν, νῦν καὶ περὶ τῶν
 παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν παραλογισμῶν τὸν λόγον ποιεῖται
 καὶ πῶς λυτέον αὐτοὺς σαφηνίζει. ἂν γὰρ ὁ λόγος, φησὶν, ὁ αὐτὸς ἕτερόν τι
 σημαίνει διαιρούμενος καὶ ἕτερον συντιθέμενος, συμπερινομένου
 20 τοῦ συλλογιζομένου αὐτὸς αἰεὶ τὸ ἐναντίον λέγει. παρὰ δὲ τὴν σύνθε-
 σιν αὐτοὺς ἢ τὴν διαίρεσιν εἶπε, διότι τὸ αὐτὸ ἀπὸ τοῦδε διαιρούμενον
 συντίθεται τῷδε καὶ συντιθέμενον τῷδε διαιρεῖται ἀπὸ τοῦδε. οἷον ὁ
 Σωκράτης κἀθηται, ὁ κἀθήμενος δύναται βαδίζειν, ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει·
 τὸ οὖν βαδίζειν διαιρεθὲν ἀπὸ τοῦ 'δύναται' συνετέθη τῷ Σωκράτει, καὶ
 25 γέγονεν ὁ παραλογισμὸς ὁ λέγων 'ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει'. ἐπεὶ οὖν τοῦ
 αὐτοῦ, οἷον τοῦ βαδίζειν, ἅμα καὶ διαίρεσις καὶ σύνθεσις γίνεται, ἀλλὰ ἀπ'
 ἄλλου μὲν διαίρεσις, οἷον ἀπὸ τοῦ 'δύναται', ἄλλω δὲ σύνθεσις, οἷον τῷ
 Σωκράτει, διὰ τοῦτο εἶπεν εἰσὶ δὲ παρὰ σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν· οὐδὲν
 30 σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν ὡς ἓνα τρόπον ἔλαβεν εἰπὼν "παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν
 καὶ διαίρεσιν, ὅταν αὕτη ποιῇ τοῦ σημαινομένου τὴν διαφοράν". ὅτι δὲ καὶ
 τὸ παρὸν σόφισμα τὸ 'ἄρ' ᾗ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τοῦτ'ω

1 πάλιν ἔστι τοῦτο διορθώσασθαι ἐν τῷ A 2 πολλαχίς] velut p. 140,9 γάρ AI: δὲ a
 3 προστεθέντα A: προστιθεν I: προστίθενται a 4 ἀπέρξουσι a 6 ὅτι aI: ὡς A
 9 immo ἐπάγει 11 φθάσει A 19 καὶ — συντιθέμενος om. A ἕτερον I:
 ἐτέρου a 21 ἢ ν: δ aI τὸ γὰρ αὐτὸ διαιρούμενον ἀπὸ τοῦδε omisso διότι A
 24 γοῦν A 29 βαδίζειν A: βαδίζει aI 28 σωκράτει A: σωκράτης a: comprehend. I περὶ
 τὴν a 29 λεγόμενα A γαληνός AI: ἀριστοτέλης a 30 τὴν διαίρεσιν καὶ
 σύνθεσιν a παρὰ δὲ κτλ.] l. c. p. 583 cf. Prantl *Gesch. d. Logik im Abendl.* I 576,107
 31 αὕτη scripsi: αὕτη a: αὐτὴν A: αὐτὸ I: αὐτῇ Gal. 31 — p. 143,1 τὸ παρὸν σό-
 φισμα ὅτι παρὰ τὴν A

ἐτύπτετο; παρὰ τὴν σύνθεσιν ἐστι, δῆλον ἔσται, εἴπερ τὸ ὄλον ἐκθῆσομεν
 σόφισμα. ἔστι δὲ τοῦτο· ἄρ' ὧ εἶδες τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο;
 ναί· εἶδες δὲ αὐτὸν τῷ ὀφθαλμῷ τυπτόμενον· τῷ ἄρα ὀφθαλμῷ ἐτύπτετο
 καὶ οὐ μάλιστα, ὅπερ ψεῦδος· τὸ γὰρ ἀληθὲς ἦν τῷ ὀφθαλμῷ ἄρα εἶδες
 5 τοῦτον τυπτόμενον'. γέγονε δὲ ὁ παραλογισμὸς ἐκ τοῦ διελεῖν τὸ τοῦτον
 τυπτόμενον ἀπὸ τοῦ εἶδες, προσθεῖναι δὲ τῷ ὀφθαλμῷ· οὐ γὰρ τῷ
 ὀφθαλμῷ οὗτος ἐτύπτετο' ἔδει εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ ὀφθαλμῷ οὗτος ὠρᾶτο
 τυπτόμενος' ἢ τῷ ὀφθαλμῷ εἶδες τοῦτον τυπτόμενον'. καὶ ἐπεὶ τὸ ἀπὸ τῆς
 διαιρέσεως, ὅπερ αὐτὸς διὰ τοῦ οὐ γὰρ ἐστι διττὸν τὸ παρὰ τὴν
 10 διαίρεσιν ἐδῆλωσεν, ἐπεὶ οὖν τὸ ἀπὸ τῆς διαιρέσεως οὐ διττὸν, τὸ
 δὲ ἀπὸ τῆς συνθέσεως διττὸν, παρὰ τὴν σύνθεσιν ἐστι τὸ σόφισμα. διαι-
 ρεθὲν γὰρ τὸ 'ἐτύπτετο' ἢ τὸ 'τυπτόμενον' ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, μετὰ τοῦ
 'εἶδες' ἢ τοῦ 'ὠρᾶτο' συντεθὲν, εἶτα τὸ συναμφοτέρον, τὸ 'εἶδες τυπτό-
 μενον', συντεθὲν τῷ ὀφθαλμῷ ἀληθὲς συλλογίζεται ὁ λέγων τῷ ὀφθαλμῷ
 15 εἶδες τοῦτον τυπτόμενον.' | ὥστε δῆλον ὅτι τὸ παρὰ τὴν σύνθεσιν f. 45^v
 τρόπον τινὰ παρὰ τὴν διαίρεσιν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν παρὰ τὴν
 σύνθεσιν. λέγει δὲ τὸ σόφισμα ἔχειν τι τῶν ἀπὸ τῆς ἀμφιβολίας·
 τὸ γὰρ τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος διττὸν· δύναται γὰρ τις τὸ τούτῳ καὶ
 ἐπὶ τῆς μάλιστα, δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ νοεῖν. πλὴν παρὰ τὴν
 20 σύνθεσιν ἐστι· διαιρεθεὶς γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἐστι διττός· τὸ γὰρ ἐπαχθὲν τὸ
 'εἶδες δὲ σὺ τοῦτον τυπτόμενον' καὶ συντεθὲν πεποίηκε διττὸν εἶναι καὶ
 τὸ 'ἄρ' ὧ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος;'.
 ἐπεὶ εἰ καθ' αὐτὸ ἐλέγχθη, οὐκ ἂν ἦν διττὸν. καὶ ὅτι ἡ σύνθεσις ἢ τοῦ
 ὑστεροῦ μετὰ τοῦ προτέρου πεποίηκε τὸ διττὸν, σαφηνίζων ἐπήγαγεν εἴπερ
 25 μὴ καὶ τὸ ὄρος καὶ ὄρος, δυνάμει λέγων ὅτι ὥσπερ οὐδὲ τὸ ὄρος καὶ
 ὄρος σημαίνει ἕτερον τῇ αὐτῇ προσωδίᾳ λεχθέν (τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ
 πλῆρες τῆς λέξεως), ἔταν δὲ καὶ αὐτὰ καὶ αἱ διάφοροι προσωδία συντε-
 θῶσι, τότε γίνεται διττὸς ὁ λόγος, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου· τῇ
 γὰρ συνθέσει γέγονε καὶ οὗτος διττός. ἐὰν γὰρ τις γράψειεν ἢ εἴπῃ 'ἄρα
 30 γε τὸ ὄρος ὄρος ἐστί;', διττὸν τὸ ἐρώτημα· δύναται γὰρ τις καὶ οὕτως
 ἀκούειν 'ἄρα γε τὰ ὄρη ὄρισμοὶ καὶ λόγοι εἰσίν;', δύναται καὶ οὕτως 'ἄρα
 γε τὰ ὄρη πέτραι μετὰ δένδρων καὶ τινων τοιούτων εἰσίν;'. ἀλλ' ἐὰν ἐρω-
 τηθῇ ἢ γραφῇ χωρὶς τῆς ψιλῆς καὶ δασείας τῶν προσωδιῶν, διττὸς γίνεται·
 τὰ γὰρ ἄνευ προσωδιῶν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις γραφόμενα τὰ αὐτὰ ἐστι τοῖς

1 ἐκθῆσομεν a 7 ὠρᾶτο AI: ὄρατο a 8 post τῷ add. δὲ a 8—10 τὸ
 ἀπὸ—οὖν τὸ om. A 12 post μετὰ add. δὲ v 13 ὄρατο a post συναμφ.
 add. ἦτοι A 14 ἀληθὲς συλλογίζεται a: ἀληθῆς λογίζεται AI 15 ὅτι om. A
 τὸ om. a 23 καθ' αὐτὸν ἐλέγχθη a ἢ alt. om. A 24 ἐπάγει A 25 τὸ
 ὄρος καὶ ὄρος Arist.: τὸ ὄρος καὶ ὄρος a: τὸ ὄρος (δ ex δ corr.) ὄρος I: τὸ ὄρος καὶ ὁ
 ὄρος A (Dcu) 25. 26 ὄρος καὶ ὄρος A: inv. ord. aI 26 αὐτῇ A: αὐτοῦ aI
 cf. Paraphr. 49, 20 27 διάφοροι προσωδία AI: διαφοραὶ προσωδιῶν a 30 ὄρος
 ὄρος aA: ὄρος ὄρος I 31 λόγοι ex λογισμοὶ corr. I¹ 32 ἂν A 33 post καὶ
 add. τῆς A 34 τοῖς (superscr.) τοιούτοις corr. ex τούτοις I¹

ἐρωτωμένοι· τῶν δὲ προσφιδιῶν γραφειῶν οὐκέτι διττὸς ὁ λόγος γίνεται.
 τὸ δὲ οὐ γὰρ ἔστι διττὸν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν οὐχ ὡς κατα-
 σκευαστικόν, οἶμαι, ἐπῆχται τοῦ μὴ εἶναι τὸ παρὸν σόφισμα παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν· ὁ γὰρ κυριώτατος τρόπος ὁ ἐκ τῆς ἀμφιβολίας μᾶλλον ἦν ἐν
 5 ᾧ τῶν ὀνομάτων οὐδὲν ἔστι διττόν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ, ὡς ἐπὶ τοῦ
 "γένετο καταβαλεῖν τὸν ὕν ἐμέ". ἐνταῦθα γὰρ τῶν μὲν ὀνομάτων οὐδὲν
 διττόν, ὁ δὲ λόγος. οὐ δὴ οὖν ὡς κατασκευαστικὸν ἐπῆχται· δοκεῖ γὰρ
 λέγειν ὅτι, εἰ διαιρεθέντος τοῦ λόγου ἦσαν τὰ μέρη αὐτοῦ διττά, τότε
 ἦν ἂν τῶν ἀμφιβόλων, ὡς τῶν ἀμφιβόλων πάντων ἐχόντων τὰ μέρη διττά.
 10 ὅπερ ψεῦδος. τεσσάρων γὰρ ὄντων τρόπων, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου εἰρή-
 κειμεν, ἐξ ὧν τὰ δύο εἶδη συνίστανται, τό τε ἐκ τῆς ὁμωνυμίας καὶ
 ἀμφιβολίας, πρώτου μὲν ὅταν ὁ λόγος ἢ τοῦνομα πλείω σημαίνῃ, ὅς ἔστι
 κοινὸς ἀμφοῖν ἐπίσης, δευτέρου δὲ ὅταν εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν, ὅστις
 καὶ οὗτος κοινὸς ἔστι, τρίτου ὅταν τὸ συντεθὲν πλείω σημαίνῃ, κεχωρι-
 15 σμένον δὲ ἔστιν ἀπλοῦν, ὅς ἔστιν ἴδιος τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου, τετάρτου
 δὲ τοῦ ἀντιστρόφως τούτῳ ἔχοντος, ἥνικα τὸ μὲν συντεθὲν ἐν σημαίνῃ,
 κεχωρισμένον δὲ πολλαχῶς λέγεται, ὅς ὡς ἐπίπαν τὸν πρῶτον τρόπον
 ποιεῖ, ἐπ' ἑλαττον δὲ καὶ τὸν δεύτερον, τεσσάρων οὖν ὄντων τρόπων καὶ
 κυριωτάτου ὄντος (τοῦ) παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ὅταν τῶν ὀνομάτων οὐδὲν
 20 ἔχῃ τὸ διττόν, οὐκ οἶμαι τὸ οὐδὲ γὰρ ἔστι διττὸν τὸ παρὰ τὴν
 διαίρεσιν οὕτως ἐπενεχθῆναι ὡς λέγον ὅτι, ἂν διαιρεθὲν εἶχε τὸ διττόν,
 ἦν ἂν παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστι διττόν, οὐκ ἔστι παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν, ἀλλ' ἔστιν ὃ λέγει 'ἐπειδὴ συντεθεὶς ἔχει τὸ διττόν, διαιρεθεὶς
 δὲ οὐκ ἔχει, παρὰ τὴν σύνθεσίν ἔστι σόφισμα'. ὁμοίως καὶ τὸ 'ἄρα
 25 οἶδας σὺ νῦν οὔσας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὦν;' παρὰ
 τὴν σύνθεσιν ἔστιν· ἄλλο γὰρ δηλοῖ διαιρουμένων τῶν τριήρων ἀπὸ τοῦ
 Πειραιέως καὶ ἄλλο συντιθεμένων· διαιρουμένων μὲν γὰρ δηλοῖ ὅτι ἐν
 Πειραιεῖ ὦν νῦν οἶδας τριήρεις ἐν Σικελίᾳ οὔσας, συντιθεμένων δὲ τῷ
 Πειραιεῖ ὅτι οἶδας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις οὔσας σὺ ὦν ἐν Σικελίᾳ νῦν. ἐν
 30 δὲ τῷ ἄλλ' ἐν' μὲν τοῖς γεγραμμένοις τὸ αὐτὸ ὄνομα λείπει ἂν
 τὸ 'οὐκ ἔστι διττόν'. ἔστι δὲ ὃ λέγει τοιοῦτον· ἐν τοῖς γεγραμμένοις οὐκ
 ἔστι διττόν τὸ αὐτὸ ὄνομα ἢ τὰ αὐτὰ ὀνόματα, ὅταν ἐκ τῶν αὐτῶν ἢ
 γεγραμμένα στοιχείων καὶ ὡσαύτως, τουτέστι διὰ τῶν αὐτῶν τόνων
 καὶ πνευμάτων, ἔν' ἢ ἀμφοῖτερα δασύνηται ἢ ἀμφοῖτερα ψιλῶνται, καὶ f. 46^r

6 τὸν ὕν A: τὸ νῦν aI 10 πρὸ ὀλίγου] p. 137, 20 sq. 10. 11 εἰρήκαμεν AI:
 εἰρήκαμεν a 12 τὸ ὄνομα a σημαίνει a 13 δευτέρου A, I¹ corr.:
 δεύτερον I pr.: β a λέγει a 14 αὐτὸς b σημαίνῃ AI: σημαίνει a
 16 σημαίνῃ AI: σημαίνει a 19 κυριωτάτου ὄντος Av: κυριωτάτων ὄντων a:
 comprehend. I τοῦ addidi παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν vb: παρὰ τῆ ἀμφιβολία AI:
 περὶ τῆ ἀμφιβολία a 20 τὸ παρὰ in ras. A 24 ante σόφισμα add. τὸ a
 post ὁμοίως add. δὲ a 27 πειραιέως A: πειραιεῖ aI μὲν A: om. aI
 29 ὅτι οἶδας ἐν πειραιεῖ Av: om. aI 31 τὸ I: om. a 32 post ὅταν add.
 γὰρ a 34 immo ψιλῶται

ἢ ἀμφοτέρα διὰ διχρόνων ἢ ἀμφοτέρα διὰ μακρῶν· τὸ γὰρ ἤχος καὶ ἤχος
οὐ διττόν· ὅταν δὲ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ γεγραμμένα ἀλλὰ δι' ἄλλων καὶ
ἄλλων, διττόν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ κλήμα καὶ κλίμα· τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ἡ
σημαίνει τὴν ἄμπελον, τὸ δὲ διὰ τοῦ ἰ τὸ τμημά τῆς γῆς, οἶον εἰ τύχοι τὸ
5 διὰ Ῥόδου κλίμα ἢ τὸ διὰ Βορουσθένους. παράσημα γὰρ τὰ στοιχεῖα,
ἴσως δὲ καὶ τοὺς τόνους, μᾶλλον δὲ ἀμφοτέρα εἴρηκεν· ἐπειδὴ γὰρ τὰ
φθειγόμενα καὶ δηλούμενα διὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, λέγω δὴ τοῦ κλή-
ματος καὶ κλίματος, οὐ τὰ αὐτὰ ἐστὶ, παρεσημειώσαντο πρὸς δῆλωσιν
τῶν δηλουμένων τὸ μὲν γράφεσθαι διὰ τοῦ διχρόνου, τὸ δὲ διὰ τοῦ
10 φύσει μακροῦ. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὰ δὲ φθειγόμενα οὐ τὰ αὐτὰ ἦν
ἄν σαφέστερον, εἰ ἀντὶ τοῦ ῥέ' ἦν ὁ ῥά' σύνδεσμος γεγραμμένος· ὡς
αἰτίαν γὰρ τοῦ διὰ τί τὰ παράσημα ποιοῦνται τὸ τὰ φθειγόμενα οὐ
τὰ αὐτὰ ἐπήγαγε. τὸ δὲ ὥστε οὐ διττόν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν
ἴσον ἐστὶ τῷ ὥστε οὐ διττόν οὐδὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ῥηθεῖν ἄν τὸ
15 σόφισμα, ἐπειδὴ διηρημένα ἀπ' ἀλλήλων οὐκ ἔχουσι τὸ διττόν καὶ τὸ
ἀμφιβολόν'. ἔστιν οὖν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν ταῦτόν τῷ ἀπὸ τῆς διαι-
ρέσεως· τοῦ γὰρ συνθέτου τὸ μέρος διαιρεθὲν οὐ διττόν. διὰ δὲ τοῦ οὐ
γὰρ ταῦτόν ἰδεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον καὶ τὸ φάναι ἰδεῖν
τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον τὴν λύσιν λέγει τοῦ σοφίσματος τοῦ ῥ' ἄρ'
20 ὃ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο;· δὲ λέγει ἐστίν·
οὐ ταῦτόν ἐστιν εἰπεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον ἰδεῖν τῷ ἰδεῖν τυπτό-
μενον ὥσπερ μάλιστα τοῖς ὀφθαλμοῖς. εἶδον μὲν γὰρ τυπτόμενον τοῖς
ὀφθαλμοῖς· οὐ γὰρ τοῖς ὤσιν ἢ τῇ ῥίνι βλέπομεν ἀλλὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς·
τύπτομεν δὲ ἢ τυπτόμεθα οὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ τῇ ῥάβδῳ· οὐ γὰρ
25 ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς ῥάβδος, ἵνα τις τῷ ὀφθαλμῷ τύπτηται.

p. 177^b12 Καὶ ὁ Εὐθύδημος λόγος, ἄρ' οἶδας σὺ νῦν οὔσας ἐν
Πειραιεῖ τριήρεις.

Οὐχ ἔν τι μόνον παράδειγμα τίθησι τοῦ παρὰ σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν
παρалоιζμοῦ ἀλλὰ διάφορα, ὥσπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐπεσημειώσατο εἰπὼν
30 τοὺς τιθεμένους πάντας λόγους παρὰ σύνθεσιν εἶναι ἢ διαίρεσιν. οἷός ἐστι
καὶ ὁ Εὐθύδημος λόγος συμπεραινόμενος οὕτως· ἄρ' οἶδας νῦν οὔσας ἐν
Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὦν· τοῦτο γὰρ τὸ συμπέρασμα τοῦ σοφί-
σματος ἐστὶ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἔχον τὸ διττόν, καὶ δεῖ τὸ ἄρα οἶδας
δύονειν ἀλλὰ μὴ περισπᾶν. τὸν δὲ λόγον ἠρώτα ὁ Εὐθύδημος ἐν Πειραιεῖ
35 τυγχάνων, ὅτε αἱ τῶν Ἀθηναίων τριήρεις εἰς Σικελίαν ἦλθον. ἐστὶ δὲ ἢ

4 τοῦ ἰῶτα I 5 τὸ superscr. I¹ δὲ A 6 μᾶλλον δὲ aI: ἢ καὶ A
εἶπεν A 9 τοῦ prius om. A 12 ποιοῦντα a 17 συνθέτου aA: σωκράτους I
18 ταυτὸν I pr.: τὸ αὐτὸ a 22 εἶδον μὲν AI: εἶδομεν a: fort. εἶδομεν μὲν ; γὰρ A:
om. aI 26 post Εὐθύδημου add. δὲ a Arist. (om. D c u T) 29 διάφορα AI:
διαφόρους a 34 ἀλλὰ AI: καὶ a

τοῦ σοφίσματος ἀγωγή τοιαύτη· ἀρά γε σὺ νῦν ἐν Πειραιεῖ εἶ; ναί· ἄρ'
 οἶδας ἐν Σικελίᾳ τριήρεις οὐσας; ναί· ἄρ' οἶδας σὺ νῦν οὐσας ἐν
 Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὦν. παρὰ τὴν σύνθεσιν τὸ σόφισμα·
 οὐ γάρ, εἰ ἐν Πειραιεῖ εἶμι νῦν, καὶ εἰ οἶδα ὅτι ἐν Σικελίᾳ εἰσὶν αἱ
 5 τριήρεις, ἀνάγκη νῦν ἐμὲ ἐν Σικελίᾳ εἶναι ἐν Πειραιεῖ ὄντα καὶ τὰς ἐν
 Σικελίᾳ τριήρεις ἐν Πειραιεῖ εἶναι. τοῦτο γὰρ συνήγεν ὁ Εὐθύδημος, τὸ
 τὸν ὄντα ἐν Πειραιεῖ νῦν τὸν αὐτὸν ἐν Σικελίᾳ εἶναι καὶ τὰς οὐσας ἐν
 Σικελίᾳ νῦν τριήρεις τὰς αὐτὰς ἐν Πειραιεῖ νῦν εἶναι. καὶ πάλιν ἄρ'
 ἔστιν ἀγαθὸν ὄντα σκυτέα μοχθηρὸν εἶναι. καὶ τοῦτο ὀφείναι δεῖ·
 10 συμπέρασμα γὰρ ἔστι τοῦ σοφίσματος ἔχον τὸ διττὸν παρὰ τὴν σύνθεσιν·
 ἢ γὰρ ὅτι ἀγαθὸς μὲν ἔστι καὶ σπουδαῖος, φαῦλος δὲ σκυτεὺς καὶ ἄτεχνος,
 ἢ ὅτι ἀγαθὸς μὲν σκυτεὺς καὶ ἐπίδοξος κατὰ τὴν τέχνην, φαῦλος δὲ καὶ
 μοχθηρὸς ἄνθρωπος. ἐφ' οὗ καὶ συνεπεράνατο τὸ σόφισμα οὕτως ὡς
 ἀγόμενον· ἀρά γε ὁ Σίμων ἀγαθὸς ἔστι; ναί· ἀρά γε ὁ Σίμων σκυτεὺς
 15 μοχθηρὸς ἔστι; ναί· ὁ Σίμων ἄρα ἀγαθὸς ὦν σκυτεὺς μοχθηρὸς ἔστιν.
 ἐδήλωσε δὲ τὰ δύο ἐρωτήματα διὰ τοῦ εἶη δ' ἂν τις ἀγαθὸς ὦν
 σκυτεὺς μοχθηρὸς, διὰ μὲν τοῦ εἶη ἂν τις ἀγαθὸς ὦν τὸ 'ἀρά γε ὁ
 Σίμων ἀγαθός;', διὰ δὲ τοῦ σκυτεὺς μοχθηρὸς τὸ 'ἀρά γε ὁ Σίμων
 σκυτεὺς μοχθηρός;'. τοῦτο δὲ ἔλυσε δυνάμει καὶ ἐν τῷ Περι ἑρμηνείας
 20 λέγων 'οὐ γὰρ ὅσα χωρὶς λέγεται, καὶ ἅμα δύνανται λέγεσθαι'. "οὐ γὰρ εἰ
 σκυτεὺς καὶ ἀγαθός, | καὶ σκυτεὺς ἀγαθός". τὸ δὲ ὥστε ἔσται f. 46^v
 ἀγαθὸς σκυτεὺς μοχθηρὸς λύσις ἔστι τοῦ σοφίσματος, ὡς εἰ ἔλεγεν
 'ἢ ἀγαθὸς μὲν ἔσται ἄνθρωπος, μοχθηρὸς δὲ σκυτεὺς, ἀλλ' οὐχὶ μοχθηρὸς
 μὲν ἄνθρωπος, σκυτεὺς δὲ ἀγαθός'. δύναται τὸ σόφισμα καὶ τοιοῦτον
 25 εἶναι· ἀρά γε ἔστιν ἀγαθὸν ὄντα σκυτέα μοχθηρὸν εἶναι, τουτέστιν ἄρα
 ἐνδέχεται τίνα ἀγαθὸν μὲν εἶναι σκυτέα ἄνθρωπον δὲ μοχθηρὸν; ναί·
 ἔστι δὲ τις ἀγαθὸς μὲν ἄνθρωπος πονηρὸς δὲ σκυτεὺς· εἶτα ὡσπερ συμ-
 πέρασμα ἐπιφέρειν τὸ ὥστε ἔσται ἀγαθὸς σκυτεὺς μοχθηρὸς,
 τουτέστιν ὥστε ἔσται ἀγαθὸς μὲν ἄνθρωπος πονηρὸς δὲ σκυτεὺς· ἐκεῖτο
 30 δὲ ἔμπαλιν. ἐν δὲ τῷ ἄρ' ὦν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα
 τὰ μαθήματα κατὰ δύο ἡμάρτηται ὁ λόγος, καθ' ἕνα μὲν, ὅτι ἐκ δύο
 καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συλλογίζεται, καθ' ἕτερον δέ, ὅτι οὐδὲ
 συναίγει ὅπερ φαίνεται ἐκ τῶν κειμένων συμβαίνειν, ἀλλ' ἄλλο τι. δῆλον
 δὲ τοῦτο ἐντεῦθεν· ἄρ' ὦν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ
 35 μαθήματα; ναί· εἶτα ἐπῆγεν τοῦ δὲ κακοῦ σπουδαῖον τὸ μάθημα·
 καὶ ὅρα ὅτι αἱ δύο καταφατικαὶ μέσον ὄρον ἔχουσι τὸ μάθημα. ὅμως,
 εἰ καὶ ἀσυλλόγιστος ἢ συζυγία, οὐχ ὅπερ ἐκεῖνοι ἐπιφέρουσι, διὰ τούτων
 συμβαίνει, τὸ σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν. οὐ δὴ τοῦτο συμ-
 βαίνει, ἀλλ' ὅτι τοῦ κακοῦ σπουδαῖα ἢ ἐπιστήμη, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐδή-

1 νῦν αA: om. I

4 εἰ prius AI: om. a

εἶμι αA: εἰ μὴ I

8 εἶναι

νῦν A

12 καὶ ἐπίδοξος σκυτεὺς A

16 δὲ AI: γὰρ a

19 ἐν τῷ Περι

ἑρμηνείας] c. 11 p. 20^b35

32 συλλελογίσται A

36 post καταφατικαὶ add. προ-

τάσεις a

38 δὴ I: διὰ a

39. p. 147,1 ὅπερ—ἐπιστήμη a: om. I

λωσε διὰ τοῦ ἀλλ' ἔστι κακῶν σπουδαία ἢ ἐπιστήμη, ὡς εἰ ἔλεγεν
 'οὐ συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων τὸ σπουδαῖον μάθημα τὸ κακόν, ἀλλ'
 ὅτι τοῦ κακοῦ ἢ τῶν κακῶν σπουδαία ἢ ἐπιστήμη'. τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν καὶ
 κακὸν καὶ [σπουδαῖον] μάθημα τὸ κακὸν δύναται καὶ ὡς ἀπὸ τῶν
 5 σοφιστῶν λεγόμενον νοεῖσθαι ἐπιτεινόντων τὸ ἄτοπον, ὡσανεὶ λεγόντων
 'σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν, ἀλλὰ μὴν καὶ κακόν, ὅπερ ἄτοπον',
 τὸ δὲ καὶ μάθημα τὸ κακόν ὡς κατασκευαστικὸν ὕπ' αὐτῶν λέγεσθαι
 τοῦ καὶ τὸ κακὸν μάθημα εἶναι καὶ μὴ μόνον τὰ καλὰ εἶναι μαθήματα
 ἀλλὰ καὶ τὰ κακά. δύναται μὲν οὖν καὶ οὕτως ὡς εἴπομεν νοεῖσθαι.
 10 δύναται καὶ ὡς λύσιν τις τοῦτο τοῦ σοφίσματος ἐπινοεῖν, δυνάμει λέγοντος
 τοῦ Ἀριστοτέλους 'πρῶτον μὲν οὐκ ἔστι μάθημα τὸ κακόν· εἰ δὲ καὶ
 θῆσει τις μάθημα εἶναι καὶ τὸ κακόν, κακὸν ἔσται μάθημα'. οὐ γὰρ τὸ
 σπουδαῖον εἶναι συνάγεται διὰ τῶν ἠρωτημένων, ἀλλὰ τὸ τῶν κακῶν σπου-
 15 δαίαν εἶναι τὴν ἐπιστήμην· τοῦτο δὲ οὐδὲν ἔστιν ἄτοπον· ἐνδέχεται γάρ
 τῆς τοῦδε.

p. 177^b20 Ἄρα ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν νῦν ὅτι σὺ γέγονας;

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρα γέγονας σὺ; ναί· τί δέ, ἀληθές ἐστιν
 εἰπεῖν νῦν ὅτι γέγονας; ναί· γέγονας ἄρα νῦν. ἄλλο γὰρ σημαίνει
 20 διαφρούμενον τὸ νῦν ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν καὶ ἄλλο συντιθέμενον. εἰ δέ τις
 ἐρωτᾷ τὸν λόγον ἐπὶ τῆς νῦν γενομένης ἐκλείψεως, ἔσται παρὰ τὴν διαίρεσιν·
 οἷον ἄρα νῦν γέγονεν ἐκλείψεις;

p. 177^b22 Ἄρα ὡς δύνασαι καὶ ἂ δύνασαι, οὕτω καὶ ταῦτα ποιή-
 σαις ἄν;

Καὶ τοῦτο παράδειγμά ἐστι τοῦ παρὰ σύνθεσιν παραλογισμοῦ. ἠρω-
 τᾶτο δὲ οὕτως παρὰ τῶν σοφιστῶν· ἄρα ὡς δύνασαι καὶ ἂ δύνασαι,
 οὕτω καὶ ταῦτα ποιήσαις ἄν; ναί· οὐ κιθαρίζων δὲ ἔχεις δύναμιν
 τοῦ κιθαρίζειν; ναί· κιθαρίσαις ἂν ἄρα οὐ κιθαρίζων. θεῖς δὲ
 αὐτὸς τὸ σόφισμα καὶ τὴν ἀληθῆ προσθεῖς τοῦ σοφίσματος λύσιν, ὅτι οὐ
 30 δύναμιν ἔχει τοῦ ἅμα μὴ κιθαρίζειν καὶ κιθαρίζειν, ἀλλ' ὅτι τοῦ μετὰ
 ταῦτα κιθαρίσαι, καὶ ὅτι παρὰ τὴν σύνθεσιν ἐστὶν ἡ παραγωγή καὶ τὸ
 σόφισμα, ἐπιμέμφεται τοὺς οὐχ οὕτω λύοντας μηδὲ λέγοντας ὅτι παρὰ τὴν
 σύνθεσιν ὁ παραλογισμός, ἀλλ' ἐπ' ἄλλα φερομένους καὶ λέγοντας (ὡς) μὴ ὁ
 35 ἦν, φασί, τὸ δυνατόν τῷ ἀναγκαίῳ, τότε ἔδει λέγειν 'μὴ κιθαρίζων κιθαρίσαις

4 σπουδαῖον om. Arist. cf. vs. 7

om. A 19 ναί AI: om. a Arist.

κιθαρίζων om. A 32 τὴν AI: om. a

35 κιθαρίζεις (sic) a

10 post δύναται add. δὲ a

21 νῦν AI: om. a

33 ἄλλα A: ἄλλου aI

18 ἐστὶν

26—28 ἄρα—

ὡς addidi

ἄν, ἐπειδὴ δύνασαι κιθαρίζειν, τὸ δὲ δυνατόν ἀναγκαῖον, πᾶν δὲ ἀναγκαῖον
 ὄν· πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον ὄν, ὥσπερ καὶ πᾶν ἀδύνατον μὴ ὄν. εἰ οὖν ταῦτόν
 ἦν, φασί, | τὸ δυνατόν τῷ ἀναγκαίῳ, τὸ δὲ ἀναγκαῖον ὄν, ἐπειδὴ δέδωκε f. 47
 κιθαρίζειν δύνασθαι, δέδωκε καὶ ὅτι κιθαρίζει μὴ κιθαρίζων. ἐπειδὴ δὲ
 5 οὐκ ἔστι ταυτόν, οὐδὲ τὸ κιθαρίζειν δέδωκεν· οὐ γὰρ, φασί, δέδωκε καὶ
 ἐξ ἀνάγκης ποιεῖν, ἤτοι κιθαρίζειν, εἰπὼν ὅτι δύναται ποιεῖν καὶ κιθαρίζειν·
 οὐ γὰρ ταυτόν ἐστι τὸ δυνατόν καὶ τὸ ἀναγκαῖον· τούτου γὰρ ἔστι δηλω-
 τικὸν τὸ οὐ ταυτότ' εἶναι ὡς δύναται καὶ πάντως ὡς δύναται
 ποιεῖν. ἀλλὰ φανερόν, φησίν, ὅτι οὐ καλῶς λύουσιν· εἰ γὰρ ὁ
 10 παραλογισμὸς ἦν ἐκ τοῦ τὸ δυνατόν λαβεῖν ὡς ταυτόν ὄν τῷ ἀναγκαίῳ,
 ἔδει τῶν παρὰ ταυτόν λόγων τὴν αὐτὴν εἶναι λύσιν, τουτέστιν ἔδει
 πάντων τῶν ὁμοίων τῷ λόγῳ τούτῳ λόγων, ἤτοι τῶν παρὰ τὴν σύνθεσιν,
 ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἀπατώντων ἀλλὰ μὴ παρὰ τὸ δυνατόν καὶ ἀναγκαῖον,
 ὡς ἐκεῖνοι λέγουσιν, ἔδει οὖν πάντων τούτων τὴν αὐτὴν εἶναι λύσιν. οὔτε
 15 δὲ ἐπ' ἐκείνων ἀρμόσοι ἄν ἢ λύσις αὕτη οὔτε ἐπὶ τούτου, εἰ οὔτω πως
 ἐρωτηθεῖ· ἄρ' ὡς συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, καὶ ἄ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι,
 οὔτω καὶ ταῦτα ποιήσεις ἄν; οὐ κιθαρίζων δὲ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι
 κιθαρίζειν; ναί· οὐ κιθαρίζων ἄρα κιθαρίζεις. ἐνταῦθα αἱ μὲν Ἀριστο-
 τέλους λύσεις ἀρμόσουσιν, ἢ δὲ ἐκείνων οὐδαμῶς. οὐδὲν δὲ κωλύει τῆς
 20 λέξεως πάλιν μνησθέντας λέγειν. οὐ γὰρ πάντως, φασί μὴ καλῶς
 λύοντες, ὡς δύναται ποιεῖν, δεδῶσθαι ποιήσεις, τουτέστιν οὐ κατὰ
 πᾶν σημαινόμενον τοῦ δυνατοῦ δέδωκε τῷ δύνασθαι κιθαρίζειν ἤδη καὶ τὸ
 μὴ κιθαρίζειν, δύνασθαι δὲ κιθαρίζειν· ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς δύναται κιθαρίζειν,
 κιθαρίσει' δηλοῖ ὅτι δύναμιν ἔχει μὴ κιθαρίζων νῦν μετὰ ταῦτα κιθαρίσει·
 25 τὸ δὲ ὡς πάντως δύναται κιθαρίζειν' δηλοῖ καὶ τὸ ὅτι οὐ κιθαρίζει, ὅτι ἤδη
 κιθαρίζει, ὅπερ ψευδὸς, τὸ λέγειν ὅτι δύναμιν ἔχει, ὅτι οὐ κιθαρίζει,
 τότε κιθαρίζειν ὡς ἅμα εἶναι κιθαρίζοντα καὶ μὴ κιθαρίζοντα. λέγει οὖν
 ὁ Ἀριστοτέλης μὴ καλῶς αὐτοὺς λύειν· εἰ γὰρ οὕτως τις ἐρωτήσει τὸν
 λόγον ἄρ' ὡς συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, καὶ ἄ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, οὔτως
 30 καὶ ταῦτα ποιήσεις ἄν; οὐ κιθαρίζων δὲ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι κιθαρίζειν;
 ναί· οὐ κιθαρίζων ἄρα κιθαρίζεις', εἰ οὖν οὔτως ἔροίτο τις τὸν λόγον, ἢ
 μὲν τοῦ Ἀριστοτέλους λύσις ἀρμόσει, ἢ λέγουσα παρὰ τὴν σύνθεσιν εἶναι
 τὸ σόφισμα, ἢ δὲ τῶν ἄλλων λόγων οὐδαμῶς. ὅτι δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν
 τὸ σόφισμα, δῆλον· οὐκ ἔδει γὰρ συμπεράνασθαι ὅτι οὐ κιθαρίζων ἄρα
 35 κιθαρίζεις, ἀλλ' ὅτι οὐ κιθαρίζων ἄρα συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι κιθαρίζειν·
 τοῦτο δὲ οὐκ ἀδύνατον.

8 ταυτὸν (DT) a 9 φησιν I: ἐστι a 10 τοῦ I: τούτου a ἄ I
 12 ἤγουν a 16 συγχωρεῖ (post ὡς) I 20 μνησθέντας I: μνησθέντα a 22 τῷ
 scripsi: τὸ aI 23 κιθαρίζειν tertium a: κιθαρίσειν I 24 ἔχει v: ἔχω aI
 25 ὅτι ante ὅτε transposuerim 29 ἄρ' v cf. vs. 16: ἀλλ' aI 31 οὖν I:
 om. a

p. 177^b35 Παρά δὲ τὴν προσφθίαν λόγοι μὲν οὐκ εἰσίν.

“Ὅπερ καὶ κατ’ ἀρχὰς εἶπε, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα φησιν, ὅτι παρὰ τὴν προσφθίαν οὐ πάνυ ῥαδίως παραλογισμοὶ γίνονται· ἄ^π οὔτε ἐν τοῖς γεγραμμένοις λόγοις οὔτε ἐν τοῖς λεγομένοις. πλὴν ἐκεῖ ἔλεγεν ὡς “ἐν μὲν τοῖς
5 ἄνευ γραφῆς διαλεκτικοῖς οὐ ῥάδιον ποιῆσαι λόγον”, ἐν δὲ τοῖς ἐγγράφοις
* * * * οὐδαμῶς, πλὴν εἰ καὶ δοίημέν τινας γίνεσθαι, ὀλίγοι τινὲς εὐρεθίσονται. οἷός ἐστιν ὁ λέγων· ἄρ’ ἔστι τὸ οὐ καταλύεις οἰκία; ναί· οὐκοῦν τὸ οὐ καταλύεις τοῦ καταλύεις ἀπόφασις; ναί· ἡ οἰκία ἄρα ἀπόφασις. παρὰ τὴν προσφθίαν τὸ σόφισμα, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ
10 προτάσει τὸ οὐ καταλύεις περισπωμένως δοθέντος, ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ οὐχ οὕτως ληφθέντος.

p. 178^a4 Δῆλον δὲ καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ ὡσαύτως λέγεσθαι τὰ μὴ ταυτά.

Ἐνταῦθα καὶ περὶ τῶν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως γινομένων ἐλέγχων
15 φησί. δῆλον οὖν, φησί, πῶς ἀπαντητέον πρὸς τούτους, εἴπερ ὄρισται ἡμῖν ὅτι δέκα τὰ ἀνωτάτω γένη. ὁ μὲν οὖν ἀποκρινόμενος ἐρωτηθεὶς εἰ ὁ Σωκράτης, ὅς ἐστιν οὐσία, πρὸς τί ἐστιν, ἀνανεύει (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ μὴ ὑπάρχειν τι τούτων, τουτέστι τῶν ἐννέα γενῶν, ὅσα τί ἐστι καὶ οὐσίαν σημαίνει)· ὁ δὲ ἐρωτῶν δείκνυσι τὴν οὐσίαν ἢ ποσὸν ἢ πρὸς τι
20 ἢ ἄλλο τι νομιζόμενον οὐσίαν εἶναι. οἷον ἐρωτᾷ εἰ ὁ Σωκράτης πατήρ· ὁ δὲ ἐρωτώμενος ὁμολογεῖ τοῦτο οὐχὶ πρὸς τι καὶ συμβεβηκὸς τὸν Σωκράτην νομίζων ἀλλ’ ὡς υἱὸν ἔχοντα· ὁ δὲ συνάγει εὐθύς τῷ τὸν Σωκράτην f. 47^v πατέρα εἶναι, τοῦτον δὲ πρὸς τι, τὸ δὲ (πρὸς τι) συμβεβηκὸς καὶ αὐτὸν εἶναι συμβεβηκὸς. ἔστι δὲ ἡ παραγωγή τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἄρα γε
25 ὁ Σωκράτης πατήρ; ναί· ἄρα γε ὁ πατήρ τῶν πρὸς τι; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα τῶν πρὸς τι· ὁ Σωκράτης ἄρα συμβεβηκὸς. ἀ δὲ ἐφεξῆς τίθησι παραδείγματα οὐκ εἰσὶ τοῦ συνάγοντος ἐλέγχου καὶ δεικνύοντος οὐσίαν συμβεβηκὸς ἢ τὸ ἀνάπαυιν, ἀλλὰ τοῦ τὸ πάθος ὑπὸ τὸ ποιεῖν ἀνάγοντος. ἡρώτων γὰρ οἱ σοφισταὶ εἰ τὸ αὐτὸ ἐστι ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι·
30 τοῦ δὲ ἀποκρινόμενου ἀρνούμενου (οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἀληθῶς ταῦτὸ τὸ ποιεῖν τῷ πεποιηκέναι· τὸ μὲν γὰρ πεποιηκέναι ἐπὶ τῶν ἤδη γεγονότων λέγεται, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος) προσσηρώτων καὶ αὐθις εἰ τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται ὅρᾶν καὶ ἑωρακέναι, ὁ καὶ ἀληθὲς καταφαίνεται· ὁ γὰρ εἶδον πρότερον,

2 καὶ a: om. I κατ’ ἀρχὰς] c. 4 p. 166^b1 sq. 5 ἐγγράφοις A: ἀγράφοις al
6 supple velut μάλλον, ἐνταῦθα δὲ ὡς οὔτε ἐν τοῖς ἀγράφοις οὔτε ἐν τοῖς ἐγγράφοις
7 οἷος I: οἷόν a 10 δὲ I: om. a 16 ὅτι postea add. I¹ ἀνωτάτω a
20 ἐρωτᾷ AI: ἐρωτῶν a 23 δὲ prius al: εἶναι A τὸν (post τι) A πρὸς τι
addidi 24 ἔστι—τοιαύτη al: ἡρωτάτω δὲ τὸ σόφισμα οὕτως A 25 ναί· ἄρα
γε al: τί δὲ A 26 τῶν om. A 30 ταυτὸ a: ταυτὸν A: compend. I

καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ὄραν οὐδὲν ἀπεικός. ἀλλὰ μὴν τῇ προφορᾷ τῆς λέξεως
ταυτὸ δοκοῦσιν εἶναι τὸ ποιεῖν τῷ ὄραν καὶ τὸ πεποιηκέναι τῷ ἑωρακέναι,
καὶ ἢ οὐκ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ὄραν καὶ ἑωρακέναι, ἢ εἰ ἐνδέχεται ταῦτα,
ἐνδέχοιτο ἂν καὶ τὰ ἄλλα. καὶ πάλιν ἐρωτῶσιν εἰ τὸ πάσχειν ποιεῖν ἐστίν·
5 δ μὴ ὁμολογήσαντος τοῦ ἀποκρινόμενου φασὶν ὅτι, ἐπειδὴ ὁμοίως λέγεται
τὸ τέμνεσθαι καὶ καίεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, ἀνάγοντο ἂν ὑπὸ τὸ
πάσχειν· ἀλλὰ καὶ τὸ τέμνειν καὶ λέγειν καὶ τρέχειν ὁμοίως ἐκφερόμενά
εἰσι· καὶ λοιπὸν ἀναγθείησαν ὑπὸ τὸ ποιεῖν· ἀλλὰ τὸ ὄραν πάθος ἐστὶ
καὶ ὑπὸ τὸ πάσχειν ἀνάγεται. φησὶν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης, ὡς εἴ τις μὴ
10 συγχωρήσοι μὲν τὸ ἅμα ποιεῖν καὶ πεποιηκέναι, φαίη δὲ ἐγγω-
ρεῖν ὄραν καὶ ἑωρακέναι τὸ αὐτό, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ταῦτα πάντα
ὁμολογήσας οὐκ ἐλήλεγχται ὅσον ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ ἐνεργεῖα ἐρωτηθεῖη,
τί οἴεται περὶ τοῦ ὄραν, εἰ ὑπὸ τὸ πάσχειν ἀνάγεται. καίτοι ὁ ἀχροατῆς
ἀμαθῆς ὦν οἴεται δοῦναι τὸν ἀποκρινόμενον τοῦτο, ὅτε δηλαδὴ ὠμολόγησε
15 ταῦτ' εἶναι τὸ λέγειν, τρέχειν, ὄραν καὶ τέμνειν, ὠμολόγησε δὲ καὶ ὅτι
τὸ τέμνειν ποιεῖν ἐστὶ. πλὴν ἐρεῖ ὁ ἀποκρινόμενος κατὰ τὴν λέξιν ταῦτ'
ὁμολογήσαι ταῦτα. οὐκ ἐλήλεγχται οὖν, φησὶν, ὁ οὕτως ἀποκρινόμενος.
εἰ δ' οἴεται τὸ ὄραν ποιεῖν εἶναι, ἐλήλεγχται· ἔτι γὰρ προσδεῖται ὁ ἀποκρι-
νόμενος ἐρωτηθῆναι εἰ τὸ ὄραν ὑπολαμβάνει ποιεῖν, εἰ καὶ παρὰ τῶν
20 ἀκούοντων ὑπολαμβάνεται συγχωρῆσαι τοῦτο, ὅτε ἤρωτάτο εἰ τὸ τέμνειν
ποιεῖν ἔδωκε καὶ τὸ τετμηκέναι πεποῆηκέναι καὶ τινα τοιαῦτα
ὅμοια· ὁ γὰρ ἀκούων αὐτίκα προστίθησι ταῦτόν εἶναι τὸ ὄραν τῷ ποιεῖν.
τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ὁμοίως λεγόμενον τῷ ποιεῖν· φαίνεται δὲ διὰ τὴν προφορὰν.
φησὶ δὲ καὶ ὅτι δ συμβαίνει ἐν ταῖς ὁμωνυμίαις, τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν
25 παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· ὡς γὰρ ἐπ' ἐκείνων οὐχ ἂν κατέφησεν ὁ
ἀποκρινόμενος πρᾶγμα, ἀποφάσκει ὁ σοφιστής, ἀλλὰ ὄνομα μὲν ταυτόν,
πρᾶγμα δὲ οὐ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁ σοφιστής τὸ ὄραν καὶ τὸ τέμνειν καὶ
τὸ τρέχειν ὡς ὅμοια τῇ προφορᾷ λαμβάνων ἀπατᾷ λέγων καὶ τὸ ὄραν
ποιεῖν, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἔλεγχος ἀληθῆς. ἀλλὰ δεῖ τὸν ἐλέγξει ἀληθῶς
30 μέλλοντα ὡσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων οὕτως καὶ ἐπὶ τούτων ποιῆσαι
καὶ ἐρωτῆσαι εἰ τὸ ὄραν ποιεῖν ἐστίν. ἀναληπτέον δὲ αὐτίς τὸ ἄρα
ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἅμα ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι; τὸ σόφισμα
τοιούτου· ἄρ' ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἅμα ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι;
οὐ· ἀλλὰ μὴν ἐνδέχεται ἅμα ὄραν καὶ ἑωρακέναι· ὥστε καὶ ποιεῖν καὶ
35 πεποιηκέναι. παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως τὸ σόφισμα· τὸ γὰρ ὄραν
πάσχειν ἐστὶ, τὸ δὲ ποιεῖν ἐνεργεῖν· οὐκ ἀνάγκη δὲ τὰ τῷ διαφορῶν συμ-

2 ταυτόν A 3 ταῦτα AI: ταυτὸ a 6 καὶ prius a: om. I 7 ante λέγειν
sive ante τρέχειν adde ὄραν καὶ 8 fort. ἀναγθείησαν (ἂν) cf. vs. 6 10 συγχω-
ρήσοι I: συγχωρήσει A: συγχωροῖη a τὸ (αὐτὸ) ex Arist. v 13 ἀνάγοιτο A
14 τὸ a 16 ταυτὰ a: ταυτόν I 17 οὕτως a 18 εἶναι aA: ἐστίν I
19 ὑπολαμβάνει a: ὑπολαμβάνοι AI post εἰ alt. add. δὲ a 24 φησὶν ὅτι ὅπερ
καὶ ἐν ταῖς ὁμωνυμίαις συμβαίνει A 27 οὐ AI: οὐχί a 29. 30 ἀληθῶς μέλλοντα AI:
inv. ord. a 30 καὶ prius om. A 34 ante ὄραν add. καὶ A post ὄραν
expunxit τὲ I καὶ (post ὥστε) aA: om. I

βαίνοντα καὶ τῷ λοιπῷ συμβαίνειν. τοιοῦτον καὶ τὸ τοῖονδε σόφισμα· ὁ
 ἐγὼ εἶμι, σὺ οὐκ εἶ· ἄνθρωπος δὲ εἶμι ἐγὼ· σὺ ἄρα ἄνθρωπος οὐκ εἶ.
 κἀνταῦθα τὸ μὲν ἐγὼ καὶ σὺ ἐπὶ τῶν ἀτόμων λέγεται, ὁ δὲ ἄνθρωπος
 ἐπ' οὐδενὶ τῶν ἐν μέρει. γέγονεν οὖν ὁ παραλογισμὸς διὰ τὸ οὐ τινὶ ὡς
 5 τινὶ χρήσασθαι· τὸ γὰρ τότε | τι ἐπὶ τῆς ἀτόμου οὐσίας λέγεται, ὡς f. 48^r
 ἐν Κατηγορίαις εἴρηται· “δοκεῖ γάρ, φησὶν ἐκεῖ, πᾶσα οὐσία τότε τι
 σημαίνειν”· ἐπὶ δὲ τῆς καθόλου οὐδαμῶς τὸ τότε τι ἀρμόζει, εἰ καὶ
 δοκεῖ ὁμοίως τὸ σχῆμα τῆς προσηγορίας. ἐκ τούτων λύεται καὶ τὸ σόφισμα
 τὸ λέγον μὴ εἶναι τὴν κίνησιν ἐν τῷ κινουμένῳ· εἰ γὰρ ἐστὶν “ἡ κίνησις
 10 ἐντελέχεια τοῦ κινήτου, ἡ κινήτον”, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροά-
 σεως δέδεικται, δῆλον ὅτι ἐν τῷ κινουμένῳ ἐστί. πρὸς τοῦτο δὲ ἐνίσταντο
 οἱ σοφισταὶ λέγοντες ‘οὐ λέγομεν ὄρᾶ, ὁράται, θρασις καὶ ἀκούει, ἀκούεται,
 ἄκουσις; ἀλλὰ μὴν θρασις ἐν τῷ ὄρῳ καὶ ἄκουσις ἐν τῷ ἀκούοντι· καὶ
 ἡ κίνησις ἄρα ἐν τῷ κινουντι’. παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ὁ παραλο-
 15 γισμὸς· τὸ γὰρ ὄραν καὶ ὄλωσ τὸ αἰσθάνεσθαι πάσχειν ἐστὶν ἀλλ’ οὐ
 ποιεῖν.

p. 178^a.29 Ὅμοιοι δὲ καὶ οἷδε οἱ λόγοι αὐτοῖς, εἰ ὁ τις ἔχων
 ὕστερον μὴ ἔχει.

Ἡ ἀγωγή τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἄρ’ ὁ τις ἔχων μὴ ἔχει,
 20 ἀπέβαλε; ναί· ἀλλὰ μὴν ὁ δέκα ἔχων ἀστράγαλους καὶ ἀποβαλὼν τὸν
 ἕνα οὐκέτι ἔχει δέκα· εἰ δὲ οὐκ ἔχει δέκα, εἶχε δὲ τοὺς δέκα, ἀπέβαλεν
 ἄρα τοὺς δέκα, ὅπερ ἄτοπον· ἄτοπον γὰρ τὸν ἀποβαλόντα ἕνα ἀστράγαλον
 φάσκειν δέκα ἀποβεβληκέναι. τὸ μὲν σόφισμα τοιοῦτον. τινὲς δὲ λύειν
 πειρώμενοί φασὶ μὴ ἄτοπον εἶναι τὸ φάσκειν ὅτι τοὺς δέκα ἀπέβαλεν· οὐ
 25 γὰρ ἔτι ἔχει δέκα τὸν ἕνα ἀποβαλὼν μεθ’ οὐ καὶ ἦσαν οἱ ἐνένα ἀστράγαλοι
 δέκα. οὕτω μὲν τινες λύειν δοκοῦσιν. ἀλλὰ δῆλον ὅτι οὐ καλῶς· ἡ γὰρ
 τοιαύτη λύσις πρὸς μὲν τὸν ἄνθρωπὸν ἐστὶ, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐστὶ.
 τὴν δ’ ἀληθῆ λύσιν τὴν πρὸς τὸ πρᾶγμα σαφῶς ἡμῖν ἐφεστῆς τοῦ σο-
 φίσματος ὁ Ἀριστοτέλης παρατέθεικεν ἐν τῷ λέγειν ἡ ὁ μὲν μὴ ἔχει
 30 πρότερον καὶ ἐξῆς, δυνάμει λέγων ὅτι ὁ μὲν τις πρότερον ἔχων ὕστερον
 οὐκ ἔχει, ἐξ ἀνάγκης ἀποβεβληκεν, οὐ μὴν ὁ ὅσον οὐκ ἔχει ἢ ὅσα
 οὐκ ἔχει, ἀνάγκη τσοαῦτα ἀποβαλεῖν· οὐ γάρ, εἰ μὴ ἔχει δέκα ἔχων
 πρότερον, ἀνάγκη δέκα ἀποβαλεῖν, ἀλλ’ ἀποβαλεῖν μὲν τινα, οἷον τρία ἢ
 πέντε ἢ τι ἄλλο τῶν τοῦ δέκα μερῶν, δέκα δὲ οὐχί. ὅτι δὲ καὶ τοῦτο

3 καὶ superscr. A¹ 4 οὐδενὸς v 5 post γὰρ add. τὸ a 6 ἐν Κατηγορίαις]
 c. 5 p. 3^b10 post οὐσία add. τὸ a 8 (κατὰ) τὸ σχ. v 10 ἡ A: ἡ aI
 ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] c. 2 p. 202^a.7 11 δὲ AI: om. a 12 καὶ
 om. A 13 ante ἄκουσις alt. add. ἡ a, superscr. I¹: om. A 14 ἄρα a: om. AI
 17 συλλογισμοὶ a 18 ἔχοι I 19 μὴ ἔχη I 20 ἀπέβαλε] β postea, ut
 videtur, corr. I 22 ἕνα ἀστράγαλον ἀποβαλόντα a 26 λύουσιν omisso δοκοῦσιν A
 28. 29 τοῦ σοφίσματος om. A 32 post ἔχων add. δέκα a

τὸ σόφισμα παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεώς ἐστι, δῆλον ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ μὲν ἀριθμὸς ποσόν, ἢ δὲ δεκάς ποιόν, ὥστε καὶ τὰ τρία μόνον καὶ ἀπλῶς τὰ εἶδη. εἰ δὴ ἐρωτήσας ἐπὶ τοῦ ποιοῦ συνάγει ποσόν (ἔχων γὰρ πρότερον δεκάδα οὐκ ἔχει δεκάδα· ἔχει γὰρ τὸν ἐννέα· οὐ γάρ, εἰ μὴ ἔχει τὸν 5 δέκα, ἀνάγκη δέκα μονάδας ἀποβαλεῖν), ἐρωτήσας οὖν ποιόν συνάγει ποσόν· παρὰ τὸ σχῆμα ἄρα τῆς λέξεως καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα. δῆλον δὲ τοῦτο καὶ ἐντεῦθεν· ἐρωτήσας γὰρ ἐπὶ τῆς δεκάδος, ἧτις ἐστὶ ποιόν (τὰ γὰρ εἶδη οὐσιώδεις ποιότητες) συνάγει τὸ ὅσα, ἧγουν ἐρωτήσας ποιόν συνάγει ποσόν. εἰ γάρ, φησί, μὴ οὕτως ὡς προηγήθη τὸ σόφισμα ἡρώτα ὁ σο-
10 φιστὴς ἀλλὰ οὕτως 'ἀρά γε, εἴ τις μὴ ἔχοι ὕστερον ὅσα εἶχε πρότερον, ἀποβέβληκε τσαῦτα; οἶον εἴ τις μὴ ἔχοι δέκα ἔχων πρότερον δέκα, ἀποβέβληκε δέκα;', οὐδεὶς ἂν ἔδωκεν, ἀλλ' ἦ τσαῦτα ἦ τούτων τι, τουτέστιν ἀλλ' εἶπεν ἂν ὅτι δέκα μὲν οὐκ ἀποβέβληκε, τσαῦτα δέ, οἶον εἰ τύχοι τρία ἢ τι τῶν τοῦ δέκα μερῶν.

15 p. 178*37 Καὶ ὅτι δοίη τις ἂν ὁ μὴ ἔχει· οὐ γὰρ ἔχει ἓνα μόνον ἀστράγαλον.

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρα δοίη ἂν τις ὁ μὴ ἔχει; οὐ· ὅδε δὲ οὐκ εἶχεν ἓνα μόνον ἀστράγαλον, δέδωκε δὲ ἓνα· δέδωκεν ἄρα ὁ οὐκ εἶχε· μὴ ἔχων γὰρ ἓνα δέδωκεν ἓνα· δοίη ἂν τις ὁ μὴ ἔχει. ἢ
20 λύσις ὅτι οὐ δέδωκεν ὁ οὐκ εἶχε· πολλὰ γὰρ ἔχων εἶχε καὶ ἓνα. ὥστε οὐ δέδωκεν ὁ οὐκ εἶχεν (εἶχε γὰρ τὸν ἓνα), ἀλλ' ὡς οὐκ εἶχε· μὴ ἔχων γὰρ ἓνα μόνον δέδωκεν ἓνα μόνον. ὡς γὰρ τὸ μόνον οὔτε τότε τι σημαίνει, οἶον οὐσίαν, οὔτε ποιόν (οὐδενὸς γὰρ τούτων ἐστὶ σημαντικόν), ἀλλ' ὡς ἂν εἶπέ τις ἀσχετον σγέσιν, οἶον ὅτι καθ' αὐτό ἐστιν
25 ἀλλ' οὐ μετὰ τινος ἄλλου, οὕτως καὶ τὸ μὴ μόνον τὸ μετ' ἄλλου ὅν δηλοῖ. σαφηνίζων δὲ τὸ παραληφθὲν σόφισμα καὶ ἕτερον προσλαμβάνει παράδειγμα τότε· ἀρ' ὁ μὴ τις ἔχει δοίη ἂν; οὐ· ἀρά γε δοίη ἂν τίς τι ταχέως μὴ ἔχων ταχέως; ναί· δοίη ἂν τις λοιπὸν ὁ μὴ ἔχει. λύων οὖν καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα λέγει τὸ | γὰρ ταχέως οὐ f. 18*
30 τότε διδόναι ἀλλ' ὥδε διδόναι ἐστίν, ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ 'τὸ γὰρ ταχέως τὸν τρόπον τῆς δόσεως δηλοῖ πῶς διδῶσι, οὐ μὴν ὁ οὐκ ἔχει ἢ ὁ ἔχει'.

- 2 ποιόν corr. I¹, ποσόν I pr. fort. ὡσπερ καὶ ἡ τριάς ποιόν 3 ἐρωτήσας a:
ἐρώτησις I 8 ἦδη a 10 et 11 μὴ ἔχει A 11 δέκα, δέκα ἔχων
πρ. A 12 post ἔδωκε add. δέκα ἀποβαλεῖν ἀστραγάλους A 14 τύχη a
18 ἓνα μόνον I Arist., inv. ord. a (I¹) 19 fort. (ἀρ') ἂν: (ἄρα) ἂν v ἔχοι I
20 οὐκ ἔδωκεν A ἔχων γὰρ ἀστραγάλους δέκα εἶχε A 21 post γὰρ add.
καὶ A 22 ἔχων γὰρ I: inv. ord. A: ἔχων a 24 post ἀλλ' ὡς add. ἔχει
πρὸς τι· ἧγουν ἀλλὰ τὸ μόνον δηλοῖ, ὡς A αὐτό Av: αὐτόν I: ἐαυτόν a 25 καὶ
οὐ A μετὰ A I: κατὰ a ἄλλου τινός A 28 τι a A Arist.: om. I (A)
31. 32 δ ἔχει, ἢ δ οὐκ ἔχει I

p. 178b8 Ὅμοιοι δὲ οἱ τοιοῖδε πάντες. ἀρ' ἢ μὴ ἔχει χειρί.

Τὸ τῆς λέξεως ἀκόλουθον τοιοῦτον· ἀρα ἢ μὴ ἔχει χειρὶ τύπτοι
 ἄν; ἢ ᾧ μὴ ἔχει ὀφθαλμῶ ἴδοι ἄν; ἢ ἐνδέχεται δ μὴ ἔλαβεν
 ἔχειν; τὰ δὲ μεταξὺ λύσεις εἰσίν, ἅς τινες ἐπῆγον λύοντες τὰ σοφίσματα, ἅς
 5 οὐκ ἀποδέχεται ὁ Ἀριστοτέλης. συνεπεραίνετο δὲ τὰ σοφίσματα ἐπὶ τοῦ
 ἔχοντος δύο χειρας καὶ δύο ὀφθαλμούς καὶ ψήφισματα πλείω ἑνὸς οὕτως·
 ἀρ' ἢ μὴ ἔχει τις χειρὶ τύπτοι ἄν; οὐ· ὅδε δὲ οὐκ ἔχει μίαν
 χεῖρα μόνον ἀλλὰ δύο, τύπτει δὲ τῆ μιᾶ· ἢ ἀρα χειρὶ οὐκ ἔχει τύπτει·
 μὴ ἔχων γὰρ μίαν μόνον τύπτει τῆ μιᾶ μόνον. ἢ λύσις ὅτι οὐ τύπτει ἢ
 10 οὐκ ἔχει, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔχει· μὴ ἔχων γὰρ μίαν μόνον τύπτει τῆ μιᾶ
 μόνῃ. πάλιν ἀρ' ᾧ μὴ ἔχει τις ὀφθαλμῶ ἴδοι ἄν; οὐ· ὅδε δὲ οὐκ
 ἔχει ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν καὶ βλέπει τῶ ἐνί. καὶ τοῦτο οὐ ψεῦδος·
 ἐνδέχεται γὰρ τὸν ἕνα λήμην ἔχοντα μὴ βλέπειν, τὸν δὲ ἕνα ὑγιῆ ὄντα
 βλέπειν. πάλιν ἀρ' ἐνδέχεται δ μὴ ἔλαβέ τις ἔχειν; οὐ· ὅδε δὲ λαβὼν
 15 μίαν μόνον ψῆφον παρὰ τοῦδε (μίαν γὰρ τούτου δόντος μίαν καὶ οὗτος
 ἔλαβε), λαβὼν δὲ μίαν οὐκ ἔχει μίαν· σὺν αὐτῇ γὰρ καὶ ἑτέρας ἔχει· δ
 ἀρα οὐκ ἔλαβεν ἔχει. ἢ λύσις ὅτι καὶ δ ἔλαβεν ἔχει, πρὸς τούτῳ δὲ
 ἔχει καὶ ἄλλα. λύουσι μὲν οὖν τινες λέγοντες ὅτι καὶ ὀφθαλμὸν ἕνα
 καὶ χεῖρα μίαν ἔχει· ἐπειδὴ γὰρ τῆ μὲν μιᾶ τύπτει καὶ τῶ ἐνί ὄρᾱ, πρὸς
 20 τὰς τοιαύτας ἐνεργείας, οἷον τὸ ὄρᾱν καὶ τύπτειν, καὶ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχει
 καὶ μίαν χεῖρα· οἷς γὰρ χρῆται ἐνεργῶν, ταῦτα καὶ ἔχει πρὸς τὴν ἐνέρ-
 γειαν ἣν νῦν ἐνεργεῖ. τὸ δὲ καὶ ἄλλο ὅτι οὖν ὁ πλείω ἔχων εἶπε διὰ
 τὸν τὰς πλείους μιᾶς ψῆφους ἔχοντα. ἀλλὰ καὶ ψῆφον, φασίν, ἐκ τῆς
 λήψεως μίαν ἔχει· ἕνα γὰρ λαβὼν ἐκ τοῦδε καὶ ἕνα ἔχει παρὰ τοῦδε. ἐν
 25 δὲ τῆ λέξει τῆ οἱ δὲ καὶ ὡς δ ἔχει ἔλαβε τὸ λεγόμενόν ἐστιν, ὅτι
 λαβὼν ἕνα καὶ ἕνα ἐκ τοῦ λαβεῖν ἔχει. τὸ δὲ ἐδίδου μίαν μόνον
 οὗτος ψῆφον κατασκευαστικόν ἐστι τοῦ ὅδε δὲ λαβὼν μίαν μόνον ψῆφον
 παρὰ τοῦδε οὐκ ἔχει μίαν· εἰ γάρ, φασί, μίαν μόνον ὅδε ἐδίδου, καὶ
 μίαν ὁ λαβὼν ἐλάμβανεν. τὸ δὲ διὰ τοῦ οἱ δ' εὐθύς τὴν ἐρώτησιν
 30 ἀναιροῦντες τοιοῦτόν ἐστι· τῶν λυόντων τὰ προρρηθέντα σοφίσματα οἱ
 μὲν πρὸς τὸ συμπέρασμα ἐνίστανται οἱ δὲ πρὸς τὴν πρότασιν. οἷον ἐρω-
 τῶσιν οἱ σοφισταί· ἀρ' εἰκὸς τύπτειν τινὰ ἢ μὴ ἔχει χειρί; οὐ· ὁδὲ δὲ

1 τοιοῦτοι a	2 post ἔχει add. τίς A	3 ἔχοι I	4 τινὲς A: τινὰς aI	οὐκ
(post σοφ.) A	6 ψήφισματα πλείω I: inv. ord. a	7 οὐ I: om. a	8 μόνῃ a	
τύπτοι utrobique a	12 ἕνα μόνον I: inv. ord. a		οὐ a: οὖν I	13 δὲ
ἕτερον A	14 οὐ ex A addidi	16 an δῆ? cf. p. 156,3	18 λέγοντες I:	
om. a	καὶ (post ὅτι) I: om. a	19 γοῦν τῆ μιᾶ τύπτει χειρὶ A	post	
ἐνὶ add. ὀφθαλμῶ a: post ὄρᾱ A	20 ἔχουν τὸ τύπτειν καὶ τὸ ὄρᾱν A	ἔχει A:		
ἔχειν aI	21 χρῆται τίς ἐνεργῶν A	22 post ἔχων add. ἔχουν πλείους ψῆφους		
ἔχων A	23 πλείους A: πλείω aI	26 τὸ ἐδίδου γὰρ μόνῃ A	27 μίαν post	
μόνην superscr. A	29 τὸ scripsi: δ I: ὁ a			

μὴ ἔχων μίαν χεῖρα ἀλλὰ δύο ἔτυψε τῇ μιᾷ· ἔτυψε λοιπὸν ἢ οὐκ ἔχει
 χεῖρί· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ἐκείνην μόνην. οἱ μὲν οὖν εὐθὺς ἐνίστανται πρὸς
 τὸ συμπέρασμα μίαν αὐτὸν λέγοντες ἔχειν τὴν ἐνεργοῦσαν. ἄλλοι δὲ
 ἐνίστανται πρὸς τὴν πρότασιν καὶ ἀληθῆ ταύτην εἶναι φασιν. ἔστω γοῦν,
 5 φησίν, ἐπειδὴ ψεῦδος τὸ μὴ τύπτειν, ἀληθὲς τὸ τύπτειν μεθ' ἧς οὐκ ἔχει
 χεῖρός, ὃ βούλονται οἱ σοφισταὶ συνάγειν ὡς ἄτοπον καὶ ἀδύνατον. εἰ γοῦν
 ἀληθὲς, οὐδὲ λύσιμον ἔσται· ἀλλὰ μὴν λύσει ὑποπίπτει· ἐροῦμεν γὰρ
 πρὸς τὸν σοφιστὴν ὅτι ὁ ἀποκρινόμενος δέδωκε τύπτειν μεθ' ἧς οὐκ ἔχει
 χεῖρός, οὐχὶ τῆς μὴ οὔσης ὅλως ἀλλὰ τῆς λαιᾶς· τύπτειν γὰρ ἔφρησε μετὰ
 10 τῆς δεξιᾶς, ἣν οὐκ ἔχει λαιάν, ἢ τῆς τοῦ Σωκράτους χεῖρός. τὸ δὲ εἰ
 γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν
 ἴσον ἐστὶ τῷ 'εἰ γὰρ αἱ ἀληθεῖς καὶ τοῦ πράγματος αὐταὶ ἦσαν λύσεις,
 εἴ τις δοῖη τὸ ἀντικείμενον, οὐκ ἂν λυθεῖεν τὰ σοφίσματα'. τὰ γὰρ ἀντι-
 κείμενα τοῖς κειμένοις ἀληθῆ ἔσται, ὥστε καὶ τὰ διὰ τῶν κειμένων
 15 συναγόμενα. πῶς δὲ ἡ αὕτη λύσις ἔσται τῶν ἀντικειμένων; εἰ γὰρ εἴποι
 τις 'ἄρα ἢ μὴ ἔχει τις χεῖρι τύπτοι ἄν;', ὁ δὲ ἀποκρινόμενος εἴποι
 ναί, εἶτα ἐπάξει ὁ ἐρωτῶν 'ἀλλὰ μὴν ὁ Ἀλκιβιάδης οὐκ ἔχει τὴν τοῦ
 Σωκράτους χεῖρα καὶ τύπτει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα τύπτει τῇ τοῦ Σωκράτους
 20 χεῖρι ἣν οὐκ ἔχει', τοῦτο πῶς ἂν λυθεῖη διὰ τῆς παρ' ἐκείνων λύσεως;
 εἰ οὖν αὕτη, φησίν, ἡ λύσις τοῦ πράγματος ἦν καὶ οὐ πρὸς τὸν ἀνθρω-
 πον, δόντα τὸ ἀντικείμενον | οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν· τὸ γὰρ ἀντι- f. 49
 κείμενον τῷ δοθέντι, εἰ παρὰ τοῦτο ἦν τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς ἐξ ἀνάγκης
 ἔσται· τὸ γὰρ ἀντικείμενον τῷ ψεῦδει παρ' ὃ τὸ ψεῦδος ἀληθὲς ἐστίν·
 ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ ἀντικειμένου δοθέντος λύσις γίνεται· οὐκ ἄρα παρὰ τοῦτο
 25 τὸ ψεῦδος ἢ μᾶλλον ὃ ἐλεγχος γίνεται. ὅτι δὲ καὶ τοῦ ἀντικειμένου δο-
 θέντος, τοῦ δύνασθαι τύπτειν ἢ μὴ ἔχει χεῖρί, λύσις γίνεται, φανερόν·
 φήσαντες γὰρ ὅτι παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως λέγεσθαι λύσομεν· δόντος
 γὰρ ἐκείνου τύπτειν μὴ ἢ οὐκ ἔχει χεῖρί, ἀλλὰ [ἢ] ὡς οὐκ ἔχει, σὺ ἐπὶ
 τοῦ 'ἢ μὴ ἔχει' συνάγεις. ἀλλὰ κἄν εἴποιμεν ὅτι τῇ δεξιᾷ τύπτει, ἦν
 30 οὐκ ἔχει λαιάν, καὶ οὕτω λύσομεν· ἢ γὰρ δεξιὰ χεῖρ οὐκ ἐστὶ λαιά. ὥστε
 ὁ δοὺς τύπτειν ἢ μὴ ἔχει χεῖρι οὐ τῇ ἄλλοτρίᾳ τύπτειν, ἦν ὅλως οὐκ
 ἔχει, δέδωκεν, ἀλλὰ ἐκείνη τύπτειν ἔφρησεν ἦν ὧδὶ μὲν ἔχει, ὧδὶ δὲ οὐκ
 ἔχει· ὅλως μὲν γὰρ ἔχει· τὸ γὰρ μέρος αὐτοῦ ἔχει· ὧδὶ δὲ οὐκ ἔχει·
 λαιάν γὰρ τὴν δεξιάν οὐκ ἔχει. λύσομεν οὖν οὕτω τὸ σοφίσμα. λυθήσεται
 35 γὰρ καὶ ἄλλως· τύπτοι γὰρ ἂν τίς τινα καὶ τῇ μὴ ἑαυτοῦ χεῖρί, ὥσπερ
 εἴ τις τὴν τοῦ πατρὸς χεῖρα κρατῶν τύπτει τὸν πατέρα αὐτοῦ μετ' αὐτῆς
 τῆς πατρικῆς χεῖρός. πλείους οὖν αἱ κακίαι τοῦ λόγου. πλὴν οὐχὶ ἢ τῆς
 τυχοῦσης κακίας ἐμφάνισις καὶ τοῦ πράγματός ἐστι λύσις, ἀλλ' ἢ παρ' ἦν

2 et 4 ἐνίστανται A1: ἐνίσταντο a 4 οὖν A 7 ἔστω a 11 δόντα a:
 compend. I ἦν alt. I: om. a Arist. 12 τῷ om. A 20 ἢ λύσις φησὶ A
 21 δόντος a 27 δόντος A: δόντες al 28 ἢ alt. delevi 29 εἴποιμεν A:
 εἴποιμι al 32 ἔχει prius scripsi: ἔχειν aA1 με (sic) I ἔχειν (ante ὧδὶ),
 ut videtur, I pr. 33 αὐτοῦ libri 35 καὶ alt. A: οὐ aI 36 αὐτοῦ libri
 37 ἢ A cf. p. 162,23: om. al 38 ἢ παρ' ἦν] spatium sex fere litt. A

τὸ ψεῦδος, ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης κἀθηται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ Σωκράτης γράφει· τοῦτο δὲ ψεῦδος. ἐνταῦθα οὐ διὰ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι τὸ ψεῦδος, κἀν εἰ τύχῃ ψεῦδος ὄν τὸν Σωκράτην καθῆσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸν καθήμενον γράφειν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τοιοῦτον. τὰ δὲ
 5 εἰρημένα σοφίσματα παρὰ μόνα τὰ ἐσχάτως ῥηθέντα ἔχει τὴν μοχθηρίαν· τὰ δὲ ἐσχάτως ῥηθέντα ἦσαν τὸ 'ὄδε δὲ οὐκ ἔχει μίαν μόνην χεῖρα, τύπτει δὲ τῇ μιᾷ' καὶ τὸ 'ὄδε μὲν οὐκ ἔχει ἓνα μόνον ἀστράγαλον, δέ-
 10 οὐκ ἔχει δέκα' καὶ τὰ λοιπά. ὁ οὖν ταῦτα ἐμφανίσας λύει, ἀλλ' οὐχὶ ὁ λέγων ὅτι τὸ δύνασθαι πολλαχῶς καὶ ὅτι ἐνδέχεται δὲ μὴ ἔλαβεν ἔχειν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

p. 178^b18 Εἰ γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν.

Εἵπερ ἦν, φησὶν, αὕτη λύσις τοῦ 'ὅπερ οὐκ ἔλαβέ τις ἔχει' (ἔχει γὰρ
 15 ψῆφους πολλὰς μίαν παρὰ τινος εἰληφώς), εἰ οὖν λύσις ἦν τούτου τὸ μίαν ἔχειν, ἐπεὶ καὶ μίαν ἔλαβε παρ' ἐκείνου, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν. εἰ γὰρ τῆς καταφάσεως δοθείσης τῆς 'ὁ ἔλαβεν ἔχει' τὸ συναγόμενον δι' αὐτῆς ψευδὸς ἐστὶ καὶ λύσιμον, τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως
 20 τεθείσης τῆς 'ὁ οὐκ ἔλαβεν ἔχει' συμβαῖνον ἀληθὲς ἐστὶ δηλονότι καὶ ἄλλοτον· ἀλλὰ μὴν καὶ ταύτης τεθείσης τὸ συμβαῖνον ψευδὸς ἐστὶ, δυνα-
 μένης τῆς λύσεως ταύτης καὶ ἐπὶ τοῦ συμβαίνοντος διὰ τῆς παρουσίας ἀντιφάσεως λέγεσθαι· ἀδύνατον δὲ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν λύσιν ἐπ' ἀμφο-
 25 μῆν οὗτος ἔλαβε παρ' αὐτοῦ μίαν ψῆφον καὶ ἔχει αὐτήν· ὁ ἄρα ἔλαβεν ἔχει, καὶ οὐκ ὁ οὐκ ἔλαβεν· ἀλλὰ μὴν ἔχει καὶ ἄλλας, ἅς οὐκ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ, ἐφ' ὧν ἀληθεύσει τὸ 'ἔχει ἃ οὐκ ἔλαβεν'. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἡ εἰρημένῃ λύσις τοῦ πράγματος ἀλλὰ πρὸς τὸν λέγοντα. λύσις δὲ ἐστὶν ἡ
 30 φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ἡ λέγουσα τὸ ὅτι οὐ ταῦτόν ἐστι τὸ 'ὁ (οὐκ) ἔλαβε' τῷ 'ὡς οὐκ ἔλαβε'· τούτου γὰρ ληφθέντος γέγονεν ὁ παραλογισμός· δόντος γὰρ τοῦ ἀποκρινομένου τὸ 'ὁ ἔλαβεν ἔχει' οὐ συνήγαγε τὸ 'ὁ οὐκ ἔλαβεν ἔχει', ὅπερ ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ 'ὁ ἔλαβεν ἔχει', ἀλλὰ τὸ 'ὡς οὐκ ἔλαβεν ἔχει', ὅπερ πάλιν ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ 'ὡς ἔλαβεν ἔχει'. ὥστε ἐπεὶ τοῦ μὲν 'ὁ ἔλαβεν' ἀπόφασις ἐστὶ τὸ 'ὁ οὐκ ἔλαβε', τοῦ δὲ 'ὡς ἔλαβε' τὸ 'ὡς οὐκ

1 τὸ I: om. aA 3 τύχη I: τύχοι A: τύχει a τὸν a: om. AI 6 ῥηθέντα
 AI: εἰρημένα a 8 immo ὄδε δὲ 10 ὅτι alt. ex Arist. scripsi: ἔτι aAI
 12 εἰ γὰρ ἦν] spatium octo fere litt. A γὰρ a Arist.: ὅ' I δόντα a Arist.:
 δόντος I: spatium sex fere litt. A 15 ἦν ex οὖν, ut videtur, corr. A'
 16 δόντα A: δόντος aI 18 αὐτῆς a: αὐτήν A: compend. I 20. 21—24 δυ-
 ναμένης—ἐστὶ A: om. aI 29 οὐκ addidi 32. 33 ἀλλὰ—ἔχει om. A
 33 ἐπεὶ A: ἐπὶ aI

ἔλαβε', λαβῶν δὲ τὸ 'δ ἔλαβεν ἔχει' συνήγαγε τὸ 'ὡς οὐκ ἔλαβε', τὴν
 ἀπόφασιν τοῦ 'ὡς ἔλαβε', τὸ 'δ ἔλαβε' καὶ τὸ 'ὡς ἔλαβεν' ὡς ταῦτόν
 εἰληφώς καὶ συναγαγὼν τὸν παραλογοισμόν· εἰ δὲ ἐκ τοῦ λαβεῖν τὸ 'δ
 ἔλαβεν ἔχει' ὡς ταῦτόν τῷ 'ὡς ἔλαβε' γέγονεν ὁ παραλογοισμός, δῆλον ὡς
 5 ἢ λύσις αὐτοῦ ἐστὶ τὸ μὴ τὰ ὡσαύτως ἢ λεγόμενα ἢ ὄντα ὡσαύτως f. 49^v
 λαβεῖν. ἢ λέγοι ἂν διὰ τοῦ εἰ γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντι-
 κείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν 'εἰ γὰρ ἦν ὅπερ ὑμεῖς λέγετε καὶ οὐχ
 ὅπερ ἐγὼ (ἐγὼ γὰρ φημι μὴ ταῦτόν εἶναι τὸ '<δ> ἔλαβε' τῷ 'ὡς ἔλαβεν'),
 εἰ οὖν ψευδὸς ἐστὶν ὅπερ ἐγὼ φημι καὶ οὐ παρὰ τοῦτο γέγονεν ὁ παρα-
 10 λογοισμός, δόντος τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ ἐστὶ τὸ ταῦτόν εἶναι (τὸ γὰρ λέγειν
 ὅτι ταῦτόν ἐστὶ τὸ '<δ> ἔλαβεν' τῷ 'ὡς ἔλαβεν' ἀντίκειται τῷ μὴ ταῦτόν
 εἶναι), δόντος οὖν τὸ ἀντικείμενον ἀληθὲς ἂν ἦν τὸ συμβαῖνον· νῦν δὲ
 δοθέντος τοῦ ταῦτόν εἶναι τὸ '<δ> ἔλαβε' τῷ 'ὡς ἔλαβε' μᾶλλον τὸ συμβαῖνόν
 ἐστὶ ψευδός'. ἀλλὰ ῥητέον ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἀσαφῶς εἰρησθαι.
 15 εἰ παρὰ ταῦτα ἦν τὸ σόφισμα, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε
 ἦν λύειν. εἰ γὰρ παρὰ ταῦτα ἦν, ψευδῆ ἂν ἦσαν· δι' ἃ γὰρ τὸ ψευδός,
 ἐκεῖνα ψευδῆ· ὥστε τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι ἀναγκαῖον· τὰ
 γὰρ ἀντικείμενα τοῖς ψευδέσι πάντως ἀληθῆ· ἀλλὰ μὴν τὸ ἐξ ἀληθῶν
 ἀληθὲς καὶ ἄλυτον· νῦν δὲ τὸ ἐκ τῶν ἀντικείμενων ψευδός καὶ λύσιμον·
 20 οὐκ ἄρα παρὰ ταῦτα τὸ ψευδός, οὐδὲ ταῦτά ἐστὶν αἷτια τοῦ σοφίσματος.
 οὐχ οἶόν τε ἦν, φησί, λύειν, εἰ παρὰ ταῦτα ἦν τὸ ψευδός, καθάπερ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ τίνα τὰ ἄλλα, ἐπήγαγε λέγων οἶον εἰ ἔστι μὲν
 δ, ἔστι δὲ δ οὐ. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ ἔχουσα οὕτως· οἶον εἰ
 ἔστι μὲν, ἔστι δὲ οὐ. δι' ἀμφοτέρων δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῦται. εἴη δὲ ἂν τὸ
 25 λεγόμενον δυνάμει τοιοῦτον· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐφ' ὧν τὸ
 ἀντικείμενόν ἐστὶν ἀληθές, ἀφαιρεθέντων τῶν ψευδῶν καὶ θεθέντων τῶν
 ἀληθῶν τὸ συμβαῖνον ἀληθές ἐστὶ καὶ ἄλυτον, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν προκει-
 μένων, εἰ παρὰ τὰ θεθέντα (τὰ) σοφίσματα ἐγένετο διὰ τὸ ψευδῆ τυγχάνειν,
 θεθέντων τῶν ἀντικείμενων καὶ ἀληθῶν καὶ ἀληθῆ ἂν εἴησαν τὰ συμβαί-
 30 νοντα καὶ ἄλυτα· νῦν δὲ καὶ ψευδῆ καὶ εὐλυτα· οὐκ ἄρα παρὰ τὰ
 πρώτως θεθέντα, ἃ καὶ λύειν οὗτοι πειρῶνται, ἀλλὰ παρὰ τὰ ἐσχάτως
 ἐπενηγεγμένα. ἔστι δὴ οὖν τὸ οἶον εἰ ἔστι μὲν δ, ἔστι δ' δ οὐ ἴσον
 τῷ 'οἶον εἰ τὸ μὲν ἐστὶν ἀληθές, τὸ δὲ ψευδός, θεθέντος τοῦ ἀληθοῦς,
 ὅπερ 'δ' εἶπεν, ἄλυτον ἂν ἦν'. ταῦτα εἰπὼν ἐπάγει ἢ λύσις, ἂν ἀπλῶς
 35 δῶ λέγεσθαι, συμπεραίνεται, δυνάμει λέγων 'ἢ μὲν ὑπ' ἐκείνων λε-
 γομένη λύσις μοχθηρὰ καὶ ἀδόκιμος, ἢ δὲ ἀληθὲς ὅτι, εἰ μὲν ἀπλῶς δῶ

3 immo θη cf. p. 153,16 5 αὐτοῦ AI: αὕτη a ἢ ὄντα ὡσαύτως] spatium duodecim
 fere litt. A 6 δόντα aA: δόντος I 7 ὑμεῖς A: ἡμεῖς aI 8 post ὅπερ ἐγὼ
 add. φημι A 8 addidi, itemque vs. 11 et 13 10 δόντα. A 11 ἀντίκειται A:
 ἀντίκειται aI 12 δόντα A 14 τοῦ om. A 15 δόντα A: δόντος aI
 17 post εἶναι deleuit ἀληθῆ A¹ 19 καὶ prius om. A post δὲ add. καὶ A
 20 ταῦτα prius AI: τοῦτο a 21 φησί λύειν AI: inv. ord. a 22 τ' ἄλλα a
 24 εἰ I 28 τὰ alt. addidi 29 immo ἦσαν 30 εὐλυτα scripsi: ἄλυτα aI:
 εὐδιάλυτα A 31 οὗτοι om. A 32 δὴ AI: δὲ a post μὲν δ add. ἐστὶν a

λέγεσθαι, τουτέστιν εἰ μὲν τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα ὡσαύτως διῶ λέγεσθαι, συμπεραίνεται καὶ ἐλέγχει, εἰ δὲ μὴ διῶ, οὐ συμπεραίνεται'. εἰ δὲ μὴ συμπεραίνεται, οὐκ ἂν εἶη λύσις, καὶ δεῖ προσυπακούειν τὸ 'ἦν ἐκεῖνοι μοχθηρῶς λύοντες ἐπάγουσιν, ἀλλὰ λύσις ἔσται ἦν αὐτὸς εἶπον'. τὸ δὲ
 5 ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις πάντων διδομένων ἴσον ἐστὶ τῶ 'ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐλέγχους καὶ σοφίσμασι πάντων συγχαρουμένων αὐτοῖς, τοῦ τύπτειν ἢ μὴ ἔχει χειρὶ, τοῦ ὄραν ᾧ μὴ ἔχει ὀφθαλμῶ, οὐ συμπεραίνονται οὐδ' ἐλεγχον οὗτοι συλλογίζονται, ὥστε οὐδὲ οὗτοι καλῶς λύουσιν'.

p. 178^b24 Ἔτι δὲ καὶ οἷδ' εἰσι τούτων τῶν λόγων. ἀρ' ὁ γέ-
 10 γραπται, γέγραφέ τις;

Τοιοῦτόν ἐστι τὸ σόφισμα· ἄρα ὅπερ ἐγράφη, τοῦτο τις ἔγραψε; καί· γέγραπται δὲ ὁ λόγος ὅτι νῦν σὺ κἀθησαιο, ὅστις ἐστὶ καὶ ψευδὴς διὰ τὸ κινεῖσθαι σε ἢ καὶ ἴστασθαι· ἦν δὲ καὶ ἀληθὴς οὗτος ὁ λόγος, ὅτε ἐγράφη· ὁ αὐτὸς ἄρα λόγος ἐστὶ καὶ ἀληθὴς καὶ ψευδής. πρὸς τοῦτο
 15 γοῦν τὸ σόφισμα ἐπῆται παρὰ τοῦ Ἀριστοτέλους λύσις τοιαύτη, ὅτι σὺ μὲν, ὦ σοφιστά, τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ ποσοῦ ποιησάμενος συνάγεις ἐπὶ ποιού· ἐρωτήσας γὰρ 'ἄρα ὁ γέγραπται, τοῦτο τις ἔγραψε;' καὶ ἐμοῦ συγκατανεύσαντος τῇ ἐρωτήσει σου καὶ ὡς ἐπὶ λόγου τὴν κατάνευσιν ποιησαμένου, ὅς ἐστι τοῦ ποσοῦ, συνάγεις ἐπὶ τοῦ ποιού (δυνάμει λέγων ὁ Ἀριστοτέλης
 20 διὰ τοῦ τὸ γὰρ ψευδῆ ἢ ἀληθῆ λόγον ἢ δόξαν εἶναι οὐ τόδε σημαίνει ἀλλὰ τοιονδε)· ὅταν γὰρ τὴν ἐρώτησιν προὔτεινας τὴν 'ἄρα ὁ γέγραπται, γέγραφέ τις;', ἐπὶ ποσοῦ μόνου ταύτην ἠρώτησας· ἐπὶ | γὰρ λόγου ἠρώτησας ἢ συλλαβῆς ἢ λέξεως, ἅτινα ὑπὸ τὸ ποσὸν ἀνά- f. 50^r
 25 τὸ γὰρ ψευδὲς καὶ ἀληθὲς τοῦ ποιού εἰσι. τὸ δ' ἀρ' ὁ μανθάνει ὁ μανθάνων τοιοῦτόν ἐστι σόφισμα καὶ οὕτως προήγετο κατὰ τὴν ἐρώτησιν· ἀρ' ὁ μανθάνει τις, τοῦτο ἐστὶν ὁ μανθάνει; ναί· μανθάνει δὲ τις τὸ βραδὺ ταχύ· ἔσται ἄρα τὸ βραδὺ ταχύ. πρὸς ὅπερ ἀπαντᾷ ὁ Ἀριστοτέλης λέγων ὅτι ἐρωτήσαντες οἱ σοφισταὶ ἐπὶ τοῦ πῶς συνάγουσιν
 30 ἐπὶ τοῦ οἶον, ἤγουν τὴν ἐρώτησιν ποιήσαντες ἐπὶ ποσοῦ συνάγουσιν ἐπὶ τοῦ ποιού· τὸ γὰρ ἐρωτηθῆναι ἀρ' ὁ μανθάνει καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῦ τρόπου ποιήσαντες (δηλοῦσι γὰρ τὸ 'ὡς μανθάνει, οὕτως μανθάνει, ταχέως ἢ ἄλλως πως' καὶ οὐ τὸ πᾶγμα) συνάγουσιν ἐπὶ ποιού τὴν ἐρώτησιν.

3 τὸ om. A 4 εἶπον AI: εἶπε a δὲ A: om. aI 5 δὲ prius aI Arist.:
 om. A προειρημένους A Arist. 10 γέγραφέ (D e u) scripsi cf. vs. 22: γέ-
 γραφαί (sic) I: δῆγραφέ (sic) a: ἔγραφέ Arist. 13 ὅτε ex A scripsi: ὅτι aI
 17 post γὰρ add. τίς a 17. 18 συγκατανεύσαντος AI: συγκατανεύοντος a 18 σου
 om. A ἐπὶ ποσοῦ A 19 τοῦ ποσοῦ] spatium decem fere litt. A 21 προὔ-
 τευνας AI: προὔτεινε a 22 post ἐπὶ prius add. τοῦ A 24 μεμαθήκαμεν] Categ.
 c. 6 p. 4^b33 ὅτε A 26 post ἐστὶ add. τὸ a 29 πῶς ex ποσοῦ, ut
 videtur, corr. I 31 τοῦ prius om. A

p. 178^b33 Οὐδ' ἔταν τὴν κύλικα πίνῃ, δ πίνει ἀλλ' ἐξ οὗ. ἔτι
ἄρ' δ τις οἶδεν.

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρ' δ πίνει τις, τοῦτο πίνει; ἢ οὕτως· ἄρ' δ
πέπωκέ τις, ἐκεῖνο πέπωκε; ναί· πέπωκε δὲ κύλικα· πέπωκεν ἄρα τὴν
5 κύλικα. ἢ λύσις ὅτι οὐ τὴν κύλικα πέπωκεν, ἀλλ' δ πέπωκεν ἢ δ πίνει,
ἐκ τῆς κύλικός ἐστι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἄρ' δ τις οἶδεν, ἢ μαθῶν ἢ
εὐρῶν οἶδε; ναί· ὅδε δὲ τὸ μὲν ἔμαθε τὸ δὲ εὔρεν· ἀμφοτέρα δὲ οὔτε
ἔμαθεν οὔτε εὔρεν· οὐκ ἄρα οἶδεν. εἰ γὰρ οἶδεν ἢ δ ἔμαθεν ἢ δ εὔρε,
τὰ δὲ δύο οὐκ ἔμαθε (τὸ ἐν γὰρ ἔμαθεν, οὐχὶ τὰ δύο), ἀλλ' οὐδὲ τὰ δύο
10 εὔρε (τὸ γὰρ ἐν εὔρεν), εἰ οὖν μῆτε εὔρε μῆτε ἔμαθε τὰ δύο, οὐδὲ
οἶδεν· ἀλλὰ καὶ οἶδε. τὴν δὲ λύσιν τοῦ σοφίσματος ἐνέφηγε διὰ τοῦ ἢ
δ μὲν ἄπαν, τὸ δ' οὐχ ἄπαν. ἔστι δὲ δ λέγει ὅτι τὸ μὲν πᾶν, ἤτοι
οἶον καὶ ποιόν, τὸ δ' οὐ ποιὸν ἀλλὰ ποσόν· τὰ γὰρ ὦν τὸ μὲν τό, τὸ δὲ
τό, ποσά. ἐρωτήσας οὖν ἐπὶ τοῦ δ συνάγει ὅσα. ἔτι ἔστι καὶ ἄλλως
15 εἰπεῖν τὸ ἢ δ μὲν ἄπαν, τὸ δ' οὐχ ἄπαν, τουτέστιν ὅτι δυνατόν ἐστιν
ἐπὶ μὲν τινος μαθήματος ἄπαν εἰπεῖν, οἶον ὅτι καὶ εὔρον ἐγὼ καὶ ἔμαθον
παρ' ἄλλου, ἐπὶ δὲ τινων οὐχ ἄπαν ἀλλ' ἢ τὸ εὔρεῖν μόνον ἢ τὸ μαθεῖν
παρ' ἄλλου.

p. 178^b36 Καὶ ὅτι ἔστι τις τρίτος ἄνθρωπος παρ' αὐτόν.

20 Ὁ λεγόμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν λόγος καὶ τὸν τρίτον ἄνθρωπον
εἰσάγων τοιοῦτος· οἶον λέγοντες, φασίν, 'ἄνθρωπος περιπατεῖ' οὔτε τὴν
ιδεάν ἄνθρωπον περιπατεῖν λέγομεν (ἀκίνητος γὰρ ἐκείνη) οὔτε τῶν καθ'
ἕκαστά τινα· πῶς γὰρ ὄν μὴ γνωρίζομεν; τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπον περι-
πατεῖν γνωρίζομεν, τίς δὲ τῶν καθ' ἕκαστά ἐστιν ἐφ' ᾧ λέγομεν, οὐ γνω-
25 ρίζομεν· ἄλλον ἄρα τινα παρὰ τούτους τρίτον ἄνθρωπον λέγομεν περιπατεῖν·
τρίτος ἄρα ἄνθρωπος· ἔσται, οὐ τὸ περιπατεῖν κατηγοροῦμεν. ἢ λύσις ὅτι
ὁ ἄνθρωπος καὶ πᾶν τὸ κοινὸν οὐ τότε σημαίνει ἀλλὰ τοιόνδε·
ὁμοίωμα γὰρ ἐστὶ τῶν καθ' ἕκαστα. πῶς οὖν αὐτὸ δῆτα τὸ ἐν τοῖς καθ'
ἕκαστα θεωρούμενον καὶ ἐν τούτοις ἔχον τὴν ὑπαρξίν οὐσία τις ἔσται καὶ
30 ἕτερον παρὰ ταῦτα; οὐκ ἄρα τρίτος ἄνθρωπος ἔστι. τὸ δὲ ὁμοίως
καὶ ἐπὶ τοῦ Κορίσκου καὶ Κορίσκου μουσικός πρὸς κατασκευὴν
τοῦ μὴ εἶναι τρίτον ἄνθρωπον εἰληπταὶ καὶ οὕτως ἐπῆχται, ὡς εἰ ἔλεγεν
'ὥσπερ γὰρ ὁ μουσικός Κορίσκος ἕτερος ὦν τοῦ Κορίσκου οὐκ ἔστι καθ'
αὐτὸν οὐδὲ ὑπαρξίν ἔχει ἰδίαν (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ὥστε οὐκ ἔστιν
35 αὐτὸ ἐκθέσθαι), διότι οὐκ ἔστι τότε τι καὶ οὐσία ἀλλὰ τοιόνδε καὶ

1 δ πίνῃ a ἔτι scripsi: ἔστιν aI: καὶ v Arist. 8 εἰ γὰρ οἶδεν om. A
10 γούv A οὐδὲ A: οὐδὲν aI 12 ἤτοι AI: ἤγουν a 13 τὰ scripsi:
τὸ aAI τὸ μὲν τό, τότε K: τὸ μὲν, τὸ δ' οὐ aAI 14 ἔτι om. A 23 καθ'
ἕκαστόν a 26 περιπατεῖ a 28 αὐτὸ δῆτα I: δῆτα αὐτὸ τοῦτο a τοῖς I:
τῆ a 30 post ὁμοίως add. δὲ a Arist.: om. AI 33. 34 δ—ὑπαρξίν om. A
5 post τοιόνδε add. τι A

ποιόν, οὕτως οὐδὲ ὁ ἄνθρωπος περιπατῶν, καὶ ἕτερός ἐστι Σωκράτους, Πλάτωνος καὶ τῶν κατὰ μέρος, ὡς ὁ μουσικὸς Κορίσκος τοῦ Κορίσκου, καθ' αὐτὸν ἔσται'. Ἰνα δὲ μὴ τις ἴσως ὑπολάβῃ ὅτι ἡ τοῦ τρίτου ἀνθρώπου παρεισάγεται ὑπαρξίς ἐκ τοῦ λέγοντος ἄνθρωπον περιπατεῖν ἀποδεικνύεται ἕτερον αὐτὸν εἶναι τῶν μερικῶν, Σωκράτους, Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων τῶν καθ' ἕκαστα, φησὶν οὐ τὸ ἐκτίθεσθαι δὲ ποιεῖ τὸν τρίτον ἄνθρωπον, δυνάμει τοῦτο διὰ τούτων λέγων 'οὐ τὸ ἀριθμεῖσθαι τοὺς καθ' ἕκαστα ἀνθρώπους καὶ ἕτερον ἐκείνων λέγειν τὸν τρίτον ἄνθρωπον ποιεῖ, ἀλλὰ τὸ διδόναι καὶ συγχωρεῖν εἶναι ὅπερ τόδε τι, τουτέστιν ἄλλὰ τὸ οὐσίαν καὶ | τόδε τι λέγειν αὐτόν'. τῷ δὲ τόδε τι ἔθος f. 50^v αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἀτόμου χρῆσθαι οὐσίας. κατασκευάζει δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο, τὸ μὴ εἶναι τὸ κατηγορούμενον καὶ κοινὸν οὐσίαν, δι' οὗ ἐπιφέρει, τοῦ οὐ γὰρ ἔσται τόδε τι εἶναι, ὅπερ Καλλίας καὶ ὅπερ ἄνθρωπός ἐστι, δηλονότι οὐ γάρ, εἰ ἔστιν ὁ Καλλίας τόδε τι, καὶ ὁ ἄνθρωπος τόδε τι ἔσται. τὸ δὲ οὐδ' εἴ τις τὸ ἐκτιθέμενον (μὴ) ὅπερ τόδε τι εἶναι λέγει ταυτόν ἐστι τῷ 'εἰ γὰρ καὶ μὴ ἐστὶ τὸ ἐκτιθέμενον καὶ κοινὸν τόδε τι καὶ οὐσία ἀλλὰ ποιόν, ἀλλ' οὐκ ἕτερόν ἐστι τῶν καθ' ἕκαστα, ἐν αὐτοῖς δὲ ὅμως ὄν καὶ οὐ καθ' αὐτό'. ὥστε, φησὶν, οὐ δοτέον ἕτερόν τινα τρίτον εἶναι ἄνθρωπον· τὸ γὰρ κοινῶς κατηγορούμενον ἐπὶ πᾶσιν οὐκ ἔστιν οὐσία ἀλλὰ ποιόν τι.

p. 179^a14 Πάλιν εἰ παρὰ προσφθίαν ὀξεῖαν.

Εἰπὼν ὅτι αἰεὶ ἐπὶ τῶν σοφισμάτων κατὰ τὸ ἀντικείμενον ἢ λύσις προβαίνειν ὀφείλει, οἷον εἰ συνθεῖς ἠπάτησε, σὺ διελὼν ἐκφεύξῃ τὴν ἀπάτην, καὶ τὸ ἀνάκαλιν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ τὴν λέξιν καθολικῶς, πῶς δεῖ τὰς λύσεις ποιεῖσθαι, διδάσκει, καὶ φησὶν ὡς εἰ παρὰ προσφθίαν ὀξεῖαν ἢ ἀπάτη, ἢ βαρεῖα προσφθία λύσις. οἷον ἐστὶ τὸ "οὐ καταπύθεται ὄμβρω". εἰ ἐκεῖνος ὀξεῖαν θεῖς προσφθίαν ἠπάτησε, σὺ λύσεις περισπωμένως· βαρεῖαν γὰρ προσφθίαν πανταχοῦ τὴν περισπωμένην λέγει. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις εἰ ἀπατᾷ ὁ σοφιστής, σὺ τὸ ἀντικείμενον ὄνομα λέγων ἐνίστασο πρὸς τὸ σόφισμα. οἷον τί φημι; εἰ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας τὸ ἄψυχον ἔμψυχον συνελογίσαστο, λυτέον ἀποφῆσαντας, εἰπόντας μὴ τόδε δεδωκέναι δ σημαίνει τὸ ἄψυχον, ἀλλ' ὁ δηλοῖ τὸ ἔμψυχον. εἰ γὰρ ἔροιο 'ἀρὰ γε τὸ διδάσκον ἔμψυχόν ἐστιν;', εἴποις δὲ ναί,

1 ὁ AI: om. a περιπατῶν K: περιπατεῖ aAI σωκράτους AK: σωκράτης aI
 3 ἴσως om. A ἢ A: καὶ aI 4 post παρεισάγεται exprunxit εἰ I λέγοντας aA:
 λέγοντος I 5 μουσικῶν A στόν om. A 7 τοὺς aA: τὰ I 10 αὐτόν A:
 αὐτὰς I: οὕτω a 11 χρῆσθαι ἐπὶ τῆς ἀτόμου A καὶ superscr. I¹ 12 τὸν
 (post εἶναι) A τοῦ A: τὸ aI 13 ante καλλίας add. ὁ A 14 ὁ AI:
 om. a 15 μὴ ex Arist. addidi 17 οὐσίαν a post ἀλλὰ add. καὶ a
 18 δὲ aA: γὰρ I ὄν superscr. I 18. 19 τρίτον εἶναι aA: inv. ord. I 20 ποιεῖν A
 22 αἰεὶ om. A 23 συνθεῖς A et, ut videtur, I: συνθεῖσι a post διελὼν add. οὐκ aI:
 om. A 26 τὴν προσφθίαν τὴν A 27 τὸ οὐ κτλ.] cf. c. 4 p. 166^b5 καταπύθεται]
 ὅ corr., ut videtur, I 28 λύσεις I: λέγει a 29 τῇ ὁμωνυμίᾳ a: τῇ etiam I pr.

εἶτα εἶποι 'τὸ δὲ βιβλίον διδάσκει, ἔμφυχον ἄρα τὸ βιβλίον', ῥητέον ὅτι οὐ
 τὸ ἄψυχον διδάσκειν εἶπον ἀλλὰ τὸν διδάσκαλον. ὁμοίως ποιητέον καὶ
 ἐπὶ τοῦ ἀνάπαλιν· εἰ γὰρ ἔροιτο 'ἄρα γε τὸ διδάσκον ἔμφυχόν ἐστιν;',
 εἴποις δὲ οὐ, εἶτα εἶποι 'ὁ δὲ Πλάτων διδάσκει, ἔμφυχον ἄρα τὸ διδάσκον',
 5 εἰπέ ὡς ἐπὶ τοῦ βιβλίου τὸ διδάσκειν εἶπον. καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ σχῆμα
 τῆς λέξεως, ὡς προειρήκειμεν, ὡσαύτως ποιητέον. οἷον ὁ σοφιστῆς συμ-
 περαινούμενος λέγει ἄρ' ὁ μὴ ἔχει, δοίη ἄν τις· σὺ δὲ πρὸς τοῦτον
 λύων τὸ σόφισμα εἰπέ οὐχ ὁ μὴ ἔχει, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔχει· ἀντίκειται
 γάρ, ὡς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἴρηται, τὸ ὁ μὴ ἔχει τῷ ὡς οὐκ ἔχει.
 10 διὰ δὲ τοῦ ἀλλ' οὐχ ἂ ἐπίσταται τὸ λεγόμενον δυνάμει ἐστὶν ὅτι οὕτω
 λύειν δεῖ, ὅτι ὁ ἐπίσταται μεμάθηκεν ἢ εὔρεν, ἀλλ' οὐχ ἂ ἐπίσταται
 μεμάθηκε(ν ἢ εὔρεν)· τοῦτο γὰρ καὶ ἠρωτήθη· οὐ γὰρ εἶπεν ὁ ἐρωτῶν
 'ἂ τις ἐπίσταται μεμάθηκεν ἢ εὔρεν', ἀλλ' ἐνικῶς 'ὁ τις ἐπίσταται
 μεμάθηκεν ἢ εὔρεν'.

15 p. 179+26 Πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς μία μὲν καὶ ἡ αὐτὴ
 λύσις πρὸς ἅπαντας.

Μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς γινομένους παραλο-
 γισμούς, καὶ πῶς δεῖ καὶ τούτους λύειν διδάσκει, καὶ φησὶ τῶν παρὰ τὸ
 συμβεβηκὸς παραλογισμῶν μίαν εἶναι καὶ τὴν αὐτὴν λύσιν. ἐντεῦθεν ἐπι-
 20 στομίζων τοὺς λύσιν τινὰ τοῖς τοιοῦτοις σοφίσμασιν ἐπάγοντας, μὴ μέντοι
 γε ἐν πᾶσιν ἀποσώζουσιν καὶ πάντων τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς λυτικὴν
 οὔσαν, ἐπεὶ γάρ, φησὶν, ἀδιόριστόν ἐστι τὸ πότε λεκτέον ἐπὶ τοῦ
 πράγματος. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. εἰσὶ τινὰ ἂ τῷ συμβεβηκῶτι
 25 ὑπάρχοντα ἀληθεύονται καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου τῷ συμβεβηκῶτι, φησὶ δὲ
 τῷ πράγματι· τινὰ δὲ τῷ μὲν συμβεβηκῶτι ὑπάρχει, τῷ δὲ πράγματι οὐχ
 ὑπάρχει. τὸ γὰρ δισύλλαβον λέγεται μὲν καὶ κατὰ τοῦ λευκοῦ, ἀληθεύεται
 δὲ καὶ κατὰ τοῦ ἵππου τοῦ τινός, ἢ συμβέβηκε τὸ λευκόν· ὥστε ἐπὶ
 τούτου ἀληθὲς δοῦναι τάσδε τὰς προτάσεις· ἄρα γε ὄδε ἵππος; ναί· ἄρα
 γε λευκός; ναί· ὄδε ἄρα λευκός· τί δέ, τὸ λευκόν δισύλλαβον; ναί· ὁ
 30 ἵππος ἄρα δισύλλαβος. ἐπὶ μὲν τούτου ἀληθῶς τὸ κατὰ τοῦ συμβεβηκῶτος,
 οἷον τὸ δισύλλαβον τὸ κατὰ τοῦ λευκοῦ λεγόμενον, καὶ κατὰ τοῦ ἵππου
 ῥηθήσεται. ἐπὶ δὲ τοῦ Σωκράτους οὐκ ἀληθῶς· οὐ γάρ, εἰ ὁ Σωκράτης f. 51
 λευκός, τοῦτο δὲ δισύλλαβον, καὶ ὁ Σωκράτης δισύλλαβον. ἐπεὶ δὲ οὖν

1 post ῥητέον add. δὲ a 5 διδάσκεις a 6 προειρήκειμεν AI: προειρήκαμεν a
 post σοφιστῆς add. μὴ a 7 ἔχει A δὲ aA: om. I τοῦτον aA
 τοῦτο I 8 et 9 ἔχει (post μὴ) A 9 ἐν τοῖς προλαβοῦσιν] p. 152, 17 sq. 11. 12 ἢ
 μεμάθηκε aA: om. I 12 ἢ εὔρεν addidi 15 ἡ αὐτὴ a Arist.: αὐτὴ I
 19 καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι a 23 δὲ A: om. aI 23. 24 a—ὑπάρχοντα ἀληθεύον-
 ται AI: τῶν—ὑπάρχοντων ἀληθεύοντα a 24 δὲ AI: δὲ a 25 τὸ μὲν a
 28 post ὄδε add. ὁ a 30 δισύλλαβον A ἀληθῶς AI: ἀληθὲς a

ταῦθ' οὕτως ἔχει, οὐδὲν δὲ διώρισταί ποτε δεῖ λέγειν ὅτι τὰ ὑπάρχοντα τῷ συμβεβηκότι ὑπάρξει καὶ τῷ πράγματι, τουτέστι τῷ ὑποκειμένῳ, πότε δὲ οὐ, ῥητέον πρὸς ἅπαντας ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὸ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχον καὶ τῷ πράγματι ὑπάρχειν, ἀλλ' ἐπὶ τινῶν μὲν ἐνδέχεται, ἐπὶ τινῶν δὲ οὐ. καὶ εἶτι δεῖ προφέρειν καὶ τὸ οἶον, ἦτοι τὸ ὁποῖον, ὥσπερ ἐν τῷ Μίνωι τοῦ Πλάτωνος γέγραπται. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἐκεῖσε· "ὁ νόμος ἡμῖν τί ἐστιν; ὁποῖον καὶ ἐρωτᾷς τῶν νόμων;" τὰ δὲ ἐπαγόμενα σοφίσματα τοιαυτὰ εἰσιν. ἀρ' οἶδας δὲ μέλλω σε ἐρωτᾶν; οὐ· ἀρ' οἶδας ὅτι ἡ ἀρετὴ ἀγαθόν; ναί· τοῦτο δὲ σε μέλλω ἐρωτᾶν· οἶδας ἄρα δὲ μέλλω σε ἐρωτᾶν. ἡ λύσις ὅτι οὐ ταῦτόν ἐστι τὸ τὴν ἀρετὴν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸ μέλλειν ἐρωτᾶσθαι εἰ ἔστιν ἀγαθόν, ἀλλὰ ἀγαθῷ οὕση συμβέβηκεν αὐτῇ τὸ μέλλειν ἐρωτᾶσθαι εἰ ἔστιν ἀγαθόν. πάλιν ἀρ' οἶδας τὸν προσιόντα καὶ κεκαλυμμένον; οὐ· (εἶτα ἀφελόντες τὸ περικάλυμμα) τί δέ, οἶδας τοῦτον; ναί· τὸν αὐτὸν ἄρα οἶδας καὶ οὐκ οἶδας. πάλιν ἄρα γε ὁ ἀνδριάς ἔργον ἐστί; ναί· ἄρα γε σὸς ἐστί; ναί· σὸν ἄρα ἔργον ἐστὶν ὁ ἀνδριάς· ἀλλὰ μὴν καὶ οὐκ ἐστί; τοῦ Φειδίου γάρ ἐστι. πάλιν ἄρα γε ὁ χύων πατήρ ἐστι; ναί· ἄρα γε σὸς ἐστί; ναί· σὸς ἄρα ὁ χύων πατήρ. πάλιν ἄρα γε τὰ ὀλίγακίς ὀλίγα ὀλίγα; ναί· ἀλλὰ μὴν τὰ ἑκατὸν πρὸς τὰ δεκάκίς μύρια ὀλίγακίς ἐστὶν ὀλίγα· τὰ ἑκατὸν ἄρα ὀλίγα· ἀλλὰ μὴν καὶ πολλά. φανερόν οὖν ὡς πάντες οὗτοι οἱ παραλογισμοὶ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς λύνονται· μόνοις γάρ, φησί, τοῖς κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδι- φόροις ταυτὰ ὑπάρχει. οἶον κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιάφοροι ὁ ἵππος καὶ ὁ βοῦς· τοῦτοις γοῦν ταυτὰ ἐπίσης ὑπάρξει. λύουσι μὲν οὖν τινες ταῦτα τὰ σοφίσματα καὶ ἐτέρως. ἀνατρέπει δὲ τὴν λύσιν ταύτην ὁ Ἀριστοτέλης διὰ τὸ μῆ, ὡς ἄνωθεν εἰρήκαμεν, πάντων τῶν παρὰ ταῦτο γινομένων παραλογισμῶν εἶναι ταύτην λυτικὴν.

p. 179b11 Καίτοι πρῶτον μὲν, καθάπερ ἤδη εἴπομεν.

*Ἐλύον τινες τὸ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς σόφισμα οὕτω λέγοντες, ὡς οὐδὲν ἄτοπον, εἰ τὸν Κορίσκον οἶδαμεν καὶ οὐκ οἶδαμεν· κατ' ἄλλο γὰρ οἶδαμεν καὶ κατ' ἄλλο ἀγνοοῦμεν, ἀλλ' οὐ κατὰ ταυτό. ταύτην τὴν δοκοῦσαν λύσιν ἀναιρῶν ὁ Σταγειρίτης φησὶ τῶν παρὰ ταυτὸ λόγων τὴν αὐτὴν εἶναι δεῖ λύσιν, ὥσπερ δὴ καὶ εἰρήκαμεν. παρὰ τὸ αὐτὸ δὲ λόγοι εἰσὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν σύνθεσιν· οἱ δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν οὐ παρὰ τὸ αὐτὸ τοῖς παρὰ τὴν

1 πότε A: ποτέρως I: πότερον a 2 post τουτέστι add. καὶ a 3 πάντας A
 συμβεβηκότι aI: σωκράτει A 5 ἤγουν a 5.6 ἐν τῷ Μίνωι] c. 1 p. 313 A 6 τῶ
 πλάτωνι A ἐκεῖ A 7 ἐρωτᾷς AI: ἐρωτῶ a 9 σε a: γε I: om. A
 11 αὐτῷ A 12 πάλιν om. A 16 καὶ aA: om. I 22 ἀδιάφοροι a: ἀδιάφορα A:
 ἀδιάφορον I 23 ὁ aA: om. I 25 ἄνωθεν] p. 148, 11 sq. εἰρήκαμεν AI: εἰρήκα-
 μεν a ταυτὸ A: ταυτὰ aI 31 ἀναιρῶν ὁ σταγειρίτης aA: inv. ord. I ταυτὰ I
 32 δεῖ postea add. I¹ post δεῖ add. τὴν a εἰρήκαμεν aA: εἰρήκαμεν I

σύνθεσιν ἀλλὰ παρὰ ἄλλο. λέγει οὖν δὴ ὅτι, εἰ καλῶς ἔχει ἡ τῶν οὕτω
 λούτων τὰ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς σοφίσματα λύσις, ἀρμόσοι ἂν αὕτη εἰς
 πάντας τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς· ἀλλὰ μὴν ἐπὶ τινων οὐχ ἀρμόζει· οὐκ
 ἄρα καλῶς λύουσι· τῶν γὰρ παρὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον δεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι
 5 λύσιν. πῶς δὲ οὐκ ἔστι πάντων λύσις τῶν τοιούτων σοφισμάτων ἢ παρ'
 αὐτῶν ἀποδιδομένη, ἐπάγει. ἂν ἀφέλωμεν γάρ, φησὶν, ἀπὸ τοῦ σοφίσματος
 τὸ εἰδέναι [ὡς λέγειν ἄρ' οἶδας], ἀντισταγῶμεν δὲ τὸ 'ἔστιν', ὡς μὴ
 λέγειν 'ἄρ' οἶδας τόνδε τὸν κεκαλυμμένον;' καὶ 'ἄρ' οἶδας τὸν προϊόντα;',
 ἀλλ' ὅτι 'ἄρ' ὅδε σὸς ἔστιν;', οὐκ ἂν ἦν αὐτοὶ λέγουσι λύσιν ἐφαρμόσοι
 10 ἐπ' αὐτοῦ. ἀξίωμα δὲ λέγει τὴν πρότασιν. τὸ δὲ σόφισμα οὕτως ἤρω-
 τᾶτο· ἔστω δὲ λόγου χάριν ἐπὶ Γλαύκωνος τοῦ Πλάτωνος ἀδελφοῦ, ὅστις
 δὴ Γλαύκων οὐ μόνον ἀδελφὸς ἦν Πλάτωνος ἀλλὰ καὶ πατήρ· εἶχε γὰρ
 παῖδας. ἂν δὴ ὁ ἐρωτώμενος ἦν ὁ Πλάτων (δοθῆτω γὰρ καὶ τοῦτον εἶναι
 τὸν ἐρωτώμενον), οὕτως αὐτὸν ἤρετο ὁ ἐρίζων· ἀρά γε, ὦ Πλάτων, ὁ
 15 Γλαύκων σὸς ἔστι; ναί· ἀρά γε ὁ Γλαύκων πατήρ ἐστι; ναί· ὁ Γλαύκων
 ἄρα, ὦ Πλάτων, σὸς ἔστι πατήρ. ἐπὶ δὴ τούτου τοῦ σοφίσματος πῶς ἂν
 ἔχοι χώραν ἦν αὐτοὶ λύσιν λέγουσιν, ὅτι τοῦτο μὲν οἶδα, τοῦτο δὲ f. 51'
 οὐκ οἶδα; οἶδε γὰρ ἀμφοτέρω ὁ Πλάτων, καὶ ὅτι πατήρ ἐστιν ὁ Γλαύκων
 καὶ ὅτι αὐτοῦ, τοῦ Πλάτωνος δηλονότι, ἐστὶ τι. ὥστε οὐχ ἡ ὑπὸ τινων
 20 λεγομένη λύσις ἀρμόσοι ἂν εἰς πάντας τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς· εἰ γὰρ
 καὶ ἐπὶ τινων ἀληθὲς ἐστὶ τὸ λέγειν ὅτι τὸν αὐτὸν οἶδα καὶ ἀγνωῶ κατ'
 ἄλλο καὶ ἄλλο, ἀλλ' ὥδε τοῦτο λέγειν οὐκ ἐγχωρεῖ. πολλοὶ δὲ εἰσιν αἱ
 κακαὶ τοῦ συλλογισμοῦ, πλὴν οὐχ ἡ τῆς τυχούσης κακίας ἐμφάνις καὶ
 τοῦ πράγματός ἐστι λύσις, ἕπερ μικρὸν ὀπίσω εἰρήκαμεν, ἀλλ' ἡ παρ' ἦν
 25 τὸ ψεῦδος, ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης κάθηται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ
 Σωκράτης ἄρα γράφει· τοῦτο ψεῦδος. ἐνταῦθα οὐχί [εἰ τις ἐρεῖ ὅτι] διὰ τὸ
 ὑποθέσθαι τὸν Σωκράτην καθῆσθαι τὸ ψεῦδος συνήχθη, κἂν εἰ τύχη
 ψεῦδος ὦν τὸ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν καθήμενον γράφειν.
 οὐκ ἀρκεῖ οὖν πρὸς λύσιν τὸ δεῖξαι ὅτι ψεῦδος ἐστὶ τὸ συναχθέν, ἀλλὰ
 30 χρὴ καὶ τὸν τρόπον εἰπεῖν καὶ τὸ αἴτιον παρ' ὃ τὸ ψεῦδος γέγονεν· εἰ
 γὰρ ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν συμπεραίνεται τις τὸ τὸν
 ἄνθρωπον ἔππον εἶναι, οὐκ ἀρκεῖ τὸ δεῖξαι τοῦτο ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ τὸ
 αἴτιον εἰπεῖν, ὅτι τὸ ψεῦδος συνήχθη διὰ τὸ τοῦ σχήματος ἀσυλλόγιστον.
 τίθησι δὲ καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ λεγόμενον παράδειγμα. ἔστι δὲ τὸ διὰ τούτου
 35 λεγόμενον τοιοῦτον. ἔλεγεν ὁ Ζήνων μὴ εἶναι κίνησιν· εἰ τις οὖν, φησὶν,
 ἐπιχειροῖ σινάγειν τε καὶ δεικνύει τὸν Ζήνωνος λόγον τὸν ἀναιροῦντα

1 δὴ om. A 5 πάντων A: om. aI 7 ὡς λέγειν (λέγει A) ἄρ' οἶδας delevi ἀντιστα-
 γῶμεν a: ἀντισταγῶμεν AI 8 τόνδε a, postea add. I': ante τὸν προϊόντα collocat A
 9 ἐφαρμόσοι I cf. vs. 2. 20: ἐφαρμόσοι aA 10 ἀξίωμα — πρότασιν om. A 15 γλαύκων
 (ante σός) A: γλαύκος aI 16 τούτου δὴ A 17 τοῦτο — τοῦτο scripsi: τοῦτον —
 τοῦτον aAI μὲν τοῦτον A 18 ἀμφοτέρα A: ἀμφοτέρον a: compend. I 23 οὐχί A
 24 μικρὸν ὀπίσω] p. 154, 37 sq. εἰρήκαμεν AI: εἰρήκαμεν a 26 post τοῦτο additur δὲ
 p. 155, 2 εἰ — ὅτι delevi 27 τύχοι A 34 post τὸ prius eras., ut videtur, unam
 litt. A τοῦτο a 36 ἐπιχειροῖ a post δεικνύει adde ex Arist. ὡς ἀδύνατον

τὴν κίνησιν ἐκ τοῦ συνάγειν ἀδύνατόν τι τεθείσης τῆς τοῦ Ζήνωνος ὑποθέσεως, ἀμαρτάνει· οὐδὲ γὰρ λέλυκε τὸν παραλογισμόν. εἰ γὰρ λέγει 'ἐγὼ μὲν, ὡς Ζήνων, εἶναι κίνησιν φημι· εἰ δὲ ψεῦδος τοῦτο, ἀληθὲς δὲ ὁ σὺ φῆς, τὸ μὴ εἶναι κίνησιν, ἔστω τοῦτο καὶ κείσθω ὅτι οὐκ ἔστι κίνησις οὐδὲ τὸ κινεῖσθαι· ἀλλ' εἰ μὴ ἔστι τοῦτο, οὐδὲ τὸ πόθεν ποῖ κινεῖσθαι ἔσται· εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲ ὁ ἥλιος ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν κινήθησεται οὐδὲ ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολήν· εἰ δὲ μὴ τοῦτο, οὐδὲ ἡμέραι καὶ νύκτες ἔσονται, ἔπερ ἀδύνατον· εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ψευδὴς καὶ ἡ σὴ ὑπόθεσις, ἣ τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησεν' — ὁ ταῦτα συλλογιζόμενος, κἂν εἰ μυριάκις 5 ἢ συλλογιστικῶς καὶ ἀληθῶς συμπεραίνόμενος καὶ συνάγων ὡς ἀδύνατον μὴ εἶναι κίνησιν ἐκ τοῦ συνελαύνειν τὴν Ζήνωνος ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀδύνατον, οὐ λέλυκε τὸ σόφισμα τὸ τοῦ Ζήνωνος, ἀλλ' ὁ λέγων ὅτι ἐνεργεῖα τὰ ἄπειρα λαμβάνεις καὶ ὅσα ἄλλα αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ζῆτα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως εἶρηκε καὶ ἡμεῖς ταῦτα ἐξηγούμενοι τεθεωρήκαμεν.

15 p. 179^b24 Εἰ οὖν μὴ συλλελόγισται, εἰ καὶ ἀληθές.

Ὁ λέγει διὰ τῶν εἰρημένων τοῦτό ἐστι. κἂν ἀληθές, φησί, κἂν ψεῦδος ἢ τὸ ἐξ ἀσυλλογίστου τρόπου συναχθέν, ἡ τούτου ἐμφάνσις ἐστὶ λύσις· οὐ συλλογίζεται δὲ καὶ ὁ ἐκ δύο μερικῶν συνάγων τι καὶ ὁ ἐκ δύο καταφάσεων ἐν δευτέρῳ σχήματι καὶ ὁ χρώμενος ὁμωνύμοις καὶ 20 ἀμφίβολα λαμβάνων καὶ εἴ τι τοιοῦτον· ὥστε ὁ παρά τι τούτων δεῖξας τὸν παραλογισμόν γεγονέναι ἐκεῖνος λύει. ἴσως δέ, φησὶν, ἐπὶ τινων οὐδὲν κωλύει λύειν τὸν λόγον διὰ τοῦ δεικνύναι ἀδύνατόν τι ἐπόμενον, ἀλλ' ἐπὶ γε τοῦ παρόντος οὐκ ἀπόχρη τοῦτο. ἢ μάλιστα τοῦτο λέγει, ὅτι ἐπὶ τινων μὲν οὐδὲν κωλύει λέγειν τὸ αὐτὸ εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι, κατ' ἄλλο 25 μέντοι καὶ ἄλλο, ἐπὶ δὲ τοῦ προσιόντος Κορίσκου οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο· οἷδε γὰρ ὁ ἀποκρινόμενος καὶ τὸ προσιὸν ὅτι προσέρχεται καὶ τὸν Κορίσκον ὅτι Κορίσκος. ἀλλὰ καὶ οἱ λύοντες τὸ σόφισμα τὸ ὅτι τὰ ἑκατὸν καὶ πολλὰ καὶ ὀλίγα συμπεραίνόμενον, λέγοντες ὅτι πᾶς ἀριθμὸς καὶ πολὺς καὶ ὀλίγος, ὁμοίως τούτοις ἀμαρτάνουσιν οὐς εἴπομεν ἀμαρτάνειν

5 ποῖ A^b (i. e. A in alio scholio) I: πῆ A: ποιῆ a 6 ἐστὶν A^b ἀνατολῶν—
 δυσμὰς A^b 7 οὐδὲ ἀπὸ—ἀνατολήν om. A^b μὴ om. A^b 8 δ A^b τοῦτο
 om. A^b post ψευδῆς add. ἄρα A^b 9 ἢ A I: ἐξ ἧς A^b: ἢ a ταῦτα γοῦν συλ-
 λογιζόμενος A εἰ om. A 11 post τὴν add. τοῦ A 12 τὸ alt. om. A 13 τῷ
 ζ a: τῆ ζῆτα I ἐν τῷ ζῆτα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] c. 2 p. 233=21 sq. 17 ἐστὶ
 (ante τὸ) A 18 καὶ prius om. A ὁ alt. A I: om. a 19 καταφατικῶν A

19. 20 καὶ ὁ λαμβάνων ὁμωνύμα· καὶ ὁ χρώμενος ἀμφιβόλοις· καὶ τισὶ τοιοῦτοις ἑτέροις A
 ος
 21 ἐκεῖνον A, ος superscr. A¹ 22 κωλύει] λύει superscr. I¹ 25 ἐπὶ δὲ A I: πλήν
 ἐπὶ τούτων, ἦγουν A τοῦτο] πρὸς λύσιν τὸ εἰπεῖν κατ' ἄλλο μὲν γινώσκω τὸν κορίσκον,
 κατ' ἄλλο δὲ ἀγνοῶ A 27 post κορίσκος add. ἐστὶν A 28 συμπεραίνόμενον ante 27
 ὅτι τὰ collocat A 29 post ἀμαρτάνουσιν add. ἐνδέχεται γὰρ τὸν ἀριθμὸν καὶ πολὺν
 καὶ ὀλίγον εἶναι· πολὺν μὲν πρὸς τὸν ἐλάττωνα· ὀλίγον δὲ πρὸς τὸν μείζονα· ὅθεν καὶ ἀμαρ-
 τάνουσιν, ἦγουν οὐ καλῶς λύουσιν. ὁμοίως τούτοις, ἦγουν ἐκεῖνοις A

ἐν τῷ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπάγειν ἢ τὴν τυχοῦσαν λύσιν ἐπάγοντας καὶ μὴ παρ' ἦν τὸ ψευδὸς ἐστὶ. καὶ εἴη ἂν λείπον τῷ ὥσπερ οὐδὲ εἴπομεν τὸ 'ἡμάρτανον'. ὡς γὰρ ἐκείνοι ἡμάρτανον, οὕτω καὶ οὗτοι. τίς δὲ φησὶν ἢ ἁμαρτία· ἀφέντες γάρ, φησί, λέγειν πρὸς τὸν ἐρεθίζοντα ὅτι οὐ συνεπε-
 5 ράνω, ἐφίᾳσι μὲν τοῦτο λέγειν, φασὶ δὲ αὐτὸν συμπεπεράνθαι, καὶ f. 52^r
 πάντα ἀριθμὸν καὶ πολὺν καὶ ὀλίγον λέγουσιν. εἰ γοῦν οὕτω ποιῶσι, πῶς οὐχ ἁμαρτάνουσιν; ἴσον δὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον τῷ 'εἰ γὰρ παραλιπόντες λέγειν πρὸς τὸν ἐρίζοντα ὅτι οὐ συνεπεράνω τὴν ἀντίφασιν τῆς θέσεως, εἰ τοῦτο γοῦν παραλιπόντες λέγουσιν ὅτι ἀληθές ἐστὶν ὁ συνεπεράνω καὶ οὐδὲν
 10 ἀδύνατον (πᾶς γὰρ ἀριθμὸς καὶ πολὺς ἐστὶ καὶ ὀλίγος), ἁμαρτάνουσιν'.

p. 179b38 *Ἐνιοὶ δὲ καὶ τῷ διττῷ λύουσι τοὺς συλλογισμοὺς.

Πρὸ τῆς τῶν ῥητῶν σαφηθείας δεῖ τοῦτο προειπεῖν, ὅτι τὰ σοφίσματα ταῦτα, ἃ νῦν ἐκτίθησι, πρὸς τοὺς εἰδόμενους ἐλέγοντο. τὸ δὲ 'οὗτος τούτου δοῦλός ἐστι' συνεπέρινον οὕτως· ἄρα γε οὗτος τέκνον ἐστί; ναί· ἄρα γε
 15 οὗτος τούτου ἐστί; ναί· οὗτος ἄρα τούτου τέκνον ἐστίν· ἀλλὰ καὶ δοῦλος. εἰ γὰρ μὴ εἰδὼς ἐτύγχανεν ὁ ἀποκρινόμενος ὅτι οὗτος δοῦλός ἐστι Γλαύκωνος ἀλλ' οὐ τέκνον, ἐκείνος δὲ ἠρώτα· ἄρα γε οὗτος τέκνον ἐστί; ναί· ἄρα γε οὗτος Γλαύκωνός ἐστι; ναί· οὗτος ἄρα τέκνον Γλαύκωνός ἐστιν· ἀλλὰ καὶ δοῦλος, ὁ ταῦτόν ἐστι τῷ 'οὐ τέκνον' — εἰ οὖν μὴ ᾔδει ταῦτα ὁ
 20 ἀποκρινόμενος, εἴχεν ἂν λέγειν πρὸς τὸν ἐρωτῶντα 'πόθεν δῆλον ὅτι δοῦλός ἐστι Γλαύκωνος καὶ οὐ τέκνον;'. ὥστε πρὸς τὸν εἰδόμενον τὰς ἐρωτήσεις ἐποιοῦντο. τούτων οὕτως ἐχόντων λέγει ὁ Ἀριστοτέλης τινὰς λύειν τοὺς τοιοῦτους παραλογισμοὺς τῷ διττῷ, διττὸν λέγων τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν· ἔλεγον γὰρ ὅτι τὸ 'ἄρα γε οὗτος τούτου;' διττόν, καὶ ὅτι
 25 δοῦλος τούτου καὶ ὅτι τέκνον τούτου· ὁμοίως, φασὶ, καὶ τὸ 'οὗτος τούτου τέκνον' διττόν· καὶ γὰρ ἢ ὅτι Γλαύκωνος τέκνον ἢ ὅτι τοῦ γεννήσαντος αὐτόν. πρὸς δὴ ταῦτα φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης μὴ καλῶς λύειν· μὴ γὰρ εἶναι διττόν τὸ 'ἄρα γε οὗτος τούτου;' ἢ τὸ 'ἄρα γε οὗτος τούτου τέκνον;'. ἐπειδὴ γὰρ, ὡς εἴρηται, πρὸς τὸν εἰδόμενον ὅτι οὗτος τοῦ Γλαύκωνός ἐστι
 30 δοῦλος ἀλλ' οὐ τέκνον τὴν ἐρώτησιν ἐποιοῦντο, πῶς ἂν εἴη διττόν πρὸς αὐτόν τὸ 'οὗτος τούτου;'; ὁ γὰρ δοῦς τὸ τοῦτον τούτου εἶναι ὡς ἴσον δέδωκε τῷ τοῦτον τούτου δοῦλον εἶναι, ὥστε οὐ διττόν πρὸς αὐτόν τὸ 'ἄρα οὗτος τούτου;'. πάνυ δὲ ἀνυσίμως διὰ τοῦ κατωτέρω τιθεμένου αὐτῷ εἰς

1 ἐν τῷ ἀπάγειν τὸν λόγον εἰς τὸ ἀδύνατον. ἤγουν A 2 ἦν AI: δν a 3 γὰρ I:
 καὶ a 4 ἐρίζοντα v 4. 5 συνεπεράνω I: συμπεραίνω a 5 ἐφίᾳσι v
 8 et 9 συνεπεράνω AI: συμπεραίνω a 10 ἐστὶ καὶ ὀλίγος I: καὶ ὀλίγος ἐστὶν a: καὶ
 ὀλίγος A 11 τὸν συλλογισμόν a: om. A 14 συνεπέρινον A 19 εἶδει a
 23 post καὶ add. τὴν A 24 ὅτι prius] δ ex οὐ, ut videtur, corr. I 25 post
 δοῦλος add. καὶ AI: om. A φασὶ scripsi: φησὶ aAI 29 τοῦ AI: om. a 31 τὸ
 alt. AI: om. a 32 δοῦλον ex δῆλον corr. A¹ 33 κατωτέρω a αὐτῷ A:
 αὐτοῦ a: compend. I

παράδειγμα, τοῦ ἔπους, ἔδειξεν ὅτι οὐ παρὰ τὸ διττόν ἐστι τὸ σόφισμα.
 ὡσπερ γὰρ ὁ λέγων ὅτι δός μοι τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, τὸ ἡμισυ τοῦ
 ἔπους, ὁ ἀκούσας οὐ τὴν Ἰλιάδα ἔπος νοεῖ οὐδ' ὡς ἡμισυ Ἰλιάδος δίδω-
 σιν ἀλλ' ὡς ἡμισυ στίχου· οἶδε γὰρ ὠρισμένως ὅτι ἡμισυ ἔπος ἐστὶ τὸ
 5 μῆνιν ἄειδε θεά ἀλλ' οὐ τῆς ποιήσεως· οὐ γὰρ λέγεται ἡ Ἰλιάς ἔπος
 ἀλλ' ὁ στίχος. εἰ μὲν γὰρ ἐλέγετο καὶ ἡ Ἰλιάς καὶ ὁ στίχος ἔπος, τότε
 ἦν ἂν διττόν τὸ 'δός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους'. ἐπεὶ δὲ οὐ λέγεται ἔπος
 ἡ Ἰλιάς ἀλλ' ὁ στίχος, οὐ διττόν. οὕτως καὶ ἐπ' ἐκείνων. τὸ δὲ οἶον
 ὅτι σός ἐστι πατήρ ἢ υἱός ἴσον ἐστὶ τῷ 'σός ἄρα, ὦ Γλαύκων, οὗτος
 10 υἱός, καὶ σός, ὦ δοῦλε, ὁ Γλαύκων πατήρ'. λύει δὲ λέγων ὅτι, εἰ παρὰ
 τὸ διττόν ἦν τὸ σόφισμα, ἐχρῆν τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον κυρίως λέγεσθαι
 καθ' ὧν λέγονται. ὁ γὰρ κύων τῶν πολλαχῶς λεγομένων ὧν κυρίως λέ-
 γεται καὶ κατὰ τοῦ χειρσαίου καὶ κατὰ τοῦ ἀστρώου· ὁ δὲ πατήρ κατὰ
 τοῦ δούλου, ἐφ' οὗ καὶ τὸ σός ἐδόθη, οὐ λέγεται κυρίως· ὁ γὰρ εἰπὼν
 15 ὅτι ναὶ σός, τὸ σός ὡς πρὸς δοῦλον δέδωκεν· οὐ λέγεται δὲ ὁ πατήρ
 δούλου πατήρ. ὥστε οὐ διττός ὁ λόγος διὰ τὸ τὸ διττόν κυρίως κατὰ
 πάντων λέγεσθαι καθ' ὧν λέγεται, τὸ δὲ δοῦλος, ὅς ὡς ταῦτόν τὸ σός
 ἐδόθη, μὴ λέγεσθαι κυρίως πρὸς τὸν πατέρα. τὴν δὲ λέξιν τὴν τὸ δὲ
 τόνδε εἶναι τοῦδε τέκνον ὑπερβατικῶς ἀναγνωστέον οὕτως· τὸ δὲ τόνδε
 20 τοῦδε οὐδεὶς λέγει κυρίως εἶναι τέκνον. εἰ γὰρ τὸ τέκνον κυρίως
 πρὸς τὸν δεσπότην ἐλέγετο, τότε ἂν καὶ τὰ δηλωτικὰ τούτων, τὰ τότε
 τοῦδε, ἦσαν διττά, σημαίνοντα ὅτι τὸ τέκνον καὶ δεσπότου ἐστὶ τέκνον καὶ
 πατρὸς καὶ ὁ πατήρ καὶ δούλου πατήρ καὶ υἱοῦ· ἐπεὶ δὲ τὸ τέκνον οὐ
 λέγεται δεσπότου ἀλλὰ πατρὸς, οὐδὲ τὸ | τοῦ τέκνου καὶ πατρὸς δη- f. 52^v
 25 λωτικόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ τότε τοῦδε, διττόν ἔσται. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ δού-
 λου καὶ δεσπότου. ὅτι δὲ οὐ λέγεται διττῶς, ὀηλον· οὐδεὶς γὰρ τὸν
 δοῦλον τούτου τέκνον κυρίως λέγει, εἰ δοῦλον αὐτὸν αὐτοῦ γινώσκει καὶ
 μὴ τέκνον, καὶ συνελόντα φάναι τὸ τόνδε τοῦδε εἶναι τέκνον τοῦ
 . εἰ γοῦν
 30 καὶ τινες, φησί, παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ τὴν ἀμφιβολίαν (ταῦτα γὰρ εἰσι
 τὰ διττά) λέγουσιν εἶναι τὸ σόφισμα, ἀλλ' οὖν, ὡς δέδεικται, παρὰ τὸ
 συμβεβηκός ἐστι. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φρονήσεως σόφισμα τοιοῦτον· ἄρα
 γέ ἐστὶν ἐπιστήμη τῶν κακῶν; ναί· τὰ γὰρ κακὰ ἐπιστητά·
 ἀλλὰ μὴν ἢ φρόνησις ἐπιστήμη· ἢ φρόνησις ἄρα τῶν κακῶν· ἔστιν ἄρα
 35 ἢ φρόνησις κακόν τι. καὶ τοῦτο δὲ λέγει τινὰς τῷ διττῷ λύειν· τὸ γὰρ τοῦτο
 τούτων εἶναι διττόν φασι. πρὸς ἣν λύσιν ἐνιστάμενος ὡς μὴ ἀρκούντως

1 τοῦ deleverim 2 μῆνι I 6—8 εἰ μὲν—στίχος om. A 7 δός μοι τὸ
 superscr. I¹ 10 δὴ A 13 ἀστέρος A 17 δὲ Av: om. aI ὡς scripsi:

οὗ aAI 22 σημαίνοντα A: σημαίνονται a: σημαίνον I 25 τοῦδε τότε A
 27 αὐτόν om. A 28 καὶ—τοῦ om. spatio non relicto A post τοῦ reliquit
 spatium plus unius versus I: spatium circa viginti quinque litt. a 31 ὡς aA:
 οὐ I 35 τοῦτο prius aA: τοῦ I

ἔχουσαν ἐπήγαγε λέγων τὸ δὲ τοῦτο τούτων εἶναι οὐ λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ κτῆμα, ὡσεὶ ἔλεγεν· ὥσπερ γὰρ τὸ χωρίον τότε τῶν Ἀθηναίων ὃν οὐ λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ κτῆμα ἢ δοῦλος, καθάπερ εἴρηται, οὕτως οὐδὲ τὸ τὴν ἀρετὴν εἶναι τῶν κακῶν πολλαχῶς λέγεται·
 5 δῆλον γὰρ πᾶσιν ὅτι οὐ κακὸν τί ἐστὶν ἢ ἀρετὴ· οὐδεὶς γὰρ κακὸν αὐτὴν λέγων κυριολεκτεῖ· ἀλλ' οὕτως λέγεται τῶν κακῶν ὡς ἐπιστήμη τῶν ἐπιστητῶν. παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἄρα καὶ τοῦτο καὶ οὐ παρὰ τὸ διττόν· διότι γὰρ ἡ φρόνησις τούτων ἐστὶ, συμβέβηκε δὲ τούτοις κακοῖς εἶναι, διὰ τοῦτο λέγεται ἡ φρόνησις τῶν κακῶν.

10 p. 180a10 Εἰ δ' ἄρα πολλαχῶς· καὶ γὰρ τὸν ἄνθρωπον τῶν ζῴων φαμὲν εἶναι.

Λεῖποι ἂν τῷ λόγῳ τὸ οὐ καλῶς λέγει', καὶ εἴη ἂν τὸ πλήρες τοιοῦτον· εἰ δέ τις τὸ τοῦτο τούτων ἢ τὸ οὗτος τούτου πολλαχῶς λέγεσθαι φῆσει, ὅτι καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων τὸν ἄνθρωπον τῶν ζῴων πολλαχῶς
 15 λέγεται, εἰ οὖν τοῦτο τις εἴποι, οὐ καλῶς λέγει. καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ καλῶς λέγειν τὸν εἰπόντα τοῦτο γοργῶς τέθεικε διὰ τοῦ ἀλλ' οὐ τι κτῆμα, ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ 'οὐ γὰρ λέγεται κτῆμα'. ἔστι δὲ ἡ σύμπασα τῶν λέξεων διάνοια τοιαύτη. εἰ μὲν γὰρ ὁ ἄνθρωπος καθ' ἓνα μὲν τρόπον ἐλέγετο τῶν ζῴων, διότι ζῷόν ἐστι (πᾶν γὰρ ζῷον οὐ τῶν μὴ ζῴων
 20 ἀλλὰ τῶν ζῴων), κατ' ἄλλον δὲ πάλιν ἐλέγετο τῶν ζῴων, ὥσπερ ὁ Πειραιεύς, μᾶλλον δὲ ἡ Τάναγρα τῶν Ἀθηναίων (λέγεται γὰρ ταῦτα τῶν Ἀθηναίων ὡς κτήματα), τότε δὴ τότε καὶ τὸ τότε τοῦδε ἢ τὸ τοῦτο τούτων ἐλέγετο ἂν πολλαχῶς. ἐπεὶ δὲ 'ὁ ἄνθρωπος τῶν ζῴων' οὐ λέγεται πολλαχῶς (οὐδεὶς γὰρ ἀκούσας αὐτὸν τῶν ζῴων ὡς κτῆμα εἶναι τῶν
 25 ζῴων ἀκούει, ἀλλ' ὅτι ζῷόν ἐστίν· οὐ γὰρ λέγεται κυρίως ὁ ἄνθρωπος τῶν ζῴων ὡς κτῆμα τῶν ζῴων, οὐδ' ὁ τοῦτο λέγων κυριολεκτεῖ), ἐπεὶ οὖν 'ὁ ἄνθρωπος τῶν ζῴων' οὐ λέγεται πολλαχῶς, οὐδὲ τὸ τούτου δηλωτικόν (ἔστι δὲ τὸ τοῦτο τούτων) διττόν ἐστιν. ὥστε οὐδὲ τὸ σημαντικὸν τοῦ δούλου καὶ δεσπότου (ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τοῦτο τούτου) διττόν· καὶ
 30 εἴρηται πρότερον διὰ τί. τὸ δὲ καὶ ἐάν τι πρὸς τὰ κακὰ λέγεται ὡς τινός ταυτὸν ἐστὶ τῷ 'καὶ ἐάν τι πρὸς τὰ κακὰ λέγεται κατὰ γενικὴν πτωσίαν, καθάπερ ἡ φρόνησις λέγεται τῶν κακῶν, ῥηθῆσεται μὲν, ἀλλ' οὐχ ὅτι κακὴ ἐστὶ, τῶν κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἐπιστήμη οὐσα τῶν κακῶν'· ὁ

2 ἔλεγεν A1: ἐλέγετο a 8 κακοῖς A: κακὰ A1 12 post τῷ add. τοιοῦτω A
 14 φῆσει A: φησὶν I: φησὶ a 16 τι om. a 17 post δὲ add. καὶ aA
 β α
 18 τοιαύτη (ras. unius litt.) διάνοια A 19 ζῴων (post διότι) a ζῶων alt.
 perscr. A¹ 21 τάναγρα, quod coniecit coll. Paraphr. 57,15 Waitz Organ. II p. X.
 Av: τάναγρα a1 γὰρ in ras. A¹ 22 fort. δὴ ποτε 24 πολλαχῶς om. A
 25 λέγει A 30 post πρότερον add. τὸ A 30. 31 ὡς—λέγεται om. A
 33 κακόν (post ὅτι) A οὐσα a1: ἐστὶ A

γὰρ φρόνιμος ἐπίσταται τὰ κακά. ὥστε τὰ σοφίσματα ταῦτα, ἃ μικρῶν
 πρότερον εἰρήκειμεν, παρὰ τὸ συμβεβηκὸς γέγονεν ἀλλ' οὐ τῷ διττῷ. πῆ
 δὲ καὶ ἀπλῶς αὐτὸς τὸ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ὠνόμασε· πῆ γὰρ ὧν ὄδε
 τοῦδε, οἷον δοῦλος δεσπότητος, καὶ ἀπλῶς κατὰ πάντων, καθ' ὅσων τὸ τὸδε
 5 τοῦδε λέγεσθαι δύναται, ἐπιφέρειν ἀξιούσι. καίτοι ἐνδέχεται, φησὶν,
 ἴσως ἀγαθὸν εἶναι τι τῶν κακῶν, ὡς ἡ ἀνδρεία ἀπλῶς οὐσα ἀγαθὸν
 δοκεῖ τισι διὰ τὰ ἐν πολέμοις τραύματα εἶναι κακόν· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
 αὐτὸς τὸ ἴσως προσέθηκεν. ὥστε ὁ λόγος ὁ λέγων ἡ ἀνδρεία τῶν κακῶν
 διττός· ἢ γὰρ ὅτι κακόν τί ἐστὶν ἡ ἀνδρεία, ἢ ὅτι ἐπίσταται τὰ κακά.
 10 ἀλλ' εἰ καὶ ἐνδέχεται ποτέ τινα λόγον λέγοντά τι ἀγαθὸν τῶν κακῶν εἶναι
 τὸ διττὸν ἔχειν, ὡς ἐπὶ | τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ πλούτου καὶ ὑγιείας καὶ f. 53^r
 ἄλλων τινῶν, ἀλλ' οὐτι γὰρ τὸν λέγοντα τὴν φρόνησιν τῶν κακῶν τὸ διττὸν
 ἔχειν φήσαιμεν. καὶ τοῦτο εἰπὼν τίθησι λόγον δοκῶντα μὲν ἔχειν τὸ
 διττὸν μὴ ὄντα δὲ διττόν, ὡς μετ' ὀλίγον ἔρει. ἔστι δὲ ὃν ἐπάγει λόγον
 15 δοκῶντα ἔχειν τὸ διττὸν οὗτος· ἀλλ' εἴ τι δοῦλον εἶη ἀγαθὸν μο-
 χθηροῦ. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ ἔχουσα οὕτως· ἀλλ' εἴ τι δοῦλον
 εἶη ἀγαθὸν ὄνομα μοχθηροῦ. ὃ δὲ λέγει ἐστὶ τοιοῦτον· ἐάν τις
 δοῦλος ἀγαθὸς ὧν [ἢ εἰ γὰρ τις δοῦλος ὄνομα ἔσχε κεκληθῆσθαι ἀγαθός]
 τύχοι δουλεύειν μοχθηρῷ, λέγει δὲ τις τὸ ἀγαθὸν μοχθηροῦ, δόξειεν
 20 ἂν διττός ὁ λόγος εἶναι· ἐπειδὴ γὰρ οἱ πλείους τῶν δούλων μοχθηροὶ
 λέγονται, φαντασίαν τινὰ ἀποτελεῖ τοῦ διττοῦ· ἢ γὰρ ὅτι ὁ ἀγαθὸς μο-
 χθηρὸς ἢ ὅτι δοῦλος μοχθηροῦ. τοῦτο θείσιν ἐνίσταται, καθάπερ εἶπον, μὴ
 εἶναι διττὸν τὸν λόγον λέγων 'οὐ γάρ, εἰ ἀγαθὸν δοῦλον ὃν λέγεται καὶ
 μοχθηροῦ, καὶ ἀγαθὸν μοχθηροῦ ῥηθήσεται'. τὸ δὲ ἄμα πρόσκειται, ὡς
 25 εἰ ἔλεγεν 'οὐ τὰ δύο ὁμοῦ, ἀγαθὸν πονηροῦ, ἀλλὰ τὰ τρία, ἀγαθὸν
 δοῦλον πονηροῦ· τοῦτο γὰρ τὰ ἤρωτημένα ἀναγκάζει συνεπινοεῖν. ταῦτα
 μὲν διὰ τῆς μιᾶς τῶν γραφῶν λέγοντο ἂν. διὰ δὲ τῆς ἐχούσης καὶ τὸ
 ὄνομα προσκείμενον λέγει ἂν 'οὐ γάρ, εἰ τῷ δούλῳ κεῖται ὄνομα τὸ
 30 'Αγαθὸν ὡς μὴ καλεῖσθαι Νικοκλέα ἢ Πλάτωνα ἢ Ἰππώνικον ἢ ἄλλο τι
 τοιοῦτον ἀλλ' Ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ ὁ Ὀλυμπιονίκης ὠνομάζετο αὐτὸ τοῦτο
 Ἄνθρωπος, ἧδὴ καὶ τὸ ἀγαθὸν μοχθηροῦ διττόν, οἷον ὅτι τὸ Ἀγαθὸν
 ὄνομα τοῦ δούλου πονηρὸν ἐστίν, ἢ ὅτι πονηροῦ δεσπότητος, ἀλλ' ἀπλῶν'.
 ὥστε παρὰ τὸ συμβεβηκὸς· οὐ γάρ, εἰ συμβέβηκε τῷ αὐτῷ ἀγαθῷ τε
 λέγεσθαι καὶ πονηροῦ εἶναι, καὶ τὸ ἀγαθὸν πονηροῦ ἐστίν, ὥσπερ οὐδέ,
 35 εἰ ἡ φρόνησις ἐπιστήμη, τῆ δὲ ἐπιστήμη συμβέβηκε θεωρητικῆ τῶν
 κακῶν εἶναι, καὶ ἡ φρόνησις τῶν κακῶν ἐστίν· οὐ γὰρ ὅσα κατὰ τοῦ

1 τῶν κακῶν A 2 εἰρήκειμεν AI: εἰρήκαμεν a 3 αὐτὸς A: αὐτὸ aI
 ὠνόμασε AI: ὠνόμασαν a 5 δύναται λέγεσθαι A 6. 8. 9 ἀνδρεία A
 8 αὐτὸς A: αὐτὸ a: comprehend. I 10 ἀλλὰ καὶ εἰ A 11 ἀνδρίας A
 ὑγιείας a 14 εἰαί a 16 post ἄλλη add. ἡ a 17 ἐστὶ τοιοῦτον AI:
 inv. ord. a 18 ἢ—ἀγαθός deleti ἔχη b 19 λέγει b 21 ἀποτελεῖ aI:
 ὑποβάλλει A 24 πρόκειται a 27 λέγοντ' a 28 τὸ AI: om. a 30 καὶ
 ὁ I: ὁ A: om. a τοῦτου (sic) I 34 πονηρῷ—πονηρὸν A 35 εἰ om. A
 ἐπιστήμη (ante τῆ) AI: ἐπιστήμης a

κατηγορουμένου λέγεται, πάντα και κατά τοῦ ὑποκειμένου τῷ κατηγορουμένῳ ῥηθήσεται. ὥστε οὐκ εἰ συμβέβηκε τῷ δούλῳ ἀγαθῷ λέγεσθαι, τοῦτ' δὲ πάλιν πονηροῦ, και τὸ ἀγαθὸν πονηροῦ, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν δούλου πονηροῦ δεσπότου.

- 5 p. 180=18 Οὐδὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον φάναι τῶν ζῴων εἶναι οὐ λέγεται πολλαχῶς.

Θεῖς πάνυ ἀσαφῶς τὰς αἰτίας καθ' ἃς οὐ καλῶς φαίνονται λέγοντες διττὸν τὸ τούτου τοῦτο, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐκτίθεται, και φησὶν οὐδὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον φάναι τῶν ζῴων οὐ λέγεται πολλαχῶς, ὡσπερ οὐδὲ τὸ τὸν ἀγαθὸν δούλον πονηροῦ· οὐ γάρ, εἴ ποτέ τι, φησί, σημαίνομεν ἀφελόντες τούτου, ἐκεῖνο πολλαχῶς λέγεται. ἔστι δὲ ὁ λέγει· οὐ γάρ πᾶν τὸ καθ' αὐτὸ ἀποληφθὲν και ὠρισμένον και γνώριμον ὄν και τούτου λεγόμενον πολλαχῶς λέγεται. οὐ γάρ, εἰ συμβέβηκε τοῦτ' σφ' εἶναι και τέκνῳ εἶναι, σὸν ἔστι τέκνον· οὐ γάρ τὰ τῷ αὐτῷ συμβεβηκότα
15 και ἀλλήλοισ τὰ αὐτά· οὐ γάρ, εἰ ὁ Κορίσκος και μουσικὸς και λευκός, και τὸ μουσικὸν και τὸ λευκὸν ταυτόν. εἰ μὲν γάρ πάντα τὰ κατά συμβεβηκὸς κατηγορούμενα τοῦ αὐτοῦ τινος και ἀλλήλοισ και τῷ ὑποκειμένῳ ἦν ταυτά, τότε ἂν και τὸ 'οὔτος σός' ἦν διττὸν και τὸ 'οὔτος τούτου'· οὐδὲν γάρ διέφερε τὸ σὸς ἐπὶ τέκνου ἢ δούλου εἰπεῖν, ἐπειδὴ τὸ τέκνον
20 και τὸ δούλον κατά τοῦ αὐτοῦ λεγόμενα τὰ αὐτά ἐστιν. ἐπεὶ δὲ οὐ ταυτά ἀλλ' ἕτερα, πῶς οἰόν τε λέγειν ὅτι πᾶν τὸ καθ' αὐτὸ ἀποληφθὲν ὡς τούτου μόνου δηλωτικὸν διττόν; εἰ γάρ τοῦτο ἦν, ἐπειδὴ τὸ μῆνιν ἄειδε θεὰ ἀφελόντες ὠρισμένως οἶδαμεν ὅτι ἡμισυ σίχου ἐστὶ και οὐ τῆς Ἰλιάδος, ὁ λέγων ὅτι δός μοι τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, τὸ ἡμισυ τοῦ
25 ἔπους, διττός ἂν ἦν· ἀλλὰ μὴν οὐ διττός· καθ' αὐτὸ γάρ ληφθὲν τὸ μῆνιν ἄειδε θεὰ δῆλον γέγονε τίνος ἐστὶν ἡμισυ. ὥστε και ὁ τοῦτο σημαίνων λόγος οὐ διττός. εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲ ὁ λέγων 'ἄρα ὄδε σός;' διττός· δῆλον γάρ ἐστιν ὅπως οὔτος τούτου ἐστίν. ὥστε οὐ λέγεται πολλαχῶς τὸ τούτου τοῦτο, ὅταν ἀφελόντες τι γνώριμον ὄν τί ἐστὶ ταύτῃ τῇ
30 προσηγορίᾳ ὀνομάζωμεν· λέγω δὲ προσηγορίαν τὸ τούτου τοῦτο. ὁ f. 53^v γάρ τὸν Πλάτωνα και Ἀρίστωνα καθ' αὐτοὺς λαβῶν και ἐρωτῶν 'ἄρα γε οὔτος τούτου ἐστὶ;' ταυτὸν λέγει τῷ 'ἄρα ὁ Πλάτων υἱός ἐστιν Ἀρίστωνος;'· και οὐ διττὸν ἐνταῦθα τὸ ἐρώτημα διὰ τὸ τὰ ληφθέντα γνώριμα τυγχάνειν

5 ante οὐδὲ add. ἀλλ' a (c u)

17 θεῖς πάνυ AI: inv. ord. a

8 τούτου τοῦτο

a I¹ corr.: τούτου τούτου A, I pr.

αὐτὸ A: αἴτιον aI

11 τοῦτο ἐκεῖνου I pr.,

corr. I¹

12 post αὐτὸ add. τὸ a

14 εἶναι alt. om. A

15 ταυτά A

16. 17 τὰ κατηγορούμενα τοῦ αὐτοῦ τινός κατά συμβεβηκὸς A

18 τὰ αὐτά A τὸ

alt. om. A

20 τὸ δούλος A

τὰ αὐτά (post οὐ) A

21 τὸ iteratum I

23 ὅτε a

οὐ τῆς aA: οὔτος I

25 γάρ AI: om. a

28 ὅπως aA:

ἔπερ I

30 προσηγορία aA: προτάσει I

ὀνομάζωμεν a

δὲ A; δὴ aI

ὁ AI: οὐ a

πῶς ἀλλήλων εἰσίν. ἔτι τὸ οὐδὲ γὰρ εἴ ποτέ τι σημαίνομεν ἀφελόντες τοιοῦτόν ἐστι· οὐ γὰρ τὸ τούτου τοῦτο λέγεται πολλαχῶς, εἴ ποτέ (τι) τινος ἀφελόντες σημαίνομεν τῇ προσηγορίᾳ τῇ τούτου τοῦτο. καὶ γὰρ εἰπόντες δὲός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους, τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, 5 δυνάμει τῇ προσηγορίᾳ σημαίνομεν τῇ τούτου τοῦτο· λέγομεν γὰρ ὅτι δὲός μοι τούτου τοῦτο, ἤγουν τοῦ στίχου τὸ ἡμισυ, καὶ οὐκ ἔστι διττὸν (τὸ) τούτου τοῦτο. εἴ γὰρ ἦν διττόν (τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούειν), εἰπόντες δὲός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους, οἶον τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, σημαίνομεν τὴν Ἰλιάδα, ἤγουν σημαίνομεν ὅτι δὲός μοι τὸ ἡμισυ τῆς 10 Ἰλιάδος· ἀλλ' οὐ τοῦτο σημαίνομεν. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ καὶ γὰρ τὸ ἡμισυ εἰπόντες δὲός μοι ὑποστικτέον εἰς τὸ δὲός μοι, εἶτα ἐπακτέον τὸ Ἰλιάδα σημαίνομεν. ἔστι δὲ τὸ τῆς λέξεως κατάλληλον τοιοῦτον· καὶ γὰρ τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους, οἶον τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, εἰπόντες Ἰλιάδα σημαίνομεν. λέγοι δ' ἂν δι' αὐτοῦ· εἰ πᾶν τὸ τούτου τοῦτο 15 διττόν, καὶ τὸ δὲός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους διττόν ἔσται, καὶ τοῦτο λέγοντες λέγοιμεν ἂν δὲός μοι τὸ ἡμισυ τῆς Ἰλιάδος'.

p. 180^a23 Τοὺς δὲ παρὰ τὸ κυρίως τόδε ἢ πῆ ἢ ποῦ.

Τίνες εἰσίν οἱ παρὰ τὸ κυρίως, ἐξηγήσατο διὰ τοῦ ἢ πῆ ἢ ποῦ ἢ πῶς· ὅσοι γὰρ παρὰ τὸ πῆ ἢ ποῦ ἢ πῶς ἀληθεῦον ἢ μὴ ἀληθεῦον 20 καὶ ἀπλῶς ἀληθεύειν ἢ ψεῦδεςθαι ἢ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἀξιούντες παρὰ τὸ κυρίως λεγόμενον ἀξιούσιν. ἀπλῶς μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἅμα λευκὸν εἶναι καὶ οὐ λευκὸν ἀδύνατον· πῆ δὲ οὐκ ἀδύνατον, ὥσπερ ὁ ὀφθαλμὸς πῆ μὲν λευκὸς πῆ δὲ οὐ λευκός. καὶ πρὸς μὲν τὸν τυμβωρύχον ἢ ληστήν ἀγαθὸν ἢ νόσος, ἀπλῶς δὲ οὐκ ἀγαθόν. καὶ πῶς μὲν τὸ μὴ 25 ὄν ἔστιν· ἔστι γὰρ δοξαστόν· ἀπλῶς δὲ οὐκ ἔστι. τὸ δ' ὥστ' εἰ τόδε μὲν ἀπλῶς τόδε δὲ πῆ, οὐπω ἔλεγχος δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος ἀκούεσθαι· εἰ γὰρ ἀπλῶς μὲν κατὰ τὴν σαρκὸς ἐπιφάνειάν ἐστι μέλας, κατὰ δὲ τοὺς ὀδόντας ἐστὶ λευκός, ὁ συνάγων λευκὸν αὐτὸν καὶ οὐ λευκὸν οὐκ ἐλέγχει. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς μὴ ὄντος· εἰ γὰρ ἀπλῶς 30 μὲν ἐστὶ μὴ ὄν πῆ δὲ ὄν, ὡς δοξαστόν (ἔστι γὰρ αὐτοῦ δόξα οὐχ ὅτι ἔστιν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν), ὁ συνάγων αὐτὸ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι οὐκ ἐλέγχει.

1 ἀπαλλήλων a σημαίνομεν A Arist.: τινός (e vs. 3 illatum) AI 3 τί addidi
 5 προσηγορία σημαίνόμενον AI: inv. ord. a 5—7 λέγομεν—τούτου τοῦτο AI:
 om. a 6 ἡμισυ] ° ex corr. A 7 τὸ addidi ἦν AI: οὖν a 8 post
 δὲός μοι add. τούτου τοῦτο, ἤγουν τοῦ στίχου a 11 ὑπακτέον a 13 εἰπόντες
 post ἔπους collocat a 15 ἔσται AI: ἐστὶν a 18 οἱ postea add. I¹
 εἰ (ante πῆ) A 19 ἀληθεῦον utrobique AI: ἀληθεύειν a 23 τυμ-
 βωρύχον a: τυμβορύχον I 25 δοξαστικόν a 26 δὲ om. a οὕτω a
 29 δὲ AI: γὰρ a τοῦ AI: τῶν a 30 δοξαστικόν a 31 οὐκ αἰτ. aA:
 ἀλλ' I

p. 180^a32 Εἰσι δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι τοῦτ' ἔχοντες.

Τὰ σοφίσματα τοιαῦτα. ἄρ' ἐνδέχεται τὸ μὴ ὄν εἶναι; οὐ· ἄρα γε τὸ μὴ ὄν δοξαστόν ἐστι; ναί· τὸ μὴ ὄν ἄρα ἔστι· τὸ γὰρ ἀλλὰ μὴν ἐστὶ γέ τι μὴ ὄν ὡς ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀλλὰ μὴν τὸ μὴ ὄν ἐστὶ τι, οἷον 5 δοξαστόν'. πάλιν τὸ ὄν συναγούσι μὴ εἶναι οὕτως· εἰ ἔστι τὸ ὄν, ἢ ἄνθρωπος ἔσται ἢ ἵππος ἢ βοῦς ἢ τι τῶν τοιούτων· οὐδὲν δὲ τούτων ἐστίν, ὥστε οὐδὲ ἔστιν· οὐκ ἄρα ἔστι τὸ ὄν. πάλιν ἄρα ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα εὐορκεῖν καὶ ἐπιορκεῖν; ὁ δὲ ὁμόσας ἐπιορκῆσει ἐπιώρκησεν, ὥστε εὐώρκησεν· ἠλήθευσε γὰρ πεποιηκῶς ὁ ποιεῖν ὤμοσεν· 10 ὁμόσας γὰρ ἐπιορκῆσει ἐπιώρκησεν· ὁ αὐτὸς ἄρα ἅμα ἐπιορκεῖ καὶ εὐορκεῖ. πάλιν ἄρα τὸν αὐτὸν ἐγγχωρεῖ ἅμα τῷ αὐτῷ πεῖθεσθαι καὶ ἀπειθεῖν; οὐ· ἀλλὰ μὴν ὅδε πεῖθεται μὲν τῷ γεωμέτρῳ ἀσύμμετρον εἶναι τὴν πλευράν, ἀπειθεῖ δὲ σύμμετρον εἶναι, καὶ πεῖθεται μὲν μείζονα εἶναι τὸν ἥλιον τῆς γῆς, ἀπειθεῖ δὲ τῷ αὐτῷ ἐλάττονα εἶναι· ὁ αὐτὸς 15 ἄρα τῷ αὐτῷ πεῖθεται καὶ ἀπειθεῖ. θεῖς δὲ τὰ σοφίσματα συντόμως λύει αὐτὰ λέγων ἢ οὔτε τὸ εἶναί τι ταῦτόν, τουτέστιν οὐ ταῦτόν ἐστι τὸ λέγειν τὸ μὴ ὄν ὅτι ἐστὶ τι, οἷον δοξαστόν, καὶ ἀπλῶς ὅτι ἔστιν· εἰ μὲν γὰρ τὸ τι ὄν ταῦτόν ᾔην τῷ ἀπλῶς ὄντι, ᾔην ἂν τὸ μὴ ὄν ὄν· ἐπεὶ δὲ ἕτερον, οὐκ ἔσται τὸ μὴ ὄν ὄν. λύει δὲ σαφῶς καὶ τὸ τὸν αὐτὸν ἅμα 20 ἐπιορκεῖν καὶ εὐορκεῖν λέγων πλήν τοῦτο μόνον, εὐορκεῖ δὲ οὐ, ὁ ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀπλῶς μὲν οὐκ εὐορκεῖ, ἀλλὰ τοῦτο μόνον, ὅτι ὁμόσας ἐπιορκῆσει ἐπιώρκησεν'. ὥστε κατὰ τοῦτο μόνον, ἀπλῶς δὲ οὐκ εὐορκεῖ, | ὥστε οὐκ ἀπλῶς ὁ ἐπιορκῶν εὐορκεῖ ἀλλὰ πῆ. οὐδ' ὁ f. 54r ἀπειθῶν ἀπλῶς πεῖθεται, ἀλλὰ τί πεῖθεται· ἀπλῶς γὰρ πειθόμενος 25 τῷ ἀληθεῖ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ 'πεῖθεται' ἀληθῶς λέγεται (ὁ γὰρ τοῖς ἀληθεῖσι πιστεύων καὶ τούτοις πειθόμενος κυρίως πεῖθεται), ἀπειθεῖ [δὲ] τῷ ψεύδει· καὶ ἔστιν ἄλλο μὲν φ' πεῖθεται, ἄλλο δ' φ' ἀπειθεῖ.

p. 180^b2 Ὅμοιος δὲ ὁ λόγος καὶ περὶ τοῦ ψεύδεσθαι τὸν αὐτόν.

Τὸ περὶ τοῦ ψεύδεσθαι τὸν αὐτόν ἅμα καὶ ἀληθεύειν σόφισμα 30 καὶ ἠρωτᾶτο καὶ συνεπεραίνετο ἐπ' ἐκείνων οἷς ὁμοίως ὑπῆρχε τὰ ἀντικείμενα· ταῦτα δὲ ἐστὶν ὧν ἐστὶ τὸ μὲν ἡμισυ λευκὸν τὸ δὲ ἡμισυ μέλαν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔχειν θεωροῦμεν. ἢ δὲ ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἄρ' αὖ γε ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα ψεύδεσθαι καὶ ἀληθεύειν; οὐ·

2 ἄρ' a Arist.: ἄρα γε I 6 ἔσται I: ἐστὶν a 8 ὁμόσας, ut videtur, I pr., corr. I'
 9 εὐώρκησεν a 10 ἐπιώρκησεν a ἄρα a: om. I 13 μὲν I: om. a
 14 αὐτῷ a: om. I 16 εἶναι τι καὶ εἶναι Arist. (τι καὶ εἶναι om. Af) 20 πλὴν
 om. Arist. (sed habet D) 21—23 ἀλλὰ—οὐκ εὐορκεῖ iterant aI: non iterat A
 23 πῆ aI: πῶς A 25 πεῖθεσθαι conicio 26 δὲ aA1: deleui ψευδεῖ a 28 ὁ
 om. a post ψεύδεσθαι add. τι a 30 καὶ prius om. A

εἶτα ἐπῆγον· ἀλλὰ μὴν ὁ εἰπὼν τὸν ὀφθαλμὸν λευκὸν ψεύδεται· ἀλλὰ καὶ
 ἀληθεύει· ἅμα γάρ ἐστι λευκὸς καὶ οὐ λευκός. λέγει δὲ καὶ τούτου τὴν
 αὐτὴν εἶναι λύσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶναι εὐθεώρητον, καὶ μάλιστα
 ἐν οἷς τὰ ἀντικείμενα ὁμοίως ὑπάρχει, πότερον δεῖ φάσκειν, ἄρα τὸ ἀλη-
 5 θεύειν ἢ τὸ ψεύδεσθαι, τὴν δυσκολίαν παρέχεται. οὐδὲν δὲ κωλύει τὸν
 αὐτὸν ἀπλῶς μὲν εἶναι ἀληθῆ πῆ δὲ ψευδῆ, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος
 καὶ τοῦ μὴ ὄντος· ὁ γὰρ τὸν Αἰθίοπα μέλανα λέγων ἀπλῶς μὲν ἐστὶν
 ἀληθής, πῆ δὲ ψευδής· ὁ δὲ λέγων αὐτὸν λευκὸν ἀπλῶς μὲν ψευδής, πῆ
 δὲ ἀληθής. τὸ δὲ ἢ τινὸς λέγοι ἂν ἐφ' οὗ τὸ ἡμισυ λευκόν, τὸ δὲ
 10 ἡμισυ οὐ λευκόν· οὗτος γὰρ οὔτε ἀπλῶς ἐστὶν ἀληθής πῆ δὲ ψευδής,
 οὔτε ἔμπαλιν ἀπλῶς μὲν ψευδής πῆ δὲ ἀληθής, ἀλλὰ τινός, ἥτοι ἐπίσης
 καὶ ψευδής καὶ ἀληθής. δύναται καὶ ἐκ παραλλήλου τὸ τινὸς κείσθαι·
 ὁ γὰρ πῆ ψευδόμενος ἢ ἀληθεύων κατὰ τι ψεύδεται ἢ ἀληθεύει καὶ οὐχ
 ἀπλῶς. τὸ δὲ καὶ εἶναι ἀληθῆ τινά, ἀληθῆ δὲ μὴ ἴσον ἐστὶ τῷ
 15 'εἶναι κατὰ τι μὲν ἀληθῆ, ἀπλῶς δὲ μὴ ἀληθῆ'· ὁ γὰρ κατὰ τι ἀληθεύων
 ἐπὶ τι ἀληθής καὶ οὐχ ἀπλῶς ἀληθής ἐστι. δύναται δέ τις καὶ ὡς οὕτως
 ἐρωτωμένου τοῦ σοφίσματος ἀκούειν· ἄρα γε ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα
 καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἀληθεύειν; οὐ· ἀλλὰ μὴν ὁ λέγων 'ἐγὼ ψεύδομαι' ἅμα
 καὶ ψεύδεται καὶ ἀληθεύει· ψεῦδος ἄρα τὸ 'οὐκ ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα
 20 καὶ ἀληθεύειν καὶ ψεύδεσθαι'. τὰ δὲ ἐφεξῆς κείμενα σοφίσματα σαφῆ εἰσι,
 καὶ πλεῖστα τούτων τὰ παραδείγματα καὶ ἐν τοῖς Τοπικοῖς.

p. 180^b17 Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ τοῦ κλέπτου λόγος.

Δεῖ πρότερον τὴν ἀγωγὴν τοῦ σοφίσματος ἐκθέσθαι· οὕτω γὰρ καὶ
 ἢ λύσις, ἣν αὐτὸς ἐπῆγαγε καὶ ὑπέγραψε, δῆλη ἔσται. ἔστι δὲ ἡ ἀγωγή
 25 τοῦ παραλογοῦ αὐτῆ· ἄρα γε βούλεται τις τὸ ἑαυτοῦ κακόν; οὐ· τί
 δέ, τὸ κλέπτειν κακόν; ναί· βούλεται δὲ ὁ κλέπτης κλέπτειν; ναί· τὸ
 ἑαυτοῦ ἄρα βούλεται κακόν. λαβεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ κλέπτειν ἐνταῦθα
 εἰληπται ἐν οἷς λέγει οὐ γάρ, εἰ κακόν ἐστὶν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ
 λαβεῖν ἐστὶ κακόν. τὸ δὲ ὅτι κακόν τὸ κλέπτειν κατεσκευάζον οἱ σο-
 30 φισταὶ δεικνύοντες κακὸν τὸν κλέπτην. ἐδείκνυον δὲ αὐτὸν κακὸν ἐκ τοῦ
 ὀρισμοῦ τοῦ κλέπτου, ἐν αὐτῷ κλέπτου λόγον εἶπεν· εἰ γὰρ κλέπτης
 ἐστὶ, φασίν, ὁ βουλόμενος τὰ ἀλλότρια λάθρα λαμβάνειν, τοῦτο δὲ κακόν,
 καὶ ὁ κλέπτης ἄρα κακόν· ὥστε καὶ τὸ κλέπτειν κακόν· ὥστε βούλεται
 ὁ κλέπτης τὸ ἑαυτοῦ κακόν. τοῦτο λύων Ἀριστοτέλης ἐπῆγαγε τὸ οὐ
 35 γάρ, εἰ κακόν ἐστὶν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ λαβεῖν ἐστὶ κακόν, δυνάμει
 λέγων 'οὐ γάρ, εἰ κακόν ἐστὶν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ κλέπτειν ὡς κακὸν βού-
 λεται, ἀλλ' ὡς ἀγαθόν'· παντὸς γάρ, οὐ τις ἐφίεται, ὡς ἀγαθοῦ ἐφίεται,

11 ἥτοι I: ἥγουν a 16 ὡς I: om. a 24 ὑπέγραψε a 25 αὐτῆ I:
 τοιαύτη a 29 an τὸ γάρ? 33 ὥστε prius] ὡς ex ὧν (spiritus non liquet)
 corr. I 34. 35 οὐχί, omisso γάρ, A 36 οὐ γάρ aI: ὡς οὐχί A 37 οὐ
 τινος I pr.

καὶ κακὸν ἐστίν· ὥστε καὶ ὁ κλέπτης οὐχ ὡς κακὸν ἀλλ' ὡς ἀγαθὸν
 βούλεται τὸ κλέπτειν· οὐκ ἄρα τὸ ἑαυτοῦ βούλεται κακόν. ὅτι δὲ τὸ τὰ
 ἀλλότρια λαμβάνειν ἀγαθὰ οὐκ ἔστι κακὸν τῷ λαμβάνοντι οὐδ' ὡς κακὰ
 σπουδάζει λαβεῖν ἀλλ' ὡς ἑαυτοῦ ἀγαθὰ, κατεσκευάσασθαι διὰ τῆς τῶν κακῶν
 5 ἀποβολῆς, δυναμίει λέγων ὡς περὶ τὸ ἀποβαλεῖν τὴν νόσον καίτοι κακὸν
 οὖσαν οὐκ ἔστι κακόν, οὕτως οὐδὲ τὸ λαμβάνειν ἀγαθὰ χρήματα τὰ |
 ἀλλότρια κακόν ἐστὶ τῷ λαμβάνοντι'. ὦν γὰρ ἡ ἀποβολή, ὡς ἐν τοῖς f. 54^v
 Τοπικοῖς εἴρηται, κακόν, τούτων ἡ λῆψις ἀγαθόν· ἀλλὰ μὴν ἡ ἀποβολή
 τοῦ χρήματος κακόν· ἡ λῆψις ἄρα ἀγαθόν· τὸ κλέπτειν ἄρα ἀγαθόν. ῥητέον
 10 δὲ πρὸς τοῦτο ἄρα οὐχὶ πᾶσα λῆψις ἀγαθὸν ἀλλὰ τοιαύδε'. τὸ δὲ ἐφεξῆς
 σόφισμα τοιοῦτόν ἐστιν. εἰ τὸ ἀποθανεῖν ἀδίκως αἰρετώτερον τοῦ
 δικαίως ἀποθανεῖν (ὡς περὶ καὶ ὁ Σωκράτης πρὸς τὸν εἰπόντα ὦ Σώκρατες,
 ἀδίκως ἀποθνήσκεις' εἴρηκε σὺ δὲ ἄρα ἠβούλου με δικαίως ἀποθανεῖν· ὁ
 γὰρ δικαίως ἀποθνήσκων ὡς φονεὺς ἢ ὡς κακοῦργος τοῦτο πάσχει· ὁ δὲ
 15 ἀδίκως πάσχων δίκαιος, καθάπερ καὶ ὁ Σωκράτης), εἰ οὖν τὸ ἀδίκως,
 φασὶν οἱ σοφισταί, ἀποθνήσκων τοῦ δικαίως αἰρετώτερον, καὶ τὸ ἀδικον
 τοῦ δικαίου αἰρετώτερον. τὴν δὲ τοῦ σοφίσματος τούτου λύσιν παρα-
 κατιῶν ἐρεῖ. τοῦ δὲ συμπεριαινομένου σοφίσματος τὸ αὐτὸ εἶναι δίκαιον
 20 ἐστὶ πρότερον πρὸς σαφήνειαν τοῦ λεγομένου τοῦ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν
 Ἠθικῶν εἰρημένου ἀναμνησθῆναι, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἄλλο μὲν εἶναι τὸ φύσει
 δίκαιον, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ δόξαν τοῦ κρίναντος, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ τὴν
 διάταξιν τοῦ νόμου περατωθέν. ὥστε ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καὶ δίκαιον εἶναι
 καὶ ἀδικον· τὸ γὰρ κατὰ νόμον δίκαιον οὐκ ἀνάγκη καὶ φύσει ἢ τῇ δόξῃ
 25 τοῦ κρίναντος δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ἐνδέχεται μὲν ὡς πρὸς τὴν φύσιν εἶναι
 ἀδικον, καθὼς δὲ γέγονεν ὡς οἱ νόμοι διατάττονται, εἶναι δίκαιον. ὡς περὶ
 καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργία πρὸς τὸν Σωκράτην λέγει
 ὅτι, ἂν τις τὸ κατὰ νόμους εἴπῃ, σὺ μεταλαμβάνων τὸ κατὰ φύσιν, εἰ δὲ
 30 τις τὸ κατὰ φύσιν, σὺ τὸ κατὰ νόμους ἐπιφέρων κυκᾶς καὶ συγχεῖς τὰς
 παραλογισμῶν ἐντεῦθεν τοῖς σοφιστεῦσι δέδονται, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόν-
 τος· ἔλεγον γάρ· ἄρα δίκαιόν ἐστὶ τὸ ἕκαστον ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ,
 ἀδικον δὲ τὸ τὰ ἀλλότρια; ἢ οὕτως· πότερον ποτέ φαμεν εἶναι δίκαιον
 καὶ κρίσιν δικαίαν (τὸ γὰρ δίκαιον ἀντὶ τοῦ * * δικαίου εἰληπται ὡς
 35 μῆδὲν διαφέρον) οὐχὶ τὸ ἕκαστον τῶν κρινομένων ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ καὶ ἂ
 δεῖ ἔχειν αὐτόν; ναί· ἀδικον δὲ καὶ κρίσιν ἀδικον οὐχὶ τὴν κυρώσασαν τὰ

2 βούλεται κακόν I: inv. ord. a 7 ὦν γὰρ A: εἰ γὰρ ὦν aI 7. 8 ἐν τοῖς Τοπικοῖς] III 2
 p. 117^b3sq. 10 ἄρα a: fort. ἀλλὰ cf. p. 148, 29 n. 14 δὲ I: om. a 20 πρὸς σαφήνειαν
 πρότερον a 20. 21 ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Ἠθικῶν] c. 10 p. 1134^b18sq. 21 μὲν om. A
 τὸ alt. postea add. I¹ 22 δὲ prius om. A κρίνοντος A 23 περατωθέν scripsi
 cf. p. 174, 25: περαιωθέν aAI καὶ om. A 24 καὶ φησι a 27 ἐν τῷ τοῦ Πλά-
 τωνος Γοργία] c. 38 p. 483 A memoriter citat 29 συγχεῖς I pr. 30 τριχῇ AI:
 τριχῶς a 31 δέδονται] v superscr. I¹ 32 τὸ καθἑκαστον ἔχειν τὰ καθ' ἑαυτοῦ A
 34 adde κατὰ δόξαν τοῦ κριτοῦ (sive δικαστοῦ) 36 κυρώσασαν a

ἀλλότρια ἔχειν τὸν μὴ κύριον; ναί. εἶτα ἐπήγρον· ἀλλὰ μὴν ὅδε ἔχει τὰ
 χρήματα τούτου λαβών· καὶ ἡ μὲν ἐκ τοῦ νόμου ἢ καὶ τῆς δόξης τοῦ
 κριτοῦ ἔλαβε (τοῦτο γὰρ λείπει), ἡ μὲν οὖν ἐκ τούτων ἔλαβε, τὰ ἑαυτοῦ
 ἔχει· τὸ δὲ τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν κεῖται δίκαιον εἶναι· εἰ δὲ δικαίως ἔχει, δι-
 5 καία ἢ κρίσις· κατὰ νόμους γὰρ ἔχει· ἡ δὲ πάλιν τοῦ ἀποστερηθέντος
 ἦσαν, ἄδικος ἢ κρίσις· ἢ αὐτὴ ἄρα δικαία καὶ ἄδικος. οἷον εἴ τις συκο-
 φάντης ἔλεγε τὴν οἰκίαν ἢ τὸν ἀγρὸν τοῦ Πλάτωνος, α κατεῖχε μίσθωμα
 καὶ φόρους τελῶν τῷ Πλάτῳ, μὴ τοῦ Πλάτωνος εἶναι ἀλλ' οἰκεία, ἔκρινε
 δὲ ὁ δικαστὴς ὁμωμοκέναι τὸν Πλάτωνα καὶ γενέσθαι κύριον τοῦ ἀγροῦ
 10 ἢ τῆς οἰκίας, ὁ δὲ Πλάτων διὰ τὴν περὶ τὸν ὄρκον εὐλάβειαν τὸν συκο-
 φάντην εἶπεν ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ, οὕτως ὁ συκοφάντης τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἔχει·
 α γὰρ ἀπὸ νόμου τις ἔσχεν, ὡς ἴδια ἔλαβε· τὸ δὲ τὰ ἴδια ἔχειν κεῖται
 δίκαιον εἶναι· ὥστε δικαία ἢ κρίσις. ἄδικος δὲ τῇ φύσει· τῇ γὰρ φύσει
 δίκαιον [εἶναι] μὴ πρὸς ὄρκους ἀφιέναι τὸν Πλάτωνα, ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν
 15 ἀπορριῖψαι ὡς βδελυρὸν καὶ συκοφάντην, ἀποδοῦναι δὲ τῷ Πλάτῳ τὰ
 ἑαυτοῦ. ἢ αὐτὴ ἄρα κρίσις δικαία καὶ ἄδικος, καὶ τὸ αὐτὸ δίκαιόν ἐστι
 καὶ ἄδικον. ἢ μὲν παραγωγὴ τοῦ σοφίσματος αὕτη. κατὰ δὲ τὴν λέξιν τὴν
 κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου (τὸ ἐκ τοῦ νόμου) πρόσκειται, ὅτι νόμος ἦν
 τὴν τῶν δικαστῶν κρίσιν εἶναι κυρίαν. α δ' ἂν τις κρίνῃ κατὰ δόξαν τὴν
 20 αὐτοῦ, κἂν ἡ ψευδῆς, κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου· κἂν γὰρ ἄδικός
 ἐστὶν ἢ κρίσις, κατὰ μέντοι γε τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον ἔκρινε, κυρίαν
 εἶναι τήνδε τὴν κρίσιν λέγει ὁ νόμος. τὴν μὲν οὖν τοῦ σοφίσματος παρα-
 γωγὴν καὶ λύσιν εἶπομεν. α δὲ λέγει διὰ τῆς λέξεώς ἐστιν· ὅσα ἂν τις
 κρίνῃ κατὰ δόξαν τὴν | αὐτοῦ, κἂν ψευδῆς κἂν ἄδικος ἢ κρίσις f. 55^r
 25 ἐστὶ, κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου· νόμος γὰρ ἦν Ἀθηναίοις τὰς δικα-
 σθείσας δίκας κυρίας εἶναι. καὶ τοῦτο δῆλον πεποιήκεν καὶ ἐν τῷ Κρίτῳ
 τοῦ Πλάτωνος Σωκράτης· λέγει γὰρ ἐν ἐκείνοις ὁ Σωκράτης “τί ἐροῦμεν
 πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα; πολλὰ γὰρ ἂν τις ἔχοι, ἄλλως
 τε καὶ ῥήτωρ, εἰπεῖν ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου, ὅς τις δίκας
 30 τὰς δικασθείσας προστάττει κυρίας εἶναι”. ἐν δὲ τῷ ‘πότερον δεῖ
 κρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ ἄδικα;’ τὸ κρίνειν ἴσον ἐστὶ τῷ
 κατακρίνειν καὶ καταδίκῃ ὑποβάλλειν. τίνα γάρ, φασί, δεῖ καταδίκης
 ἀξιοῦν, τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ τὰ ἄδικα; εἰπόντος δὲ τοῦ ἀποκρινομένου
 ὅτι τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα καταδικάζειν δεῖ, ἐπήγρον περὶ τοῦ ἀδικηθέντος

2 καὶ alt. om. A 5 ἢ superscr. A¹ 8 τῷ πλάτῳ A: πλάτωνος aI
 9 ὁμωμοκέναι I 10 ἢ A: καὶ aI 12 τις postea add. I¹ 13 ἄδικος
 δὲ aI: spatium 6 litt. A τῇ alt. scripsi: τὸ aAI γὰρ φύσει aI: spatium 6
 litt. A 14 εἶναι ut e vs. 13 illatum delevi 15 βδελυρὸν a 18 τὸ—νόμου
 addidi 19 κρίσιν εἶναι aA: inv. ord. I α ex α corr. I¹ 21 τὸ AI:
 τὴν a αὐτῷ A: αὐτοῦ a: compend. I post ἔκρινε add. δὲ τὴν a 24 καὶ δδ.
 conicio 24. 25 ἐστὶν ἢ κρίσις A 26 ἐν τῷ Κρίτῳ] c. 11 p. 50 B 28 ἔχοι A:
 ἔχῃ I: ἔχει a 29 ῥήτωρ Plato: ῥήτορας a: ῥήτορας A: compend. I 30 πότερα
 A Arist. 31 ἄδικα—δίκαια a 32 καὶ—υποβάλλειν om. A δεῖ b: δεῖν aAI
 33 δὲ AI: γὰρ a

λέγοντας· ὅδε δὲ ἄδικα λέγει· ἃ γὰρ ἔπαθεν, ἐκεῖνα καὶ διηγῆται καὶ λέγει· ἔπαθε δὲ ἄδικα· ἄδικα ἄρα λέγει· ὥστε εἰ τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα κρίνειν δεῖ καὶ καταδικάζειν, οὗτος δὲ ἄδικα λέγει, τοῦτον ἄρα δεῖ καταδικάζειν· οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ἀδικηθεὶς· δεῖ ἄρα τὸν ἀδικηθέντα καταδικάζειν,
 5 δικαιουῶν δὲ τὸν ἄδικον. τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδικούμενον δίκαιόν ἐστιν ἱκανῶς λέγειν ἃ ἔπαθεν ὡς αἰτία ἐπῆχται τοῦ ἄδικα λέγειν τὸν ἀδικηθέντα· δίκαιον γάρ, φασὶν οἱ σοφισταί, λέγειν τὸν ἀδικηθέντα ἃ πέπονθε· πέπονθε δὲ ἄδικα· ἄδικα ἄρα λέγει. μέχρι μὲν τούτου ἐτίθει μόνα αὐτὰ τὰ σοφίσματα· τὸ δὲ ἐντεῦθεν τὰς λύσεις αὐτῶν ἐπάγει. ἔστι
 10 δὲ ἦν νῦν λέγει ἐν τῷ οὐ γάρ, εἰ παθεῖν τι ἀδίκως αἰρετόν, τὸ ἀδίκως αἰρετώτερον τοῦ δικαίως λύσις τοῦ λέγοντος σοφίσματος 'εἰ τὸ ἀδίκως ἀποθανεῖν αἰρετώτερόν ἐστι τοῦ δικαίως, καὶ τὸ ἄδικον τοῦ δικαίου αἰρετώτερον'. ἔστι δὲ δ λέγει· οὐ γάρ, εἰ τὸ ἀποθανεῖν ἀδίκως ἢ ὅλως παθεῖν τι ἀδίκως αἰρετόν, καὶ ἀπλῶς τὸ ἀδίκως τοῦ δικαίως
 15 αἰρετώτερον, ἀλλ' ἀπλῶς μὲν αἰρετώτερόν ἐστι τὸ δικαίως καὶ τὸ δίκαιον, τοδὶ μέντοι οὐδὲν κωλύει ἀδίκως ἢ δικαίως, τουτέστιν ἐνταῦθα μέντοι οὐδὲν κωλύει τὸ ἀδίκως ἀποθανεῖν αἰρετώτερον εἶναι τοῦ δικαίως· οὐ γάρ, εἰ τί ποτέ ἐστιν αἰρετώτερον ἢ πρὸς τι, καὶ ἀπλῶς τὸ οὕτως λεγόμενον αἰρετώτερόν ἐστι. τὸ δὲ καὶ τὸ ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ δίκαιον,
 20 τὰ δὲ ἀλλότρια οὐ δίκαιον λύσις ἐστὶ τοῦ σοφίσματος τοῦ τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν ἕκαστον δίκαιον εἶναι ἀξιούτος. λέγει δὲ ἀληθὲς μὲν εἶναι τὸ δίκαιον λέγειν τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν, ἄδικον δὲ τὸ τὰ ἀλλότρια· κρίσιν μέντοι τοιαύτην, εἰ καὶ ψευδὴς ἐστὶ, τουτέστιν εἰ καὶ ἡμαρτημένη ἐστὶ τῷ πρὸς τὸ φύσει δίκαιον βλέποντι, ὅμως οὐδὲν κωλύει λέγειν δικαίαν εἶναι,
 25 ἐπειδὴ κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν πεπεράσται, καὶ πολλὰ μὲν εἰσὶν ἃ φαίνεται ἄδικα μὲν διὰ τὸ μὴ κατὰ νόμους προβῆναι, δίκαια δὲ ὅμως ὄντα φύσει, καὶ πολλὰ ἔμπαλιν δίκαια διὰ τὸ νομίμως πεπεράσθαι, ἄδικα δὲ φύσει. οὐ γάρ, εἰ δίκαιον, φησί, τὸ τοδὶ ἢ ὠδί, καὶ ἀπλῶς δίκαιον, τουτέστιν οὐ γάρ, εἰ ὁ νόμος δίκαιον μὲν λέγει τοδί, τούναντίον δὲ
 30 ἔκρινεν ὁ δικαστὴς πρὸς τὸ φύσει δίκαιον ἀποβλέψας, καὶ ἀπλῶς τὸ μὲν παρὰ τοῦ νόμου λεγόμενον δίκαιόν ἐστι, τὸ δὲ κατὰ τὴν δόξαν τοῦ κριτοῦ ἄδικον, ἀλλ' ἐνδέχεται καὶ ἔμπαλιν.

p. 180^b34 'Ὁμοίως δὲ καὶ ἄδικα ὄντα οὐδὲν κωλύει λέγειν.

Τοῦτο λύσις ἐστὶ τοῦ τελευταίου σοφίσματος τοῦ λέγοντος "πότερον
 35 δεῖ κατακρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ τὸν τὰ ἄδικα;". ἔστι δὲ τοιαύτη·

5 καὶ om. A 6 αἴτιον A 8 ἐτίθη a 9 τὸ σοφίσματα (sic) I 10 τί AI:
 τὸν a 15 αἰρετώτερον prius] αἰ postea, ut videtur, add. I¹ 19. 20 δίκαιον A,
 corr. I¹: δίκαια a, I pr. 20 δίκαιον I τὰ alt. Arist.: τὸ aI: τὸ τὰ A
 21 ἀξιούonta A 23 ταύτην A εἰ καὶ alt. om. A 25 πεπεράσθαι a
 27 ὄντα φύσει A: ὄντα τῇ φύσει a: φύσει ὄντα I 28 τοδὶ a Arist.: ὠδί AI
 29 δὲ I: om. aA 30 δικαστὴς A: σοφιστὴς aI 31 παρὰ τῷ νόμῳ a 33 ἀδι-
 κων I 35 ἄδικα — δίκαια a

οὐδέν, φησί, κωλύει ἄδικοι ὄντα τὰ λεγόμενα δίκαιον εἶναι λέγειν αὐτά. τὸ δὲ οὐ γάρ, εἰ λέγειν δίκαιον, ἀνάγκη δίκαια εἶναι ἐναντίως ἔχειν μοι δοκεῖ τοῖς εἰρημένοις· ἔδει γάρ, ὡς οἶμαι, οὕτως εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἀνάγκη ἄδικοι εἶναι, ἐπειδὴ δίκαιόν ἐστι λέγειν αὐτά· ἃ γὰρ πέπονθέ τις ἀδίκως, λέγει, καὶ οὐκ ἀνάγκη ἄδικοι λέγειν. ἢ εἴη ἂν λέγων ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὸν τὰ ἄδικοι λέγοντα κατακρίνειν· οὐ γάρ, εἰ δίκαιόν ἐστι τὸ λέγειν ἃ τις πέπονθεν, ἀνάγκη καὶ τὰ λεγόμενα δίκαια εἶναι· πῶς γάρ, ἐπειδὴ ἀδίκων εἰσὶ μνηστικά; ἔστι γοῦν, ἵνα σαφέστερον εἴπωμεν, δ λέγει τοιοῦτον, ὅτι οὐκ ἀνάγκη δίκαια εἶναι, ἐπειδὴ δίκαιόν ἐστι λέγειν αὐτά· f. 55v
 10 ἃ γὰρ πέπονθεν ἄδικοι, ἐκεῖνα λέγει, καὶ δίκαιά ἐστι λέγεσθαι ταῦτα· ὥστε οὐ δεῖ τὸν ἀδικηθέντα κατακρίνειν, ἐπειδὴ λέγει ἃ ἐστι δίκαια λέγεσθαι, ἄδικοι δὲ καθὸ πέπονθε ταῦτα. ὥσπερ οὐδ' εἰ ὠφέλιμά εἰσι λέγεσθαι τὰ θανάσιμα ἢ βλαβερὰ διὰ τὸ τὸν ἄνθρωπον ταῦτα φεύγειν, ἔσσονται καὶ ὠφέλιμα τὰ τοιαῦτα· ταῦτα μὲν γὰρ φύσει βλαβερὰ καὶ θανάσιμα καὶ
 15 ἀνωφελῆ, ὠφέλιμα δ' εἰσι λέγεσθαι. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων· οὐ γάρ, εἰ τότε ἐστὶ δίκαιον λέγεσθαι, ἀνάγκη καὶ δίκαιον εἶναι. ὥστε εἰ ἃ λέγει ὁ ἀδικηθεὶς, δίκαιά ἐστι λέγεσθαι καίπερ ἄδικοι ὄντα, τὴν νικῶσαν λήψεται. ἐκ τούτου δὲ φανερόν ἐστι καὶ τὸ μὴ πάντα τὸν λέγοντα τὰ ἄδικοι νικᾶν, ἀλλὰ τὸν λέγοντα ἃ πέπονθεν ἄδικοι δίκαια ὄντα λέγεσθαι. τοῦτο
 20 γὰρ συνῆγον οἱ σοφισταὶ ἐρωτῶντες οὕτως· ἄρα τὸν τὰ ἄδικοι λέγοντα δεῖ κατακρίνειν ἢ τὸν τὰ δίκαια; καὶ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ ἀποκρινομένου τὸν τὰ ἄδικοι, εἰσάγοντες δὲ καὶ τινα ἀδικηθέντα καὶ λέγοντες 'ἀλλὰ μὴν καὶ οὗτος ἄδικοι λέγει· ἃ γὰρ πέπονθε, λέγει' συνῆγον 'καὶ λοιπὸν ἐστὶ τὸν ἀδικηθέντα κατακρίνειν'· ἃ γὰρ ἄδικοι πέπονθε, λέγει. ἀλλὰ μὴν καὶ
 25 δίκαια λέγειν· δίκαια γὰρ ἐστὶ λέγεσθαι· ἔστιν ἄρα τὸν τὰ ἄδικοι λέγοντα νικᾶν. πρὸς δὲ ἀπαντῶν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν ὥστε οὐκ εἰ τὰ λεγόμενα ἄδικοι ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ λέγων τὰ ἄδικοι νικᾶν λέγεται, ἀλλ' ὁ λέγων ἃ λέγειν ἐστὶ δίκαια, ἀπλῶς δὲ καὶ παθεῖν ἄδικοι· λοιπὸν καὶ τόνδε ἄδικοι λέγοντα δίκαια λέγεσθαι ὄντα οὐκ ἐστὶ κατακρίνειν· λέγει γὰρ ἃ
 30 λέγειν ἐστὶ δίκαια, παθεῖν δὲ ἄδικοι. ἴσον οὖν ἐστὶ τὸ ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων τῷ ὁμοίως δὲ οὐδέ, εἰ λέγει τις δίκαια, ἀνάγκη δίκαια λέγειν'· οὐ γάρ, εἰ ὁ ὑβρισθεὶς λέγων ὅτι ὑβρίσθη ἄδικοι λέγει (ἃ γὰρ πέπονθεν ἄδικοι ὄντα, λέγει), ὁ ὑβρίσας, δηλονότι λέγων μὴ ὑβρικένας, τὰ δίκαια λέγει. τὸ γὰρ μὴ ὑβρίζειν δίκαιον· τοῦτο δὲ λέγει· τὸ δίκαιον ἄρα
 35 λέγει· ἀλλ' οὐχί, εἰ τὰ δίκαια λέγει, καὶ ἀπλῶς δίκαιά ἐστιν ἃ λέγει· ψευδῆ γὰρ ἐστὶν. ὥστε εἰ ἃ λέγει ὁ ἀδικηθεὶς δίκαιά ἐστι λέγεσθαι

1 δίκαιον ex Arist. scripsi: δίκαια aI 4 γὰρ alt. I: καὶ a 8 post εἰσὶ add.
 σημαντικά ἢ a 9 δίκαια scripsi: ἀδικον aI 12 ὥσπερ] ὦ ex ὦ, ut videtur,
 corr. I¹ εἰσι I: ἐστὶ a 21 λαμβάνοντες a: λαβόντες I, in quo inter a et β
 foramen est 23. 24 συνῆγον—λέγει bis I (sed in iteratis λέγειν) 25 λέγειν I:
 λέγει a 29 λέγοντα a: λέγεται I 30 post δίκαια e vs. 28 illata ἀπλῶς δὲ καὶ
 exrupxit I δὲ prius superscr. I 32 ὑβρίσθη a: ὑβρίσθη I 33 λέγει a:
 λέγειν I ὑβρικένας] x corr. nescio unde I 34 γὰρ I: δὲ a

καίπερ ἄδικα ὄντα, τὴν νικῶσαν λήψεται· δίκαιον γάρ ἐστι λέγειν α λέγει.
καὶ ἡ μὲν δίκαιά ἐστι λέγεσθαι, δίκαιά ἐστιν, ἄλλως δὲ ἄδικα· μῆρυτικά
γὰρ ἀδίκων.

p. 181^a1 Τοῖς δὲ παρὰ τὸν ὄρισμόν γενομένοις τοῦ ἐλέγχου.

5 Τίς μὲν ἐστὶν ὁ ὄρισμός τοῦ ἐλέγχου, καὶ τί ἐστὶν ἕκαστον τῶν ἐν
αὐτῷ κειμένων, καὶ τίνας οἱ παρὰ τὸν τοῦ ἐλέγχου ὄρισμόν γινόμενοι
παραλογισμοί, ἐφθῆ τε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης καλλίστως ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ προκειμένου συντάγματος παραδούς, καὶ ἡμεῖς ἀρκοῦντως εἰρήκαμεν
ἐν ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ὄρισμῷ αὐτοῦ ἐμφερομένων διευκρινούντες καὶ
10 σαφηνίζοντες, καὶ περιττὸν πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ ἀνακυκλοῦντας τὰ αὐτὰ
λέγειν. λοιπὸν οὖν ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐνταυθοῖ καταθρήσωμεν, ὃ ἡμῖν
μὴ ἐξήτασαι· ἔστι δὲ τὸ ἐὰν δὲ ἐν ἀρχῇ προσέρηται. ἔστιν
οὖν τὸ ῥητὸν ὑπερβατὸν καὶ μὴ κατ' εὐθεῖαν κείμενον. εἰ γοῦν οὕτως
εἰληπτο, ἦν ἂν σαφές τὸ λεγόμενον· καὶ ἐὰν ἐν ἀρχῇ τις προσέρηται,
15 ὡς ἄρα γε ἀδύνατον τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον καὶ μὴ διπλάσιον;',
οὐχ ὁμολογητέον. ἔστι δὲ τοιοῦτον· ἐὰν, φησὶν, ἔρηται τις ἄρα γε
ἀδύνατον τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον καὶ μὴ διπλάσιον;', μὴ ὁμολο-
γητέον ὡς ἀδύνατον, ἀλλὰ φατέον τὸ ναί, μὴ μέντοι ὠδί, τουτέστι
πρὸς τὸ αὐτό (τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ κυρίως ἔλεγχος), ἀλλὰ πρὸς ἄλλο καὶ
20 ἄλλο· τὰ γὰρ τέσσαρα καὶ διπλάσιά εἰσι πρὸς τὰ δύο καὶ οὐ διπλάσια
πρὸς τὰ τρία. τὰ δὲ κείμενα σοφίσματα σαφῆ εἰσι καὶ οὐδεμιᾶς θεωρίας
δέονται.

p. 181^a15 Τοὺς δὲ παρὰ τὸ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ.

Τοὺς παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ, φησὶν, αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν, ἂν
25 ἡ δῆλον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνει (οὐ γὰρ αἰεὶ δῆλον, ὅταν μὴ αὐτόθεν
αὐτὸ λαμβάνη· καὶ εἴρηται πότε ἐστὶ δῆλον καὶ πότε ἀδῆλον ἐν τῷ δευ-
τέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν), ἂν δῆ,
φησί, δῆλον ἦ, οὐ δοτέον, ῥητέον δὲ ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖς. οὔτε |
οὖν οὕτω διδόναι δεῖ, οὔθ' ὅταν ἐνδοξον ἦ, λέγοντα τάληθές. εἴη f. 56^r
30 δ' ἂν λέγων· ὅταν σὺ ὁ ἀποκρινόμενος τάληθές διψς, ὃ δὲ ἐρωτῶν ἐνδοξον
ἐρωτᾷ συντελοῦν αὐτῷ πρὸς τὸ δεῖξαι τὸ ἐναντίον τῆς σῆς ἀληθοῦς θέσεως
(οὐδὲν γὰρ κωλύει διὰ τινων ἐνδόξων δεῖξαι τὸ μὴ ζῶνον, οἷον τὸ βιβλίον,
ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ζῶνον), τὸ δῆ τοιοῦτον, εἰ καὶ ἐνδοξον, φησὶν, ἐστίν,

2 δίκαιά prius a: δίκαιόν I 6 ὄρισμόν a: ὄρισμοί I 7 ἐν τῇ ἀρχῇ] c. 5
p. 167^a23—27 8 εἰρήκαμεν a (sc. p. 44, 3 sq.): εἰρήκαμεν I 12 et 14 προσέρηται a
16 εἴρηται a 17 μὴ alt. aI: οὐχ A 18 ὡς A: om. aI 20 διπλάσιον utrobi-
que A 25 ἡ Arist.: εἴη aI λαμβάνειν a αὐτόθεν AI: αὐτόθι a 26 post
πότε alt. add. ἐστὶν A 26. 27 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτ.] c. 16 27 ἐν
τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 13 δὲ A 28 τὸ I: om. a 31 θέσεως] θέ in ras. A¹

ὅμως οὐ δοτέον. ἢ εἴη ἄν λέγων διὰ τοῦ οὐθ' ὅταν ἐνδοξον ἦ, λέ-
 γοντα τἀληθές, ὅτι κἀν δοκῆ μὲν μὴ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ, τῇ δὲ
 ἀληθείᾳ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτῆται, οὐ δοτέον λέγοντα τἀληθές, τουτέστιν
 ἀλλὰ ῥητέον πρὸς αὐτὸν τἀληθές. ἔστι δὲ τὸ ἀληθές ὁ δεῖ πρὸς τὸν
 5 ἔρωτωντα λέγειν, ὅτι φαίνη μὲν μὴ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ
 ὁ ἔδει συμπεράνασθαι αἰτεῖς. ὅτι δὲ δύναται τις τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν,
 μὴ δοκεῖν δὲ λαμβάνειν, ὅταν ἀντ' ὀνόματος ὄνομα ἢ λόγον καὶ ἀντὶ
 λόγου ὄνομα λάβῃ, εἴρηται, καθάπερ εἶπον, ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν
 τοῖς Τοπικοῖς. εἰ μὲν οὖν ἦ δῆλον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται, οὕτως ἀπο-
 10 κρίνεσθαι χρή. εἰ δὲ λανθάνει διὰ τὸ μοχθηρῶς ἐρωτᾶσθαι τοὺς τοιοῦτους
 λόγους, μετατρεπτέον τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὸν ἐρωτωντα λέγοντας
 αὐτὸν μὴ διειλέχθαι, μὴ διαλεχθεὶς δὲ δῆλον ὡς οὐδὲ ἤλεγξεν· ἔλεγχος
 γάρ ἐστιν, ὅταν συλλογισάμενος τὸ ἀντικείμενον δεῖξῃ μῆτε τὸ ἐν ἀρχῇ
 αἰτήσας μῆτε πρὸς τι μῆτε πρὸς ἄλλο καὶ ὅσα ἄλλα περὶ τοῦ ὀρισμοῦ
 15 τοῦ ἐλέγχου. εἶτα, φησί, ῥητέον δεδόσθαι οὐχ ὡς χρησομένῃ τῷ δοθέντι
 σοι ὡς προτάσει, ἀλλὰ δέδοται ὡς πρόβλημα, ἵνα πρὸς τοῦτο συλλογιῆ,
 τουτέστιν ἵνα λαβῶν πρότασιν συλλογισάμενος δεῖξῃς τὸ ἐναντίον· σὺ δὲ
 ὡς προτάσει χρησάμενος συνελογίσω τὸ συμπερανθέν. εἰ γὰρ ἐδόθη ἀδτιῶ
 ὅτι ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν, αὐτὸς δὲ διὰ τοῦτου συνελογίσαστο τὴν τῶν κιναιί-
 20 δων ἡδονὴν ἀγαθόν, χρή λέγειν ἡμᾶς μὴ ὡς πρότασιν δοῦναι τὸ τὴν
 ἡδονὴν κατὰ φύσιν εἶναι ἀλλ' ὡς πρόβλημα. καὶ ὅπως, φησί, δεῖ τοὺς
 ἀποκρινομένους τὸ ἐναντίον ποιεῖν τῶν παρεξελέγχων· ἐκεῖ γὰρ τεθέν-
 των τινῶν καὶ ἐπαχθέντος τοῦ συμπεράσματος συγχωρεῖν μὲν φασιν οὕτως
 ἔχειν, οὐ μὴν τοῦτο ἐβουλόμεθα δειχθῆναι ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ὡς διὰ προτά-
 25 σεως ἄλλο τι· τοῦτο οὖν λαβῶν δεῖξον δι' αὐτοῦ ἄλλο τι.

p. 181·22 Καὶ τοὺς διὰ τοῦ παρεπομένου συμβιβάζοντας ἐπ'
 αὐτοῦ τοῦ λόγου δεικτέον. ἔστι δὲ διττὴ ἡ τῶν ἐπομένων
 ἀκολούθησις.

Τοὺς διὰ τοῦ παρεπομένου συλλογισμοὺς τοὺς παρὰ τὸ ἐπόμενον
 30 λέγει συμβαίνοντας. φησὶν οὖν ὡς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου, τουτέστι τοῦ
 συλλογισμοῦ, δεικτέον ὅτι τὸ σόφισμα παρὰ τὸ ἐπόμενον συμβέβηκεν, ἥτοι
 παρὰ τὸ μὴ ἀντιστρέφειν. οὐ γάρ, εἰ τότε τῷδε ἔπεται, καὶ τῷδε τότε
 ἀνάγκη ἔπασθαι· οὐ γάρ, εἰ τὸ μέλι ξανθόν, καὶ τὸ ξανθὸν μέλι· καθόλου
 γὰρ εἶπε τὸ ἐπόμενον, οἶον τὸ ξανθόν, ἐν μέρει δὲ ἤ ἔπεται τὸ
 35 ἐπόμενον, οἶον τῷ μέλιτι. γίνεται δὲ τὸ παρὰ τὸ ἐπόμενον σόφισμα καὶ

1 οὐδ' Arist. cf. p. 176,29 2 δοκαί a 3 αἰτῆται A' corr.: αἰτεῖται aI, A pr.
 λέγοντα aA: λέγοντες I 4 ἔστι—ἀληθές mrg. A' 7 δοκῆ A 11 λέγοντας
 I: λέγοντες a 13 post ἔστιν add. ἀληθής 14 καὶ ὅσα ἄλλα κτλ.] cf. c. 5
 p. 167·23—27 τοῦ om. A 15 χρησομένῃ scripsi: χρησομένου A: χρῆσα-
 μένῃ aI 16 τοῦτον a 17 προτάσεις A 19 τοῦτο a 21 εἶναι om. A
 31 ἥτοι AI: ἡγουν a 35 τῷ AI: τὸ a

ἐν τοῖς κατὰ ἀντιθέσιν λαμβανομένοις· οὐ γάρ, εἰ τῷ ἀντικειμένῳ τὸ ἀντικείμενον, καὶ τῷ ἀντικειμένῳ τὸ ἀντικείμενον. παρ' ὃ γέγονε καὶ τὸ τοῦ Μελίσσου σόφισμα, ὅτι εἰ τὸ γεγονός ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ μὴ γεγονός, ἔπερ ἀγένητον εἶπεν, ἀρχὴν οὐκ ἔχει. ἐγένετο οὖν τὸ σόφισμα, 5 ὅτι οὐκ ἀκριβὴς ἐστὶν ἡ σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφῆ· ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν· εἰ τὸ γεγονός ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ ἔχον ἀρχὴν οὐ γέγονε. περὶ τῆς ἀντιστροφῆς ταυτησί πολλά μὲν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὰ Φυσικὰ ἡμετέροις εἰρηκαμεν θεωρήμασιν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τοῦτον κατ' ἀρχὰς ἐξετάζοντες οὐκ ὀλίγα, καὶ περιττὸν αὐθις ταυτολογεῖν.

10 p. 181•31 Ὅσοι δὲ παρὰ τὸ προστιθέσθαι τι συλλογίζονται.

Παρὰ τὸ προστιθέσθαι τι συλλογίζεσθαι λέγει τοὺς τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθέντας, ὃς ἦν ἕκτος τρόπος τῶν ἔξω τῆς λέξεως παραλογισμῶν. πῶς δὲ ἀφαιρουμένου τοῦ παρ' ὃ λέγουσι γίνεσθαι τὸ ἀδύνατον πάλιν οὐδὲν ἦττον τὸ ἀδύνατον μένει, εἴρηται πρότερον, ὅτε τὴν λέξιν 15 ἐξηγούμεθα ἦν αὐτὸς τέθεικεν ἐν τῷ τοιοῦτῳ τῶν παραλογισμῶν | εἶδει· f. 56^v ἔστι δὲ ἡ λέξις αὕτη “οἶον ὅτι οὐκ ἔστι ζωὴ καὶ ψυχὴ ταῦτόν· εἰ γὰρ φθορᾶ γένεσις ἐναντίον” καὶ τὰ ἐξῆς τῆς λέξεως· καὶ οὐ δεόμεθα πάλιν δι' ὑποδείγματος σαφηνίζειν. ὃ δὲ ἡμᾶς παραινεῖ, ἐστὶν ἀφαιρεῖν ἐκεῖνο παρ' ὃ συμβαίνει τὸ ἀδύνατον καὶ ἐμφανίζειν ὅτι καὶ τούτου ἀναιρουμένου 20 τὸ ἀδύνατον μένει, ὥστε οὐ παρὰ τοῦτο. καὶ ἐπίστησον ὅτι οὗτος ὁ τρόπος ὁ αὐτός ἐστι τῷ μὴ παρὰ τοῦτο. εἶπε δὲ περὶ τοῦ μὴ παρὰ τοῦτο ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν, ὥσπερ καὶ περὶ τοῦ (τὸ) ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. εἰπὼν δὲ ὅτι ἐμφανιστέον ἐπήγαγε καὶ λεκτέον ὡς δέδωκα, οὐχ ὅτι μοι δοκεῖ, ἀλλὰ χάριν τοῦ λόγου, ἵνα μὴ δυσκολαίνειν 25 ἢ ἐρίζειν δόξαιμι· εἰδὼς γὰρ αὐτὸ μηδαμῶς ὄν πρὸς τὸν λόγον μηδὲ αἴτιον αὐτοῦ δέδωκα, σὺ δὲ ἐχρήσω τούτῳ ὡς πρὸς τὸν λόγον ὄντι καὶ οἰκείῳ ὑπάρχοντι τῷ λόγῳ. τὸ δὲ πλῆρες τοῦ ὃ δὲ κέχρηται οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον τοιοῦτόν ἐστι· σὺ δὲ κέχρησαι πρὸς τὸν λόγον καὶ ὡς οἰκείῳ ὄντι τοῦ προβλήγματος οὐδὲν ὄντι πρὸς τὸν λόγον.

30 p. 181•36 Πρὸς δὲ τοὺς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἔν ποιοῦντας.

Πρὸς τοὺς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἔν ποιοῦντας παραλογισμούς φησι δεῖν εὐθύς ἐν ἀρχῇ διορίζειν καὶ ἀπαντᾶν λέγοντας ὅτι πλείω τὰ ἠρωτημένα, καὶ οὐ δεῖ ἢ δίδοναι ἢ ἀπαρνεῖσθαι ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο

1 εἰ γάρ, omisso οὐ, A · 3 μελίσσου I 4 ἀγένητον A Arist.: ἀγέννητον al (D, pr. C)
5 σὺν ἀντιθέσει (sic) a 11 post τοὺς add. παρὰ I, περὶ a: om. A μὴ αἴτιον al:
ἀνάτιον A 14 πρότερον] p. 51,4 sq. 16 οἶον ὅτι κτλ.] c. 5 p. 167^b27 19 καὶ alt.
om. A 22 ἐν τῷ δευτ. τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 17 τὸ addidi 24 δέδωκεν A 26 δέ-
δωκε A 27 ὃ δὲ A Arist.: ὃ δὲ I (D, corr. c): ᾧ ὅδε a 28 καὶ om. A 31 post
πρὸς add. δὲ a 32. 33 ὡς πολλά τὰ ἠμαρτημένα A 33 ἢ prius om. A

δῆλον ποιεῖν, ὅτι τὰ πολλὰ ἐρωτήματα ὡς ἐν προτείνουσιν, ὅπερ οὐκ ἔστι
 τεχνικόν· ἐρώτησις γὰρ ἐκείνη ἐστὶν ἀρίστη, ἥτις μία οὖσα καὶ μιᾶς
 ἀποκρίσεως ἐστὶν αἴτησις. νῦν δὲ δι' ὧν ἐπάγει τοῦτο λέγει, ὅτι πολλάκις
 5 δὲ μὴ ἀπλῆς οὐσης τῆς ἐρωτήσεως δόντα τινὰ ἀπλῆν τὴν ἀπόκρισιν
 οὐδὲν συμβαίνει αὐτὸν ἀμαρτάνειν· ὥσπερ γάρ, φησὶν, ἐπὶ τῶν
 ὁμωνύμων ὅτε μὲν ἀμφοῖν ὅτε δὲ οὐδετέρῳ ὑπάρχει. τῶν γὰρ
 Αἰάντων ὁμωνύμων ὄντων ἀμφοῖν μὲν ὑπάρχει τὸ εἰς Ἴλιον ἀπελθεῖν,
 οὐδετέρῳ δὲ τὸ τῷ Θερασίτῃ μονομαχῆσαι· ὥστε ἐπὶ τούτων καίτοι ὁμω-
 10 νόμων ὄντων δοτέον ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ. οἷον πότερον ὁ Αἶας εἰς Ἴλιον
 ἐστράτευσε; ναί· ἀρμόζει γὰρ καὶ τοῖς δυσὶ· πότερον Θερασίτῃ ἐμονομάχησεν;
 οὐ· οὐδεὶς γὰρ τούτων τῷ Θερασίτῃ συνημιλλήθη. ἀλλὰ πῶς οὐ μαχό-
 μενα ταῦτα τοῖς πρότερον εἰρημένοις, ὅτε ἔλεγεν ὅτι κἄν ἀληθὴς ἢ ἐρώ-
 τησις ἢ, ὑπάρχη δὲ τῶν πολλαχῶς λεγομένων, οὐ δοτέον τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ;
 ἢ οὐ μαχόμενα ταῦτα ἐκείνοις· ἔστι γὰρ δ νῦν λέγει, ὅτι κἄν δῶ κἄν μὴ
 15 δῶ ἐπὶ τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐρωτημάτων, οὐδὲν συμβαίνει ἐλέγχεσθαι.
 ἐπειδὴ γὰρ τὸ εἰς Ἴλιον ἀπελθεῖν ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν Αἰάντοιν ἀληθεύεται,
 εἴ τις ἡμᾶς ἔροιτο πότερον ὁ Αἶας εἰς Ἴλιον ἐστράτευσεν, εἰ φήσομεν
 ὅτι ναί, οὐδὲν ἂν ἐλεγχθεῖμεν· ὁμοίως πότερον Θερασίτῃ ἐμονομάχησεν,
 εἴπερ εἴπωμεν οὐ δῆτα, οὐδὲν ἂν δεινὸν πεισόμεθα. καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν
 20 δ λέγει, δῆλον πεποιήκε διὰ τῶν ἐφεξῆς εἰπῶν ὅτι μὲν οὖν τὰ
 πλείω τῷ ἐνὶ ἢ τὸ ἐν τοῖς πολλοῖς ὑπάρχη. ἐν μὲν τοῖς πολ-
 λοῖς τὸ εἰς Ἴλιον ἀπελθεῖν ὑπάρχει τῷ Αἴαντι, μᾶλλον δὲ τοῖς Αἶασι·
 πλείω δὲ τῷ ἐνὶ, ὡς τῷ Κορίσκῳ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν. εἰ οὖν
 τις ἔροιτο πότερον ὁ Κορίσκος μουσικός καὶ λευκός ἐστίν, ὁ εἰπῶν ὅτι ναὶ
 25 οὐδαμῶς ἂν ἐλεγχθεῖται καίτοι ἡμαρτημένως τὸ ναὶ δοῦς· οὐ γὰρ δεῖ ἐπὶ
 τῶν πολλαχῶς ἀπλῶς φάσκειν ἢ ἀποφάσκειν.

p. 181^b6 Ὅταν δὲ ἢ τῷ μὲν τῷ δὲ μὴ.

Ὅταν μὲν, φησί, τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν ὑπάρχη τῷ Κορίσκῳ ἢ
 τὸ πλεῦσαι εἰς Ἴλιον τοῖς πολλοῖς, τότε ἢ καταφήσας ἢ ἀποφήσας τις
 30 οὐδαμῶς ἂν ἐλεγχθεῖται. ὅταν δέ, φησί, τῷ μὲν ἢ τῷ δὲ μὴ, ὡς τῷ
 Αἴαντι τὸ μονομαχῆσαι Ἐκτορι, ἢ πολλὰ κατὰ πλειόνων, ὡς τὸ
 ἀλλοιοῦσθαι κατὰ κυνός (πολλὰ γὰρ καὶ τὸ ἀλλοιοῦσθαι δηλοῖ καθάπερ
 καὶ τὸ ὁ κύων), ἐν τούτοις εὐλαβεῖσθαι χρὴ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ. αὐτὸς δὲ
 πλείω κατὰ πλειόνων νῦν οὐ τοῦτο λέγει, ἀλλ' ὁ λέγει ἔσται δῆλον

4 δόντα aA: δόντες I 5 γάρ om. A 6 γάρ om. A 12 πρότερον]
 c. 17 p. 176^a3—6 13 ὑπάρχη A: ὑπάρχει aI τὸ alt. om. A 16 ἐπειδὴ
 aI: οὐ A 17 ἐρωτᾷ A 18 ἂν ἐλεγχθησόμεθα A 19 εἴπωμεν I: εἴ-
 πωμεν A: εἴπημεν a πεισόμεθα A: πεισώμεθα aI 21 ὑπάρχει a 22 an
 (ὡς) τὸ? sed cf. p. 180, l. 2 23 καὶ aA: ἢ I 29 τις post καταφήσας collocat A
 30 δὲ a Arist.: μὲν I 32 δηλοῖ a: δοκεῖ I 33 καὶ a: om. I αὐτὸς scripsi:
 αὐτὰ a: compend. I

ὧδε· τῇ μὲν ἀνδρεία ὑπάρχει τὸ ἀγαθόν, τῇ δὲ δειλία τὸ κακόν, πλείω
 κατὰ πλειόνων, τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν κατὰ ἀνδρείας καὶ δειλίας. ἐν-
 ταῦθα δὴ εἴ τις ἐροίτο 'ἄρα γε | ἡ δειλία καὶ ἡ ἀνδρεία ἀγαθὸν ἐστὶν f. 5r
 ἢ οὐ;', οὐ δοτέον ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ· ψεῦδος γὰρ καὶ τὸ ἀποφῆσαι καὶ τὸ
 5 καταφῆσαι· ἐφ' ὧν γὰρ ἀληθὲς ὁμοῦ τὸ λέγειν καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ
 οὔτε ἀγαθὰ οὔτε κακὰ, πῶς οἶόν τε ἐπὶ τούτων χωρὶς λέγειν τὸ ἢ ἀγαθὰ
 ἢ κακὰ; εἰ μὲν γὰρ ἦν, φησί, τὸ ἀγαθὸν κακὸν ἢ τὸ κακὸν ἀγαθόν,
 τουτέστιν εἰ μὲν ἦν ἡ ἀνδρεία δειλία ἢ ἡ δειλία ἀνδρεία, ἔδει ἐρωτωμένους,
 10 πότερον ἢ ἀνδρεία καὶ ἡ δειλία ἀγαθὸν ἐστὶν ἢ οὐ, διδόναι ἀπλῶς ἢ
 ἀπαρνεῖσθαι· ἐπεὶ δὲ ἕτερα, ἀδύνατον. ταῦτα εἰπὼν ὑπογράφει καὶ τὸ
 συμβαῖνον ἄτοπον τοῖς ἀπλῶς ἐπὶ τούτων λέγουσι τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, μᾶλλον
 δὲ καὶ αὐτὸν τὸν παραλογισμόν δν συνῆγον οἱ σοφισταὶ κατὰ τῶν ἀπερι-
 σκέπτως τὸ ναὶ ἢ τὸ μὴ λεγόντων. ὑπογράφει δὲ ταῦτα διὰ τοῦ ὥστε
 ταυτὸν ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν, δυνάμει
 15 λέγων· εἴ τις ἐρωτηθεῖς, πότερον ἢ ἀνδρεία καὶ ἡ δειλία ἀγαθὸν ἢ κακόν,
 φῆσει ὅτι ἀγαθόν, ἔσται ἡ δειλία ἀγαθόν καὶ κακόν, κακὸν μὲν, ὅτι καὶ
 κακὸν ἐστὶν, ἀγαθὸν δέ, καθὼς δέδωκεν αὐτὴν ἀγαθὸν εἶναι· εἰ δ' ἀπο-
 φῆσει, πάλιν ἔσται ἡ ἀνδρεία ἀγαθὸν καὶ κακόν· καθὼς μὲν εἶπεν αὐτὴν
 μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἔσται κακόν, ἢ δὲ πάλιν ἀγαθόν ἐστὶν, ἔσται ἀγαθόν·
 20 ὥστε ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ ἕν, οἶον ἢ ἀνδρεία, ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ οὔτε
 ἀγαθὸν οὔτε κακόν. ἀλλ' εἰ τοῦτο, ἐπειδὴ ἕκαστον τῶν ὄντων αὐτὸ ἑαυτῷ
 ταυτὸν μὲν ἐστὶν ἄλλου δὲ ἕτερον (ὁ γὰρ Σωκράτης αὐτὸς μὲν ἑαυτῷ ὁ
 αὐτὸς ἐστὶ, Πλάτωνος δὲ ἕτερος), ἐπεὶ οὖν ἕκαστον αὐτὸ ἑαυτῷ ταυτὸν
 ἐστὶ, κεῖται δὲ τὴν ἀνδρείαν ἀγαθὸν εἶναι καὶ κακόν, τὸ δὲ ἀγαθὸν καὶ
 25 κακὸν ἕτερα, καὶ ἡ ἀνδρεία ἔσται αὐτῇ ἑαυτῆς ἕτερα καὶ ἡ αὐτῇ· ὁμοίως
 δὲ καὶ ἡ δειλία· ὥστε ἔσονται τὰ αὐτά, οἶον ἢ δειλία καὶ ἢ ἀνδρεία, τὰ
 αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ ἕτερα. ἢ δὲ λέξις ἢ ἐπεὶ δὲ οὐκ ἄλλοις τὰ αὐτὰ
 ἀλλ' αὐτοῖς ἑλλιπέστερον ἀπήγγελλται· εἴη δὲ ἂν τὸ πλήρες τοιούτων·
 ἐπεὶ δὲ οὐκ ἄλλοις μὲν εἰσι τὰ αὐτὰ καὶ ἕτερα, ἀλλὰ ἑαυτοῖς εἰσι τὰ αὐτὰ
 30 καὶ ἕτερα ἑαυτῶν, συμβαίνει τὰ αὐτὰ καὶ ἕτερα εἶναι ἑαυτῶν καὶ τὰ αὐτὰ

1 ἀνδρεία A itemque (pro ei in sequentibus 3 δὴ A: δὲ αἱ ἀνδρεία—δειλία A
 4 καὶ prius A: om. αἱ φῆσαι A τὸ quart. om. I 5 ἀποφῆσαι A 6 ἢ
 ΑΙ: om. α 10 καὶ om. A 11 ἀπλῶς om. A τούτων ex τούτο corr. I'
 λέγουσι αἱ: ἀπερὶσκέπτως ἀποκρινομένοις A 12 αὐτὸν a: αὐτὸ (compend. I) καὶ ΑΙ
 14 τὸ αὐτὸ A post δυνάμει add. τοῦτο A 15 τις αἱ: ὁ A καὶ ἡ δειλία
 om. A 16 φησί a post ὅτι ἀγαθόν add. ἐστὶν A post ἔσται add. τὸ αὐτὸ
 ἦγον A 17 post ἐστὶν add. φύσει A αὐτὴν A: αὐτὸ I: αὐτὸς a 17. 18 ἀπο-
 φάσει I 18 αὐτὴν ex αὐτὸν corr. I': αὐτὸς a 22 μὲν prius om. A ἕτερον
 δὲ ἄλλου, οἶον ὁ σωκράτης A 22. 23 ὁ αὐτὸς αἱ: ταυτὸς A 23. 24 ἐπεὶ—ἐστὶ
 om. A 23 οὖν I: γούν a ἑαυτῷ a: ἑαυτοῦ I 24 δὲ ὡς ἡ ἀνδρεία ἀγαθόν
 ἐστὶ A 25 τὸ κακόν ἕτερα· ἔσται ἄρα ἡ ἀνδρεία A ἕτερα ante αὐτῇ collocat A
 ἑαυτῆς A: ἑαυτῇ αἱ post ἢ αὐτῇ add. ἑαυτῇ A, sed cf. vs. 27 ὡσαύτως A
 26. 27 ἦγον ἢ ἀνδρεία καὶ ἢ δειλία. καὶ ταυτὰ A 27. 28 ἢ ἐπεὶ—αὐτοῖς om. A
 28 ἀπήγγελλτο I 30 αὐτῶν (post εἶναι) A

ἑαυτοῖς. ἔτι, φησίν, ἐπειδὴ συμβαίνει ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποκρίσεως τὴν ἀνδρείαν, ἣ ἐστὶν ἀγαθόν, γίνεσθαι κακὸν καὶ τὴν δειλίαν, τὸ κακόν, γίνεσθαι πάλιν ἀγαθόν, δύο γένοιντ' ἄν. ὥστε ἔσται ἡ δειλία δύο, ἀγαθὸν καὶ κακόν, καὶ ἕτερον ἑαυτῆς· τὸ γὰρ ἀγαθὸν καὶ ἕτερον τοῦ
5 κακοῦ. ὁμοίως καὶ ἡ ἀνδρεία.

p. 181^b16 Δυσὸν τε καὶ ἀνίσοιν ἑκάτερον αὐτὸ ἑαυτῶ ἴσον.

Καὶ διὰ τοῦτου τὸ συμβαῖνον ἄτοπον λέγει τοῖς ἀπλῶς ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ λέγουσιν, ὅταν ἢ ἕν κατὰ πολλῶν ἢ πολλὰ καθ' ἑνὸς λέγεται. ἡ δὲ παραγωγὴ τοιαύτη. εἰ δύο εἴη τινὰ ἄνισα, δίπηχyu φέρε εἰπεῖν καὶ
10 τρίπηχyu, ὅτι μὲν αὐτὸ ἑαυτῶ ἴσον ἐστί (τὸ γὰρ δίπηχyu αὐτὸ ἑαυτῶ ἴσον· ὁμοίως καὶ τὸ τρίπηχyu αὐτὸ ἑαυτῶ ἴσον), δῆλον. εἰ οὖν τις ἡμᾶς ἔροιτο, πότερον τὸ δίπηχyu καὶ τὸ τρίπηχyu ἴσα ἐστὶν ἢ οὐ, φήσομεν δὲ ἢ ναὶ ἢ οὐ, συμβήσεται ἴσα καὶ ἄνισα εἶναι αὐτὰ ἑαυτοῖς· εἰ γὰρ ἴσον τὸ
15 δίπηχyu τῶ τρίπηχει, ἔσται τὸ δίπηχyu τρίπηχyu, ὥστε καὶ ἄνισον αὐτὸ ἑαυτῶ καὶ μείζον καὶ ἔλαττον, εἴπερ τὸ τρίπηχyu μείζον τοῦ δίπηχεος. ἔστι δὲ ἡ λύσις τοῦ σοφίσματος παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἕν ποιεῖν. λέγει δὲ ἐμπίπτειν τούτους καὶ εἰς ἄλλας λύσεις, οἷον εἰς τὴν ἀμφιβολίαν· τὸ γὰρ ἐρωτᾶν, πότερον ἄμφω ταῦτα ἢ πάντα ταῦτα ἴσα ἐστὶν ἢ
20 ἄνισα, καὶ ἀμφιβολόν ἐστί. δύναται γὰρ τις ἀκούειν τοῦ ἐρωτήματος ἢ ὡς λέγοντος 'ἀρά γε ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν;' ἢ ὡς 'ἴσα αὐτὰ ἑαυτοῖς;' ὁμοίως δὲ καὶ 'ἀρά γε ἄνισα ἑαυτοῖς εἰσίν;' ἢ 'ἄνισα πρὸς ἀλλήλα;'. οὐκοῦν, φησίν, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων ἢ ἐπὶ τῶν πλείω ἐρωτῶντων ταῦτόν, τουτέστι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα φάσκει καὶ ἀποφάσκει, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα κατ' ἄλλου καὶ ἀπ' ἄλλου τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα. τοῦτο δὲ οὐκ ἔλεγχος· ὁ γὰρ ἔλεγχος
25 γίνεται, ὅταν συμβαίη τὸ αὐτὸ | πρᾶγμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνδὸς f. 57^v πρᾶγματος ἅμα λέγεσθαι καὶ μὴ λέγεσθαι ἐκ τῆς τοῦ ἀποκρινομένου θέσεως. τὸ δὲ ἀλλὰ φανερόν ἐστι μὴ μιᾶς ἐρωτήσεως καὶ τὰ ἐξῆς τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐ μὴ συμβήσεται τὸ ἀδύνατον, ἤγουν ὁ ἔλεγχος, ἂν μὴ ποιήσῃ τις τὰ πολλὰ μίαν ἐρώτησιν ἀλλ' ἕν καθ' ἑνὸς εἴπη, ἤγουν (ἔν)
30 κατηγορούμενον καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου· εἰ γὰρ ἕν καθ' ἑνὸς εἴπη, οὐ μὴ δυνήσεται ἐλέγξει τὸν ἀποκρινόμενον ὁ σοφιστής. ἢ καὶ οὕτως· φανερόν, φησίν, ὅτι μὴ μιᾶς ἐρωτήσεως γινομένης κατὰ τῶν πολλῶν ἀλλ' ἑνὸς πρᾶγματος καθ' ἑνὸς ἐρωτηθέντος, οὐ γίνεται ἔλεγχος· ὅταν γὰρ τις τὰ

2 ἢ I: ἦτις a 4 ἕτερον prius I: ἐτέρα a 7 τοῦτο a 8 πολλῶν I: πλειόνων a
10 post μὲν add. τὸ δίπηχyu A post ἑαυτῶ alt. add. ἔστιν A 11 ὡσαύτως A
αὐτὸ—ἴσον om. A ἔροιτο τίς, omisso ἡμᾶς, A 12 καὶ aI: ἡ A εἰσίν A
13 post συμβήσεται add. καὶ A 13. 14 τὸ δίπηχyu ἴσον ἐστί τῶ A 14 τὸ δίπηχyu
ἐσται A καὶ ἴσον καὶ ἄνισον ἔσται αὐτὸ A 21 οὐκοῦν a 22 ταυτὸ a
24 ἀπ' scripsi: ἐπ' aAI 29 ποιήσῃ AI: ποιήσεται a καθ' ἕν A ἕν alt.
addidi 30 εἴπη aA: εἴποι I 32 ὅτι om. A

πολλά ὡς ἐν ἐρωτηθῆ, ἢ τὸ ναί ἢ τὸ οὐ δοῦς οὐκ ἂν ἐλεγχθεῖται ἀληθῶς ἀλλὰ μόνον φαινομένως· ὅταν δὲ ἐν καθ' ἑνὸς φήσῃ, εἰ μὲν ἀληθῶς φήσῃ, οὐκ ἔσται ἔλεγχος, εἰ δὲ ψευδῶς, ἔλεγχος, καὶ ἔλεγχος οὐ φαινόμενος ἀλλ' ἀληθής.

5 p. 181^b25 Περὶ δὲ τῶν ἀπαγόντων εἰς τὸ αὐτό.

Πληρώσας τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων, νῦν λύει καὶ τοὺς εἰς τὸ λέγειν τὸ αὐτὸ πολλαχίς ἀπαγόντας παραλογισμοὺς. καὶ φησὶν ὅτι περὶ τῶν ἀπαγόντων σοφισμάτων εἰς τὸ λέγειν πολλαχίς τὸ αὐτὸ δεῖ μὴ διδόναι τὰς κατηγορίας, ἤγουν τὰ ὀνόματα τῶν πρὸς τι λεγομένων αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ καὶ χωρὶς λεγόμενα σημαίνειν τι, ἤγουν σύνθετον· οἷον εἰ διπλάσιον λέγεται αὐτὸ καθ' αὐτό, οὐκ ἔστι σύνθετον οὐδὲ σημαίνει τι καὶ ἕτερον, οἷον τὸ ἡμίσεος, διότι ἐμφαίνεται ἐν αὐτῷ. περὶ τούτου οὖν διδάσκει ἡμᾶς καὶ παραινεῖ, εἰ ἐρωτώμεθα πότερον τὸ διπλάσιον καθ' αὐτὸ λεγόμενον καὶ μετὰ τοῦ ἡμίσεος ταῦτόν
10 ἔστι καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει ἢ οὐ, μὴ διδόναι ἀλλὰ φάσκειν ὅτι ἄλλο μὲν ἔστι τὸ εἰπεῖν διπλάσιον καὶ ἄλλο τὸ διπλάσιον ἡμίσεος· εἰ γὰρ καὶ ἐμφαίνεται καὶ συνεπινοεῖται ἐν τῷ εἰπεῖν διπλάσιον τὸ ἡμίσεος, ἀλλ' οὖν ἄλλο ἔστι τὸ εἰπεῖν καὶ τὸ ἡμίσεος καὶ ἄλλο τὸ μὴ εἰπεῖν. καὶ συνίστησι τοῦτο διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων καὶ γὰρ τὰ δέκα ἐν τοῖς
20 ἐνὸς δέουσι δέκα, τουτέστι 'καὶ γὰρ τὰ δέκα ἐμφαίνεται ἐν τοῖς παρὰ μονάδα δέκα'· παρὰ μονάδα δὲ δέκα ἔστι τὰ ἐννέα· τοῖς γὰρ ἐννέα εἰ προστεθεῖται μονάς, δέκα ἔστί. τὰ γοῦν ἐννέα λέγοντες οὐ δέκα, ἐν ὅσῃ ταῦτα οὐ δέκα φαμέν, συνεμφαίνομεν ἐν τούτοις καὶ δέκα· ὡς γὰρ ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά δέδεικται, αἱ καταφάσεις ἐμφαίνονται ἐν ταῖς οἰκείαις
25 ἀποφάσεσιν. ὁ γὰρ λέγων ὅτι τόδε οὐκ ἄνθρωπος τοῦτο αὐτὸ φησιν, ὅτι τοῦτο ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν, ὥστε ἐν τῷ μὴ ἀνθρώπῳ συνθεωρεῖται καὶ συνοεῖται ὁ ἄνθρωπος. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ λέγειν ὅτι οὐ ποιεῖ ἐμφαίνεται τὸ ποιεῖν· τὸ γὰρ μὴ ποιεῖν αὐτὸ τοῦτο τοῦ ποιεῖν ἔστι στέρησις. εἰ δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει, ὥσπερ ὁ λέγων οὐ λευκὸν οὐκ ἐξ ἀνάγκης λευκὸν
30 λέγει, κἂν ἐν τῷ μὴ λευκῷ ἐμφαίνηται τὸ λευκόν, ὁμοίως καὶ ὁ λέγων οὐ δέκα οὐκ ἐξ ἀνάγκης καὶ δέκα λέγει καίτοι τῶν δέκα ἐμφαινομένων ἐν τοῖς οὐ δέκα, οὕτως καὶ ὁ λέγων οὐ διπλάσιον οὐκ ἐξ ἀνάγκης διπλάσιον λέγει, κἂν ἐν τῷ μὴ διπλασίῳ ἐμφαίνηται τὸ διπλάσιον. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ

3 φήσῃ A: φησιν I: φήσῃ a ἔλεγχος alt. om. A 6 λύει a: λέγει I
7 ἀπαγόντας a 9 δεῖ I: χρῆ a 14 ἑαυτὸ a 15 ὅτι om. A 20 τοῖς AI:
τῷ a 21 post δέκα prius e vs. 19 inserit λέγων καὶ γὰρ a μόνον (ante δὲ) I
post eī eras. I litt. A 22 γοῦν AI: γὰρ a 24 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά cf. Γ 2
p. 1004^a10 sq. ἐμφαίνονται a 26 τοῦτο om. A 27 συνοεῖται] o in ras.,
ut videtur, A¹ λέγεται]v superscr. I¹ 28 εἰ δὲ A 29 ὁ ex οὐ, ut videtur,
corr. I¹ 31 οὐκ in ras., ut videtur, A¹ λέγει καὶ δέκα A 32 οὐ δι-
πλάσιον iterat a 33 συμφαίνηται a εἰ δὲ al: ἢ A

ἀντιστρέφαντας ῥητέον· ὥσπερ ὁ λέγων λευκὸν οὐ λέγει καὶ μὴ λευκὸν
καὶ ὁ δέκα οὐχὶ καὶ μὴ δέκα, οὕτως καὶ ὁ διπλάσιον λέγων οὐκ ἐξ
ἀνάγκης καὶ οὐ διπλάσιον λέγει, ὅπερ ἔστιν ἡμισυ· τὸ γὰρ ἡμισυ οὐ
διπλάσιον. καὶ τὸ μὲν διπλάσιον, φησὶν, οὐδὲ σημαίνει οὐδὲν ἴσως,
5 τουτέστιν ἴσως οὐδὲ σημαίνει τὸ ἡμισυ· τὸ δὲ ἴσως πρόσκειται, ὅτι δυ-
νάμει, ἐνεργείᾳ δὲ οὐ. εἰ δὲ γε καὶ σημαίνει, ἀλλ' οὐ ταῦτ' διηρη-
μένως καὶ συνηνωμένως· τὸ δὲ διηρημένως ἴσον ἐστὶ τῷ καθ'
αὐτό, τὸ δὲ συνημμένως τῷ μετὰ τοῦ ἡμίσεος. τὸ δὲ οὐδὲ ἢ ἐπι-
στήμη ἐν τῷ εἶδει ἴσον ἐστὶ τῷ 'οὐδὲ σημαίνεται ἢ ἐπιστήμη διὰ τοῦ
10 εἶδους καίτοι ἐν τοῖς εἶδεσιν οὐσα'. οἶον εἰ ἔστιν ἡ ἰατρικὴ εἶδος τῆς
ἐπιστήμης (τούτου γὰρ ἐστὶ δηλωτικὸν τὸ οἶον εἰ ἔστιν ἡ ἰατρικὴ
ἐπιστήμη, ὅπερ τὸ κοινόν), δῆλον ὅτι | ἔνεστιν ἐν τῇ ἰατρικῇ· πλὴν f. 58r
εἰ καὶ ἐν αὐτῇ ἐστίν, οὐ σημαίνεται δι' αὐτῆς· ὁ γὰρ εἰπὼν ἰατρικὴν οὐ
λέγει ἐπιστήμην. καὶ τὴν αἰτίαν τούτου ταχέως ἐπήγαγε διὰ τοῦ ἐκεῖνο
15 δὲ ἦν ἢ ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ, δυνάμει λέγων ὅτι ἢ ἐπιστήμη λέγεται
ἐπιστητοῦ, ἢ δὲ ἰατρικὴ οὐ λέγεται τινος· οὔτε γὰρ ἡ γραμματικὴ τινος
λέγεται γραμματικὴ οὔτε ἄλλη τῶν κατὰ μέρος οὐδεμία, ὡς ἐν ταῖς Κατη-
γορίαις μεμαθήκαμεν. εἰ οὖν ὁ ἐπιστήμην εἰπὼν τινὸς εἶπεν ἐπιστήμην,
ὁ δὲ ἰατρικὴν εἰπὼν οὐ τινὸς λέγει, δῆλον ὅτι οὐ συσσημαίνεται τῷ εἶδει
20 τὸ γένος. ἢ μᾶλλον τὸ οὐδὲ ἢ ἐπιστήμη ἐν τῷ εἶδει ἴσον ἐστὶ τῷ
'οὐδὲ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐμφαίνεται τὸ εἶδος'· καὶ σύνηθες αὐτῷ τοιαύταις
χρᾶσθαι ἐρμηνείαις. ὥσπερ οὖν ὁ ἐπιστήμην εἰπὼν οὐ λέγει ἰατρικὴν
καίτοι οὐσαν ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην, οὕτως καὶ ὁ διπλάσιον εἰπὼν οὐ λέγει
ἡμισυ.

25 p. 181b35 'Ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν δηλοῦνται κατηγορουμένοις τοῦ-
το λεχτέον.

Πρὸς τὴν ἀποδοθεῖσαν ἐξήγησιν τοῦ "οὐδὲ ἢ ἐπιστήμη ἐν τῷ εἶδει
ἐστίν" ὀηγήατο τὸ εὐθύς ἐπαχθὲν τὸ ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν δηλοῦνται
κατηγορουμένοις καὶ τὰ ἐξῆς, λέγων κατηγορούμενα τὰ κοινότερα καὶ
30 περιληπτικώτερα τῶν ὑπ' αὐτά. ἔστι δὲ ἡ λέξις ἑλλιπής· τὸ δὲ πλῆρες
τοιούτων· ἐν δὲ τοῖς κατηγορουμένοις καὶ ὑποκειμένοις, δι' ὧν ὑποκειμένω
δηλοῦνται, ἦτοι ὀρίζονται (ἢ γὰρ σιμότης διὰ τῆς ῥίνης ὀρίζεται, ὥστε τὰ
κατηγορούμενα διὰ τῶν ὑποκειμένων δηλοῦνται), ἐν δὲ τούτοις, φησί,
ῥητέον ὅτι οὐ τὸ αὐτὸ δηλοῖ χωρὶς καὶ καθ' αὐτὸ λεγόμενον καὶ ἐν

6 ταυτὸ aA: ταυτὸν I 7 συνημμένως fort. recte b: συνηρημένως itemque vs. 8 A
τοῦ (post ἐστὶ) I 8 ἡμίσεως a 9 διὰ om. A 10. 11 εἶδος—ἰατρικὴ om. I
10 τῆς A: τις a 13 ὁ aA: τὸ I 14 ταχέως AI: συντόμως a 15 ἢ alt.
aA: εἰ I 17 post τῶν add. τεχνῶν a 17. 18 ἐν ταῖς Κατηγορίαις] c. 9 p. 11a24 sq.
19 σημαίνεται A 22 χρῆσθαι A 25 δηλοῦνται corr. ex δηλονότι I 28 ὀη-
γήατο a: ἐπάγεται I 29 κατηγορουμένους (ante καὶ) I pr. 30 ἑλλιπής a
33 δὴ ex δὲ, ut videtur, corr. I¹

τῷ λόγῳ, τούτέστι 'καὶ ὅταν μετὰ τινος ὑποκειμένου συνδουασθὲν λόγῳ
 λέγῃται καὶ μὴ ὀνόματι'. καὶ τοῦτο λῖαν ἐναργῶς παρέστησε διὰ τοῦ
 κοίλου· καὶ γὰρ τὸ κοῖλον καθ' αὐτὸ μὲν λεγόμενον συγκεχυμένως ἀμφο-
 5 τέρων ἐστὶ δηλωτικόν, τοῦ τε σιμοῦ καὶ τοῦ ραιβοῦ· ὅταν δὲ προστεθῇ
 τινι, οὐ τὸ αὐτό· ὁ γὰρ εἰπὼν σκέλος κοῖλον ὠρισμένως δι' αὐτοῦ τὸ
 ραιβὸν δηλοῖ, ὥσπερ καὶ ὁ εἰπὼν κοίλην ῥίνα τὸ σιμόν· τούτου γὰρ
 ἐστὶ δηλωτικόν τὸ οὐδὲν κωλύει, τοῦ ὠρισμένον τι ἀλλὰ μὴ συγκεχυμένον'.
 ὡς γοῦν ἐναυθθα οὐ ταῦτόν ἐστιν εἰπεῖν κοῖλον καὶ κοίλην ῥίνα, οὕτως
 οὐδὲ τὸ λέγειν διπλάσιον ταῦτόν ἐσται τῷ λέγειν διπλάσιον ἡμίσεος.
 10 εἰ δὴ ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, οὐθ' ὁ λέγων τὴν σιμότητα κοιλότητα
 ῥίνος δις λέγει τὴν ῥίνα, οὐθ' ὁ λέγων τὸ διπλάσιον ἡμίσεος διπλάσιον
 δις λέγει τὸ ἡμισυ, ὥσπερ οἱ σοφισταὶ βούλονται. λαβόντες γὰρ παρὰ
 τῶν μὴ καλῶς ἀποκρινομένων, ὅτι τὸ διπλάσιον ταῦτόν ἐστι καὶ τὸ διπλάσιον
 ἡμίσεος, φασὶν ὅτι, ἐπεὶ ὁ διπλάσιον εἰπὼν ἡμισυ εἶπε, προσθεὶς [δὲ] πάλιν
 15 τὸ ἡμισυ δις εἶπε τὸ ἡμισυ, οἷον διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος. πάλιν
 σιμότητα εἰπὼν ῥίνα εἶπεν, ὥστε, εἰ λέγομεν ὅτι σιμότης ἐστὶ κοίλη ρίς,
 δις λέγομεν τὸ ρίς· σιμότητα γὰρ εἰπόντες ῥίνα εἶπομεν, προσθέντες δὲ
 καὶ τὴν ῥίνα δις τὸ αὐτὸ εἰρήκαμεν, κοίλη ρίς ρίς. λύονται δὲ ταῦτα,
 καθάπερ εἶπομεν, ὅτι οὐ ταῦτόν σημαίνει χωρὶς καὶ συνημμένως λεγόμενον.
 20 ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν τὸ ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ἡ ρίς ἡ σιμὴ ρίς
 ἐστὶν ἔχουσα κοιλότητα ῥίνος τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐδὲν ἄτοπον, εἴ τις
 ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶ ρίς σιμῆ, εἶπη ὅτι ρίς ἐστὶν ἡ ἔχουσα κοιλότητα ῥίνος·
 ὥσπερ γὰρ, ὅταν ἐρωτηθέντες περὶ ἀνθρώπου, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, εἶπωμεν
 ὅτι ἄνθρωπός ἐστι ζῷον λογικόν, οὐ συμπαραλαμβάνομεν τὸν ἄνθρωπον,
 25 οὕτω γίνεται καὶ ἐπὶ τούτου. καὶ μὴ τις ὑπολάβοι ἄτοπόν τι λέγειν τὸν
 Ἀριστοτέλην ἐκ τούτου τοῦ ῥητοῦ ὀρηθηεὶς (ἔοικε γὰρ οὗτος ἐν τούτῳ τῷ
 ῥητῷ παραλαμβάνειν δις τὴν ῥίνα) λέγοντα ὥστε οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ἡ
 ρίς ἡ σιμὴ ρίς ἐστὶν ἔχουσα κοιλότητα ῥίνος· οὐ γὰρ δις παρα-
 λαμβάνει τὸ ρίς· ὑποστικτέον γὰρ εἰς τὸ ρίς ἐστὶν ἔχουσα κοιλότητα
 30 ῥίνος· ὅταν γὰρ ἐρωτώμεθά τι, συμπαραλαμβάνομεν κακᾶϊνο, οὐχ ὡς
 μέρος ὄν τοῦ ὀρισμοῦ ἀλλ' ὡς ἐρωτηθέν, οἷον ἐρωτώμενοι, τί ἐστὶ f. 58^v
 τότε, λέγομεν 'τότε ἐστὶ τότε καὶ τότε'.

p. 182^a7 Περὶ δὲ τῶν σολοικισμῶν, παρ' ὃ τι μὲν φαίνονται

Περὶ τῶν σολοικισμῶν, παρὰ τί μὲν φαίνονται συμβαίνειν,
 35 εἴρηται πρότερον· παρὰ γὰρ τὸ τότε καὶ τοῦτο συμβαίνουσι· τὸ γὰρ
 τότε ἐπὶ τῶν οὐδετέρων λεγόμενον λαμβάνεται καὶ ἐπ' εὐθείας καὶ ἐπ'

5 σκέλον I 7 τοῦ scripsi: τὸ al 10 post τὴν exprunxit κοιλότητα I 14 δι
 delevi 16 (ὁ) σιμότητα conicio 17 δις a: διὸ I 18 post δις add. καὶ a
 19 συνημμένως a: συνηρημένως I cf. p. 183, 7. 8 24 συμπαραλαμβάνομεν a: συμπέρασμα
 λαμβάνομεν I 27 εἰ om. a 29 ὑποστικτέον a: ὑποστικτει I 30 συμπεριλαμ-
 βάνομεν al cf. vs. 24 31 τί I: τίδέ (sic) a 35 πρότερον] c. 14 p. 173^b26 sq.

αἰτιατικῆς, καὶ λαμβανόμενον παρὰ τοῦ σοφιστοῦ τὸ τόδε ὡς σημαῖνον
 εὐθείαν, εἶτα προσφέροντος τοῦ σοφιστοῦ παρὰ τὸ τόδε αἰτιατικὴν σημαῖνον
 συμβαίνει ἀπάγεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον εἰς σολοικισμόν. ἐπ' αὐτῶν δὲ
 τῶν συλλογισμῶν ἐστὶ, φησί, φανερόν πῶς λυτέον, οἶον ὡς ἐπὶ
 5 τοῦδε τοῦ λόγου· ἄρ' ὁ λέγεις ἀληθῶς, καὶ ἔστι τοῦτο; ἐνταῦθα
 μὲν ὡς ἐπ' εὐθείας ἐρωτηθὲν τὸ τοῦτο καὶ οὕτως παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου
 συγχωρηθὲν συμπεραίνει ἐπὶ αἰτιατικῆς, λέγων φῆς δ' εἶναί τι λίθον·
 ἔστιν ἄρα τι λίθον. ἢ τὸ λέγειν λίθον οὐκ ἔστι λέγειν εὐθείαν,
 ὅπερ εἶπεν αὐτὸς ὁ, ἀλλ' αἰτιατικὴν, ὅπερ ἐδήλωσεν αὐτὸς διὰ τοῦ ὄν.

10 p. 182^a.13 Εἰ οὖν ἔροιτό τις, ἄρ' ὄν ἀληθῶς λέγεις.

Ὅσπερ, φησίν, εἰ ἔροιτό τις, ἄρ' ὄν ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦ-
 τον, τὸν τοιοῦτον οὐκ ἂν τις φαίη ἐλληνίζειν ἀλλὰ σολοικίζειν, ὥσπερ
 καὶ ἐπὶ τοῦ 'ἄρ' ἦν λέγεις εἶναι, ἔστιν οὗτος; ξύλον δ' εἶπε ταύτην
 οὗτος· ἔστιν ἄρα ξύλον ταύτην', οὕτως καὶ ἐπ' ἐκείνων γίνεταί· τὸ γὰρ
 15 τοῦτο συγχωρηθὲν καὶ ἐπ' εὐθείας λεγόμενον ἐκεῖνος λαμβάνει ὡς ἐπὶ
 αἰτιατικῆς. διὸ καὶ ἐπὶ τούτων μόνων γίνονται οἱ σολοικισμοί, ἐπὶ τῶν
 ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, ὡς τὸ 'αὕτη τόδε ἐστίν, οἶον ἢ οὐσία ζῶν'.
 ἀρμόζει δὲ καὶ κατ' εὐθείαν καὶ αἰτιατικὴν φερόμενον. ἀλλ' ἴδωμεν αὐθις
 τὸ ἄρ' ἦν λέγεις, ἔστιν οὗτος; ὥσπερ, φησίν, ὁ λέγων ἄρ' ἦν λέ-
 20 γεις εἶναι, ἔστιν οὗτος; οὐκ ἂν ἐλληνίζοι, οὕτως οὐδ' ὁ λέγων ἄρ' ὄν
 ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦτον; τὸ δὲ ξύλον δ' εἶπεν οὗτος ἐπήγαγεν,
 ὡς εἰ ἔλεγεν 'εἰ ἐλληνίζειν τις τοὺς οὕτω λέγοντας φήσει, συμβήσεται τὸ
 αὐτὸ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγεσθαι'. εἰ γὰρ ἦν
 λέγεις, ἔστιν οὗτος, εἶπε δὲ οὗτος αὐτὴν ξύλον, ἔσται αὕτη ξύλον οὗτος
 25 καὶ οὗτος τοῦτο αὕτη καὶ τοῦτο αὕτη οὗτος. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀρσενικῶν
 ἢ θηλυκῶν πάμπλου διέστηχε τὸ δ τοῦ αὕτη ἢ οὗτος, ὁμοίως δὲ καὶ
 τὸ τοῦτο, ἐπὶ δὲ τῶν οὐδετέρων, ἃ εἶπεν αὐτὸς ἢ ὅσα μήτε θῆλυ μήτε
 ἄρρεν σημαίνει, τὸ δ καὶ τὸ τοῦτο οὐδὲν διαφέρει. διὸ καὶ οὐ γίνονται
 σολοικισμοί· ἐνταῦθα γὰρ διὰ τοῦ τόδε σημαίνοντος καὶ εὐθείαν καὶ
 30 αἰτιατικὴν οὐ συμβήσεται σολοικισμός. οἶον εἰ ἔροιτό τις ἄρ' ὁ λέγεις
 εἶναι, ἔστι τοῦτο; ξύλον δὲ λέγεις εἶναι τοῦτο· ἔστιν ἄρα ξύλον·
 ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τοῦ ξύλου οὐδετέρου ὄντος καὶ τοῦ τοῦτο ἀρμόζοντος τῷ
 ξύλῳ καὶ ἐπὶ εὐθείας καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς λεγομένων, ὥσπερ καὶ αὐτοῦ τοῦ

1. 2 σημαντικὸν εὐθείας a 4 οἶον ante 5 ἄρ' collocat A 5 post τοῦδε add.
 λέγει a τοῦτο ἐστὶ, omisso καὶ, A 7 αἰτιατικῆς a: αἰτιατικῆ I
 τί I: τὸν a 9 αἰτιατικὴ a 11. 12 τοῦτον, τὸν aA: τοιοῦτον τὸ I
 12 post τοιοῦτον add. δὲ a 13 εἶπε A Arist.: εἶπας aI cf. vs. 24 14 λέγε-
 ται A 15 καὶ aI: ὡς A 16 μόνον a 17 ὡς τὸ AI: ὥστε a ἢ om. A
 21 δὲ om. A δ' A Arist.: om. aI 23 ἀρσενικῶς a ἦν scripsi: ὄν aI: om. A
 24 αὕτην A: αὐτὸν I: αὐτὸ a 25 οὗτος alt. A: οὕτως aI 26 ἢ prius aI: καὶ A
 27 2 scripsi: δ aAI 29 σημαίνονται a 33 λεγομένων A

τόδε, οὐ γίνονται σολοικισμοί. ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρα οὗτός ἐστιν αὕτη; τί δέ, οὐχ οὗτος Κορίσκος; καὶ συμπεραινομένου ἔστιν ἄρα οὗτος αὕτη, οὐ συλληλογίσθαι φησὶ σολοικισμόν, καθὼς μὴ τὴν αἰτιατικὴν δοτικὴν ἢ εὐθεῖαν συνελογίσαστο· εἶπε γὰρ ‘αὕτη οὗτος, οὗτος Κορίσκος,
 5 αὕτη ἄρα Κορίσκος’. ὁρᾷς πῶς οὐ σολοικίζει ἐν πτώσεσιν· ἔστι δὲ τοῦτο σολοικισμός. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ Περι μνήμης καὶ ἀναμνήσεως ὡς ὁ μὴ τὰ πράγματα οἰκείους ὀνόμασιν ὀνομάζων σολοικίζει· τὸν γὰρ μέλλοντα εἰπεῖν Λεωδάμαντα, εἰτα Λεωδάμαντα εἰπόντα σόλοικον ὀνόμασεν ὡς ἄλλο ἀντὶ ἄλλου εἰπόντα.

10 p. 182^a 21 Οὐδ’ εἰ τὸ Κορίσκος σημαίνει ὅπερ αὕτη.

Εἰπὼν δτι ὡςπερ ὁ λέγων “ἄρ’ ἦν λέγεις εἶναι, ἔστιν οὗτος;” οὐκ ἂν ἐλληνίζει, οὕτως οὐδ’ ὁ λέγων “ἄρ’ ὄν ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦτον;” (εἰ γὰρ τις ἐλληνίζειν αὐτοὺς λέγει, συμβήσεται τὸ αὐτὸ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγεσθαι), ἐπάγει τὸ οὐδ’ εἰ τὸ Κορίσκος ση-
 15 μαίνει ὅπερ αὕτη. ἐκ περιουσίας δὲ ἔστι τὸ ἐπιχείρημα. τὸ δὲ διὰ τούτου λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι· κἂν δοίημεν τὸν Κορίσκον καὶ θηλυκῶς λέγεσθαι, οἶον καὶ οὗτος καὶ αὕτη, μὴ δοίη δὲ τοῦτο ὁ ἀποκρινόμενος, οὐ συλληλόγισται | τὸν σολοικισμόν, ἀλλὰ δεῖ ἐρωτῆσαι τὸν ἀποκρινόμενον. f. 59^r καὶ εἰ δίδωσι μὲν οὐ λέγεται δέ, γίνεται μὲν σολοικισμός, ἀλλ’ οὐχ ἄπλῶς
 20 ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον· εἰ δὲ μῆτε λέγεται μῆτε δίδωσι, οὐθ’ ἄπλῶς γίνεται οὔτε πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον. ἐν δὲ τῷ ὁμοίως οὖν δεῖ κακεῖ λείποι ἂν τὸ ‘προσερωτηθῆναι εἰ δίδωσι’ τὸν λίθον σημαίνειν οὗτος. ἀνόμοιον δὲ πᾶσιν λέγει τὴν εὐθεῖαν πρὸς τὴν αἰτιατικὴν, ὡς δῆλον πεποίηκε διὰ τοῦ ἐπαχθέντος. σαφῶς δὲ τὰ ἐξῆς ἀπαγγέλλει.

25 p. 182^a 37 ‘Ἄλλ’ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τοῦτον, ἐν δὲ τῷ ὑστέρῳ οὗτος.

Ἐν τῇ πρώτῃ, φησίν, ἐρωτῆσει τῇ ἄρα ἐπίστασαι τοῦτο; τὸ τοῦτο ὡς ἴσον τῷ τοῦτον δέδοται, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὡς ταύτων τῷ οὗτος· ἀνόμοιος δὲ πᾶσις τὸ οὗτος καὶ τὸ τοῦτον· ὥστε οὐ συλλελό-
 30 γισται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξῆς σοφίσματι τῷ ἄρ’ οὐ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστασαι τοῦτο; τὸ τοῦτο ὡς ἴσον τῷ τοῦτον δέδοται. ἐδόθη δ’,

2 οὗτος ἄρα A 3 συλληλογίσθαι] (σθαι in ras., ut videtur, A¹ 6 ἐν τῷ
 11 ὄν a 13 λέγοι A 14 ἀρρενικῶς a 16 τοῦτο a
 19 et 20 δίδωσι AI: δίδεται a 21 δοκεῖ A(C) 22 ἀποκρ a εἰ aI:
 ὡς A σημαίνει, quod correxit Waitz Org. II p. X, a 24 post δὲ add.
 καὶ A 28 ὡς prius om. A τοῦτον A: τοῦτο aI 29 τοῦτον — οὗτος A
 30 ἀλλ’ ἐν a τὸ (ante ἄρ’) A

οὐ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστασθαι οὐ τούτου ἀλλὰ τοῦτο· τὸ δὲ τοῦτο ὡς ἴσον τῷ τοῦτον δέδοται, ὥστε ἐπίστασαι τὸν λίθον.

p. 182^b6 Δεῖ δὲ καὶ κατανοεῖν ὅτι πάντων τῶν λόγων.

Δεῖ, φησί, σκοπεῖν καὶ ἐξακριβοῦν ὡς οἱ μὲν τῶν παραλογισμῶν
 5 ῥάγους εἰσὶν εἰς τὸ γνωσθῆναι τὰ δι' ὧν ἐλέγχονται σοφιστικῶς προαγό-
 μενοι, τοὺς δὲ οὐ ῥάδιον ἐπιγῶναι, παρὰ τί παραλογίζεται ὁ ἀκούων,
 καίτοι πολλάκις τοὺς αὐτοὺς ὄντας τοῖς εὐκόλως ἐπιγινωσκομένοις. τὸ γὰρ
 πολλάκις οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοις ὄντες τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ αὐτοὶ ἀλλήλοις
 εἰσὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ὥσπερ καὶ οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν
 10 πᾶσι τοῖς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν καὶ οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς πᾶσι τοῖς
 παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὃ δὲ λέγει ἐστίν, ὅτι τινὲς μὲν ὄντες παρὰ τὴν
 ὁμωνυμίαν ἔλεγχοι καὶ φαίνονται ὅτι παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν εἰσὶ, τινὲς δὲ
 εἰσὶ μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, οὐ φαίνονται δὲ ὄντες παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν·
 οὕτως καὶ οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὁμοίως, φησί, τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκός
 15 πάντας τοὺς αὐτοὺς δεῖ καλεῖν, τουτέστι παρὰ τὸ συμβεβηκός δεῖ λέγειν
 εἶναι, κἄν μὴ φαίνονται ὄντες παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὅτι δὲ εἰσι παρα-
 λογισμοὶ παρ' ἄλλο μὲν, φαινόμενοι δὲ εἶναι παρ' ἄλλο, εἴρηται πρὸ
 ὀλίγου, ὅπηνίκα μὴ ἀπεδέχετο τοὺς μὴ καλῶς λύοντας μὴδὲ λέγοντας τὸ
 αἴτιον παρ' ὃ γέγονεν ὁ παραλογισμός. μεταφερόμενον δὲ λέγοι ἂν τὸ
 20 ἐπαγόμενον, ὥσπερ καὶ τὸ 'ἄρ' ἢ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ
 ἐτύπτετο οὗτος;' καὶ 'ἢ ἐτύπτετο, τούτῳ σὺ εἶδες'. τοῦτο γὰρ κατὰ μὲν
 τὰ ἠρωτημένα δοκεῖ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν εἶναι, κατὰ δὲ τὸ ἐπαχθὲν παρὰ
 τὴν σύνθεσιν.

p. 182^b13 Ὅσπερ οὖν ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν.

25 'Ἡ ἀπόδοσις τοῦ μερισμοῦ τοῦ τὰ μὲν τοῖς τυχούσιν ἐστὶν δῆλα
 κατωτέρω ἐστὶν ἐν οἷς λέγει, ἐν τῷ τὰ δὲ καὶ τοὺς ἐμπειροτέρους
 διαλανθάνει. τῶν δὲ παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων ἐξ ὄντων, ὁμωνυμίας,
 ἀμφιβολίας, συνθέσεως, διαιρέσεως, προσφθίας, σχήματος λέξεως, τὸ παρὸν
 σόφισμα τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον παρὰ τὸ σχῆμα τῆς
 30 λέξεώς ἐστι· τὸ γὰρ ἄρρεν, τὸν ἄνδρα, οὐδετέρως ἐρμηνεύει· λέγει γὰρ
 τὸν ἄνδρα δίφρον ὑπάρχοντα φέρεσθαι κατὰ κλίμακος, τὸ ἀρρενικῶς λεγόμε-
 νον οὐδετέρως ἐρμηνεύων· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ ὀρθὴ πτώσις τὸ δίφρον

1 ἐπίστασαι A (u i) τούτου A Arist.: τοῦτο aI 2 ἐπίσταται A 4 ὅτι A post
 παραλογισμῶν add. ῥαδίως λύνονται καὶ A 5. 6 προαγόμενοι A 9 παρὰ prius om. I
 16 φαίνονται a 17. 18 πρὸ ὀλίγου] c. 24 p. 179^b18 sq. 20 τὸ] ὁ corr. non liquet
 unde I¹ ὦ εἰ- in ras. A¹ 21 τούτῳ, quod coniecit Waitz Org. II p. X, A: τοῦτο
 aI 24 τοῖς Arist. 26 κατωτέρω I: κατώτερον a 30 οὐδετέρως AI: οὐδέτερον a
 γάρ alt. om. A 31 ὑπάρχοντα b: ὑπάρχοντας a: ὑπάρχειν A: ὑπάρχ I ἀρρενικῶς a

οὐδέτερος, ἀλλ' ὁ δίφρος. ἔστι γοῦν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· τὸ γὰρ μὴ ταῦτ' ὠσαύτως ἐρμηνεύει, οἷον τὸ ἄρρεν οὐδέτερον λέγει καὶ τὸ οὐδέτερον ἄρρεν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν. καὶ εἴη ἂν τὸ σόφισμα τοιοῦτον· τὸ ἄρμα δίφρον σημαίνει· ἀνὴρ δὲ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος
 5 δίφρον· ὁ ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο ἄρμα· ὥστε ὁ ἀνὴρ ἄρμα ὦν κατὰ τῆς κλίμακος ἐφέρετο. καὶ ὅτι οὕτως ἐγένετο ἡ ἀγωγὴ τοῦ λόγου, δῆλον ἀπὸ τοῦ κατὰ προσφθίαν τούτου τοῦ σοφίσματος· τὸ κῆρ ψυχὴν σημαίνει· Ἄγαμέμνονι δὲ τὸ πολεμεῖν “κῆρ εἶδετο εἶναι”. Ἄγαμέμνονι ἄρα τὸ πολεμεῖν ψυχὴν εἶδετο εἶναι. ἔστιν οὖν τῆς τῶν σοφισμάτων
 10 ἀγωγῆς ἡ ὁμοιότης | τοιαύτη· τὸ κῆρ ψυχὴν σημαίνει· Ἄγαμέμνονι f. 59· δὲ τὸ πολεμεῖν “κῆρ εἶδετο εἶναι”. Ἄγαμέμνονι ἄρα τὸ πολεμεῖν ψυχὴν εἶδετο εἶναι· τὸ ἄρμα δίφρον σημαίνει· ἀνὴρ δὲ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος· δίφρον· ἀνὴρ ἄρα ἐφέρετο κατὰ κλίμακος ἄρμα. δύναται τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον καὶ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν εἶναι· ἢ γὰρ
 15 ὅτι ἀνὴρ ἔφερεν ἐπὶ τοῦ ὄμου δίφρον κατὰ κλίμακος φερόμενος, ἢ ὅτι ὁ ἀνὴρ δίφρον ὦν καὶ ἄρμα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο. ὅτι μὲν οὖν τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον παρὰ τὴν λέξιν ἐστί, δῆλον. ἔστι δὲ ἀπλούστερον οὕτω συνάγειν· οὐχὶ ὁ ἀνὴρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· οὐχὶ ὁ δίφρος κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος
 20 ἐφέρετο δίφρον· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔφερε δίφρον, ἀλλ' ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ δίφρου. ἠρωτᾶτο δὲ τὸ σόφισμα ἐπὶ τινος ἐπὶ δίφρου κατὰ κλίμακος φερομένου. ἢ κᾶν μὴ ἐπὶ δίφρου κατήρχετό τις κατὰ τῆς κλίμακος, ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὁ ἀνὴρ αὐτὸς καθ' αὐτόν, ὕστερον δὲ ὁ δίφρος, οὐδὲν ἤττον χώραν ἔχει τὸ σόφισμα. κᾶν γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ πρώτῃ, εἰ τύχη, ὦρα τῆς ἡμέρας, ὁ δὲ
 25 δίφρος ἐν τῇ τετάρτῃ κατὰ τῆς κλίμακος ἐφέρετο, οὐδὲν ἤττον τὸ σόφισμα δύναται οὕτως ἐρωτᾶσθαι· ἄρ' οὐχὶ ὁ ἀνὴρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· τί δέ, οὐχὶ ὁ δίφρος κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο δίφρον. παρὰ τὴν σύνθεσιν τὸ σόφισμα· ἔδει γὰρ οὕτως συμπεράνασθαι· ὁ ἀνὴρ ἄρα καὶ ὁ δίφρος κατὰ κλίμακος ἐφέρετο· τοῦτο δὲ
 30 ἀληθές. ὅτι δὲ τὸ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν παρὰ τὴν λέξιν ἐστί, δῆλον. εὐρηται δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ ἔχουσα οὕτως· ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος διάφορον. καὶ εἴη ἂν τὸ λεγόμενον διὰ ταύτης τοιοῦτον· εἰπῶν καὶ γὰρ οἱ λόγοι σχεδὸν οἱ γελοῖοι εἰσι πάντες παρὰ τὴν λέξιν ἐπάγει τούτων ὑπόδειγμα, δυνάμει λέγων· τὸ γὰρ ‘ἀνὴρ κατὰ κλίμα-
 35 κος ἐφέρετο’ οὐχ ἀπλοῦν ἐστίν ἀλλὰ διάφορον καὶ ἀμφίβολον· τοῦτο δὲ παρὰ τὴν λέξιν. ὅτι δὲ διάφορόν ἐστι καὶ ἀμφίβολον, δῆλον· ἢ γὰρ ὅτι

1 οὐδέτερος I: οὐδέτερον aA 2 post ἄρρεν add. τὸ δίφρον δηλαδὴ A 3 post ἄρρεν add. οἷον τὸ ἄρμα A immo ὁμωνυμίαν cf. vs. 14 et Paraphr. p. 64, 20
 8 κῆρ κτλ.] Hom. A 228 10 ἀπαγωγῆς A 12. 13 τὸ ἄρμα—ἄρμα om. A 15 ὅτι prius A: τὸ aI ὁ om. A 18 ἀπλοῦν a 23 ἐαυτόν A 24 τῷ πρώτῳ I pr. τύχοι A 26 post κατὰ add. τῆς A 27 post κατὰ prius add. τῆς A
 29 δὲ A: om. aI 30 τὴν prius aA: om. I 31 εὐρηται A: εὐρήσεται aI 33 οἱ alt. A Arist.; om. aI 34 ὑπόδειγμα a: ὑποδείγματα AI

άνηρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο, ἢ ὅτι αὐτὸς ἔφερε τι. καὶ μήποτε ἀπλου-
στερα αὕτη ἢ γραφή.

p. 182b17 Καὶ ὅπου στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν.

Ἡ τοῦ ποιῆ στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν ἀγωγή σοφίσματος
5 τοιαύτη τις ἂν εἴη· ποιῆ στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν· τὸ δὲ στέλλεσθαι
πέμπεσθαι ἐστὶ· πέμπεσθε ἄρα πρὸς τὴν κεραίαν. διττὸν τὸ στέλλεσθαι,
τό τε ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπὸ ἰδίας προαιρέσεως καὶ ὅπως τὸ πορεύεσθαι, ὡς τὸ
ἔστευλάμην ταύτην τὴν ὁδόν' ἀντὶ τοῦ ἔπορεύθην', καὶ τὸ παρ' ἄλλων ἢ
ἄλλου ἀποστέλλεσθαι, ὡς τὸ ἔπεμψεν ἡμᾶς ὁ βασιλεύς, ἄνδρες Ἕλληνες'.
10 ἐν τῷ οὖν ποιῆ στέλλεσθε ἐκείνοι μὲν τὸ στέλλεσθαι ὡς τὸ πορεύεσθαι
δεδώκασιν· ὁ δὲ σοφιστῆς ἐπὶ τοῦ πέμπεσθαι ἔλαβε. τοῦτο δὲ τὸ σόφισμα
δύναται καὶ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν εἶναι. μάλιστα δ' ἂν εἴη παρὰ τὴν
ἀμφιβολίαν· ἢ γὰρ ὅτι ποιῆ πορεύεσθε; ἢ ὅτι ποιῆ παρὰ ἄλλου πέμπεσθε;
μήποτε δὲ καὶ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἂν εἴη, τὸ στέλλεσθε ἀντὶ
15 τοῦ ἔμπετε' τῶν σοφιστῶν λαμβανόντων, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργη-
τικῶ. καὶ τὸ ἔμπροσθεν δὲ δηλοῖ μὲν καὶ τὸ πρότερον χρονικὸν
ἐπίρρημα, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ζῆφου μέρος. ἀλλὰ καὶ τὸ
καθαρὸς σημαίνει μὲν καὶ τὸ ὑγιεινός· καθαρὸς γὰρ βορρᾶς ὁ ὑγιεινὸς
λέγεται· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀμόλυντον καὶ ἄχραντον· ὥστε εἰ ὁ μὲν ἐπὶ
20 τοῦ ὑγιεινοῦ δοίη, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀχράντου συμπερανεῖται, οὐ συλλελόγισται.
τὸ δὲ ἄρ' Εὐάρχος; οὐ δῆτα, ἀλλ' Ἀπολλωνίδης παρὰ τὴν σύνθεσιν
οὕτως· ἄρά γε Εὐάρχος; οὐ δῆτα ἀλλ' Ἀπολλωνίδης; ναί· Εὐάρχος ἄρα,
ἀλλ' οὐ δῆτα Ἀπολλωνίδης· παρὰ τὴν σύνθεσιν γὰρ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου
τὸ σόφισμά ἐστιν. ἢ καὶ οὕτως· ἄρ' Εὐάρχος; οὐ δῆτα· ἀλλ' Ἀπολλωνίδης;
25 ναί· ὁ Εὐάρχος ἄρα Ἀπολλωνίδης ἐστί. τὸ δὲ παρὸν σόφισμα ἠρωτᾶτο
πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Εὐάρχου· ἦσαν δὲ ὁ τε | Εὐάρχος καὶ ὁ ἀδελ- f. 60r
φὸς αὐτοῦ υἱοὶ τοῦ Ἀπολλωνίδου· ἦν δὲ ὁ Εὐάρχος καὶ πατὴρ. ἠρώτων
οὖν τὸν ἀδελφὸν Εὐάρχου οὕτως· ἄρά γε Εὐάρχος σός ἐστι; ναί· τί δέ,
οὐχὶ ὁ Εὐάρχος πατὴρ ἐστι; ναί· σός ἄρα ὁ Εὐάρχος πατὴρ ἐστιν· ἀλλὰ
30 μὴν καὶ οὐ πατὴρ· ἀδελφός γὰρ σοῦ ἐστιν. ἢ μὲν οὖν ἀγωγή τοῦ σο-
φίσματος τοιαύτη. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης διὰ τινὰ βραχυλογίαν καὶ τὸ φθάσαι
τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος σοφίσματα, ὧν καὶ τοῦτό ἐστι, καὶ δι' ἄλλων
ὀνομάτων ἐκθέσθαι τὴν μίαν πρότασιν θεις καὶ ταύτην ἑλλιπῆ τᾶλλα
παρῆκεν. ἦν γὰρ ἂν πλήρες, εἰ οὕτως εἶχεν· ἄρά γε Εὐάρχος σός ἐστι;
35 τέθεικε δὲ αὐτὸς ἑλλιπῆ διὰ τὸ δύνασθαι τὸ ἄρά γε Εὐάρχος; ποτὲ μὲν

1 ante άνήρ add. ὁ A 1. 2 ἀπλούστερον a 3 et 4 στέλλεσθαι I^e
5 κερéαν a 7 αὐτῶν aI 11 post σόφισμα add. ὡς εἴρηται A 13 πῆ utro-
bique A 15 πέμπετε in ras., ut videtur, A¹ τοῦ alt. om. A 20 συλλελό-
γισθαι (sic) a 22 οὕτως b: οὕτος aI 24 δῆτα a: δεῖται I 28 Εὐάρχου scripsi:
εὐαρχον aI 31 τινὰ I: τὴν a 35 ante εὐαρχος add. ὁ a

συμπλέκεσθαι τῷ † σοφίσματί ἐστι, ποτὲ δὲ τῷ 'πατὴρ ἐστὶ'. τὸ δὲ οὐ
 δῆτα, ἀλλ' Ἄπολλωνίδης ἢ λύσις ἐστὶ τοῦ σοφίσματος, δυνάμει λέγων
 'οὐκ ἐστὶ μοι ὁ Εὐάρχος πατὴρ ἀλλὰ ὁ Ἄπολλωνίδης'. δύναται τὸ
 Εὐάρχος καὶ ὡς παράδειγμα τῶν ὁμωνύμων νοεῖσθαι· τὸ γὰρ Εὐάρχος
 5 διττόν· ἢ ὁ εὖ τὴν ἀρχὴν διέπων ἢ ὁ καλὴν ἀρχὴν ἔχων. καὶ ἴσως ἂν
 ἠρωτᾶτο ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ Ἄπολλωνίδου καλὴν μὲν ἔχοντος ἀρχὴν οὐ καλῶς
 δὲ αὐτὴν κυβερνῶντος. ἴσως ἂν καὶ οὕτως ἠρωτᾶτο· ἀρ' Εὐάρχος εἶδε;
 ναί· τί δέ, εἶδε ὁ τοῦ Πλάτωνος, εἰ τύχη, διάλογός ἐστιν; ὅτι δὲ καὶ
 τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν οἱ μὲν ὁμώνυμα καὶ πολλαχῶς λέγεσθαι φασιν, οὐκ
 10 ἀδῆλον· Παρμενίδης γὰρ ἐν τὸ ὄν φησι, Πλάτων δὲ τὸ ἐν μοναχῶς λέ-
 γεσθαι, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἀμφοτέρα πολλαχῶς. τὸν Ζήνωνος δὲ λόγον
 καὶ Παρμενίδου λύειν λέγει οὐκ ἄλλον τινὰ ἀλλ' ἢ ἑαυτόν· οὗτος γὰρ
 κυρίως λέλυκε τοὺς Παρμενίδου καὶ Μελίσσου λόγους ἐν τοῖς Φυσικοῖς,
 τοὺς δὲ Πλάτωνος ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά. ὥσπερ δέ, φησὶν, ἐπὶ τινων τῶν
 15 προειρημένων λόγων δυσχερῶς ἐστὶ κατιδεῖν πῶς λύνονται (οἱ μὲν γὰρ ῥᾶον
 ἐπιγινώσκονται, οἱ δὲ χαλεπώτερον), ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ
 συμβεβηκὸς ἐλέγχων· τούτων γὰρ οἱ μὲν ῥᾶους εἰσὶν ὀφθῆναι, ὅτε παρὰ
 τὸ συμβεβηκὸς εἰσιν, οἱ δὲ δυσφώρατοι τυγχάνουσιν, εἰ παρὰ τοῦτο γε-
 γόνασιν.

20 p. 182^b32 Ἐστὶ δὲ δριμύς λόγος ὅστις ἀπορεῖν ποιεῖ μάλιστα·
 δάκνει γὰρ οὗτος μάλιστα.

'Ὅποιά εἰσι καὶ τὸ τέταρτον καὶ ἕκτον ἐπιχείρημα ἐν τῷ πέμπτῳ
 τμήματι τοῦ Περί ἑρμηνείας, δι' ὧν πειρᾶται [μᾶλλον] κατασκευάζειν ὅτι
 μᾶλλον ἀντίκειται τῇ καταφάσει ἢ ἀπόφασιν ἢ περὶ ἢ ἐναντία κατάφασιν·
 25 δριμύειαν γὰρ ὄντως καὶ οὐ ῥαδίαν ἔχουσι τὴν φαντασίαν τῆς παραγωγῆς.
 ἔτι δὲ καὶ τὰ δεικνύοντα ὡς οὐκ ἐστὶ χρόνος διὰ τὸ μηδὲ τὰ μέρη αὐτοῦ
 εἶναι, τό τε παρεληλυθὸς καὶ τὸ μέλλον, τὸ δὲ ἐνεστώς μὴ εἶναι χρόνον
 καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

p. 182^b33 Ἀπορία δὲ ἐστὶ διττή, ἢ μὲν ἐν τοῖς συλλελο-
 30 γισμένοις.

Ἀπορία, φησὶν, ἐστὶν ἐν τοῖς συλλελογισμένοις λόγοις, τί ἀνελόντων
 ἐλεγχθήσεται τὸ ψευδὸς, ὡς ἐπὶ τοῦδε· εἰ οὐδεὶς τοῖχος ἀναπνεῖ διὰ τὸ

1 legas 'σός ἐστὶ' 3 ἀπολλωνίδης] v.l. superscr., η corr. non liquet unde I 8 τύχοι α
 11 ἀμφοτέρον α 12 γὰρ ex A (οὗτος γὰρ ὁ ἀριστοτέλης) addidi: om. aI 13 ἐν τοῖς
 Φυσικοῖς] I 2. 3 14 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά] B 4 p. 1001^a9 sq. cf. I p. 996^a6, 12
 p. 1053^b13 τινων τῶν scripsi: τινων α: τῶν I 15 εἰρημένων I pr. 18 εἶσαν
 ex ἐστὶν corr. I δυσφώρατοι scripsi cf. p. 192, 10 et Top. 243, 15 n.: διαφορώτατοι (sic) aI
 22. 23 ἐν τῷ πέμπτῳ τμήματι τοῦ Περί ἑρμ.] c. 14 p. 23^a27 sq. 23 μᾶλλον delenti
 26 ἔτι ex ἐστὶ, ut videtur, corr. I τὰ δεικνύοντα κτλ.] cf. Phys. IV 10 27 ἐνεστώς α

μη ζῶον εἶναι, εἰ ζῶα ἦσαν, ἀνέπνεον ἂν οἱ τοῖχοι, ὥστε εἴ τι ζῶον, ἀναπνεῖ· ἀλλὰ μὴν μύρμηκες, μέλιτται, ὅλα τὰ ἔντομα ζῶα ὄντα οὐκ ἀναπνεῖ· οὐκ ἄρα ὁ τοῖχος, διότι οὐκ ἔστι ζῶον, οὐκ ἀναπνεῖ· ὥστε ἔσται ὁ τοῖχος ζῶον, κἂν μὴ ἀναπνῆ. αἴτιον δὲ προσεχὲς τοῦ μὴ ἀναπνεῖν
 5 τὸν τοῖχον οὐ τὸ μὴ ζῶον εἶναι (πόρρω γὰρ τοῦτο) ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχειν πνεύμονα. τὰ δὲ λεγόμενα κοινῶς καὶ περὶ τῶν διαλεγόμενων καὶ τῶν σοφιζομένων λέγεται. ἐπεὶ δὲ οἱ διαλεγόμενοι ἐξ ἐνδόξων συλλογίζονται (τούτων γὰρ τοὺς λόγους εἶπε συλλελογισμένους), οὐ πάντως δὲ τὰ ἔνδοξα καὶ κυρίως ἀληθῆ ἔστιν, ἂν ἀμφοτέρωθεν μὲν τὰ ληφθέντα ἔνδοξα ἦ, δριμύς
 10 οὗτος ὁ λόγος ἐστίν· ἀπορίαν γὰρ ἐμποιεῖ, ποίαν τῶν προτάσεων ἀνελόντες (τὸ δ' τι γὰρ ἀντὶ τοῦ τί) καὶ τὸ συναχθὲν ἀναιρήσομεν· οὐ γὰρ ἡ τῆς τυχούσης τῶν προτάσεων ἀναιρέσεις συναναίρει καὶ τὸ συναχθέν, καθάπερ πολλαίχως εἴρηται πρότερον, ἀλλ' ἐκείνης παρ' ἣν γέγονεν ἡ παραγωγή. καὶ ἔστι πρώτη μὲν ἀπορία αὕτη ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς λόγοις. ἐν δὲ τοῖς |
 15 ἐριστικοῖς πρώτη ἐστὶ, πῶς εἶπη τις τὸ προταθέν, τουτέστι πῶς f. 60v ἀποκριθεὶς τις οὐκ ἐλεγχθήσεται. εἰ γὰρ ἔροτό τις 'ὄσα τις μὴ ἔχει πρότερον ἔχων, ἄρα ἀποβέβληκε τοσαῦτα;', ἀπορία πῶς ἂν τις ἀποκριθεὶς ἐνταῦθα μὴ ἐλεγχθῆ· εἰ μὲν γὰρ φήσῃ, ἐλεγχθήσεται· εἰ δ' εἴποι 'τοσαῦτα μὲν οὐ δῆτα, τούτων δὲ τί ἢ τινά', οὐκ ἂν ἐλεγχθῆ. ἡ καὶ
 20 οὕτως νοήσεις τὸ πῶς τις εἶπη τὸ προταθέν, πότερον παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἐστὶν ἢ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἢ παρὰ τινὰ τῶν εἰρημένων τρόπων· τινὰ γὰρ τῶν σοφισμάτων φαίνονται καὶ παρὰ τοῦτον καὶ παρ' ἐκείνον, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον.

p. 182b37 Ἔστι δὲ συλλογιστικὸς μὲν λόγος δριμύτατος.

25 Ὅτι μάλιστα ἔνδοξον τὸ τὴν δικαιοσύνην ἀγαθὸν εἶναι, φαῦλον δὲ τὴν καχίαν, καὶ ἔτι τὸ κρεῖττον εἶναι τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας· ἂν οὖν τις ἐξ ὅτι μάλιστα ἐνδόξων δυνήσῃται τοῦτο ἀναιρῆσαι, ὡς Πῶλος καὶ Καλλικλῆς ἐπειρῶντο ποιεῖν, καὶ συνάξῃ ὅτι τὸ ἀδικεῖν κρεῖττον ἐστὶ τοῦ δικαιοπραγεῖν, οὗτος ὁ λόγος εἰς ὧν, ὁ συναγαγὼν τὸ ἀδικεῖν βέλτιον
 30 εἶναι τοῦ δικαιοπραγεῖν, ἀπαντας ὁμοίως ἔξει τοὺς συλλογισμούς, τουτέστι πάντας τοὺς ἀναίρουντας τὰ ἔνδοξα ἐπίσης αὐτῶν πιθανοὺς ποιήσει. πιθανὸς γὰρ ἔσται καὶ ὁ τὸν ἀδικον τοῦ δικαίου κρεῖττον συλλογίζόμενος ἐκ τῶν ὁμοίων προτάσεων καὶ τὸ ἀδικον τοῦ δικαίου· ἀεὶ γὰρ ἐκ τῶν ὁμοίως ἐνδόξων προτάσεων ταῖς συναγούσαις τὸ ἀδικεῖν κρεῖττον τοῦ δι-
 35 καιπραγεῖν ὅμοιον ἔνδοξον ἀναιρεθήσεται· ὡς γὰρ ἔνδοξον ὅτι ἡ δικαιοσύνη

2 μὴν AI: om. a post μέλ. add. καὶ a 3 ἔσται AI: ἐστὶν a 4 ὁ A: om. aI
 6 post καὶ alt. add. περὶ A 11 τὸ prius om. A 13 πολλαίχως] p. 154, 37
 162,23 cf. c. 24 p. 179b 18. 23 15 προταθέν a 16 ἔροτο a: ἤρετο AI
 19 τοσαῦτα a: ταῦτα AI post καὶ add. τὸ I 20 εἶπη A: εἶποι aI προταθέν
 A: προταθέν a: πρόσθεν I 23 πρότερον] c. 24 p. 179b 38 sq. 27 δυνήσεται A
 27. 28 Πῶλος καὶ Καλλ.] Gorg. c. 24 sqq., c. 38 sqq. 31 αὐτῶν] ὦ corr., ut videtur, I

ἀγαθόν, οὕτω καὶ ὅτι τὸ δίκαιός καὶ τὸ δίκαιον, ἅπερ ἀναιρεθήσεται διὰ τῶν ὁμοίως ἐνδόξων, ὡς εἴρηται πρότερον. τὸ δὲ μετατιθεμένης τῆς ἀντιφάσεως ἔσονται τῷ 'μετατιθεμένης ἐξ ἀδόξου εἰς ἐνδοξόν καὶ ἐξ ἐνδόξου εἰς ἀδόξον', ὡς ἐπὶ τῶν προκειμένων· ἐνδοξόν γὰρ ὄν τὸ τὴν δι-
5 καιοσύνην ἀγαθὸν εἶναι μετετέθη εἰς τὴν ἀντίφασιν τὴν ὅτι οὐκ ἀγαθόν· ὁμοίως καὶ τὸ ὅτι ἢ δικαιοσύνη κακὸν εἰς τὸ ὅτι οὐ κακόν.

p. 183a3 Μάλιστα μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος δριμύς.

Ἐκείνον μάλιστα φησὶν εἶναι δριμύν λόγον τὸν ὁμοίως τῷ συμπεράσματι ἐνδόξῳ ὄντι καὶ τὰς προτάσεις ἔχοντα ἐνδόξους καὶ ὁμοίως τῷ συμπεράσματι·
10 δυσφώρατος γὰρ οὗτος, παρὰ ποίαν συνῆκται τὸ συμπέρασμα. καθάπερ ὁ τὴν ψυχὴν κατασκευάζων ἀθάνατον ἐνδοξὸς ὢν δι' ὁμοίων ἐνδόξων ὄντων· εἰ γὰρ τὰ ἐναντία γίνεται ἐκ τῶν ἐναντιῶν (λευκὸν γὰρ ἐκ μέλανος καὶ ἐκ λευκοῦ μέλαν, καὶ ψυχρὸν ἐκ θερμοῦ καὶ θερμὸν ἐκ ψυχροῦ, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως), γίνονται δὲ ἐκ τῶν ζώντων οἱ τεθνεῶτες, ἀνταποδώσει καὶ
15 ἐνταῦθα, καὶ ἔσονται ἐκ τῶν τεθνεώτων οἱ ζῶντες· ἐναντία γὰρ ζωὴ καὶ θάνατος· ἐνταῦθα γὰρ οὐ πᾶν δῆλόν ἐστι παρ' ὅποιαν συνῆκται τὸ συμ-
πέραςμα, πότερον παρὰ τὴν λέγουσαν ὅτι τὰ ἐναντία ἐξ ἐναντιῶν γίνεται, ἢ τὴν ὅτι ἢ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος ἐναντία. δεύτερον δὲ εἶναι λέγει δριμύν τὸν ἐξ ἀπάντων ὁμοίων, τουτέστι τὸν τὰς προτάσεις μὲν ὁμοίως ἔχοντα
20 ἑαυταῖς ἀνομοίας δὲ τῷ συμπεράσματι ὥστε εἶναι ἐνδοξότερον τὸ συμπε-
ράσμα τῶν προτάσεων. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτου ὁμοίως οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐνδόξων τῷ συμπεράσματι οὐκ ἔστι δῆλον εἰ γέγονε παραγωγῆ. ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, ἐπειδὴ δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ συμπέρασμα ἐνδοξότερον τῶν προτάσεων ἐστι, προφανές ἐστιν ὅτι παραγωγῆ γέγονεν· οὐ γὰρ δεῖ
25 τὸ συμπέρασμα ἐνδοξότερον εἶναι τῶν προτάσεων ἀλλὰ τὰς προτάσεις τοῦ συμπεράσματος, εἴπερ ἐκ πιστοτέρων καὶ γνωριμωτέρων δεῖ τοὺς συλλο-
γισμοὺς γίνεσθαι. ὥστε ἐπεὶ ἡττόν εἰσι τοῦ μὲν συμπεράσματος ἐνδοξοὶ ἑαυταῖς δὲ ὁμοιοί, ὅτι μὲν παραγωγῆ γέγονε, δῆλον· παρ' ὅποιαν δέ, οὐ δῆλον ὁμοίων οὐσῶν ἀλλήλαις. ἐπὶ δὲ τοῦ προτέρου ὅπως ἄδηλον εἰ γέγονε
30 παραγωγῆ, ὁμοίου ὄντος τοῦ συμπεράσματος ταῖς προτάσεσι. λέγει δὲ δῆλον εἶναι ἐπὶ τοῦ δευτέρου τὸ δεῖν ἀναιρεῖν τι τῶν προτάσεων, ποίαν f. 61· δὲ ἄδηλον διὰ τὸ ὁμοίως ἀλλήλαις εἶναι. πλήρες δὲ τοιούτων συλλογισμῶν, τῶν ὁμοίως μὲν ἀλλήλαις τὰς προτάσεις ἔχόντων ἀνομοίας δὲ τῷ συμπε-
ράσματι, τὸ βῆτα τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους βιβλίων.

2 πρότερον] cf. Top. II 9 p. 114a26 sq. 5 μετέθη a 6 τὸ alt. AI: τὴν a 9 ὁμοίως a cf. vs. 30: ὁμοίως I 10 δυσφώρατος A: δυσφωράτατος a: διασφωράτατος a cf. p. 190, 18 post οὗτος add. ὁ λόγος A 11 ὁ τὴν ψυχὴν κτλ.] cf. Phaedon. c. 15. 16 ὄντων scripsi: τῶν aAI 13 ἐκ ψυχροῦ θερμὸν A 15 ἐναντία A: ἐναντίον aI 17 ὅτι a: ἄν I: om. A 18 ἢ om. a 19 ὁμοίως ex ὁμοίως corr. I 27 ἐπειδὴ A 29 τοῦ AI: om. a 30 προτέρου aA: πρώτου I 30 δὲ A: γὰρ aI 32 δὲ prius al: ἢ A ὁμοίως A: ὁμοίως aI 33. 34 τῶν—συμπεράσματι om. A 34 β a

p. 183*7 Τῶν δὲ ἐριστικῶν δριμύτατος μὲν ὁ πρῶτον εὐθὺς ἄδηλος.

Εἰπὼν τίνες τῶν διαλεκτικῶν λόγων εἰσὶ δριμεῖς, νῦν λέγει καὶ τίνες τῶν σοφιστικῶν. καὶ φησὶ πρῶτον αὐτῶν εἶναι τὸν πρῶτον εὐθὺς ἄδηλον ὄντα εἰ συλλελόγισται ἢ οὐ· οἷος ὁ Παρμενίδου λόγος ὁ λέγων ἔν εἶναι τὸ ὄν· ἔστι δὲ τοιοῦτος· τὸ παρά τὸ ὄν οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὄν οὐδέν, ἔν ἄρα τὸ ὄν· οὗτος γάρ, εἰ καὶ ἀσυλλόγιστός ἐστιν, ἀλλ' οὐ πάντῃ δῆλος. ἔστι δὲ ἀσυλλόγιστος, διότι οὐ συναίγεται ἐκ τῶν κειμένων 'ἐν ἄρα τὸ ὄν', ἀλλ' ὅτι τὸ ἐν ὄν ἐστιν. ὅτι δὲ σοφιστικὸς καὶ ἀσυλλόγιστος, εἴρηκεν ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως· "ἀμφοτέροι γάρ", φησὶν ἐκεῖσε, "ἐριστικοί, καὶ ὁ Μελίσσου καὶ ὁ Παρμενίδου· μᾶλλον δὲ ὁ Μελίσσου φορτικὸς καὶ οὐδεμίαν ἔχων ἀπορίαν", ὡς δηλονότι τοῦ Παρμενίδου λόγου ἀπορίαν ἔχοντος. πρῶτος μὲν οὖν ἐν τοῖς ἐριστικοῖς δριμύς ἐστι λόγος οὗτος, ὁ ἔχων ἄδηλον τὸ τίνος ἀναιρεθέντος ἀναιρεθήσεται καὶ τὸ συναχθὲν ἄτοπον, πότερον τοῦ συμπεράσματος ἢ τινος τῶν προτάσεων. τὸ γὰρ καὶ πότερον παρά ψεῦδος ἢ λύσις ἢ παρά διαίρεσιν ἴσον ἐστὶ τῷ 'πότερον ἢ λύσις παρά τὸ συμπέρασμα τὸ συναίξαν τὸ ψεῦδος', ὅπερ εἶπεν αὐτὸς παρά ψεῦδος, 'ἢ παρά ἀναίρεσιν ἐστὶ τινος τῶν προτάσεων', ὅπερ εἶπεν αὐτὸς διαίρεσιν. δεύτερος δὲ ὁ δῆλον μὲν ἔχων τὸ παρά ἀναίρεσιν εἶναι τὴν λύσιν, μὴ φανερόν δὲ ἔχων διὰ τίνος ἀναίρεσιν τῶν ἡρωτημένων, τουτέστι ποῖον τῶν ἡρωτημένων ἀναιρήσαντες τὸν λόγον λύσομεν, ἀλλὰ ἀμφίβολον τὸ πότερον αὐτῆ, τουτέστιν ἢ ἀπάτῃ, παρά τὸ συμπέρασμα ἐστὶν ἢ παρά τι τῶν ἡρωτημένων. τὸ δὲ ὁ δῆλος μὲν ὅτι παρά τὴν διαίρεσιν ἢ ἀναίρεσιν ἐστὶν ἴσον ἐστὶ τῷ 'ὁ δῆλος μὲν ὅτι παρά ἀναίρεσιν ἐστὶ'. τοῦ γὰρ παρά διαίρεσιν τὸ ἀναίρεσιν ἐστὶν ἐφερμηνευτικόν. διαφέρει δὲ ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ προτέρου, ὅτι ὁ μὲν δεύτερος φανερόν ἔχων ἐστὶ τὸ συναχθέν, εἰ καὶ μὴ καὶ τοῦτο φανερόν ἔχει, τὸ τίνος ἀναιρεθέντος ἀναιρεθήσεται καὶ τὸ συναχθέν, πότερον τοῦ συμπεράσματος ἢ τινος τῶν προτάσεων, ὁ δὲ πρῶτος ἄδηλον εὐθὺς ἦν ἔχων τὸ εἶτε συλλογισμός ἐστιν ἢ οὐ. καὶ τοῦ μὲν ἀπάτας γίνεσθαι παρά τὰ ἡρωτημένα πλήρες τὸ παρὸν βιβλίον. παρά δὲ τὸ συμπέρασμα γίνεται ἀπάτῃ, ὅταν μὴ ὅπερ ἐκ τῶν ἡρωτημένων συμβαίνει ἐπάξωμεν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν εἴωμεν, ἄλλο δέ τι ὁ βουλόμεθα ἐπιφέρωμεν, ὥσπερ ἔχει καὶ ὁ

1 et 4 ᾱ a 4 αὐτῶν I: μὲν a 6 δὲ corr. non liquet unde I¹ 9. 10 ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] c. 2 p. 185*8—11 10 ἐκεῖσε I: ἐκεῖ a
 14 καὶ om. A 16 ante ψεῦδος add. τὸ a post ψεῦδος add. ἐστὶν A: post διαίρεσιν Arist. (om. D) 18 ante ψεῦδος add. τὸ a 20 μήτε a 21 ἀναιρήσεις (sic) I
 23 τίνος A δῆλος AI (ἢ ex ei corr. I¹): δῆλον a 24 τὴν om. A Arist. (habet D) ἐστὶ aA: om. I 25 ante ἀναίρεσιν add. τὴν a 26 προτέρου AI: ᾱ a 27 καὶ alt. om. A 29 ἄδηλον a: ἄδηλος AI 30 ἀπάτας AI (ἀ ex ἄ corr. I¹): ἀπαντας A
 31 post πλήρες add. ἦν a 32 ante ἀπάτῃ add. ἢ a δ μὴ ὅταν ἐκ A

Παρμενίδου λόγος και ἐκεῖνος, οὐ πρότερον ὁ Ἀριστοτέλης ἐμνημόνευσε, ὁ λέγων “ὦν αἱ ἐπιστήμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ μαθήματα, τοῦ δὲ κακοῦ σπουδαῖον τὸ μάθημα, σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν”. οὐ γὰρ τοῦτο συμβαίνει ἐκ τῶν κειμένων, ἀλλ’ ὅτι τοῦ κακοῦ σπουδαῖα ἡ ἐπιστήμη.

- 5 Λέγει δὲ καὶ εὐήθη συλλογισμὸν εἶναι, ὅταν τις μὴ προσλάβῃ τὸ ἐλλείπον καὶ δι’ οὗ τὸ προκείμενον μέλλει συνάγειν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν μεθῆ, χωρὶς δὲ αὐτοῦ συμπεραίνεται, ὥσπερ ἔχει ὁ Μελίσσου ὁ δεικνὺς ἐν τῷ ὄν καὶ ἄπειρον καὶ ἄλλοι πολλοί, καθάπερ καὶ ὁ λέγων “μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης μὴ ἀναιρεῖσθαι οὐσίαν, ἐξ ὧν δὲ ἐστὶν ἀναιρουμένων καὶ τὸ
10 ἐκ τούτων φθεῖρεσθαι”. ἐλλείπουσι γὰρ ἐνταῦθα προτάσεις, ὡς ἐν τῷ Περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν μεμαθήκαμεν. ἔξωθεν δὲ ἐλλείπειν λέγει προτάσεις τὰς δεικτικὰς τινος τῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ προκειμένου εἰλημμένων· ταύτας γὰρ εἰ μὴ παραμυθίας τις ἀξιώσας δεομένας συστάσεως λαβῶν συμπεραίνεται, ἐλλείπειν ἂν τι τῶν ἔξωθεν ἐν τῷ συλλογισμῷ λέ-
15 γοιτο. καὶ μὴ εἴτης ὡς οὐ δεῖ τοὺς σοφιστὰς τὰς προτάσεις δεικνύναι· κοινὰ γὰρ ταῦτα, καθάπερ εἴρηται, λέγεται καὶ πρὸς τοὺς διαλεγομένους. ἡ δεῖ καὶ τοὺς σοφιστικῶς ἐρωτῶντας τὰ ὑπ’ αὐτῶν ἐρωτώμενα δεικνύ-
ναι, εἴπερ ἀληθῶς ἐλέγχειν μέλλοιεν, ὥσπερ καὶ φασίν· οὐ γὰρ φαινομέ-
νως φασίν ἐλέγχειν ἀλλ’ ἀληθῶς. ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν τὸ διὰ τοῦ f. 61*
20 ἐνίοτε μὲν ὁ μὴ συλλογισθεὶς λόγος δηλούμενος τοιοῦτόν ἐστιν· ἐνίοτε μὲν τὸν μὴ συλλογισμένον λόγον ἔστι καλεῖν εὐήθη καὶ ἄξιον ἡγεῖσθαι καταφρονήσεως, ἐνίοτε δὲ οὐκ ἔστι ποιεῖν τοῦτο· οὔτε γὰρ εὐήθη ἔστι τοῦτον λέγειν, οὔτε μὴν ἄξιον καταφρονήσεως. εἰ μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος λόγος ἐξ ἀδόξων ἢ ψευδῶν λημμάτων συγκαίμενος, εὐήθης ἐστὶ
25 καὶ καταφρονήσεως ἄξιος, ἢ ὅταν ἐλλείπη τι τῶν τοιούτων ἐρωτημάτων, τῶν τῷ πράγματι οἰκείων περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ δι’ οὗ συνάγεται, τοῦ λόγου μὴ προσλαβόντος τοῦτο μηδὲ συλλογισαμένου. ὅταν δὲ τι ἐλλείπη τῶν ἔξωθεν ὄντων, ἡγῶν τῶν πρὸς κατασκευὴν ὄντων τῶν δύο προτάσεων τῶν παραληφθεῖσῶν ἐν τῷ λόγῳ, οὐκ ἔστιν εὐκαταφρόνητος,
30 ἀλλ’ ὁ μὲν λόγος ἐστὶ καλός, ὁ δὲ ἐρωτῶν ἠρώτησεν οὐ καλῶς.

Οὔτε δὲ πρὸς τὴν θέσιν οὔτε πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον ἀλλὰ πρὸς τὸν χρόνον ἐρωτῶσιν, ὅσοι τοιαῦτα προτείνουσιν, ἂ πλείονος δεῖται καὶ μακροῦ χρόνου εἰς τὸ φανῆναι εἰ οὕτως ἔχει ὥσπερ προτείνονται. διὸ δεῖ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὸν χρόνον λύειν. λύσει δὲ

1 παρμενίδου λόγος] ου λόγο corr. non liquet unde I οὐ I πρότερον] c. 20 p. 177^b 16
5 εὐήθη δὲ συλλογισμὸν λέγει A προσλαβοὶ I: προλάβοι a: προσλάβη A 7 post Ixci
add. καὶ a 8 ὁ λέγω (sic) I 10 ὡς AI: ὥσπερ a 10. 11 ἐν τῷ Περὶ ἀναλ. συλλ.]
Anal. Pr. I 32 p. 47* 24—26 11 ἀναλύσεων a συλλογισμῷ I 15 καὶ A: καὶ αἱ
εἴποις a τὰς σοφιστικὰς a δεικνύειν A 16 εἴρηται] p. 191,6 προσδιαλεγομένους A
17 τοὺς AI: πρὸς a 19 ἔτι αἱ: ἐστὶ δὲ A 21 μὲν ex δὲ corr. I¹ μὴ A: om. a I
23 μὴ om. A 24 ἀδόξων A: ἐνδόξων a I 25 ἄξιος καταφρονήσεως A ἐλλείπη A(A)
26 τῷ om. A 27 προλαβόντος a 28 ἐλλείπη A 29 περιλειφθεῖσῶν A 30 ἐστὶ
A: ἐστὶν οὐ a I ἠρώτησεν a I(Ccu): ἠρωτήσεν A Arist. 32 ὅσοι AI: ὅσα a

πρὸς τὸν χρόνον, ἢ ἂν ἐνστάσεις κομίζῃ χρόνου πολλοῦ δεομένας ὀφθῆναι ἂν ἀληθεῖς ὡσι (καὶ γὰρ τῶν ἐνστάσεων αἱ μὲν εἰσίν, αἱ δὲ δοκοῦσι μὲν, οὐκ εἰσὶ δέ, ὡς ἐν τῷ ὀγδόῳ εἴρηται τῶν Τοπικῶν). ἢ λύσει πρὸς τὸν χρόνον καὶ ἐὰν οὕτω πως εἴποι· οὐ δίδωμι ταύτην οὐδὲ συγχωρῶ διὰ τὸ
5 μὴ δοκεῖν καὶ πλείονος χρόνου δεῖσθαι πρὸς κατανόησιν εἰ ἀληθῆς ἐστί. τὰ δὲ ἐξῆς σαφῶς καταλέγει.

p. 183*37 Προειλόμεθα μὲν οὖν εὔρεῖν τινα δύναμιν συλλογιστικὴν.

Δύναμιν συλλογιστικὴν τὴν τῶν Τόπων λέγει πραγματεῖαν, καὶ εἴρηται
10 ἐν ἐκείνοις, διὰ τί λέγεται δύναμις. εἰπὼν δὲ ἐν τοῖς Τόποις “ἢ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας μέθοδον εὔρεῖν, δι’ ἧς δυνασόμεθα συλλογίζεσθαι περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος”, τοῦτο εἰπὼν καὶ ἐπενεγκῶν τὸ “καὶ αὐτοὶ λόγον ὑπέχοντες”, νῦν τὴν αἰτίαν τοῦ διὰ τί ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς μὴ μόνον τὸ δύνασθαι λόγον λαβεῖν καὶ ἐρωτᾶν ἀλλὰ καὶ λόγον ὑπέχειν
15 καὶ δίδοναι εἶπε διὰ τοῦ ἐπεὶ δὲ προσκατασκευάζεται πρὸς αὐτὴν διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς γειτνίασιν. δεῖ δὲ πρότερον ἀναμνησῆσαι τῶν πρότερον εἰρημένων καὶ οὕτω τὴν λέξιν ἐπελθεῖν. εἴρηται δὲ ὅτι, ὡς ἔχει ἡ ψευδογραφικὴ πρὸς τὴν γεωμετρίαν, οὕτως ἡ σοφιστικὴ πρὸς τὴν διαλεκτικὴν· ὥσπερ γὰρ ἐκείνη ἐκ τῶν ἀρχῶν μὲν τῶν γεωμετρικῶν ὤρ-
20 μηται, τὰς δὲ καταγραφὰς ψευδεῖς ποιεῖται καὶ μὴ δεούσας, οὕτως καὶ αὕτη ἡ σοφιστικὴ ἐκ τῶν δοκούντων μὲν ἐνδόξων, ἄπερ ἐνδοξα ἀρχαὶ τῆς διαλεκτικῆς εἰσιν, ὤρμηται, τούτων δὲ οἷς χρῆται ἢ μὴ ὄντων ἐνδόξων ἀλλὰ φαινομένων μόνον, ἢ ὄντων μὲν ἐνδόξων τὸ σχῆμα δὲ ἡμαρτημένων, ὅταν ἢ ἐκ δύο μερικῶν ἢ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συμ-
25 περαίνηται. εἰ οὖν ταῦτα ἀληθῆ, καλῶς τὴν σοφιστικὴν εἴρηκε τῇ διαλεκτικῇ γειτνιάζειν· ἀμφοτέραι γὰρ περὶ παντὸς ἐπιχειροῦσιν, εἰ καὶ διαφέρουσι, καθάπερ εἴρηται. τούτων οὕτως ἐχόντων τὸ λεγόμενον ἐστίν· ἐπειδὴ γειτνιάζει ἡ σοφιστικὴ τῇ διαλεκτικῇ, ἢ δὲ σοφιστικὴ ἐπαγγέλλεται μὴ μόνον δύνασθαι λόγον λαβεῖν ἀλλὰ καὶ ὡς εἰδούτα (ὁ γὰρ δια-
30 λεκτικός ὥσπερ μὴ εἰδὼς ἐρωτᾷ ἄπερ ἂν ἐρωτᾷ· ὁ δὲ σοφιστὴς πάντα εἰ-

1 κολάζῃ A 3 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 10 p. 161*1 sq. 4 ἂν A
εἴποι AI: εἶπη a 7 μὲν om. I 9 λέγει AI: λέγων a 9. 10 εἴρηται δὲ
ἐκεῖ διὰ τί A 10 δύναμιν a ἐν τοῖς Τόποις] I 1 p. 100*18—20
11 δι’ ἦν a: ἀφ’ ἧς Arist. 12 περὶ τοῦ προτεθέντος ἐξ ἐνδόξων A 13 ὑπέχον-
τες οὐδὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον, ταῦτα οὖν εἰπὼν, νῦν λέγει τὴν αἰτίαν ἐνταῦθα. διὰ τί A
14 τὸ AI: om. a καὶ (ἀπὸ ἐρωτᾶν) AI: ἤγουν A 14. 15 ὑπέχειν, τουτέστιν
ἀποκρίνεσθαι διὰ τοῦ A 15 προσκατασκευάζεται a(u) αὐτὸ I
17 πρότερον AI: τρόπων a εἴρηται] c. 11 p. 171*35 sq. δὴ A
18 ἢ prius AI: om. a 20 οὐσας A 23 μὲν A: om. AI 25. 26 γειτνιάζειν
τῇ διαλεκτικῇ A 26 πάντα a 26. 27 διαφέρουσι aA: διαφοροί I
30 σοφιστικός A

δέναι ἐπαγγέλλεται καὶ οὐδὲν εἶναι ὃ μὴ οἶδεν· εἰ δὲ πάντα οἶδεν, ἐκ δὲ τῶν πάντων καὶ ἄπερ ἐρωτᾷ ἐστὶ, δῆλον ἄρα ὡς οἶδε καὶ ὅσα ἂν καὶ οἶα ἐρωτᾷ· τοῦτο γὰρ καὶ ὃ ἐν τῇ Πλάτωνι Γοργίας ἐδήλωσεν εἰπὼν “οὐδεὶς οὐδέπω πολλῶν ἐτῶν καινόν τί με ἠρώτησε”, μόνον οὐχὶ λέγων ‘πάντα ὅσα ἂν μέ τις ἐρωτᾷ, οἶδα, καὶ οὐδὲν ἐστὶν ὃ με διέλαθεν’), ἐπειδὴ τοῖνον ἢ σοφιστικὴ πάντα εἰδέναι ἐπαγγέλλεται, τὸν δὲ λέγοντα πάντα γινώσκειν μᾶλλον προσήκει ἐρωτᾶσθαι καὶ φανερὰ ποιεῖν ἄπερ ἐπίσταται ἤπερ ἐρωτᾶν, φαίνεται ὅτι καὶ τῆς διαλεκτικῆς ἔργον ἐστὶν οὐ μόνον τὸ ἐρωτᾶν f. 62^r ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρωτᾶσθαι καὶ λόγον ὑπέχειν, καὶ μᾶλλον τοῦτο· εἰ γὰρ τῆς 10 σοφιστικῆς μᾶλλον ἐστὶ τὸ λόγον διδόναι ὡς λεγούσης πάντα εἰδέναι, γεινιάζει δὲ καὶ ἡ σοφιστικὴ τῇ διαλεκτικῇ, εἴη ἂν καὶ τῆς διαλεκτικῆς ἔργον τὸ ὑπέχειν λόγον. διὰ ταύτην οὖν, φησί, τὴν αἰτίαν εἶπον ἐκεῖ ἔργον εἶναι τῆς διαλεκτικῆς μὴ μόνον λαμβάνειν δύνασθαι λόγον ἀλλὰ καὶ διδόναι. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὴν δὲ αἰτίαν εἰρήκαμεν τούτου ἐλλείπει τὸ νῦν· 15 εἴρηκε γὰρ οὐκ ἐκεῖ ἀλλὰ νῦν δι’ ὃ τι ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς καὶ τὸ λόγον ὑπέχειν. ὅτι δ’ οὐκ αὐτόθεν οὐδὲ προηγουμένως τῆς διαλεκτικῆς ἐστὶ καὶ τὸ λόγον ὑπέχειν ἀλλὰ διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς πρὸς αὐτὴν γεινιάσιον, παρέθετο τὸν Σωκράτην λέγοντα μηδὲν εἰδέναι, ὡς τοῦ διαλεκτικοῦ δῆθεν ἀγνοοῦντος ἄπερ ἂν ἐρωτᾷ· τὸν δὲ ὡς ἀγνοοῦντα ἐρωτῶντα οὐκ 20 ἀνάγκη λόγον ὑπέχειν ἀλλὰ μᾶλλον λαμβάνειν. λέγει δὲ δεδηλωσθαι αὐτῷ ἐν τοῖς Τοπικοῖς (ταῦτα γὰρ εἶπε πρόσθεν) καὶ ἐκ τίνων καὶ πρὸς πόσα ἐστὶ τὸ τε ἐρωτᾶν καὶ λόγον ὑπέχειν. ἢ λέγοι ἂν πρόσθεν καὶ τὰ ἐνταῦθα εἰρημμένα· εἴρηκε γὰρ ἐκ τίνων οἱ παραλογισμοὶ γίνονται καὶ πρὸς πόσα δεῖ βλέποντα τὸν τε ἐρωτῶντα ἐρωτᾶν καὶ τὸν ἀποκρινόμενον ὑπέ- 25 χεῖν λόγον. δῆλα δὲ καὶ τὰ ἐξῆς. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὰ μὲν παρ’ ἐτέρων ληφθέντα πρότερον πεπονημένα ὑποστικτέον εἰς τὸ πρότερον, εἶτα ἐπακτέον τὸ πεπονημένα καὶ τὰ συνεχῆ τούτων. ὃ δὲ λέγει ἐστὶν ὅτι τὰ μὲν ὑπό τινων εὐρεθέντα πρότερον παραλαβόντες οἱ ἀπ’ ἑκείνων ἐφεξῆς ἅπαντες κατὰ βραχὺ ταῖς καθ’ ἕκαστον προσθήκαις ἐπὶ 30 μέγα ἠύξησαν· τοῦτο δὲ εἶπε καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι ἄλφα τῶν Μετὰ τὰ φυσικά. τὸ δὲ χρησιμωτέραν μέντοι πολλῷ τῆς ὕστερον ἐκ τούτων αὐξήσεως ταυτόν ἐστι τῷ ἢ ἐξ ἀρχῆς τινος εὕρεσις, καθ’ ἀτελές ἐστὶ τὸ εὐρε-

1 post μὴ add. εἶναι aI: om. A 3 πλάτωνος γοργία a εἰπὼν] Gorg. c. 2 p. 448 A
 memoriter citat cf. p. 15,14—16 4 post πολλῶν add. καὶ aI: om. A 5 τις
 ἐρωτᾷ aA: ἐρωτῶσιν I 7 ἤπερ A 8 ἐστὶν ἔργον a 10 ἐστὶ μᾶλλον A
 10. 11 γεινιάσει a 12 ἐκεῖ aA: ἐκεῖνην I 14 τῆς pro altero τῇ A εἰρήκα-
 μεν I λείπει A τὸν νῦν a 15 διατί A 17 καὶ om. A 19 post ἀγνοοῦντα
 add. τὰ ἐρωτώμενα A 20. 21 δηλώσαι αὐτό A 21 ἐν τοῖς Τοπ.] VIII 24 δεῖ
 A: δὴ aI 25 λόγον A: λόγους aI 27 ἐπανακτέον a 28 πρότερον εὐρεθέν-
 τα a παραλαβόντες aA: λαβόντες I 28. 29 ἀπ’ ἐκείνους (sic) A 29 post βραχὺ
 add. μετὰ πόνων καὶ φροντισίων a καθέκαστον I: καθ’ ἐκάστην aA 30 καὶ om. a
 ἐν τῷ ἐλάττονι ἄλφα (α a) τῶν Μετὰ τὰ φυσ.] c. 1 p. 993^b 18 31 χρησιμωτέραν a
 Arist.: χρησιμώτερον AI(u) post πολλῷ add. καὶ A 32 ἢ om. a τινός corr.
 ex τινῶν I¹

θέν, ὅμως ἢ τούτου εὐρεσις χρησιμωτέρα ἐστὶ πολλῶν τῆς ὕστερον τοῦ εὐρεθέντος ἐπιδόσεώς τε καὶ τελειώσεως· εἰ γὰρ μὴ ὄλωσ εὐρέθη, οὐδ' ἂν ἐπίδοσιν ἔσχε. “παντός γάρ”, φησὶν ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά, “τὸ ἐλλείπον προσθεῖναι” τοῦ εὐρεθέντος· τὸ δὲ τὴν ἀρχὴν εὐρεῖν οὐ παντός·
 5 πᾶσα γὰρ ἀρχὴ ὁσῶν κράτιστόν ἐστι τῇ δυνάμει, τοσοῦτῶ σμικρότατον τῷ μεγέθει. καὶ πολλὰ ἡμῖν ἐστὶ δῆλα οὕτως ἔχοντα· καὶ γὰρ ἢ κεχραμῖς καίτοι σμικρότατον ὄν τῷ μεγέθει μέγα τῇ δυνάμει τυγχάνει, εἴ γε ἐξ αὐτῆς ἢ συκῆ τοσοῦτον τῷ μεγέθει δένδρον. ταύτην οὖν
 10 σεται δένδρον· ὅμως ταύτης εὐρεθείσης. ὡς ἀρχῆς πολλὰ ἡμῖν ἐκ τούτου γέγονε δῆλα κατὰ βραχὺ πονήσασιν, ὅσον ὅτι ἐν αὐτῇ δυνάμει ἦσαν στέλεχος τε καὶ κλάδοι καὶ φύλλα καὶ ὄζοι, καὶ ὅτι οἱ φυσικοὶ καὶ σπερματικοὶ ἐν αὐτῇ λόγοι ἀσώματοί εἰσιν· οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτοι ὄντες τῷ πλήθει ἐχώρησαν ἐν αὐτῇ οὕτως οὔση σμικροτάτῃ τὸ μέγεθος.

15 p. 183^b34 Ταύτης δὲ τῆς πραγματείας.

Πραγματεῖαν λέγοι ἂν ἢ τὴν τοπικὴν ἢ πᾶσαν τὴν λογικὴν. μάλιστα μισθωτοὺς δὲ καλεῖ τοὺς σοφιστὰς ὡς ἀπὸ φαινομένης πλουτοῦντας σοφίας. τίς δὲ ἢ Γοργίου πραγματεία, ἣ ὁμοίαν λέγει τὴν σοφιστικὴν, δῆλη τοῖς τὸν Πλάτωνος Γοργίαν ἀνεγνωκόσι. λέγει δὲ τοὺς σοφιστὰς τοιοῦτους δι-
 20 δάσκειν λόγους εἰς οὐδὲν ἐγίνωσκον τοὺς ἀλλήλων λόγους ἐμπίπτειν· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας, οἱ ἐκ τῆς ἀμφιβολίας καὶ οἱ λοιποὶ. τὰ δὲ ἐξῆς δῆλα.

p. 184^a2 Οὐ γὰρ τέχνην ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης.

Τέχνη ἐστὶ πᾶσα ἢ συλλογιστικὴ μέθοδος, ἐν ἣ ἐστὶ καὶ ὁ ἀληθινὸς
 25 ἔλεγχος· ὁ δὲ ταύτην παραδοὺς καὶ τέχνην δίδωσι καὶ παιδεύει. αἱ δὲ παραγωγαὶ καὶ οἱ παραλογισμοί, οἱ τρόποι δηλονότι τῆς ἀπάτης, οἷς καὶ ἐχρῶντο καὶ ἐδίδασκον οἱ σοφισταί, οὐ τέχνην ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης· ὁ γὰρ ἔχων τὴν δυνάμιν καὶ ἐπιστήμην τοῦ συλλογίζεσθαι, ἐκεῖνος δῆλον ὅτι δύναται καὶ παραλογίζεσθαι. ὥσπερ γὰρ ὁ ἔχων τὴν τέχνην τοῦ
 30 ὀρθογραφεῖν καὶ ὑγιάζειν, ἐκεῖνος | οἶδε μάλιστα καὶ μὴ ὀρθογραφεῖν f. 62^v

1 τούτου AI: τοῦ a εἰσύτερον I 2 οὐδ' aI: οὐκ A 3 ἐν τῷ a ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά] immo Ethic. Nicom. I 7 p. 1098^a25 4 πάντων I 5 τοσοῦτον A(C)
 5. 6 μικρότατον a Arist. 6 ἐστὶ om. a 7 post μέγα add. ὄν a 8 ταύτην aA: ταῦτα I 9 εἶδεν scripsi: οἶδεν aAI 12 κλάδος a 14 μικροτάτῃ a 17 καλεῖ aA: καλεῖται I 18 ante γοργίου add. τοῦ a 19 τὸν πλάτωνος a: τοῦ πλάτωνος I: τοῦ πλάτωνος τὸν A 23 τὰ Arist., sed cf. vs. 27 et p. 198, 3. 7 τῆς I Arist.: om. a(D) post τέχνης add. ex Arist. διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον a 24 ἐστὶ IA: δὲ a 26 τρόποι AI: τόποι a καὶ alt. AI: om. a 27 τῆς AI: om. a 28 συλλογίζεσθαι a: συλλογισμοῦ AI 29 δῆλος a

καὶ νόσον ἐμποιεῖν, οὕτως καὶ ὁ δυνάμενος ἐπιστημόνως συλλογίζεσθαι, ἐκαῖνος οἶδε καὶ παραλογίζεσθαι. ὥστε τὸ παραλογίζεσθαι, ὅπερ ἐπετήδευον οἱ σοφισταὶ καὶ ἄλλους ἐδίδασκον, οὐ τέχνη ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τέχνης δυνάμενον γίνεσθαι. ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ τῆς διαιρετικῆς συλλο-
 5 γίζεσθαι διδάσκοντες καὶ ταύτην παραδιδόντες οὐ τέχνην ("ἔστι γὰρ ἡ διαιρετικὴ", ὡς ἐν τῷ Περὶ εὐπορίας προτάσεων εἴρηται, "οἷον ἀσθενῆς συλλογισμὸς") ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης· τοῦ γὰρ εἰδότος συλλογίζεσθαι καὶ ἀποδεικνύειν καὶ τὸ διαιρεῖν καὶ τὸ ἐκ διαιρέσεως ληφθὲν συλλογιστικῶς συμπεράνασθαι. ἀλλὰ καὶ οἱ δι' ἐπαγωγῆς τι συνάγοντες τὸ
 10 αὐτὸ πάσχουσιν. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ ἐξ ἀρχῆς ὑπαρχόντων ἔχειν ἡ μέθοδος ἱκανῶς τὸ ἱκανῶς θαρρούντως ἐπῆχται· αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι τέχναι οὐκ ἐξ ἀρχῆς οὐδὲ ὑπ' αὐτῶν τῶν εὐρόντων τὸ τέλειον ἔσχον ἀλλ' ἀπὸ τῶν διαδεξαμένων αὐτάς· ἡ δὲ λογικὴ πραγματεία τῷ Ἀριστοτέλει πρῶτως εὐρεθεῖσα καὶ παρ' αὐτοῦ τετελειώται. ᾧ δεῖ πάντας
 15 ἡμᾶς οὐ πολλήν, ὡς αὐτὸς ἔφησεν, ἀλλ' οὐδ' ὄσσην εἰπεῖν δυνατὸν ἔχειν χάριν.

2. 3 ἐπιτήδευον a 4 τῆς A, postea, ut videtur, add. I: om. a 5 fort. παραδιδόντες
 (βιδόασιν) 6 ἐν τῷ Περὶ εὐπορίας προτάσεων] Anal. Pr. I 31 p. 46•32
 8 ἀποδεικνύειν a 11 θαρρούντως aA: θαρρούντα I 12 ἀπ' fort. recte b
 ἔχον I 15 ἱμμο ὄσσην οὐδ' δυνατὸν a: om. AI

I N D I C E S

I INDEX VERBORUM

Verba asterisco notata desiderantur in lexicis

- Ἄγγελος *angelus* 44,11
 ἄγειν ὄνομα 12,14 σόφισμα *pass.* 146,14
 εἰς τὸ ἀδύνατον, παράδοξον, ψευδὸς 72,22
 99,26 101,20 102,13 sq. 109,12. 13 al.
 ἐπὶ τι i. q. μετάρχειν 104,1
 ἄγνωτα. ἐξ ἄ. ἄγειν εἰς γινώσιν 24,10. 26 ὁ
 παρά τὴν τοῦ ἐλέγγου ἄ. λεγόμενος (τρό-
 πος) 43,19 cf. 55,31 sq.
 ἄγνωστος 66,32
 ἄγνος 66,33
 ἄγνωστος 100,22 119,21 sq.
 ἀγορά. εἰς ἄ. φοιτᾶν 92,31 ἐν ἄ. συνουσί-
 αζεν 100,9
 ἀγύμναστος 122,14. (τὸ ἄ.) 19
 ἀγωγή τοῦ λόγου 188,6. 7 τῶν παραλογι-
 σμῶν 60,7 171,25 τῶν σοφισμάτων 25,24
 27,13. 20 29,22. 35 31,17. 28 al.
 ἀγωνίζεσθαι *dial.* 3,7 109, 18 111,4. 5
 κατὰ τῶν σοφιστῶν 71,16
 ἀγωνιστικὸς λόγος (i. q. ἐριστικὸς) 19,2. 3
 109,17 ἄ. διατριβαί 120,12. 13
 ἄδειν 32,23 cf. τόνος
 ἀδηλοποιεῖν 124,3
 ἀδίστατος *coni.* ἀμερῆς 96,5. 6
 ἀδικεῖν 115,10 sq.
 ἀδικία 114,24 sq.
 ἀδικος 115,11 sq. τὰ ἄ. λέγειν 42,16 sq.
 ἀδόκιμος 80,29 *coni.* μοχθηρὸς 156,36
 ἀδοξος *coni.* ψευδῆς 100,29 131,7. 9
 ἀδρανῆς 2,9
 ἀετός (ὀμώνυμον) 28, 7 πτηνόν, ἰχθύς
 25,18. 19
 ἀθλητικὸς 8,26
 αἰνιγματώδης *adv.* 22,4
 αἰνίττεσθαι τι 9,22. 23 18,30 32,2 140,31
 αξί 112,9. 25 132,1
 αἰρεῖν i. q. καταβάλλειν 138,14 *med.* τι 52,22
 αἵρεσις *secta* 101,13. 18. 21
 αἰσθησις 12,10 κατὰ τὴν ἐσφαλμένην τῆς
 αἰ. κρίσιν 9,11. 12
 αἰσθητήριον. συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν
 αἰ. 23,15
 αἰσθητικὸς 38,23
 αἰτεῖν τὸ. ἐν ἀρχῇ 55,29 *med.* 45,8 sq.
 47,12. 18. 22 al.
 αἰτία *expl.* 11,13 κατασκευαστικῆ 59,1. 2
 αἰτίαιμα 49,12
 αἰτιᾶσθαι τὴν ἄγνοιαν 66,15
 αἰτιατικῆ (πτῶσις) 107,11 sq. 185,2 sq. ἐπ'
 αἰτιατικῆς 108,1 185,1. 7 sq. κατ' αἰτια-
 τικὴν φερόμενον 185,18
 αἰτιος. αἰτιον προσεγές 190,4 τὰ αἰτία τοῦ
 συμπεράσματος 109,27
 ἀκατάτακτος 38,13. (*coni.* ἀπλοῦς) 15
 ἀκίνησια 134,32
 ἀκίνητος (ψυχῆ) 119,10 134,32 (ἰδέα) 158,22
 ἀκολασία 53,32 sq.
 ἀκολουθεῖν *log.* 42,29 sq. 163,9
 ἀκολουθία 27,5 29,2
 ἀκόλουθος 1,6 3,30 15,9 *log.* 82,23 ἄ.
 ἔχειν τοὺς λόγους 18,4 τὸ τῆς λέξεως ἄ.
 153,2 ἀκολούθως 88,20
 ἀκούειν οὕτως 143,31 cf. 166, 24. 25 ὡς
 οὕτως ἐρωτωμένου τοῦ σοφίσματος 171,19
sim. 181,19 *pass.* ἐπὶ τινος 109,27 οἱ
 ἀκούοντες 9,22 60,36 187,6

ἄκουσις 151,13
 ἀκριβής 178,5 ἀκριβεστέρως 117,30. 31
 ἀπροᾶσθαι οἱ ἀπρόωμοι 9,19 71,18. 22
 72,6 123,16. cf. 32,27
 ἀπροατής (ἀγεωμέτρητος) 9,24 71,1. 20. 30
 72,8 (ἀνεπιστήμων) 75,11 111,28 119,8
 123,21 130,14 (ἀμαθής) 150,13
 ἀπρος. ἀπ' ἀ. ἐπιστήμης 15,13 ἐν πάσαις
 (ἐπιστήμασι) ἔχων τὸ ἀπρότατον 75,24 ἀ.
 ὅροι 44,33
 ἀπρωτηριάζειν. ἠπρωτηριασμένως 30,8
 ἀλεξητήριος (φάρμακον) 2,6
 ἀλήθεια coni. ἢ φῶσις 104,4 τῆ ἀ. 20,11
 177,3. 5 πρὸς ἀλήθειαν 9,6
 ἀληθεύειν opp. ἐλέγχσθαι 71,31 ἀλη-
 θεύσθαι ἐπί, κατὰ τινος 160,24. 26 179,16
 ἀληθής. καὶ ἐκ ψευδῶν συνάγεται ἀληθές
 136,33 τὸ ἀ. μᾶλλον ἔχειν 120,18 ὁ
 (κυρίως καὶ) ἀληθῶς Ἐλεγχος 54,31 σαρε
 ἀληθινὸς Ἐλεγχος 197,24
 ἀλλίσκεσθαι dial. 46,3 ἀλωθετήμεν 15,22
 ἀλλά. εἰ καὶ . . ἀλλά 193,7 . . ἀλλ' οὖν
 81,12 (καὶ) 86,16 (εἴπερ ὅπως) 95,32 98,9.
 14 128,17 159,17 165,31 182,17 ἀλλ' ἢ
 i. q. ἢ 104,23 190,12 i. q. ἀλλά 120,28
 ἀλλαχοῦ 32,24 43,10
 ἀλλοιοῦσθαι πολλὰ θελοῖ 179,32
 ἄλλος παρά τι 8,7 122,11 158,25 ἄλλος μὲν
 . . ἄλλος δέ 57,13. 14 116,28 . . ἕτερος δέ
 54,33 67,7. 8 ἄλλος . . καὶ ἄλλος 30,35
 32,11. 12 116,10. 11 144,26. 27 147,19.
 20 ἄλλος καὶ ἄλλος 6,11. 12. 17 25,15
 44,14 45,14 sq. 59,5 64,10 66,33 al.
 ἄλλως μὲν . . καὶ ἄλλως 59,19. 21 182,15.
 16 ἄλλως τε 114,15 ἄλλως τε καὶ
 86,28 ἄλλως τε δέ 3,27 39,11 138,18
 ἄλυτος 155,20 156,34 coni. ἀληθής 156,19.
 27. 30
 ἄλφα Ἐλαττον τῶν Μετὰ τὰ φυσ. 91,6
 ἄμα κατηγορεῖν, λέγειν 40,12. 22 sq.
 ἀμαθής. τὸ ἀ. 14,26
 ἀμαρτάνειν. ἡμάρτηται ὁ λόγος 146,31
 ἡμαρτημένος 174,23 κατὰ τὸ σχῆμα 19,2
 90,28. 29 136,23. 36 195,23 τὸ σχῆμα
 ἡμαρτημένον ἔχων 135,31 τὸ ἡμαρτημέ-
 νον 49,13 ἡμαρτημένως 179,25
 ἀμαρτία τοῦ λόγου 137,13
 ἀμεινόνως 121,6
 ἀμερής 96,6
 ἀμεσος 3,33 ἀμέσως 4,1
 ἀμήχανος. τῶν ἀ. (ἐστὶ) 3,10

ἀμόλυντος 189,19
 ἀμφιβολία. ὁ κατ' ἀ. λεγόμενος (τόπος
 dist. ὁ κατ' ὁμωνυμίαν λ.) 11,17 τὸ
 δεύτερον εἶδος τὸ κατὰ τὴν ἀ. (dist. τὸ
 πρώτων εἶδος τὸ κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν)
 21,7. 8 οἱ παρὰ τὴν ἀ. σοφισμοί, παρα-
 λογισμοί (dist. οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν)
 22,37 sq. 28,5 sq. 139,26 ὁ κατὰ ἀ. Ἐλεγ-
 χος 138,34 γένεσις τῆς ὁμωνυμίας καὶ
 τῆς ἀ. 128,14 τίσασαρες τρόποι 137,20 sq.
 144,10 sq. cf. 28,2 sq.
 ἀμφιβολος (dist. ὁμωνυμος) 11,34 71,27
 σαρε ἀ. Ἐλεγχος 123,30 ἔχειν τὸ ἀ.
 (coni. τὸ διττόν) 145,15. 16
 ἀμφιδοξεῖν pass. 134,28
 ἀμφιδοξος 134,10 sq. 135,16
 ἀμφισβητεῖν pass. περὶ τινος 3,16
 ἀμφόδους (ἀμφώδους A) 112,8 sqq.
 ἀμφοτέρω. καὶ ἀ. 11,18 35,21 39,31
 ἀμφω. καὶ ἀ. 13,3 43,15. 16
 ἄν c. opt. fut. 72,21 123,5 148,15 162,2
 c. ind. fut. 11,5 46,23 123,33 179,19 c.
 ind. praes. (?) 124,29 c. coniunct. po-
 tential. 76,3 86,25 122,5 128,1 112,3
 191,17. 19 ἄν omissio optat. potential.
 42,8 63,2 87,7 114,15. 16 121,17 126,10
 135,19 138,14 potentiale c. imperfect.
 ἴσως ἄν ἠρωτάτο 190,5—7 irrealis c. op-
 tat. 94,13 156,29 c. plusqpt. 72,15 ἄν
 irreali omissio imperfect. 124,17 128,20
 168,19 — οἷον ἄν ἀποκρηθῆ (pro ἀπο-
 κρηθῆ) 103,17
 ἄν c. coni. aor. et ind. fut. in eodem enun-
 tiato 85,17. 18 c. indic. praes. 142,18
 c. optat. aor. 87,6 116,16 c. imperf. in
 enuntiato irreal. condic. 144,21 ὡς ἄν
 εἰπέ τις 152,24 omissio verbo (?) 95,28
 c. coni. in enunt. interr. ὀφθῆναι ἄν
 ἀληθεῖς ὡς 195,2 c. indic. ἀγνοεῖ ἄν
 ἀμφιβολόν ἐστὶ τὸ ἠρωτημένον ἢ ὁμώνυ-
 μον 71,27 73,2 cf. καὶ
 ἀναβιβάζειν τὸν τόνον 34,24
 ἀνάγειν pass. πρὸς τὴν ὑπελίαν 26,28 τὸν
 λόγον εἰς τὴν ἀκολουθίαν 29,1 ἐπὶ τὸ κα-
 θολικώτερον 135,25 log. εἰς 56,28 57,3.
 7 sq. 99,11 al. ὑπὸ τι (ὑφ' ἐν γένος) 98,20
 149,28 150,6 sq. 157,23
 ἀναγινώσκειν (περὶσπωμένως) 33,18. 27
 (οὕτως) 34,22 35,1. 4 (κατ' ἐρώτησαν
 καὶ ὑπερβατῶς) 84,5. 9 165,19 (ὄξυτόνος
 καὶ κατὰ ἀπόφασιν) 85,21

ἀναγκαῖος (coni. ἀληθής) 3, 19. (coni. ἄμεσος) 33 ἄ. ἐρώτημα expl. 52,7 sq. πᾶν ἄ. ὄν 148,2.3 cf. δυνατός
 ἀναγωγή log. εἰς 58,3 εἰς τι ἔχειν τὴν ἄ. 86,3
 ἀναδύεσθαι coni. ὀκνεῖν 128,4
 ἀναθρεῖν 125,18
 ἀναιρεῖν 49,14 135,28 190,31 191,10.11. (ἀναιρῆσαι) 27 sq. 193,21
 ἀναίρεισι 49,14. 19 191,12 al. ἄ. ποιῆσθαι 137,5
 ἀνακαλύπτειν. ἀνακαλυμμένως 101,20
 ἀνάκλασις (ὄψεως coni. διάκλασις) 9,34
 ἀνακτᾶσθαι ὑγίαν 26,36
 ἀνακυκλοῦν περὶ τι 176,10
 ἀναλαμβάνειν ἐπιστήμην 24,10 αὐτὴς τὴν λέξιν 23,18 150,31
 ἀναλέγειν med. 17,15
 ἀναλογία. ἐν πολλαπλασίονι ἄ. 89,7.8 τὰ ἐν π. ἄ. ταχὺ αὐξοῦνται ibid. 8.9
 ἀναλθεῖν log. εἰς 136,16 137,7
 ἀναμαρτήτως ἐρωτᾶν 15,33
 ἀνανεύειν 111,10. 14. 15 149,17
 ἀνάπαλιν. τὸ ἄ. 79,7 137,4 149,28 159,24 ἐπὶ τοῦ ἄ. 160,3
 ἀναποδείκτως λαμβάνειν 47,22
 ἀναρμωστία 134,4 135,7 sq.
 ἀνάρμωστος 119,17 120,2
 ἀναστρέφεσθαι περὶ τι 93,28.29
 ἀνατολή 163,6.7
 ἀνατρέπειν (πρότασιν) 10,30 (λόγον) 86,19 (συλλογισμὸν) 135,32 (λύσιν) 161,24 (τοῦς μὴ οὐτωσὶ διαιροῦντας) 78,16 sim. 126,30
 ἀνατρεπτικός 127,9
 ἀναφέρειν pass. ἐπὶ τι 119,2 πρὸς τι 127,8.9
 ἀναφορά. πρὸς ἄλλο τὴν ἄ. ἔχει 104,17
 ἀναρηγορά 76,12 cf. δύνασθαι
 ἀναχωρεῖν τινος 100,34.35
 ἀνδρεία 4,15 sq. 43,3 sq. 131,19.27 134,1 167,6 sq. 180,1 sq.
 ἀνδρεῖος 4,15 sq.
 ἀνδριᾶς 31,23.24
 ἀνέγκλητος. τὸ ἄ. 35,5
 ἀνέδην ἐρωτᾶν 101,22
 ἀνεπιστημοσύνη 24,26
 ἀνεπιστήμων 13,22.28 23,33 sq. i. q. σοφιστής 60,28
 ἀνεπισηφαλής 40,18 41,3
 ἀνετος adv. 121,32
 ἀνθίστασθαι 124,10 (πάντη) 130,23

ἄνθρωπος exempl. 4,24 10,22 sq. 42,7 58, 13sq. 69,26 133,9sq. 136,4.5.7.27 137,29 162,32 170,6 ἢ τῶν ἄ. φύσις τῇ ὄλῃ συνδεθεῖσα 3,20.21 ἐπὶ τοῦ σπυροῦ γένους οὐκ ἀγαθοί 6,23.24 cf. 45,32 λύειν πρὸς τὸν ἄ. (οἱπ. πρὸς τὸ πρᾶγμα) 123,1 ὁ καθόλου, ὁ μερικὸς, ὁ ἐνικός 67,19.20.26 τρίτος ἄ. 158,20sq. τὴν ἰδέαν ἀνθρωπον ibid. 22
 ἀνδρωτί 14,16
 ἀνισος. ἀνισα πρὸς ἄλληλα 181,21
 ἀνιστάναι. τὸ τὸν ἀνιστάμενον ἰστημέναι διττόν 25,29 sq.
 ἀνόητος coni. παράδοξος 101,17
 ἀνοίκειος τῆς διαλεκτικῆς 129,4
 ἀνόμοιος ἀνομοία 192,20.33
 ἀνομοούσιος 12,17
 ἄνπερ c. opt. 117,16
 ἀνταποδιδόναι intr. 192,14
 ἀντεισάγειν 162,7
 ἀντεπιχειρεῖν 117,10
 ἀντέχεσθαι τῆς ἀληθείας 95,17 δόγματος 101,13
 ἀντίγραφον 18,24
 ἀντίθεσις. ἢ σὺν ἄ. ἀντιστροφή 49,6.7.13 178,5 κατ' ἀντιθεσιν λαμβάνειν ibid. 1
 ἀντικεῖσθαι. τὸ ἀντιπατικῶς ἀντικείμενον (dist. τὸ ἐναντίον) 10,25.31 11,9 50,19
 ἀντικρυς 33,22
 ἀντιλαμβάνεσθαι (ἢ γῆσις) 48,20
 ἀντιλέγειν 1,18.21 115,23
 ἀντίληψις. συγχρῆσις καὶ διακρῆσις τῶν αἰσθητηρίων ἢ ἄ. τῶν αἰσθητῶν γίνεται 23, 15.16
 ἀντιπαριστάναι. ἀντιπαριστᾶντος 102,15
 ἀντιπίπτειν. τοὺς ἴσως ἀντιπεσόντας καὶ φήσαντας 86,14.15
 ἀντιστρέφειν trans. (τοὺς ὄρους) 48,4 63,8 intrans. 48,6.7 al. πρὸς τι 69,25 sq.
 ἀντιστρέψαντας ῥητέον 183,1 sim. 48,8
 ἀντιστροφή. ἢ σὺν ἀντιθέσει ἄ. 49,6.7.13 178,5
 ἀντιστρόφως τούτῳ 21,20 ἔχειν ibid. 15 137,28 139,22 144,16
 ἀντιτάττεσθαι διὰ πάντων 130,24
 ἀντιτιθέναι τί τι 102,14.15
 ἀντίφρασις τοῦ συμπέρασματος 11,5 τῆς θέσεως 164,8 φαινομένη 45,38 συναληθεύσει ἢ ἄ. 119,29 120,7.8 ἢ τῆς ἄ. ἐρώτησις 82,9.10 ἀποκρίνεσθαι τὴν ἄ. 124,21 λέγειν ibid. 31 συλλογίζεσθαι 72,31.

- 33 77, 12. 16 95, 24 συμπεραίνειν 77, 14
 συνάγειν 46, 27 55, 26. 27 57, 17 65, 26
 71, 25 77, 20 εἰς ἄ. ἀγειν 61, 9 περιάγειν
 2, 25 42, 15 43, 26 περιφέρεισθαι 46, 8 ἐν
 τῇ ἄ. ἔχειν τὸ αἰτιον 82, 16 sq. ἢ κατ'
 ἀντίφασκειν ἐρώτησις 81, 35 103, 16
 ἀντιφάσκειν ἑαυτῷ 45, 20
 ἀντιφατικὸς. τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικειμένον
 (dist. τὸ ἐναντίον) 10, 25. 31 11, 9 50, 19
 ἀντωνυμία 34, 25
 ἀνύσιμος adv. 164, 33
 ἄνω. ἢ τῶν ὄντων ἀνωτάτω διαίσεις 20, 27
 τοὺς ἀνωτάτω τρόπους 78, 11 τὰ ἀνω-
 τάτω γένη 149, 16
 ἀνωθεν ἐλέγτο 21, 17 sim. 38, 7 57, 34
 67, 32 79, 26 98, 29 100, 27 109, 6 161, 25
 μικρὸν ἄ. 41, 34 105, 33 τῆς ἄ. ἐνόησας
 135, 14
 ἀνώμαλος. τὸ ἄ. τῆς συνηθείας 67, 32
 ἀνώνυμος 134, 6
 ἀνωφελής 175, 15 ἀνωφελῶς 126, 25
 ἀξιοῦν τὸ προκαίμενον 115, 12. 13 ἀξιούσθαι
 i. q. νομίζεσθαι 130, 12
 ἀξίωμα expl. i. q. πρότασις 162, 10 κοινὸν
 ἄ. τῶν φιλοσόφων 49, 27 geometr. 7, 26
 ἀξιώσεις ἀπρεπῆς 86, 24 τὴν ἄ. ποιέσθαι
 ibid. 28
 ἀξύνετος 13, 27
 ἀορισταίνειν 57, 24
 ἀόριστος (coni. κοινά) 98, 24
 ἀπαγγέλλειν τι ἀσαφῶς 31, 27 σαφῶς 65, 3.
 24 186, 24 ἢ λέξεις ἐλλιπότερον ἀπήγγε-
 λται 180, 28
 ἀπάγειν τινα ἀπὸ δόξης 123, 18 πρὸς ἀπά-
 την 110, 9 εἰς τὸ ἀδύνατον 164, 1 εἰς
 σολοικισμὸν 185, 3
 ἀπαγωγὴ εἰς παράδοξον 101, 11
 ἀπαιτεῖν 100, 25 ἔθεν συνῆχται 114, 17
 ἀπαντᾶν ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον 103, 9 πρὸς
 τινα 86, 14 178, 32 πρὸς τι 121, 23. 31
 157, 28 175, 26
 ἀπαρέμφατος 36, 17. 18 ἔγκλισις 34, 28
 ἀπαριθμεῖν pass. 64, 11 72, 10 109, 10
 135, 24 med. 17, 13. 14 19, 23 37, 13
 159, 7
 ἀπαριθμησις 9, 1 27, 5
 ἀπαρνεῖσθαι opp. διδόναι 119, 7 178, 33
 180, 10 aor. med. 45, 5 130, 7
 ἀπάρνησις coni. ἀπόφασις 83, 25
 ἀπαρτίζειν λόγον 32, 7
 ἀπατᾶν. ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις τῇ ὕλη
 συνθεθεῖσα ἀπατᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
 3, 21 sophist. 1, 12 11, 14 12, 2. 9. 34
 32, 25 al. τὸ ἀπατᾶν καὶ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ
 μικρᾶς τινος κοινωνίας καὶ ὁμοιότητος σο-
 φιστικῶν 12, 22 cf. 9, 11. 32 παρὰ τι 148, 13
 ἀπάτῃ sophist. 6, 5. 31 9, 16 12, 4. 5. 13 42, 8
 67, 15 al. coni. νίκη 87, 1 88, 6 παραδειδέ-
 ναι μέθοδον τῇ ἄ. 101, 26 δι' ἧς ἄν τις
 τὴν ἄ. διαδιδράσκει 107, 29 ἢ ἐπὶ τῶν
 ὀνομάτων ἄ. 12, 36 τὴν ἄ. ἔχειν 25, 28 οἱ
 τρόποι τῆς ἄ. 197, 26
 ἀπατητικὸς 99, 9 107, 28 τὸν μέσον ὄρον
 ἄ. ἔχειν 89, 16 τοῦ μέσου ibid. 21. 22
 ἀπείργειν τὸν συλλογιζόμενον συλλογίσασθαι
 142, 4
 ἀπελέγγειν 44, 5 56, 3 75, 25 100, 33 116, 5
 135, 31
 ἀπεικέναι. οὐδὲν ἀπεικός 150, 1 οὐκ
 ἀπεικῶς 57, 30
 ἀπεπτος 93, 2
 ἀπερ(ί)λπτος coni. ἀπειρος 13, 4
 ἀπερίσπετος adv. 180, 12. 13
 ἀπλοῦς. ἀπλουστερά γραφή 189, 1. 2 ἀπλῶς
 εἰπεῖν 150, 11
 ἀπό. ἀπὸ τῶν σοφιστῶν λεγόμενον 147, 4
 οὐδ' ὑπ' (ἀπ') αὐτῶν. τὸ τέλειον ἔσχον
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν δ. 198, 12. 13 οἱ ἀπ' ἐκεί-
 νων 196, 28. 29 ἀπὸ τοῦ c. inf. 49, 34
 ἀποβάλλειν νόσον 69, 35
 ἀποβλέπειν πρὸς τι 127, 29
 ἀποδεικνύουσι. ὁ ἀποδεικνύων οὐ διαλέγε-
 ται ἀλλὰ συλλογίζεται 17, 24. 25 ὁ ἀπο-
 δεδειχῶς οὐκ ἐρωτᾷ 114, 15
 ἀποδεικτικὸς (μέθοδος) 1, 4 (συλλογισμὸς) 2, 5
 7, 15 17, 29 sq. (πραγματῆς) 3, 18 (ἐπιστήμη)
 3, 27. 29 (λόγος) 5, 1 expl. 17, 17 sq. ἢ ἀπο-
 δεικτικῆ (προτέρᾳ τέτακται) 3, 32
 ἀπόδειξις 1, 2 3, 28 σημειώδης 48, 28 ῥητο-
 ρικῆ ibid. 31
 ἀποδέχεσθαι τι 153, 5 τινα 187, 18
 ἀποδιδόναι (σκοπὸν) 3, 4 (αἰτίαν) 98, 2.
 (τι πρὸς τι) 29 (διαφορὰν) 99, 15 (εἶδη)
 109, 6 (λύσιν) 162, 6 (ἐξήγησιν) 183, 27
 ἀποδιδράσκειν τὸν ἔλεγχον 142, 8
 ἀπόδοσις τοῦ μερισμοῦ 187, 25
 ἀποκαλύπτειν 125, 26. 27
 ἀποκόπτειν τί τινος grammaticae 34, 28
 ἀποκρίνεσθαι. τοῦ ἀποκρινόμενου ἔργον
 16, 4 διαλεκτικῶς 43, 15 σοφιστικῶς 135, 1
 aor. pass. 103, 17 106, 2. 4 124, 26 130, 3
 191, 16. 17

ἀπόκρισις def. 130,6 κυρίαν ἄ. ποιῆσθαι
 ibid. 4 τὴν τούτου ἄ. 102,2
 ἀποκυτταίνει νοήματα 28,28
 ἀπολαμβάνειν. τὸ καθ' αὐτὸ ἀποληφθέν
 168,12. 21
 ἀπολείπεσθαι τίνα τινας 96,4
 ἀπολογεῖσθαι coni. ὑπέχειν λόγον 98,7
 ἀπολύειν τὸν Δία τοῦ ψεύδεσθαι 35,5 ἀπο-
 λύτως καὶ καθ' αὐτό 31,2
 ἀπομάχεσθαι πρὸς τινα 99,13 123,22
 ἀπόπειρα. ἄ. ποιῆσθαι 88,12
 ἀπορεῖν. ἀπορῆσαι ἄξιον 17,15. 16 τὸ ἀπο-
 ρούμενον 92,23
 ἀπορία δοκοῦσα 19,32
 ἀπορρίπτειν τινὰ ὡς βδελυρόν 173,15
 ἀποσημειώσεις plur. εἰς 1,1
 ἀποστοματίζειν 24,4. 5 sq. 139,5
 ἀποσώζειν intr. 160,21
 ἀποτελεῖν σοφισμὸν 29,21 φαντασίαν ἀπο-
 τελεῖ ἐλέγχου 114,1 τοῦ διττοῦ 167,21
 ἀποτελεῖται τὸ δεύτερον εἶδος 21,7 λόγος
 32,32 καὶ τοιοῦτοι ἀποτελούμενοι (παρα-
 λογισμοί) 63,8. 9
 ἀποτίκτειν παραλογισμὸν 28,19 29,5. 6 32,
 31 διττόν 28,26
 ἀποφαίνειν τι ψευδές 117,11 med. c. acc.
 c. inf. 2,22 τί οὐ καλῶς 3,20 τὰ ἐναν-
 τία 44,5
 ἀποφαντικός adv. 114,2. 3
 ἀπόφασις. αἱ ἄ. ἀόριστοί εἰσιν 98,22 ὅλη
 ἄ. expl. 134,23 κατὰ ἀπόφασιν ἀναγινώ-
 σκειν 85,21 ἐρωτῶν 111,11
 ἀποφάσκειν 71,30 150,26 al. seq. inf. c.
 μή 85,8 τί ἀπό τινας 58,17 85,19 181,
 24 ἐπὶ τινας 87,6 130,3 pass. 61,6
 ἀποφέρειν εἰς τὸ φαινόμενον ψεῦδος τὸν
 ἀποκρινόμενον 101,10
 ἀποφεύγειν τὰς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις 2,7
 ἀπόχρη τοῦτο 163,23
 ἀποχωρεῖν (τοῦ λόγου coni. ἀφίστασθαι)
 117,19 118,4
 ἀπρόσκοπος διάλεκτις 12,10. 11
 ἄρα in apodosi post εἰ 15,6 58,8 60,23 85,26
 151,22 171,33 174,3 196,2 post ἐπειδὴ
 77,33 ὡς ἄρα 68,2 δὲ ἄρα 101,25
 103,9 172,13
 ἀργός (dist. Ἄργος) 66,33
 ἀρέσκειν. ὡς αὐτοῖς ἀρέσκει 80,13 ἀρέ-
 σκεσθαι τῇ ἐρωτῇ 65,17. 18 124,29
 ἀρετή 133,25 sq. αἱ ἄ. διδασκαί 90,
 21 sq.

ἀριθμεῖν. τὰ ἀριθμούμενα opp. ὁ ἀριθμὸς
 12,29 sq. τὰ ἀριθμητὰ 13,1. 3 sq.
 ἀριθμητικός 147,15 ἀριθμητική 83,8
 119,18
 ἀριθμός opp. ὄνομα 12,28 sq. ἀριθμῶ εἰς
 (opp. εἶδος) 68,2 126,29 εἰς ἀριθμὸν τινα
 θεῖναι ὠρισμένον 75,18
 ἀρκεῖν. ἀρκούντως 2,5 4,4 10,9 37,5 142,
 16 165,36 176,8
 ἄρμα 188,4 sq.
 ἀρμόζειν (ἀρμόττειν) 148,19. 32 c. inf.
 pass. 92,27 τίνα 67,29 179,10 185,32
 ἐπὶ τινας 90,25 sq. 123,6 148,15 151,
 7 al. εἰς 162,2. 20 ἡρμωσμένος 119,16
 120,2
 ἀρμονία (ψυχῇ) 134,3 sq. 135,6 sq.
 ἀρνεῖσθαι 149,30
 ἀρνητικός coni. ἀποφατικός 84,6
 ἀρπάζειν coni. ἐσθθῆν 103,3
 ἀρρενικός (ἀρσενικός) grammaticis 107,
 7 185,17. 25 ἀρρενικῶς λέγειν 185,23
 186,14 187,31 ἀρσενικῶς ἐκφωνεῖν 36,5
 ἄρρηγν grammaticis 11,31 sq. τὸ ἄ. 187,30
 188,2
 ἄρτιος opp. περιττός 12,30. 31 119,18 sq.
 ἄρχεσθαι. εὐθὺς ἀρχάμενος 2,25
 ἀρχή πολλαχῶς 133,6 τὰς οἰκείας τῇ προ-
 κειμένη πραγματεῖα ἄ. (coni. στοιχεῖα)
 7,24 expl. i. q. πρότασις 141,26 τὰς
 ἄ. συλλογίζεσθαι 96,2 τὸ ἐν ἄ. (ἐξ ἄ.)
 αἰτεῖν, αἰτεῖσθαι, λαμβάνειν 45,8 sq. 47,
 6 sq. 55,29 ἐξ ἄ. 115,1. 9 ἐν ἀρχαῖς τῆς
 πραγματείας 104,9 κατ' ἀρχὰς 61,10 89,
 25 99,24 106,9 149,2 178,8
 ἀρχιτεκτονεῖν τινας 26,9. 10 ἀρχιτεκτο-
 νεῖσθαι ἢ ἀρχιτεκτονεῖν ibid. 13
 ἀσάφεια 23,16. 26 59,7
 ἀσκός 108,10
 ἀστῆρ 28,22
 ἄστρον 119,2
 ἀστρῶς (λέων) 12,21 (κύων) 28,21 81,17
 83,21 127,29. 30 128,21. 23 165,13
 *ἀσυλλογιστία 135,31
 ἀσυλλόγιστος (συζυγία) 4,23. (πλοκή) 25
 66,9 89,3 135,27 136,20 (σχημα) 89,32
 (τρόπος) 163,17 (coni. σοφιστικός) 193,9
 ἄ. εἰ 136,10 τὸ τοῦ σχήματος ἀσυλλό-
 γιστον 162,33
 ἀσυμμετρία τοῦ διαστήματος 9,33
 ἀσύμμετρος 119,19 122,23 170,12
 ἄσχετος σχέσις 152,24

ἀσχημάτιστος χαλκός 31,23
 ἀσώματος 197,13
 ἄτε c. part. 128,1.5 133,11
 ἀτελής 196,32
 ἄτεχνος 98,11 (σκυτεύς) 146,11 οἱ ἄ. 59,19
 ἀτέχνως 97,5 98,11
 ἄτομος 151,3 οὐσία 68,4 151,5 159,11
 ἄτονος opp. ἰσχυρός 103,2
 ἄτοπος. ἄ. τι συνάγειν 10,30, 11,10 συμ-
 παραίνεσθαι 124,9 ἐνάγειν εἰς ἄ. 100,24
 τὸ συμβαῖνον ἄ. 180,11 181,7
 αὐ πάλιν 32,5
 αὐξάνειν ἐπὶ μέγα 196,30 pass. ἐπ' ἄπει-
 ρον 75,30
 αὕξειν pass. 89,9 intrans. ibid. ἐπ' ἄπει-
 ρον 13,14
 αὐτόθεν 1,9 131,23 176,25 conii. προηγου-
 μένως 196,16
 αὐτόθι 118,28
 αὐτοκίνητος 134,28 135,2
 αὐτόπιστος conii. ἀληθής 3,25 10,21
 αὐτός. ἄμα τε καὶ κατὰ ταῦτόν 30,34 ταύ-
 τὸν τῷ ποσῶ, τῷ ἀριθμῶ opp. τῷ εἴδει
 καὶ τῷ ὄρφ 64,2 sq.
 αὐτοτελῶς conii. κυρίως 132,15
 ἀφαιρεῖν. ἀφαιρεθείσης τῆς ὑποθέσεως 51,3
 ἀφαιρεθέντων τῶν ψευδῶν (opp. τεθέντων
 τῶν ἀληθῶν) 156,26
 ἀφαίρεσις χρημάτων 42,17
 ἀφθονία. ἔχειν πολλὴν ἄ. τινῶν 71,14 πα-
 ρέχειν εἰς τὸ ἀπατήσαι 100,32
 ἀφιέναι τινα πρὸς ὄρκους 173,14 *omittere*
 23,28 c. inf. 91,6 164,4
 ἀφίστασθαι τινος 3,24 τοῦ λόγου 117,12 sqq.
 ἀφορᾶν πρὸς τινα 2,28 πρὸς τι 8,3
 ἀφορίζειν. ἀφωρισμένος *peculiaris* 98,3
 ἀφορμή (παραλογισμοῦ) 172,30
 ἀφωνος. οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν 72,16. 23
 ἄχραντος 189,19. 20
 ἀψευδεῖν 15,30
 ἀψυχος 8,24 9,17

Βάσεις (dist. ἔρψις, νεῦσις) 138,6
 βαρὺς opp. ὀξύς 119,17 βαρεῖα προσφθία
 expl. i. q. ἡ περισπωμένη 159,28
 βασιλίσκος 12,18 sq. ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας
 δηλονότι ὢν τοῦ ἀστέρφου λέοντος ibid. 21
 βάσις. αἱ πρὸς τῇ β. γωνία 83,15
 βδελυρός conii. συκοφάντης 173,15

βῆτα signum libri 34,5 192,34
 βεβλῶν 1,19 2,2. (ἐν τῷ παρόντι β.) 6 160,
 1.5 δίχα βεβλῶν 139,5
 βλέπειν 145,23
 βοηθεῖν conii. ὑπὲρ τινος λόγους ποιεῖσθαι
 115,23
 βορρᾶς καθαρός, ὕγιενός 189,19
 βούλημα 100,29
 βούλησις dist. δόξης 52,27 53,10. 12
 τῶν πολλῶν 102,10 plur. ibid. 9. 16
 βοῦς 42,4.7 112,10 132,1 170,6
 βραδύς. βράδιον 122,16
 βραχυλογία 189,31
 βραχύς. ἔκ τινος βραχείας ὁμοιότητος 9,32
 διὰ βραχέων ὑπομνησκαῖν 8,16 συλλο-
 γίζεσθαι 117,23 κατὰ βραχύ 196,29
 197,11 πρὸ βραχέος 47,7
 βροτός 38,22 63,27
 βρωμα plur. 93,2
 βωμός 8,30

Γα. δέ γε 3,16. 28 40,18 μέντοι γε 160,21
 εἰ μὴ — τόν γε 127,27
 γειτνιάζειν 195,26. 28 195,10. 11
 γειτνιάσις πρὸς τι 196,17. 18
 γελαστικός 69,26 112,21. 23
 γένεσις dist. πάθος 35,23 sq. εἰς φῶσιν
 αἰσθητή 110,21
 γενικός. γ. στοχασμοί 1,14 3,6 κατὰ γ.
 πῶσιν 166,31 γενικῶς conii. κοινῶς
 17,10
 γένος. τὰ γένη τῇ φύσει πρότερά εἰσι τῶν
 εἰδῶν 7,17 τὰ γ. συνωνύμως τῶν εἰδῶν
 κατηγορεῖται 38,29
 γεύεσθαι βητορικῆς 97,7
 γεῦσις 48,20 τῇ γ. κρίνειν 9,13
 γεωμέτρης 7,27 18,21 82,33 95,12 (opp.
 ὁ ψευδογραφῶν) 99,3 sq. 116,6 170,12
 γεωμετρία 17,25 83,8 ἀρχαὶ σημεῖα καὶ
 γραμμαὶ καὶ κύκλοι καὶ ἀξιώματα 7,25
 76,7. 19 90,2. 10. 12 94,10 ἐν ταῖς ψευ-
 δογραφαῖς ταῖς κατὰ τὴν γ. 18,19. 20
 γεωμετρικός 18,21 76,6 γ. συλλογισμοί
 def. οἱ διὰ ποσοῦ συνεχοῦς συλλογισμένοι
 17,31 γ. ψευδῆς ἔλεγχος expl. 76,18 γ.
 ἀρχὴ 195,19 ἡ γεωμετρικὴ 119,19
 γῆ 42,4 94,10 170,14 cf. ἥλιος
 γίνεσθαι. μηδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς
 ὄντος γίνεσθαι 49,28

γινώσκειν ἐρωτᾶν, ἀποκρίνεσθαι 15,21
 γνωστός 119,21 sq.
 γλίχων 92,17. 19
 γνώμη φιλόνομος καὶ μηδὲν εἰδοῦσα 121,19. 20
 γνωρίζειν. τοῦτο ξανθὸν εἶναι γνωρίζασα
 9,13
 γνώριμος comp. 3,33 πᾶσι (coni. κοινά)
 98,3 γν. ποιεῖν, γίνεσθαι 87,3. 5
 γνωῖσις περί τινος 9,30 εἰς γν. ἀγειν 24,11.
 (coni. ἐπιστήμην) 27
 γοργός adv. 106,16
 γοῦν 1,5 7,16 34,20. 25 35,26 37,20. 26
 40,27 41,25 49,11 50,4 52,23 al. ερανα-
 leptice 43,13 98,23 129,23 164,9 καὶ
 γοῦν 35,7 37,13
 γράμμα. μηδὲ πᾶσαν σύνθεσιν γραμμάτων
 συλλαβᾶς ἢ ὀνόματα ποιεῖν δύνασθαι 14,5
 γραμματικὸς 107,14
 γραμμῆ 7,26 94,10 ἐφ' ἐν διαστατῇ 96,5
 cf. σιτημῆ
 γραφῆ. ἐν γρ. κεῖμενον 32,29. 30 lectio 156,23
 167,16. 27 188,31 189,2 geom. 90,2
 γυμνάσιον dial. 121,29
 γυμναστικὸς 18,7

Δαίμων (opp. ἄγγελος) 44,12
 *δακτυλομετρεῖν. τὰ δακτυλομετρούμενα
 12,28
 δάκτυλος. ἐπὶ τῶν δ. ἐν ταῖς ψήφοις συλ-
 λογιζόμενοι 12,25. 26
 δασύνειν grammatice (opp. ψιλῶν) 144,34
 δασύς. δασεία προσφθία (opp. ψιλῆ) 143,33
 om. πρ. 23,9
 δεδοικέναι ἵνα μή 103,5
 δεικνύειν c. infn. 2,4 διὰ συλλογισμοῦ
 11,1 εἰ τοῦτο εἴη δεικνύμενον 94,23
 δεικτικὸς τινος 29,20 46,25 122,21 194,12
 δειλία 134,2 180,1 sq.
 δεῖν. σημαίνει τὸ δεόν καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ
 τὸ καλόν . . καὶ τὸ ἀναγκαῖον . . καὶ τὸ
 συμφέρον 24,33 sq. τριχῶς 25,3
 δεῖνα. ὁ δ. 72,19. 20 82,27
 δεινὸς εἰς 101,26
 δεινότης (Ἀριστοτέλους) 112,13
 δεῖξις. τῇ καλουμένη ἐπ' εὐθείας δ. 75,33
 opp. διὰ τῆς ἀδυνατοῦ δ. ibid. 34
 δεκάς (ποιόν) 152,2. 7
 δένδρον. τὸ δ. τὸ ἐστῆχος δυνάμει πλοῖον
 31,22

δεσμός (λύειν τῶν ἀμυχάνων τὸν δ. ἀγνο-
 οῦντα) 3,11. 13. 14
 δεύτερος (opp. πρότερος) 5,25 18,4 ἐν τοῖς
 δευτέροις τῶν Πρωτ. ἀναλ. i. e. ἐν τῇ
 δευτέρῃ (βββλφ) τ. Πρ. ἀ. 47,11 50,9. 10
 140,17 cf. 10,5. 6
 δέχεσθαι ἀληθῆ 123,10 ἀποκρίσεις 130,
 20 οὕτως λόγον 87,24 ἐκατέρως δέχε-
 σθαι 23,6
 δῆ. δ δῆ 3,28 ὅστις δῆ 162,12 ὡσπερ δῆ
 59,6 84,23 145,29 παρ' αὐτοῦ δῆ τοῦ-
 του 52,10 sim. 135,15 λέγω δῆ 6,26
 59,35 65,30 145,7 φημι δῆ 160,24 in
 apodosi (post ei) 38,5 τότε δῆ 166,22
 (post ὡσπερ) οὕτω δῆ 7,28 τὸν αὐτὸν
 δῆ τρόπον 130,21 (post ἔπερ) τοῦτο δῆ
 9,1 εραναleptice 40,20 153,16 (?) 156,
 3 176,27. 32 183,33 δῆ οὖν 144,7 οὖν
 δῆ 162,1
 δῆθεν. οἷα δ. 27,7 ὡς λέγοντα δ. 33,19 sim.
 196,19
 δηλαδὲ 8,10 40,5 138,1 150,14
 δηλητήριοις (φάρμακον) 2,12
 δῆλος. δ. ποιεῖν 179,20 186,24 τινὰ ὡς
 ἀγοῖ 71,12
 δῆλωσις. πρὸς δῆλωσιν 145,8
 δηλωτικὸς 6,18 23,3 30,22 36,21. 27 57,
 13 59,15 60,37 al. μερικώτερόν ἐστι δη-
 λωτικόν 41,20
 δημιουργός (πεδῶων) 40,31
 δημόσιος 32,25. 26. 30
 δῆποτε. ἔπως δ. 7,11 cf. 166,22 n.
 δῆπου 57,20
 δῆτα. οὐ δ. 24,18 42,32 82,12 πῶς δ. 135,
 12 τότε δ. 32,30 43,25 αὐτὸ δ. τὸ—
 θεωρούμενον 158,28
 διαβεβαιουῖσθαι 15,12. 14
 διάβροχος 62,10
 διαγινώσκειν 77,6
 διαγωγή. ἀγαθὸς κατὰ τὴν δ. 40,25
 διαδέχεσθαι 198,13
 διαδιδράσκειν τὴν ἀπάτην 107,29
 διάθεσις σωματικῆ plur. 9,17 σώματος 36,19
 διαιρεῖν logice 25,10 31,12. 16 sq. 116,29.
 33 121,22 124,7 sq. 198,8 al. εἰς 20,31
 37,3 99,12. 15 opp. συντιθέναι 147,20
 159,23 ἀπό 142,22. 24 145,15 ἐκ 64,20
 med. 127,29 διηρημένως (opp. συνημ-
 μένως) 40,16 41,3. 6 77,21
 διαίρεσις 7,29 31,14 ἢ τῶν ὄντων ἀνωτά-
 τω δ. εἰς φωνάς ἐστὶ καὶ πράγματα 20,27.

- 28 τὴν πρώτην δ. ἔχειν περὶ τι 20,30 sq. τὸ κατὰ τὴν δ. (εἶδος) 21,21 δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν δ. (σοφισμοί) 23,5 sq. τρόπος 31,8 sq. παραλογισμός 32,2 τὸ παρὰ τὴν δ. (τρόπον τινὰ) παρὰ τὴν σύνθεσιν (ἔστι) 143,16. 17 δ. ποιῆσθαι 127,19 sq. διὰ διαιρέσεως ἐρωτῶν 84,22 ἐρώτησις κατὰ διαίρεσιν *ibid.* 21 sq. ἐρωτῶν 86,18 87,13 sq. ἐκ δ. προβαίνειν 85,7 τὸ ἐκ δ. ληφθέν 198,8 χωρὶς, μετὰ δ. 128,9 132,18
- διαιρετικός. διαιρετικῶς ἐρωτῶν 84,32 διὰ τῆς δ. συλλογίζεσθαι 198,4
- διακεῖσθαι. τῆς τούτων φύσεως πόρρω διακείμενοι 9,29
- διακελεύεσθαι 2,29
- διάκλασις (δΨεως *coni.* ἀνάκλασις) 9,33
- διακόπτειν τὸν λόγον 28,30
- διακριβούν *med.* 40,27
- διακρίνειν 69,19 71,21. 23 99,18 *pass.* περὶ τὴν διάλεξιν 91,14
- διάκρισις τῶν αἰσθητηρίων *opp.* σύγκρισις 23,15 *coni.* διάλυσις, *dist.* φθορά 51,31. 32
- διακριτικός δΨεως 37,28. 29 sq. 54,10. 11 59,12. 14
- διαλαμβάνειν 10,9 19,9 περὶ τινος 1,17 2,5. 16 27,3 28,31 37,5. 10. 12 (διειληφμεν) 98,12 136,23
- διαλέγεσθαι *dist.* συλλογίζεσθαι 17,24. 25 περὶ τινος 1,4 2,7 8,12 11,20 96,1 μετὰ τινος 102,8 121,18 φάυλως, κακῶς 9,24 121,17 πειραστικῶς 100,30 διαλεξάμενος 42,26
- διαλεκτικός συλλογισμός 2,4 7,16 λόγος (*dist.* ἀποδεικτικός, σοφιστικός) 5,1 191,14 δ. λόγοι μὴ γεγραμμένοι, γεγραμμένοι 32, 20. 21 *cf.* 149,3. 4 δ. πραγματεία 3,17 4,8 μέθοδος 99,21. 22 δύναμις 77,2 δ. συνουσία (*opp.* ἐπιστημονικαί) 82,31 διαλεκτικῶς ἀποκρίνεσθαι 43,15—ἡ διαλεκτικὴ *expl.* 4,3 99,20 sq. πρόθεσις τῆς δ. 17,22 οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως 94,1 οὐχ ὠρισμένα ἔχει τὰ ὑποκείμενα 97,32 οὐκ ἀποδεικτικὴ 95, 23 sq. *dist.* ἡ σοφιστικὴ 8,2 sq. *dist.* ἡ πειραστικὴ 88,20 sq. ἀνοίκειον τῆς δ. 129,4 — ὁ διαλεκτικὸς τὰς ἀρχὰς συλλογίζεται 96,2 ὁ δ. (*opp.* ὁ σοφιστής) ὥσπερ μὴ εἰδῶς ἐρωτᾷ 195,29 30 196,18. 19 οὐκ ἀποδεικνύει 95,26 sq. οὐδὲις δ. ψευδογραφεῖν ἐπιχειρεῖ 93,20 οὐ διαλεκτικοῦ (ἔστι) τὸ πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν ποιεῖν 129,25 *cf.* 124,22 *dist.* ὁ πειραστικός 18,6 sq. *coni.* πειραστικός 71,11 *dist.* ὁ πειραστικός, ὁ σοφιστικός καὶ ἐριστικός 88,23 sq. *dist.* ὁ ἐριστικός 91, 23 sq. 97,27 99,1 sq. ἀόριστος καὶ ὁ δ. καὶ ὁ ἐριστικός 93,23 ὁ δ. καὶ ἐριστικός περὶ τὰ καθ' ἕκαστα διατρίβουσι κτλ. (*opp.* ὁ θεολόγος) *ibid.* 31
- διάλεξις 9,29 12,11 (*coni.* ὁμολία) 32,25 91,7. 14 (σοφιστικὴ) 101,8 117,1 128,1 172,30
- διάλογος *Plat.* 14,24 102,23 190,8
- διαλύειν *pass.* *dist.* φθείρεσθαι 51,26 sq. τὰ σοφίσματα 135,23. 30 *med.* 42,8
- διάλυσις τῇ ζωῇ ἐναντία, οὐ ταῦτὸν τῇ φθορᾷ 51,25 sq. *cf.* διάκρισις
- διαμαρτάνειν. δημαρτησθαι κατὰ τὴν ὕλην 4,9 τὴν ὕλην ἔχειν δημαρτημένην *ibid.* 31
- διάμετρος (σύμμετρος, ἀσύμμετρος τῇ πλευρᾷ) 94,24 114,12 122,23
- διανοεῖσθαι τι 78,30. 32 διανοηθεὶς *expl.* 79,2
- διάνοια τῶν λεγομένων 39,13 48,14 119,30 126,5 ἡ σύμπασα τῶν λέξεων διάνοια 166,18 παρὰ τὴν δ. i. q. ἔξω τῆς λέξεως 5,19 ἐν τῇ οἰκίᾳ δ. 72,14
- διαρθροῦν 117,30
- διασαφεῖν 29,23
- διάστασις 96,3. 4
- διαστατὸς ἐφ' ἐν 96,5
- διάστημα 9,31. 33
- διάταξις τοῦ νόμου 172,23
- διατάττειν. τὸ ὑπὸ τῶν νόμων διαταθέν 103,11 *med.* ὡς οἱ νόμοι διατάττονται 172,26
- διατελεῖν ἄφωνον 72,16. 23
- διατηρεῖν 21,17
- διατρίβειν περὶ τι 80,35 93,32 119,26
- διατριβὴ (ἀγωνιστικὴ) 120,13. (σοφιστικὴ) 24
- διαφέρειν. οὐδὲν διαφέρει 142,29 168,19
- διαφιλονεικεῖν 3,8
- διαφορά *logice* 10,9
- διάφορος τῆς φύσιν 44,16 *coni.* ἀμφίβολος 188,35. 36
- διαφωτίζειν διὰ παραδειγμάτων 21,28
- διαψεύδεσθαι 15,25 44,20. 22
- διδασκαλεῖον. εἰς δ. φοιτῶν 99,1
- διδασκαλία τῶν κατὰ μέρος 7,28 *sim.* 16, 29 39,12 δ. ποιεῖσθαι περὶ τινος 17,15

διδασκαλικός 88,13 λόγος i. q. ἀποδεικτικὸς 17,17 coni. ἀποδεικτικὸς 19,4
 διδάσκαλος 160,2
 διδάσκειν def. 35,18 159,33 sq. διδασκόντων ἐστὶ τὸ διαίρειν 86,29. 31
 διδόναι concedere in disputando saepe, τὶ 11,4 25,31 97,11 sq. ἐπὶ τινας 24,25 27,27 82,15 τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ 179,9. 13. 25 180,4 182,1 al. c. inf. 127,30 al. exprl. i. q. συγχωρῆσαι καὶ ὡς ἀληθῶς ὄν λαβεῖν 95,3. 4 i. q. συλλογισασθαι 94,21 opp. λαμβάνειν 33,3 al. λόγους 97,16
 διελέγγχειν 2,10 14,26
 διενίστασθαι c. inf. 116,27
 διεξιέναι τι 100,3 περὶ τινας 67,17 69,8
 διέπειν. ὁ εὐ τὴν ἀρχὴν διέπων 190,5
 διευκρινεῖν 176,9
 διιστάναι τί τινας 5,1
 διαάζειν 173,25. 26 (cf. δίκη) med. ἀτέχνως 97,5. 6
 δικαιοπραγεῖν 191,29. 30
 δίκαιος (φύσει, κατὰ δόξαν τοῦ κρίναντος, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου) 172,22 sq. τὰ δ. λέγειν 42,16
 δικαιοσύνη 131,20 τοῖς νομοθέταις καλὸν ἐνομισθῆ ἢ δ. διὰ δειλίαν 103,4
 δικαιοῦν τινα opp. καταδικάζειν 174,5
 δικαστής 173,9 sq. χρᾶται τῷ ἔργῳ τοῦ νομοθέτου 26,8 sq.
 δίκη. τὰς δικασθείσας δίκας κυρίας εἶναι 173,26
 διορθοῦν med. 123,17 sq. 142,1
 δίπληχος (τῷ πλάτει) 43,11 sq. 181,9 sq.
 διπλάσιων 6,16
 δισύλλαβος 12,32 38,22 39,6 125,32. 34 160,26 sq.
 διττός exprl. 23,6 πᾶν δ. ἐν ὀνόματι καὶ λόγῳ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ 22,27 sq. τὸ δ. exprl. i. q. ὁμωνυμία καὶ ἀμφιβολία 164,23 165,31 παραλογισμὸς παρὰ τὸ δ. 24,32 τὸ δ. ἔχειν (exprl.) 22,26. 32 145,15 (παρὰ τι) 146,10 167,12 διττῶς 136,29
 δίχα c. gen. 50,11 97,5 139,5
 δίχληρος 131,30 sq.
 δίχρονος opp. μακρὸς, φύσει μακρὸς 145,1. 9
 δόγμα τῆς φιλοσοφίας 101,13 102,1
 δογματίζειν ὑπολήψεις 101,24

δοκεῖν ὅτι *videri* impers. 111,14 114,13 pers. *ibid.* 14 *putare* 123,17 c. dupl. accus. 123,21 τὸ μηδαμῆ μηδαμῶς δοκοῦν 20,11 δοκοῦσα ἀντίφασις 55,27 δοκῆσει 74,27
 δόκησις. ἡ δ. φαινόμενη ἐστὶν ὑπαρξίς 15,4. 5 dist. βούλησις 52,27 53,10. 12 ψευδής 123,21 δοκῆσει opp. ἀληθεία 14,28 15,1 κατὰ δόκησιν 15,3. 4
 δόκιμος 91,12
 δόξα. δόξαν λαμβάνειν 10,3 αἰ περὶ τὴν δ. ἀπάται 48,19 ἢ δ. τὰ πάθη συνθεῖσα καὶ ὡς ἐν δοξάζουσα *ibid.* 21. 22 ἢ ἀπὸ τῶν παρεστῶτων δόξα 91,19
 δοξάζειν 20,12 48,22 102,7. 8 103,21. 29 104,2 pass. 103,19 i. q. εὐδοκίμειν 102,7
 δοξαστός. σόφισμα περὶ τοῦ δ. 41,28
 δόσις. τρόπος τῆς δ. 152,31
 δοτικὴ (πτῶσις) 107,11 186,4
 δρομεύς 91,6
 δρομικός (ἀγών) 91,6
 δρόνιος (ἔυλον) 33,20
 δύναμις. δ. ἔχειν γράφειν, τοῦ γράφειν 30,30. 32. 34 86,22 148,24 διαλεκτικῆ δ. 77,2 τοῦ συλλογίσθαι (coni. ἐπιστήμη) 197,28 τὰς δ. τῶν λέξεων 74,31 δυνάμει διττόν dist. ἐνεργεία, φαντασία 22,24 sq. δυνάμει opp. ἐνεργεία 6,18 45,25 exprl. 23,7 31,21 sq. μέγα τῆ δ. 197,7 δυνάμει ἐν τινι εἶναι 31,21 τὸ λεγόμενον ἐστὶ δυνάμει τοιοῦτον 73,18 *sim.* 69,24 80,25 126,31 156,25 160,10 δυνάμει λέγειν 13,14 30,24 79,31 114,22 118,6 143,25 147,10 151,30 156,35 157,19 171,35 172,5 180,14 183,15 188,34 190,2 συλλογίσθαι 94,15 λύειν 146,19 σημαίνειν 169,5
 δύνασθαι τοῦτο *significare* 118,5 δύναται initio enuntiatii *asyndet.* 17,4 115,30 146,24 147,10 169,29 171,12 188,13 190,3 δύναται .. δύναται *anaphor.* 143,18. 19. 30. 31 δυνήσεται 191,27
 δυνατός. λύσιν παρασχεῖν πολὺ δυνατότερος 101,26 εἰ ταῦτόν ἦν τὸ δ. τῷ ἀναγκαίῳ 147,35 sq.
 δυσανασχετεῖν πρὸς τι 112,3
 δυσειδής 9,2. 8
 δυσθεώρητος 122,22
 δύσις 163,6. 7
 δυσκολαίνειν 178,24 περὶ τι 67,15

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in *Sophisticos elenchos.*

δυσκολία. τὴν δ. παρέχεται 171,5
 δύσκολος 128,5
 δυσφώρατος 190,18 192,10
 δυσχερῆς 128,7 δυσχερῶς 190,15

Ἐὰν ἀποκρίνηται. . . καὶ ἐρεῖ 103,27. 28 c.
 opt. 120,35 195,4 c. ind. 129,6 cf. ἄν,
 κἄν

ἑαυτοῦ. ὅταν καθ' ἑαυτοὺς σχεπτώμεθα 68,22.
 34 sim. 137,14

ἐγγράμματος φωνή 13,9

ἐγγράφειν geom. opp. περιγράφειν 90,13

ἔγγραφος 149,5

ἐγγυμνάζειν. τοὺς τοῖς ἀληθεῖσι ἐγγυμνα-
 σθέντας 2,14

ἐγκαλύπτειν 126,1

ἐγκαταμιγνύναι 52,10

ἐγκεῖσθαι 113,16

ἐγκλισις ἀπαρέμφατος 34,28

ἐγκράτεια 131,18 sq.

ἐγκωμιάζειν (Ἑλένην) 118,28

ἐγχειρεῖν dialect. ἐπὶ τι 18,8

ἐδάφιον. ὡσπερ κεῖται ἐν τῷ ἐ. γεγραμμέ-
 νον 39,22

ἔθος plur. τῆς πόλεως 115,25 ἔθος αὐτῷ
 (Ἀριστ.) 159,10

εἰ c. opt. fut. 150,9 c. coni. 6,16 38,3
 41,27 53,35 58,16 59,5 60,26 32 78,24
 80,16 116,19 140,26 156,36 sq. 177,9
 184,21 c. ind. fut. . . opt. aor. 6,2
 c. ind. fut. . . coni. aor. 41,25. 26 c.
 coni. aor. . . ind. praes. 123,3. 4 c. opt.
 . . coni. 6,10—12 71,28. 29 127,27. 28
 c. opt. praes. . . coni. aor. . . ind. praes.
 116,30. 31 c. opt. praes. . . ind. fut. . .
 ind. praes. 117,1—3

εἰδέναι. ἰστέον δὲ ὅτι 83,23 εἰδέναι δεῖ ὅτι
 139,12 140,10

εἶδος 7,17 (cf. γένος) τὰ εἰ. οὐσιώδεις ποιό-
 τητες (εἰσὶ) 152,8 μέρη τῶν εἰ. τὰς ὑπο-
 διαίρεσεις τῶν εἰ. λέγει 17,3. 4 εἶδος τοῦ
 συλλογισμοῦ (opp. ὕλη) 7,1 τὸ εἰ. ὕγιες
 ἔχειν 5,17 κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἰ.
 μὴ ὕγιως ἔχων, ἐσφαλμένος 4,30 7,11 τῶν
 κατηγορικῶν συλλογισμῶν τὸ εἰ. τριττὸν
 εἶναι 2,4 εἴδη τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεων
 20,18 εἶδος ζῆπου 38,23 cf. 89,29 εἶδος
 τι τοιοῦτου λόγου σοφιστικοῦ 7,30 τὸ τῆς
 πειραστικῆς εἶδος 18,26

εἶναι περί τι 20,32 sq. πρὸς τὸν λόγον
 178,25. 29 ὅτι οὐ πράγματός εἶσιν ἐνός
 56,19 τινὶ i. q. ὑπάρχειν 149,20 διὰ
 τὸ μὴ ἀληθεῖσι εἶναι 124,30 ἐστὶ om.
 ἔχων in coni. periphr. 82,26 τὰ μὴ
 ὄντα ὡς ὄντα νομίζουσιν οἱ ἀπειροὶ 9,25
 ἢ τῶν ὄντων ἀνωτάτω διαίρεσις εἰς φωνάς
 ἐστὶ καὶ πράγματα 20,27 sq. 37,2 εἰ
 ἦν κοινὸν πάντων γένος τὸ ὄν 94,4 sq.
 ἔν, οὐ πολλά, οὐ πεπερασμένον τὸ ὄν
 114,7 sq. (cf. Παρμενίδης) ὄντως 121,25
 137,16

εἴπερ 131,12 c. opt. 130,12 c. coni. 80,27.
 31 εἴπερ ὅπως 95,32

εἰς ἀριθμῷ, εἶδει 68,2. 3 126,29 τῷ ὑποκει-
 μένῳ ibid. 35 τῷ λόγῳ 127,2 τὸ ἐν
 coni. πρώτη οὐσία 67,28

εἰς pro ἐν 34,25. 26 εἰς τὸ c. inf. 2,7
 187,5 194,33

εἰσάγειν ἕτερον νοῦν 66,24 ἐρώτησιν pass.
 84,29 διαίρεσιν pass. 86,10 τὸν τρίτον
 ἀθροῦπον 158,20 τινὰ ἀδικηθέντα 175,22
 τὸν Δία λέγοντα 34,19 sim. 102,22 c.
 acc. c. inf. 1,19 50,22

εἰσβάλλειν εἰς τὴν διδασκαλίαν 16,29

εἶτα ἐφεξῆς 3,9 οὕτως ibid. 19

εἶτε . . εἶτε 15,28 . . ἢ 193,30

ἕκαστος. ταῖς καθ' ἕκαστον προσθήκαις
 196,29

ἐκατέρωσ 23,6

ἐκεῖνος epanaleptice 197,28. 29 198,2

ἐκεῖσε i. q. ἐκεῖ 59,26 71,11 111,6 117,32
 121,1 133,3 140,4 161,6 193,10

ἐκλαμβάνειν *intelligere* οὕτως 19,31 τρι-
 χῶς 84,1

ἐκλειψεῖν 147,21. 22

ἐκπίπτειν τῆς συλλογιστικῆς συζυγίας 4,10
 τῆς ἀληθείας 136,25

ἐκτιθέναι 19,11 21,34 23,17 28,1 31,8
 120,14 143,1 164,13 172,19 med. 29,3
 31,25 55,8 125,17 126,16 168,8 171,23
 189,33

ἐκφαίνειν διττὸν τινα νοῦν 28,25

ἐκφέρειν. τοῦ ὄρω' καὶ ἄγω' ὁμοίως ἐκ-
 φερομένου 23,13 sim. 108,19 150,7 ἐνεργη-
 τητικῶς 67,1 συμπέρασμα pass. 29,10. 17
 85,30 τὸν λόγον παροξυτώνως 32,26 λό-
 γους 97,7 ὄρον ἄλλως κατὰ τὴν προφορὰν
 pass. 44,34 κακῶς τὴν ἀπόκρισιν pass.
 81,18

ἐκφεύγειν ἀπάντην 159,23

ἐκφωνεῖν 23,8 28,27. 28 (ἀρσενικῶς) 36,5 108,2
 ἔκχυσις ὕδατος 48,24
 ἔλαιον 92,17
 ἐλάττων πρότασις λογικῆς 22,15 sq. 25,5 59, 20 sq. 26,14. 16 ὄρος 59,8 τὸ ἔλαττον expl. i. q. τὸ μερικώτερον, τὸ μερικόν 133,7 sq.
 ἔλαφος 112,10. 25 131,30
 ἐλέγχειν 1,17. 21 2,3. 18 3,5 saepe dist. συλλογίζεσθαι 11,11. 12 φαινομένως, ἀληθινῶς 75,14 sq. 125,3 al.
 ἐλεγχοειδής 127,2
 ἔλεγχος 2,8 saepe def. 58,11 61,5 177,12 sq. 181,24 sq. dist. συλλογισμός 10,5 sq. οὐ γίνεται ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων ibid. 15 sq. τοῦ ἐ. μέρη εἰσὶ δεκατρία 5,18. 19 δοκῶν 3,5 κυρίως, ἀληθῶς, ἀληθῆς (opp. φαινόμενος) 5,18. 28 sq. 6,16 6,30 7,7 9,18. 21 20,2 sq. 123,26 φαινόμενος expl. 5,15 sq. τρόποι παρ' ὅσους ὁ φαινόμενος ἐ. γίνεται 132,11 σοφιστικὸς 1,6. 8 2,2. 16sq. saepe i. q. φαινόμενος 7,6 sq. ἡ τῶν σοφιστικῶν ἐ. διαίρεσις τὴν πρώτην ἔχει διαίρεσιν ἢ περὶ φωνᾶς ἢ περὶ πράγματα 20,30 τοῦ ἐ. τοῦ κυρίως ἴδιον opp. τοῦ σοφιστικοῦ ἴδιον 65,27 sq. ψευδῆς expl. 76,13 καθολικοὶ πάντων τῶν ψευδῶν συλλογισμῶν ibid. 29 ὁ κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔ. 125,5 ἐν τοῖς ὁμωνυμοῖς ἢ ἀμφιβόλοις ἐ. (i. e. ἐν τοῖς κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ ἀμφιβολίαν) 123,28 τὸν ἔ. ποιεῖσθαι πρὸς τι 6,4 ἔλεγχον συλλογίζεσθαι 157,8
 ἐλεεινολογεῖσθαι 42,18
 ἔλκειν pass. ὑπὸ τῶν φλεβῶν 93,2
 ἐλλείπειν *desse* 61,19. 20 73,15 119,33 196,14
 ἐλλειπτικός 18,23 29,19 100,16
 ἔλλειψις 54,30. 31 74,14. 23
 ἐλλιπής 189,33. 35 λέξις 60,21 183,30 διαίρεσις 80,29 ἑλλειπῶς 76,17 91,28 ἑλλιπότερον 80,24 180,28
 ἐλπίζειν. οὐδ' ὄναρ ἀν ἤλπισεν ὅτι 197,9
 ἔμπαλιν 146,30 al. τὸ ἔ. 63,6
 ἐμπειρικὸς. οἱ ἐ. τῶν ἱατρῶν 97,23. 24
 ἐμποδίζειν τὸ κοινὸν ἔργον 53,23
 ἐμποδιστικὸς τοῦ φρονεῖν 110,22
 ἐμποιεῖν ἀσάφειαν τῷ λόγῳ 59,7 φαντασίαν 68,2. 9 ὠφέλειαν 121,29 ἀπορίαν 191,10 νόσον 198,1
 ἐμπροσθεν expl. 189,16. 17

ἐμφαίνειν 88,19 158,11 pass. ἐν τινι 104,21 182,17 sq.
 ἐμφανίζειν 25,5 72,21 121,19 123,24 132,12 155,9 178,19
 ἐμφάνισις 135,34 154,38
 ἐμφέρειν pass. ἐν τῷ ὀρισμῷ 176,9
 ἐμφυσᾶν 8,31
 ἐμφύσημα 8,32
 ἐμψυχος 38,23
 ἐνάγειν εἰς ἄτοπον 100,24
 ἐναλλάττειν. ἐνηλλαγμένως 107,30
 ἐναντιός. τὸ ἐ. dist. τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον 10,26. 29 11,8
 ἐναργής adv. 33,22 λαν 97,13 184,2
 ἐνδεικνύναι med. 46,17
 ἐνδειξις. εἰς ἔ. 46,20
 ἐνδελειχισμός. κατ' ἐνδελειχισμόν ἐρωτῶν 128,6
 ἐνδέχεσθαι. ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ὄλης 44,13
 ἐνδοξός. δοκοῦντα, φαινόμενα ἔ. 2,10. 15 3,23 ἀπλῶς 18,11 sq. expl. ibid. 15
 ἐνδύμα 8,28
 ἐνέργεια opp. πάθος 35,22 sq. 56,17 67,2. 6 75,6 108,20 plur. 153,20 sq. ἐνεργεία opp. δυνάμει 6,18 45,25 dist. δυνάμει, φαντασία 22,24 sq. ἐνεργεία λαμβάνειν 104,21 προστιθέναί ibid. 25 105, 12. 17 ἐρωτῶν 150,12 κατ' ἐνέργειαν ὁρατά 126,7 ἐκ τῆς ἐ. πιστοῦσθαι 13,30
 ἐνεργεῖν 6,22 45,28. 29 149,32 153,21. (ἐνέργειαν) 22 τῇ ὄψει 47,4 περὶ τι 48,22 περὶ τὴν μάθησιν 35,17 sq. 56,16 κατ' ἐπιστήμην 116,11
 ἐνεργητικὸς opp. παθητικὸς 35,16sq. 67, 3. 4 121,9 189,15. 16 ἐ. ῥῆμα 75,5. 6
 ἐνεργητικῶς λέγειν 36,27 ἐκφέρειν 66,36
 ἐνέχειν. ἐνσχεθεῖσα τοῦτοις 3,24
 ἐνικός ἀνθρωπος 67,26 68,6 ἐνικῶς 160,13
 ἐνίστασθαι πρὸς τι 10,24 11,4 58,14 114,15. 16 151,11 153,31 154,2. 4 159,30 165,36 τὸ ἐνεστῶς μὴ εἶναι χρόνον 190,28
 ἐνοια τοῦ λεγομένου 29,4 135,14 πρὸς ταύτην τὴν ἐ. εἰρησθαι 8,8. 9 ὑπάγεσθαι εἰς ἔ. 49,34
 ἐνορᾶν pass. ἐν τινι 82,24
 ἐνοῦν. ἠνωμένως 40,11
 ἐνόησις σοφιστικὴ plur. 2,7 20,18
 ἐνστασις (τὴν καίμενην πρὸς τοῦτο ἔ.) 112,19. 29 119,13 al.
 ἐνταῦθα i. q. ἐν τούτῳ 114,29
 ἐνταυθοῖ i. q. ἐνταῦθα 176,11

- έντεῦθεν. κάντεῦθεν 46,5 57,30 74,28
110,9
- Έντομος. τὰ ἔ. ζῆα 191,2
- έντυγχάνειν τοῖς διαλόγοις, τῷ ὑπομνήματι
14,24 58,27 οἱ έντυγχάνοντες 55,3
- ἐξαγγελτικός 11,27
- ἐξάγειν εἰς ἔργον τὴν ὑπόσχεσιν 35,3 συμ-
πέρασμα (έν ἐρωτήσει) 114,2 142,9
- ἐξακριβοῦν 187,4 med. 70,4. 7
- ἐξανέχειν 33,20
- ἐξαρτᾶν pass. τινός 135,14
- ἐξεταστικός conji. ζητητικός 118,17
- ἐξηγεῖσθαι 61,10 178,15 διά τινος 169,18
τινός τῶν ἐξηγησαμένων 7,4
- ἐξηγησις 117,29 133,22 135,10 183,27
8 διττὴν ἔχει ἔ. 9,26 plur. εἰς τὴν δια-
λεκτικὴν 4,28
- ἐξηγητικός 5,24. 25
- ἐξῆς post partic. 46,6 τὸ ἔ. (τούτων) 46,25
96,1 έν τοῖς ἔ. 5,8 77,22 τὸ ἔ. τῆς
λέξεως 88,22 95,28
- Ἔξις τῆς ψυχῆς 40,27 ἀποδεικτικὴ 17,9
ἐργῶδες γὰρ ἔστι καὶ πολλῆς τῷ ὄντι ἔ.
137,16
- ἐξισάζειν conji. ἀντιστρέφειν 49,33
- ἔξωθεν λαμβάνειν 18,23 53,23
- ἐοικέναι τινί 104,2 *videri* 100,15 παρά
τὸ εἶκόσ 44,4
- ἐορτή 8,29 9,1 cf. Πρόβλος
- ἐπαγγελία. τὴν ἔ. πληροῦν 19,11
- ἐπαγγέλλειν (conji. προφέρειν) *recitare*
139,5
- ἐπάγειν τομὴν, καῦσιν 25,13 *afferre* 6,2. 6.
7 21,34 30,19. 22 al. ὕστερον 114,8 ὡς
συμπέρασμα 97,14 ὡς αἰτίαν 145,13 ἀπο-
φαντικῶς (opp. έν ἐρωτήσει ἐξάγειν) 114,3
συμπεραντικῶς *ibid.* 5,5 αἰτίαν 13,13 68,19
141,15 ένστασιν 112,18. 29 λύσιν (τινί)
3,10. 14 72,26 83,17 153,4 157,4. 15
160,20 παράδειγμα 32,3 64,29 142,4
παραλογισμόν 41,35 συμπέρασμα 25,11
85,9 105,26 (ἐπάξωμεν) 193,32 τὸ καθό-
λου 112, 2. 6. (δι' ὀνόματος, διὰ λόγου)
13 sq. *continuare* 5,5 8,20 19,17 26,17.
28 42,6 al. ὡς ἀπ' ἐκείνων ἐπάγει τὸ λε-
γόμενον 87,11
- ἐπαγωγή. ἐκ τῆς ἔ. δεικνύναι 65,22 δι' ἔ.
συνάγειν 198,9
- ἐπαίρειν. τοῦ θρασυτάτου Πάβλου τὸ ἐπηρ-
μένον 14,26
- ἐπαιτιᾶσθαι 122,19
- ἐπανάδιπλωσις 15,6
- ἐπανέρχασθαι πρὸς τὸ προκείμενον 3,3
- ἐπανίέναι ἐπὶ τὸ προκείμενον 72,4 83,5
- ἐπειδήπερ 65,8
- ἐπέρχασθαι τὴν λέξιν 195,17
- ἔπεσθαι log. 97,13 sq. τὸ ἐπόμενον 49,14.
20
- ἐπέχειν c. inf. *impedire* 25,11 cf. 74,29
- ἐπηρεάζειν τοὺς προσδιαλεγόμενους 66,13
- ἐπὶ τι opp. ἀπλῶς 42,25 ἀληθῆς 171,16
- ἐπιγίνεσθαι τινι 90,22. 23
- ἐπιγινώσκειν 3,35 187,6. 7 190,16
- ἐπιγραφῆν 1,8. 16 2,1 5,22 102,23
- ἐπιγραφῆ 1,9 4,4 5,23
- ἐπιδέχεσθαι ἀπόκρισιν 129,12
- ἐπιδιορθοῦσθαι 33,26 34,20. 21
- ἐπίδοξος κατὰ τὴν τέχνην (σκυτεός) 146,12
- ἐπίδοσις conji. τελείωσις 197, 2 ἔ. ἔχειν
ibid. 3
- ἐπιέναι τὴν λέξιν 135,33
- ἐπιζητεῖν 2,12
- ἐπιθυμία 105,2
- ἐπικαιρος 11,15
- ἐπικρατῆς τῶν πολεμίων 27,11
- ἐπίκρυψις. μετὰ ἔ. 100,6 χωρὶς ἔ. 101,21
- ἐπιλέγειν 108,2
- ἐπιμέμφεσθαι τινα 147,32
- ἐπινοεῖν 147,10
- ἐπιορκεῖν 42,32 sq. 74,7 sq.
- ἐπίπαν opp. ἐπ' Ἐλαττον 144,17
- ἐπίπεδος (σχήμα) 83,20
- ἐπιπλήττειν τινά *viuperare* 53,11
- ἐπιπολάζειν 12,5
- ἐπιπόλαιος conji. ἰδιώτης 13,23
- ἐπίρρημα χρονικόν 189,17
- ἐπισημαίνειν med. 82,33
- ἐπισημαίουν med. 145,29
- ἐπίσχεψις. ἔ. ποιεῖσθαι 4,5
- ἐπισπεύδειν c. inf. 100,1. 2
- ἐπίστασθαι τοῦτο expl. 116,8 sq.
- ἐπιστήμη def. ἔξις ἀποδεικτικὴ περὶ τὸ αἰ-
ωσαύτως ἔχον 17,9 πᾶσα ἔ. ὑπόληψις
77,18 οὐδέμια ἔ. περὶ τῶν οἰκείων δια-
λέγεται ἀρχῶν 95,34 ἐπ' ἄπειρον καὶ αἰ
ἔ. αὐξηθήσονται 75,30 ἀποδεικτικὴ ἔ.
3,27. 29
- ἐπιστημονικός opp. σοφιστικός 14,11 λό-
γος *ibid.* 27 ἔ. συνοῦσαι (opp. διαλεκτι-
καί) 82,32 τέχνην 98,27 ἐπιστημονικῶς
conji. κατ' ἀλήθειαν 16,20
- ἐπιστήμων 23,33 sq. 125,6 sq. 141,9 sq.

ἐπιστημόνως ἐρωτᾶν, ἀποκρίνεσθαι 15,22
 16,9 sq. ἐπιχειρεῖν 96,23 συλλογίζεσθαι
 198,1
 ἐπιστομίζειν 135,17 160,20
 ἐπισυνάγειν συλλογισμόν pass. 59,14
 ἐπίσχειν (?) 74,29
 ἐπιτείνειν τὸ ἄτοπον 147,5
 ἐπιτέχνησις plur. 8,27 9,7
 ἐπιτηθεύειν τι 198,2. 3 pass. 14,14
 ἐπιτιθέναι ὄνομα 12,7. 13 28,17. 18
 ἐπιτρέπειν. τὸ παρὰ τῶν σοφῶν ἐπιτρεπό-
 μονεον (coni. ἐπαινούμενον) 103,20
 ἐπίτριμμα 9,3
 ἐπιφάνεια 45,16 (σαρκός) 169,27
 ἐπιφέρειν *addere, continuare* 5,24 17,17
 44,16 69,1 127,4. 5 135,10 144,21 al.
 τί κατὰ τινος 167,5 *afferre* παράδειγμα
 33,6 συμπέρασμα 52,11 146,28. 37
 ἐπιφορά 112,11
 ἐπιχειρεῖν *dialectice* 96, 23 121, 33 εἰς
 τὸ ἐναντίον 27,24 [ἐν] πᾶσιν 77,2 περὶ
 παντός 96,22 99,9 195,26 ὅτι 117,19
 ἔκ τινος (ἐκ τοῦ ἐναντίου) 24,21 91,18
 ἀπὸ τινος (ἀπὸ τῶν κοινῶν) 98,26 102,11.
 20 103,6 sq.
 ἐπιχειρήματα 186,15 τὸ τέταρτον καὶ ἕκτον
 ἐ. ἐν τῷ πέμπτῳ τμήματι τοῦ Περὶ ἔρμ.
 190,22. 23 εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων 118,
 12 sq.
 ἔπος. πρὸς ἔ. 34,6 τὰ ἔπη *ibid.* 7 τὰ ἔ.
 κύκλος 82,29. 30 cf. 83,21
 ἐραστῆς 118,29
 ἔργον. τὸ κοινὸν ἔ. 53,23
 ἐργώδης 137,16
 ἐρεθίζειν i. q. ἐρίζειν 164,4
 ἐρευᾶν 101,15
 ἐρίζειν *coni.* δυσκολαίνειν 178, 25 ὁ ἐ.
 72,7. 10 162,14 164,8
 ἔριον 51,27
 ἔρις. δύναμις τῆς ἔ. 16,18
 ἐριστικὸς συλλογισμὸς (*coni.* σοφιστικὸς) 4,8.
 14 sq. opp. συλλογισμὸς 5,12 expl. 18,
 30 sq. i. q. ἀγωνιστικὸς σ. 19,3 i. q. σόφισμα
 5,30 τοῖς ἔ. λόγοις τοῖς ἢ ἐξ ἐνδόξων ἢ
 φαινομένων ἐνδόξων φαινομένοις 5,11. 12
 — ὁ ἐριστικὸς (*coni.* σοφιστικὸς, *dist.* ὁ δια-
 λεκτικὸς, ὁ πειραστικὸς) 88,23 *dist.* ὁ σο-
 φιστικὸς 88,26 sq. 99,15 ὁ ἐ. καὶ ὁ σοφιστῆς
 ὁ αὐτός, τῇ προαίρεισι μόνον διαφέροντες
 89,12 opp. ὁ διαλεκτικὸς 97,28 99,1 sq.
 opp. ὁ πειραστικὸς 99,14 — ἡ μμμουμένη

(ὑποκρινομένη) ταύτην (τὴν διαλεκτικὴν)
 ἐριστικὴ 94,2. 14
 ἐρμηνεία plur. 39,16 183,22
 ἐρμηνεύειν 187,30. 32 188,2 pass. 20,9
 39,21 112,12
 ἐρρωμένος κατὰ τὸ σχῆμα 135,28 τὸ σχῆ-
 μα ἐ. ἔχειν, φυλάττειν 136,3. 24
 ἐρυθρίαν 2,27
 ἐρχεσθαι εἰς τὴν διδασκαλίαν 7,28 ὕστερον
 τῶν ἀποκρίσεων 122,15
 ἔρψις 138,6
 ἐρωτᾶν *dialectice* 2,25 σαερε τοῦ καλῶς
 ἐρωτῶντος ἔργον 16,3 κατὰ διαίρεσιν
 87,15 sq. κατ' ἀντίφασιν 103,17 οἱ
 ἐν ἀσυλλογίστῳ συζυγία ἐρωτῶμενοι λόγοι
 4,23
 ἐρώτημα. διὰ τὸ συμπέρασμά ἐστι τὸ ἐ.
 141,17 sq.
 ἐρωτηματικῶς τὰ συμπεράσματα προάγειν
 120,17. 18
 ἐρώτησις ἀρίστη 179,2 ἀντιφάσεως 82,10
 κατ' ἀντίφασιν 81,35 κατὰ διαίρεσιν
 87,13 τὰς ἐ. ποιεῖσθαι πρὸς τι 68,22
 ἐν ἐ. ἐξάγειν, ἐπάγειν 114,2. 12 κατ'
 ἐρώτησιν ἀναγνωστέον 84,4. 5 προάγειν
 114,15 χωρὶς ἐ. ἐπάγειν 112,2
 ἐρωτικῶς διακείσθαι περὶ τὰ χρήματα,
 ἔχειν τῶν χρημάτων 118,20. 21
 ἐσχάτως 155,5. 6 156,31
 ἔτατρα 32,25
 ἕτερος μὲν. . ἔ. δὲ 56,31. 32
 ἔτι γε μήν 74,22 99,13 109,28 ἔ. δὲ καὶ
 84,17 al. ἔ. τε καὶ 120,24. 28
 εὐαρχος διττόν 190,4. 5
 εὐδαιμονεῖν 115,10
 εὐδαιμονία 114,25 sq.
 εὐδαίμων 114,28 sq.
 εὐδηλος. εὐδηλον ὅτι 13,4 ὡς 49,16 77,26
 111,6 130,2
 εὐεκτεῖν 8,25 sq.
 εὐεξέλεγκτος 117,21
 εὐθύνειν *vituperare* 78,12 86,18
 εὐθύς. ὑπερβατὸν καὶ μὴ κατ' εὐθειαν κείμενον
 176,13 εὐθεῖα (πτῶσις) 108,5 185,2. 8.
 29 sq. ἐπ' εὐθείας 107,16. 19 108,1 104,36
 185,6. 15. 33 κατ' εὐθειαν φερόμενον 185,
 18 — ἐν προοιμίῳις εὐθύς 4,7 εὐθύς ἐν
 τοῖς ἐξῆς 5,8 εὐθύ adv. c. gen. 91,6
 εὐχόλως ἐπιγινώσκειν 187,7
 εὐλάβεια περὶ τὸν ὄρκον 173,10
 εὐλαβεῖσθαι ἵνα μὴ 128,7

εὐλυτος (εὐδιάλυτος A) coni. ψευδής 156,30
 εὐορκεῖν 42,32 sq. 74,8. 9
 εὐπορία λόγων 101,1
 εὐρημα δειλῶν ἀνθρώπων 103,5
 εὐτελής coni. εὐεξέλεγκτος 117,22
 εὐτροπία. ἡ ἐν ᾗθεσιν εὐτρ. 40,25
 εὐφυής (παραδείγματα) 8,24
 εὐφώρατος 117,23
 εὐχερής 16,17 112,5 66,20 εὐχερῶς 3,36
 14,15 εὐχερέστερον 130,20
 εὐχος διδόναι 34,21 sq.
 ἐφάπαξ 62,15
 ἐφαρμόζειν intrans. τι 82,34 ἐπὶ τινος
 162,9
 ἐφεξῆς 77,1 171,20 τινός 151,28 τὸ ἐ.
 παράδειγμα 39,30 172,10 αἱ ἐ. γωνίαι
 95,7. 14. 16
 ἐφερμηευτικός 19,17 193,26
 ἐφιέναι c. inf. *permittere* 164,5 ἐφεῖται
licet 128,11
 ἐφιστάναι. ἐφιστάνει λέγων 74,24 ἐπίστησον
 δεῖ 178,20 ἐφιστασθαι coni. προσέγειν
 110,4
 ἔχειν ἐν καθ' ἑνός 70,5 τὸ διττὸν καὶ τὸ
 ἀμφίβολον 145,15 τινὰ ἐληλεγμένον 71,30
 τὸν ἀποκρινόμενον διδόντα 111,24 ἔχε
 107,32 τούτου οὕτως ἔχοντος 134,2
 137,31 164,22 τῆς ἀκολουθίας ἐχόμενος
 27,5

Zηλωτής 79,20
 ζῆτα signum libri 163,13
 ζητητικός coni. ἔξεταστικός 118,17
 ζητεῖν τι 1,5 (πότερον) 137,2. 4 καθ' ἑαυ-
 τόν 121,11 περὶ τινος 49,26 τὸ ζητού-
 μενον 44,31
 ζωή 51,24. 25 cf. διάλυσις, φθορά
 ζῶον 133,9 sq. 136,3. 27

Ἡγεῖσθαι. τὸ ἡγούμενον logice 49,14. 19
 ἡγουν *scilicet* 15,1 17,29 24,7. 34 25,12
 35,28. 33 36,5 40,11 45,24 57,11 74,31
 103,10 109,1 110,17 114,2 116,29
 121,12 127,12. 25 130,14 133,12 152,8
 157,30
 ἡδη in logica consequentia 41,33 51,28
 60,4. 16

ἡδονή 110,17 sq. 111,13 sq. 131,5 177,
 19 sq.
 ἡλίθιος 45,1
 ἡλιος 48,25 μαίζονα εἶναι τὸν ἡ. τῆς γῆς
 170,14
 ἡνίκα 121,33 123,10 126,28 c. coni.
 21,16 c. coni. et indic. 144,16. 17 cf.
 ὀπηνίκα
 ἡπερ post compar. 14,15 113,26 130,23
 133,18
 ἡρμεῖν 6,7
 ἡρως 118,30
 ἦτοι — ἦ 17,7. 9 *scilicet* 25,2 47,22 49,4.
 23 59,11 60,25 73,23 74,7 75,5 104,19
 115,11 120,8 125,14. 24 133,15 135,7
 138,24 141,17 148,6. 12 158,12
 ἦτων πρότασις 39,28
 ἦχος 145,1

Θαλάττιος (ὄδατα) 34,2
 θανάσιμος coni. βλαβερός (φάρμακα) 2,13
 175,13. 14
 θάνατος διάλυσις ἐστὶ καὶ διάκρισις ψυχῆς
 καὶ σώματος ἀπ' ἀλλήλων. . οὐ ταῦτόν
 ἐστὶ τῆ φθορᾶ 51,32 sq. 52,17 ἀναρμυστία
 ἐστὶ 135,8
 θαρρεῖν τῆ ἀποδείξει 114,10. 14 θαρρούν-
 τως 198,11
 θεός. θ. σώματα (coni. οὐράνια) 50,4
 θεολογεῖν 121,1. (μετὰ τινος) 6. 11
 θεολογία coni. καθόλου φιλοσοφία 120,31
 121,3
 θεολόγος i. q. ὁ καθόλου (opp. ὁ διαλεκτι-
 κός) 93,27 sq.
 θεός. θερ (τὸ ψεύδεσθαι) οὐκ ἐστὶ θεοῦ
 34,20
 θέσις ἀνθρώπων 103,12 dialectice 72,31
 76,4 115,8. 10. 27 164,8 176,31 181,27
 expl. i. q. πρότασις 131,11 τῆ θ. τῆ
 λεγούσῃ 50,20
 θεωρεῖν περὶ τινος 99,18
 θεωρημα 122,20 plur. εἰς τὰ Φυσικά
 178,8
 θεωρητικός τινος 167,35
 θεωρία 176,21 περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγ-
 χων 99,22
 θηλυκός (πτῶσις, ὄνομα) 107,12. 13. 16
 108,3 sq. 109,2 185,17. 26 θηλυκῶς ibid.
 23 186,13. 16

θῆλυς grammaticae 107,27
 θνήσκειν dist. φθείρεσθαι 51,34 sq.
 θροεῖν pass. 57,29
 θῦμα. ἡ τῶν θ. προσαγωγή 8,30
 θυμοῦσθαι (coni. ὀργίζεσθαι) 110,5. 8

 Ἰαμβεῖον plur. 139,1 sq.
 ἰατρικός 76,7 ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη (ἐστὶ) 77,17 sq. ἀρχαὶ τῆς ἰ. 76,8 πῦρ, γῆ καὶ τὰ μεταξὺ 94,10
 ἰατρος 2,11 116,2 sq. οἱ ἐμπειρικοὶ τῶν ἰ. 97,24
 ἰδέα (ἀκίνητος) 158,22
 ἰδιος. ἰδίως, ἰδίᾳ (καὶ χωρὶς) κατηγορεῖν 40, 12.20.27 41,8.9 λαμβάνειν *ibid.* 25 ἰδίᾳ καὶ ἰδίᾳ 53,1
 ἰδέωμα plur. 9,21
 ἰδιώτης (coni. ἐπιπόλιος) 13,23 78,2 136, 8 (coni. παῖς) 139,3. 35
 ἰδοῦ 5,32 10,29 36,4 51,27 96,29 112,23
 ἱερεῖον. ἐν τῇ προσαγωγῇ τῶν ἱερείων 8,29
 ἵνα c. optat. antec. praes. 87,13 178, 24 c. ind. fut. 85,22. 32 177, 16 c. coni. consecutive 30,17 33,28 59,27 69,27 71,23 85,26 138,3 144,34 145,25 c. inf. 69,30
 ἱππικός ἀγών 33,8 ἡ ἱππική *ibid.* 9
 ἵππος 4,24 42, 4. 7 69,26 136,7 162, 32 170,6
 ἰσοδύναμος 45,3
 ἴσος. ὡς ἴσον λαμβάνειν 30,33 ἐπ' ἴσης 21,10
 ἰσοσκελής 83,14. 16
 ἰσχυρὸς τόπος εἰς τὸ εἰς παράδοξον ἄγειν 102,20
 ἰχθὺς κύων ὦν 78,26

 Καθάπτεσθαι (τῆς τοῦ Ἄριστ. δεινότητος) 112,13
 καθαρός exprl. 189,18. 19
 καθιστάναι τὴν λέξιν 59,10 καθιστασθαι πόρρω 3,35
 καθολικός. ἀνάγει τὸν λόγον ἐπὶ τὸ καθολικώτερον 135,25 ἔλεγχοι κ. 76,29
 καθόλου. ἐπὶ τινῶν μὲν ἐπαγαγεῖν δυνατόν καὶ δηλώσαι τὸ κ. δι' ὀνόματος, ἐπὶ δὲ τινῶν οὐκ ἔστι δυνατόν κτλ. 112,13 sq.

τὸ κ. τρόπον τινὰ ἔν ἐστι 133,21 ὁ κ. exprl. i. q. ὁ θεολόγος 93,27 ἡ κ. φιλοσοφία coni. ἡ θεολογία 120,31
 καθῶς 35,23
 καίτοι c. partic. 4,26 15,12 18,14 87,9. 28 89,22 172,5 179,8. 25 182,31 183,10. 23 187,7 197,7
 κακία 134,1 τῆς λέξεως 22,17sq. τοῦ λόγου 154,37. 38 τοῦ συλλογισμοῦ 162,23
 κακίζειν τὸν Ὅμηρον 33,18. 25
 κακός. τὸ κακὸν 10,33sq.
 κακουργεῖν 118,8
 κάλλος ἀληθινὸν 9,3
 καλλωπίζειν med. 48,11. 13
 καλός. καλλίστως παραδιδόναι 176,7
 καλύπτειν 125,20 sq.
 κάμνειν. κάμων, ὁ κάμων exprl. 26,32sq.
 κᾶν c. ind. praes. 159,1 172,1 173,20. 24 196,32 c. ind. fut. 86,16 c. impf. 85, 30 94, 6. 11 188, 24 c. ind. aor. 72, 15 c. opt. praes. 3,26 100,14 129,16 c. opt. aor. 154,29 186,16 κᾶν εἰ c. coni. 98,8 (τύχη) 155,3 162,27 κᾶν.. κᾶν c. opt. aor. 34,24 κᾶν τε.. ἐστὶ κᾶν τε καὶ μὴ 37, 24. 25 ἄθλος ἐστὶ, κᾶν τε ἐλήλεγκται, κᾶν τε οὐ 127,21
 καρδία τοῦ ἀστροφῶου λέοντος 12,21
 καταγέλαστος 87,7
 καταγίνεσθαι περὶ τι 96,17. 19. 26 99,1
 καταγραφή. τὰς κ. ψευδεῖς ποιεῖται 195,20
 κατάδηλος 124,29
 καταδικάζειν τινὰ 42,16. 19 173,34 174, 3. 4
 καταδίχη. καταδίχη ὑποβάλλειν, καταδίχης ἀξιοῦν 173,32. 33
 καταθρεῖν 176,11
 κατακρίνειν τινὰ 174,35 175,6. 11. 21 sq.
 καταλέγειν σαφῶς 195,6
 καταλείπειν c. inf. *omitere* 118,10
 κατάληψις. ἔχει ἀκριβῆ κ. 134,30
 κατάλληλος. τὸ κ. ὄνομα 12,12 τὸ κ. τῆς λέξεως 73,21 78,24 113,29 169,12 καταλλήλως ἔρωτᾶν 88,1
 καταμανθάνειν 3,36 4,1
 κατανεύειν coni. συγχωρεῖν 141,28
 κατάνευσις. τὴν κ. ποιεῖσθαι 157,18
 κατανόησις 195,5
 καταποικίλλειν παραβολαῖς τε καὶ παραδείγμασι τὸν λόγον 109,28
 καταπύθεσθαι ὄμβρω (Hom.) 33,29
 κατασήμεσθαι 33,21. 22

- κατασκέπτεσθαι 77,23
κατασκευάζειν 95,25 97,4 100,11 114,25
123,13 al. ἀπό 72,4 75,1 c. dupl. acc.
100,9
κατασκευαστικός 59,32 144,2. 3. 7 147,
7 153,27 al. κ. αἰτία 59,1
κατασκευή 49,24 111,9 117,9 al. πρὸς κ.
158,31 194,12. 28
κατασκοπεῖν. κατασκοπεῖσθαι 44,2. 3 pass.
46,28
κατασοφίζειν pass. 43,22
κατασοφισμός 48,10
κατατρέβειν ἐπὶ τι 100,35
καταφαίνειν. ἀληθῆς καταφαίνεται 149,33
καταφανής 61,5
κατάφασις 4,26 163,19 αἱ κ. ἐμφαίνονται
ἐν ταῖς οἰκείαις ἀποφάσεσιν 182,24
κατάφασκεῖν 6,2. 6 61,6 150,25 ἐπὶ τινος
57,14. 16 130,3
καταφατικός 4,19 59,28 70,23 89,4. 7
146,32 162,31 195,24
καταφέρειν. ὄμβρου, ὑετοῦ κατενηνεγμένου
48,24 62,11
καταφορά (ὑετοῦ) 48,25
καταφρόνησις. ἀξιον καταφρονήσεως 194,
22 sq.
καταχρησθαι 54,21
καταχρηστικός. καταχρηστικῶς 54,16 κα-
ταχρηστικώτερον 39,10 65,2
καταχρωννύειν 9,3
κατηγορικός. τῶν κ. συλλογισμῶν τὸ εἶ-
δος τριττόν 2,3
κατονομάζειν 35,25
κατορθοῦν 100,18
κάτω. κατωτέρω 164,33 187,26 ἐν τοῖς
κατωτάτοις χρόνοις 14,18
καῦμα. καύματα ποιεῖν 6,3 11,20 71,28. 29
116,31 117,2. 5 124,25 127,28 sq.
καῦσις conī. τομή 25,12. 14
καχεκτεῖν 9,1. 8
κεγχραμίς 197,7
κέντρον. αἱ ἀπὸ τοῦ κ. 96,9
κερασφόρος 112,9 sq. 132,7
κεφαλαιώδης adv. 7,18
κῆρ ψυχὴν σημαίνει 188,7. 10
κινεῖν. τὴν ψυχὴν ἐξ ἑαυτῆς κινεῖσθαι
134,28
κλάδος 197,12
κλεῖς (ὁμώνυμον) 28,7
κλέπτῃς def. 171,32 σημεῖον τοῦ κλ. 48,
7. 9. 29 62,25. 26
κλήμα 145,3. 7
κλητική (πῶσις) 107,15
κλίμα 145,3. 8 τὸ διὰ τῆς Ῥόδου κλ.
ibid. 5
κλώθειν. κελωσμένα (coni. ἀλλήλοις συνημ-
μένα) 51,28
κοιλανσις ἐν βινί 105,10. 11
κοιλότης βίνος 184,10. 22
κοιμάσθαι. ὁ κ. ὄφιν ἔχει 6,18 κα. 45,26.
27 47,8
κοινοποιεῖν mod. 17,13
κοινὸς τοῖς πολλοῖς (coni. ἐπικαιρὸς) 11,15
τὰ κοινὰ i. q. φύσει πρῶτα 7,22 exprl.
88,22 (ἀριθμοί, χρόνοι, τόποι) 90,19
coni. συνήθη τοῖς πᾶσι (opp. τὰ οἰκεία
τῇ ἐπιστήμῃ) 97,20 cf. 92,30 98,24 coni.
πᾶσι γνώριμα 98,3 coni. δόριστα ibid.
24 μετέχειν τῶν κοινῶν ibid 6 ἀπὸ τῶν
κ. ἐπιχειρεῖν ibid 26 ἀπὸ κοινοῦ λαμβά-
νεται 92,25 grammaticos 113,13 κοινῶς
coni. γενικῶς 17,10 κοινώτερον ibid. 11
κοινωνεῖν τινων 97,16
κοινωνία coni. ὁμοίότης 12,22
κοινωνὸς φαῦλος dial. 53,23—25
κολοβός adv. 30,7. 8
κομιδῆ 45,1
κομίζειν ἐνοσταῖν 195,1
κόραξ 50,24 ὁμώνυμον (πηγνόν, ὄργανον ᾗ
κλειομεν τὰς θύρας) 25,16. 17 28,7
κρατεῖν χεῖρα 154,36
κρίνειν exprl. i. q. κατακρίνειν 173,31
κρίσις τῆς αἰσθήσεως 9,11
κρυπτικός. κρυπτικῶς πυθάνεσθαι, λέγειν
100,4. 10
κρυπτός coni. ἀφανής 102,16
κυβερνᾶν ἀρχὴν 190,7
κυκᾶν (coni. συγγεῖν) τὰς διαλέξεις 172,
29
κύκλος geom. 7,26 (ὁ τοῦ κ. ὄρισμός) 82,34
90,12 sq. τὰ ἔπη κύκλος 82,29
κύκνος 38,33
κυριολεκτεῖν 166,6. 26
κύριος. κ. ὀνόματα exprl. 132,16 κυριώτα-
τος τρόπος 144,4. 19 ὁ κυρίως (καὶ ἀλη-
θῶς) ἔλεγχος, συλλογισμός 54,31 55,32
56,29 al.
κυροῦν. κρίσιν—τὴν κυρώσασαν 172,36
κύων οὐχ ἑνός ἐστὶ δηλωτικόν, ὁμώνυμον sim.,
ἀστρῶς (ὁ τὰ καύματα ποιῶν), χερσαῖος,
ὁ ἰχθύς κ. ὦν 6,3 11,20 23,3 28,7.
20 44,20. 21 71,28 sq. 77,29 78,24 sq.

81, 15 sq. 83, 20 116, 31 sq. 124, 7. 25
127, 28 sq. 128, 21 138, 5. 7 165, 12 179,
32. 33 sq.
κωλύειν. οὐδὲν κωλύει c. inf. 69, 2 97, 24
148, 19 ὅπερ οὐ κακώλεται c. inf. 26, 12

Λαλεῖν 86, 20 sq.

λαμβάνειν διὰ συλλογισμοῦ 10, 21 εἰς τὸν
λόγον τῆς ἀποδείξεως 44, 31 τί ἐπί τινος
17, 24 ἐπί τι i. q. μεταλαμβάνειν 27, 27
ἀντί τινος 78, 14 ἀπό κοινοῦ 113, 13 οὕτως
interpretari ibid. 17 ὡς ἀπλῶς τις . . κατη-
γορούμενα λήψατο 40, 13 c. dupl. acc. 82,
14 — dialectice (opp. ἐρωτῶν) 95, 17. 25 sq.
113, 7. 9. 12 116, 26 al. ἀφ' ἑαυτοῦ 88, 5
ἐκ τοῦ ἀποκρινομένου 175, 21 λόγους opp.
διδόναι 97, 16 cf. διδόναι

λανθάνειν c. inf. 113, 4

λέγω δὴ 59, 35 65, 30 145, 7 et om. δὴ 59, 22
ὅσον εἰπεῖν 22, 4 ἢ μᾶλλον εἰπεῖν 35, 23
ἀπλῶς εἰπεῖν 64, 27 150, 11 ἔτι σαφέστε-
ρον εἰπεῖν 126, 22. 23 184, 20 194, 19 λέ-
γοντα τὰ λεγόμενα ἔλαβεν ὁ ἐρωτῶν 82,
14 ὅσα ἄλλα περὶ τοῦ ὅρισμοῦ τοῦ ἐλέγ-
χου scil. εἴρηται 177, 14. 15 plusquam-
perf. pro perfecto εἰρήκειμεν 105, 34
106, 8 144, 10. 11 161, 25 162, 24 167, 2
εἴρητο 56, 5 λεκτά i. q. αἰ φωναί opp.
τυγχάνοντα 20, 28. 29 οἱ ἐκ τῶν λ. τρό-
ποι ξξ 21, 26 τὸ ῥητόν, τὰ ῥητά 20, 9
29, 13 34, 11 49, 20 112, 12 164, 12 184, 26

λείπειν intrans. 39, 2 79, 27 88, 24 134, 12.
16 144, 30 164, 2 173, 3 186, 22 τινί 166,
12 λείπεσθαι μιᾷ διαστάσει τινός 96, 3

λείπόμενος 8, 31

λέξις dist. λόγος, συλλαβή 157, 23 τρόποι,
παραλογισμοί, σοφίσματα παρὰ τὴν λ.,
ἔξω, ἐκτός τῆς λ. 20, 19 sqq. (expl.) 37,
4. 8 sqq. 61, 13. 14 saepe ὅ ἐν τῇ λ.
τόνος 37, 9 τὸ τῆς λ. ὁμοίωσμον ibid.
9. 10 67, 21 παρὰ τὴν λ. i. q. παρὰ τὸ
σχῆμα τῆς λ. 123, 25 κατὰ τὴν λ. ταῦτά
150, 16 plur. 121, 15 ὁμοίως σχήμασι
λέξεων 67, 33 λέξις *verba* Aristotelis 19,
26 21, 12 44, 2 59, 10 60, 22 65, 4 83, 31
84, 9 85, 20. 33 al. plur. 166, 18 ἃ λέγει
διὰ τῆς λ. 173, 23 κατὰ δὲ τὴν λ. ibid. 17
τὸ τῆς λ. 81, 2 τὸ τῆς λ. ἀσαφές 29, 23 τὸ

ἔξης, τὸ κατάλληλον τῆς λ. 73, 21 78, 24
88, 22 95, 28 113, 29 169, 12 τὸ τῆς λ.
ἀκόλουθον 153, 2 τὰ κατὰ τὴν λ. 48, 14
125, 17. 18 126, 6 κατὰ λέξιν κατασκοπή-
σαι, ἐπισκαπτέον 44, 2 49, 20

λευκός. τὸ λ. χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως
37, 28 sqq. 54, 10 59, 12

λέων ἀστρῶς 12, 21 cf. καρδία

λεώς. ὁ πολὺς λ. 104, 2

λήθη. τὴν λ. προσποιεῖν 111, 5

λήμη 153, 13

λήμμα. τὰ οἰκεία τῇ ἐπιστήμῃ λ. 77, 7 syl-
logismi 194, 24

ληστῆς (coni. φονεύς) 25, 8 (coni. τυμβω-
ρύχος) 169, 24

λήψις 153, 24

λίθος 11, 31 58, 13 sq. 72, 22 sq. 136, 3. 5.
27

λιπώδης 8, 31

λογαριαστής 12, 36

λογίζεσθαι. pass. ἀληθῆς ἔλεγχος ὁ τοιοῦ-
τος ἔλεγχος λογίζεται 125, 9

λογικός. λ. ζῆα 8, 23 λογικὴ πραγματεία
1, 2 197, 16 198, 13 cf. Ἀριστοτέλης

λόγος. οἱ λ. ἐξ ὀνομάτων σύγκεινται 13, 6. 7
σύνθεσις ὀνομάτων 28, 8. 9 dist. συλλαβῆ,
λέξις 157, 23 ὁ λ. τῆς ἀποδείξεως 44, 31
i. q. συμπέρασμα 138, 8. 9 λόγῳ λαμβά-
νειν opp. ὀνόματι λ. 131, 24 sq. λόγους
διδόναι καὶ λαμβάνειν 97, 16 εὐ κατὰ
λόγον 109, 11 χωρὶς τινοῦ λόγου coni.
μάτην 111, 29 λόγου χάριν 162, 11 χάριν
τοῦ λ. 178, 24

λοιπός. λοιπὸν οὖν . . καταθρήσωμεν 176, 11
συνάγεται λοιπὸν 49, 28 sim. in conclu-
sione 150, 8 154, 1 175, 23. 28 in apodosi
post εἰ 49, 8 84, 24 99, 20 post ἐπεὶ,
ἐπειδὴ 85, 34 112, 28 129, 5

λύειν τῶν ἀμνησίων τὸν δεσμὸν ἀγνοοῦντα
3, 10 σοφίσματα 5, 22 120, 26 sq. saepe
πρὸς τὸν ἄνθρωπον, πρὸς τὸ πρᾶγμα
123, 1 κακῶς 127, 8 δυνάμει 146, 19

λύρα 118, 31 sq. ἡ αἰσθητὴ αὐτῆ λ. opp.
ἡ οὐράνιος, ἄστρον τι ἐξ ἄστρον πολλῶν
συγκείμενον 119, 1—3

λυρικός. Λυκόφρων τοῦς λ. ἐπαινῶν 118, 30.
31

λύσιμος (coni. ψεύδης) 155, 18. 156, 19 εἰ
ἀληθές, οὐδὲ λύσιμον ἔσται 154, 7

λύσις σοφισμάτων 3, 10 sq. 26, 29 27, 16 37,
6. 12 48, 35 101, 26 al. expl. 137, 13

- πρὸς τὸν ἄνθρωπον, opp. ἡ ἀληθῆς ἡ πρὸς τὸ πρᾶγμα 151,27. 28 ἀληθῆς καὶ τοῦ πράγματος expl. *ibid.* 28 sq. 154,12. 20 162,24 sq. opp. πρὸς τὸν λέγοντα 155,28 τῶν παρὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον δεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι λύσειν 162,4. 5 ἡ λ. δεῖ 152, 20 153,9. 17 158,5. 26
- λυτικός 19,32 160,21 161,26
- Μάθημα. τὰ μ. 96,19. 20 sq. 99,3 expl. 83,8
- μαθηματικός. τὰ μ. 60,28
- μάθησις. ἐνεργεῖν περὶ τὴν μ. 35,17 sq. χάριν μαθήσεως 100,31
- μαθητεία. μαθητείας χάριν 100,31
- μακρολογία 117,25
- μακρός. διὰ μακρῶν συλλογίζεσθαι (opp. διὰ βραχέων) 117,22 opp. δίχρονος 145, 1 φύσει *ibid.* 10
- μάλα. ἀλλὰ μᾶλλον 1,20 135,30 ἀλλ' οὐ μᾶλλον 119,10 καὶ μᾶλλον 12,35 ἡ μᾶλλον 26,20 38,35 64,25 90,30 116,20 118,31 154,25 ἡ μᾶλλον εἰπεῖν 35,23 μᾶλλον δέ 55,17 59,25 86,27 145,6 179,22 180,11 μᾶλλον *comparativo additum* 133,18 ἡ μάλιστα 9,31 66,31 130,15 163,23 μάλιστα *superlativo additum* 61, 12
- μανθάνειν 18,4 i. q. νοεῖν, συνιέναι τὰ λεγόμενα 24,9. 25 def. 35,17 sq. δύο σημαίνει καὶ ὁμώνυμον 56,14
- μάστιξ 25,7 143,4. 19 145,22
- μάταιος 86,10. 27
- μάτην *coni.* χωρὶς τινος λόγου 111,28
- μάχεσθαι. *logice* μαχόμενός τινι 179,11. 12. 14 τοῖς προδήλοις 10,27 ἑαυτῷ 44,5
- μέγας τὸ σῶμα 9,6 μείζων ὄρος *logice* 15,6 πρότασις 22,13 sq. 26,14. 15 59, 21 sq.
- μεθιέναι τι 194,7
- μέθοδος ἀποδεικτικῆ 1,5 σοφιστικῆ 7,29 cf. 2,2. 23 συλλογιστικῆ 1,12 9,20 10,1 114,5 ἐν τέχνῃ καὶ μεθόδῳ ἐσκεμμένον 106,25
- μέλι 9,12. 14 48,9. 10 sq. 69,29. 30 177,33. 35
- μέλιττα 191,2
- μέμψις 121,17
- μέν. . καὶ 182,15. 16
- μερικός 41,19 133,22 159,5 ὁ ἐκ δύο μ. συνάγων τι 163,18 195,24 μερικώτερος 41,22 μερικώτερον i. q. ἑλαττον 133,6. 9 i. q. πλείονα *ibid.* 15. 17 sq. μερικώτερον ἐστὶ δηλωτικόν 41,20
- μερισμός 187,25
- μέρος. μέρη τῶν εἰδῶν 17,2. 3 ἐπὶ μέρους opp. καθόλου 4,19 τῶν ἐν μέρει 151,4 τῶν κατὰ μ. 7,27 159,2 182,17
- μέσος. εἰς μ. φέρειν 11,19 μέσος ὄρος *logice* 59,18 82,31 (αἰτιός ἐστι τοῦ συμπεράσματος) 89,15. 22 146,36
- μετά. τύπτειν μετὰ χειρός 154,5. 8 sq. μεταβαίνειν ἐπὶ τι 160,17
- μετάγειν τοὺς λόγους πρὸς τι 118,11. 15 ἐπὶ τινος 13,20 79,22 ἐπὶ τι 92,9. 27 103,28 107,19 108,24
- μεταλαμβάνειν 39,21 172,28 εἰς 32,28 45,2 πρὸς τι 118,18. 24 134,26
- μεταξύ *adv.* 4,2 28,31 πῦρ, γῆ καὶ τὰ μεταξύ 94,10
- μεταπίπτειν εἰς τὴν τῶν ἐρωτῶντων τάξιν 117,8. 9
- μετατιθέναι *pass.* 3,26 122,3 ἔκ τινος εἰς τι 192,3—6
- μεταφέρειν τι (λόγον, ὄνομα) ἐπὶ τι 11,28 12,29. 13. 1. 22 78,26 83,21 87,7 92,13 107,20. 21 116,32 118,31 πρὸς τι 101,3 (*coni.* μετάγειν) 118,11 *om.* τι *ibid.* 27 εἰς τι 12,36 ἐπὶ τινος *ibid.* 27 μεταφέρειν expl. i. q. μεταφοραῖς χρῆσθαι 135, 4 sq.
- μεταφορά. ποιεῖν τὴν μ. (i. q. μεταφέρειν τὸν λόγον) 101,4 μεταφοραῖς χρῆσθαι 135,5. 6
- μεταχειρίζειν *med.* τὸν λόγον 100,28
- μετέχειν τῶν κοινῶν 98,6
- μετιέναι εἰς 27,4 τοὺς λόγους (*coni.* ζητεῖν) 7,31
- μετονομάζειν *pass.* 44,34
- μετοχή opp. ὄνομα 138,17
- μέχρι οὗτου 174,8
- μῆ. οὐκ ἐστὶ τὸ μῆ οὐκ ἐλέγχεσθαι 125,12 δ ἡμῖν μῆ ἐξήτασται 176,12 τὸ ναὶ ἢ τὸ μῆ λεγόντων 180,13 οὐ μῆ c. *ind. fut.* 181,28. 30 καὶ μῆ τις ὑπολάβοι 184, 25
- μηδαμῆ μηδαμῶς 20,11 49,28
- μηδαμῶς 50,14 cf. μηδαμῆ
- μηχοc opp. πλάτος 43,11 46,24

μηχύνειν τὸν λόγον 109,20 om. τὸν λ.
74,11
μῆν. οὔτε .. οὔτε μῆν 20,1 194,23 ναί μῆν
9,2 56,13 57,8 67,7 οὐ μῆν ἀλλὰ καί
58,25 100,14 ἀλλὰ μῆν καί 82,23 οὐ
μῆν δέ 106,4 151,31
μῆνις. οὗτος (Πρωταγόρας) γὰρ τὸν μῆνιν
.. ἔλεγε 106,16 sq.
μηνυτικός 26, 20 30, 19 115, 27 175, 8
176,2
μήποτε. ἐπισκέψασθαι μ. 64,9 *forsitan* 19,19
189,1. 14
μήτε .. καί 46,1.2
μιγνύναι (ἔρωτήματα) 53,33
μικρός. μικρὸν ἄνωθεν 105,33
μίσθωμα (coni. φόρου) τελεῖν 173,7
μοιχεία 48,35
μοιχεύειν 98,5
μοιχός. σημειὸν τοῦ μ. 48,11. 28 sq.
μοναχῶς λέγεσθαι 80,7 83,29 87,16 λύειν
136,33
μονομαχεῖν 141,6. 8 179,8. 10. 18. 31
μόνον οὐχί 15,15 117,21 135,17 196,4
μόριον. τὰ μ. ἐν τῷ ἔμφ δυνάμει εἰσὶν 31,
20 μόριον τῆς ἀντιφάσεως 95,10
μουσικός 76,8 116,6 τὰ μ. 60,29 ἡ μου-
σική def. 119,17 ἀρχαί τῆς μ. 76,8
μοχθηρία. παρά τι ἔχειν τὴν μ. (σοφισ-
ματα) 155,5 μοχθηρίαί τῶν παραλογισμῶν
25,5
μοχθηρός. μοχθηρῶς ἐρωτᾶν 177,10
μύρμηξ 191,2

Ναί. τὸ ναί φάναι, συγχωρεῖν 25,33. 35
26,1 εἰπεῖν (ἀποκρίνεσθαι, δίδόναι) ἢ τὸ
ναί ἢ τὸ οὐ sim. 43, 13. 15 124, 26
130,5 179,9 sqq. al. ἀλαβεῖσθαι χρῆ τὸ
ναί ἢ τὸ οὐ 179,33 ναί μῆν 9,2 56,13
57,8 67,7
νεκρός 41, 1. 2 (coni. ἄψυχος) 52,1 137, 29
νεῦσις dist. ἐρψις, βάδις 138,6
νῆμα 51,27
νικᾶν. τὴν νικῶσαν λήφεται 175,17 176,1
νίκη dial. 87,1 88,6
νοεῖν coni. διακρίνειν 9,28 i. q. μανθάνειν
24,9. 25 οὕτω (τὸ λεγόμενον) 9,31 16,7.
8 53,26 191,20 κατὰ τὸ πρῶτον, τὸ
δεύτερον 16,12 ἄλλο νενοήκασιν εἶναι τὸν

σοφ. ἔλ. 8,7 c. dupl. acc. 70, 8 165,3
τὶ ἐπὶ τινος 143,19 pass. 29,4 ὡς λε-
γόμενον 147,5 ὡς παράδειγμα 190,4 c.
inf. 57,5. 6
νόημα 11,27 28,28
νομίζειν ὅτι 63,11 67,24
νόμιμος. νομίμως πεπεράνθαι 174,27
νομοθέτης 26,8 103,4
νόμος (εὕρημα δειλῶν ἀνθρώπων) 103,5 δίχα
τῆς τῶν ν. γνώσεως 97,6 τὰ ὑπὸ τῶν
ν. λεγόμενα 115,24
νοσώδης 119,14 sq.
νοῦς τοῦ λεγομένου 5,25 135,15 δ τοιοῦτον
ἔχει τὸν ν. 40,5 49,32 67,6 διττόν τινα
ν. ἐκφαίνειν 28,25 τὸν ν. ἐκείθεν λαβεῖν
34,6 ἕτερον ν. εἰσάγειν 66,24
νυκτοπορεῖν 48,30
νύκτωρ πλανᾶσθαι 48,8. 12
νύσσα 33,11 91,7

Ὅ. εἶρηκε .. τὸ ὅτι δεῖ 54,32 *similia saepe,*
velut 1,17 141,33. 25 192,6 193,30 τὴν
ἀντίφασιν τὴν ὅτι οὐκ ἀγαθόν 192,5
δγκος δέξυς 86,30
δδε. τάδε λέγων, ὡς 79,31
δζος 197,12
δθεν *quare* 103,4 116,29 124,21
δθόνη 125,18 126,29
οἰκόμενος βουλόμενος ποιῆσαι .. παράδειγμα
34,11
οἶονεῖ 7,24 83,24 100,28 120,16
οἶος. οἶον ἂν μόριον βούληται 95,10 cf.
103,17. 24 134,15 οἶον εἰπεῖν 22,4 ἡ
οἶον γένος αὐτῆς ἡ δρεξίς (?) 105,3 οἶον
ὡς 185,4 οἶον *nempe* 41,34 44,17 86,9
133,19 141,13 180,20. 26 οἶα c. partic.
2,9
οἰοσθήποτε 61,16 78,2
ὀκνεῖν πρὸς τι 128,4. 11
ὀκτάγωνον 60,11
ὀλίγος. κατ' ὀλίγον 26,26 μετ' ὀλίγον
78,15 88,26 89,12 109,29 al. πρὸ ὀλί-
γου 125,3 144,10 al.
ὀλόκληρος (λέξις) 100,16
ὀλος. καὶ τὸ ὅλον ὡς ἔτυχε 96,24. 25
ὀλως *omnino* 123,22 εἴπερ ὀλως 95,32
ὀμβριος (ὕδατα) 33,24 34,1
ὀμβρος 33,29 δ. κατενηνεγμένου 48,23. 24
ὀμιλεῖν coni. ἐρωτᾶν 98,27

- ὁμιλία conii. διαλεξις 32,24
 ὁμνύναι. ἔκρινε δὲ ὁ δικαστὴς ὁμωμοκέναι τὸν Πλάτωνα 173,9
 ὁμοιοσημοσύνη 67,18 τῆς λέξεως exprl. 56,9. 23 οἱ παρὰ τὴν ὁ. γινόμενοι παραλογισμοὶ 66, 34 ὁ παρὰ τὴν ὁ. ἔλεγχος 108,30. 34
 ὁμοιοσχῆμων 35,15 τὸ ὁ. τῆς λέξεως 37, 9. 10 67,21
 ὁμοιότης. ἀπατάσθαι ἀπὸ μικρᾶς ὁ., ἔκτινος βραχείας ὁ. 9,11.32 10,2 ἐξ ὁ. λαμβάνειν τὸ καθόλου 112,27
 ὁμοιοτρόπος adv. 21,6
 ὁμοιοχρῶμος 9,35
 ὁμοίωμα τῶν καθ' ἕκαστα 158,28
 ὁμολογεῖν 2,31 τὶ 114,28 pass. 10,26. 30 τὰ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ὁμολογηθέντα 12,14 ὁμολογουμένως 25,26
 ὁμολογία. ἐξ ὁμολογίας ἀληθῆς (πρότασις) opp. διὰ συλλογισμοῦ ληφθεῖσα 10,21
 ὁμοῦ λέγειν, κατηγορεῖν 40,28 41,11 sq. 180,5
 ὁμωνυμία 6,27 12,35 saepe δε (scil. ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων τόπος) εἴη ἂν ἢ ὁ καθ' ὁμωνυμίαν λεγόμενος ἢ ὁ κατὰ ἀμφιβολίαν ἢ τάχα καὶ ἀμφοτέροι 11,17sq. τὸ κατὰ τὴν ὁ. εἶδος (τὸ πρῶτον) opp. τὸ κατὰ τὴν ἀμφιβολίαν (τὸ δεύτερον εἶδος) 21,6 οἱ παρὰ τὴν ὁ. παραλογισμοὶ opp. οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν 22,37 sq. 28,5 sq. γένεσις τῆς ὁ. καὶ τῆς ἀμφιβολίας 128,14 τρεῖς τρόποι 28, 2 sq. τέσσαρες τρόποι 137, 20 sq. 144,10
 ὁμώνυμος 2,25 saepe dist. συνώνυμος 6, 10 dist. ἀμφίβολος 11,34 al. ἐν τοῖς ὁ. ἢ ἀμφιβάλοις ἐλέγχος 123,28 τοῖς ὁ. τούτων διαλόγος 14,24
 ὁμωσ. δὲ δ. 159,18 174,26
 ὄναρ. μηδὲ δ. γευσάμενοι 97,7 οὐδ' δ. ἂν ἤλπισεν 197,9
 ὄνομα dist. ῥῆμα 56,31 λεγέσθω νῦν καὶ τὰ ῥήματα ὀνόματα 13,7 cf. 11,26 28,9 τὰ ὁ. ἐκ συλλαβῶν 13,8 σύμβολα τῶν πραγμάτων τὰ ὁ. 11,25 sq. opp. τὸ ἵπὸ τοῦ ὀνόματος σημαίνονμενον 12,14 sq. opp. ὁ ἀριθμὸς ibid. 32 opp. τὸ πρᾶγμα ibid. 36 sq. 56,7 τῷ ὁ. ἐν opp. τὴν φύσιν διάφορον 44,15 ὀνόματι λαμβάνειν opp. παραβολῆ, λόγῳ exprl. 131,22 sq.
 ὄνομασμός 12,9
 ὄνος ἄγιος, δε ἐν Ἰνδία λέγεται γενέσθαι καὶ κεράσφορος εἶναι καὶ ἀμφόδους 112, 29.30 113,1
 ὄξύνειν opp. περισπᾶν 145,34 146,9 pass. 66,30
 ὄξύς (φωνή, ὄγκος) 86,30.31 opp. βαρύς 119,17
 ὄξύτονος. ὄξυτόνος ἀναγινώσκειν 85,21
 ὀπηνίκα 48,22 105,14 111,24 142,2. 8 187, 18 c. conii. 48,24 66,18
 ὀπίσω. μικρὸν ὁ. 162,24
 ὀποιος i. q. ὀπότερος 192,16. 28
 ὀποιοσοῦν 89,5
 ὀπως. ἢ ὀπως ἄλλως 89,5 ὀπως δῆποτε 7, 11
 ὄρᾱν 108,19 ὄρωντα exprl. 56,25 ὄρατά exprl. i. q. τὰ κατ' ἐνέργειαν ὄρατά 126, 7 sq. ὄρα δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἄριστ. παραδειγμα 63,9 ὄρᾱν πρὸς νίκην ἢ ἀπάτην 87,1 88,6 ὄρᾱτο 143,7
 ὄρασις 151,12. 13
 ὄργη. πρὸς ὄργην ἐρωτᾶν, διαλέγεσθαι 110, 9. 10. 11
 ὄργιζεσθαι conii. θυμοῦσθαι 110,5
 ὄρεξις 105,3. 4
 ὀρθογραφεῖν 197,30
 ὀρθός. ἢ ὁ. ἐμφάνισις καὶ ἀπόδειξις 135,34 ὀρθή (πτῶσις) 107,15 187,32
 ὀρίζειν. ὠρισμένως εἰδέναι 165,4 168,23
 ὄρκος. διὰ τὴν περι τὸν δ. εὐλάβειαν 173, 10 πρὸς ὄρκους ἀφίεται ibid. 14
 ὀρμᾶσθαι ἀπὸ 48,3 76,20 121,15 ἐκ 65,6 77,11 90,2 195,19. 22
 ὄρος 23,7 sq. 33,4 ὄρος ἐλάττων, μείζων, μέσος v. h. v.
 ὄσος. ἐν ὄσῳ. . φαμέν 182,22 ὄσον καθ' ἑαυτὸ 20,12 ὄσον ἐπὶ τούτῳ 71,30 150, 12 ὄσον πρὸς τὴν διάνοιαν 81,19
 ὄσαν c. ind. 19,22 28, 13 135,15 141,4 157,21. 24 c. opt. 43,11. 12. 23 c. conii. et ind. 6,5. 6 21,14 92,20. 21 137,25 144, 14. 15
 ὄτε δὲ 138,21. 22 ὄτε μὲν 139,22 ὄτε μὲν. . ὄτε δὲ 138,27. 28 ποτὲ μὲν. . ὄτε δὲ 139,26. 27
 ὄτι c. inf. 128,15
 οὐ post ei 151,21 156,9 οὐ μὴ c. ind. fut. 181,28. 30 οὐκ ὦν. . μηδὲ χρώμενος 89,32. 33 sim. 147,32 τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ cf. ναὶ
 οὐδέ. οὐ γὰρ οὐδέ 46,20 οὐδέ γὰρ οὐδέ 45,25 οὐδέ. . οὐδέ 81,6

- οὐδέτερος. τὸ οὐδ. expl. 35,33 sq. τῶν οὐδ. τὴν αὐτὴν εἶναι ὄρθην καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν 107,14. 15 cf. 184,36 185, 27,32 188,2 οὐδετέρως 188,1 λέγεσθαι 185,23 186,14 ἐρμηνεύειν 187,30. 32
- οὖν ep analeptice, imprimis post parenthesis 52,9 54,22 68,8 102,8 103,27 119,10 122,24 131,25 134,11 143,10 144,18 148,14 al. ἀλλ' οὖν cf. ἀλλά
- οὐράνιος. εἶσι γὰρ τινὰ ἀρχὴν μὲν ἔχοντά μὴ γεγονότα δέ, ὡς τὰ οὐράνια καὶ θεῖα σώματα 50,3. 4 οὐράνιος λύρα opp. ἡ αἰσθητὴ αὐτὴ 119,1
- οὐρανός 42,4 119,2 πέμπτου σώματός ἐστιν 101,16. 28
- οὐσία. τὸ τὸδε τι . . ἐπὶ οὐσίας μόνῃς λεγόμενον 59,9 πρώτη οὐσία 67,29 αἱ καθόλου, αἱ μερικαὶ 68,13. 14 ἡ ἄτομος opp. ἡ καθόλου 151,5. 7 ἐν τῇ οὐσίᾳ τινὸς εἶναι 38,28. 32
- οὐσιώδης ποιότης plur. 152,8 οὐσιωδῶς ὑπάρχειν (coni. καθ' αὐτό) 37,24 38,19. 20 κατηγορεῖσθαι 40,19 41,10
- οὕτε . . καὶ 46,2. 3 . . καὶ . . δέ 61,28
- οὕτως. οὕτι γε 167,12
- οὕτος praenuntians 58,10 85,15 86,6 136, 1 137,13 al. καὶ τοῦτο ep analeptice 53, 30 82,17 ὅστις καὶ οὗτος (?) 144,14 οὗτος i. e. Ἀριστοτέλης 9,16 22,4 184,26 190,12 τὴν αἰσθητὴν ταύτην λῶραν opp. τὴν οὐράνιον 119,1
- οὐχί in fine enuntiatī 128,23
- ὄφελειν c. inf. 3,28 6,9 7,20 37,21 43,32 44,1. 4 al.
- ὄφθαλμός 43,8 169,23 170,32 sq.
- ὄχλος. ὁ πολὺς δ. 98,11 103,21
- ὄψις 48,21 ὄψιν ἔχειν 6,19 sq. 45,26 sq. ἀσθένεια τῆς δ. 9,33 διακριτικὸς ὄψεως 37,28 sq. ὑπ' ὄψιν τιθέναι 11,20
- Παθητικός opp. ἐνεργητικός 35,15 sq. 67, 3, 189,15
- πάθος opp. ἐνέργεια 35,22 sq. 56,17 67,1. 7 108,21 dist. γένεσις 35,22 sq. π. τελεω- τικόν ibid. 26 ἡ δόξα τὰ πάθη συνθεῖσα 48,21
- παίγνιον 2,19
- παίζειν opp. σπουδάζειν 2,18
- παλαιός. οἱ π. (scil. σοφισταί) 103,10
- πάμπολος. πάμπουλο διαφέρειν 108,12. 13 δέσσηκε 185,26
- παναισχρός. παναίσχιον 118,24
- πανήγηρις. ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς π. 8,30
- παντελής. παντελῶς ἀχρηστος 3,29 ἀπαρ- νεῖσθαι, διδόναι 119,7
- πάντη 59,8 66,31 91,16 101,17 (ἀνθίστα- σθαι) 130,23
- πάντως 3,13. 22. 30 10,13 13,34 14,27 saepe πάντως (scil. δύναται), τουτέστι καὶ ἐξ ἀνάγκης δύναται 147,34 πάντως γε 26,9 ἢ πάντως 22,31 ἀλλ' ἢ πάν- τως 120,28 οὐ πάντως 38,30 191,8 πάν- τως οὐ 83,30
- πάνυ 119,32 164,33 οὐ πάνυ τι 40,26
- παρά c. gen. velit παραδοθῆναι παρ' αὐτοῦ 1,13 4,32 8,17 12,19 18,21 19,25 21,34 22,3 al. ἡ παρὰ τοῦ Μελίσσου (σὺν ἀν- τιθέσει ἀντιστροφή) 49,15 διὰ τῆς παρ' ἐκείνων λύσεως 154,19 — τὸ λευκὸν παρὰ τὸ μέλαν φαινόμενον 113,23 παρὰ μονάδα δέκα expl. i. q. τὰ ἑννέα 182,20. 21
- παραβολή coni. παράδειγμα 109,28 ἐν π. λαμβάνειν expl. 131,15 sq. παραβολῇ λαμβάνειν (opp. ὀνόματι) expl. ibid. 24
- παράγγελμα 130,24
- παράγειν *proferre* (testes) τοὺς πολλοὺς 101,16
- παραγωγή 71,2 190,25 192,22 sq. αἱ παραγωγαὶ καὶ οἱ παραλογισμοί, οἱ τρόποι δηλονότι τῆς ἀπάτης 197,26 ἡ π. τοῦ σοφίσματος i. q. ἡ ἀγωγή 149,24 173,17. 22. 23 181,9
- παράδειγμα coni. παραβολή 109,28 π. τιθέ- ναι τινός 46,14. 19 139,10. 11 145,28 πρὸς τὸ λεγόμενον 162,34 εἰς π. τιθέναι 29,36 164,33 ὡς π. λαμβάνειν 138,27 sq. πρὸς παράδειγμα ληφθέντες 23,32 ἕτερον π. προυλαμβάνειν 152,27 δῆλον ὡς (?) ἐπὶ παραδείγματος 108,26 χάριν παραδείγματος ibid. 31. 32
- παραδιδόναι *tradere, docere* 1,4. 11. 13 2, 2. 8 sq. 4,29 al.
- παράδοξος. παράδοξα λέγειν 99,16. 26 102, 3. 5 ἡ εἰς π. ἀπαγωγή 101,11 εἰς π. ἔγειν ibid. 19 102,13. 19. 20 al.
- παράδοσις 120,31
- παραθαρρύνειν 2,28
- παράθεσις τῆς ἀληθείας 3,29

- παραινείν. ὁ ἡμᾶς παραινεί 178,18 cf. 182,13
- παρακατιέναι. παρακατιόντες ἐρούμεν 21, 27 31,11 172,17. 18 sim. 88,29
- παρακελεύεσθαι ὡς ἡ τέχνη παρακαλεύεται 59,5
- παρακολουθεῖν τῇ φαντασίᾳ 3,21
- παρακρούειν pass. 125,7
- παραλαμβάνειν τι ἀντί τινος 20,17 *trans-ferre* ἀπό τινος ἐνταῦθα 59,25 τὸ παραληφθὲν σόφισμα 152,26 *accipere* τὰ ὑπὸ τινων εὐρεθέντα πρότερον 196,28 *accersere ad demonstrationem* 36,15 55,28 58,21 59,20 sq. 105,5. 9 194,29 al. τὸ ἐν ἀρχῇ 45,2 ἐν ἐρωτήσει 129,1
- παραλιμπάνειν 24,3
- παράλληλος. ἐκ π. τιθέναι 5,6 7,5 16,32 89,11 171,12
- παραλογίζεσθαι 76,23 περὶ τινος 99,8 τινά 13,22 71,1 passive 72,9 (παραλογίζεται) 3,22 187,6 (παραλογίζεσθαι) 43,29
- παραλογισμός 12,4 *saepe* dist. παρεξέλεγχος 5,29 expl. 6,31 sq. 7,10 κυρίως ibid. 12 ἐν ἑκάστοις τούτων (sc. ταῖς φωναῖς καὶ τοῖς πράγμασι) παραλογισμῶν γινομένων 37,3sq. cf. παραγωγή
- παραλογιστικός 31,10
- παραμυθία *explicitio* 194,13
- παραιοεῖν. οὐδὲν τι παραιννοημένον ἔχουσι 61,24
- παρασημειοῦσθαι 145,8
- παράσημος. παράσημα expl. 145,5. 6
- παρασκευάζειν ὅπλα 62,26 sq. *logice* i. q. κατασκευάζειν 94,20
- παραιοθῆναι 151,29 med. 69,5 196,18
- παραιοτρέπειν pass. 16,9 122,17
- παραιογγῶν med. τινί τι 135,12
- παραιοεῖναι. τὰ παραιοόντα i. q. τὰ προκειμένα 8,9 ἐπὶ τοῦ παραιοόντος 163,23 172,31. 32 ἡ παραιοῦσα πραγματεία 1,7 sq. 4,3. 4 99, 24 σάφεις, μέθοδος 76,30 80,18. 22 ἀντίφασις 155,21 τὸ παραιο βιβλίον 2,6 70,13 193,31 σόφισμα 142,32 144,3 187, 28 189,25
- παραιοσάγειν pass. (ὑπαρξῆν) 159,4
- παραιοβάλλειν 109,26
- παραιοφαίνειν 56,15
- παραιοτιθέναι μεταξύ τι 71,1 72,3. 4
- παραιοξέλεγχος 5,29 expl. 6,29 130,27. 28
- παραιοστάναι (παραιοστᾶν) *docere* 11,21 31,9 35,21. 22 39,23 84,30. 31 104,13 184,2 — ἡ ἀπὸ τῶν παραιοστῶτων δόξα 91,19
- παραιο 92,27 post compar. 14,77 100,21 post προαιρείσθαι 123,9
- παραιοδικός. παραιοδικῶς ἐπιέναι τὴν λέξιν 135,33
- παραιοξύτονος adv. 32,26. 28
- Participium. accus. absol. 185,1. 6. 7
- παραιοικός (χεῖρ) 154,37
- πέδιλον 40,30. 31
- πεζὸς λόγος 31,10
- πελθεῖν. πεπεισμένος περὶ τινος 18,5
- πεῖρα. πεῖραν λαμβάνειν τινός 2,14 88,11 97,6. 10 περὶ τινος ibid. 23
- περαιοάζειν 96,30 97,27 ἀλλήλους 96,28
- περαιοαστικός συλλογισμός, μέρος τοῦ διαλεκτικοῦ 18,9 sq. περαιοαστικῶς διαλέγεσθαι 100,30 — ὁ περαιοαστικός 71,5 sq. 97,4 sq. coni. διαλεκτικός 71,12 97, 31 dist. ὁ διαλεκτικός 18,13 sq. dist. ὁ διαλεκτικός, ὁ σοφιστικός καὶ ἐριστικός 88,24 opp. ὁ σοφιστής 70,30 sq. 89,26 sq. opp. ὁ ἐριστικός 99,14 — τὸ τῆς περαιοαστικῆς εἶδος 18,26 μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, λέγεται ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν εἶναι 72,27 sq. οὐ διδασκαλική 88,13 dist. ἡ διαλεκτικὴ ibid. 20 ἡ διαλεκτικὴ καὶ ἡ π. οὐκ εἶσιν μιὰς τινος ὠρισμένης φύσεως 94,17. 18 τὸ προσωπεῖον τῆς διαλεκτικῆς ὑποδυομένη 96,22 98,1 ἡ ἐν τοῖς μαθήμασι π. 36, 19. 24 ἡ ἄτεχνος περαιοαστικὴ 98,11
- πέμπτος. π. σῶμα 101,16. 27
- πένταθλος. οἱ π. coni. οἱ ἀθλητικοί 8,26 πενταχῶς 47,12
- περαιοεῖν κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν (πεπερασται) 174,25 νομίμως ibid. 27 συλλογιστικῶς 42,27 ἀδύνατον 50,12 ἄτοπον 52,13
- πέρας geometr. 96,3 sq.
- περαιοτοῦν. τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου περαιοτωθέν (περαιοτωθέν libri) 172,23
- περαιοάγειν εἰς ἀντίφασιν 2,25 42,15 43,26
- περαιογράφειν geometr. (opp. ἐγγράφειν) 90, 12
- περαιοέχειν 112,7 pass. 114,29 ἐν 115,7. 8
- περαιοκαλλῆς τὸ εἶδος 9,6
- περαιοκάλυμμα 125,21 126,12. 22 161,13
- περαιοκαλύπτειν 125,18 sq.
- περαιολαμβάνειν ἐν ἑαυτῷ 105,29 106,1. 3
- περαιοληπτικός compar. 183,30

περιουσία. ἐκ π. 186,15
 περιπέπτειν σοφάματι 43,20 ψεύδει 55,22
 περιποιεῖν. τῷ Ὁμήρῳ περιποιήσεται τὸ
 ἀνέγκλητον 35,5
 περισπᾶν opp. ἔξονειν 145,34 pass. 34,24
 66,30 159,28 περισπωμένως 33,2. 18. 27
 149,10 159,28
 περισπούδαστος 2,19 14,19 124,23
 περιτιθέναι ὄνομα τι 108,10
 περιττός *superascaneus* 78,8 176,10 178,9
 ἐκ περιττοῦ 119,32 numerus opp. ἄριστος
 12,30. 31 119,18 sq.
 περιφέρειν pass. εἰς ἀντίφασιν 46,8
 πέρυσι 26,3
 πέτρα. πέτραι μετὰ δένδρων 143,32
 πέυκη 33,24 sq.
 πεύκιος 33,20
 πῆ μὲν ἀληθές πῆ δὲ ψεύδος 139, 33 141,
 4 al.
 πηγαῖος (ἕδατα) 34,1
 πήληξ (ὄ, ἦ) 106,17. 19
 πηροῦν 54,25
 πήρωσις 54,15. 19
 πιθανός 3,23 68,1 113,25
 πιθανότης. πῶς ἔχουσι πιθανότητα (πιθα-
 νότητος?) πρὸς τὸ πρᾶγμα 97,7
 πίπτειν ἔξω τινός 80,18. 32 ὑπό τι 112,16
 πίστις 23,18 π. λαμβάνειν τινός 97,15
 πιστοῦν med. διὰ τινος 8,20 διὰ τῆς ἐπα-
 γωγῆς 74,24 ἐκ 8,23 13,30 58,5 τι 14,
 27
 πλάτος opp. μῆκος 43,11
 πλατύς. πλατότερον διαλαβεῖν 109,14
 πλατυώνυχος 112,21. 22
 πλεονεξία ἐν τῷ πυνθάνεσθαι expl. 121,25.
 26
 πλευρά 122,23 170,13
 πληγή 25,7
 πληθυντικός adv. 68,8
 πλὴν fore i. q. ἀλλά 4,14. 22 21,12 26,36
 39,30 48,17 65,3. 8 77,13 86,2 100,19
 143,19 149,4. 6 150,16 154,37 183,12
 πλήρης. τὸ πλήρες (τῆς λέξεως) 31,28 76,
 18 79,28 80,24 91,29 134,17 138,3
 143,27 166,12 178,27 180,28 183,30
 cf. 95,28 τὸ πλ. τῇ λέξει προστιθέναι
 85,33
 πληροῦν ἐπαγγεῖλαν 19,11 τὰς λύσεις 182,6
 πλοῖον (δυνάμει) 31,22. 23
 πλοκή τοῦ συλλογισμοῦ 4,25 8,13
 πλουτεῖν ἀπὸ φαινομένης σοφίας 197,17

πλοῦτος 8,1
 πνεῦμα grammaticè 21,23 37,9 144,34
 ποδῆατος (ἥλιος) 48,26
 ποιεῖν pass. c. part. 33,8
 ποίημα. ἐν ποιήματι 33,6
 ποίησις ὄpp. ἔπος 165,5
 ποῖος i. q. πότερος 120,27 122,22. 26 136,1
 191,10 192,10. 31 193,21
 πολυπραγμοσύνη 118,18
 πολυπράγμων 118,16 sq.
 πολλάκις. εἴ τις π. *si quis forte* 124,2
 πολλαχῶς. εἶναι τῶν π. λεγομένων 67,9
 πολὺς. διὰ πολλοῦ 14,16 μετὰ πολὺ 52,3
 πολύσημος 44,20
 πολυώνυμος 57,15 63,27
 πονεῖν 197,11 ἐν ταῖς πονηθείαις ἡμῖν εἰς
 τὴν Διαλ. ἐξηγήσει 4,27 ἐν τοῖς εἰς τὴν
 Ῥητορικὴν πονηθείαις 98,12
 πορεία καὶ ἐπὶ ἐρπείως καὶ βαδίσεως καὶ
 νεύσεως λέγεται 138,6
 ποριστικός τῶν λύσεων 3,13
 πόρρω τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου 58,32
 opp. προσεχῆς 191,5
 ποσός. ποσὸν διωρισμένον, συνεχές 17,30.31
 ποταμός 11,32. 33
 πότερον in interrogatione simplici 179,9.
 10. 17. 18. 24 ποτέρας 43,2. 4
 πρᾶγμα opp. ὄνομα, φωνή, λόγος 11,25 sq.
 12,36 sq. 20,28 sq. 37,2 56,7 68,21 sq.
 74,1 τοὺς ἐκ τῶν πρ. γινομένους παρα-
 λογισμούς 37,7 ἑτέρως τῷ πρ. ἔχειν opp.
 τῷ ὀνόματι 121, 8. 9 λύειν πρὸς τὸ πρ.
 opp. πρὸς τὸν ἄνθρωπον 123,1 πρᾶγμα
 expl. i. q. τὸ ὑποκειμενον 37,23 64,27
 161,2 opp. τὸ συμβεβηκός 160,25 cf.
 Corrig.
 πραγματεία. ἡ παρούσα, ἡ προκειμένη πρ.
 1,7sq. 4,4 7,24 104,9 λογικῆ, διαλεκτι-
 κῆ, σοφιστικῆ, ἀποδεικτικῆ 1,3 3,17 4,8
 ἐν ταῖς αὐτῶν πρ. (scil. τοῦ τε διαλεκτι-
 κοῦ συλλογισμοῦ καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ) 2,5
 ἢ τῶν Ἰσῶων πρ. 195,9
 πρεσβεύειν. ὁ οἱ σοφοὶ πρεσβεύουσι 104,3
 πρίων 108,10
 προάγειν ἐρώτησιν 84,22 sq. 100,4 129,15
 συλλογισμὸν 106,25 κατ' ἐρώτησιν, ἐρω-
 τηματικῶς 111, 25 114, 15 157, 26 τὸ
 συμπέρασμα 120,15. 18 σοφιστικῶς παρα-
 λογισμὸν 187,5
 προαγορεύειν 117,27 135,16
 προαίρεσις. τὴν πρ. ἔχειν διὰ τινος 16,19

- τῇ πρ. διαφέρειν 89,12 ἀπὸ ἰδίας πρ. 189,7
- προβαίνειν (τοῖς κατὰ συλλογισμὸν δοκοῦσι προβαίνειν λόγοις) 49,4.5 (ἐκ διαιρέσεως, ἢ ἐρώτησις) 85,7. 8 87,14 (ἢ λύσις) 159, 23 (κατὰ νόμους) 174,26
- προβάλλειν. τὸ νῦν προβαλλόμενον 26,7 ὡς πρότασιν (coni. προτείνειν) 138,10
- πρόβατον 112,24 132,1
- προγίνεσθαι 22,23
- προδεικνύειν pass. 117,30
- πρόδηλος 96,25 τοῖς πρ. μαχόμενον 10,27 coni. τὰ ὑποπίπτοντα αἰσθῆσει 11,22
- προδιαστέλλειν med. 142,12
- προδιομολογεῖν pass. 117,29
- προεκτρέγειν 91,10
- προερωτᾶν pass. 132,21
- προηγεῖσθαι. προηγούμενος σκοπός 2,16 προηγούμενος 17,17 (coni. αὐτόθεν) 196, 16
- πρόθεσις τῆς διαλεκτικῆς 17,22
- προϊέναι. προϊῶν . . φησὶν sim. 4, 32 37, 12 48,2 71,10 προϊόντες μαθησόμεθα 26,7
- προῖσχειν med. ἀτέχνως τὴν ἐρώτησιν 98,11
- προκαταλαμβάνειν pass. ἐτέρῳ δόγματι 101,29
- προκομίζειν λύσεις 130,22
- προλαμβάνειν. προλαμβάνοντες εἰρήκαμεν 85, 23 ἐν τοῖς προλαβοῦσι 63, 16 98, 29 120,13 160,9
- προλέγειν. ὡς προετήκειμεν 160, 6 cf. λέγειν
- πρόληψις 3,26
- προοίμιον. ἐν προομίῳ 4,7 24,14
- προπαροξύτονος 32,28 adv. ibid. 27
- προπορεύεσθαι 91,10
- πρός c. acc. *prae* 69,23
- προσαγορεύειν pass. παρὰ τι 20,24
- προσαγωγή τῶν ἱερῶν, τῶν θυμάτων ἐν τοῖς βωμοῖς 8,28. 30
- προσαποκρίνεσθαι 124,31
- προσαρμόζειν ἐνὶ ἐκάστῳ τὸ κατάλληλον ὄνομα 12,12
- προσβάλλειν τινί 3,23 4,1. 2
- προσγίνεσθαι 14,16
- προσδεῖσθαι c. inf. 150,18
- προσδιαλέγεσθαι 100,31 101,23 ὁ προσδιαλεγόμενος 6,26 11,14 35,30 44,4 sq. 71,26 72,34 73,1. 2 al.
- προσδιατρίβειν τινί 3,19
- προσεῖναι τινι i. q. ὑπάρχειν 37,18 38,18 δυνάμει, ἐνεργείᾳ 31,12. 13
- προσεπερωτᾶν τὸ ἐνδεές 72,21. 22
- προσειπινοεῖν ἐξωθεν 65,10
- προσειπιθεγγεσθαι 65,12
- προσέρχεσθαι τῷ δικαστῇ 42,17
- προσερωτᾶν 105,24 149,32
- προσέχειν 110,4 τινί 65,8 97,15
- προσεχῆς. αἴτιον πρ. 191,4 προσεχῶς τοῖς λεγομένοις 22,3
- προσηγορία 168,30 169,3. 5 σχῆμα τῆς πρ. 68,6 151,8
- προσηκῶν 3,10 ἐν τῷ προσήκοντι 37,12 προσηκόντως 109,15. 16
- προσθήκη. ταῖς καθ' ἕκαστον πρ. 196,29
- προσίστασθαι τινί 3,14
- προσπᾶσθαι τὴν ὑγίαν 26,26
- προσλαμβάνειν ἕτερον παράδειγμα 152,26 *logice* 10,17. 19 29,16 54,8 62,31. 33 63,8
- προσλέγειν 130,26
- προσομιλεῖν τινί 3,31
- προσοχή 121,33
- προσποιεῖν λήθην 111,5 med. τὸ εὐεκτεῖν 8,26
- πρόσρημα 53,28
- πρόσταξις. κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν 174,25
- προσθεῖναι λύσιν 147,29 τὸ πλήρες τῆ λέξει 85,33 opp. διαφεῖν 143,6
- προσυπακούειν 30,17 31,27 70,28 133,8 138,2 157,3 169,7
- προσφέρειν 185,2
- προσφθίνα. τὸ παρὰ τὴν πρ. (εἶδος) expr. 21,24 δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν πρ. (σοφισμὸς) 23,5 ὁ παρὰ τὴν πρ. τρόπος 32,19 sq. τοῦ παρὰ πρ. παράδειγμα 34,12
- προσωπεῖον. τὸ πρ. τῆς διαλεκτικῆς ὑποδύεσθαι 96,21. 22
- πρόσωπον *persona* 126,24
- πρότασις. ὁ τῆς πρ. λόγος 129,10. 11 ὅταν τὸ συμπέρασμα ψευδὲς ᾖ, ἐξ ἀνάγκης καὶ αἱ πρ. ψευδεῖς εἰσιν 136, 29. 30 οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν 137,3. 4 (cf. συμπέρασμα) ἐλάττων, ἡττων, μείζων v. h. v.
- προτάττειν τί τινος pass. 3,18. 27
- προτείνειν λόγον 81,14 συλλογισμὸν 120, 26 ὡς πρότασιν (coni. προβάλλειν) 138, 10 ἐρώτησιν 157,21 τὸ προτεινόμενον 134,19 med. 53,1 ἐρώτησιν 113,11

πρότερος. τὰ δεύτερα τῶν Προτέρων (scil. Ἀναλυτικῶν) 140,17
 προτιθέναι med. εἶπειν 8,15 14,14
 προτρέπειν med. 2,23
 προφανής 192,24
 προφέρειν 77, 26. 27 (coni. ἐπαγγέλλειν) 139,5 ἐρώτημα, ἐρώτησιν 71,18 81,15 σόφισμα 152,9
 προφορά. ἄλλως κατὰ τὴν πρ. ἐκφερόμενος (ὄρος) 44,34 τῇ πρ. τῆς λέξεως ταυτόν 150,1 ὁμοιος διὰ τὴν πρ., τῇ πρ. *ibid.* 23. 28
 πρώων 25,35 58,20 85,6
 πρώτος. τὰ τῇ φύσει πρώτα i. q. τὰ κοινὰ 7,21 πρώτα i. q. πρώτον 2,27 138,17 πρώτως 156,31 198,14
 πτώσις αἰτιατική, δοτική, ἀρρηνική, θηλυκή 107,11 sq. εὐθεία 109,2 γενική 166,32 ὀρθή 187,32 ἀνόμοιος *expl.* 186,23. 29 σολοικίζειν ἐν πτώσεσιν *ibid.* 5
 πυνθάνεσθαι τὰ πλείω ὡς ἔν 54,4
 πῦρ 94,10 ἐν πολλαπλασίονι ἀναλογία ἐστὶ (cf. Καινός) 89,7 sq. ταχὺ αὖξει *ib.* 9

Ῥάβδος 145,24. 25
 ῤῆμα. τὰ ῤ. τοῦ Διός 34,17 *dist.* ὄνομα 11,26 36,10 56,31 καθ' αὐτὰ λεγόμενα καὶ αὐτὰ ὀνόματὰ ἐστὶ 11,26 cf. 13,7 28, 10 ἐνεργητικὸν ῤ. 75,6
 ῤητορικός. ῤ. συλλογισμοὶ 48,27 ῤ. ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται *ibid.* 31 ἡ ῤητορική 97,8
 ῤήτωρ *expl.* 115,22
 ῤίς 105,8 sq. 183,32 184,6 sq.
 ῤοπή. ῤοπήν διδόναι πρὸς συγκατάθεσιν 95, 34

Σάρξ. κατὰ τὴν σαρκὸς ἐπιφάνειαν 169,27 σαφήνεια. πρὸ τῆς τῶν ῤητῶν σ. 164,12 πρὸς σαφήνειαν τοῦ λεγομένου 172,20 σαφηνίζειν 1,10 30,22 46,12 142,18 143, 24 152,26 176,10 178,18 σαφηνισθήτω 23,17 112,19 σαφηνισμός. πρὸς σαφηνισμόν τούτου 141, 29 σαφής. τοῦ σ. ἔνεκα 22,5

σημαίνειν. τὸ σημαίνόμενον *significatio* 107, 31 124,7. 24 127,29 140,27 148,22 σημαντικός (φωνή) 105, 28 τινός 36, 32 67, 1. 7 107,7 108,21 *al.* σημεῖον 98,6 (coni. στοιχεῖα) 110,10 *geometr.* 7,26 σημεῖοῦν med. *adnotare* 30,9 σημειωτέον 7,1 σημειώδης. αἰ σ. ἀποδείξει 48,27. 28 σήπειν *pass.* ὄμβριοις, πηγαίοις ὕδασι 33,24 34,1 σήρ. τὰ ἐκ σερῶν νήματα (coni. ἐξ ἐρίου) 51,27 σιγᾶν. σιγῶντα *expl.* 28,14sq. 56,24 86,20 σιθηροῦς. ἐπὶ τοῦ σ. γένους 6,23 (οἱ ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χρυσοῦ γένους) 45, 33 σιμότης 105,7 sq. 183,32 184,10 sq. σιωπῇ δηλοῖ τὸ ναί 53,28 τὴν σ. τιμᾶν 60,35 σκαληνός (τρίγωνον) 83,14 σκέλος κοῖλον 184,5 σκέπτεσθαι καθ' ἑαυτόν, μετ' ἄλλων 68, 23 sq. σκεῦος *expl.* i. q. οὐδέτερον 108,7 σκέψις. τὴν σκ. πρὸς τι ποιῆσθαι 68,24. 26 οὐ τῆς παρούσης ἐστὶ σκ. 76,30 σκοπεῖν ὅτι (?) 136,36 σκόπησον 134,14 σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας, τοῦ βιβλίου 1,6. 10 sq. ὁ πᾶς τοῦ λεγομένου σκ. 97,17 135,33 σκοποῦν ἔχειν c. *inf.* 95,12 σκόροδον 92,17. 19 σκοτεινός. τὸ σκ. τοῦ λόγου 21,28 σκυλάκιον ὄρᾶ, οὐχ ὄρᾶ 45,37 τυφλόν 54,16 sq. σκυτεὺς 40,17 sq. σκυτική 40,26 σκυῶλον. σκύλου παντὸς πόρρω καθισταμένου 3,34 ἀλλήλοισι σκύλα τιθέναι πρὸς τι 91,8 σολοικίζειν 19, 28 99, 17. 27 *def.* 186,7 οἱ ἄλλοι 185, 12 γίνεται κατὰ τρεῖς τρόπους 106, 10 sq. ἐν πτώσεσιν 186,5 ἀληθῶς, φαινόμενος *ibid.* 23 sq. σολοικισμός 106,7 sq. i. q. σολοικίζειν ἐν πτώσεσιν 186, 6 ἀληθής, φαινόμενος 19, 30 20,1 ὁμοίος ἐστὶ τοῖς παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως γινομένοις ἀλέγχοις 108,15 sq. κατὰ τὰ ὀνόματα γίνεται *ibid.* 22 sq. σόλοικος *def.* 186,8

- σοφία φαινόμενη 15,7 sq.
σοφίζεσθαι 15,22. 30 29,20 36,14 τινά 1,
21 32,27 pass. σοφιζόμενος 43,29 σο-
φίζονται 52,26
- σοφισμα 1,18 3,7.12 5,28 sq. saepe ταύ-
τόν τῷ ἐριστικῷ συλλογισμῷ 5,30 οὐ γάρ
εἰσι τὰ σ. ἀληθεῖς ἔλεγχοι ἀλλὰ φαινόμε-
νοι 123,12
- σοφισμός 3,8 21,34 23,1.32 29,22 48,2 55,
4 al. γενικοί στοχασμοὶ τῶν σ. 1,14 3,6. 7
- σοφιστεύειν 16,31 100,20 172,31
- σοφιστής 1,12. 17. 18 2,3 sq. saepe τίνων
ἐφίενται 7,30 cf. 17,5 19,25 ἐλέγχουσι οὐ-
δαμῶς 11,12 φαινόμενος σοφός 15,7 ἀπό
φαινομένης σοφίας ἐξηρηματίζοντο ibid. 8. 9
cf. 197,17 πάντα εἰδέναι διαβαβαίουνται
15,13.14 opp. ὁ διαλεκτικός 195,30 opp.
ὁ πειραστικός 89,30
- σοφιστικός i. q. φαινόμενος opp. ἐπιστη-
μονικός 14,11 ἔλεγχος 1,6. 8 2,2. 16 sq.
al. κοινὸν πάντων τῶν σ. ἐλέγχων τὸ
φαίνεσθαι 5,7 i. q. φαινόμενος ἔλεγχος ibid.
27 dist. φαινόμενος ἔ. 7,7 sq. 8,7. 8 λόγος
2,8 (dist. ἀποδεικτικός, διαλεκτικός) 5,1
7,30 al. συλλογισμὸς 2,1. 7 (i. q. ἐριστι-
κός) 4,8 sq. 7,16 al. opp. φαινόμενος
συλλογισμὸς def. 5,13. 14 πᾶς συλλ. σοφ. ἢ
παρὰ τὴν ὄλην ἐστὶ . . ἢ παρὰ τὸ σχῆμα
135,26. 27 τρόπος 6,27 21,1 sq. al. σ.
ἐνολήσεις 2,7 εἶδη τῶν σ. ἐν. εἰσι δύο
20,18 sq. σ. πραγματεία (dist. διαλεκτική,
ἀποδεικτική) 3,17 al. πρῶτα τῆς σ. με-
θόδου 7,29 sq. διαλέξεις 101,8 σ. δια-
τριβαί 120,24 σ. ἔργον 101,1 σοφιστι-
κῶς ἐλέγχειν opp. ἀληθῶς 6,28 ἀποκρί-
νεσθαι 135,1 — ἡ σοφιστικὴ 2,22 dist. ἡ
διαλεκτικὴ 4,2 8,3 φαινόμενη σοφία 15,7
δύναμις 17,7 τέχνη ibid. 10. 11 ἀχρη-
στός ἐστὶ πανταλῶς τῇ ἀποδεικτικῇ ἐπι-
στήμῃ 3,28 διαφέρουσι ἀμφοτέραι (ἡ
πειραστικὴ καὶ ἡ διαλεκτικὴ) τῆς σ. 72,
30 sq. — ὁ σοφιστικός 12, 35 coni.
ἐριστικός, dist. ὁ διαλεκτικός, ὁ πειραστι-
κός 88,25 dist. ὁ ἐριστικός ibid. 26 sq.
99,15
- σοφός. ὁ σ. φαινόμενος, ὁ ὄντως σ. 15,8 sq.
σπερματικός. οἱ φυσικοὶ καὶ σπ. λόγοι
197,12
- σπεύδειν c. inf. 8,29 9,3. 4 91,13 111,5
- σπουδάζειν opp. παίζειν 2, 18 c. inf.
46,3 115, 23 pass. 100, 2. 8. 18 103,
- 19.20 109,12 παρὰ τοῖς σοφισταῖς 16,22
106,7
- στάδιον διελθεῖν, διέναι 115,32. 34
- στέλεχος 197,11. 12
- στέλλεσθαι διττόν 189,6 sq.
- στενοχωρεῖν pass. περὶ τι 42,23
- στέρησις. τὸ μὴ ποιεῖν αὐτὸ τοῦτο τοῦ
ποιεῖν ἐστὶ στ. 182,28
- στερητικός. στερητικῶς opp. καταφατικῶς
89,19
- στιγμὴ πέρασ οὐσα γραμμῆς μὲν διαστάσει
ἀπολειφθήσεται τῆς γραμμῆς . . ἔσται ἀδιά-
στατος καὶ ἀμερῆς 96,4—6
- στίζειν *interpungere* 84,11
- στίχος 34,7 165,4 sq. 168,23 169,6
- στοιχεῖον. αἱ συλλαβαὶ ἐκ στοιχείων 13,8
τὰ στ., ὧν ἐν τῇ συνθέσει τὰ ὀνόματα,
πεπεράνθαι 14,3 οἶονεἰ στοιχεῖα coni.
ἀρχαί 7,24 109,25 i. q. παράστημα 145,5
- στολιζέειν 8,27
- στοχάζεσθαι πόνων οἱ σοφισταὶ στοχάζον-
ται 17,5 expl. 19,20 τῶν παρ' αὐτῶν
στοχάζομένων ibid. 25
- στοχασμός. γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σοφι-
σμῶν 1,14 3,6
- στρέφεσθαι περὶ τι 94,12
- συγγινεσθαι Σωκράτει 40, 26 τῇ τούτου
φιλῆ 98,4
- σύγγραμμα 1,9
- συγκατάθεσις 60,36 τὸ ναί, τὸ τῆς σ.
προσῆμα 53,28 τινός 95,34
- συγκαταμιγνύναι pass. τινί 52,15. 17
- συγκατανεύειν τινί 157,17. 18
- συγκατατάττειν pass. τινί 38,12. 16
- συγκατατιθέναι med. τινί 26,3. 4
- συγκεφαλαιοῦν med. 99,29
- συγκλῦς (ἄνθρωποι) 103,12
- συγκρίνειν pass. πρὸς τι 38,2. 3
- σύγκρισις τῶν αἰσθητηρίων opp. διάκρισις
23,15
- συγγεῖν (coni. κυκᾶν) τὰς διαλέξεις 172,29
ὡς μὴ συγγεθῆναι αὐτοῦ τὸν νοῦν 109,21.
22 συγκεχυμένος opp. ὠρισμένος 184,7
συγκεχυμένως ibid. 3
- συζευγνύναι 113,10
- συζυγία συλλογιστικὴ 4,10 sq. ἀσυλλόγιστος
ibid. 23
- συκῆ 197,8
- συκοφάντης 173,6. 7 sq.
- συλλαβή. αἱ σ. ἐκ στοιχείων 13,8 πῶσόν
157, 23 μὴδὲ πᾶσαν σύνθεσιν γραμμά-

των συλλαβᾶς ἢ ὀνόματα ποιεῖν δύνασθαι 14,5
 συλλαμβάνειν 24,30 105,12 113,20
 συλλογίζεσθαι i. q. λογίζεσθαι (ἐπὶ τῶν δακτύλων ἐν ταῖς ψήφοις) 12,25 *logice* τὸ ἐναντίον 3,1 *ελεγγον* 157,8 c. *dupl.* acc. 186,3. 4 191,32 τρόπον τινά 97,12 ὁ δυνάμενος ἐπιστημόνως συλλογίζεσθαι, ἐκεῖνος οἶδε καὶ παραλογίζεσθαι 198,1.2 τὸ συλλογίζόμενον i. q. ὁ συλλογισμός 49,9 συλλογισθεῖη? 122,8
 συλλογισμός ἀπλῶς 1,3 7,15 κυρίως 3,32 φαινόμενος 4,12. 22 ἀληθής, ἀληθῶς 9, 18. 20 ψευδής, ἀληθινός, μόρια τοῦ ἀλ. σ. 73,9 sq. τῶν κατηγορικῶν σ. τὸ εἶδος τριττόν 2,3 sq. τὰ τῶν σ. εἰδη 17,13 sq. σοφιστικὸς (ἐριστικὸς), διαλεκτικὸς, ἀποδεικτικὸς 2,1 sq. 4, 8 sq. 7, 15 sq. al. συλλογισμός, τουτῆστιν ἀποδείξεις καὶ συλλογισμὸς ἀποδεικτικὸς 95,11 ἐκ πισωτέρων καὶ γνωριμωτέρων δεῖ τοὺς σ. γίνεσθαι 192,26 διὰ συλλογισμοῦ λαμβάνειν disti. ἐξ ὁμολογίας 10,20 ἀποδεικνύοναι, δεικνύοναι *ibid.* 22 11,1
 συλλογιστικὸς τῶν ἀντικειμένων 18,8. 9 σ. μέθοδος 1,12 9,20 58,32 59,3 114,5 197,24 *συζυγία* 4,10 sq. σ. εἶδος 4,11. 30. 31 7,11 συλλογιστικῶς συλλογίζεσθαι 4,21 περαίνειν 42,27 συνάγειν 114,5 (coni. ἀληθῶς) συμπεραίνεισθαι 163,10
 συμβαίνειν *logice* 53,36 54,6 116,18 sq. *saere* ἐκ 55,25 61,6 115,33 διὰ τινων 146,38 155,21 παρά τι 67,13 τὸ συμβαῖνον ἀποπον 180,11 181,7 τὸ συμβαῖνον *expl.* 130,16 i. q. συμπέρασμα 131,10 cf. 117,24. 26. 33 — οὐ τὸ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχον καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἀνάγκη ὑπάρχειν 37,32 sq. 125,31. 32 οὐκ ἀνάγκη τὰ τῷ διαφόρῳ συμβαίνοντα καὶ τῷ λοιπῷ συμβαίνειν 150,36 sq. παραλογισμός, σφίσιμα παρά τὸ συμβεβηκός 37,32 sq. 125,30
 συμβάλλειν *med.* οὐ μικρά 109,15 εἰς 19, 10
 συμβιβάζειν τὸ ἀπορούμενον 92,23
 σύμβολον. σύμβολα τῶν πραγμάτων 11,25
 συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ἤερῶν καὶ ὑγρῶν 36,20
 σύμμετρος *geometr.* 119,18 170,13
 συμμιγνύναι τὰ διάφορα ὑποκείμενα 53, 1.2

συμνημονεύειν *pass.* τινί 132,20. 21
 συμπαραλαμβάνειν 184,24
 συμπεῖθειν 67,22
 συμπεραίνειν *pass.* i. q. περαίνειν (?) 13, 10 *med.* τὸν λόγον 97,31 *logice saere, velut* 77,14 *med.* 145,31 παρά τι *pass.* (συμπεράσται) 25,9. 10 τεχνηέντως 59,6
 συμπεραντικὸς 120, 16 συμπεραντικῶς *expl.* 114,3 ἐπάγειν *ibid.* 9
 συμπέρασμα 3,34 al. κυρίως λέγεται τὸ συλλογιστικῶς καὶ κατὰ μέθοδον συλλογιστικὴν συναγόμενον 114,5 ἀληθῶν οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές 83,3 (cf. πρότασις) καὶ τὸ σ. δηλον 89,9. 10 96,15
 συμπερασματικὸς 85,26. 27
 συμπεριλαμβάνειν 184,30
 συμπίπτειν 122,24
 συμπλέκειν *pass.* 28,27 τινί 138,2 190,1
 συμπληροῦν. συμπληροῦντα αὐτοῦ (*scil.* τοῦ γένους) τὸ εἶναι 38,28
 συμπλοκή πρὸς τι (*coni.* σύνθεσις) 14,6 *log.* 41,8
 * συμποδισμός *coni.* ἀπάτη 135,13
 συμφύρειν *pass.* 51,30
 συμψεύδεσθαι ἐπὶ τινος 44,13
 συνάγειν πολλά τινα καὶ διάφορα πράγματα 12,8 ἐκ τινος τὸν ἔπαινον εἰς 118, 29 *concludere saere, velut* 46,27 55,26 sq. ἐπὶ ποιοῦ τὴν ἐρώτησιν 157, 33 συνάξει 114,16 157,24 191,28 193,17
 συναθροίζειν πλοῦτον ἐκ τινος 14,23
 συναίρειν. ἵνα συνελῶν εἴπω 16,2 συνελόντα φάναί 165,28
 συναληθεύειν. συναληθεύσει ἄρα ἡ ἀντίφασις 119,29
 συναμιλλᾶσθαι τινι 179,11
 συναμφοτέρος. τὸ σ. 38,12 143,13
 συναναίρειν τὸ ἐπόμενον 49, 19 τὸ συναχθέν 191,12
 συνάπτειν (*coni.* συντιθέναι) 30,6 90,30 *pass.* (*coni.* κεκλωσμένα) 51,28 πρὸς τὰ προσεχῶς εἰρημένα συναπτόμενον 99,4
 συνημμένως κατηγορεῖν, λέγειν (*opp.* διηρημένως, χωρὶς) 40,16 41,1. 25 184,19
 συναριθμεῖν τὸ ἐν ἀρχῇ 46,9. 11
 συναρπάζειν *pass.* ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως 54, 23
 συνδεῖν *pass.* τῇ ὄλῃ 3,21
 σύνδεσμος *grammaticae* 119,32 145,11 189, 23

- συνδυάζειν pass. μετά τινος 184,1
 συνεθίζειν pass. c. inf. 129,12
 συναλαμβάνειν ὑποθέσεις εἰς τὸ ἀδύνατον 163, 11
 συμφανταίνειν ἔν τι 182,23 pass. 104,24
 συνεννοῦν. συνηνωμένως 28,27 cf. 183,7
 συνεξακούειν pass. 104,18
 συνεπινοοῦν 132, 23 167, 26 pass. 182,17
 συνεπινοούμενα expl. 132,20
 συνέρχεσθαι. πάντων συνελθόντων εἰς τὸ ἀπατηθῆναι τινα 72,11
 συνεφέλλειν. συνεφέλλον conī. ἄλλειπτικόν 29,19
 συνεχῆς (διαίρεσις) 128,5 τινός 196,27
 συνήθεια. τὸ ἀνώμαλον τῆς σ. 67,33
 συνήθης. σύνθηες αὐτῷ (Ἀριστοτέλει) 84,7 183,21 τὰ σ. τοῖς πᾶσι (conī. τὰ κοινὰ) 97,20
 σύνθεσις (conī. συμπλοκή) στοιχείων, γραμματῶν 14,3 sq. τῶν πεπερασμένων καὶ ἢ σ. πεπερασμένη ibid. 4 πᾶσα σ. μερικῆ 41,19 τὸ κατὰ σύνθεσιν τρίτον εἶδος 21, 20 τρίτος τρόπος ὁ παρὰ τὴν σύνθεσιν 29,2 sq. δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν σ. 23,5 sq. ἄλλον ὅτι τὸ παρὰ τὴν σ. τρόπον τινα παρὰ τὴν διαίρεσιν ἐστὶ 143,15. 16 τινός μετὰ τινος ibid. 23. 24
 σύνθετος. τῷ συγκατατεταγμένῳ καὶ συνθέτῳ (ἀνθρώπῳ) opp. τῷ ἀπλῷ καὶ ἀκατατάκτῳ τῷ καθόλου 38,16 σ. κατηγορία 41,18. 20 τὸ σ. καὶ ὑποκειμένον i. e. τὸ πρᾶγμα 37,23 τὸ σ. opp. οὐσία 59,9 i. q. ἡ οὐσία μετὰ τῆς ποιότητος ibid. 22 cf. 182,11 τοῦ σ. τὸ μέρος διαιεθεῖν οὐ διττὸν 145,17 compar. 133,17 συνθέτως 29,4
 συνθεωρεῖν conī. συννοεῖν pass. ἔν τι 182,26
 συνθλίβειν τινα εἰς ἀντιφάσεις 70,32
 συνίεναι c. acc. c. inf. 67,8 τῶν συνιέντων τις 74,28
 συνιστάναι (συνιστᾶν) ἐλέγχους, σοφίσματα 1,11 3,4. 12 τὰ πολλαχῶς λεγόμενα 139, 20 *demonstrare* πρότασιν 23,21 119,11 ὅτι 16,15. 19 c. acc. c. inf. 79,10 διὰ τῆς ἐπαγωγῆς 73,16 182,19 διὰ τῆς ἀδύνατου δειξέως 75,34 συνίστασθαι (conī. γίνεσθαι) 37,6. 11 παρὰ τι 55,34 ἐκ 16, 31 21,8. 22 sq. 137,21 144,11
 συννεύειν τινί 72,14. 15
 συννοεῖν conī. συνθεωρεῖν pass. ἔν τι 182,27
 συνοραῖν 47,13 122,26 128,2 137,17
 συνοουσία διαλεκτικῆ 82,31
 συνοουσιάζειν ἔν ἀγορᾷ 100,9
 σύνταγμα 176,8
 σύνταξις *grammaticae* οὕτως ποιεῖν τὴν σ. 7,21
 συντάττειν τί τι 68,18 *grammaticae* οὕτως συντακτέον τὸ χωρίον 81,32
 συντείνειν πρὸς ὑγίαν 2,11
 συντελεῖν πρὸς τι 110,13 sq. (τινί) 111,9 176,31 εἰς 117,9 (τινί) 113,7
 συντέμνειν τὸν λόγον 117,34
 συντιθέναι (i. q. προστιθέναι) 29,9. 10 30,6 ἢ δόξα τὰ πάθη συνθεῖσα 48, 21 τὰς προτάσεις (conī. τάττειν) 99,19 τὰς ἐρωτήσεις 109,14 τινί 30,18 (opp. διαίρειν) 142,22. 24 144,28 147,20 159,23 al.
 σύντομος. διὰ σ. λόγου διδάσκειν 17,27 σ. ποιῆσθαι τὰς ἐρωτήσεις 110,2 122,16 συντόμως 85,22 170,15
 συντρέχειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ 9,15
 συνυπάγειν pass. τῇ ἐρωτήσει 53,34
 συνώνυμος (dist. ὁμώνυμος). πολλάκις καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτη γίνεται 6,5. 11 τὰ γένη συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται 38,29
 συσσημάνειν pass. τῷ εἶδει τὸ γένος 183, 19
 σύστασις (τῶν σοφισμάτων) 1,17 26,12 194,13
 σφαγή plur. 25,7 43,4
 σφαλερός (ἀπόκρισις) 81,13
 σφάλλειν. κατὰ τὴν ἐσφαλμένην τῆς αἰσθήσεως κρίσιν 9,11 κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος ἐσφαλμένως 7,11 τὸν ἔν τι ἐπισημῆ σφαλόμενον 75,25
 σχέσις ποιά 35,13 ἀόριστος 152,24
 σχῆμα geom. 82,29. 30 83,19. 20 τὸ παρὰ τὸ σχ. καλούμενον εἶδος τῆς λέξεως 21,25 φαντασία τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὸ σχ. τῆς λέξεως 23,12 ὁμοίος ἐστὶν ὁ σολοικισμὸς τοῖς παρὰ τὸ σχ. τ. λ. γινόμενοις ἐλέγχους 108,15 sq. cf. 150,25. 35 151,14 152,1. 6 al. τὸ σχ. τῆς προσηγορίας 68,6 151,8 *logice* πᾶς συλλογισμὸς σοφιστικὸς ἢ παρὰ τὴν ἄληθιν ἐστὶ. ἢ παρὰ τὸ σχῆμα 135,26. 27 τὸ σχ. ὑγιές, ἡμαρτημένον ἔχειν 5,14. 15 7,10 sq. 19,1 70,22 89, 10 135, 31 κατὰ τὸ σχ. μὴ ὑγιᾶς,

- μη καλῶς ἔχων, ἡμαρτημένος 7, 2. 3. 12, 13 19, 2 90, 28 136, 23. 36 195, 23 φυλάττειν τὸ τοῦ σχ. Ἔθιον 4, 21 136, 19 ὁ ἀσυλλόγιστος ἔχων τὸ σχ. 89, 32 διὰ τὸ τοῦ σχ. ἀσυλλόγιστος 162, 33 πρῶτον σχῆμα 4, 19 δεύτερον 10, 32 11, 3 58, 22 96, 14 δύο καταφάσεις ἐν δευτέρῳ σχ. 4, 27 59, 27 70, 24 89, 4. 7 136, 6. 21 αἰ. τρίτον 11, 6 58, 17 60, 7. 13 ὁ ἐκ δύο μερικῶν ἐν τινι τῶν σχημάτων πειρώμενός τι συνάγειν 70, 24 89, 5 cf. 59, 27 σχηματίζειν pass. εἰς 35, 19. 20 κατ' ἐνέργειαν τὸν λόγον *ibid.* 26. 27 τὴν ἐρωτήσιν κατὰ τὸ πῶτερον 133, 13 σχηματισμὸς τῆς λέξεως 21, 25 35, 13 σχολή plur. εἰς ἑκαίνα (*scil.* τὰ Πρότερα ἀναλυτικά) 58, 26 σώζειν ἐν ἑαυτῷ τὸν ὀρισμὸν 58, 30 σώζει(?) καὶ ἐπὶ τούτου 16, 12 σῶμα πέμπτον 101, 16. 28 σωματικὸς (διάθεσις) 9, 16 σωρός 51, 29 σωφροσύνη 53, 32 sq.
- Τάξεις τῶν ἐρωτῶντων 117, 8 ταπεινός (φρόνημα) 14, 27 τάττειν (*coni.* συντιθέναι) προτάσεις 99, 19 τὴν ἐν τινι 68, 30 ταυτολογεῖν 178, 9 τάχα *fortasse* 26, 21 49, 7 138, 14 ταχύς. ταχέας ποιῆσθαι τὰς ἐρωτήσεις 110, 2 ταχύ *adv.* 89, 9 ταχέως 157, 32 183, 14 τάχιον 122, 15 τελεῖν φόρους τινί 173, 8 *intrans.* ὑπὸ εἶδος 55, 4 τέλειος. τὸ τ. ἔχειν ὑπὸ, ἀπὸ τίνος 198, 12. 13 τελειοῦν *pass.* 198, 14 τελείωσις τοῦ μαθητοῦ 35, 24 *coni.* ἐπίδοσις 197, 2 τελειωτικὸς (πάθος) 35, 26 τέλειος. τελειώτερον 47, 10 τελευταῖος. τελευταῖον *dist.* συμπεράσμα 114, 7. 8 τέλος *expl.* i. q. συμπεράσμα 140, 9 142, 1 περὶ τὸ τ. 41, 12 πρὸς τῷ τ. 140, 5 τεμάχιον (τεμμάχιον *libri*). τὸ τοῦ στίχου τ. 34, 7 τετραγωνισμὸς cf. Ἀντιφῶν, Βρύσων
- τετραγώνον 60, 9 ἐκτός, ἐντός τοῦ κύκλου, τὸ μεταξύ 90, 13 sq. τετράπηγος (τῷ μήκει) 43, 11 sq. τετράπους 132, 5. 6 τετρασύλλαβος 12, 33 τέχνη *coni.* ἐπίστημη *orr.* δύναμις 17, 7. 8 sq. ὡς ἡ τ. παρακαλεῖται 59, 5 εἰδέναι, ἀγνοεῖν τὴν τ. 97, 21. 23 sq. *expl.* i. q. συλλογισμὸς 106, 24 αἱ ἄλλαι τ. (*orr.* ἡ λογικὴ πραγματεία) 198, 11. 12 μετὰ τ. 97, 27 ἐν τ. καὶ μεθόδῳ σκοπεῖν 106, 24. 25 τεχνήεις. τεχνήντως (*συμπεραίνειν*) 59, 6 τεχνικὸς 179, 2 τῆος 104, 8 τιθέναι ὄνομα 12, 8 παράδειγμα 46, 14. 19. 20 87, 29 139, 10. 11 τὴν αἰτίαν 129, 28 168, 7 τὸ σόφισμα 147, 28 τὸν τρόπον ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν 68, 19 τοὺς τρόπους εἰς ἀριθμὸν ὠρισμένον 75, 18 εἰς παράδειγμα *pass.* 164, 33 *med.* τινὲς ὄνομα 13, 34 τὸν ὀρισμὸν 46, 13 σόφισμα 82, 18 i. q. συγχωρεῖν 75, 20. 21 *coni.* συγχωρεῖν 148, 16. 17 sq. τίκτειν ἀπάτην *pass.* 48, 20 τιμᾶν τὴν σιωπὴν 60, 35 τίς. τὸ τί μερικόν ἐστὶ 41, 19 ἀλλ' ἄττα 49, 11 τίτανος 92, 15 τμήμα τῆς γῆς 145, 4 τοῖνον *epanaleptice post parenthesis* 108, 11 196, 5 τοῖσδε. τοῖσδε 122, 3 τοιοῦτος. ὁ τοιοῦτος i. q. οὗτος 58, 27 τοῖχος 190, 32 sq. τομῆ *coni.* καῦσις 25, 12. 13 τόνος 21, 23 144, 33 145, 6 ὁ ἐν τῇ λέξει τόνος 37, 9 ὁ τ. πρὸς δὲ ᾗδομεν καὶ τοὺς λόγους ποιούμεθα 32, 22 οὐδένα τ. ἔχον *ibid.* 30 ἀναβιβάζειν τὸν τ. 34, 24 τὸν τ. τιθέναι εἰς 35, 2. 4 τοπικὸς (πραγματεία) 197, 16 τόπος. ὅτι οὐκ ἐστὶ τόπος 47, 19 sq. τὰ μέρη τοῦ τ. *ibid.* 24 *dialectice* 77, 1 τοσαυταῶς 87, 4 τότε *post ei* 91, 14 168, 18 τότε δὴ τότε (? *fort.* δῆτα) 166, 22 τοτὲ μὲν.. τοτὲ δὲ 66, 24 τραγέλαφος 41, 29 sq. τραῦμα. τὰ ἐν πολέμῳ *tr.* 43, 4 167, 7 τρέπεσθαι ἐπὶ τι 132, 8

τρέγωνον 83,13 94,23 95,5 sq. 116,12 sq.
 τρίπηγυς 181,10 sq.

τριττός 2,4

τρόπος. ἀγαθός κατὰ τοὺς τρόπους 40,
 32 — opp. πρᾶγμα 157, 32 τρόπος
 τῶν παραλογισμῶν i. q. εἶδος 20,17 τρώ-
 ποι exprl. 109,11 οἱ τρόποι τῆς ἀπάτης
 197,26

τυγχάνειν c. inf. 74,26 167,19 om. par-
 tic. ὢν (ἐπὶ τυγχάνοντες) 55, 15 (ἐν
 Πειραιεῖ τυγχάνων) 145,35 156,28 168,33
 190,18 εἰ τύχη, τύχοι 63,36 81,15, 16
 87,6 135,29 145,4 152,14 188,24 190,8
 εἰ οὕτως ἔτυχε 83,19 96,8 ὡς ἔτυχε
 106,25 ἡ τυχοῦσα κακία, λύσις 154, 38
 162,23 164,1 τυχόν adv. 26,27 32,27
 65,18 105,23 137,1 — τυγχάνοντα i. q. τὰ
 πράγματα opp. λεκτά 20,29

τυμβωρύχος conl. ληστής 169,23

τυραννεῖν. ὁ τυραννήσειν μέλλων 62,26 sq.
 τυφλός def. 54,14 sq. cf. 140,21 sq.

Υβρίζειν 98,4 175,32 sq.

ὕγια def. 36,19, 20

ὕγιαζειν 197,30 τὸ τὸν ὑγιαζόμενον ὑγιαί-
 νειν διττόν 25,29 sq. ὑγιαζεσθαι opp.
 ὑγιαίνειν exprl. 26,30 sq.

ὕγιαίνειν opp. ὑγιαζεσθαι 26,31 sq.

ὕγιασις. ἐνεργεῖα ἔχειν τὴν ὅ. 26,26

ὕγεινός 119,13 sq.

ὕγις. τὸ συλλογιστικὸν εἶδος, τὸ σχῆμα
 ὕγις ἔχειν 4, 31 5,14 sq. 19,1 70, 23
 ὕγις κατὰ τὸ σχῆμα 90,32. 33 μὴ ὕγιως
 ἔχειν κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος, κατὰ
 τὸ σχῆμα 4,30 7,2. 3 ὕγιως συλλογιζεσθαι
 8,13

ὕετός. ὕετοῦ καταφορά 48,25 ὕετοῦ κατε-
 νηγεμένου 62,10. 11

ὕλα κτεῖν 77,29 78,24. 30 81,15 128,22 sq.

ὕλη. ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις τῇ ὅλη συνδε-
 θεῖσα 3,21 opp. τὸ συλλογιστικὸν εἶδος,
 τὸ σχῆμα 4,9 sq. 7, 1. 9 sq. 135,26 ἐπὶ
 τῆς ἐνδεχομένης ὅλης συμφερόμεσθαι 44,13

ὕπάγειν pass. ἀπάτη 52,26 εἰς ταύτην τὴν
 ἔννοιαν 49,34 logice τί τινι 26,13 68,33
 εἰς 62,5 — med. 183,28

ὕπακοῦειν ἐξωθεν 92,21

ὕπαρξις φαινόμενη, κυρίως 15,5 ἔχειν τὴν
 ὅ. ἐν τινι 158,29 ὅ. ἔχειν ἰδίαν ibid. 34

ἡ τοῦ τρίτου ἀνθρώπου παραιοῦται ὅ.
 159,3. 4

ὑπερβαίνειν τὸν ἀριθμὸν 21,33

ὑπερβάτος (conl. καὶ μὴ κατ' εὐθεῖαν κεί-
 μενος) 176,13 ὑπερβατῶς ἀναγινώσκειν
 84,5 165,19

ὑπέχειν λόγον 15, 27 (conl. ἀπολογεῖσθαι)
 98,7 117,33

ὑπνώττειν 29,29

ὑποβάλλειν καταδίκη (conl. κατακρίνειν)
 173,32

ὑπογράφειν 171,24 180,10. 13

ὑπόδειγμα 43,10 178,18 188,34

ὑποδέχεσθαι τὴν ἀλήθειαν 3,25

ὑποδιαίρεσις plur. τῶν εἰδῶν 17,3

ὑποδύεσθαι τινα 91,25 τὴν διαλεκτικὴν
 98,1 τὸ προσωπεῖον τῆς διαλεκτικῆς 96,
 22

ὑπόθεσις 50,11 sq. κατὰ τὴν ὅ. 11,7 111,
 30 παρὰ τὴν ὅ. τὴν λέγουσαν 51,1

ὑποκρίνεσθαι τὴν διαλεκτικὴν 94,14

ὑπολαμβάνειν ὅτι 63,13 συγκατανεῦναι . .
 ὑπολαμβάνονται 60,36 νομίζονται καὶ
 ὑπολαμβάνονται ὅτι ἀπόκρισιν ἐποίησαντο
 130,12

ὑπόληψις 77,18 sq. αἱ παράδοξοι ὅ. 101,24
 ὑπομένειν χρημάτων ἀφαιρέσειν 42,17

ὑπόμνημα *commentarius* 58,27

ὑπονοεῖν 47,4 τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα 3,22

ὑποπίπτειν αἰσθησεῖ 11,22 121,2 τῇ ὁρά-
 σει 125,15 λύσει 154,7

ὑποστίζειν εἰς *interpungere post* 32,12 169,
 11 184,29 196,26

ὑποτιθέναί 10,26 med. τὰ περὶ τῆς ἰπτικῆς
 33,9 ὑπόθου 79,19 ὑποκειμένα conl.
 περὶ ὢν ὁ λόγος ἐστὶ 52,33 cf. 53,2. 3

ὑποφέρειν τῇ αἰσθησεῖ τὰ πράγματα 12,10
 ὑποφθάνειν. ὑποφθάσας 91,11

Φαίνειν. φαίνεται ὅτι 114,10 κοινὸν πάντων
 τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φαίνεσθαι 5,7
 φαινόμενα ἐνδοξα 3,23 φαινόμενος συλλο-
 γισμός exprl. (opp. συλλογισμός) 4,22. 23
 (opp. σοφιστικὸς α.) 5, 15. 16 ἔλεγχος
 i. q. σοφιστικὸς ἐ. 5,26. 27 dist. σοφ. Ἐ.
 7,7 sq. 8, 8 cf. 125, 5 τῷ φαινομένῳ
 opp. τῇ ἀληθείᾳ 20,11 φαινομένως opp.
 κυρίως, ἀληθῶς 9,10 19,27 75,14 77,6
 125,3 127,26

φάναι. οἶον τί φημι; 4,13 29,6 31,15 32, 24 35,15 37,27 103,21 159,30 συναλόγτα φάναι 165,28 περί τῶν δύο, τοῦ τε διαλεκτικού φημι καὶ τοῦ ἀποδεικτικού 2,4 sim. 71,31 82,10 127,24 φημί δὴ 160,24 φανεροῦν 124,3 φαντασία. αἰτία τῆς φ. 16,24 τῆ φ. παρακολουθεῖν 3,21 ἔπεσθαι ταῖς τῆς ὄψεως φ. 48,27 φαντασίαν ἐμποιεῖν (πιθανήν) 68,1 τινός 3,9 ὅτι 68,9 ἀποτελεῖν τινος 114,1 167,21 ἔχειν 190,25 φαντασίᾳ διττόν dist. δυνάμει, ἐνεργείᾳ 22,25 sq. φαντασίᾳ τὸ διττόν ἔχειν 23,11 φάρμακον ἀλεξητήριον, δηλητηριον 2,6. 12 φάσκειν opp. ἀποφάσκειν 130,8 179,26 181,23 φενακισμός 2,10 φέρειν ἀληθῆ τὴν ὕλην 4,11 τὸ αἴτιον τοῦ ψεύδους 83,1 τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ τινων 126,25 τί ἐπὶ τι i. q. μεταφέρειν 13,24 φέρεσθαι ἐπ' ἄλλα 147,33 κατ' εὐθείαν καὶ αἰτιατικὴν φερόμενον 185,18 φέρεται ἐν ἀντιγράφοις 18,25 φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφή 156,23 167,16 (οἶον) φέρε εἰπεῖν 17,30 86,30 181,9 φθάσκειν c. inf. 142,11 φθάσαντες εἶπομεν 1,3 77,10 120,23 φθέγγεσθαι. τὰ φθεγγόμενα καὶ δηλούμενα διὰ τῶν ὀνομάτων 145,7 φθειρεῖν pass. dist. διαλύεσθαι 51,26 sq. dist. θνήσκειν ibid. 34 sq. φθορά οὐ τῆ ζωῆ ἐναντία ἐστίν ἀλλὰ τῷ ἀψύχῳ σώματι 51,24 dist. διάλυσιν ibid. 25 sq. φιλεῖν c. inf. 3,27 φιλόνομος γνῶμη 121,19 φιλοπράγμων 118,20 φίλος. ἡ τούτου φίλη 98,5 φιλοσοφία. ἡ καθόλου φ. conī. ἡ θεολογία 120,31. 32 φιλόσοφος 118,16 sq. κατ' ἀλήθειαν καὶ ἐπιστημονικῶς 16,20 ὃ φ. i. e. Aristoteles 4,5 138,21 186,6 φιλοτιμείσθαι περί τι 2,9 φλέψ. ὑπὸ τῶν φλ. ἔλασθαι 93,2 φονεύς conī. ληστής 25,8 φόρος. φόρους τελεῖν τινι 173,8 φιλாகή. τὴν φ. ποιεῖσθαι πρὸς τι 110,24 φυλάττειν τὸ τοῦ σχήματος ἴδιον 4,21 τὰς ἀρχὰς τοῦ πράγματος 70,35 φυλάττεσθαι πρὸς τι 111,1

φυλετικῶς πεφουσησθῆαι expl. 9,5 sq. φυσικός. τῶν φ. ἀρχαί εἰσιν εἶδος, στήρῃσις, ὕλη 94,9 οἱ φ. καὶ σπερματικοὶ λόγοι 197,12 φύσις. τὸ ἀπὸ τῆς φ. γενόμενον (opp. τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου διαταχθέν) 103,11 ἡ φύσις λέγει καὶ ἡ ἀλήθεια 104,4 τῆς τούτων φ. 9,28 ἡ φ. ἡμῶν 12,2. 5 μία φ. ἐκατέρων 62,19 μίᾳς φ. εἶναι 12,16 98,20 ὀρισμένη φύσις 94,1. 6 διάφοροι φύσεις ibid. 12 φύσει πρῶτα i. q. κοινά 7,21 aliter expl. ibid. 23 sq. τῆ φύσει opp. ἡμῖν 12,6 τὴν φ. διάφορα opp. ἐν ὄντα τῷ ὀνόματι 44,15 φυτόν. τὸ φ. τῆς πεύκης 34,1 φωνή. τὰ ἐν τῆ φωνῇ ὀνόματα καὶ ῥήματα 11,25 opp. πρᾶγμα 20,28 sq. 37,2 φ. ἀπλαῖ διάφορα πράγματα περιέχουσαι opp. σύνθετοι 21,4 sq. τοὺς ἐν ταῖς φ. γινόμενους παραλογισμούς i. q. παρὰ τὴν λέξιν 37,4 φ. ὁξεία 86,30. 31 σημαντικῆ 105,28 φωνήεις. τὰ φ. 14,5

Χαλκὸς ἀσχημάτιστος 31,23 χαρά 131,5 χάριν. ὄτου, τίνος, ἄλλου χ. 1,8 10,8 131, 25 μαθήσεως χ. 100,31 λόγου χ. 162,11 χ. μαθητείας 100,31 χ. παραδείγματος 108,31. 32 χ. τοῦ λόγου 178,24 χεῖρ λιθίνη 41,5 χερσαῖος κών 28,21 71,29. 31 77,30 78, 25. 30 al. cf. κών χιτῶν ἀνδρείος 4,16 χιών 69,27. 28 χολή 48,17 sq. χολοβαφής 48,22 χρεῖα (scil. ἐστὶ) τινός 121,33 χρεμετιστικὸς 69,26 χρεών (ἐστὶ) 46,1 57,10 81,11 172,19 χρηματίζεσθαι 8,4 ἀπὸ φαινομένης σοφίας 15,9 χρηματισμός 7,32 χρῆσθαι τινι ἐπὶ τινος 159, 10. 11 ἐπὶ τι 92,13 χρᾶσθαι 13,20 24,12 183,22 τὸ χρᾶσθαι τῷ τινος ἐργῷ διττόν 26,8 sq. χρησιμεύειν 112,17 121,12 χρονικός (ἐπιρρημα) 189,16 χρόνος. ἄλλου χρ. λαμβάνειν τὸ ὑποκαίμε-

νον 54,33 τὰ δεικνόντα ὡς οὐκ ἔστι
 χρόνος 190,26
 χρονοτριβεῖν τι 3,18
 χρυσοῦς. ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδου χρ. γένους
 opp. ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ 45,32
 χρώμα 9,12.14 διακριτικὸν ὄψεως 37,28.
 29 sq. 59,12 sq.
 χώρα. χώραν ἔχειν 12,13.14 188,23 πρὸς
 τι 93,6.18 ἐπὶ τινος 162,17 ἐδρίσκειν
 28,15
 χωρεῖν ἐν τι 197,14
 χωρίζεσθαι τοῦ σώματος 135,3.4 κεχω-
 ρισμένως τιθέναι 28,26
 χωρίον *locus Aristotelis* 39,21 81,32
 χωρίς (coni. ἰδίᾳ, opp. ἅμα) κατηγορεῖν 40,
 12.23 sq.

Ψεύδεσθαι. ψευδόμενος κατὰ τὴν ὄλην, τὸ
 συμπέρασμα, τὰς προτάσεις 136,23. 29. 32
 ψευδογραφεῖν *geometr.* οὐδεὶς διαλεκτικὸς
 ψ. ἐπιχειρεῖ 93,20 ὁ ψευδογραφῶν opp.
 ὁ γεωμέτρης 99,2 sq.
 ψευδογράφημα *geometr.* 76,23 93,18
 ψευδογραφία. ἐν ταῖς ψ. ταῖς κατὰ τὴν
 γεωμετρίαν 18,19
 * ψευδογραφικός. ἡ ψ. opp. ἡ γεωμετρία
 195,18
 ψευδολογία. αἱ ἀδρανεῖς ψ. 2,9

ψεῦδος. τὸ ψ. συνάγειν 73,21.25 καὶ ἐκ
 ψευδῶν συνάγεται ἀληθές 136,33 ἐν ταῖς
 προτάσεσιν, ἐν τῇ συμπεράσματι ἔχειν τὸ
 ψ. 137,2 εἰ ἐν τῇ συμπεράσματι (*scil.*
 τὸ ψεῦδος ἔχει), καὶ ἐν ταῖς προτάσεσιν ἐξ
 ἀνάγκης, οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν *ibid.* 3. 4
 ψηφίζεσθαι. οἱ θεοὶ πάντες ἐψηφίσαντο
 34,16
 ψῆφος 12,26 sq. (*cf.* δάκτυλος) 13,21 sq.
 ψιλός. ψιλὴ προσφῶτα (*opp.* δασεῖα) 143,33
om. πρ. 23,9
 ψιλοῦν *grammaticae* opp. δασύνειν 144,34
 ψιμμόθιον 92,14.16
 ψυχὴ (ἀθάνατος) 44,35 sq. (ἄφθαρτος, ἀίδιος)
 47,8 sq. (ἀυτοκίνητος) 134,28 sq. (ἀρ-
 μονία) 134,3 135,6 sq. ἔστι καὶ τῇ ψ.
 ἐναντίον .. ἔστι δὲ ἀνώνυμον 134,5 διὰ
 τί κινεῖται, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἀκίνητος ἔστιν
 119,10

ᾠδόν 92,14.16

ὡς i. q. ἐπεὶ 46,2 ὡς εἰ (ὡσεὶ) ἔλαγε 32,1
 68,15 107,5 108,32 140,15 146,22 al. ὡς
 ἂν εἴπῃ τις 152,24 ὡσανεὶ λεγόντων 147,5
 ὡς c. inf. 39,18 53,23 54,33 59,29 al.
 ὡσπερ ἂν c. part. 9,28 ὡσπερ ἂν εἰ ..
 εἶπεν 130,8.9
 ὠφέλεια. πρὸς ὠφέλειάν τινος 70,3 ἐπ'
 ὠφέλειᾳ τινός 89,27

II INDEX NOMINUM

- Ἄγαθος 167,29 sq.
 Ἄγαμέμων (τὸ ἐνούπιον τοῦ Ἄ.) 34,3 sq. 188,8 sq.
 Ἀθηναῖοι 145,35 166,3. 21. 22 νόμος ἦν Ἀθηναίος τὰς δικασθείσας δίκας κυρίας εἶναι 173,25
 Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς 8, 32 cf. n.
 Ἄϊας (οἱ Ἄϊαντες) 129,8. 9 141,6. 7 179, 7 sq.
 Αἰθίοψ 6,13 42,20 sq. 45,15 61,8 74,6 169,26 171,6. 7
 [Alexander] ἀρκούντως ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς διελθόμεν 10,9 ἐν ταῖς ἡμετέραις εἰς ἐκεῖνα (scil. τὰ Πρότερα ἀναλυτικά) σχολαῖς 58,26 ἐν ταῖς πονηθείσας ἡμῖν εἰς τὴν Διαλεκτικὴν ἐξηγήσεις 4, 27. 28 ἐδειξάμεν ἐν τῇ διαλεκτικῇ 109,16 ἐν τοῖς εἰς τὴν Ῥητορικὴν πονηθείσι διειλήφειμεν 98,12 ἐν τοῖς εἰς τὰ Φυσικὰ ἡμετέροις εἰρήχαμεν θεωρήσαμεν 178,7. 8 cf. 163, 14 alios interpretes respicit 1,9. 10. 19 7,4 34,13 sq. 109,11 confundit Protagoram et Gorgiam 15,15 Phaedrum et Phaedonem 59,25 Rhetoric. et Poetic. 33,27 Metaphys. et Ethic. Nicom. 197,3
 Ἀλκιβιάδης exempl. 29,32 sq. 65,2 112,1 125,33 sq. 154,17. 18
 Ἄνθρωπος 167,31
 Ἄντιλοχος (ὁ Νέστωρ τῷ παιδὶ Ἄ.) 33,9
 Ἄντιφῶν. ὁ διὰ τῶν μηνίσκων τοῦ Ἄ. τοῦ κύκλου τετραγωνισμός 90,8. 9 92,23
 Ἀξιολογος Plat. 2,24
 Ἀπολλωνίδης 189,21 sq. cf. Εἰσαγωγος
 Ἄργος 66,33

- Ἀριστοτέλης. ἡ λογικὴ πραγματεία τῷ Ἄ. πρῶτως εὐρεθείσα καὶ παρ' αὐτοῦ τετελειώται 198,13. 14 οὐκ ἦν . . εἰς τὸ παραδιδόναι μέθοδον τῇ ἀπάτῃ μόνον δεινός, ἀλλὰ καὶ λύσειν τούτου παρασχεῖν πολὺ δυνατώτερος 101,25. 26 οὐ γὰρ τῷ Ἄ. σκοπός ἦν προηγούμενος περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαλαβεῖν . . (ἀλλὰ) περὶ τοῦ ἐλέγχειν τοὺς σοφιστάς 2,15 sq. cf. 3,3 sq. ἐπὶ τὰ παρὰ τὴν διάνοιαν, οὐς ὁ Ἄ. ἔξω τῆς λέξεως καλεῖ 5,20 τὸν τοιοῦτον ἔλεγχον (scil. τὸν καθ' ὁμωνομίαν ἢ κατὰ τινα τῶν σοφιστικῶν τρόπων) οὐδ' ἔλεγχον ὀνομάζει ὁ Ἄ. ἀλλὰ φαινόμενον ἔλεγχον καὶ παρεξέλεγχον κτλ. 6,28 sq. ὁ παραλογισμὸς κυρίως τῷ Ἄ. ἐπὶ τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων κατὰ τὸ σχῆμα εἰληπταί 7,12. 13 cf. ibid. 1—3 εἴθε πρῶτον ἐπάγειν τὸ συμπέρασμα τὸ σοφιστικὸν καὶ τότε τιθέναι καὶ τὸν συλλογισμὸν 23, 35 σημειωτέον δὲ ὅτι σύνθεσιν λέγει ὁ Ἄ. καὶ τὸ χωρὶς τοῦ δυνατοῦ τὸ βαδίζειν κατηγορεῖσθαι 30,10 σύνθετος δὲ ἐστὶ τῷ Ἄ. τοῦτο ποιεῖν (scil. τὸ 'ὁ Κορίσκος ἕτερον ἀνθρώπου' ὡς ἴσον λαμβάνειν τῷ 'ὁ ἀνθρώπος ἕτερον Κορίσκου') 39,16 σύνθετος αὐτῷ τούτο (scil. τὸ ὑπερβατόν) 84,7 τοιαύταις χρᾶσθαι ἐρμηνείαις 183,21 ἰστέον ὅτι ἐφ' ἐκάστης τῶν αὐτοῦ ἐρωτήσεων τὸ 'ἢ οὐ' ὡς ἀπόκρισις ἐστὶ καὶ οἰοεὶ ἀπόφασιν καὶ ἀπάντησιν ἀντὶ τοῦ φανερόν ὅτι οὐκ ἐστὶ κτλ. 83,23. 24 τῷ τὸδε τι ἔθος αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἀτόμου χρῆσθαι οὐσίας 159,10. 11 βαρεῖαν προσοψιδίαν πανταχοῦ τὴν περισπωμένην λέγει ibid. 28

- αὐτός δὲ καὶ οἰκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι τοῦ παρὰ προσφθίαν παράδειγμα ὡς ἐκ τοῦ Ὀμήρου τοῦτο ἐπήγαγε 34,11. 12 cf. *ibid.* 7.8 ἢ τοῦ Ἄ. δεινότης 112,12 ἐν τῇ τῶν πρὸς τι διδασκαλίᾳ 39,12 cf. *Ind.* IV Loci *Arist.*
- Ἄριστων (coni. Πλάτων) 168,31.32
- Ἀρχέλαος (ὁ Περδίκου) 114,27 sq.
- Ἀχιλλεύς 32,11.14
- Βορουσθένης. τὸ διὰ Βορουσθένους (κλίμα) 145,5
- Βρύσων. ὁ τοῦ Βρ. τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου 76,19.20 90,10 sq. 92,6 sq.
- Γαληνός (Περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφ.) 22,7 142,29
- Γλαύκων (τοῦ Πλάτωνος ἀδελφός) 162,11 sq. 164,16 sq. 165,9 sq.
- Γοργίας *plur.* 14,22 v. *Ind.* III Loci *Plat.*
- Δίτων 12,32.33
- Δωρικός. Ἰδιὸν ἐστὶ τῆς Δ. διαλέκτου τὸ ἀντὶ τοῦ διδόναι λέγειν δεδόμεναι καὶ ἀντὶ τοῦ εἶναι τὸ ἔμμεναι 34,26.27
- Ἐκτωρ 179,31
- Ἐλένη 118,28 cf. Ἴσοκράτης
- Ἐλληνες 189,9
- Ἐυαρχος 189,21 sq. ἦσαν δὲ δ τε Εὔ. καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ υἱοὶ τοῦ Ἀπολλωνίδου *ibid.* 26
- Εὐθύδημος. ὁ Εὐθύδημου λόγος συμπερι- νόμους οὕτως 145,31 sq. v. *Ind.* Loci *Plat.*
- Εὐθύφρων v. *Ind.* III Loci *Plat.*
- Εὐκλείδης. τὰ τοῦ Εὐκλ. ψευδογραφήματα 76,23
- Ζεύς 34,4 sq.
- Ζήνων (ὁ Παρμενίδου ζηλωτής) 79,20 sq. ὅτι κίνησις οὐκ ἔστιν, ὡς ὁ Ζ. συλλογί- ζεται 92,29 sq. 115,31 sq. 162,35 sq.
- Ἡσίδοσ. ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσίοδου χρυσοῦ γένους 45,32
- Θαλῆς, Θάλης *exempl.* 66,32
- Θάσιος *Hippias* 33,27
- Θεάκτητος *exempl.* 63,24.31
- Θεόφραστος (*Hist. plant.* V 4,3) 33,29
- Θερσίτης 141,6.7 179,8 sq.
- Θρασύμαχος ὁ σοφιστής 65,15 117,33 sq. cf. *Πρωταγόρας*
- Ἰλιάς 165,3 sq. 168,24 sq.
- Ἰλιον 179,7 sq.
- Ἰνδία (δνος) 112,29
- Ἰπίτας ὁ Θάσιος 33,27 Ἰπίται 14,22
- Ἰππόνικος *exempl.* 167,29
- Ἴσοκράτης μὴ δυνήθεις αὐτόθι τὴν Ἐλέ- νην ἐγκαυμάσαι ἐπαινεῖ τοὺς αὐτῆς ἐραστὰς 118,28
- Καινεύς. ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συνήγεν ὅτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλα- σίονι ἀναλογία ἐστὶν 89,6 sq.
- Καλλίας *exempl.* 11,31.32 36,3.4
- Καλλικλῆς *Plat.* 14,26 (Καλλικλῆν) 102,23 103,10 116,4 117,13.20 172,27 191,28
- Καλλιόπη *exempl.* 108,5
- Κλεινίας *Plat.* 2,24 sq. 24,15.16 sq.
- Κορίσκος *exempl.* 38,4 sq. 108,5.6 123,4 sq. 125,18 sq. 161,29 163,25 sq. 168,15 179,23 sq.
- Κρίτων *Plat.* 2,21 v. *Ind.* III Loci *Plat.*
- Λάκωνες 132,28
- Λάχης 106,11
- Λεωδάμας *exempl.* 186,8
- Λεωσθένης *exempl.* 186,8
- Λυκόφρων ὁ σοφιστής 118,30
- Μακεδόνες 115,6
- Μακεδονία 115,4
- Μέλισσος. ὁ τοῦ Μ. λόγος 49,5 sq. 63,15 sq. 190,13 194,7
- Μένων v. *Ind.* III Loci *Plat.*
- Νέστωρ 33,9
- Νικοκλῆς *exempl.* 167,29
- Ὀλυμπιονίκης 167,30
- Ὀμηρος 41,24 sq. 137,30 ὅπερ (scil. τὸ παρὰ τὴν προσφθίαν) ἐν ποιήμασιν ἔφη μάλιστα γίνεσθαι παρὰ τοῦ Ὀ. 33,7 sq.
A 228 188,8.11
B 11.12 34,9.10
Ψ 326—330 33,7 sq.
- Ὀνειρος 34,15 sq.
- Παρμενίδης ἐν τὸ δν φησι 190,10 sq. 193,5 sq. cf. 79,19 sq.
- Πάτροκλος 33,8
- Πειραιεύς 166,20.21
- Περδίκκας 115,4
- Περικλῆς 62,28.29
- Περιπατητικός 101,14.27
- Πιττακός 89,21.23
- Πλάτων *exempl.* 11,32.33 29,27 44,7 53,4.5 63,36 64,5 65,1 68,5 112,1 159,2.5 160,4 162,11 sq. 167,29 168,31.32 173,7 sq. 180,23 190,8 τὸ ἐν μοναχῶς λέγεσθαι (φησι) 190,10.14 μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς κατὰ Πλάτωνα χρόνοις (scil. οἱ σο-

- φισταί ἐζήτουν τὸ ἀποκρίνεσθαι ἢ ναί ἢ οὐ) 124,18. 20 πολὺ καὶ τὸ τῆς πειραστικῆς εἰδος παρὰ Πλ. ἔστιν εὑρεῖν ἐν τε τῷ Εὐθύφρονι καὶ ἐν ἀπασὶ σχεδὸν αὐτοῦ τοῖς διαλόγοις 18,26 sq. cf. 89,29 ἔστι πολλὰ τοιαῦτα εὑρεῖν παρὰ τῷ Πλ. 117, 28 διάλογοι 14,24. 25 (ἐν οἷς κατὰ τῶν σοφιστῶν ἀγωνίζεται) 71,15 cf. Ind. III Loci Platonici
- Πρόδικος plur. 14,22
- Πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμῆσει 9, 1
- Πρωταγόρας plur. 14,22 τὸν μῆνιν καὶ τὸν πῆληκα ἔλεγε 106,16 sq. οὕτω (soil. τὸ ἴσως ἢ τὸ τρόπον τινὰ ἢ τὸ ἔστω προσεπιθεγγόμενοι) καὶ Πρ. καὶ Θρασύμαχος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς ἀποκρίσεις φαίνονται ποιούμενοι 65,15 confunditur eum Gorgia 15,15 cf. 196,3 v. Ind. III Loci Plat.
- Πῶλος Plat. 14,26 52,27 53,6. 10. 19 115,2. 11 191,27
- Ῥόδος. τὸ διὰ Ῥόδου κλίμα 145,5
- Σίμων 40,23 sq. ὁ σκυτεὺς ἐκαίνος ὁ τῷ Σωκράτει συγγεγονῶς ibid. 26 146, 14 sq.
- Σταγειρίτης. ὁ Στ. i. e. Aristoteles 101, 25 161,31
- Στωϊκός 101,14
- Σωκράτης exempl. 9,34 29,7 sq. 37, 28 sq. 38,8. 9. 37 sq. 44,8 48,4. 5 53,4 57,1. 2 59,12. 13 sq. 62,27 63,24 sq. 65,1 67,19 68,2sq. 80,19 81,4. 5 107,22. 23 111,30 112,21 116,9 122,27 sq. 126, 34 sq. 142,23 sq. 149,17 sq. 154,10. 18 155,1 sq. 159,1. 5 160,32. 33 162,25 sq. 180,22 Platonicus 2,21. 28 14,25 52,28 53,7 sq. 115,4 116,4 117,14 172,27 173,27 μηδὲν εἰδέναι πανταχοῦ διαβεβαιούμενος μηδὲ σοφόν τι ποιεῖν καίτοι πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων ἀπ' ἄκρας ἐπιστήμης 15,11 sq. πρὸς τὸν εἰπόντα 'ὦ Σ., ἀδίκως ἀποθνήσκεις', εἶρηκε 'οὐ δὲ ἄρα ἠβούλου με δικαίως ἀποθανεῖν' 172, 12—15
- Τάναγρα 166,21
- Tragicus poeta incertus (Fr. adesp. Nauck' 188) 27,12 138,12 144,6 cf. Top. 378,3
- Φαῖδρος et Φαίδων confunduntur 59,25 v. Ind. III Loci Plat.
- Φειδίας 161,16

III LOCI PLATONICI

Euthyphro generaliter	18,27	Gorgias generaliter	71,15 197,19
Crito		c. 2 p. 448 A	15,14. 15 196,3
c. 11 p. 50 B	173,26	c. 21 p. 466 B—E	52,28 53,6
Phaedo		c. 24 sq.	191,27
c. 15. 16	192,11 sq.	c. 26 p. 470 D sq.	115,2 sq.
c. 35 p. 85 B	59,25	c. 38 sq.	102,22 191,28
c. 36 sq.	135,6. 7	c. 38 p. 483 A. B	118,24
Euthydemus generaliter	3,2		172,27
c. 1 p. 271 C—272 B	2,21	c. 43 p. 488 E sq.	116,4
c. 5 275 D—276 C	2,26	c. 51 p. 497 C	117,20
	24,14 sq.	c. 60 p. 505 C	117,15
c. 25 p. 300 A	36,24 sq. 57,19 sq.	Respublica	
c. 26 p. 300 BC	5,31. 32 27,22 sq.	I 16 p. 343 A	117,34 sq.
	82,5 sq.	17 p. 344 D sq.	118,2. 6
Protagoras generaliter	3,2 71,14	Minos	
		c. 1 p. 313 A	161,6

IV LOCI ARISTOTELICI

Categor. generaliter	36,14
c. 3 p. 1 ^b 11	38,25. 26
c. 5 p. 3 ^b 10 sq.	59,9. 10 67,29 sq. 151,6
c. 6 p. 4 ^b 33	157,24
c. 9 p. 11 ^a 24 sq.	183,17. 18
De interpret.	
c. 11 p. 20 ^b 31 sq.	40,14
p. 20 ^b 35	146,19
p. 21 ^a 29—32	41,11
c. 14 p. 23 ^a 27 sq.	190,22. 23
Analyt. Prior.	
I 1 p. 24 ^a 24	95,30
p. 24 ^b 18. 19	10,5. 8 44,27 58,6 66,4. 5
31 p. 46 ^a 32	198,6
32 p. 47 ^a 24 sq.	194,8 sq.
II generaliter	
15 p. 64 ^b 17 sq.	77,15 140,3. 31
16	6,9 45,11 47,11 176,26. 27 177,8
17	178,22
17 p. 65 ^a 38	50,9. 10
19 p. 66 ^a 33 sq.	110,14. 15
20 p. 66 ^b 4 sq.	58,26
p. 66 ^b 11	10,6 sq.
Analyt. Post.	
I 2 p. 71 ^b 21. 22	3,33. 34
4	94,25
9 p. 75 ^b 41—43	92,10
11 p. 77 ^a 9	82,32
12 p. 77 ^b 13	9,22
Topica generaliter	
I 1 p. 100 ^a 18—20	94,2 195,10

Topica	
p. 100 ^a 25. 26	44,27 58,6
p. 100 ^b 21—23	17,20 134,22
p. 100 ^b 24. 25	8,17
p. 101 ^a 15—17	71,2—4 90,3—5
2 p. 101 ^a 36 sq.	18,28. 29
III 2 p. 117 ^b 3 sq.	172,7. 8
IV 3 p. 123 ^a 20 sq.	133,24
VIII generaliter	
I p. 155 ^b 18 sq.	199,17
p. 155 ^b 21—24	101,4
p. 155 ^b 29—157 ^a 5	111,3
p. 156 ^a 23 sq.	110,15
p. 156 ^b 4—9	131,15
p. 157 ^a 1 sq.	109,25. 26
10 p. 161 ^a 1 sq.	195,3
11 p. 161 ^a 24 sq.	130,18
p. 162 ^a 17	5,30
13 p. 162 ^b 34 sq.	47,12 176,27 177,9
Soph. El.	
c. 1 p. 165 ^a 2	6,31
p. 165 ^a 34 sq.	19,9
c. 2 p. 165 ^b 10	18,26
c. 3 p. 165 ^b 12 sq.	17,6 99,24
p. 165 ^b 16	104,9
p. 165 ^b 18 sq.	19,15
p. 165 ^b 20	106,9
c. 4 p. 165 ^b 24	5,19. 20
p. 165 ^b 26	27,6
p. 166 ^a 6 sq.	138,21
p. 166 ^a 14 sq.	26,7
p. 166 ^a 17	56,26

Soph. El.

p. 166 ^a 23 sq.	23,11
p. 166 ^b 1 sq.	149,2
p. 166 ^b 5	159,27
c. 5 p. 167 ^a 23—27 . 5,33 sq.	54,32
	55,18 sq. 56,11
	176,7 177,14
(p. 167 ^a 32. 33)	43,10
p. 167 ^b 27	178,16
c. 6 p. 168 ^b 27 sq.	69,20
p. 168 ^b 37 sq.	133,2 sq.
c. 8 p. 169 ^b 18—20	78,1
p. 169 ^b 25	72,26 88,15
c. 10 p. 171 ^a 8	138,23
c. 11 p. 171 ^b 4 sq.	71,11
p. 171 ^b 6. 7	4,32 sq.
p. 171 ^b 25 sq.	88,26 89,12
p. 171 ^b 28. 29	8,1. 2
p. 171 ^b 35 sq.	98,29 195,17
c. 13 p. 173 ^a 34	105,33
c. 14 p. 173 ^b 26 sq.	184,35
c. 15 p. 174 ^a 26—28	109,29 sq.
p. 174 ^b 8—11	120,13
c. 19—23	37,6 72,25
c. 20 p. 177 ^b 16	194,2. 3
c. 24 sq.	37,12
c. 24 p. 179 ^b 7 sq.	126,15
c. 25 p. 130 ^b 26	174,34. 35
Phys. ausc.	
1 2. 3	190,13
2 p. 185 ^a 8—11	193,10

Phys. ausc.

p. 185 ^a 18	84,7
3 p. 186 ^a 8 sq.	49,12
III 2 p. 202 ^a 7	151,10
IV 10	190,26
VI 2 p. 233 ^a 21 sq.	163,13
7 p. 238 ^a 13	13,10
De caelo	
I 10—II 1	75,29
De anima	
II 5 p. 417 ^b 12 sq.	35,23
(II 6 p. 418 ^a 16)	9,15
De mem. et reminisc.	
c. 2 p. 452 ^b 5	186,6
Metaphys.	
(A 1 p. 981 ^a 19. 20)	39,12
α 1 p. 993 ^b 18	196,30
B generaliter	192,34
1 p. 995 ^a 29 sq.	3,15
(p. 996 ^a 6)	190,14
4 p. 1001 ^a 9 sq.	190,14
(Γ 2 p. 1004 ^a 10 sq.)	182,24
(I 2 p. 1053 ^b 13)	190,14
Ethic. Nicom.	
I 7 p. 1098 ^a 25	197,3
V 10 p. 1134 ^b 18 sq.	172,20. 21
VI 4 p. 1139 ^b 31	17,9
p. 1140 ^a 10	17,8. 9
De post.	
c. 25 p. 1461 ^a 22	33,26. 27

ADDENDA ET CORRIGENDA

- p. 12,10 l. αἰσθήσει
p. 13,11 l. ἀριθμὸς
p. 17,26 τὰ om. I
p. 20,27 l. ἀνωτάτω (I)
p. 21,16 l. σημαίνῃ (AI)
p. 25,35 l. πρώην
p. 27,28 ἐπὶ delendum censeo cf. p. 82,14
 ibid. in not. l. 31. 32
p. 28,7 l. κλεις
p. 39,28 l. πρότασις
p. 66,31 l. μάλιστα (a I)
p. 72,15 n. dele quod conieci
p. 103,6 l. ἔθεντο
p. 159 n. στόν] l. 6 τὸν
 ibid. n. 14 l. ὁ alt.
p. 160,25 τοῦ πράγματος conicio
p. 198,4 l. ἀπὸ τῆς τέχνης 7 ἀπὸ τέχνης in not. 4 τῆς prius.
-

MAR 30 1938

